

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

FLAVII IOSEPHI
HIEROSOLYMITANI
SACERDOTIS

Opera quæ extant, nempe

ANTIQUITATVM IVDAICARVM LIBRI XX. Sigismundo Gelenio interprete.
DE BELLO IVDAICO LIBRI VII. (interprete, vt vulgò creditum est, Rufino
Aquileiensi) quibus Appendicis loco accessit liber De vita Iosephi.

ADVERSVS APIONEM LIBRI II. ex interpretatione Rufini à Gelenio emendata.
DE MACHABÆIS, seu de imperio rationis LIBER I. cum paraphrasi Erasmi Rote-
rodami.

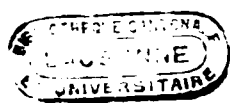
*Quæ Græcolatina editio Græcorum Palatinæ Bibliothecæ manuscript. Codicum
collatione castigatior facta est.*

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

AVRELIAE ALLOBROGVM,
Excudebat Petrus de la Rouiere.

CIO IOC XI.

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI
FRIDERICO V. COMITI PALA-
TINO AD RHENVN, ELECTORALIS
DIGNITATIS ET PALATINATVS HEREDI,
Bauarix Duci, &c.

Domino meo Clementissimo.

LAVII Iosephi Hellenistarum Iudæorum cū eruditione, tum eloquentia facillè principis historica monumenta prælo meo excusa, Princeps illustrissime, ad T.C. humiliter adfero. Sicut enim scriptorum est quæ honesta sunt & seculis profutura literis prodere: ita & in immenso aliorum super alios acervatorum librorum cumulo typographorum interest laudabiles & bonæ frugis scriptores in lucem mittere rediuiuos, & aduersus Zoilos potentium patronorum tutelæ committere. multiplex verò mihi causa fuit cur ad T.C. noster confugeret Iosephus: namque primū tota operis *ἱστορία* de rebus est quæ à Principe cognoscantur dignissimis; ipsa nempe Mundani Systematis diuina constitutione, humani generis ortu & propagatione, Patriarcharum vita, Mosaica Legislatione, politia Hebraica, monarchiarum, quæ olim orbem rexerunt, imperio; & aliis, quæ quatuor millium annorum historiam implent auctoris & eo nomine apud Principes gratiosi, quòd non ex infimis literatorum subselliis ad hæc scribenda prodierit terræ filius; sed ex regio Hasmonæorum sanguine oriundus, & primaria sacerdotum inter Iudæos familia, cū in adolescentiâ ad miraculū vsque in literarum studio profecisset, iuuentutem rebus gerendis & bello, quod cum Romanis gessere Iudæi, internecino exercuit Galilææ præfectus, consilio & manu æquè promptus; ætate verò prouectiori otium Romæ nactus ea literis mandauit, quæ literarum cognitione & vsu didicerat, vir cæteroquin Imperatoribus Vespasiano, Tito, Domitiano ob præclaras animi dotes acceptissimus. Verū accessit & alia causa cur Iosephum coram T.C. sisterem, beneficium quod tuæ C. debeo, ob manuscriptorum tuæ electoralis Bibliothecæ codicum Iosephi liberalem vsū, quem annuente primario nostræ ætatis Philologo Iano Grutero, Bibliothecæ præfecto, impetrauit singulari sua humanitate nobilissimus & eruditissimus IC^{us} Marquardus Freherus tuæ C. Consiliarius. Sed quia in hoc autore excudendo longiùs processeram cū membranas consecutus sum, & multi assidua interpellatione ut

quàm primùm Iosephum Græcè, publici iuris iterum facerem efflagita-
bant, quòd editionis Basiliensis quæ ante LXVII. annos vnica prodiit,
nullum exemplar superesset; hortantibus cessi, quorundam virorum do-
ctorum notas, & varias lectiones eius qui manuscripta excussit studio
collectas propediem peculiari volumine editurus. Cùm itaque T. C.
tuorùmque beneficio sim adiutus C. T. patrocínio Iosephum historicum
Principe non indignum iure meritòque dedico, demissè rogans vt quem-
admodum Titus Imperat. autorem libros suos μετ' αλάστως offerentem
benignè admisit, probauit, & Bibliothecæ suæ inseri iussit; ita Iosephum
nostrum clementi vultu T. C. accipiat; & in sua perinsigni Bibliotheca
quæ nobis calamo exarata exemplaria suppeditauit, vt emendatior prodi-
ret, locum obtinere patiatur. Ipse interim Deum Opt. Max. à quo est omnis
antistatus in terris, supplex orabo vt det T. C. vitam prolixam, Principa-
tum securum, & quæcunque boni Principis vota sunt.

Tuæ Celsitudinis seruus addictissimus

PETRVS ROVERIANVS

Typographus.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙ-
ΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΕΡΙ

ΑΛΩΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ Α΄.

FLAVII IOSEPHI DE
BELLO IYDAICO

LIBER PRIMVS.

*Interprete Rufino Aquileiensi, ad Græcum collati & emendati per
Sigisfrundum Gelenum.*

ΠΕΙΔΗ τὸν Ἰουδαίων πρὸς ῥω-

μαίους πόλεμον συστατὰ μεγίστους
ἔμμενον τῷ καθ' ἡμᾶς, σχεδὸν δέ,
καὶ ὡς αἰσὶν παρελθόντων, ἢ
πυλῶν πρὸς πόλεις, ἢ ἰθὺς ἐθ-
νοὶ συρράχοντο, οἱ μὲν ἔδω-
κοντες τοῖς πρὸς ῥωμαίους, ἀλλ' ἀκοὴν συλλέγοντες,
εἰκαῖα καὶ ἀσυμφώνως διηγήματα σοφιστικῶς ἀνα-
γέζοντο. οἱ ὡς φησὶν ἡμεῖς, ἢ καλοκαίᾳ τῇ πρὸς
ῥωμαίους, ἢ μίση τῇ πρὸς Ἰουδαίους καταφύσσονται,
τῷ πρὸς ῥωμαίους, ὡς εἶχον δὲ αὐτοῖς, ὅπου μὲν κατή-
γορον, ὅπου δὲ ἐγκώμιον τὰ συγγράμματα, τὸ δὲ
ἀκριβὲς τῆς ἰστορίας ἔδαμον, ὡς ἐπὶ μὲν ἰσὺς τοῖς κτ.
τῶν ῥωμαίων ἡγεμονία, ἐλλὰ δὲ γλώσση μεταβα-
λὼν ἂν τοῖς αὐτοῖς βαρβαροῖς τῇ πατρίδι σωταίας ἀν-
τιπάλαι. πρὸς τούτοις, ἀφ' ἡγεμονίας, ἰσὺς ἡμεῖς
παῖς, γένει ἰσὺς, ὅς ἐστιν ἰσὺς, ἰσὺς αὐτοῖς τῇ
ῥωμαίους πολέμους τὰ πρὸς ῥωμαίους, καὶ τοῖς ὑπερ-
ῥωμαίων ὅς ἐστιν ἰσὺς. ἡμεῖς μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ μὲν ἰσὺς
τῇ δὲ τῇ κινήσει, ἐν ῥωμαίους μὲν ἐπὶ τῇ οἰ-
κίᾳ, ἰσὺς τῇ τῇ νουθεσίᾳ τῇ τῇ πρὸς ῥωμαίους ἰ-
σὺς τῇ τῇ κινήσει, ἀκριβὲς κατὰ τὴν χεῖρα καὶ χεῖ-
μασι, αἱ δὲ ἰσὺς τῇ τῇ πρὸς ῥωμαίους, τοῖς μὲν, ἐν ἰσὺς
δὲ κινήσει, τοῖς δὲ ἐν ἀφαιρέσει δὲ ἐν ἰσὺς τῇ
πρὸς τῇ αἰσὶν. ἰσὺς δὲ ἰσὺς μὲν ἰσὺς τῇ
ἰσὺς δὲ πρὸς τῇ ὁμοφυλὸν ἡμῶν συνεπαρθεῖσθαι
σφίσι ἡλπίσαι, ῥωμαίους δὲ οἱ τῇ γένει γαλάται
παρεῖναι, καὶ τὸ καλὸν ἐκ ἡμέρας, μὲν δὲ ἰσὺς
πάντα δορυβῶν μὲν νίκησαν, καὶ πολλὰ μὲν βασιλεῖν
ὁ κληρὸς ἀνέπαιδε, τὰ στρατιωτικὰ δὲ ἡγεμονίας
ἐλπίδι λημμάτων. ἀποπνέον οὐκ ἡγεμονίας πρὸς
παραδοχὴν ἐπὶ τῇ κινήσει πρὸς ῥωμαίους τῇ αἰσὶν
δύναμι, καὶ παρδοχὴ μὲν, καὶ βασιλεῖς, ἀράβων τῇ
τοῖς πρὸς ῥωμαίους, καὶ τὸ ἰσὺς δὲ πρὸς τῇ ὁμοφυλὸν ἡμῶν,
ἀδελφείας τῇ γένει δὲ τῇ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ἀ-
κριβὲς, ὅς ἐστιν ἡγεμονίας, καὶ δὲ ὅταν ἡγεμονίας παρδοχὴ
πόλεμος, καὶ ὅταν πρὸς ῥωμαίους, ἀφαιρέσει δὲ ἰσὺς
πάντα ῥωμαίων τοῖς μὲν ἡγεμονίας πρὸς ῥωμαίους, ἐν-
τηγανόντας ἢ καλοκαίᾳ, ἢ πρὸς ῥωμαίους. καὶ τοῖς
ῥωμαίων αὐτοῖς ὡς ἰσὺς τῇ τῇ πρὸς ῥωμαίους
nescire. Atqui historias audent eas inscribere, qui præter hoc (ut mihi quidem videtur) quod

PROLOGVS.

VONIAM bellum, quod
cum populo Romano ges-
sere Iudæi, omnium maxi-
mum, quæ nostra ætas vi-
dit, quæque auditu percep-
imus, ciuitates cum ciuitati-
bus gentēve commisisse
cum gentibus: quidam, non quod rebus inter-
fuerint, sed vana & incongrua narrantium ser-
mōnes auribus colligentes, oratorum more
perscribunt: qui verò præsto fuerunt, aut Ro-
manorum obsequio, aut odio Iudæorum con-
tra fidem rerum falsa confirmant: scriptis au-
tem eorum partim accusatio, partim laudatio
continetur: nusquam verò exacta fides reperit-
ur historiæ: idcirco statui, quæ retro barbaris
antea mihi, patria lingua digesta, Græcè nunc
his, qui Romano Imperio reguntur exponere,
ego Iosephus Matathie filius Hebræus gene-
te, sacerdos ex Hierosolymis: qui & initio cum
Romanis conflixi, posteaque gestis, quia neces-
sitas exegit, interfui. Nam cum hoc, ut dixi, bel-
lum grauissimum exortum est, Romanorum
quidem populum domesticus motus habebat:
Iudæorum autem, qui ætate validi, & ingenio
turbulenti erant, manu simul ac pecunia vigē-
tes adeo temporibus insolenter abusi sunt, ut
pro tumultus magnitudine, hos possidendarū
spes, illos amittendarum partium Orientis me-
tus inuaderet. Quoniam Iudæi quidem cunctos
etiam, qui trans Euphratem essent, gentiles
suos, secum rebellaturos esse crediderant. Ro-
manos autem & finitimi Galli irritabant: nec
Germani quiescebant: dissensionumque plena
erant omnia post Neronem: & multi quidem
temporum occasione Imperiū affectabant: lucri
autem cupidine exercitus rerū nouandarū cu-
pidi erant. Itaque indignum esse duxi, errantem
in tantis rebus dissimulari veritatem: & Parthos
quidē, ac Babylonios, Arabumque remotissimos
& ultra Euphratē gentis nostræ incolas, itemque
Adiabenos, mea diligētia verè cognoscere, unde
cœpisset bellū, quantisque cladibus consti-
tuisset, quove modo desisset: Græcos verò &
Romanorum aliqui, qui militiam secuti non
essent, figmentis siue adulationibus captos, istud
quod

παρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀσθενοτέροις, ὅ μὴ γινώσκουσιν τὰς ἀρε-
 ξεῖς τῶν ἡγεμόνων γράφειν. πικρὸν δὲ παρ' ἡμῶν τὸ
 τῆς ἰστορίας ἀληθείας, ἵπται παρ' ἑλλασσιν ἀμελεῖται.
 ἀρχαιογραφὴν μὲν δὲ τὰ ἰουδαίων, πῆρες τὸ ὄντες, καὶ ὅ-
 πως ἀπαρίσθησαν ἀγρυπνῶντες, χρεῶν τὸ ὄσσην ἐπιπλῶσον
 αἰσώμενοι, ἑποῖσα ἐξ ἡς κατέλαβον, καὶ πῶς μετανέ-
 σταν, νυνὶ ἀκαχοῖσι φήσιν ἔτι, καὶ ἄλλως ἀπειλῶν,
 ἱστορίῃ καὶ ἰουδαίων πολλοὶ περὶ ἡμῶν, τὰ τῶν περὶ
 νῶν συντάξαστο μὲν ἀρεθείας, καὶ πῆρες ἑλλῶν
 ἐκείνη τῇ παρὰ φωνῇ μεταβάλλοντες, οὐ πολὺ τῆς
 ἀληθείας διημῆρτον. ὅπου δὲ οἱ τὸ πούτων συγγραφεῖς
 ἐπαίσταντο, καὶ οἱ ἡμέτεροι περὶ φηται, ἐκείδων τῶν
 ἀρχῶν ποιήσομαι ἡ συντάξις. τούτων δὲ τὰ μὲν τῶ
 κατ' ἐμαυτὸν πολέμου διεξοδικώτερον, καὶ μὴ ὅσης
 αἰ ἐξερρασίας δυνάμει, δειμι. τὰ δὲ περὶ ἡμετέ-
 ρας τῆς ἡμῶν ἡλικίας ὑπερβαλὼν συντόμους. ὡς αὐτο-
 ρος ὁ κληθεὶς ὑπερβαλὼν ἑλλῶν καὶ κατέλαβον ἱεροσολυ-
 μᾶς, καὶ καταχρῶν ἔτι φησι, καὶ μὴ ἔτι, ὑπὸ τῶν ἀσα-
 μωνάου παίδων ἐμβαλλεται τῆς χρεῶν. ἱστορίῃ ὡς
 οἱ τούτων ἑγχεῖσι περὶ τῆς βασιλείας διαστασιάζου-
 ντες, εἰκνῶσαι εἰς τὰ ἀνὰ ἡμετέρας ῥωμαίων, καὶ πο-
 πῆτον. καὶ ὡς ἡμετέρας ὁ αὐτοῦ κατέλυσε τὴν δι-
 νασίαν αὐτῶν, ἐπαγαγὼν σόσσιον. Ὅπως τὸ ὁ λαός,
 μὲν τὴν ἡμετέρας τελευτῶν κατεστασίασαν, ἀνὰ ἡμῶν
 μὲν ῥωμαίων ἡγεμονδόντος, κυνηπλίου δὲ οὐαρού,
 καὶ τὴν χρεῶν ὄντος. καὶ ὡς ἔτι δυνάμει τῆς ἡ-
 ερσιος ἀρχῆς ὁ πόλεμος ἀνὰ ἡμῶν, τὰ τε συμβαίνοντα καὶ
 πέσοι, καὶ ὅσα ὅσα τὰς ἀνὰ ἡμῶν ὁρμαὶ ἐπιπλῶσον οἱ
 ἰουδαῖοι τοῖς ὁπλοῖς.

Ὅπως τὸ τὰς ἀνὰ ἡμῶν ἔτι χρεῶν, καὶ ὡς ἡμετέρας
 ὑπὸ τοῖς κατέλυσε τὴν ἀνὰ ἡμῶν δυνάμει, καὶ ὡς ἡμετέρας
 ἀνὰ ἡμῶν ὁφίστησι τὴν πολέμου, καὶ ὡς ὁφίστησι τὴν
 βυτιῶν τῶν παίδων εἰς τὴν ἰουδαίαν χρεῶν ἐκεί-
 λην, ὅση τὸ χρεῶν ῥωμαίων ἡμετέρας, καὶ ὅση σύμ-
 μαχοι ἐκείνησι εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν. Ἐπὶ ὡς τῶ
 πόλεων αὐτοῖς, ἀπὸ ὁφίστησι καὶ καὶ κατέλαβον, ἀπὸ
 δὲ ὁφίστησι ἑλλῶν, ὅση δὲ καὶ τὰ κατέλαβον τῆς ῥο-
 μαίων ἀνὰ ἡμῶν ἐκείνησι, καὶ ὅση ἀνὰ ἡμῶν τὰ κατέλαβον
 τῆς τε γαλιλαίας ἐκείνησι τὰ διαστάματα, καὶ
 τὴν φύσιν, καὶ τοῖς τῆς ἰουδαίας ὁφίστησι, ἔτι τῆς χρεῶν
 εἰς τὴν ἰουδαίαν, λίμνας τὴν καὶ πῆρες τὰς ἐκείνησι,
 καὶ τὰ κατέλαβον πόλιν τῶν ἀλυσκομένων παίδων, καὶ
 ἀρεθείας ὡς ἐκείνησι ἡμετέρας, δειμι. οὐδὲ γὰρ τῶν ἡ-
 μετέρας τὴν ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν, μέλλων γὰρ περὶ
 εἰδόμεναι ἐρεῖν.

Ἐπειδὴ ὡς ὁφίστησι ἡμετέρας ἰουδαίους τῶν ἀνὰ ἡμῶν
 κατέλυσε, ὁφίστησι μὲν ἡμετέρας, οὐκ ἀνὰ ἡμῶν δὲ ὅση
 ἱεροσολύμων ἀνὰ ἡμῶν, ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας ἀνὰ
 ὁφίστησι. τὰ τε γὰρ ἡμετέρας κατέλυσε, καὶ ὡς αὐτοῖς
 ὑπὸ τῶν ἡμετέρας ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν
 καὶ ὡς τούτων ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν ἀνὰ ἡμῶν
 ὅλην εἰς τὴν ἀνὰ ἡμῶν, ἱστορίῃ τὰ ἰουδαίων, ὅ-
 πως τὴν ἀνὰ ἡμῶν οἱ ὑπερβαλὼν, καὶ τὰς πύ-
 νων περὶ ἀλλήλους διαφορὰς, καὶ ὡς ἀνὰ ἡμῶν τῆς ἀνὰ
 γυπῶν πῆρες, ὁφίστησι εἰς τὴν χρεῶν ἐκείνησι, ὅ-
 πως τὴν ἀνὰ ἡμῶν, καὶ ὅπου συνήγαγε, καὶ ποσάκις καὶ ὅπως ἐκείνησι τῆς ἐκείνησι ἡ πόλις διέκρινε παρὸν
 τὸς αὐτοῖς, περὶ ὁφίστησι τὴν ὅση ἐκείνησι, καὶ πῶς ἡμετέρας, κατέλαβον τὴν τῶν, καὶ τῶ

A concessa infirmioribus neque scientibus licen-
 tia scribendi res à principibus gestas. Honora-
 tur itaque apud nos historie veritas, quæ à Græ-
 cis negligitur. Ab origine quidem Iudæos repe-
 tere, qui fuerint, quòve pacto ab Ægyptiis dis-
 cesserint, quasque regiones errando peragraue-
 rint, & quas vel quoties incoluerint, & quem-
 admodum inde migrauerint, neque huius esse
 temporis, & præterea superuacancū existimaui:
 quoniam multi ante me Iudæorum de ma-
 ioribus huius gentis verissima composuerunt:
 & nonnulli Græcorum, quæ illi scripserant, pa-
 tria voce profecuti non multum à veritate de-
 uiarunt: ex eo autem historie principium su-
 mam, quo scriptores eorum & prophetæ no-
 stri deficerunt. Et bellum quidem meis tempo-
 ribus gestum, latius quàmque poruero diligentia
 referam: quæ verò ætate mea sunt antiquiora,
 summatim breuiterque percurram. Quomodo
 Antiochus cognomento Epiphanes, deuicta
 penitus Hierosolyma, cùm triennium sexque
 menses eam tenuisset, ab Asamonis filiis ex-
 pulsus est. Deinde quoddam eorum posteri de re-
 gno dissentientes, ad res suas occupandas popu-
 lum Romanum Pompeiūque traxerunt: quo-
 modoque Herodes Antipatri filius eorum po-
 tentiæ finem fecerit, auxilio Sosij. Tum, quo-
 modo Herode mortuo, plebis in eos orta sedi-
 tio est, Augusto quidem imperante Romanis,
 Quintilio autem Varo prouinciam obtinente.
 D Quoddamque bellum anno duodecimo imperij
 Neronis eruperit: quàmque multa per Cestium
 acciderint: quantàmque ad primos impetus ar-
 mis Iudæi peruascerint: quòque modo accolæ
 permunierint: & quoddam Nero propter acceptas
 Cestij ductu clades summæ rei metuens, Vespasianum bello præposuerit: & quoddam is cum
 maximo filiorum Iudæam intrauerit, quan-
 tàmque Romanorum exercitum ducens: quan-
 tàmque manus auxiliorum per omnem cæsa fue-
 rit Galilæam: & quoddam eius ciuitatum quasdam
 vi ceperit, alias deditione. Vbi etiam Romano-
 rum in bello disciplinam curàmque rerum, &
 vtriusque Galilææ spatia, & naturam finisque
 Iudææ, necnò & peculiarem terræ qualitatem,
 lacusque & fontes, captarumque ciuitatum ma-
 la, cum fide sicut vidi, aut pertuli, expediam.
 Nec etiam miseras meas celauerim, cùm scien-
 tibus eas relaturus sim. Deinde, quoddam iam fessis
 rebus Iudæorum, Nero quidem mortem obie-
 rit: Vespasianus autem in Hierosolymam pro-
 perans, imperij causa retractus sit: quæque si-
 gna de hoc ei contigerint, Romæque mutatio-
 nes: & quoddam inuitus à militibus, Imperator de-
 claratus sit: & quoddam eo disponendæ reipublicæ
 gratia in Ægyptum digressio, Iudæorum status
 seditionibus agitarus sit: quòque modo tyran-
 nis succubuerint, eorumque inter se discor-
 dias mouerint. Et quoddam ex Ægypto Titus reuer-
 sus, bis Iudæorum fines ingressus sit: quòque
 G modo exercitum, & quo in loco congregaue-
 rit: vel qualiter, & quoties ciuitatem affe-
 rit ipso præsentē seditio. Aggressus quoque nu-
 merosos & quantos crexerit aggeres: cūmque
 murorum ambitum & magnitudinem, siue

ἐπὶ δὲ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντες ἔτι καὶ παλαιότερον, ἔσ-
φατ' ὅτι οἱ δουλοπάροικοι καὶ βασιλεὺς ὁ περὶ τοῦ
ὑπὸ ἀντιόχου φερόμενος τῇ φυσικῇ φερόμενος ὡ-
μήτην τὰ ἀσθενήματα φερόμενος οὐδὲ
μίαν παρέλπειν ὑπερβολῶν, καὶ κατ' αὐτὰ τοὺς ἀ-
ξιολόγους ἀντιόχου, καὶ κοινῇ καὶ ἑμέλει ἐν δει-
κνύμεν ὅτι αὐτὸς τῇ πόλει μέχρι τῆς ὑπερ-
βολῆς τῇ ἀδικημάτων τοὺς πᾶσι τοὺς αὐτοῦ
πᾶσι ἡρώδης. κατὰ δὲ τοῦ ὑπὸ ἀστυνομήτου
τῇ ἱερῶν εἰς, ὅπου καὶ καὶ μωδὸν ὄνομα, συν-
αίσεις μετὰ χειρὸς οἰκίας, πᾶσι τῷ ὑπὸ ἡσάν πο-
τὶ, κοπίσι αὐτοῦ τὸν βασιλῆα. καὶ φερόμενος
καὶ μὲν δίδους τὸ κληῖον τῇ φερόμεν εἰς τὰ ὅρη
καταφύγει. φερόμενος δὲ ὑπὸ τῷ δέμου πολ-
λῶν αὐτῷ, ἀστυνομήτας, καὶ τῶν, καὶ συμβαλὼν
μάχη, νικᾷ τοὺς ἀντιόχου στρατοῦς, καὶ τῆς ἰου-
δαίας ἐξελθόντες. παρὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας
εἰς δυνάμεις, καὶ δὲ τῶν ἀπὸ ἀλλο-
φύλων ἀρξας τῇ στρατιᾷ ἐκόντων, πολλοὶ ἰου-
δαὶ τῇ ἀστυνομίᾳ τῇ παρὰ τὴν καταλιπὼν τῶν
ἀρχῶν. ὁ δὲ, οὐδὲ τῷ ὑπὸ ἀντιόχου ὑπερβα-
ν, τὰς τ' ἐπὶ χειρὸς συντρέχει δυνάμεις, καὶ
αὐτοῦ ῥωμαίους φερόμενος ἐποίησαν φίλους, καὶ τὸν
ἐπὶ τῇ πόλει εἰς τῶν χρεῶν ἐισβαλόντες, μετὰ
καρτερίας πᾶσι αἰσείλιν. ὅπου δὲ τῷ κα-
ταλιπὼν, ὡς μὲν ὅτι τῶν ἐν τῇ πόλει φε-
ρόν, οὐκ ἔστιν ἐκκεκοπὸ, καὶ ἐμβαλὼν ὑπὸ τῆς ἀ-
στυνομίας, συνωδὺ τοὺς στρατοῦς εἰς τῶν χρε-
ων. τῷ δὲ τῷ αὐτοῦ τὸ μέγεθος, ἀπὸ ἀκλήτου.
καρτερίας δὲ τῷ ἱεροῦ, τὸν τῷ χρεῶν ἐκκεκοπὸ πάν-
τα, καὶ αὐτοῦ χρεῶν, καὶ τὰ φερόμενος τῶν λειτουργί-
ας σκάνη καὶ ἀστυνομίας, εἰς τὸν ἱερὸν ἐπὶ
νικῶν, ὡς τῇ φερόμενος καὶ ἀστυνομίᾳ, βασιλῆα τῷ
ἐκκεκοπὸν ἐπὶ τῇ, καὶ τῇ ἐκκεκοπὸν ἡρξασθαι.
λαμβανούσης δὲ ἀπὸ τῆς ἱερῆς κατασκευῆς τῆς πό-
λεως πολλοὶ μὲν ἀντιόχου. κληρονομήσει δὲ τῆς
βασιλείας αὐτῷ, καὶ τῆς φερόμενος ἰουδαίους ἀπὸ χρεῶν,
ὁ ὑπὸ ἀντιόχου γίγνεται. συναρξάν οὐκ πᾶσι
μυριάδας πᾶσι, ἵπποις δὲ εἰς πενταχιλίους, ἐ-
λίσσανται δὲ ὀγδόνοντα, ἐμβαλὼν δὲ τῆς ἰου-
δαίας εἰς τῶν ὀρεῶν. βηθουεὶ μὲν οὐκ πο-
λίτῃν αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸν τόπον ὅς ἐστιν βηθ-
ουεὶ, τῆς οὐκ τῆς παρὰ τὸν ἰουδαίους ὑπερβα-
ν τῆς δυνάμεις. φερόμενος δὲ συνάγει τὰς φε-
ρόμενος, ἐλίσσας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, φερόμενος τὸν
ὑπερβαν τῇ ἐλίσσας, πύργῳ τῷ μεγάλῳ,
καὶ φερόμενος φερόμενος κακοσμημένον,
ὑπερβαν τῇ αὐτοῦ τὸν ἀντιόχου ἐν τῇ, τῇ τῇ ἰδι-
ων ἐκκεκοπὸν πολλοῦ, καὶ δὲ τῶν τῷ φερόμενος
λαμῶν, ἐπὶ τὸν ἐλίσσας δυνάμεις. ἐκκεκοπὸν μὲν
οὐκ τοῦ δουλοπάροικο ἐπὶ βασιλείας, οὐκ οὐκ τῇ
τῷ δὲ τῷ ὑπερβα. ὁ δὲ τὸν φερόμενος τῷ γα-
στῆρ ἀντιόχου, ἐκκεκοπὸν ἵππων, καὶ συν-
τρέχει ἐκκεκοπὸν, καὶ τῶν φερόμενος τοῦ φερόμενος
ἐκκεκοπὸν, δυνάμεις δὲ τῶν φερόμενος τῷ
τῷ. ὁ γὰρ καὶ τὸν ἐλίσσας, ἰουδαίους ἦν, καὶ οἱ συν-
τρέχει δὲ τῷ τὸν ἀντιόχου, οὐδὲ τῶν φερόμενος
αὐτὸν πολλοῦ, τῷ δουλοπάροικο ἐπὶ ἐλίσσας τῷ φερόμενος
καὶ τῷ φερόμενος, ἰουδαίους καὶ μὲν πολλοὺς φερόμενος,
καὶ κληρονομήσει τῷ φερόμενος. καρτερίας μὲν τῷ ἰουδαίους καὶ μὲν πολλοὺς φερόμενος,

A super aram immolare. quibus omnes qui-
dem aduersabantur, optimus verò quisque
propterea trucidabatur. Et Bacchides præsidis
ab Antiocho præpositus, ad naturalem crude-
litate suam præceptis impiis obsecundans,
omnimodam iniquitatem excessit, cum & sin-
gularim viros honorabiles verberaret, & com-
muniter quotidie speciem captæ urbis exhibe-
ret: donec eos atrocitate incommodorum, qui
ea patiebantur, ad vindictæ audaciam irritauit.

B Denique Marthias Afamonzi filius, vnus ex Ant. lib. 1.
sacerdotibus, ex vico cui nomen Modin est, cap. 7. 8.

cum manu domestica (nam quinque filios ha-
bebat) sicis armatus Bacchidem occidit: &
statim quidem præsidiorum multitudinem ve-
ritus, in montes refugit. Multis verò ex po-
pulo sibi sociatis, recepta fiducia descendit:
commissoque prælio, superatos duces Antio-
chi ex Iudææ finibus exegit. Secundis autem
rebus potentiam nactus, suisque volentibus,
quod ab alienigenis eos liberasset, imperans,
moritur relicto Iudææ principatu, qui filiorum
suorum natu maximus erat. Ille autem (nec e-
nim cessaturum existimabat Antiochum) & in-
digenarum conflauit exercitum, & cum Ro-
manis primus amicitiam pepigit: Antiochum-
que Epiphanem iterum in fines suos ingre-
dientem vehementissimè percussam plaga re-
pressit. Adhuc autem feruente victoria, in
præsidia ciuitatis impetum fecit: necdum e-
nim cæsa fuerant: habitòque conflictu, mi-
lites de superiori ciuitate, quæ pars sacra di-
citur, ad inferiorem compellit. Fano autem
potitus, & locum purgauit omnem, muro-
que cinxit: & vasa noua diuinis rebus curan-
dis fabricata, in templum intulit, veluti priori-
bus profanatis: aramque aliam ædificauit, & re-
ligionibus dedit initium. Sacro autem ritu vix

D autem eius, & in Iudæos odij filius Antiochus
hæres existit. quare coactis peditum millibus L.
equitum autem propè v. millibus, lxxx. verò
elephantis, montana Iudææ per partes aggredi-
tur. & Bethsuram quidem oppidum capit. in lo-
co verò cui Bethzachariæ nomen est, qua tran-
situs erat angustior, Iudas cum suis copiis oc-
currit. & prius quàm congredierentur agmi-
na, Eleazarus frater eius, prospecto præter a-
lios excelso elephante, turri quæ maxima &
munimentis aurei ornato, illic Antiochum esse
ratus à suis procul excurrit, ruptaque hostili a-
cie ad elephantum vsque peruenit. sed illum
quidem quem regem esse opinabatur, con-
tingere, quod multum superemineret, minimè
potuit. beluam verò in aluo percussam super se
deiecit, & obrutus interiit: nulla alia re ge-
sta nisi quod magnum opus aggressus, vitam
gloriæ posthabuit. qui tamen regebat elephan-
tum priuatus erat. & si casu in eo fuisset An-
tiochus, nihil plus Eleazaro præstitisset
audacia, quàm vt sola spe præclari faci-
noris mortem videretur optasse. hoc autem
fratri eius totius prælij prælagium fuit. nam
fortiter quidem Iudæi diuque decertarunt:

E
F
G

*Ans. lib. 12.
cap. 18.*

CAP. II.
De succet
tionib. prin
cipum à lo
natha vsq
ad Aristo
bulum.
Anr. lib. 13
cap. 1.

Ans. lib. 13.
cap. 9.

Ans. lib. 13.
cap. 14.

A παύσει δὲ ὑπορίχοντες αἱ βασιλικοί, καὶ δεξιᾷ ῥη-
σάμενοι τύχη, κρατοῦσι. καὶ πολλὰ ἀναριθμήτως
τοὺς λαίποὺς ἔχων ἰούδας, εἰς τὴν ῥομφαίαν ἐπα-
ρίτω φύγη. αἰπὸς δὲ παρίλθων εἰς ἱερουσα-
λμα, καὶ ἐκδίσας ὀλίγας ἡμέρας ἐν αὐτῇ, κατὰ σά-
βιν ἤνυσθ' ἐπιτηδεύων ἀπανίσταται, κατελιπὼν ἐν
φευγῶν, ὅσω ὑποχρήσθ' ὑπαλάμβανε, τὴν δὲ λαι-
πὴν δυνάμει ἀπαγαγὼν, χεῖμαριούσας εἰς τὴν συ-
είω. πρὸς δὲ τὴν ὑποχώρησιν τῆ βασιλείας, ἰούδας
B οὐκ ἠρέκει. πρὸς γ' ἡμορμών δ' ἐκ τῆ ἔθνοις πολλὰν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ὄντας ἐκ τῆς μάχης ἐπισυγκροτή-
σας, κατὰ καίμην ἀκίδουσιν συμβάλλη τοῖς ἀνέχον
σπατηρεῖς, καὶ φανείς αἰετος ἐπὶ τὴν μάχην, πολλοὶ τε
τῶν πολεμίων ἀποκτείναντες, ἀναρείη. καὶ μὴ ἡμέρας ὀλί-
γας ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἰωάννης ἐπιβελούδης, ἐπὶ τῇ ταύ-
τῃ πόλει φεγιοῦται.

[illegible]

ἡ] πατρὶς καὶ ἀπορριμμάτων, καὶ μὴ οὐκ ἰσχυρομένους. ἀρροιστο δὲ καὶ πλοκαμῶν
 οὐκ ἐλθὼν καὶ ἐπὶ τὸν πύλιν, ὅθεν ἐξέρχεται καὶ μὴ ὑπὸ τῷ δόμῳ παχέως διεδέχμεναι ἥδη τὸν ὄρετρον.

καὶ ὁ υἱός, ὡς ἀρχὴ αἰχμωρησὶν, ἐπὶ τῇ τῆς ἰερουσαλὴμ τοῦ ἱεροῦ, ὁ δὲ γὰρ καλὸς κομισάμενος διὰ τὸ παρῶν ἀρχιερωσύλῳ ὑπεραγὸς, καὶ θυ-
 σαι τῷ θεῷ, καὶ τὰς τοῦ ἐπὶ πόλεμα ἄρμους τι-
 μωρήσων τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς. περὶ δὲ τῶν
 τῶν φρουρίων, τὰ μὲν ἄλλα κρείττω ἦν, ἡ δὲ τὰ δι-
 δικαίου πάθος. ὁ γὰρ πόλεμος ὅπου καταπυρ-
 τοῦ τὸν τιμὴν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν περὶ αἰ-
 ρων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης εἰς δὲ συνόπῃ ἡκίετο, καὶ ὅ-
 κρημνισεν εἰς μὴ θάττον ἀπανασταῖν διηπείλει. περὶ
 αὐτὸν μὲν ὑπεραγὸς ὄργης πλείων οἶκτος εἰσέει, καὶ
 δι᾽ οὗτο. ἡ δὲ μήτηρ, οὐδὲν οὕτως περὶ τὰς αἰχίας, οὕτως
 περὶ τὸν ἀπειλούμενον αὐτῇ θάνατον ἐρριδύσα,
 χυῖας ὤρεγ, καὶ καταπνέουσαι τὸν παῖδα, καὶ περὶ
 τὸν αὐτῆς ὕβριν ἐπικλαδίζοντα, φέισα δὲ τὴν δυσ-
 σεβοῦσαν, ὡς αὐτῇ γὰρ κρείττω τὸν ἐκ πόλεμος θά-
 νατον ἀθανασίας ἐστίν, διδόντων δὲ καὶ ἐφ' οἷς εἰς τὸν
 οἶκον αὐτῶν παρελύμενοι. ὁ δὲ ἰωάννης, ὅπου μὲν
 ἐν θυμῷ τὸ ὡς ἀρχὴ τῆς μητρὸς, καὶ κατακου-
 σθῆς τῆς ἰκασίας, ὥρμητο περὶ ἀλλοῦ. ἐπειδὴ δὲ
 κατὰ τὸ τυπὸν μὲν τὴν καὶ σφατῶν μὲν, ἐθελύ-
 νητο, καὶ τὴν πάθος ὅπως ἦν. τειρομένης δὲ ὅ-
 τα τῆς πολιορκίας, ἐπέση τὸ ἀργὸν ἔπος, ὁ καὶ ἐπὶ αἰ-
 νίαν ἀργαῖα ὡς ἰουδαίους ὁμοίως τῆς ἐβδόμη-
 σι ἐμμεσαι. καὶ τούτῳ πόλεμος αἰνῶν τῆς πο-
 λιορκίας αἰαρεῖ τοῖς ἀδελφοῖς ἰωάννου συν τῇ μη-
 τρὶ, καὶ φάσκει περὶ ζῶντα τὸν ἐπικληθῆντα κο-
 τυλᾶν, φιλαδελφίας δὲ ἡ τῶν ὑπερῶν. ἀπὸ τοῦ δὲ
 κατ' ὄργην αὐτῶν σίμων ἐπαθε, φραδύσας οἷς
 τὸν ἰουδαίαν, ἐπολιόρκει τὸν ἱερὸν περὶ αὐτῶν
 ἰουδαίαν, τὸν ἰεροσολύμοις. ὁ δὲ τὸν δαυίδου τάφον
 αἰοῖξας, ὅς δὲ πλουσιώτατος βασιλεὺς ἐγένετο, καὶ
 αἰνῶν μὲν ὡς τειχίλια τάλατα χρημάτων, τὸν
 τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπανήσει τῆς πολιορκίας πείσας τετα-
 κοσίους τάλαντοις, καὶ δὲ καὶ ξηνοτεροῦν περὶ
 ἰουδαίαν ἐκ τῆς αἰουσίως ἤρξατο. αὐτῶν γὰρ
 μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ μητρὶ φραδύσας, καὶ ἐπὶ
 αἰουσίως αὐτῶν παρῶν, δὲ τῶν ὥρμητο ἐπὶ τὰς
 ἐν συνέλῃ πόλεις κεναί, ὅπου ἡ, ὑπολαμβάνων
 ἀρήσειν τῇ μηχανώτερον. μετέβλεψεν μὲν οὐδὲ καὶ
 σταματᾷ ἅμα τὰς πλῆθους, ἐπὶ δὲ σίμωνα καὶ γα-
 ειζὴν, αὐτὸς αἰρεῖ, περὶ αὐτῶν τὸ χουδαῖον ἐπὶ οἱ
 αἰουσίως τὸν ἐκαστὸν τῶν ἐν ἱεροσολύμοις ἱερῶν. αἱ-
 ρεῖ δὲ καὶ τῆς ἰουδαίας ἄλλας τὰ οὐκ ὀλίγας, καὶ
 διαρῶν καὶ μελείσας. περὶ δὲ καὶ μὲν στα-
 μαρῶν, ὅτι νυνὶ ἐστὶν σιβαση πόλις ὑφ' ἡγεμόνου
 κηδῶν τοῦ βασιλέως, καὶ πάντοτε αὐτῶν ἀπο-
 τεύχσας, τοῖς ἡμῖν ἐπέστη τῇ πολιορκίᾳ, ἀε-
 σόβουλον καὶ αἰπύρον. αὐτὸν οὐδὲν αἰσύνων, λι-
 μὲν μὲν οἷς τοσούτοις περὶ αὐτῶν οἱ κατὰ τὴν πόλιν,
 ὡς ἀφ' αὐτῶν καὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἐπεκαλουῖτο γὰρ βο-
 νὸν, ἀπὸ τοῦ τὸν ἐπικληθῆντα ἀποκρίδιον. καὶ κα-
 τὰ τοῖς ὑπομνήμασι, ὑπὸ τῇ αἰεσίβου-
 λων ἡ τῶν καὶ. καὶ ὁ υἱός, μὲν σπουδαστικῶς διω-
 χθεὶς ὑπὸ τῇ ἀδελφῇ, ἐκφάσκει. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
 σιβαρῆας ὑποσπείσαντες, τὸν πλῆθος πάντας εἰς τὸ
 τείχος συγκλείουσι, καὶ τὴν πόλιν ἐλόντες, αὐτῶν
 τὴν κατασκάπτουσι, καὶ τοῖς ἐνοικοῦντας ἐξέλυον.

A & is quidem statim recessit in quoddam ultra
 Hierichunta castellum, quod Dagon vocatur.
 Hyrcanus autem paternum honorem pontifi-
 cis affectus, postquam Deo sacrificia reddi-
 dit, velociter Ptolemaum perit & matri simul
 & fratribus adiumento futurus: castellumque
 aggraffus, aliis quidem rebus superior erat,
 iusto autem dolori cedebar. Ptolemaus enim
 quoties premeretur, matrem eius fratresque
 in murum productos, palam ut possent con-
 spici, verberabat: eosdemque precipitandos,
 nisi quam primum recederet, minabatur. Vn-
 de Hyrcanum quidem plus timor ac misericor-
 dia, quam iracundia commovebat. Mater ve-
 ro eius nihil plagis, aut intentata nece perter-
 rita, manus protendens, filium precabatur,
 ne vel suis fractus iniuriis, parceret impio:
 siquidem ipsa sibi mortem a Ptolemao pro-
 politam immortalitate duceret meliorem,
 dummodo ille pœnas eorum, quæ in domum
 suam contra fas admisisset, expenderet. Ioan-
 nes autem nunc obstinationem matris co-
 gitans, ac preces eius audiens, ad irruendum
 impellebatur: modò verberari eam lacerari-
 que conspiciens, effœminabatur: totusque
 plenus doloris erat. Ob hæc autem diu tracta
 obsidione, feriatuus annus aduenit: quem se-
 ptimo quoque circuitu redeuntem, apud Iu-
 dæos cessare moris est, exemplo septimorum
 dierum. Et in hoc Ptolemaus obsidionis re-
 quietem nactus, fratribus Ioannis unâ cum ma-
 tre occisis, ad Zenonem confugit, qui Co-
 tyas cognominatus est, Philadelphie tyran-
 num. Antiochus autem ob ea, quæ per Simo-
 nem passus fuerat, iratus in Iudæam ducit e-
 xercitum: ibique assidens Hierosolymis, Hyr-
 canum obsidebat. Ille autem patefacto sepul-
 chro David, qui regum ditissimus fuerat, ab-
 latisque inde pecuniarum plus quam tribus mil-
 libus talentorum, & Antiocho persuasit, datis
 ei trecentis talentis ab obsidione discedere, pri-
 musque Iudæorum priuatis opibus alere pere-
 na cœpit auxilia. Rursusque tamen quando An-
 tiochus contra Medos bello suscepto tempus
 ei vindictæ præbuit, confestim aduersus ciui-
 tates Syriæ perrexerit, vacuas propugnatoribus
 esse ratus: quod & verum fuit. Mordabam qui-
 dem & Samariam cum proximis, necnon &
 Sichimam, & Garizim ipse cepit, & super
 his Chuthæorum gentem, adiacentia sano lo-
 ca incolentium, ad exemplum eius, quod est
 Hierosolymis, ædificato. Cœpit autem & I-
 dumææ non paucas alias ciuitates, & præ-
 terea Doreon, & Marisa. In Samariam verbò
 usque progressus, ubi nunc est Sebaste ciui-
 tas ab Herode rege condita, ex omni eam
 parte concludit: filiosque suos Aristobulum
 & Antigonum obsidioni præfecit. Quibus ni-
 hil remittentibus, ad hoc famis penuria, qui
 erant intra ciuitatem venerunt, ut etiam in-
 fuetam carnem cogeretur attingere. Igitur An-
 tiochum adiutorem sibi aduocant, Spondium
 cognominatum. qui cum prompta eis volun-
 tate paruisset, ab Aristobulo & Antigono su-
 peratur. & ille quidem ad Scythopolim usque
 persequentibus eum, memoratis fratribus ef-
 fugit: hi verò in Samariam reuersi, & mal-
 titudinem iterum intra murum concludunt, & expu-
 gnata ciuitate ipsam diruunt: & habitatores eius

capros abducunt. Prosperè autem gestis ira ce-
dentibus, alacritatem refrigescere non sine-
bant: sed cum exercitu Scythopolim vsq; pro-
gressi, & ipsam peruaferunt, & agros intra Car-
melum omnes, inter se partiti sunt.

CAP. III.
De Aristobulo, Antigono, Iuda
Essxo, Alexandro,
Theodoro,
& Demetrio.

Secundarum autem rerum Ioannis & filiorum eius inuidia seditionem gentilium concitauit, multique aduersus eos collecti non quiescebant, donec aperto bello deuicti sunt. reliquum verò tempus Ioannes cum fortunatissime viueret, & optimè rebus per annos xxx. & tres administratis, & quinque filiis relictis moritur: vir planè beatissimus, & qui nullam dedisset occasionem, cur eius causa de fortuna quispiam quereretur. Denique tria vel maximè præcipua solus habebat. nã & gētis princeps, & pōtīfex erat, & præterea propheta: cum quo Deus ita colloquebatur, vt futurorum nihil penitus ignoraret. quinetiam de duobus maioribus filiis suis, quòd rerum domini permanfuri non essent, præuidit atque prædixit. quorum vitæ quis fuerit exitus, narrare non indignum videtur, quantumque à paterna felicitate diuerterint. Patre nanque mortuo maior Aristobulus translato in regnum principatu, diadema sibi primus imposuit: quadringentis & octoginta vno annis ac tribus mensibus, postquam populus in eam terram deuenit seruitio quod apud Babylonios sustinuit liberatus. Fratrem vero à se secundum Antigonom (nanque illum diligere videbatur) in honore pari producebat: alios autem victos custodiæ tradidit. Matremque itidem colligauit, ausam aliquid de potestate contendere. nanque hanc rerum dominam Ioannes reliquerat. Eoque crudelitatis processit, vt victam fame necaret. Horum autem facinorum pœnas Antigoni fratris morte persoluit, quem plurimum amabat, quemque regni participem habebat. nam & hunc interemit, adductus criminationibus per maleuolos regni compositis. Itaque primo quidem Aristobulus dictis fidem non habebat, qui & fratrem magnipenderet, & pleraque liuore fingi arbitraretur. Sed cum Antigonus ex militia clarus rediisset, festis diebus, quos tabernaculis positis Deo celebrare mos patrius exigebat, euenit eodem tempore vt aduersa valetudo Aristobulum corripere. Antigonus vero circa festorum solenniorum finem armatis comitatus templum ad oradum quammaximè petiuit, plusque in honorem fratris ascēdit ornatus. Tūmq̃ delatores nequissimi regem adēutes, & armorum pompam, & Antigoni arrogātiā priuata fortuna maiorem esse criminabatur: quòdque maxima caterua stipatus, vt illum interficeret cōuenisset: nec enim perpeti honorem solum ex segno habere, cui regnum ipsum liceat obrinere. His paulatim, quamuis inuitus tamen credidit Aristobulus, ac ne vel suspicari quicquam videretur, prospiciens, & vt incerta præcaueret, suos quidem satellites in quendam subterraneum & tenebrosū locum transire iubet. Ipse autem iacebat in castello, Bari autē,

A ποδίσματα. περιχωρημένοι δὲ τῇ καταπραμίαν, πλὴν ὁρμῶν οὐ κατέβησαν, ἀλλὰ περιελθόντες ἄμφω τῇ διωάμει μέχρι τῆς σκυδοπόλειως, ταύτης τὴν κατέδραμον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ καρμύλου τῆς ὄρεος χόρτον ἀπασαν κατενείμαντο.

Προς δὲ τὰς δι' ἀρετῆς αὐτῶν τιμωρίας, καὶ κερ. γ'.
 ἤν' ἀδελφῶν, φθόνῳ ἐγχείρει γὰρ ἔπι-
 χειρῶν, καὶ πολλοὶ κατ' αὐτῶν συνελθόντες, οὐκ
 ἠρέμου, μᾶλλον καὶ τοὺς φανεροὺς πόλεμον ἐκρη-
 θόντες, ἠτίωνται. τὸ λοιπὸν δὲ ἑπ' αὐτοῖς ἐν δι-
 δακμοῖς ἰωάννης, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐλάλησε
 διοικήσας, ἐν τρεῖσι ὅλοις καὶ τελευτῶντα ἵπποι, ἐπὶ
 πέντε ἡμέραι τελευτῶν, μακροχρόνιος ὄντας καὶ κα-
 τὰ μηδὲν ἰάσας ἐφ' αὐτῶν μουφθίνων τὴν πό-
 λιν. τρεῖς γὰρ τὰ κρατύνοντα μόνον εἶχε, τὴν
 τε ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, καὶ ἀρχιερασίαν, καὶ πορ-
 φησίαν. ἀμίλει γὰρ αὐτῶν τὸ δαμόριον, ὡς μα-
 δὲν ἤν' μαλλόντων ἀγορεῖν. ὅς γε καὶ ἐπὶ δύο ἤν'
 πορφυράτων ἡν', ὅτι μὴ ἐξαμφοῦσι κύριοι ἤν'
 πορφυράτων, πορφυρῶν τε καὶ πορφυρήτων, ὡς
 τὴν καταστροφὴν ἄξιον ἀνηγήσασθαι, παρῶν τῆς
 πατρῴας διδασκαλίας ἀπέκλιναν. κατὰ γὰρ τὴν τοῦ
 πατρὸς τελευτῶν, ὁ πορφυρῶν αὐτῶν ἀρετῶ-
 βουλος τὴν ἀρχὴν εἰς βασιλείαν μετατίθεται, ἐπι-
 τίθεται μὲν δὲ δέδημα κοράν, κατὰ τιτρακοσι-
 σὺν καὶ ἐβδωκοσὺν κοράντος ἔτος, τοὺς δὲ μὲν
 ἔτι, ὅς οὐ κατὰ τὴν ὁμοίαν εἰς τὴν χώραν ἀπαλ-
 λαγῆς τῆς ἐν βασιλείᾳ δουλείας. ἤν' δὲ ἀδελφῶν,
 πέν μὲν κατ' αὐτὸν ἀπὸ τῶν, ἔδωκε γὰρ ἀγαπᾶν,
 ἡν' ἰσοπῆμος, τοῖς δὲ ἄλλοις ἐργασίᾳ δίδας, δις-
 μιτὶ δὲ καὶ τὴν μητίαν διπλοῦνται ἐπὶ τῆς ὅ-
 ουσίας. καὶ τὴν γὰρ δὴ κυρίαν ἤν' ὅλων ὁ ἰωάν-
 νης ὑπολειπόμενος. καὶ μᾶλλον τοσαύτης ὁμότητος
 πορφυρῶν, ὡς τε καὶ λιμὴν ἐξαφῆκεν διδιδυ-
 νῶν. ἐπὶ ἐργασίᾳ δὲ αὐτῶν ἡ πῆσις εἰς τὸν ἀδελ-
 φὸν ἀπὸ τῶν, ὅτι ἡν' αὐτῶν, καὶ τῆς βασιλείας κοι-
 τῶν ἡν' αὐτῶν γὰρ καὶ τῶν ἐν ἐκβολῇ, αἱ οἱ πο-
 ρφυρῶν ἤν' κατὰ τὸ βασιλεῖον ἐκτελέσαντο. τὰ μὲν
 δὲ κοράντα διπλοῦνται τοῖς λειτουργοῖς ὁ ἀρετῶν-
 λος, αὐτὸ δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀγαπᾶν, καὶ διδοῦν
 φθόνῳ τὰ πολλὰ ἤν' λειτουργοῦν μὲν. ὡς δὲ ὁ
 ἀπὸ τῶν λαμπερὸς ὅτι τῆς στρατίας ἡλθον εἰς τὴν
 ἰορτὴν, ἐν ἣ ὁ κληρονομήσαντες πάντες καὶ δις,
 συνέβη μὲν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, νόσῳ κα-
 τὰ τὸν ἀρετῶν. τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἡν' αὐτῶν
 τῆς ἰορτῆς ἀδελφῶν κατὰ τὴν ἡν' αὐτῶν ὁ-
 πλῆν, ὡς ἐν μὲν μάλιστα κακοσμημένον πορφυρῶν
 τὸ πλεονέκτην τὰ δὲ ἀδελφῶν. καὶ τούτῳ πορφυρῶν
 οἱ πορφυρῶν κατὰ τὴν βασιλὴν τὴν πομπὴν ἤν' ὁ-
 πλῆν ἰδὲν αὐτῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν μὲν-
 ζοι ἡ κατ' ἰδιότητι, ὅτι κατὰ τὴν μετὰ μὲν τῶν αὐ-
 τῶν κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν μὲν ἐν βασιλείᾳ ἔχειν, παρὲν αὐτῶν κα-
 τὰ τῶν. τούτοις κατὰ μὲν αὐτῶν ἐκτελέσαντες ἀρε-
 τῶν, καὶ πορφυρῶν τῆς μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 ἡν' αὐτῶν, καὶ πορφυρῶν αὐτῶν τοὺς ἀδελφῶν κατὰ τῶν
 ἡν' αὐτῶν. κατὰ τῶν δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ πορφυρῶν κατὰ τῶν
 αὐτῶν.

[illegible]

ἐν δὲ τῇ αὐτῇ μετὰ τὸν ἄνθρωπον, ὡς οὐκ ἔστιν ἀπο-
 πλανήτης ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, κτείνει δὲ τὸν ἀνθρώπον, εἰ μὴ
 ὅπλων ἐφορτοί. καὶ πρὸς αὐτὸν ἔπειτα τοὺς ἐφο-
 ροῦντας ἀπολλοὶ ἐλθόν. πρὸς τὸ πᾶν τῶν αὐτοῦ γένους
 ἡ βασιλίσσα συντάσσεται μετὰ τῶν ἐπιβούλων. ταῦ-
 τ' ὁ παραφθόνος περὶ τοὺς τὰ μὲν ὄντα τοῦ βασι-
 λείως σκοπεῖται. λέγει δὲ πρὸς τὸν ἀνθρώπον, ὡς ἀ-
 δελφὸς ἀκούσας, ὅπλα τὰ αὐτῷ κατασκευασμένα
 καλῶν, ὅσα πολεμικὸν κόσμον ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, ὅσα
 ἡμεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιδιδόντες ἔχουσιν καλῶν.
 νῦν δὲ ἐπεὶ καὶ χειρίζεται μέλλοις, θύσας αὐτῇ
 δίδας τε τοῖς ὅπλοις. ταῦτ' ἀκούσας ὁ ἀνθρώπος,
 ἐπὶ γὰρ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ ὅσα θύσας μὲν ὑποπείθων
 ποιῶν, ἔχουσι μετὰ τῶν ὅπλων ὡς πρὸς ἐπιδείξιν.
 ἡγεμόνους δὲ κατὰ τὴν σκοτεινὴν παρέδωκεν, ἡ σπά-
 ταντος ἐκαλεῖτο πύργος, ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων
 κλειρεῖται, βίβαιοι ἀποδείξαι, ὅτι πᾶσαν δύναμιν καὶ
 φύσιν, κόπῃ δὲ βολῇ, καὶ οὐδὲν οὕτως τῶν ἀγαθῶν
 παρὸν ἰσχυρὸν, ὅ τ' ἐφ' ὧν μέχρι πᾶντος ἀνέχε-
 ταν. θάυμαστον δὲ αὐτῷ ἐν τούτῳ καὶ ἰούσαν, ἵστας ὡς
 ἡγεῖται, οὐκ ἔστιν ὅτι πᾶσαι ἡ φύσεις ἐν πρὸς ἀγέ-
 λμασι. ὅς ἐπειδὴ καὶ τὸ πᾶν τὸν ἀνθρώπον ἐπιδείξας
 παρὸντα δὲ τὰ ἱερῶν, πρὸς τοὺς γινώσκοντες ἀν-
 κερῶν, ἦσαν δὲ οὐκ ὀλίγοι παρεδρόντες αὐτῷ τῶν
 μανθάνοντων, παπῶν, νῦν ἡμῶν καλὸν ἔφη τὸ θανεῖν;
 ὅτι μοι πρὸς τὴν κενὴν ἀληθείαν, καὶ πᾶν ὑπὸ ἐμῶν
 πρὸς τὴν θύσαν διέφύλαξαι. ζῆν δὲ ἀνθρώπος οὐτοὶ σή-
 μιον ἐφείλων ἀποθανεῖν. χειρὶν δὲ αὐτῶν πρὸς
 σφαγῇ, σπάτωντος πύργος ἐμῶν. καὶ τὸ πᾶν ἀφ'
 ἐξακοσίων σταδίων ἐν τῷ θινὲν ὄρεϊ, ὡς αὐτῶν τῆς ἡμέ-
 ρας ἡδὴ τῆς αὐτῆς, ὅ δὲ δὴ χρόνος ἐκκερῶν τὸ μανθάν-
 μα. ταῦτ' εἰπὼν, σκυθεσπὸς ὑπὸ συννοίας ὁ γέγον-
 διακρίσει, καὶ μετ' ὀλίγον, ἀνθρωπίνος ἀνθρώπος
 ἡ γὰρ ἔλπετο κατὰ τὸ ὑπόγειον χειρὶν, ὅ δὲ καὶ αὐτὸ
 σφαγῆτος ἐκαλεῖτο πύργος, ὁμωνύμως τῇ ὄντα-
 λίᾳ κατὰ τὴν. τὸ πᾶν τὸν μανθάνοντα διακρίσει. ἀ-
 ριστοβούλῳ γὰρ μὲν αὐτῶν ἡ πρὸς τὴν μύσιν μετὰ μέ-
 λαια, νόσον ἐνοικήσει. καὶ πρὸς ἐνοίαν τὴν φύσιν
 τῶν φύσιν ἔχων αὐτῶν τεταραγμένῳ, συνέπικτο,
 μέχρι τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ ἀκέραιου τῆς λύπης ἀνα-
 ρετῶν, ἀθροῦν αἶμα ἀναβλάσκει. τὸ πᾶν τῶν
 πρὸς τῇ διεσπείᾳ παρὸν ἐκφύει, δαμονίῳ
 πρὸς σφαλλεται, καὶ ὅτι τὸ πᾶν ὁ ἀνθρώπος ἐσ-
 φακτο, καὶ φανερῶν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις τοῦ φύου ἀν-
 τὸς τὸ αἶμα τοῦ κτείναντος ἐπὶ ἔχων. ἡρῶν δὲ αὐ-
 τῶν οἰμωγὴ τῶν θάνατον, ὡς πρὸς ἐπιδείξιν τοῦ
 πᾶντος ἐκείνῳ κατὰ τὴν αὐτῆς τὸ αἶμα. τῆς δὲ
 βοῆς ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, τῶν αἰτίων ἰσχυρῶν
 νῦν, καὶ μανθάνων πολλῶν εἰπὼν, μέλλον ἐνέ-
 κειτο μετὰ ἐπιδείξιν. τέλος δὲ ἀπειλοῦν καὶ
 βιαζομένῳ, τὰ ληθῆς εἶπον. ὁ δὲ τοῖς τε ὀφθαλ-
 μοῖς ἐμπέπλησι δακρύων, καὶ σφαγῆς ὅσον ὡς αὐτῶν
 δυνάμεις, εἶπεν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν μέγαν ὀφθαλμὸν ἐπ'
 ἔργους ἀδυνάτοις λήσῃ ἐμῶν, ἀλλὰ μετὰ χύμα
 μέτεσι δίκη φύου συγγενεῖς. μέχρι τοῦ μοι σῶμα
 ἀναδίσταται τῶν ἀδελφῶν καὶ μηδὲ κατὰ κείνους φύ-
 χῳ κατὰ τὴν; μέχρι τοῦ δὲ αὐτῶν ἐπιδείξιν κα-
 τὰ μέγας τοῦ μὲν αἶμα; λαβίτῳσιν ἀθροῦν τὸ πᾶν,

A post autem Antonia cognominato: & ut in-
 ermi quidem parcerent, occiderent autem An-
 tigonum, praecepit, si cum armis adiret nec-
 non & ipsi Antigono qui praeceperent missi, ut
 inermis veniret. ad hanc regina satis callidum
 cum insidiatoribus consilium capit. nanque
 his qui ad eum missi fuerant persuadet, ut
 mandata quidem regis taceant, dicant verò
 Antigono, quòd frater audisset, arma sibi
 eum pulcherrima in Galilæa ornatumque bel-
 licum fabricasse: quæ ne singulatim inspec-
 ret, morbo impeditum fuisset: nunc autem, præ-
 fertim cum aliò discussurus sit libenter eum vide-
 ret armatum. His auditis, Antigonus (ne
 quid enim malè suspicaretur, fratris suadebat
 affectus) cum armis velut ostentatum se ve-
 niens, properabat. Sed ubi ad obscurum transi-
 tum, qui Stratonis pyrgus vocabatur, accessit,
 à satellitibus interemptus est: certumque
 documentum præbuit, omnem benevolentiam
 iusque naturæ calumniis cedere, nullamque
 optimatum affectionum tantum valere, ut in-
 vidia perpetuò possit obistere. In hoc autem
 etiam ludam quis non rectè miseretur? Essæus
 erat genere, qui nunquam diuinando abet-
 rapit, neque mentitus est. Is Antigono trans-
 eunte per templum, mox ut eum vidit, ad
 notos qui aderant exclamavit (non paucos au-
 tem discipulos siue consultores habebat) Pater,
 nunc mihi pulchrum est mori, quando ante
 me veritas interiit, mearumque prædictionum
 aliquod mendacium deprehensum est. vivit
 enim iste Antigonus, qui hodie deberet occi-
 di. Locus autem neci eius apud Stratonis py-
 gum fato fuerat destinatus. & ille quidem sex-
 centorum abhinc stadiorum intervallo distat.
 Horæ verò dici sunt quatuor: sed & vaticina-
 tionem tempus effugit. Hæc locutus senior,
 mæsto vultu & mente sollicita secum multa re-
 putabat. & paulo post interfectus Antigonus
 nunciatur, in loco subterraneo, qui eodem
 nomine quo maxima Cæsarea, Stratonis
 pyrgus appellabatur: & hoc fuit quod vatem
 fecellit. At verò Aristobulo confestim scele-
 ris prænitundine morbus ingrauescit: semper-
 que facinoris cogitatione sollicitus, perturba-
 to animo tabescebat, donec mæroris acerbita-
 tare visceribus laceratis subitò sanguinem vo-
 meret. Hunc ergo unus è servulis eius mini-
 sterio destinatus foras efferens, providentia
 numinis erravit: & ubi Antigonus erat occi-
 sus, super extantes adhuc cædis maculas cruo-
 rem intersectoris effudit. Ululatu autem eo-
 rum qui id conspexerant continuò sublato,
 tanquam puer de industria sanguinem illic li-
 basset, clamor ad aures regis pervenit, cau-
 samque requirebat: & cum eam prodere nul-
 lus auderet, ad rescindendum magis ardebat. ad
 extremum verò minitanti, vimque adhiben-
 ti, verum quod erat indicauerunt: atque ille
 cum lacrymis opplesset oculos, quantam-
 que poterat ingemisset, hæc dixit: Speran-
 dum certè non erat, ut maximum Dei lumen
 facta mea nefaria laterent. nam citò me vitrix
 cognata cædis iustitia persequitur. Quam diu
 à corpus improbum fratri matrique damna-
 tam animam detinebis? quam diu paulatim il-
 lis libabo sanguinè meum? simul totum accipiam:

Ans. 11.1
cap. 20.

[illegible]

alimentorum penuria perire contigit, præter A
admodum paucos. Hinc Damasceni Ptolemæo
Minnæi filio infensi Aretam sibi sociant: Syriæ
que cædes regem constituunt. qui bello illa-
to Iudææ, postquam pugna vicit Alexandrum,
pactione discessit. Alexander autem Pella ca-
pra Gerasam petiuit rursus opum Theodori cu-
pidus: tripliciæque ambitu circumdatis defen-
soribus, locum expugnauit: Necnon & Gau-
lanen & Seleuciam, & eam quæ Antiochi
Pharanx dicitur, sub iugum mittit. Ad hæc au-
tem capto Gamala castello validissimo, eius-
que præfecto Demetrio multis criminibus in-
uoluto, in Iudæam regreditur, expleto in mili-
tia triennio: lætusque à gentilibus ob res pro-
sperè gestas excipitur. Belli autè requiem secu-
tum est morbi principium. Et quoniam quar-
tano febrium recursum fatigabatur, depulsum
iri valetudinem credens, si rursus animum
negotiis occupasset, intempestiuæ militiæ sese
dedit: & ultra vires corpus laboribus vexans,
inter ipsos tumultus trigésimo & septimo re-
gni anno moritur: idque Alexandræ coniugi suæ
reliquit: Iudæos eius vel maximè dicto obediē-
tes fore non dubitans: quod longè ab eius cru-
delitate discrepans, & iniquitati resistens, be-
nevolentia sibi populi comparasset. Neque spes
cum fessellit. Nanque opinione pietatis obtinuit
muliercula principatum. Quippe quæ morem
gentis patrium probè norat, & qui sacras leges
temerassent ab initio detestabatur. Cum autem
duos filios Alexandro genitos haberet, natu-
quidem maximum Hyrcanum, & propter æta-
tem declarat pontificem, & quod præterea so-
gnior esset quàm ut potestate regia molestus
cuiquam videretur, regem constituit: mino-
rem autem Aristobulum, priuatum viuere ma-
luit, quod feruentioris esset ingenij. Iungit au-
tem se eiusdem mulieris dominationi quædam
Iudæorum factio, Pharisei: qui præter alios
pietatem colere putarentur, & peritius leges in-
terpretari: ob eam causam magis eos suspicie-
bat Alexandra, diuinæ religioni superstitiosè
deseruiens. Illi autem paulatim fœminæ sim-
plici insinuari quosuis pro sua libidine sum-
mouendo, deponendo, itémque vinciendo,
ac soluendo, iam procuratores habebantur:
prorsus ut ipsi quidem regiis commodis frue-
rentur, expensas verò ac difficultates Alexan-
dra perferret. Sed eadem mirè callebat res ad-
ministrare maiores: itaque augendis copiis
semper intenta, duplicem conflauit exercitum:
neque pauca mercenaria parauit auxilia, quibus
non modò statum suæ gentis roborauit, sed e-
tiam metuendam se reddidit externæ potentie.
Imperabat autem aliis, verùm Phariseis ipsa
vltrò parebat. Denique Diogenem quendam
insignem virum, qui Alexandro fuerat amicis-
simus, interficiunt, eius factum consilio crimi-
nati, ut occingenti (quos suprà memorauimus) re-
gis iussu tollerentur in crucem. nihilominus
autem Alexandræ suadebant, ut & alios, qui-
bus autoribus Alexander in eos fuisset concita-
tus, occideret. Cumque his nimia superstitione ni-
hil abnuendum putaret, quos sibi libuisset ea spe-
cie trucidabant, donec optimus quisque pericli-
tantium ad Aristobulum confugeret. atque ille
ερω ουκ εδωκεν δι' αυτοι. προσφύγοντι η ανισχυλω ην κινδυνόοντων οι προσχην δοκούντες. κακεινθ

Ant. lib. 13.
cap. 22.

αυται ην επιτηδείων αιαλαθύνω συνίβη πλη-
θύνειν απαντας. εκ τούτου διαμασκίνοι δα το
προς πολεμαϊον τον μινωου μισος, αριταν επαρον-
ται, και καθιστωσι κοίλης συρίας βασιλεία. στρατεύ-
ται δι' ουκ εστιν τινω ιουδαίω, η μάχη νικησας αλ-
ξανδρον, ην συνθήκας ανιχρήσει. αλ' εξανδρος δις
πάλιν ελθων, ετι γέρεσα ηει πόλιν, ην διοδωρεν
κτημάτων γληχόμω. και ετισι τοις φερευροις εει-
B βόλοις υποταχίσας, δα μάχη το χειριον εδρα-
λαμβαιει. κατατρίφεται δι' και γαυλάντω, η σε-
λδύκειαν, και τινω αιπόχου φάραγγα καλουμένην,
προς οις γάμαλα φερεύειον καρτερον ελθων, τον αρ-
χοντα δημητριον εν αυτην εειδύσας εκ πολλων εγ-
κλημάτων, επάνεισιν εις ιουδαίαν, εία πληρώσας
επι της στρατιας. ασμύτως δι' υπε το εθιους προσ-
διχθη δα τινω δι' εραγία, και λαμβαιει τινω αι-
C παυσιν τε πολειμιν, αρχινω νόσου. τεταρταίως δι'
επειδωδεις πυρετην εντοχλούμω, και ετι δαχερούσα-
ται τινω νόσοι, πάλιν α' ελθών εραγμάτων, δις
δι' ερατείως ακήρει εις τον εθιδικου, και βιαζέ-
μω εδρα δυνάμιν το σωμα προς τας εντογί-
ας, απήλλαξε. πελδω γου εν μέσοις τοις δορύβοις
ερισφόμενος, βασιλεύσας επι α' προς τοις ακροσπ-
τη. καταλείπει δι' τινω βασιλείαν αλ' εξανδρα τη γυ-
νακι, πτωσμενός ταυτη μέλιστα νυν υπακούσας
D τοις ιουδαίωις, επι δ' ε' ωμότης αυτην μακράν υπο-
δίουσα, η τας εδρανομίας εδισταμένη, τον δημον
εις δινοικιν προσπαράγει. και ου δι' αυτην της ελπί-
δος ενεράτισε ην της αρχης το γυνάμω, δα εδ' αν δι-
σθείας. ηκελβου ην δι' το εθιους μέλιστα τα παρτα,
η τοις πλημμελήτας εις τοις ιεροις τόμοις, ες αρχης
απεβάλετο. δυο δι' αυτην πύδωι οντων ες αλ' εξαν-
δρα, τον μω προσδύπειν υρηκτον, δα τε η ηλικια
υποδίκνυσιν αρχιερία, η αλλως οντα νωδίστην. ε
E τι εντοχλιν ετι ην ελθων, τον δι' ενωπρον ανισχυ-
λον, δα εδ' αντην κατειχεν ιδιωτίνω. εδ' αν-
F ται δι' αυτην εις τινω εχουσία φαιεσται, συνταγ-
μα π' ιουδαίωις, δοκούω δι' σθείστερην ην ην αλ' αν-
και τοις νόμοις ακριβεστέρας αφηγίδια. τούτοις π-
εραστοι δι' η προστίχην η αλ' εξανδρα σιβολομένη ετι
το θωον. οι δι' τινω απόστα της εδ' εραπου κατα
μακράν υπονους, ηδη και διοικηται ην ελθων εγίτον-
πο, διακεν το, και καταγιν ουκ εδ' αντω, λυειν τε
F και δι' αν. εδ' αντου δι' η μω υπολαύσης της βασι-
λείας, εκείνω ησων, τα δι' αιαλώματ, η η δυ-
χέρειν, της αλ' εξανδρας. εσπι δι' λυ τα μείζω δι-
οικαίν, δυνάμιν τε αει συγκερτούσα, επ' αντιστοι-
κατ' αντιστοι, και ε' αντω συνήγαγην ουκ ελ' αντω, ως μω
μόνον κρατιώεσαι το οικειον εθιθ, αλλα και φοβ-
εαν τοις ε' αντω ε' αντω δυνάσας. εκείτω δι' ην μω
αλ' αντω αυται, φαιεσται δι' αυταις διοχρήμω γουω π-
G να ην ε' αντω μωι, φίλοι αλ' εξανδρα γηχημύμωι, ε' αν-
τουσιν αυτοι, σύμβουλοι ει' αντω τοις γηχονείω ε' αν-
την αιαταυροδόντων υπε το βασιλείως επ' αντωσιν.
ε' αντω δι' τινω αλ' εξανδρα εις το η τοις αλλωις ε' αν-
χερίσας, ην παροξυνάτων εις εκείνους τον
αλ' εξανδρον. εν δι' αντω δι' αντω ε' αντω ε' αντωσιν, αυτη.
ε' αντω ουκ εδ' αντω δι' αυτοι. προσφύγοντι η ανισχυλω ην κινδυνόοντων οι προσχην δοκούντες. κακεινθ

αὐτοὶ δὲ μνηστῆρας, φέροντες αὐτῷ δῶκεν τὸ ἀξίωμα τῷ ἀνδρὶ, ἡκπύμην δ' αὐτοῦ, εἰ μὴ καὶ παρὲς ἵππελιν φον, ἐκ τ' ἑλίκως. οἱ μὲν ἔνδοθεν αἰδομένης ἀδελφείας, ἐκπεσόντες αὐτὰ τ' ἡρώων. ἀλέξασθαι δὲ ἐκπύμηντας ὅτι δευματοὶν στρατῶν, περὶ φασὶς δὲ ἦν πολέμου φῶρος αἰεὶ θλίβων τὴν πόλιν, ταῦτα μὲν ὑπεδείξατο μηδὲν ἀξιολογῶν ἐργασαμένῳ. τηρεῖται δὲ τὸν ἀρμυρίων βασιλῆα φερονταὶ ζεύδμενοι πολέμου καὶ δὲ πολιορκυῖν τε κλεισπάζει, σιωπῆ καὶ κῆ δὲ οὐκ ἐπιπράγματο. φθάνει δὲ ἐκείνους ἀπαναστῆς δὲ τὰς οἰκοὶ περὶ χάρις, ἐμβέβληκός τις εἰς τὸ ἀρμυρίων λόφον ὀλλυ. καὶ τούτων τοσούτης ἀλέξασθαι, ὁ ἐκείνους τῷ παίδων ἀριστοβούλος τὸν κρητὸν ἀρπάζας μὲν τῷ οἴκῳ τῷ, εἶχε δὲ πολλοὺς καὶ πάντας δυνου δὲ τὴν θυμότητα, κρατεῖ μὲν τῷ ἐρυμάντων ἀπάντων, τοῖς δὲ ἐκ τούτων χρεῖμασι μεταφύρου ἀθροίσας, εἰαυτὸν ὑποδείκνυσι βασιλῆα. φέρει ταῦτα δούδμενοι τὸν ὕψιστον ἢ μήτηρ οἰκτεῖται, τὴν τε γυναικα, καὶ τοὺς παῖδας ἀριστοβούλου κρατῆρυσιν εἰς ἀπάντας. φέρουσι δὲ ἡνὶ βραχὺ κλίματι τῷ ἱερῷ φερονταὶ ζεύδμενοι, πάλαι μὲν ὡς ἔφη βασις ὄνομα ζεύδμενοι, αὐτοὶ δὲ ταύτης τυχὸν τῆς φεροντοῦ καὶ, ὅτι κρατῆρυσιν ἀπάντων, κρατῆρ τὸν ὅτι τὴν τε σέβαςου, καὶ ἀγρίων, σέβαςου, καὶ ἀγρίων, πόλεις ἔπειτα μετανομάθησαν. φθάνει δὲ ἐκείνους ἀλέξασθαι τὸν ἀριστοβούλου, τοῖς τὰ δὲ λφου κραταύσεως, τολύτῃ δὲ δικαίως τὴν ἀρχὴν ἔπειτα ἐνεία. καὶ κληρονόμος μὲν ἡνὶ ὅλων ὕψιστος, ὃ καὶ ζῶν τὴν βασιλείαν ἐκτελείται. δυνάμει δὲ καὶ φερονταὶ, φερονταὶ ὁ ἀριστοβούλος γηρομέτης δὲ αὐτοῖς φθάνει τῷ ὅλων συμβολῆς φθάνει ἱερουργοῦται κραταύσαντες οἱ πλείους τὸν ὕψιστον, μεταβαίνουσι φέρει τὸν ἀριστοβούλου. ὁ δὲ μετὰ τῷ συμμεναιάντων φθάνει συμφυγῶν ὅτι τὴν ἀπάντας, καὶ κυριεύτας τῷ φέρει σπαρτίας ὁμήρου, ταῦτα δὲ ἡνὶ ἀριστοβούλου γυνὴ μὲν τῷ τέκνων, ἀμέλει φθάνει ἀνέκτου πατρὸς, διεκλύθησαν, ὡς τε βασιλεύει μὲν ἀριστοβούλου, ὕψιστον δὲ ἐκείνους τὸ ἄλλης ὑπολαύειν τιμῆς, ὡς φθάνει ἀλλήλους βασιλείας. ὅτι τῆς δὲ δὲ ἀλλήλους ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τῷ λαοῦ φερονταὶ φιλολογίας ἀλλήλους ἀσπασάμενοι, διημεῖναι τὰς οἰκίας. ἀριστοβούλος μὲν γὰρ, εἰς τὰ βασιλεία, ὕψιστος δὲ ἀνέχρησεν εἰς τὴν ἀριστοβούλου οἰκίαν.

K. G. E.

Δ Εως ἥ τοῖς τε ἄλλοις ἤν' ἀριστοῦ ἐλμυ δ' ἀφορῶν
 ἐμπνέει παρ' ἡπιδία κρατήσαντες, ἐμύλυσαν
 αὐτοπατρὶα παλαιά δ' ἔχουσιν ἡμῶν. γῆρος δ' ἦν ἰδουμῶτος
 αὐτογόνων τε σέβει· ἐπὶ πάντες γ' ἡ ἄλλης ἰχθύος φρεσὶ
 τῶν τε ἴθυσ. ὁ αὐτὸς ἦ δ' ἄμα καὶ τὸν ὕρκανόν ἀρέτα
 αὐτοφυγόντα παρ' βασιλεῖ τ' ἀρεβίαι, αὐτοκτίσας δ' ἔ
 βασιλείας ἐπ' ἔθε, καὶ τ' ἀρέταν δ' ἔξασθεν· ἦ τ' ὕρκανόν,
 καὶ ἑταρταγῶν ἑπ' ἡ ἀρχήν. πολλὰ μὲν τ' ἀριστοῦ ἐλμυ
 εἰς τὸ ἦθος δ' ἔβδ' ἄλλω, πολλὰ δ' ἔκπαρδ' ἦ τ' ὕρκανόν,
 παρήνδ' ἔξασθεν. ἔως φρεσὶν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λαμπερῆς
 αὐτοκτίσας βασιλείας, ἔφ' ἔθε· ἦ καὶ τοῖς ἀδίκω μὲν
 τοῖς ἀδίκω δ' αὐτὸν ἦ ὕρκανόν, ἑταρτὸν τ' ἦ καὶ τὸ φρεσὶ
 αὐτοκτίσας αὐτοφυγόντας ἀρχῆς. αὐτοκτίσας αὐτοκτίσας
 αὐτὸν ἀμφοτέρω, εὐκταρ ἀδελφῶν ὕρκανόν, τ' πόλιν
 ἔκπαρδ' ἀδελφῶν, καὶ σιωπῶν φωνῇ καὶ μῶμος, εἰς τὸν
 αὐτοκτίσας πᾶσι δ' ἔχουσιν ἔξασθεν· βασιλείαν αὐτὴ τῶς ἀρ

A matri persuasit, ut his propter dignitatem parceret, ciuitate autem pelleret quos nocentes existimaret. Igitur illi quidem data sibi copia per regionem dispersi sunt. Alexandra verò in Damascum misso exercitu, quoniam Ptolemæus sine intermissione ciuitatem premebat, illam quidem nulla re memorabili gesta cepit. Regem autem Armeniorum Tigranem, qui admo- ro Ptolemaidi milite, Cleopatram circumfede- bat, pactionibus donisque sollicitat.

B Sed illum domesticarum barbarum metus, ing- res- so in Armeniam Lucullo, iamdudum inde tetraxerat. Inter hæc Alexandra morbo la- borante, minor eius filius Aristobulus, cum famulis suis quos multos habebat, omnesque pro ætatis fauore fidissimos, vniuersa castella obrinuit: & pecunia quam ibi reperit condu- ctis auxiliis regem se declarauit. Ob hæc mise- rata querelas Hyrcani mater, cōiugem Aristobuli cum filiis includit apud castellum quod à

C Septentrione sano adiacens, Baris antea voca- batur, ut diximus, postea verò Antonia cogno- minata est, imperante Antonio, quemadmodū de Augusti & Agrippæ nomine Sebaste & Agrippias aliæ ciuitates appellatæ sunt. Antè tamen Alexandra moritur, quàm in Aristobu- lum fratris eius Hyrcani contumelias vindica- ret: quem deiici regno curauerat, quod ipsa nouem annos administrauit. Et hæres qui- dem omnium fit Hyrcanus, cui regnum etiam viua commiserat. Verùm Aristobolus viribus atque autoritate præstabat. Habito autem in- ter eos circa Hierichunta de rerum summa cō- fli- ctu, plerique Hyrcano relicto transeunt ad Aristobulum. Hyrcanus autem cum reliquis fuga peruenit in castellum Antoniam: ibique salutis obsides na- ct⁹ (erat enim ibi in custodia ut præmisimus, coniunx Aristobuli cum filiis) priuquā grauius aliquid accideret, ea lege in concordia rediit, ut regnū quidē Aristobulus haberet, ipse verò cederet, quali frater regis al- liis honoribus contentus. Hoc modo in sano reconciliati, cum in conspectu circumstan- tis populi benignissimè alter alterum comple- xus esset, domus permutant: & Aristobulus quidem discedit in regiam, Hyrcanus autem in Aristobuli domum.

M Etus verò & alios eius inimicos præter
spem dominantis occupat, & maxime
Antipatrum iamdudum Aristobulo inuisum,
F Erat autem genere Idumæus, & nobilitate ac
opibus gentis suæ princeps. Is igitur & Hyrcanum
ut ad Aretam regem Arabiæ confugeret,
eiusque auxilio regnum repeteret hortabatur,
& ipsi Aretæ ut Hyrcanum susciperet atque in
regnum deduceret suadebat, multum obrectâs
Aristobuli moribus, multisque Hyrcanum lau-
dibus prædicans. Simulq; admonerat quoddam
deceret regno clarissimo præsentem, iniquitate
oppressis manum porrigere: Hyrcanum autem
G iniuriæ pati, qui principatu iure successionis
sibi debito excidisset. Sic instructis & præpara-
tis ambobus: nocte cum Hyrcano ex ciuitate
profugit: citatq; cursu in oppidum quod Petra
dicitur salu⁹ euasit: ea est Arabiæ regio. Ibi post-
quàm Hyrcanum in manum regis Aretæ tradidit;

δοξίας ἐστὶν. οὐδ' αὖτε ἀπ' αὐτῆς τὸ ὑπερανὸν εἰσχεῖσθαι.

multis dictis multisque muneribus vt auxilium præberet, quo in regnum deduceretur, effecit. Erant autem peditum equitumque milia l. quibus nequaquam restitit Aristobulus: sed primo impetu superatus, in Hierosolyma fugere cogitur: atque omnino captus esset, nisi dux Romanorum Scaurus aduersis horum temporibus imminens soluisset obsidionem. namque is ex Armenia quidem in Syriam missus erat à Pompeio Magno qui cum Tigraue bellum gerebat. Sed vbi Damascus venit, recessus à Metello & Lollio captam reperit: his inde submotis, cognitòque in Iudæa quid ageretur, illuc velut ad quæstum cucurrit. Denique mox vt fines ingressus est, Iudæorum legati ad eum veniunt à fratribus, vtrisque vt sibi potius adiumento essent orantibus. Sed trecentis talentis quæ Aristobulus ei miserat, iustitia posthabita est. Tot enim acceptis Scaurus ad Hyrcanum & Arabes legatos misit, Romanorum eis Pompeij nomen intentans, nisi ab obsidione desisterent. Itaque & Aretæ ex Iudæa in Philadelphiam recedit metu perculsus, & Scaurus Damascus redit. Aristobulus autem quòd captus non esset, satis sibi esse non credidit: sed omnibus quas haberet copiis collectis, persequabatur hostes: & circa locum quem Papyrona vocant prælio commisso, supra sex eorum millia cædit: in quibus erat & Cephalon frater Antipatri. Hyrcanus verò & Antipater Arabum priuari auxilio, spem in aduersarios transtulerunt. & cùm Pompeius Syriam ingressus Damascus peruenisset, ad ipsum confugiunt. multisque muneribus ei datis, eadem illi quibus ad Aretam vsi fuerant allegantes, magnopere precabantur vt Aristobuli violentia damnata, regno Hyrcanum restitueret, cui tam ætate quàm moribus deberetur. sed nec Aristobulus sibi defuit, corruptione Scauri frater. Venerat autem quantum potuit ornatus cultu regio: deinde offensus obsequiis, neque ferendum existimans abiectius quàm regem deceret vtilitati seruire, à Diospoli regrediebatur. Ob hoc iratus Pompeius, etiam Hyrcano eiusque sociis hoc precantibus, Aristobulum perit, & Romano simul exercitu & Syrorum instructis auxiliis. Cùm verò Pellam & Scythopolim prætergressus Coereas venisset, vnde Iudæorum fines incipiunt per mediterranea loca subeuntibus, cognito Aristobulum in Alexandrium confugisse (castellum est magnificè structum, in monte præcelso situm) mittit per quos eum iuberet inde descendere. Ille autem decreuerat, quia pro imperio vocaretur, periclitari potius quàm parère. sed populum videbat horrescere: & amici monebant vt Romanam vim cogitaret, quam sustinere non posset. Itaque horum consiliis obediens, descendit ad Pompeium: quòdque iuste regnaret, multis pro se dictis in castellum rediit. & cùm iterum descendisset prouocatus à fratre, ac de suo iure cum eo disceperat, denuò regreditur non prohibente Pompeio. Erat autem inter spem timorèmq; medius: & veniebat quidem velut exoraturus Pompeium, vt sibi cuncta permitteret, ad montem verò reuertebatur, ne quid regis dignitati derogare videretur.

[illegible]

A quia tamen castellis cum Pompeio cedere placebat, hisque præpositos monere literis ut decederent, quibus præceperat ut non nisi manu sua scriptis epistolis obtemperarent: iussa quidem facit: sed in Hierosolymam cum indignatione discessit: belloque iam congredi cum Pompeio cogitabat. Ille autem, nec enim tempus apparatus dandum putavit, statim eum insequitur. multum quippe alacritati eius addiderat, circa Hierichuntem

B Mithridatis mors nunciata. Vbi pinguisima Iudææ regio, & palmarum plurimum ac balsamum nutrit: cuius inciso lapidibus acutis robore stillantem lacrymam ex vulneribus colligunt. Cumque illic pernoctasset, mane in Hierosolymam properabat. Itaque hoc eius impetu perterritus Aristobulus: supplex occurrit, pecuniâque pollicitus, quodque semetipsum ei cum ciuitate permetteret, Pompeium mitigat sauientem. Nec tamen quicquæ

C eorum quæ promissit effectum est. Gabinium enim qui ad suscipiendam pecuniam missus fuerat, ne in oppidum quidem Aristobuli socij receperunt. His commotus Pompeius, Aristobulum in custodiam collocat: ad ciuitatem verò profectus, explorabat qua ex parte facilior esset accessus. nam & murorum eius firmitatem oppugnari posse facile non videbat: vallémque pro mœnibus horribilem, fanumque illic cernebat proximum, adedò tutissima munitione circumdatum, ut etiam si ciuitas caperetur, secundum esset hostibus in eo refugium. Hoc autem diu quid faceret hesitante, seditio intra ciuitatem orta est: Aristobuli quidem sociis bellum geri potius regemque liberari dignum esse censentibus: qui verò cum Hyrcano sentirent, Pompeio portas aperiri. Metus autem hos plures faciebat, Romanorum constantiam reputantes. Denique victa pars Aristobuli concessit in templum: & ponte qui ab eo ciuitati iungebatur abscisso, ut ad ultimum vsque resisteret, instruebatur. Cum autem alij Romanos recepissent in ciuitatem, hisque domum regiam tradidissent, ad hanc obtinendam Pompeius unum è ducibus suis Pisonem cum militibus intromittit. Hisque prædiis in ciuitate dispositis, quia nemini eorum qui in templum confugerant, pacé persuadere poterat, omnia quæ circum erant, oppugnationi parabat. Hyrcano eiusque amicis ad

F consilia conferenda, & ad efficienda quæ iubere alacriter animatis. Ipse verò ad partes septentrionales fossamque valléque replebat omni genere materiæ per milites cõportato, cum per se opus esset difficilissimû, propter immensâ altitudinē, & præterea Iudæi modis omnibus desuper obsisteret, mansissetque labor imperfectus, nisi Pompeius obseruatis diebus septem, quibus Iudæos religio ab omni opere manus abstinere compellit, per eos aggerē cumulare præcepisset inhibitis à prælio militibus. Pro solo enim corpore Iudæis etiam per sabbata pugnare licet. Igitur iam valle repleta, & impositis aggeri turribus, admotisque machinis Tyroallatis, mœnia tentabat. Desuper obstantes lapidibus repellebantur, cum diu turres obsidentium magnitudine simul & pulchritudine præstantes, vim repugnantium sustinerent.

ὁμοίως ἢ καὶ τὰς ᾠδὲς ἀλλύες, γὰρ ἄρα, ἰσὺ παλιν, δῶκεν, καὶ
 ἢ πάλιν μὲν, σπᾶταινος πύργον καλῶν ἐνὶ ἑσπερίῃ ἢ
 μετακπαύσαν ὑφ' ἡρώδου βασιλείῳ, λαμπερὰ τοῖς
 κρετασκόδοσμαισι, καὶ μετονομαδύσαν καμσάρφας.
 πᾶσαι τοῖς γηησίῃς ἄποδιδυ πολίταις, κατ' ἑξῆς εἰς ἢ
 συνεακὴν ἐπαρχίαν. ᾠδὲς δὲ ἢ ταύτην τε καὶ ἢ ἰου-
 δαίαν καὶ τὰ μέχρις ἐν ἑσπερίῃ καὶ ἀφ' ἑσπερίῃ σκαυρῶ διέ-
 πρην, καὶ δὴ τὴν ἀμύγαν, αὐτὴς δ' ἔχ' αὖτε καὶ εἰς ῥώμην
 ἐπὶ τῇ ἑσπερίῃ, ἀριστοτέλῃ ἀγων μὴ τὴν γῆρας ἀχμαλῶτον.
 δύο δ' ἦσαν αὐτῇ θυγατέρες, καὶ δύο ἡγεῖς, ὧν ὁ ἑταῖρος
 μὲν, ἀλέξανδρος, ἐκ τῆς δ' ἑσπερίῃ ἀποκεῖται. σὺ δ' ἢ τὴν αὖ-
 δελοφῆς ὁ νεώτερος ἀπὸ τῆς θυγατέρος, εἰς ῥώμην ἐκομίζετο.

[illegible]

A necnon & maritimas : Gazam , & Ioppen , & Doram , & quæ pridem Stratonis pyrgus vocabatur, post autem ab Herode rege clarissimis ædificiis transformata, Cæsarea nominata est: easque omnes indigenis ciuibus redditas provincie Syriæ coniunxit. Huius autem & Iudææ, cunctorumque administratione ad Ægypti usque fines & flumen Euphratem cum duabus legionibus Scauro permittæ : Romam ipse per Ciliciam properavit, captivum ducens Aristobulum cum familia. Erant autem filiæ duæ, toridémque filij : quorum vnus Alexander ex itinere fugit, minor autem Antigonus cum sororibus Romam vectus est.

In terea Scaurus in Arabiam ingressus, ad Petram quidem regionem asperitatem prohibebatur accedere: quæ autem circum erant, omnia vastabat, multis & in hoc malis afflictus. nam exercitum fames premebat: cui tamen Hyrcanus per Antipatrum victui necessaria suppeditabat. quem velut Aretæ familiarum etiam Scaurus ad eum legavit, ut bellum pacatione deponeret. Itaque persuasum est Arabi, ut 600. talenta daret: atque ita Scaurus ex Arabia transduxit exercitum. Alexander autem Aristobuli filius, qui Pompeium fugerat, magna manu medio tempore cōgregata, Hyrcano graviter imminabat. Iudeusque deponere

CAP. VI.
De bello Alexandri cū Hyrcano & Aristobulo.
Ant. lib. 14. cap. 9.

Ant. lib. 14. cap. 10.

cano grauis imminerebat, iudæamq; depopula-
batur. quem quidem maturè debellare posse
credebat: quoniam disturbatum quoque à Pō-
D peio murum Hierosolymis renouatum esse
confidebat: nisi Gabinus in Syriam missus,
qui Scauro successerat, quum in aliis fortem
se præbuisset, tum etiam in Alexandrum mo-
uisset exercitum. Huius autem ille impetum
veritus, & ampliorem militum manum con-
gregabat: donec facta sunt decem millia ped-
tum, & mille quingenti equites: locaque op-
portuna muris, hoc est, Alexandrium & Hyr-
canium, & Machæruna non longè ab Ara-
biæ montibus, muniebatur: Igitur Gabinus cum
parte copiarum præmissis M. Antonio, ipse cū
toto exercitu sequebatur. Lecti autem Antipa-
tri comites, aliæq; Iudæorum multitudo, quo-
rum Malichus & Pitholaus principes erant:
iunctis cum M. Antonio viribus suis, Alexan-
dro obuiam processerūt: neque ita multo post
aderat cum suis copiis Gabinus. Alexāder au-
tem, quodd tum in vnum confertā hostiū mul-
titudinem sustinere nō poterat, abscessit. Cū-

F que Hierosolymis appropinquasset coactus
prælio decertauit: amissique sex millibus, quo-
rum tria viua capta sunt: tria verò prostrata, cū
reliquis effugit. Gabinus autem vbi Alexan-
drium castellum venit, quia multos deseruisse
castra cognouit, promissa delictorū venia co-
nabatur eos ante prælium sibi coniungere. Cū
autem illi nihil mediocre cogitarent, plerisque
interfectis, reliquos in castellum concludit. In
hoc prælio dux M. Antonius multa præclare
G gessit: & quamuis semper & vbique vir fortis
apparuisset, tamen nunc etiam suum vicit e-
xemplum: Gabinus autem relictis, qui castellū
expugnarēt, ipse ciuitates adire, & intactas qui-
dem confirmare, subuersas autem erigere cura-
bat. denique iussu eius & Scythopolis habitari
cœpit, & Samaria, & Anthedō, & Apollonia, &
Iānia, & Raphia, & Marisa, & Dora, & Gadara;

[illegible]

A auxilia ipsi Cæsari non beneuolentia, sed timore ueteris discordiæ miserint, & ut amorem Pompeij deprecarentur. Ad hæc Antipater, veste proiecta, multitudinem uulnerum demonstrabat. & qua fide quidem Cæsarem colloisset, uerbis non esse opus dixit: nam corpus etiam se tacente clamare: Antigoni autem mirari audaciam, qui cum hostis Romanorum sit filius, & fugitiui Romanorum, nouarumque rerum studium uotumque seditiosum patris habeat, apud Romanorum principem alios accusare conetur, bonique aliquid adipisci tentet: quem hoc solum oportere contentum esse quod uiueret. Namque nunc eum non propter inopiam desiderare facultates sed, ut in eos, qui dedissent, ludæorum seditio-
nes accenderet. Quæ ubi Cæsar audiuit, Hyrcanum quidem pontificatu digniorem esse pronunciauit: Antipatro autem cuius uellet potestatis detulit opationem. Qui permissa dignitate modo ipsi, qui daret, ludææ procurator declaratus est, & præter hoc impetrauit, ut subuersa patriæ mœnia renouare sibi liceret. Et hos quidem honores Cæsar incidendos in Capitolium misit, ut iustitiæ suæ uirtutisque signum Antipatri memoriæ traderetur. Antipater uero, ubi de Syria Cæsarem persecutus est, in ludæam reuersus, ante omnia patriæ muros à Pompeio dirutos reparabat: omniâque lustrando, ne quid in illis regionibus turbarum esset, nunc interminando, nunc etiam suadendo curabat: unumquemque admonens, quod si cum Hyrcano sentirent, in otio atque opulentiæ uicturi essent, fortunisque suis & communi pace potituri: sin spe uana ducerentur eorum, qui priuati quæstus gratia res nouas optarent, se quidem non procuratorem, sed dominum omnium, Hyrcanum uero tyrannum pro rege, itemque Romanos & Cæsarem hostes pro amicis & rectoribus habituri: nec enim passuros huius potestatem labefactari, quem ipsi regem constituissent. Sed quamuis hæc diceret, tamen etiam per se, quoniam Hyrcanum segniorem uideret, neque tam efficacem quam regni posceret sollicitudo, statum provincie componebat. Et Phasællum quidem natu maximum filiorum suorum militibus prepositum, Hierosolymæ eiusque territorio præfecit. Herodem uero ætate posteriorem, nimisque adolescentem, Galilæa destinat, similia curaturum: qui cum natura strenuus esset, citò materiam ubi animi magnitudinem exerceret, inuenit: captumque latronum principem Ezechiam, quem prædari maximo agmine continentia Syriæ apprehendit, ipsum aliosque latrones multos interfecit. Eaque res adeo grata fuit Syris, ut per vicos atque oppida caneretur Herodes, ueluti per eum pace reddita, & possessionibus restituta. Ex huius denique operis gloria, Sexto etiam Cæsari propinquo magni Cæsaris, & Syriam tunc administranti est cognitus. Quin & Phasællus fratris indolem contentione bona superare cœperat, augendo erga se beneuolentiam Hierosolymis habitantium: atque illam eliose per insolentiam potestatis admittens. hinc &

Κιρ. ι.

Κασις δὲ ἀναχωρήσας ἐκ τῆς σερείας, πάλιν, ἰσχυρῶς ἐν ἱεροσολύμοις γίγνεται, ἔλκος μὲν στρα-
 τίας ἐπαναστάτος φασαήλου, καὶ καὶ τὴν ἐπὶ μαλί-
 χου πιναρίαν αἰμυλώδην δέλοντος ἡρώδου εἰς τὸν
 ἀδελφόν. ἡρώδης δὲ ἐντυχὲς μὲν ὡς ὁ πατὴρ φάβιος τῶν
 στρατηγῶν καὶ δαμασκόν, ὡρμημένον δὲ βονθίν, ὑπὸ
 νόσου κατείχετο. καὶ οὕτως φασαήλος κατὰ ἑαυτὸν
 ἔλκος ἐξέφυγεν, ὑπερβαλὼν ὡς ἐπὶ δὲ εἰς ἀχαρ-
 εῖαν, ὡς τε ἴλην συμφορὰς, καὶ ὅτι ἐξελόμενον τὸν ἀ-
 δελφὸν τὸν μαλίχου τὰ φερέα καταλαμβάνοντα.
 πολλὰ γὰρ ἤδη κατείληπτο, καὶ τὸ πάντων ὀρεσώτα-
 τον μάλιστα. ὡς μὲν αὐτὰς πὶ περὶ τὴν ἡρώδου βίαν
 ἤρκεον, οὕτως ἀρρωσθίς, καὶ ἄλλα ὁδὸν λαμβάνει,
 καὶ κείνον ἐκ τῆς μασάδας ἐκτείνων ἀφῆκεν. ἐξήλασε
 δὲ καὶ ἐκ τῆς γαλιλαίας, μύριανα τὸν τυραννέοντες
 ἡρώδης κατεργάσαντες τὸν ἐν μέρει. τοὺς δὲ λαφ-
 θύνας τυραννέοντες, ἵστασε μὲν πάντας, ἵσα δὲ οὐ καὶ δα-
 ριστάμους ἀπέπεμψεν, ὅσοι αὐτῶν ὡς τῆς πό-
 λως, καὶ τὰς τυραννέων μύσους ὡς ὁδοποιοῦντες. ὁ
 δὲ μύριον, ἡρώδης μὲν τῆς τυραννίδος ὑπὸ κασίαν,
 τυραννίαι πᾶσαν ἐξελόμενος τὴν συρίαν. καὶ δὲ τὸ
 περὶ ἡρώδου ἔχθος, συνήλασεν ἀπὸ τῆς ἀριστο-
 κράτους, καὶ τὸ πλεονεχὲς φάβιον, ὃν ἀπὸ τῆς χρημα-
 τωποιοσίας, βοσθὸν εἶχε τῆς κατὰ δόδου. χρη-
 γὰς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς οὐκ ἐκ τῆς πλεονεχίας ἀπὸ τῆς
 περὶ τοῦτο ἡρώδης ἀντιπατάμους ἐπὶ τῶν ἐμβο-
 λῶν τῆς ἰουδαίας, κατὰ τὴν μάχην, καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
 ἐξήλασε, ὑπερβαλὼν εἰς ἱεροσολύμους πᾶσιν ἀγαπη-
 τὸς ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ δόδου. καὶ γὰρ οἱ μὴ ὀρεσώτοι-
 τες πάλαι, τότε ὡς κείνῳ δὲ τὴν περὶ ὑπερβαλὼν ἐπὶ
 γαμῶν αὐτῶν. περὶ τῶν μὲν γὰρ ἡρώδης γυναικαὶ τῆς ἐπὶ
 χωρίαν, ἐκ ἀσσημῶν, ὡς ἐκ ἐκαλέτο, ἐξ ἧς ἐγγήνησεν
 ἀντιπατῆρα. τότε δὲ γυναικαὶ τὴν ἀλεξάνδρου τῆς ἀρι-
 στοκράτους θυγατέρα, θυγατρίδου τῆς ὑπερβαλὼν μύρια-
 μύ, οὐκ ἔστιν ἐπὶ βασιλείᾳ γίγνεται. ἐπὶ δὲ κασίαν ὡς
 φιλιπποῦς ἀνελόντες ἀνεχώρησαν, εἰς μὲν ἰταλίαν
 καίσαρ, ἐπὶ δὲ τὴν ἀσίαν ἀντωνίος, περὶ δὲ τοῦ μύριον
 τῶν ἄλλων πόλεων περὶ ἀντωνίον εἰς βιθυνίαν, ἦκον
 καὶ ἰουδαίαν οἱ δυνατοί, κατὰ τῶν φασαήλου τῆς
 ἡρώδου, βία μὲν αὐτοῖς κατὰ τὴν τῶν περὶ γαμῶν,
 ὅνομα δὲ μόνον ἐξελόμενον ὑπερβαλὼν τῶν. περὶ δὲ πα-
 ρεῖ ἡρώδης, καὶ τῶν περὶ τῶν ὀλίγοις ἀντωνίον
 χρημασίαν ἐπὶ διέστη, ὡς καὶ τὸ λόγον τῶν ἐξελόμενον
 ἐνέχεται, καὶ τότε μὲν οὕτως διήρθησαν. αὐτὸς ὅς οἱ ἐν
 τῶν ἰουδαίων ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἦκον εἰς τὴν περὶ ἀν-
 τιοχίαν ἀφῆκεν ὡς ἀντωνίον, ἡρώδης τῶν κλεισιπάρων
 ἔσθῃ διδουλώμενον. οἱ περὶ τῶν μύριον τῶν ἐξελόμενον
 ματὶ δὲ λόγῳ σφῶν δυνατοῖς κατὰ τῶν γαμῶν τῶν
 ἀδελφῶν. ὑπὸ τὰς ἡ μασαλάς ἀπολογούμενος,
 συμπαρῆς ὑπερβαλὼν δὲ τὸ κῆδος. καὶ ἀντωνίος ἀκού-
 σαι ἐκατέρωθεν, ὑπερβαλὼν διέπνυτο τῶν ἐπὶ τῶν
 πέτραις ὄντας ἀφῆκε. τῶν δὲ, τῶν περὶ τὸν ἡρώδου περ-
 κριναντος, ἡρώδης, καὶ γὰρ ἡρώδης καὶ ἔξινος αὐτοῖς πατὴρ
 διέβη, ὡς ἀντιπατῆρα φιλοφρονέας ὅτι εἰς τὴν ἰουδαίαν
 συνήλασεν παρὶ βασιλῆα, τῶν ἀφῆκεν ἀποδίδουσι τῶν
 ἀδελφῶν, πᾶσαν διοικεῖν τὴν ἰουδαίαν ἐπὶ τῶν περὶ
 ἀνακτῶν τῶν τῶν ἀφῆκεν, περὶ τῶν δὲ καὶ μὲν
 sius eis Iudææ procuracione permittit. Legatis autem id agrè ferentibus, quindecim eorum

CAP. X.
De Herode
accusato &
vindicato.
Ant. lib. 14.
cap. 20.

Postquam verò Cassius excessit è Syria, i-
 terum Hierosolymis orta seditio est, cum
 Felix in Phasaelum mouisset exercitum & in
 Herodem, fratris pœna veller necem Ma-
 lichi vindicare. Casu autem Herodes cum
 Fabio Romano duce apud Damascum ha-
 bitabat: & ne cupiens auxilio foret, mor-
 bo impediatur. Interea Phasaelus etiam sine
 cuiusquam auxilio superavit Felicem: probrum-
 que ingrati obiciebat Hyrcano, qui & Felici
 studuisset, fratremque Malichi castella occupare
 permisisset. Iam enim multa tenuerat, omnium-
 que tutissimum Massadam. Nec tamen ei quic-
 quam contra vim Herodis potuit sufficere, qui
 mox, ut conualuit, & alia recepit, & illum
 ex Massada supplicem dimisit, & Marionem
 Tyrionum tyrannum ex Galilæa pepulit: tria
 enim castella possederat: Tyriisque quos cepe-
 rat, vitam concessit omnibus: nonnullos et-
 iam donatos abire iussit, unâ & sibi ciuitatis
 benivolentiam, & tyranno comparans o-
 dium, Marion autem à Cassio quidem merue-
 rat tyrannidem, qui tot Syriæ tyrannos præfe-
 cerat: sed ob Herodis inimicitias etiam Anti-
 gonum Aristobuli secū ducebat, & Ptolemæum,
 propter Fabium, quem Antigonus sibi pecu-
 nia sociatum, adiutorem incepti habebat.
 Cuncta verò locer Ptolemæus Antigono sub-
 ministrabat. Contra quos Herodes instructus,
 in aditu Iudææ commisso prælio, victoria
 potitur: fugatōque Antigono, redit in Hie-
 rosolymam, pro merito gestæ rei omnibus ca-
 rus, ut etiam quibus antea despectus erat, tunc
 in eius familiaritatem sese dederint, propter
 Hyrcani affinitatem. Namque is Herodes iam-
 pridem ex indigenis habuerat uxorem non i-
 gnobilem, quæ Doris vocabatur, & Anti-
 patrum ex ea susceperat filium. Tunc autem
 duxerat Alexandri, cuius pater fuit Aristobu-
 lus, filiam Mariamnem, Hyrcani neptem ex
 filia, atque inde regi familiaris erat. Sed ubi
 Cassio circa Philippos interfecto, Cæsar in
 Italiam, & Antonius in Asiam discesse-
 runt: legatis ab aliis ciuitatibus ad Anto-
 nium missis in Bithyniam: etiam Iudæo-
 rum oprimates accusatum veniunt Phasaelum
 & Herodem: quod illis rerum summam
 vi possidentibus, nomen tantum honora-
 bile superesset Hyrcano. Ad quæ, Herodes,
 qui præsto erat magna pecunia placatū sic An-
 tonium affecit, ut ne verbum quidē inimicorū
 eius pateretur audire. Et tunc quidem ita di-
 gressi sunt. Quum autem denuò Iudæorum pri-
 mates centum viri, Antiochiæ proximam Da-
 phnen ad Antonium venissent, amori Cleopa-
 træ iam seruientem, delecti à cæteris, qui elo-
 quentia & dignitate præstabat, aduersus fratres
 accusationē proponūt. Respōdebat autē Messa-
 la, causæ defensor, astante etiā propter affinitatē
 Hyrcano. Auditis deinde vtriusque partibus, An-
 tonius percontabatur Hyrcanum, quānam es-
 sent regendis rebus aptissimi. Cūque is He-
 rodem, eiusque fratres aliis prætulisset, volu-
 ptate repletus (nam & hospes eorum paternus
 erat, humanissimæque ab Antipatro susce-
 ptus, eo tempore quo in Iudæam cum Ga-
 binio venerat) tetrarchas ambos declarat, to-
 tiusque

Ant. lib. 14.
cap. 21.

φερράσῃ μὲν ἥκοντα τῷ παύσῃ τὴν γαίαν, τὸ δ' ἄ-
 ληθές, ἀπὸ τῆς βουλῆς τὸν γυναικῶνα φασάκην ἐνεδρά-
 ων αἰέπεισε πρὸς βαρζαφάρνην, φρεσὶ δὲ σαφὲς πα-
 ρεῖ κατὰ λυσίας, καὶ τοιγα πολλὰ ὑποφύγοντος ἡρώ-
 δου, καὶ ὡς αἰνοῦντος αἰετὴν τὸν ἐπιβουλον, ἀλλὰ
 μὴ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἐκδιδοῦναι, φύσιν γὰρ ἀπίστους
 εἶναι τοὺς βαρβάρους. ἔξισι δ' ἡρώδην ὡς ἀγαθὸν καὶ
 πάκορον, ὡς ἦν ἱκανὸς δόιοιτο, καταλιπὼν παρ' ἡρώ-
 δη πρὸς τῆς ἰδουδαίων χαλεμῶν ἰσχυρίων, τοῖς λοι-
 ποῖς φερεῖται φασάκην. ὡς δ' ἐβόωντο καὶ ἡ γα-
 λιλῶν, τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι ἀφιστάσθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς ὀ-
 πλοῖς οἷας καταλαβάνεσθαι, τῷ σαφάπῃ δ' ἐντυπ-
 χανον πανούργως σφόδρα, καὶ τῆς φιλοφρονήσεως τὴν
 ἐπιβουλήν καλύπτει ἐν ἐκτελέσει. δῶρα γυναικὶ δού-
 κει τοῖς, ἐπειτ' ἀναχωρεῖν ἐλάττω. τοῖς δ' ἀδελφοῖς
 γίνεσθαι τῆς ἐπιβουλῆς, καταχθίσιν εἰς τὴν ὡς
 διαλασθῆναι χερσίν, ὃ καλεῖται ἐκδιπῶν. ἐκεῖ γὰρ
 τὴν τε ὑπόχρεσιν ἡκουσάν τῃς γαλιλῶν ταλάντων, καὶ ὡς
 αἰτήσαντο τὰς πλείους τῆς παρ' αὐτοῖς γυναικῶν, ἐπὶ
 ταῖς παντακοσίαις καθυσώσιν παρδοῖς. ἐπὶ δὲ φε-
 ροχίζοντο μὲν αὐτοῖς ἀνύκτας ὑπὸ τῆς βαρβαρῶν
 αἰεί, πάλαι δ' αὖ καὶ συμελίσθησαν, εἰ μὴ φερίδμον
 ἐν ἱεροσολύμοις ἡρώδην φερίδρον λαβόν, ὡς μὴ φε-
 ροχίζοντο τὰ κατ' αὐτοῖς φυλάττειν. ταῦτ' οὐκ ἔπ-
 λόρος ἦν μόνον, ἀλλὰ καὶ φίλας ἦδη πόρρωθεν αὐ-
 τῶν ἔβλεπον. ἐμὴν φασάκην, καὶ τοὶ πολλὰ ὡς αἰνῶν-
 τες ἐφελίε φάσαν, πῶς γὰρ οἷον ὡς σάμαλλα
 τῷ πλεονεκτήσει τοῦ τότε σύρου τὴν συστάξιν τῆς ἐπι-
 βουλῆς ὄλυν, καταλιπὼν ἡρώδην ὑπὸ μύθῳ, ἀλλὰ τῷ
 σαφάπῃ φερεσθῆναι ἀπικρὶς ἀνείδωκε τὴν ἐπιβου-
 λήν, καὶ μάλιστα ὅτι ἡρώδης ποῖτος χρημάτων εἴκειν.
 πλείων καὶ μὲν αὐτὸς ὑπὸ σιωπῆς δώσιν ὑπαχθεῖν, ὡς
 αἰτήσαντος ὑπὸ βασιλείας ὑπὸ χητῶν. φερεῖ ταῦτα
 πανήρως ὁ παρδοῖς, ὁπολοῦντας τὴν ἔρκοις ὑποσπ-
 ασάμενος τὴν ὑπόψιν, ὡς φερεῖ πάκορον. δ-
 θῶν δὲ τῆς καταλειφθέντων παρδοῖς, οἱ φερεσθῆ-
 τακτο φασάκην τε καὶ ἡρώδην συμελίσθησαν, τὰ τε
 ἀλλὰ φερεῖ τῇ ἐπιτοκίᾳ καὶ τὸ ἀπίστον αὐτοῖς κατα-
 ρομῶν. ἐπὶ δὲ τούτῳ καὶ τὸν ἡρώδην ὁ πικρῶς
 εἰρηχόος ἐπιβούλῃ συλλαβὴν ἔξω τῶν τείχεος ἀπα-
 τήσας φερεσθῆναι, ὡς φερεῖ ἐπὶ τοῖς εἰχῆν. ὁ δ' ἀπ' ἀρ-
 χῆς ὑποπτόμενος τοὺς βαρβάρους, καὶ τότε πρὸς αὐ-
 τῶν εἰς τοὺς πολέμους ἐμπροσθέντα τὰ μὲν ὄντα
 τῇ ἐπιβουλήν αὐτῇ χάμματα, φερεσθῆναι οὐκ ἐ-
 βούλετο, καὶ οἱ μάλιστα ἀξιοπίστως τῶν παρόρων φάσκον-
 τες, δὴν αὐτὸν ὑπαγῆσθαι τοῖς ταῖς ἐπιτοκίαις κομι-
 ζουσι. οὕτως γὰρ ἐλάττω τοῖς πολέμοις αὐτοῖς, καὶ
 φερεῖ οὐκ ἐπιβουλήν, ἀλλ' ὅποσα φερεσθῆναι
 φασάκην. εἴτι γὰρ παρ' ἄλλων φερακηνόως τὸν ἀ-
 δελφὸν συμελίσθησαν, καὶ φερεσθῆναι ἡρώδην διγὰ-
 τῃ μὲν ἰαμῇ συμελίσθησαν γυναικῶν καταπτοβόλῃ-
 σαι, μὴ φερεσθῆναι, μὴ δὲ πικρῶν αὐτὸν ἦδη φε-
 ραῖς ἐπιχειροῦσι τοῖς βαρβάρους. ἐπὶ γὰρ φερεῖ πάκο-
 ρον σκεπτομένων πῶς αὐτὸν κρύφα τὴν ἐπιβουλὴν ἀπαρπ-
 ῆσαι, οὐ γὰρ ἐν τῇ φερεσθῆναι οἷον τῇ αὐτῶν οὕτως δι-
 νάτω φερεσθῆναι, φερεσθῆναι ἡρώδην μὲν τῶν οἰκειο-
 τάτων φερεσθῆναι, νύκτωρ ἐπὶ ἰδουμαίας ἐχέρῃ λα-
 βὼν τῶν πολέμων. ἀντιδόμοι δ' οἱ φερεσθῆναι καταδίκων. καὶ κἄν τὴν μὲν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς,

pretextu quidem componendæ seditionis ve-
 nientem, re autem vera ut adiuuaret Anri-
 gonum. Denique Phasaelum dolo perpulit,
 ut ad Barzapharnem legatus de pace profici-
 ceretur: quamuis multa dissuadente Herode,
 atque ut insidiatorem occideret, neve se eius
 fallaciis dederet, admonente: natura enim
 Barbaros fidem negligere. Exiit etiam Paco-
 rus cum Hyrcano, quo minus suspectus esset:
 nonnullisque relictis equitibus apud Hero-
 dem, quos Eleutheros vocant, cum cæteris
 Phasaelum prosequabatur. Sed ubi ad Gali-
 læam venerunt, indigenas quidem dissiden-
 tes atque armatos offendunt: satrapam vero
 conveniunt satis callide & officii dolos tegē-
 tem. Denique postquam dona eis dedit, re-
 deuntibus insidias posuit. Illi autem in mari-
 tum quendam locum deducti, cui nomen
 est Ecdippon, fraudem intelligunt. Ibi enim
 de promissis mille talentis audierunt: & quodd
 Antigonus plerasque mulieres ex his quas ipsi
 haberent, inter quingentas Parthis deuouif-
 set: quodque sibi semper à Barbaris præstrue-
 rentur insidie, ac olim capti essent, nisi mo-
 ra fuisset, dum Hierosolymis caperetur Hero-
 des, ne sibi præsciis quæ de his agerentur, ca-
 ueret. Hæc iam non verba erant solum, nam
 & custodes haud procul abesse conspiciebat.
 Et tamen Phasaelus Hyrcanum deserere non
 sustinuit. quamuis eum sæpius moneret Of-
 filius ut fugeret: cui Saramalla Syrorum tunc
 ditissimus dixerat: quemadmodum essent om-
 nia de insidiis constituta. Sed convenire
 satrapam maluit, atque in os exprobrare,
 quodd se insidiis appetisset: ac maxime quia
 pecuniæ causa talis extitisset, cum plus ipse
 pro salute daturus esset, quam pro regno pro-
 misisset Antigonus. Ad hæc Parthus subdo-
 la satisfactione iuræque iurando suspicionem
 deprecatus, perrexerat ad Pacorum: statimque
 à Parthis qui remanserant, quibuscque iussum
 erat, Phasaelus atque Hyrcanus comprehen-
 duntur, periuriam simul ac perfidiam exe-
 crantes. At interim pincerna ad hoc missus,
 Herodem capere moliebatur: cumque falle-
 re, ut extra murum procederet, sicut sibi mā-
 datum fuerat, conabatur. Ille autem suspec-
 tos habere solitus Barbaros, & tunc minime
 dubitans in hostes incidisse literas quæ insidias
 indicarent, prodire nolebat: quanquam sa-
 tis idoneam causam Pacorus obreuderet, epi-
 stolas portantibus obuiam ire debere: nec en-
 nim ab hostibus esse captos, aut quicquam de
 insidiis, sed quæ Phasaelus gessisset, his con-
 tineri. Iamdudum autem ab aliis audierat He-
 rodes, fratrem suum Phasaelum esse corre-
 ptum: & Hyrcani filia Mariamne prudentissi-
 ma fœminarum, multis eum precibus ne pro-
 dired orabat: neve se crederet manifestis iam
 conatibus Barbarorum. Adhuc autē Pacoro cū
 sociis deliberante, quonam modo clā patraret
 insidias, nec enim fieri posse ut tantæ sapientiæ
 vir ex aperto circūueneretur, nocte Herodes cū
 propinquissimis sibi ad Idumæā ignaris hosti-
 bus proficiscitur. Eo cognito, Parthi perseque-
 bantur. Et ille matrem quidē fratresque suos,

desponsatamque puellam cum matre, minimoque fratre prætendere iter iussit. Ipse autem cautè cum famulis suis Barbaros retentabat: multisque per omnes conflictus interemptis, ad castellum Massada properabat. Grauioribus autem in fuga Parthis Iudæos expertus est: Qui cum semper molesti fuissent, à sexagesimo tamen ciuitatis stadio aliquandiu etiam acie decertauerunt. vbi Herodes victoria positus, cum multos interfecisset, ipsūque locum in memoriam præclari facinoris ædificatum, locupletissima exornauit regia, arcemque in eo munitissimam condidit, ac de suo nomine Herodion vocauit. Et tunc quidem cum fugeret, multos sibi adiūgebat. Postea verò quàm Thersam Idumææ peruenit, occurrit ei frater Iosephus, turbamque sequentium diminui persuadet: nec enim pacem esse tantæ multitudinis Massadam. Erat autem supra quàm nouem millium multitudo. Itaque paruit Herodes eius consilio, & impares quidem necessitati per Idumæam dimisit cum viatico, lectissimos autem maximèque necessarios tenuit, atque ita in castellum receptus est. Deinde octingentis ibi relictis, qui mulieres defenderent, itemque commeatu, qui satis esset obfessis, ipse in Petram ciuitatem Arabiæ petrexit. Parthi autem apud Hierosolymam in prædam versi, in fugientium domos ac regiam irruerant, solis Hyrcani pecuniis abstinentes: quæ trecenta talenta superabant, aliorum verò ipse minores inueniebantur: quoniam Herodes iampridem Barbarorum perfidiam suspicans, quicquid in opibus pretiosum in Idumæam multo antè comportauerat: eiusque sociorum itidem quisque fecerat. Verum tamen postquam præda potiti sunt Parthi, ad hoc iniuriæ processerunt, vt omnem terrā illam bello implacato replerent, Marisa quoque ciuitate vastata: nec solum Antigoni regem constituerent, verum etiam Phasaelum & Hyrcanū victos ei traderent verberandos. At ille Hyrcani quidem aurículas dentibus truncat, vt ne solutus quidem mutatis rebus vnquā pōtificatum recipiat: ab integris enim celebrari sacra oportet: Phasaeli verò virtute præuertus est Antigonus. Qui cum nec ferri copiam, nec manus liberas haberet, ad saxum fracto capite interiit: atque ita probato, quod verus Herodis frater esset, Hyrcanusque degenerasset, viriliter moritur: dignum antea vita obitum assecutus. Fertur tamen & aliud, quod ex illa quidem plaga resipuerit, sed veluti curandi eius causa, missus ab Antigono medicus, venenis malis vulnus expleuerit, eoque illum pacto peremerit. Vtrumvis autem verius sit, præclarum habet initium. Denique aiunt eum prius quàm essaret animam, cognito ex quadam muliercula, quod Herodes euassisset, dixisse: Nunc bono animo discedam, qui vltorem inimicorum reliquerim. Ille quidem hunc exitum habuit. Parthi autem quamquam mulieribus caruerint, quas maximè cupiebant, rebus tamen cum Antigono apud Hierosolymam compositis: victum in Parthiam Hyrcanum ducunt. Herodes autem obstinatus

πρόμαχα, δισμύτῳ δὲ ὑρκανὸν ἀνάρχουσαν εἰς τὴν παρθυλίαν. ἡρώδης δὲ σιωποῦντά τε καὶ ἄλλαν

A καὶ τὴν καὶ δουλοπλοκήν τὴν παῖδα μὲν τῆς μητρὸς, καὶ τὴν νεωτάτου τῆς ἀδελφῆς πορσεύξας ὁ δὲ εἶπεν, αὐτὸς ἀσφαλὲς μὲν τῆς διακρίσεως αἰεκοπῆς τοῖς βαρβαροῖς. καὶ πολλοὺς καὶ πᾶσαν πορσεβολὴν ἀπεκτείνας εἰς μαρτύριον τὸ φερόμενον ἀφῆκε. καὶ βαρυτέρως καὶ τὴν φυγὴν παρδίων ἰουδαίου ἐπέερασαν, ἐποχλήσαντας ὑπὸ διωκτικῶν, ἀπὸ δὲ ἐξήκοντα τῶν πάλαιος σαδίων ὡς ἀξάμενους ἐπὶ κῶς πολὺν χρόνον. B εὐδα κερατῶσαι ἡρώδης, ὅτι πολλὰς αὐτῶν ἀπαλίσας, αὐτῶν εἰς μήνιν τὴν καπορδύμετος ἔκτισεν τὸ γένος, καὶ βασιλείῳς τὴν πολυτελεστάτοις ἐκόσμησε, καὶ ἀκέρυτον ὀχυρωτάτῳ αὐτῶν εἰματο, ἡρώδης αὐτῶν ἐκάλεσεν ἀφ' ἑαυτῶν. τὴν κερῶντα γὰρ μὲν φέρονται καὶ ἡμίονοι, αὐτῶν πορσεύοντο πολλοί. C καὶ θρησκῶν ἡμοῦν τῆς ἰδουμαίας ἰώσηπος ἀδελφὸς ὑπατάσας, σιωποῦντάς τοις πολλοῖς τῆς ἐπομῆς ἀποφορτίσας. μὴ γὰρ αὐτῶν τὸν ὄχλον διέξαδαι τὴν μαρτύριον. ἦσαν δὲ ἰσχυροὶ ἐπὶ ἀκρίλῳις. περὶ αὐτῶν ἡρώδης, τοῖς μὲν βαρυτέρως ὅτι χρεῖας ὄφεικεν αὐτῶν τὴν ἰδουμαίαν, οὐδὲ ἐφ' ὅδε. καὶ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, τῆς ἀλκιμωτάτου καταχρῶν, εἰς τὸ φερόμενον ὄφεικεν. καταλιπὼν δὲ ἐνταῦθα τῆς γυναικὸς ὅτι κακοσίνης φύλακας, καὶ διαρκῆ τὴν πόλιν εἰς πορσεβολήν, αὐτὸς εἰς τὴν ἀραβικὴν πύξας ἡγήσατο, παρδίων δὲ ἐν ἰεροσολύμοις ἐφ' ἀπαρχῇ ἀπὸ ἰουδαίου, τῆς φυγῆς τῶν εἰς τὰς οἰκίας ἐσπένοντο, καὶ τὸ βασιλεῖον, ἀπαρχοῦντο μόνον τῆς ὑρκανῶν χρημάτων, ἢ δὲ ἐκ πλείων ξυκοσίων ταλάντων. ἐπὶ τῷ χρόνῳ δὲ καὶ τῆς ἀλλοτρίᾳ, οὐχ ὅσοις ἤλπισαν. ὁ γὰρ ἡρώδης ἐκ πολλοῦ τὴν ἀπείαν τῆς βαρβαρίας ὑποφύμενος, εἰς τὴν ἰδουμαίαν τὰ λαμπερότατα τῆς κερῆς πορσεύοντάς, καὶ τῆς αὐτῶν πορσεύοντων ὁμοίως ἔκτισεν. παρδίων δὲ μετὰ τὰς ἀπαρχὰς ἐπὶ τοσοῦτον ὕβριος ἔχρησαν, ὥς ἐμπλήσαν μὲν ἀκέρυτον πολέμου ὅτι χρεῖαν ἀπασαν. αὐτῶν δὲ ποιῶν τὴν μὲν ἰσχυρίαν πόλιν, μὴ μόνον τὴν καπορδύμετον βασιλείαν ἀπῆγοντο, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀδουῶν αὐτῶν φασάκου καὶ ὑρκανὸν δισμύτας ἀκρίσας. ὁ δὲ ὑρκανὸς μὲν πορσεύοντα αὐτὸς τὰ ὅσα λαμβάνει τοῖς ἐδούον, ὥς καὶ αὐτῶν ἐν μεταβολῇ ποτὶ διώματα τὴν ἀρχιερωσύνην ἀνέλαβεν. δὲ τὸ ὅσον κλήρας ἀρχιερωσύνης. ὁ φασάκου ὁ ἀπὸ τῆς ὑστερίως φασάκου πύξας πορσεύοντα τὴν καπορδύμετον, ὥς καὶ σιδῆρον καὶ χερσὶν εἰργαστο. καὶ κερῶν μὲν, ἡρώδης γνήσιοι αὐτῶν ἀπὸ διέξας ἀδελφοί, καὶ ὑρκανὸν ἀγνήσιοι αὐτῶν, ἀδελφῶν τῶν καπορδύμετων. τὴν καπορδύμετον τοῖς καὶ τὸν βίον ἔργους πορσεύοντα. κατ' ἑαυτὸν δὲ καὶ ἀλλοτρίως, ὥς αὐτῶν καὶ μὲν ἐκ τῆς τότε πληγῆς, περὶ αὐτῶν δὲ ἰαφὸς ὅτι ἀπῆγοντο πορσεύοντα δὲ αὐτῶν, ἐμπλήσαν τὸ γένος διηληπείων φαρμάκων, καὶ ὄφεικεν αὐτῶν. ὁ πότερον δὲ αὐτῶν ἀληθῶς ἢ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα λαμπερότατα σιγῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἐκπνέοντα, πυρὸς μὲν ὡς γυναικῶν πινὸς ὥς ἡρώδης ὄφεικεν, τὴν αὐτῶν δὲ ὅμως ἀπειμι, τὸν μετελδύμετον τοῖς ἔχοντα ὄφεικεν καταλιπὼν. ὁ μὲν οὐδ' οὕτως τελεῖται. παρδίων δὲ καὶ τοῖς διηληπτικότης ὡς μάλιστα ἐπὶ ὄφεικεν γυναικῶν, κατὰ αὐτῶν μὲν ἐν ἰεροσολύμοις ἀπῆγοντο τὰ πορσεύοντα, δισμύτῳ δὲ ὑρκανὸν ἀνάρχουσαν εἰς τὴν παρθυλίαν. ἡρώδης δὲ σιωποῦντά τε καὶ ἄλλαν

A in Arabiam, velut adhuc vivo fratre suo festinabat: ut pecunias à rege acciperet, quibus solis exoratum iri pro Phasaelo sperabat auaritiâ Barbarorum. Etenim cogitabat, si Arabs minùs memor fuisset paternæ amicitiae, animoque liberali parciore, vel mutuum ab eo sumere, quòd redemptionis causa præberet: pignori opposito ipsius filio quem redimeret. Secum enim habebat fratris filium, septem annos natum: trecentaque talenta dare decreuerat, interpositis precationi Tyriis. Sed profectò studium fortuna præueniat: & Phasaelo mortuo nequicquam fratrem diligebat Herodes. Non tamen vel apud Arabas saluam amicitiam reperit. Denique Malichus rex eorum præmissis qui hoc admonerent, quamprimum reuerti eum ex sinibus suis iubet, simulatione quidem Parthos per legatos petisse, ut Herodem Arabia pelleret: certa verò causa fuit, quòd vicem Antipatro debitam negare proposuerat, neque pro beneficiis ab eo perceptis aliquid eius filiis gratiae rependere, consolationis egentibus, Impudentiae verò suafores habebat, qui Antipatri vellent abiurate deposita. Erant autem circa eum potentissimi. Proinde Herodes ubi Arabas ex ea sibi causa hostes esse deprehendit, vnde amicissimos existimabat, eaque respondit nunciis, quæ dolor imperauit, Ægyptum versus recedit. & prima quidem vespere in quodam agreste sanum, dum post se relictos reciperet, diuertit. Postero autem die cum Rhinocoluram peruenisset, fratris ei motus nunciatur. acceptoque tanto luctu, quantum curarum æstum deposuit, ibat ulterius. Itaque Arabem serò facti pœnituit: & qui reuocarent eum, quem contumeliosè tractauerat, velocitet misit. Herodes autem in Pelusium peruenerat: ibique transitu prohibitus ab eius rei speculatoribus, rectores adit: & illi famam viri dignitatemque reueriti, Alexandriam eum prosequuntur. Ingressus autem autem ciuitatem, à Cleopatra honorificè susceptus est, decem sibi militum fore eum ad ea quæ parabat, existimante. Posthabitis autem reginæ precibus, neque hyemis asperitatem, neque marina discrimina, quò minus nauigaret Romam, extimuit. Circa Pamphiliam verò periclitatus, maiore oneris parte reiecta, vix in Rhodum vehementer bello Cassij vexatam, saluus euadit.

F Amicorum autem suorum, Ptolemæi & Saphinij receptus hospitio, licet rei pecuniariæ premeretur inopia, maximam tamen ædificat nauim triremem: eaque cum amicis delatus Brundisium, atque inde continuò Romam profectus, familiaritatis paternæ gratia primum conuenit Antonium: eique tam suas quàm equitius generis clades exponit: quòdque affnibus suis in castello relictis, atque obsidione cinctis, ad eum hyeme supplex nauigasset. Itaque tantæ miserationis casu miseratus Antonius, & memoria quidem iunctæ cum Antipatro dexteræ, tum verò ipsius qui aderat contemplatione virtutis, etiam tunc eum regem constituere proposuit Iudæorū, quem ipse tetrarchā antea fecerat. Non minus autem quàm fauorē Herodis, odio ducebat Antigonem. Hunc enim & seditionosū, & Romanis inimicū esse arbitrabatur,

[illegible]

A videbatur: ne dum ipse peteret Hierosolymam, receptaculum à tergo aliquid inimicis relinquere-
tetur. Silo autem iungit agmina, inuenisse gaudens resistendi occasionem, quòd cum persecutio premeret Iudæorum. Hos autem Herodes paruæ manus excursionem perterritos, maturè in fugam vertit: & Silonem malè repugnantem, periculo eripit. Deinde capta Ioppe, suos liberaturus ad Massadam festinabat: dum indigenarum aliosamicitia parerna sibi sociaret, alios ipsius gloria, nonnullos vtriusque beneficiis debita vicissitudo: plurimos tamen spes, vt à rege certissimo. Iamque validissimas quæsierat militum copias: sed Antigonus iter eius impedi-
bat, loca insidiis opportuna præoccupans, vnde nullum aut minimum afferebat hostibus detrimentum. Herodes autem faciliè receptis ex Massada pignoribus suis & rebus, à castello in Hierosolymam perrexit. Cui se Silonis milites & multi ex ciuitate iunxerunt, virum eius timore perculsi. Castris autem positis ad occidentalem regionem oppidi, custodes eius partis ipsum sagittis & iaculis impetebant: ab aliis verò per cuneos excurrentibus primæ frontis acies tentabantur. Herodes autem primò circa muros præconis voce declarari iussit, populi se bono & salutis ciuitatis aduenisse: pœnasque ab nullo quamvis manifesto inimico repetiturum, sed discordissimis etiam offensarum obliuionem daturum. Deinde cum allocutionibus contrariis pars Antigoni obstarer, quòd minus aut præcones exaudire, aut voluntatem mutare quispiam posset, quod reliquum erat, suis imperat murorum defensores deturbare: atque illi statim sagittis cunctos ex turribus in fugam verterunt. Ibiq; tunc Silonis detecta corruptio est. Multis enim militum subornatis, qui rebus egere se necessariis exclamarent, pecuniâque alimentis poscerent, atque hyemandi gratia in loca opportuna dimitti (nam ciuitati proxima deserta erant, ita omnibus ab Antigono antè prouisis) & incitabat exercitum, & ipse recedere conabatur. Herodes autem non solum duces qui Siloni parerent: sed etiam milites vbi plurimi essent conueni-
do, rogabat ne se destituerent, quem scirent à Cæsare & Antonio & senatu deductum in vno die pollicitus eos penuria soluere. Deinde hæc precatus ipse agros adiit: tantamque his exhibuit copiam commeatus, vt Silonis omnes accusationes perimeret. simulque prospiciens, ne vel in posterum ministrare desinerent, accolæ Samariæ per epistolas admonerebat (nam ciuitas eius se clientelæ dederat) vt alimenta & vinum & oleum, & pecora in Hierichunta deferrent. Hoc vbi audiuit Antigonus, statim qui frumentatu hostes prohiberent, atque insidiis opprimerent, per agros dimittit. Illique iussis obediunt, & magna iam manus armatorum super Hierichunta fuerat congregata. Discreti autem montibus insidebāt, siqui exportarent victui necessaria speculantes. Non tamen Herodes otiosus erat, sed decem cohortibus comitatus, quinque Romanorum, & quinque Iudæorum, quibus permixti erāt etiam Hierichunta peruenit: & ciuitatem quidem

[illegible]

velociter regem consequitur: utque in gratiam secum redeat, multis precibus efficit. Neq; tamen Hero-

A rectum vallibus imminens, ut aliquandiu quidem rex pro loci difficultate quid ageret, incertus esset. Postremo autem placuit, ut molimine vteretur satis incauto. Etenim valentissimus quisque demissus arculis, exponebatur in ostia speluncarum. Hicque cum familiis eos mactabant, ignemque repugnantibus iniiciebant. Cumque aliquos ex his conservare vellet Herodes, ut ad se accederent; voce præconis edixit. Sed illorum neque voluntarius se quisquam ei tradidit: sed & quos vis cogerat, multi mortem captivitati prætulere. Vbi etiam senior quidam, septem filiorum pater, orantes cum matre pueros, ut egredi sibi ad fœdera permitteret, occidit hoc modo: iussit exire singulos, ipse ad ostium stabat, & prodeuntem quemque filiorum trucidabat. Herodes autem à specula hæc prospiciens, & dolore conficiebatur: & ut filiis parceret, seni dexteram cum precibus porrigebat. Ille autem dictis eius nequaquam mitior factus, insuper humilem animum Herodi exprobrauit. & post filios occidit uxorem; deicctisque desuper mortuis, postremo semetipsum præcipitem misit. Speluncis igitur & qui in his erant ita subactis, Herodes relicta exercitus parte, quantum ne quis rebellare tentaret satis esse arbitrabatur, cique patri Ptolemæo præposito, in Samariam rediit: scutorum quidem tria millia, sexcentos vero equites in Antigonum ducens. Tuncque propter eius abcessum nacti licentiam, quibus Galilæam turbare mos erat, Ptolemæum quidem ducem aggressi, nec opinantem interficiunt. Agros autem vastabant, in paludes atque in abditissima loca refugientes. Quibus cognitis Herodes maturè succurrit: & magnam quidem eorum multitudinem morte consumit. Omnibus autem castellis obsidione liberatis, huius mutationis causa multam exegit à civitatibus pecuniam, centum talenta. Iam vero Parthis expulsis, occiso etiam Pacoro, Ventidius Antonij literis monitus, equitum mille auxilia duarumque legionum, aduersus Antigonum mittit Herodi. eorum autem ducem Machæram, ut se adiutum veniret, per epistolas rogavit Antigonus, & de iniuria Herodis multa conquestus, & pecuniam dare pollicitus. Sed is: nec enim ad quos missus fuerat, negligendum putabat; cum præsertim plura daret Herodes. in proditione quidem ei non paruit, simulata vero amicitia res Antigoni exploratum perrexit; non admissò Herodis consilio, dissuadentis id fieri. Antigonus autem, quia præsensit quid cogitaret, civitatem ei clausit, & tanquam hostem arcebat à mœnibus, donec Machæram incepti puduit, & in Amathuntem ad Herodem recessit. Iratus autem quoddam res aliter cesserat, quoscumque Iudæos offenderet interficiebat, ut nec vel Herodianis parceret: sed ut Antigonianis omnibus abutebatur. Hæc cum ægrè ferret Herodes in Machæram quidem vindicare voluit, tanquam in hostem: iracundiam vero repressit, & ad Antonium properabat, apud eum accusaturus Machæram, iniquitatem. Ille autem delicta sua reputans

cussio, bellum nocere poterit etiam victis: Imò enim verò maximum imminentis excidij monstrum,

Re 2

αὐτοὶ εἶπον, ἰὼ καὶ σαρ, ὡς αὐτοῦ τοῦ Ἰου-
δαίου βασιλεὺς γηρόμενος, ἐν πᾶσι ὁμοθυμῶν
γονεῖσι βασιλεὺς γηρόμενος αὐτοῦ, καὶ οὐδὲ τὸ
αὐτὸ ὑπαστραφέναι εἶπεν, ὅτι πάντες αὐτὸν μετὰ τῶν
ὀπλων ἐσείρατας, εἰ μὴ διεκλύσαν ἀραβίς. καὶ
συμμάχους μὲν τοὶ γε αὐτῷ κατὰ τὸ δυνάτον, καὶ
οἱ τοῦ πολλὰς ἐπεμψα μιν αἰσῶν, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ
τῶν ἐν ἀκτῶν πληγῶν, κατέλιπον τὸν δεινόν. ἰ-
γηρόμενος δὲ συμβούλους ἀφ' ὧν, ὡς οὐκ ἔτι γηρόμενος
ἦεν, συμμάχους, μίαν εἶναι λέγον τῶν πρὸς αὐτὸν
διόρθωσιν, τὸν κλειστότερον θάνατον, ὡς αὐτὸν
π, καὶ γηρόμενος, καὶ τῇ χειρὶ ἀσφάλειαν, καὶ
εὐτυχίαν, καὶ ἑμαυτὸν ὑποχρυσίζων κοινῶν πῶ
πρὸς σι πολίμους. τῷ δὲ ἀραβίαι ἀποφρα-
ξας οἱ κλειστότεροι ἱμάριοι, καὶ τοῦ οὐ τοῦ κρατὶν
χειρὶ αὐτοῦ. σὺν ἡπὶ καὶ δὲ αὐτοῦ, καὶ πῶ
κα μετὰ τῆς ἐκείνου τύχης τὸ δέχθημα. πρὸς δὲ
δὲ ἡλθον, ἔχον τῶν ἀρετῶν τῆς σωτηρίας ἐλπί-
δα, καὶ πρὸς λαβὸν ὅξετα δὴ σὺν ποταπὸς φίλος,
οὐ πρὸς ἰγηρόμενος. πρὸς ταῦτα καὶ σαρ. ἀλλὰ σὺ-
ζου γε ἔφη, καὶ βασιλεὺς νῦν βίβωσθαι. ἀλλ' οὐ-
κ ἐστὶ πολλὰ ἀρχεῖν, οὐτὰ φιλίας πρὸς αὐτὸν. πρὸς
ἔφη καὶ τοῖς ἀντιθέτοις ἐξελθόντες πρὸς, ὡς ἔγωγε
λαμπερότατος ὡς τῷ σὺ φρονήματι ἐλπίδας ἔ-
χω. καλῶς μὲν τοὶ γε ἐποίησαν αὐτῶν κλειστότατα
πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἢ σοί. καὶ γὰρ σὺ κακὸν ἔκατον, ἐκ
τῆς αἰσῶν αὐτῶν. κατὰρχεις δὲ ὡς εἰκασι δυνάμεις,
διόμοι γὰρ βενήσι συμμάχους σὺν ποταπὸς
πρὸς τῶν μονομάχους αὐτῶν. νῦν μὲν οὐδὲ δύναν-
ται τὸ βίβωσθαι σὺν τῆς βασιλείας ὅξετα γὰρ. πρὸς
ἔφη σαρ, καὶ αὐτὸς ἀγαθὸν σὺν ποιεῖν, ὡς μὲν ἡ-
πὶ αὐτοῦ. τοῖς τοῖς φιλοφρονήματι τὸν βασι-
λέα, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ δέχθημα, δύνανται δι-
σπῆματι τῶν δωρεῶν, ἐν ᾧ πολλὰ μεγαλοφρονῶς εἰς
ἐπαμύνην τῶν ἀνδρῶν ἐφθόγγατο. ὁ δὲ, δύνανται ἐπὶ
μελίσθαι αὐτῶν, ὡς τῶν ὅξετα τοῦ πρὸς αὐτοῦ φί-
λων ἀλέξασθαι, ἰκέτω γηρόμενος. ἐν ἑκ. δὲ ἡ καί-
σαρ, ὅργη, πολλὰ καὶ χαλεπὰ μομφὰς τὸν ὅξε-
τα αὐτοῦ, οἷς διεκλύσαν τῶν δύνανται. μετὰ δὲ
ταῦτα πορδούμενος ἐπὶ ἀγυπτοῦ δύνανται σαρ καί-
σαρ, παντὶ τῷ βασιλεὶ πολὺν τὸν δύνανται ἡρώ-
δης, τὸ τὸ πρὸς καὶ σὺν ποταπὸς ποιοῦμενος πρὸς
πολεμίδας τῆς δυνάμεως ὅξετασιν, εἰς αὐτὸν τῶ
σὺν ἀπασιν τοῖς φίλοις, μετὰ οὐ καὶ τῇ λαίῃ σαρ καί-
σαρ, πρὸς αὐτὸν πάντα διέδωκε. πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ
ἔφη τῶν αὐτοῦ πορδούμενοις μάχῃ πηλουσίῃ ὅξε-
τασιν ὅδε ἀφθονοῖ, ἐπαμύνησιν τῶν ὁμοίων, οὐδὲ ἔστιν
ὅτι τῶν ἐπὶ τῇ δύνανται ἐπὶ τῇ δύνανται. ὅξετα γὰρ
αὐτῶν τῶν καίσαρ καὶ τοῖς σαρ καίσαρ παρὶς, πολλὰ
βεραχυτέραν ἡρώδη πρὸς αὐτὸν βασιλείαν, πρὸς αὐ-
τὸν παρὶς. ὅξετα τῶν ὡς ἡ καὶ εἰς ἀγυπτον, ἡ δὲ κλει-
στότατος καὶ αὐτοῦ τῶν δύνανται, οὐ μόνον αὐτῶν τῶν
ἀλλὰς πρὸς, ἀλλὰ καὶ τῇ βασιλείᾳ πρὸς αὐτὸν,
τῶν τῶν κλειστότατος ἀπομνησθῆσαν ὅξετα, καὶ ἔξω-
δον γὰρ αὐτὸν καὶ πρὸς, καὶ σαρ καίσαρ. πρὸς ἡ τῶν
τῶν ὅξετασιν, γὰρ αὐτὸν καὶ αὐτὸν δύνανται, καὶ ἰοπαν, ἐπὶ
γον σαρ καίσαρ. ἰδοὺ τῶν τῶν αὐτῶν καὶ πρὸς φυλακὴν τῶν
πρὸς αὐτὸν, τῶν καίσαρ, καὶ ὅξετα, οἱ πρὸς αὐτὸν

hæc dixit: Ego quidem, Cæsar, rex factus
ab Antonio, fateor vtilem me fuisse regem
Antonio. Neque dissimulauerim, quod omni-
modo armis quoque me grauem expertus es-
ses, nisi Arabes prohibuissent. Veruntamē &
auxilia ei pro viribus meis misi, & multa fru-
mētī millia: sed nec accepta apud Actium pla-
ga, benē de me meritum deferui. Nam cū au-
xilij minus commodarē, optimum ei cōsiliū
dedi, vñā esse dicens Cleopatraz mortem aduer-
forum correctionem. quam si occidisset, &
pecunias ei, & muros ad tuitionem, & exerci-
tum, & memetipsum belli contra te socium
pollicerbar. Sed profectō eius aures Cleopatraz
amores, & Deus, qui tibi victoriam dona-
ret, obstruxit. Vñā ergo cum Antonio victus
sum, & diadema cum eius fortuna deposui.
Ad te autem veni, spem salutis de virtute præ-
sumēs: & vt in examen adduceretur properās;
qualis amicus alicuius fuerim. Ad hæc Cæsar
Imō verō saluus cito, inquit, & nunc regnato
certiūs. Nam meritus es, qui plurimos regas,
cū amicitiam tanta fide tuearis. Experire au-
tem, vt etiam felicioribus fidus permancas: si-
quidem ego præclarissimam spem de tua ma-
gnanimitate mihi promitto. Reçtē tamen fe-
cit Antonius, qui magis Cleopatraz, quàm tibi
paruit. Te nanquē lucrati sumus propter eius
amentiam. Prior autem ab officiis cœpisti,
quantum apparet, quem aduersus eorum gla-
diatores idonea auxilia misisse Ventidius per-
scribit. Quare interim tibi decreto firmitatem
regni præbeo. Experiar autem ipse quoque
benē tibi aliquid facere, vt non desideres An-
tonium. Huius sermonis, humanitate regem
ne quid de amicitia sua dubitaret hortatus, &
diadema illi imposuit, & indulgentiam de-
creto consignat: in quo multa magnificē in
eius laudem commemorauit. Ille autem prius
cum muneribus delinitum rogabat, vt Alexan-
drum quendam supplicem, ex amicis Anto-
nij, iuberet absolui. Sed vicit iracundia Cæ-
saris, multa illum & grauiā pro quo rogaba-
tur admisisse dicentis, quibus repulit depre-
cantem. Postea verō ad Ægyptum euntem per
Syriam Cæsarem, Herodes cunctis accepit
regni diuitiis, tūmq; primum cum eo mili-
tes recensente, circa Ptolemaidem equo ve-
ctus est, cœnāmq; illi eum omnibus ami-
cis exhibuit, atque insuper exercitus eius epu-
lis cuncta distribuit: Prospexit etiam, vt per
arida loca p̄oficiscentibus ad Pelusium, atque
inde redeuntibus aquarum copia non decisset.
Nec fuit quicquam vtensilium, quod deside-
raret exercitus. Pro his denique meritis paruū
esse Herodi regnum, tam Cæsar quàm mili-
tes existimabant. Ideoque postquam venit in
Ægyptum, iam Cleopatra & Antonio mor-
tuis, non solum cæteros eius honores auxit,
verū etiam regno partem finium addidit,
quam Cleopatra dempserat. Et præterea Ga-
dara, Hippon, Samariam: maritimarūque
insuper ciuitatum Gazam & Anthedonem: &
Ioppen, & Pyrgum Stratonis, & ad hæc sacelli-
tes quadringētos Gallos ei donauit, quos antea

ἢ σαρμίοις διαρεαῖ, ἢ τὴν δι' ὅλῳ τῷ ἰωνίᾳς, ἐν οἷς ἐδὴ-
 θισαν ἑκάστοις διαφλέαν. ἀλλὰ ἀθλῶν αἰῶν, καὶ λακκοα-
 μόνιοι, νικοπολῖται τε, καὶ τὸ κατὰ μῦσαις πύργαμοι, οὗ
 τῷ ἡρώδου γάμουσιν ἀναθημάται; τῶν δὲ ἀποχρῶν
 τῷ ἐν σειρά πλατείᾳ, οὗ φούκιω οὐσαν ὑπὸ βορ-
 βορῶν, κατὰ πρῶστέ τι σαδίων εἴκοσι τὸ μήκος οὐσαν
 ξέστη ὑψομαρῶ, καὶ πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀποφυγὰς ἐκεί-
 σῃ ἰσομηκεῖσθαι; ταῦτα μὲν αὖ τις εἴποι, ἰδὲ τῷ
 εὐπαδόντων δὴ μὲν ἑκάστου. τὸ δὲ ἡλείοις χειρῶν,
 οὐ μόνον κοινὸν τῆς ἑλλάδος, ἀλλ' ὅλης τῆς οἰκουμέ-
 νης δῶρον, εἰς ᾧ ἡ διζα τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων
 διπνεῖται. πούτοις γὰρ δὴ καταλυομένοις ἀπορία χρη-
 μάτων ὄρων, ἔ το μόνον λείψανον τῆς ἀρχαίας ἑλλά-
 δος ὑπορρίον, οὐ μόνον ἀγωνοδότης ἢ ἐπιτύχη παν-
 τατηρείδος εἰς ῥώμῃς ὡς πλείον ἐχρῆτο. ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τὸ διπνεῖς πόρεαι χρημάτων ὑπὲρ ἔξεν, ὥς μη-
 δὲ ποτε ἀγωνοδότησαν τὴν μνημῆν αὐτῆς ἐπιλιπείν.
 αἰνῶντον δ' αὖ εἰς χρεῶν ἀγαλῶς, ἢ πόρεαι ἐπιξίκαται,
 κατὰ παρ φασηλίταις καὶ βαλαμῶνταις, καὶ τοῖς ὡς ἡ
 ἐλικίαν πολιχείοις, τοῖς ἐπὶ τοῖς εἰσφοραῖς ἐπιξικου-
 φισι. πλείον γὰρ μὲν αὐτῆς μεγαλοπλοίας ἔθεσαν
 ὁ φῶβος, ὥς μὴ δόξειεν ὀπίσθον, ἢ τὴν θεοῦ ἀντα-
 μείζον, ἀνερχόμεναι τὰς πόλεις πλείον τῷ ἐχόντων. ἐχρή-
 σατο δὲ καὶ σώματι πρὸς τῶν ψυχῶν ἀναλόγῳ, κυ-
 νηγῆται μὲν ἀρίστος αἰὲν γυμνῶν, ἐν δὲ μέγιστα δι' ἐμ-
 πορείας ἰπποκῆς ἐπετύχχανε. μὴ γυνὴ ἡμέρα ποτε
 πτωχὰ κίοντα θεῶν ἐκείνησιν. ἐστὶ γὰρ συστροφός
 μὲν ἡ χάρις, τὸ πλεον δ' ἐλαφρὸν καὶ ὄντων ἀγρίων δι-
 πόρεαι, πολεμικῆς αὐτοπύλας. πολλοὶ γυνὴ καὶ ταῖς
 γυμνασίαις αὐτὸν κατεπάλησαν, ἀκοντιστὴν τε ἰ-
 σχυροτάτον, καὶ τοξότῃς δίστοχάτατον ἰδόντας.
 πρὸς δὲ τοῖς ψυχικοῖς, καὶ τοῖς σωματικοῖς πρὸς τῇ
 μασι, ἐχρήσατο διζα καὶ τύχη. καὶ γὰρ ἀπαισίως ἐ-
 πίαισεν ἐν πολέμῳ, καὶ τῷ πᾶσι μασι οὐκ αὐτὸς
 ἀπῆκε, ἀλλ' ἡ πρὸς οὐσία πινά, ἢ πρὸς πειρία σπατα-
 τῷ ἐχρῆτο.

Καφ. ιζ. **Τ**ὰς γὰρ μέν ὑπὲρ θροῦ δι' ἀρετῆς, ἢ τυχὴ τοῖς
κατ' οἶκον αἰατοῖς ἐνείκησεν, κακοδιωμονῶν
ἐκ λυτακῶς ἤρξατο, καὶ ἦν μέγιστα ἐσθ' ἔδωκεν. ἐπεὶ
γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν παρ' ἡλθιν, ἀποπαμφάμενος ἦν ἰδιώτης
ὧν ἦκτο γαμητὴν, ἢ γῆρας ἢ ἡρεσολύμων, θεωρεῖς ὅσοι
μα, γαμῶν μὴ ἀμύνω τὴν ἀλξάνδρου τῆς ἀριστοβούλου
θυγατέρας, δι' ἧς αὐτῶς στασιάζοντα σκεῖται τὸ οἶκον,
καὶ τὰς χον μὴ, μέγιστα ἢ μὴ τὴν ἐκ ῥώμης ἀφίξιν. παρα-
τον μὴ γὰρ ἐκ τῆς θεωρίας ὅσον ἀντίπαρον ὅλα τοῖς ἐκ
μὴ ἀμύνει, ἐφ' ἧς ἀδύναται τῆς πόλεως, μόναις ταῖς ἐορ-
ταῖς ἀφ' ἑκαστίας. ἴσως τε τὸν πᾶν πον τῆς γυμνα-
κῶς ὑπερᾶν, ἐκ παρ' αὐτῶν πρὸς ἀντὶν ἐλθόντα, δι'
ὑπονοίας ἐπιβουλῆς αἰεῖται, ὅν ὑπερᾶν πᾶσι τοῖς
βαρζαφάρης καταδραμῶν σκεῖται, ὅς τινες τοῖς δι'
κατ' οἶκον οἱ κατ' ἀφ' ἑκάστῳ ὁμοθυμῶν. Ἐπεὶ ταῦτοι
ἐπείδη ἀφ' αὐτοῖς καὶ ὁμοθυμῶν πρὸς ἑκάστῳ, οὐκ
αὖ ἀφ' ἑκάστου. δι' ἧς ἢ ἀπὸ θανάτου τῆς ἡμέτης ὁ
γάμος κατέστη. πούτω γὰρ παρ' αὐτῶν, Ἐπειδὴ τὸν τῆς
πατρὸς ἐφ' ἑκάστῳ, ἢ καὶ παρ' αὐτῶν τῆς ἡμέτης, ἢ καὶ τῶν
ἀπ' αὐτοῦ μὴ βασιλείας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τὸ βασιλεῖον

A aut Samios liberalitatem ? p[er]que omnem Ioniam eorum quæ desiderasset quisque, largitiones ? N[on]ne etiam Athenienses & Lacedæmonij, & Nicopolitani, & in Mysia Pergamus, Herodis sunt plena donariis ? N[on]ne Antiochen[s]ium Syriæ plateam, c[um] plena c[er]ni ab omnibus vitaretur, p[er] viginti stadia prolixam, strauit polito marmore: declinandisque imbribus, quàm longa esset porticibus ornavit ? Sed hæc quidem propria quis dixerit illorum, quibus ea detulit, populorum. Quod autem Eliden[s]ibus præstitit, non solum Achaiæ commune, sed etiam totius orbis terræ munus videtur, p[er] quem Olympiaci certaminis gloria diffunditur. Nam c[um] hoc deficere sumptuum videret inopia, quodque solum ex veteri Græcia restabat collabi, non solum agnotheta ipse factus est, eo lustro, quod c[um] Romam nauigaret, offendit: sed etiam perpetuos pecuniarum redditus instituit, vt nunquam eius memoria agnothetæ munere fungi desineret. Inextricabile opus fuerit, debitorum siue tributorum remissiones exponere, sicut Phasaelitas & Balaneotas, aliæque circa Ciliciam municipia leuauit annuis pensionibus: licet multum eius animi magnitudinem timor fregerit, ne quam pareretur inuidiam: vclut maius aliquid aucuparetur, si beneficiis amplioribus afficeret ciuitates, quàm qui eas haberent. Quin & corpore vsus est, quod animo conueniret: c[um]que summus venator esset, in hoc tamen ipso equitandi peritia quæ cuperet assequeretur. Denique vno die quondam quadraginta feras subegit. Est autem aprorum altrix illa regio, sed magis ceruis & onagris frequentatur. Bellator autem erat, qui sustineri non posset: itaque multos etiam in exercitatione terrebat: quibus & torquendo iaculo directissimis, & sagittarum librator videbatur egregius. Præter animi autem corporisque virtutem, fortuna quoque secunda vsus est. Raro enim contravotum eius, belli cessit euentus. & si quando id accidit, non ipsius culpa, sed aut prodicione quorundam, aut temeritate militum factum est.

AT verò publicam ei felicitatem mero-
res inuidere domestici, & aduersi casus
ex muliere cœperunt, quam maximè diligebat.
Nam quia regis meruit potestatem, repudiata
quam priùs acceperat vxorem ex Hierosoly-
mis genus ducentem, quæ Doris vocabatur,
Mariamnen sibi coniunxit, Alexandri filiam
Aristobuli filij: vnde domus eius in discor-
diam venit, & antea quidem, maximè verò
postquam Roma regressus est. nam primum
Antipatrum ex Doride filiū, eorum causa quos
è Mariamne susceperat, expulit ciuitate: solis
festis diebus eò commeandi facultate concessa.
Deinde auum coniugis Hyrcanum, ex Parthis
ad se reuersum propter insidiarum suspicio-
nem peremit: quem captum quidem, occupata
Syria, Barzapharnes abduxerat: miserati verò
gentiles liberauerant, qui vltra Euphratem
colebant. Et si monitis eorum paruisset, ne ad
Herodem transiret, non inrerisset. Verùm
mortis eius illecebra, fuit neptis matrimo-
nium. hoc enim fretus, multòque amplius pa-
uit, non quòd regnum affectaret, sed quòd ipsi iure

CAP. XVII.
De diffidio
Herodis cū
filiis Alexā-
dro & Ari-
stobulo.
*Ant. lib. 15.
cap. 3. 8. 9.
lib. 16,
cap. 13.*

[illegible]

odij sequebatur Antipater, et si verecundia reconciliatoris palam proferre inimicitias non auderet.

A quo superstitem dilexerat æquanit affectum. Maternæ autem iracundiæ succedunt filij, & immanitatem sceleris reputantes, non aliter suspectum patrem quàm si hostis esset, habebant: idque & antea, quàm diu Romæ in studiis erant, & multò magis postquam in Iudæam reuersi sunt. Siquidem cum ætaribus eorum, mentium quoque roborabatur affectio. Iam verò maturi coniugio, vnus amicitæ suæ Salomes, quæ matrem amborum accusauerat, filiam duxit: alter Archelai Cappadocum regis. Vnde accessit etiam libertas odio, & occasiones ex eorum confidentia delatoribus collatæ sunt. Itaque apertius quidam cum rege colloquebantur, quòd ei per vtrumque filium struerentur insidiæ: & alter quidem vitrices materni exitij simul cum fratre armaret manus: alter verò, hoc est Archelai gener, socero frerus etiam fugam pararet, ipsum apud Cæsarem accusaturus Herodem. His igitur criminationibus repletus Herodes, veluti propugnaculo sibi futurum aduersus filios, adducit Antipatrum ex Doride susceptum: hisque illum præponere modis omnibus cœpit. Qui cum hanc mutationem tolerabilem non putarent, ac priuata matre æditum proficientem viderent, indignationem cohibere pro sua nobilitate non poterant: sed in singulis quibus offenderentur, iram prodebant. Et illi quidem in dies singulos magis magisque negligebantur.

D Antipater autem etiam sui causâ fauorabilis erat: nam & patri blandiri callidè nouerat, & varias in fratres suos calumnias conferebat, quædam ipse dictitans, amicos verò suos ad alia diuulganda submittens, donec omnino spem regni abscidit fratribus suis. In testamento enim ipse aperte quoque iam successor fuerat declaratus. Denique tanquam rex etiam ad Cæsarem missus est, culturæque regio & cæteris obsequiis præter diadema utebatur. Tempore autem voluit etiam suam matrem in cubile Mariamnes inducere: duobusque armorum generibus in fratres vsus, blanditiis & calumniis regi obrepfit vt etiam de filiorum morte cogitaret. Quapropter Alexandrum quidem secum Romam pater abstractum, veneni sibi dati reum apud Cæsarem postulauit. Ille autem vix deplorandi copiam nactus, & licet apud imperitissimum iudicem, tamen Herode & Antipatro prudentiorem, delicta

F quidem patris verecundè suppressit: in se verò delata crimina fortiter diluit: periculorumque socio fratre purgato, mox de Antipatri calliditate, & de suis iniuriis questus est: cum præter innocentie conscientiam eloquentia iuuaretur. erat enim acerrimus in dicendo. postremo prolocutus quòd eos pater libenter occideret, crimen illi obiecit. & lacrymas quidem cunctis excussit: vetum Cæsarem sic affectit, vt eorum accusationibus spretris, Herodem statim reuocaret in gratiam. Hac autem lege reconciliatio facta est, vt adulescentes quidem patri in omnibus obedirent, ille autem relinqueret regnum cui vellet. Postea rex Roma reuersus, licet soluisse criminibus filios videretur, nondum tamen erat suspicionibus liberatus: quoniam argumentum

διέλυσε τὸ πλῆθος, τοὺς μὲν συνδρομήνους τοῖς ἐν-
 ρημένοις, ἔπειθ' ἐπὶ θυμῷ μετὰ βολῆς, μηδὲ ἀκη-
 καῖναι προσποιούμενης. συνασπῆσαι δὲ τοὺς ἀδελφοὺς
 ἢ σάπεις, καὶ χεῖρας τοῖς ἐπ' ἀλλήλους ὑπονοίας ἔχον-
 τας ἀπηλλαγμέναι. ἀλέξανδρ' οὖν καὶ ἀρ. σόβητος
 ὁδυνώμενοι κακωθέντων ἀντιπάτρ' τὸ φρεσβεῖν.
 ἀντιπάτρ' δὲ καὶ τὸ δυνάμεναι νεύουσιν τοῖς ἀ-
 δελφοῖς. ἀλλ' ὁ μὲν, ποικιλώτατος ὢν τὸ ἦθος, ἐχέ-
 μυσιν τὴν ἡδονήν, καὶ πολλὰ τῶν πανήγυρ' ἡρώδης,
 τὸ πρὸς αὐτοῖς ἐκάλυπτε μίσος. τοῖς δὲ, δι' ἐλπίδας
 πῶς τὸ νικῆναι ἔσται γλώσσῃς, καὶ παρ' ἐξουσίαν
 μὲν, ἐπὶ πολλὰ, πλείους δὲ τῶν φίλων παρεδύνον-
 το κατὰ σκοπεῖν. πῶς δὲ τὸ παρ' ἀλέξανδρ' ἁλῆθιν,
 διδόντος ἑὸν πατρὶ ἀντιπάτρ', καὶ κατὰ προσδοκίαν με-
 τεδύνειν. ὁ δὲ ἀντιπάτρ' πρὸς ἡρώδην. ἔπειθ' ἂν
 πάλιν φθιγγὲς ἀνδρὸς ὁ γέναιαι, ἀντιπατρὸς μὲν, ἀλλ'
 εἰς ἀβελόαν τὸ ῥηδὲν ἐστρέφετο, καὶ μετ' ἑῶν παρρη-
 σιασάμενος μέγιστα τοῖς ἐλπίσιν προσελάττειτο.
 καθεῖς δὲ ἀντιπάτρ' αἰεὶ τοὺς ἐπὶ ἐλπίσιν, ὅπως αὐτὸ
 τὸ ψῆθος ἔχοι τὰς ἀπορμαῖς ἀληθείας, καὶ τῶν φημι-
 ζομένων ἐν τῇ διελογίᾳ, ἀπασιν πιστὸν ἐπενόει. καὶ τῶν
 αὐτῶν φίλων ἢ φύσιν ἐργασίας μὲν ἔκαστος, ἢ
 κατὰ συμβεβηκός, ὡς μὲν ἐν ἐλπίσιν τῶν ἀπορ-
 ραῖων, καὶ πᾶν ἀντιπάτρ' βίον, καὶ ἀντιπατρὸς τὸς εἰπόν
 κακίας μνηστέον. τοῖς γὰρ ἀλέξανδρ' οὐκ ὀνείδων, ἀλλ'
 μακρὰ δεινότητα, καὶ κολακείαν ὑπὸ πᾶσι πάντα κα-
 τὰ τὴν φύσιν, πεποιθὲς προσδοκῶν, καὶ τῶν προσδοκί-
 νων ἡ λαδυνόμενων φάρος. πάντα δὲ φειδουμένως
 δραματικῶς, τὰς πρὸς ἡρώδην ὁδοὺς ταῖς
 ἀβελόαις ἐπὶ τοῖς τεχνικωτάτοις. αὐτὸς μὲν ἀδελ-
 φὸς προσπατῶν ὀπκιώμενος, καθεῖς δὲ μὲν ταῖς
 ἐλπίσιν. κατὰ τὴν ἀπαρχὴν τὴν καὶ ἀλέξανδρ',
 παρ' ἑαυτὸν ὑπεκρίνετο, καὶ ἡρώδην τὸ ῥηδὲν ἀρ-
 ξάμενος, ἐπὶ ταῖς κατὰ συμβεβηκός ἢ συγγενεῶν ἀγα-
 νάκην ὡς ἐλπίσιν τὸν βασιλεῖα. πάντα δὲ εἰς ὁπκι-
 λωὴν ὤντο, καὶ τὸ δοκεῖν τῇ σφαγῇ τὴν πατρὸς
 ἐφ' ἑαυτὸν ἀλέξανδρον. ἔπειθ' ὅτι πᾶσι ἐχρή-
 γηται ἀβελόαις, ὡς ὁποιοῦντος ἀντιπατρὸς
 ὑπὸ αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς ἡρώδην ἀβελόαις, ὅσον ὑφί-
 ρει καὶ ἡμέραν τῆς πρὸς τὰ μυστήρια σφαγῆς το-
 σῦτον ἀντιπατῶν προσεπείκει. συναπέλκετο δὲ
 καὶ τῶν κατὰ τὸ βασιλεῖον, οἱ μὲν ἐκόντες, εἰ δὲ ἐπ' ἄ-
 ταρματος, ὡς περὶ πλεμῶνος ὁ πλεονέκτης τῶν φί-
 λων, οἱ τὰ ἀδελφοὶ τῆ βασιλείας, καὶ πᾶσα ἡ γυναικί-
 α. πάντα γὰρ ἀντιπατρὸς μὲν. καὶ τὸ πλεονέκτης ἀλέ-
 ξάνδρ' οὖν. πάντα μὲν ἡ ἀντιπατρὸς μήτηρ, σύμβουλος
 κατ' αὐτὴν, μητρικὰς χαλεποτέρας, καὶ πλείονας πορ-
 ρῶν μισοῦσα τὰς ἐν βασιλείᾳ. πάντες μὲν οὖν
 ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἐπὶ τῶν ἀντιπατρὸν ἡδὴ συνα-
 φίστα ἢ ἔκαστος, τὰ βασιλείας προστάγματα, ὡς ἀγρί-
 λαντος τοῖς πλεονέκτης, καὶ τὸ προστάγειν, μὴ τὸ προσ-
 χῆν τοῖς ἀδελφοῖς ἀλέξανδρον. φοβέσθαι γὰρ ἢ ἐν μόνον τοῖς ἐν
 τοῖς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξωθεν φίλοις. ἐπὶ γὰρ
 βασιλείᾳ τοσαύτην καὶ σαρκεῖν πλεονέκτης, ὡς τὸ ἀπ'
 αὐτῶν φέρονται, καὶ μὴ προσδοκίαν πλείους ἀβελό-
 αῖς. τὰ γὰρ μυστήρια, τὰς μὲν ἀβελόαις ἡρώδης, καὶ

A populūmq; dimisit: alios conuenientia dictis
 eius optantes: qui verò mutationis erant cu-
 pidi; ne audisse quidem se quicquam simu-
 lantes. Fratres autem dissensio non reliquit,
 sed peiora suspicantes alius de alio digesti
 sunt. Namque Alexander & Aristobulus agrè
 ferebant confirmatum esse Antipatro meri-
 tum, Antipater autem succensebat vel secun-
 do loco fratres haberi. sed tamen ille pro va-
 rietate morum, & reticere secreta nouerat, &
 B quanto tibi essent odio multa fraude celabat.
 His autem pro nobilitate generis, in lingua
 erat quicquid venisset in mentem. Et multi
 quidem his instigandis operam dabant, plu-
 res autem amicorum sese explorandi causa in-
 sinuabant. Itaque omne quod dictum esset
 apud Alexandrum, statim apud Antipatrum
 erat, & ab Antipatro ad Herodem cum adie-
 ctione deferabatur. Nec vel simpliciter ali-
 quid protolocus, adulescens innoxius habe-
 C batur, sed cuncta eius verba in crimina ver-
 tebantur: maximæque minimis affingebantur,
 sicubi liberior paulò fuisset. Semper au-
 tem qui eum irritarent submittebat Antipater
 ut mendacia sua veras occasiones haberenti
 multisque falsò vulgaris, vnum quid com-
 probatum fidem omnibus faceret. Sed huius
 quidam amicorum quisque aut natura taciturnus
 erat, aut muneribus parabatur, ne quid oc-
 cultum expromeret: nec errasset aliquis, si An-
 D tipatri vitam malitiæ dixisset arcanum. Alexan-
 dri verò familiares, aut pecunia corruptos,
 aut impulsos blanditiis, quibus expugnauit
 omnia, fures ac proditores eorum quæ contra
 se dicerentur siue agerentur, effecerat. Cum
 autem cautè vniuersa committeret, astutis et-
 iam criminationibus aditus ad Herodem mo-
 liebatur: patrisque personam gerens aliis de-
 latoribus subornatis utebatur. Si quid in Ale-
 xandrum nunciasent fauore simulato, id
 E quod primò reprehendisset, mox otiosè as-
 truendo, regis iracundiam prouocabat om-
 niæque ad insidias referebat: & ut necem pa-
 tris Alexander optare videretur. nihil enim
 maiorem fidem calumniis suggerebat, quàm
 si cum purgaret Antipater. His accensus He-
 rodes, quantum in dies singulos de affectu
 adulescentium detrahebat, tantum adiciebat
 Antipatro. In eandem verò partem inclinati
 sunt etiam qui regno parebant: hi volentes
 F alij pro imperio, sicut Ptolemæus amicorum
 clarissimus, regisque fratres, ac tota proge-
 nies. omnia namque in Antipatro sita erant:
 & quod Alexandro fuit acerbissimum, cun-
 cta in eorum perniciem, matris Antipatri
 consilio gerebantur. Nouerca enim scruior
 erat, multoque plusquam priuignos oderat,
 quos regina mater ediderat. Sed quanquam
 omnes, ut Antipatro magis obsequerentur,
 spes inducebat: non minus tamen præcepta
 regis quemque ab adulescentibus separabant:
 qui carissimis edixerat, ne quis ad Aristo-
 bulum vel eius fratrem accederet, aut se ad
 eos applicaret. non solum autem regalibus er-
 rat formidini, verum etiam externis amicis:
 Nulli enim regum tantum potestatis Cæsar
 dederat, ut fugitivos suos quamuis ex ciui-

taxibus non subiectis ei liceret educere. Adulescentes autem delata in se facinora nesciebant, hisque

neque accusabatur qui modò accusaverat: & cum eo qui ante se convictus esset: ducebatur ad portam.

§ 66-2

De vita namque periculum regis quaestiones breuiore compendio terminabat. Ad hoc autem scuitrix processerat, ut nec eorum quenquam humanis aspiceret, qui accusati non essent: verumetiam amicis immitissimum sese praeberet: Itaque multis etiam regno interdixit, & in quos potestatem non habebat, in eos dictis asperis sauebat. Accessit malis Antipater, collectaque propinquorum caterua, nullum criminationis genus omisit. Tantis autem ineptia sua regem commentisque delatorum timor inuasit ut stricto instate sibi gladio videretur videre Alexandrum: Denique subito & ipsum correptum in vincula coniecit, & in amicorum eius tormenta perrexit, multi autem facili moriebantur, nulla voce supra conscientiam prodita. alij vero quibus mendacium impatientia doloris extorsit, de patris cum insidiis cum fratre Aristobulo cogitasse dixerunt: tempusque obseruare, ut illo dum venaretur occiso, Romam profugerent. His tamen verisimilia non erant, sed necessitate cruciatus ex tempore fingebantur, libenti tamen animo rex credebatur, pro consolatione accipiens victi filij, ne id fecisse videretur iniuste. Verum Alexander quoniam suspicionem patris nullo modo aboleri posse arbitrabatur, vltro malis assentiendum putauit: ac digestis aduersus inimicos quatuor libris, fatetur insidias, earumque se plurimos socios habere perscribit: ante omnes autem Pheroram & Salomen. Hanc enim etiam stupro sibi quondam esse mixtam, cum vim noctu adhibuisset inuito. Iamque libri in manibus erant Herodis: multa & grauiora de optimatibus clamantes, cum mature in Iudaeam. Archelaus venit, metuens genero simul ac filiae, quibus etiam prouidentissimo consilio succurrit, regisque minas arte dissoluit. Mox enim cum eo congressus, vbi nam est, clamat, exitiabilis gener meus? aut vbi parricidale caput aspiciam, quod meis manibus ipse lacera-bo: addamque filiam meam bono merito nouo? nam et si consilij particeps non est, quia tamen eiusmodi viri coniunx fuit, inquinata est. Miror autem patientiam tuam, cuius periculum agitur, quod adhuc viuunt Alexander: ego namque ita ex Cappadocia properas veniebam, ut qui & illum reperirem olim dedissem supplicium, & de filia quaestionem tecum haberem, quam tui tuarumque dignitatis contemplatione illi desponderam. At nunc de utroque nobis consulendum est: licet nimium pater sis, & ad puniendum insidiatorem filium minus fortis. Permutemus dexteram, & alter alterius iracundiae vicarij succedamus. Talibus increpans, quamuis pertinacem fallit Herodem. Itaque ille quos Alexander praescripserat libros, legendos ei praebet, singulisque capitulis insistens, cum eo deliberabat. Unde occasionem sui consilij nactus Archelaus, paulatim causam in eos, qui scriptis continebantur, & in Pheroram contulit. Cum autem sibi credere regem videret, considerandum est, inquit ne forte adulesculus tot nequissimorum insidiis circumueniatur, non tu ab adulescentulo. nec enim apparere causam, cur in tantum ruerit scelus, qui & nunc regno potiretur, & successionem re-

[illegible]

Ans. li. 16.
cap. 39.

αὐτὰρ εἰδόντες, καὶ τὸ δὲ ἡλικίας ἀκόλου, ἐπὶ κακῶς με-
 τὰ χρεῖζόντων. οὐ γὰρ τῶν τοιούτων ἐξαπατᾷς μὲν,
 οὐ νόμιμον, ἀλλὰ καὶ γέροντας, οἵ κ' οὐκ ἔτι λαμπροτά-
 τος καὶ βασιλείας ὅλας ἀνὰ ξείνους, σμυρνήν τε τοῖς λειρο-
 μένους ἡρόδης, καὶ τὸ μὲν πρὸς ἀλέξανδρον ὀργήν, ἐπα-
 τίς κατ' ὀλίγον. πρὸς δὲ φερόμενον παροξύνετο. τῶν γὰρ
 πρὸς ἀρῶν βιβλίων, εἰς τὴν ὑπερδυσίαν, ὅς κατὰ τὸν τόπον
 βασιλείας ὁξείροπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον φιλικὸν παρ' αὐτῶν
 πάντων κρατῶσαν, ὡς ἐκ τῆς δόξης στωικῆς, τὴν
 δι' αἰσθητικῆς ἐπορεύετο. καταλείψας γὰρ ἀλέξανδρον,
 πρὸς ὁδὸν ἀρχαῖον καὶ καὶ νῦν, ἐκ τῶν ὁδῶν ἔφη πῶς αὖ
 αὐτὸν ἐξελθόντα, τοσοῦτος ἐν ἡλικίᾳ ἐκλήμασιν,
 ἐξ ὧν σαρδῆς ὑποδείκνυσι βασιλείας ἐπὶ δούλῳ, ὅς τ'
 παρὲν τῶν μετὰ ξείνους κακῶν ἀπὸ γέροντος, εἰ μὴ
 βέλτερον τὸ πανῆρον καὶ τὰς ἀνθρώπων ἀφείκει, πρὸς σμυρ-
 νῶν μὲν ταῦτα κατηγόρημα, συγγνώμην δὲ ἀπὸ τῶν
 ὁδῶν τὰ δὲ λειρῶν ἐφίλει. εἰς γὰρ τὸ τοῦ, πάντα ῥέπον
 αὐτῶν συνερῆσθαι. περὶ δὲ φερόμενος, καὶ κατασκάδοντας
 αὐτῶν, ὡς αὐτὸς ὁξείροπος φαίνεται, μετὰ τὴν τ' ἐπὶ τὴν καὶ δα-
 κρυοῖς, πρὸς ἀντίφ' τοῖς ἡρόδῳ ποσὶν, ὡς πολλάκις ἔ-
 τυχε, συγγνώμην ἀπὸ τῶν μὲν, καὶ μαρὸν μὲν ἰσχυρὸν ὁμο-
 λογῶν, διδρακέναι γὰρ πάντα ὅσα κατηγόρητο. ὁδῶν
 κοπὴν δὲ φρενῶν καὶ μανίας ὁδοῦ μὲν, ἥς ἀπὸ τῶν
 ἔροτα δὲ συναικὸς ἔλεγε. ὁδῶν σῆμα δὲ κατὰ γέροντα
 μάρτυρα αὐτῶν φερόμενον ἀρχαῖος, ὅπως ἦδη παρη-
 τείτο, καὶ τὸ ἡρόδῳ κατὰ τὴν ὀργήν, ἡρώδῳ οἰκείοις
 ὑποδείκνυσι. Εἰ γὰρ αὐτὸς πολλὰ χαλεπώτερον πάσ-
 χων ὑπὸ ἀδελφῶν δὲ αἰμυλῆς ἐπὶ πρὸς τὴν τῶν
 φύσιν δὲ κηρῶν. ἐν γὰρ βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐν μετὰ
 τοῖς σὺν μετῶν, αἰετὶ μετὰ φλογμῶν, ὑπὸ τῶν βί-
 ρων, ὅπως ἐποκίπει μὲν οὐ καλῶς, πρὸς ἀπὸ δὲ
 πρὸς τὴν. πολλὰ τοι αὐτὰ λέγων, ἡρώδῳ μὲν ἐπὶ
 φερόμενον μετὰ τῶν. δι' αὐτῶν δὲ αὐτὸς ἀγανακτῶν
 ἀλέξανδρον, καὶ τὸν θυγατέρα δὲ ἀλέξανδρος, ἀπαξ ἐν
 ἔφασκεν. ἔως δὲ εἰσησθῇ ἡρώδῳ αὐτὸν ὁδοῦ καλῶν
 ὑπὸ τῶν μετῶν, ὅς πάλιν αὐτῶν μετὰ τῶν τὸν θυ-
 γατέρα, σφόδρα δὲ ἀξιοπῆτος ἀρχαῖος ὁ βούλει
 σμυρναῖζον αὐτῶν ἐπὶ τῶν, πρὸς ἀλέξανδρον. ὁδοῦ
 πρὸς γὰρ ποιῶν τῶν πρὸς αὐτὸν τὰ δὲ ἐπὶ γαμίας
 δὲ κηρῶν. φαιδρῶν δὲ τῶν βασιλείας δὲ πρὸς ἔξιν παρ'
 αὐτῶν τὸν ὅν, εἰ μὴ λύσει τὸν γάμον, ὄντων μὲν αὐτοῖς
 ἦδη καὶ τέκνων, σμυρναῖζον δὲ οὕτως ὑπὸ τῶν μετῶν
 κίου δὲ συναικὸς, ὡς ὁδοῦ μὲν πρὸς αὐτῶν δὲ πρὸς
 πηματῶν ἡμῶν τῶν. ὑποβλάστησαν δὲ, αἰπῶν τῶν εἰς
 ἀπαντα ὑπογνώσκων. μετὰ τῶν γὰρ γίνεσθαι τὰς
 πόλεις παρὲν οἰκείοις ὁδοῦ μὲν. κατὰ δὲ
 μετὰ ἀρχαῖον, ἀλλὰ τῶν τε, καὶ ἀλλὰ τῶν
 τῶν νεανίσκων τῶν πατέρων. δὲ μὲν τοι πάντως ἔφη πῶς
 πρὸς αὐτὸν εἰς ῥώμην, καὶ σαρδῆς ἀλλὰ ὁδοῦ. γα-
 ρῶν γὰρ αὐτὸς ἐκείνῳ πρὸς πάντων. τὸ μὲν οὖν ἀρχαῖ-
 οῦ σαρδῆς, δὲ οὐ τὸν γαμῶν ἐρρύστατο, πρὸς
 εἶχε. μὲν γὰρ τὰς ἀλλὰ τῶν, ἐν δὲ καὶ καὶ φιλοφρο-
 νήσιν δὲ πρὸς. ἀπὸ τῶν δὲ αὐτὸν ἡρώδῳ δὲ πρὸς τα-
 λῶν ἐκείνῳ πρὸς δὲ πρὸς, πρὸς τὸν χρυσὸν ἀλλὰ
 θῶν, καὶ εὐνοῦχος καὶ παλλακίδι, ἥς ἐκαλεῖτο πα-
 νυχῆς, τῶν τῶν φίλων ἐπὶ μνηστῆρας κατ' ἀξίαν.
 eunuchis, & concubina donat Herodes, quæ Panychis vocabatur: itēq; amicorū eius quēq; pro meritis

A autores, qui ad deteriore patrem lubricum
 ætatis impellerent. Ab eiusmodi namque ho-
 minibus non solum adulescentulos falli, ve-
 rumetiam senes, domosque clarissimas tota-
 que regna solere subverti. Consentiebat dictis
 Herodes, iramque paulatim remittebat in Ale-
 xandro, & in Pheroram excitabatur. namque
 hic erat librorum quatuor argumentum. qui
 ubi propensior esse regis animum sensit, &
 in omnibus apud eum amicitiam Archelai
 prævalere, quam honestè non posset, ex impu-
 dentia salutem quæsiuit. relictoque Alexan-
 dro, confugit ad Archelaum. & ille negat se vi-
 dere. quo pacto eximat tot criminibus inuo-
 lutum, quibus manifestè conuinceretur regem
 insidiis voluisse decipere, omniumque malo-
 rum præsentium adulescenti causa fuisse: nisi
 malit ommissis artibus callidis, & negandi per-
 tinacia, de quibus insinularetur omnia confite-
 ri, & à fratre, præsertim cui dilectus esset, ve-
 niam petere. namque adhuc ei modis omnibus
 se quoque opem laturum. Patuit Archelao
 Pheroras, atraque veste cum lacrymis, ut quam
 miserabilis appareret, instructus, ad pedes He-
 rodis accessit: veniamque meruit postulans. &
 se quidem sceleratum esse fatebatur: namque
 omnia quæ sibi obiicerentur fecisse, horum
 autem causam esse diminutionem mentis at-
 que infaniam, ex mulieris amore conceptam.
 Itaque postquam sterit Pheroras suimet ipse
 accusator ac testis, tunc cum iam Archelaus
 excusando, Herodis iracundiam mitigabat,
 propriis vsus exemplis: etenim se quoque à
 fratre multò grauiora perpeccum, naturale ius
 dicebat anteposuisse vindictæ. Quippe in re-
 gnis, velut in magnis corporibus, semper ali-
 quam partem pondere ipso tumescere: quam
 recidi quidem non oportere, lenitè verò cu-
 rari. Multa in hunc modum locutus Arche-
 laus, Herodem quidem Pheroræ placidum red-
 didit, ipse autem Alexandro tandiu manebat
 iratus, filiamque ab eo distractam secum abdu-
 cturum se aiebat, donec Herodem cōpulit vl-
 tro pro adulescentulo deprecari, ut iterum
 ei filiam desponderet. Satis autem grauati
 Archelaus cui vellet eam præter Alexandrum
 collocari permisit, maximi enim pendere;
 quo iura inter se affinitatis inuiolata perma-
 neant. Rege autem sibi filium ab eo dona-
 tum affirmante, nisi matrimonium diremisset,
 quod & liberos iam haberent, vxor quo-
 que ab adulescente diligeretur: quæ si rema-
 neret, peccatorum foret obliuio: si verb dis-
 cederet, causa de omnibus desperandi: mol-
 liorem namque fieri audaciam: si domesticis
 affectionibus distrahatur: vix tandem cessit;
 vnâque & ipse rediit cum adulescente in gra-
 tiam, & patrem eius reduxit. Procul dubio
 tamen cum Romam mitti debere ait, cum Cæ-
 sare collocaturum: de omnibus enim sese lite-
 ras ad eum fecisse. Vaftrum igitur Archelai con-
 filium, quo generum periculo liberauit pera-
 ctum erat, & redintegrata concordia in epulis
 & humanitate cōuictus familiariter versaban-
 tur. Ab eūtem autē muneribus talentorum se-
 septuaginta, folio quoq; aureo gēmis ornatō, &
 S ff 3

quin & cognati regis omnes, iussu eius Archelao dona splendidissima dederunt: cumque tam ipse quam optimates Antiochiam vique profecti sunt. Non multo post quidam in Iudæam venit, Archelai consiliis multo potentior: qui non solum reconciliationem gratiæ Alexandro quæsitam fecit irritam, verum etiam causam fuit, ut periret. Iaco erat genere, nomine Eurycles, ad regni desiderium amore pecuniæ corruptus. Iam enim luxum eius regia tolerare non poterat. Is amplissimis donis Herodi oblatis, velut eorum, quæ aucuparetur illecebra, cum statim multiplicata recepisset, immaculatam liberalitatem nihil esse ducebat, nisi regum sanguine comparasset. Itaque regem adulatione falsisque de ipso laudibus, & sermonis calliditate circumvenit: maturæque perspecto eius ingenio, dictis simul & factis quæ illi placerent, inter primos eius amicos habetur. Nam & rex & omnes eius comites libenter ciuem Spartæ patriæ causæ, præcipuo dignum honore ducebant. Ille autem postquam fragilitatem domus animadvertit, fratrumque inimicitias, & quemadmodum pater in singulos esset animatus, Antipatri quidem hospitio præventus erat. Simulata verò amicitia fallebat Alexandrum olim se & Archelai focium esse mentitus, quo etiam citius quasi probatus obrepfit. Moxque ab eo fratri quoque Aristobulo commendatus est. Pertentatis autem personis omnibus, aliam alio modo subibat: ac primum fit Antipatri mercenarius, & Alexandri proditor: illum exprobrando castigans, quod & quibus fratrum sit maximus, sui suæ negligat insidiatores. Alexandrum verò, quod regina creatus, & regis vir coniugis, filium priuatæ mulieris patere regno succedere: præsertim quum haberet magnam occasionem Archelauum: quæ quidem adulescenti bona fide suadere videbatur, quod amicitiam simulasset Archelai. Vnde nec Alexander quicquam metuens, & de Antipatro quæ se moverent apud eum querebatur: & quod nihil mirum faceret Herodes, si cum matrem illorum interemit, ipsis quoque regnum eius auferret. quorum causa Eurycles & miscrari eos & condolere simulans, etiam Aristobulum ad ea dicenda pellexit: atque ita querelis in patrem utroque devincto, referens ad Antipatrum secreta discedit: afflicto quoque insidiarum mendacio, quas ei fratres parasse affirmabat, ac penè iam istricis gladiis in eum irruere. Ob hæc autem multa pecunia donatus ab Antipatro, laudator eius erat apud patrem: & ad extremum necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, ipse accusatoris partem fungitur. Cumque adisset Herodem, vitam ei se rependere pro beneficiis & sibi delatis, & lucem referre dixit pro hospitio: olim Alexandrum exacuisse in eum gladium, & confirmasse dexteram: verum sceleri tanto fuisse impedimento, quod societatem facinoris assimulasset. Alexandrum enim dicere, non bene se cum Herode actum putare, quod regnum obtinuisset alienum, & post matris eorum necem principatum eius dilacerasset, nisi etiam degenerem coaptaret hæredem, autumque ipsorum regnum Antipatro spurio traderet. Proinde semet Hyrcani manes & Mariamnes ultum ire. Nec enim

၁၇၇၈

Cum Euaratum huic Spartiatæ conferre. A
Namque is cum amicissimus esset Alexandro,
eodemque tempore quo Eurycles ibidem erat,
aduenisset, percontanti regi super his, quæ ille
insimularet: iuratus nihil se ab adolescentibus
audisse affirmavit. nectamen id quicquam mi-
seris profuit apud Herodem, solis maledictis
aures paratissimas aperientem: cumque gratio-
sissimum sibi iudicantem, qui secum eadem
crederet: iidemque moueretur. Incitabat præ-
terea Salome crudelitatem eius in filios. Nam
ad hanc Aristobulus, quo periculis inuolue-
ret, quam & focrum habebat & amitam, mo-
nitum miserat, ut saluti suæ consulere: quasi
rex eam decreuisset occidere, iterum insimu-
latam, quorum ante fuerat accusata: quod Syl-
læo Arabi nubere cupiens, quem sciret eius
inimicum, occultè illi secreta regis nuncia-
ret. Er hoc fuit extremum quo tanquam tem-
pestate oppressi adolescentes, non secus ac tur-
bine peflundati sunt. Salome enim protinus
contendit ad regem, eique monita Aristobu-
li prodiit: atque ille ulterius durare non pas-
sus, vtrumque filium vinxit, & separatos asser-
uari præcepit. Deinde Volumnium militiæ
magistrum, & ex amicis suis Olympum descri-
pta ferentes iudicia, proficisci iussit ad Cæsa-
rem: qui postquam Romam naui delati, regis
litteras reddiderunt. vehementer quidem Cæ-
sar ob adolescentes indoluit, verum potesta-
tem in filios à patre auferendam non duxit.
Denique rescribit ei, ut ipse sui dominus esset
arbitrij: melius tamen facturum dicens, si in
communi confesso propinquorum suorum
prouinciæque rectorum de insidiis quæterer:
eòque si delato crimini reperiret astrictos,
occideret. si verò fugam tantum esse medita-
tos, mediocri supplicio contentus esset. Paret
scriptis Herodes: cumque Berytum quod Cæ-
sar iusserat, peruenisset, cogit iudicium. Præ-
federunt autem rectores, quibus à Cæsare scrip-
tum fuerat, Saturninus & Pedanius legati, &
cum his Volumnius procurator, icemque pro-
pinqui regis & amici, necnon & Salome &
Pheroras, & post hos optimates Syriæ, præter
Archelaum regem: namque hunc Herodes,
quod Alexandri focer esset, suspectum habe-
bat. Sed filios quidem satis prouido consilio
in iudicium non produxit: sciebat enim quod
si tantum visi fuissent, omni modo ad miseri-
cordiam cunctos impellerent: si verò etiam
dicendi copiam nacti essent, facillimè Alexan-
der obiecta dilueret. Igitur illi quidem custo-
diebantur in Platane, vico Sidoniorum. Exor-
sus autem rex, veluti cum præsentibus ageret,
commouebatur. & insidias quidem timide
obiiciebat: nam probationibus deficiebat. ma-
ledicta verò & probra & iniurias, & peccata
plurima in se admissa prosequabatur: eaque
morte grauiora esse confessoribus demonstra-
bat. postremò cum nemo contradiceret, semet-
ipsum argui miserabiliter questus, acerbamq;
victoriam vincere, singulos sententiam pro-
ferre rogat in filios. & primus Saturninus con-
demnandos esse adolescentulos, sed non mor-
te pronūciauit. Nec enim fas esse cum tres ipse
astantes habeat filios, mortem alienis decerne-
re. Idem etiam duobus legatis visum est, eòsq;

Ant. li. x. c. 13.
cap. 13.

ἀπὸ θείῃαι τὴν καὶ οὐκ ἐν ἀέρι τῶν σαρπηάτη. καὶ γὰρ οὕτως
ὡν ἐν τοῖς μέγιστα φίλοις ἀλὲξάνδρῳ, καὶ κατὰ τὸν
αὐτὸν εἰρηκλῆ καὶ ἐν ὅττι δὴ μὴ σαρ, πωλυτανομή-
νω τῇ βασιλείῃ, καὶ ὡν ἐκένθη διέβαλλεν, ὅρκοις
μηδὲν ἀκηκοσάτω ὡς τῶν μισοῦσιν ὅτι σαρπῶτα.
οὐ μὲν ὡς πρὸς γὰρ πρὸς ἀθλίους. μόνον γὰρ ὡς τῶν κα-
κῶν ἀπερῶταις ἐτοιμότητος ἡρώδης, καὶ μαχαρισμέ-
νῳ αὐτῇ πῶς ὁ συμπεσὺν, καὶ συναγανακτῇ.
παρῶξ ὡς δὲ αὐτῇ καὶ σαλαῶν τῶν ὅτι τοῖς τέ-
νοις ἀμύνηται. ταύτην γὰρ συνδύσασθαι τοῖς κινδύ-
νοις ὁ ἀριστοβούλος θέλων, οὐσαὶ ἐκυρῶν καὶ τηδὶ δὴ,
δυσπῆμπαται, σὺ ζῆν αὐτῶν ὡς τῶν ἀνδρῶν. παρὶς ἀν-
δρῶν γὰρ βασιλεία, κατέχει αὐτῶν δὴ βελήνδῶσαι ἐφ'
οἷς καὶ παρῶται, συλλαίῳ τῇ ἀφ᾽ οὗ γήμειται αὐ-
δαζοῦσαι, λαβὼν τὰ τῇ βασιλείῳς ἀπορήματα δὴ γ-
γάλλειν παρῶ αὐτῶν, ἐξέρῳ ὅτι τα. τῇ δὲ ἀσπὶρ τελευ-
τῶν δὴ ἀλλὰ χεῖμα ζῶντο τοῖς νεανίσκοις ἐπιβά-
C πῆσιν. ἡ γὰρ σαλαῶν δραμόνσα παρῶ βασιλείῃ, τῶν
ὡς τῶν ἐν ἐκλύσει. καὶ κῆν ὡς κῆν κατὰ τῶν
δυσπῆμπαται, ἀμφοτέρω τοῖς ἡέρις, καὶ δὴ καὶ ἐξέρ-
αὐτῶ ἀλλήλων. πῆμπα δὲ παρῶ καὶ σαρπῶ δὴ τῶν
χρῶς, οὐολύμνιος τῇ σαρπῶ δὴ ἐξέρῳ, καὶ τῶν φί-
λων ὅλυμποι, ἐξέρῳ τὰς μέλῳς φέρῳτας. οἱ γὰρ
ὡς εἰς ῥῶμῳ πλῶσαντες, ἀπὸ δὴ τὰς ἀπὸ τῇ βα-
σιλείῳς γράμματα, σφῶδρα μὲν ἡ καὶ ἐν καὶ σαρ ὅτι
D τοῖς νεανίσκοις, οὐ μὲν ὡς τῶν ἀφ᾽ οὗ τῶν πα-
τῶν τῶν καὶ τῶν ἡέρις ἐξέρῳ. αὐτῶν δὴ ἐξέρῳ καὶ
ἐξέρῳ αὐτῶν καὶ σαρ, ἐν μὲν τοῖς πομῶν λίγων, ἐν
μὲν κοινῶν συνδύσιν, τῇ τῇ ὅτι σαρ, καὶ τῇ
καὶ τῶν ἐκέρῳ ἡ σαρ, ἐξέρῳ τῶν ἐκέρῳ
αὐτῶ. καὶ ἐν μὲν ἐκέρῳ κατῶσαι. αὐτῶ δὲ μόνον ὡς
δυσπῆμπαται βελήνδῶσαι, κατῶσαι κατῶσαι. τῶν
τοῖς ἡρώδης παρῶται, καὶ ὡς τῶν ἡρώδης εἰς βα-
ρυτῶν ἐν τῇ παρῶταις καὶ σαρ, συνδύσιν τῇ δὴ κα-
E σαρ. παρῶταις δὲ οἱ ἡρώδης, γράμματα αὐ-
τῶν ἐκέρῳ καὶ σαρ, σαρπῶ τῇ, καὶ οἱ ἀπὸ πῶν
ἡρώδης. σαρ οἱ καὶ οὐολύμνιος ὁ ἐκέρῳ τοῖς
ἐκέρῳ οἱ τῇ βασιλείῳς σαρπῶ καὶ φίλοι, σαλα-
μῇ τῇ καὶ φέρῳ, μὲν οἱ οἱ πῶν σαρπῶ ἀρῶται,
πῶν ἀρῶται τῇ βασιλείῳς. τῶν γὰρ ὅτι σαρ, καὶ
σῶν ἀλὲξάνδρου, δὲ ἐκέρῳ εἰς ἡρώδης. πῶν γὰρ
μὲν ἡέρις οὐ παρῶται εἰς τῶν δὴ καὶ μὲν παρῶ-
μῶν. ὅτι εἰ γὰρ ὅτι καὶ μόνον ὅτι σαρ, ἐκέρῳ τῶν
F πῶν. οἱ δὲ δὴ, καὶ λόγου μεταλῶσαι, ῥῶν
ἀλὲξάνδρου ἀπολύσασθαι τὰς ἀρῶται. ἀλλ' οἱ μὲν, ἐν
πῶν καὶ σαρ, σαρπῶ τῇ σαρ, σαρπῶ τῇ. κατῶται δὲ
ὁ βασιλεὺς, ὡς παρῶταις δὴ σαρ. κατῶται
τῇ τῶν μὲν ὅτι σαρ, ὡς αὐτῶν ἀπολύμνιος
εἰς αὐτῶν ἐκέρῳ, λοιδῶται τῇ, καὶ σαρπῶ τῇ
ὡς, καὶ πῶν μὲν μὲν μὲν εἰς αὐτῶν, αὐτῶ δὴ
νατου κατῶται, τοῖς συνδύσιν ἀπὸ σαρ. ἐκέρῳ
G τῇ μὲν ἀπὸ σαρ, ἐκέρῳ τῇ σαρ, ὡς αὐτῶν
ἀλὲξάνδρου, καὶ νικῶν νικῶν κατῶ τῇ τῶν, ἐκέρῳ
τῇ τῶν γῶν μὲν ἐκέρῳ. καὶ παρῶταις σαρπῶ
ἀπὸ σαρ, κατῶται μὲν τῇ νεανίσκοις, ἀλλ' ἐκέρῳ
νατου. οὐ γὰρ τῇ σαρ, ἐκέρῳ παρῶταις τῶν
νατου, ἐκέρῳ τῶν ἀπὸ σαρ, ἐκέρῳ τῇ σαρ, σαρπῶ
τῇ δὲ αὐτῇ καὶ οἱ δὴ οὐ παρῶταις γῶν, καὶ τῶν
ἐκέρῳ

ἵππεσι πῖς ἡκολούθησαν. ἐολύμειος δὲ τῶς συνθε-
 πῆς ὑποράσας ἤρξατο. Ἐμοὶ αὐτὸν παῖς θάνατον
 κατακρίνεισιν ἥν μὲν ἐκείων. οἱ μὲν κατακλύοντες, οἱ δὲ
 μουσουλῆς ἡρώδῃ, καὶ οὐδὲς δὲ ἀγανάκτησιν. ὅσα
 δὲ μετῴρεσ ἦτε συνέα πάντα, καὶ τὸ ἰουδαϊκὸν ἡν, ἐκ-
 διχομύων τὸ τέλος τῶ δρᾶματός, οὐδὲς μὲν τοῦ ὑπὸ
 λαμβάνειν ἵσταται μίχρη ταχυοκτονίας ὡμὸν ἡρώδῃ.
 ὁ δὲ συνέα τοῖς ὑφ' αὐτοῦ τῶν, καὶ κείθεν δὲ πάλιν
 εἰς κατὰρταια, τρεῖς ποὶ κατὰρταια τοῖς μετῴρεσι
 ἐσκέπτει. παλαρὸς δὲ τις τῶ βασιλείας στρατιώτης
 ὄνομα ἦσαν, ἔχων ὑπὸν σφόδρα σιωπῇ. Ἐφίλιν ἀλ-
 ξάνδρῳ, καὶ αὐτὸς ἡγαπητὸς ἰδίᾳ τὰ μετῴρεα, δὲ
 ἱερὸν ἡρώδῃ ἀγανάκτησας, ἐκφρονεῖ ἔχοντο. καὶ τὸ μὲν
 φράτον, ἰβὼα φελίων, παπατῆται τὸ δὲ καὶ οἱ, ὅσοι
 λαλῶνται τῶ ἀλθιῶν, σὺν καὶ ὑπὸ τῶ φύσας, ἀπο-
 μίας γάμειν τὸν βίον, καὶ πάνθ' ὅσα μὴ φειδόμεν τῶ
 ζῶν, ἐπιγυρόμεν τὸ πάθος. τέλος δὲ, καὶ τῶ βασιλεῖ
 πολυήσας φερεσθῆναι, ἀλλ' ἔμοι μὲν ἔφη κακοδαι-
 μονία τις εἴη δακαῖς, ὅς τις κατὰ τῶ φιλάττων πεί-
 δη τοῖς πονηροτάτοις. ὅσα φερεσθῆναι καὶ σιλωάμης κα-
 ταγοῖς πολλὰς θάνατον, πεισύνει τούτοις καὶ τῶ
 τῶν, οἱ σὲ τῶ γησιῶν φεικόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν,
 ἐπ' αὐτῶν κατὰ λείπουσι μόνον, τὸν αὐτὸς δὲ με-
 ταχίρεισιν ὡς ἐν ὡμοῖ βασιλεία. σκέψαι μὲν τοῖς,
 μὴ ποτε κακίαν γῆνται μῶσι, ὅ τῶς στρατιώταις, ὁ
 τῶ ἀδελφῷ θάνατος. οὐ γὰρ ὅστις ὅς τις οὐκ ἔλατ' τὰ
 μετῴρεα, τῶ δὲ ἡγεμόνων καὶ φαιρὸς ἀγανάκτησι
 πολλοὶ. τῶ δὲ ἄμα λῆζον, ὡς ὅτι τοῖς ἀγανάκτη-
 τας. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲ θῶς, ἐκείνοις τε καὶ αὐτὸν, καὶ
 τὸν ὑπὸν αὐτῶ σιωπῇ λαμβάνει. ἐφ' ὃ τῶ ἐκ τῶς αὐλῆς
 τῶς κουρίων, ἔφωσεν ὄνομα, φερεσθῆναι ἐκ τῶ
 φρεσθῆναι, ἐκ τῶ μῶσι γίγεται. καὶ μὴ γὰρ
 ἔφη τῶν ὅτι αὐτῶν, ὅταν φερεσθῆναι τῶ φερεσθῆναι
 σὲ φερεσθῆναι, μετῴρεα τῶ μὲν φερεσθῆναι ἀλῆ-
 δωρῶν ὑπὸ γῆναι. ταῦτα ἀκούσας ἡρώδης, τὸν τῶ
 φερεσθῆναι τῶ πατρί, καὶ τὸν κουρίᾳ βασιλείᾳ δὲ λῆ-
 ζε. καὶ τῶ μὲν ἀννουμύων, τῶ δὲ μηδὲν πλείον λῆ-
 ζοντες, φερεσθῆναι ἐκείνους τὸν φερεσθῆναι σφόδρότερον. ὁ
 δὲ ὑφ' οἱ κατὰρταια, ὑπὸ γῆναι τῶ βασιλεῖ πάντα μῶσι-
 σιν, ἐκ κατὰρταια τὸν πατέρα αὐτῶ. καὶ κείνου δὲντος
 ὅταν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτῶ φερεσθῆναι ἀλῆ-δωρῶ, φερεσθῆναι
 αὐτὸν ἀλῆ-δωρῶ. τῶ τῶ, οἱ μὲν, εἰς ἀπαλλαγῇ τῶς
 τῶ πατρός ἀκίᾳς πεπλάσθαι, τῶς δὲ ἀλῆ-δωρῶ ἔλεγον.
 ἡρώδης γὰρ μῶσι ἐκ κλησίᾳ τῶ τῶ γῆναι καὶ τῶ
 φερεσθῆναι κατὰρταια, τὸν λαὸν ἐπ' αὐτοῖς ἱσρατολό-
 γησιν. αὐτῶ γῆναι ἀλῆ-δωρῶ κατὰ τῶ κουρίᾳς,
 ἔφωσεν βαλλόμενοι καὶ λῆζον. πῶς δὲ καὶ τοῖς
 ὑφ' αὐτοῖς σέβασθῆναι ὑπὸ γῆναι κατὰρταια, φερεσθῆναι
 ταῦτα ὑποπνέει. καὶ τῶ φερεσθῆναι αὐτῶ κατὰρταια
 τῶ φερεσθῆναι, τοῖς φερεσθῆναι εἰς ἀλῆ-δωρῶν ἐκεί-
 λῶσιν ἀποκομιδῆναι τὸ φερεσθῆναι, σιωπῇ φερεσθῆναι
 ἀλῆ-δωρῶ τῶ φερεσθῆναι τὸ μὲν οὐκ ἀλῆ-δωρῶ,
 καὶ ἀριστοῦ τῶς, τοιοῦτον.

Καρ. 11.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΔΕ ΑΔΕΛΦΕΙ ΤΙΝΙ ΔΙΔΟΧΩ, ΜΙΣΟΣ ΑΦΟΡΡΗΤΟΝ ΕΝ Τῇ ΕΘΝΟΙΣ ΕΠΙΓΥΡΙ, ΠΑΝΤΩΝ
 ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ, ΟΠ ΤΑΙΣ ΔΙΔΟΧΑΙΣ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΠΛΑΣΑΣ
 ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ ΕΙΣΤΕ. ΥΠΟΚΟΥΡΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΟΥ ΜΕ-
 ΞΙΟΝ, ΑΥΤΟΜΟΝΟΝ ΟΡΑΝ Τῇ ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ ΓΗΜΕΙ.

A nonnulli alij secuti sunt. Tristem verò senten-
 tiam primus Volumnius dixit, cunctique
 post eum Herodis æmulatione, vel odio: ne-
 que indignatione quisquam necandos esse a-
 dulescentes iudicavit. Tum autem vniversa
 Iudæa & Syria, suspensa quidem operiebatur
 huius tragædiæ finem: sed nemo existimabat
 Herodis crudelitatem ad parricidium vsque
 processuram. Ille tamen filios Tyrum traxit:
 atque inde naui Cæsaream deuectos, quo mor-
 tis genere perimeret cogitabat. Interea verus
 quidam regis miles, Tiro nomine, qui &
 filium habebat Alexandro assuetum atque a-
 micum, & ipse diligebat adulescentulos: præ
 nimia indignatione mentis postremò circum-
 ueniens clamitabat conculcatam esse iusti-
 tiam, veritatem periisse: naturam esse con-
 fusam, vitæque hominum iniquitatis esse
 plenam, & omnia quæ dolor contemptori vi-
 tæ dictasset. Deinde ipsum etiam regem ausus
 adire: Mihi verò, inquit, omnium videris
 esse infelicitissimus, qui contra carissimos ne-
 quissimis credas. Siquidem Pheroras & Salo,
 me fidem apud te aduersus filios tuos habent,
 quos sæpe ipse mortis supplicio dignos esse iu-
 dicasti: neque aduertis hoc eos agere, vt ius-
 tis successoribus destitutus, cum solo rema-
 neas Antipatro, capi facile regem optantes.
 Veruntamen cogita, ne ille quoque militibus
 odiosus sit, propter cædem omnium fratrum.
 D Nullus enim est, qui non adulescentium
 misereatur, principum autem plurimi etiam
 palàm grauitè ferunt. hæc dicens: simul eos
 quibus res indigna videretur nominabat. Rex
 autem statim illos & ipsum cum filio com-
 prehendi iubet. Ibique tum alius quidam re-
 gius tonsor, nomine Tryphon, nescio qua
 exagitatus infania, semetipsum indicans pro-
 filiac mihi quoq; Tiro, inquit, iste persuasit, vt
 occasione tondendi nouacula te occiderem:
 E magnæque inde Alexandrum daturum munera
 pollicebatur. His auditis, Herodes & Tironem
 eiusque filium, & tonsorè subdidit quæstioni:
 Cūq; illi pernegarent, tonsor autem ampliùs
 nihil diceret, Tironem vehementiùs torque-
 ri iussit: atque filius eius, patris miseratione
 commotus cuncta se regi, si eum sibi condo-
 nasset, indicaturum promisit. Eoque relaxato,
 ipsius occidendi patrem suum habuisse volun-
 tatem dixit, impulsus ab Alexandro. Hoc au-
 tem quibusdam fictum ab adulescente videba-
 tur, quo tormentis eriperet patrem, nonnulli
 verum esse affirmabant. Herodes tamen & mi-
 litum principibus & Tirone pro concione ac-
 culatis in eos armauit populum, vt ibidem cū
 tonsore lignorum & lapidum ictibus interir-
 rent. Filios verò in Sebasten missos, quæ non
 longo à Cæsarea interuallo distaret, profoca-
 ri iubet: cæque re maturè perfectæ, in castellum
 Alexandrium mortuos asportari, cum Alexan-
 dro materno aucto sepeliendos. Hic finis Aristo-
 bulo & Alexandro vitæ fuit.

Ant. 16.
cap. 13.

CAP. XVIII.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΔΕ ΑΔΕΛΦΕΙ ΤΙΝΙ ΔΙΔΟΧΩ, ΜΙΣΟΣ ΑΦΟΡΡΗΤΟΝ ΕΝ Τῇ ΕΘΝΟΙΣ ΕΠΙΓΥΡΙ, ΠΑΝΤΩΝ
 ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ, ΟΠ ΤΑΙΣ ΔΙΔΟΧΑΙΣ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΠΛΑΣΑΣ
 ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ ΕΙΣΤΕ. ΥΠΟΚΟΥΡΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΟΥ ΜΕ-
 ΞΙΟΝ, ΑΥΤΟΜΟΝΟΝ ΟΡΑΝ Τῇ ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ ΓΗΜΕΙ.

Ant. 16.
cap. 17.

πρὸς λαοί. καὶ τὴν πόλιν ἣ πολλὰς ἔσσης γυναικας καὶ τὴν
 βασίλειον, μεταφύσσιναι τοὺς γάμους. ἦσαν γὰρ δὴ τὰ βα-
 σιλεί, συγγενες μὲν ἐνεία, τέκνα δὲ ἐκ τῆς ἀντιπά-
 τρος, ἐκ δὲ οὐδὲς, ἡρώδης δὲ ἐκ μαριάμνης τῆς
 ἀρχιερέως θυγατρὸς, ἀντίπατος δὲ καὶ ἀρχέλαος, ἐκ μαλ-
 θακῆς τῆς σαμάρειδος, ἐκ θυγατρὸς οὐλυμπιάδης, ἡ δὲ ὁ ἀ-
 δελφιδὸς αὐτῆς ἰωσήπος εἶχεν. ἐκ δὲ τῆς ἰεροσολυμίτιδος
 κλεοπάτρας, ἡρώδης καὶ φίλιππος, ἐκ δὲ παλλάδος, φα-
 σάκης. ἐγγόντο δὲ αὐτῶν ἑσθλα θυγατέρες, ῥωξάνη
 τῆς σαλώμης, ἡ μὲν ἐκ φαίδρας, ἡ δὲ ἑλπίδος. δύο
 δὲ εἶχεν ἀδελφούς, ἀντιπατὴρ καὶ ἀδελφιδὴν, ἡρώδης δὲ
 πύτων δύο ἀδελφάς, ἀλεξάνδρην καὶ ἀριστοβούλῳ, τὰς
 ἐκ μαριάμνης. ἔσσης δὲ πολὺ πρὸς τοὺς γυναικας, ὁ ἀν-
 τίπατος ἐδίδοι μεταπείσιναι τοὺς γάμους. χαλεπῶς δὲ
 ὁ βασιλεὺς ὑπεράκησε, κατὰ μὲν αὐτῶν τὸ πρὸς
 τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ δὲ, ἐννοία τε αὐτῶν παρῆναι τῶν
 ἀντιπατρῶν, καὶ ποτὶ καὶ αὐτοὶ γυνοῖντο τῶν ἀντιπα-
 τρῶν ἐξβολὰν ἀγώνισμα. τότε μὲν οὐδὲ πολλὰ πρὸς
 ὀργὴν ἀποκρινάμενος, ἀπελάυνει τὸν ἀντίπατρον. αὐ-
 τὸς δὲ ὑπαρχὸς αὐτῶν τῆς κολακίας, μεθρημόσα-
 τος. καὶ αὐτῶν μὲν, τὴν ἀριστοβούλῳ συνώκισεν θυγα-
 τέρα, πὺν δὲ ὕπνῳ αὐτῶν, τῆς φερῶρας θυγατρὸς. κατὰ μὲν
 δὲ αὐτῶν ὅσοι ἴχυσεν ἐν τούτῳ κολακίῳ ἀντιπα-
 τρῶν, ἐκ τῆς σαλώμης ἐν ὁμοίῳ οὖσαν ἀποτυχεῖν.
 ταύτῃ γὰρ δὴ καὶ περὶ οὖσαν ἀδελφῶν, ἐκ πολλὰ δὲ
 ἰουλίας τῆς καίσαρος γυναικὸς ἰκετεύουσιν αὐτῶν
 εἶναι τῶν ἀραβίων, διὰ μὲν τὸ μὲν ἐχθρὰ τῇ
 ἑξῆς, εἰ μὴ παύσασθαι τὸν αὐτοῦ. τὸ δὲ τὸν ἀντιπα-
 τρῶν ἀλεξάνδρην τῶν φίλων συνώκισεν, καὶ τῶν θυγα-
 τρῶν αὐτῆς, τὴν μὲν τῶν ἀλεξάνδρην, τὴν δὲ ἐτί-
 ραν, τῶν πρὸς μὲν ἀντιπατρῶν θίω. τῶν δὲ ἐκ μα-
 ριάμνης θυγατρῶν, ἡ μὲν ἀδελφῆς ὕπνῳ ἀντιπατρῶν
 εἶχεν. ἡ δὲ ἀδελφῶν φασάκων. ἀλεξάνδρην δὲ τὰς τῶν
 ὀφθαλμῶν τὰς ἐλπίδας ὁ ἀντιπατὴρ, καὶ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον αὐτῶν τὰς ὁπλισμίας ποιησάμενος, ὡς ἐπὶ βε-
 βαιοῖς μὲν ὁρμεῖ τὰς τὰς ἐλπίσι. πρὸς λαβὴν δὲ τῇ
 κακίᾳ τὸ πεποιθὸς, ἀφῆκε τὴν ἑξῆς. τὸ γὰρ ἐκείνου μίσος
 ἀποσινασάσας μὴ δύναμει, ἐκ τῆς φοβερῆς τῇ τὴν
 ἀσφάλειαν ἰποεῖζεν. συνήρῃ δὲ καὶ φερῶρας ὡς αἱ ἡ-
 δὴ βασίλει βεβαίαν ἦν. καὶ ἰωαννῶν συντάγμα καὶ
 τὴν αὐτῶν, ἐν τῇ τῆς ἐκείνου θορύβου. ἡ γὰρ φερῶρα
 γυνὴ, μὲν τῆς μὲν καὶ τῆς ἀδελφῆς πρὸς λαβὸν
 τὴν ἀντιπατρῶν μητέρα, πολλὰ μὲν ἠσέλανε καὶ τὸ
 βασίλειον. ἐπὶ μὲν δὲ καὶ βασίλειος ὑβρίσας δύο θυ-
 γατέρας. διὸ μάλιστα αὐτῶν ἐκείνος πρὸς ἐβλητο. μὲν
 μὲν γὰρ μὲν ὕπνῳ αὐτῶν, τῶν ἀλλῶν ἐπικράτην. μόνῃ δὲ
 τῇ ὁμοίᾳ αὐτῶν ἀντιπατρῶν ἦν σαλώμη, καὶ βασίλει
 διέβαλλε τὴν συνώκισεν, ὡς οὐκ ἐπὶ ἀγαθῶν τῶν αὐτῶν
 πρὸς μὲν εἶναι. γινώσκαι δὲ ἐκείνου δὲ ἀλεξάνδρην καὶ ὡς
 ἀγαπᾷ τὴν ἡρώδην, τῇ μὲν φανερῶς συνώκισεν, καὶ τῶν
 φιλοφρονησάντων ἐπαίσαντο, τὸν αὐτῶν δὲ ὑπεκρίνοντο
 καὶ ἐξαφίρειναι πρὸς ἀλλήλας ἀκούοντες βασίλειος,
 αἱ δὲ συνυπεκρίνοντο καὶ ἀντιπατρῶν, ἐν τῇ φανερῶς πρὸς
 κερῶν φερῶρα. συνουσίαν δὲ ἦσαν αὐτῶν λαβὴν, καὶ
 καμνοὶ τυκτενοί, τὴν δὲ ὁμοίαν ἡ φερῶρα τῆς ἐπὶ
 τῆς. ἡ γυνὴ δὲ οὐδὲν σαλώμην τῇ πρὸς τὸν αὐτῶν,
 καὶ πάντῃ ἡρώδην διήγαγε. ἑξῆς δὲ ἐκείνου
 εἰς ὀργὴν, καὶ μάλιστα δὲ ἐπὶ τὴν φερῶρα γυναικα.

A esset adiunctus. Instantissime verò precabatur
 quia numerosa esset regia progenies, nuptias
 permutari. Nouem namque regi vxores erant,
 sed harum septem vnde filios susceperat, ipsum
 Antipatrum ex Doride, Herodem autem ex
 Mariamne pontificis filia: itémque Antipam
 & Archelaum ex Malthace Samaritide, fi-
 liámque Olympiadem, quam frater eius Iose-
 phus habuerat, ex Hierosolymitide verò
 Cleopatra Herodem & Philippum, necnon ex
 B Pallade Phasaelum. Habebat autem filias quo-
 que alias, Roxanen & Salomen, vnam ex Pha-
 dra, & alteram ex Elpide: duásque vxores sine
 filiis, consobrinam & fratris filiam: & præter
 has Alexandri & Aristobuli sorores duas ex
 Mariamne. Cum igitur tanta prolis copia su-
 peresset, aliter nuptias iungi postulabat Anti-
 pater. Rex autem perspecto eius animo, quid de
 pupillis cogitaret, vehementer iratus est: quip-
 pe filiorum quos interfecerat casum reputans,
 verebatur ne etiam hi quandoque criminatio-
 C num Antipatri præmium fierent. Sed tunc qui-
 dem seniores dictis eum protelat. Postea ve-
 rò blanditis eius adductus, sponsalia refor-
 mauit: ac primùm ipsi Antipatro Aristobu-
 li filiam collocat, filium verò eius iungit filie
 Pheroræ. Hinc licebat aduertere: quantum An-
 tipatri valuerit adulatio, quod idem in simi-
 li causa impetrare Salome non potuit. hanc
 enim quamuis soror esset, atque hæc sæpe in-
 tercedente Iulia vxore Cæsaris postulasset,
 D Arabi Syllæo nubere non passus est: sed inimi-
 cissimam sibi fore iurauit, nisi ab hoc studio
 destitisset. posteaque inuitam Alexæ cuidam
 ex amicis suis in matrimonium dedit: cuius-
 que filiarum vnam Alexandri filio, alteram
 Antipatri auunculo tradidit. Natarum autem
 E Mariamnes vna, sororis filium habebat An-
 tipatrum, altera fratris Phasaelum. Sic in-
 rupta pupillorum spe Antipater, & pro sua
 commoditate affinitatibus iunctis, expecta-
 tione certa nitēbatur: adiectaque malignita-
 ti fiducia, nequaquam erat tolerabilis: nam
 quia singulorum odium vitare non poterat,
 securitatem sibi ex terrore quærebat: cum præ-
 terea Pheroras ei veluti iam confirmato regi
 obsecundaret. Quin & mulierum confla-
 ta in aula confictio, nouas turbas excitabat.
 Etenim Pheroræ vxor cum matre ac sorore
 sua, necnon & matre Antipatri, multa in re-
 F gia insolenter agebat, ausa etiam duas regis fi-
 lias contumeliosè tractare: cui rei maximè ab
 Antipatro erat obiecta. Itaque cum illi inui-
 sæ essent, alias quidem morigeras habebant: so-
 la verò Salome aduersabatur eorum concor-
 diæ: quòdque non bono regis coirent, apud
 ipsum infimulabat. Cognita verò eius delatio-
 ne mulieres, quòdque Herodes ægrè tulisset
 aperto quidem conuentu & familiaritate ab-
 stinuerunt, contrà verò & discordare inter se
 G rege audiente simulabant: cum his adeo collu-
 deret Antipater, vt palàm Pheroram mini-
 mè dubitaret offendere: occultos autem cœtus
 & nocturnas comestationes agebant: earum-
 que consensionem fecit obseruatio firmiorem:
 cum horum nihil ignoraret Salome, sed Hero-
 di cuncta nunciaret. Ille autem ardens iracun-
 dia, maximeque aduersus Pheroræ coniugem,

Ant. lib. 17.
 cap. 3.

Ant. lib. 17.
 cap. 4.

νοστί φερόμενος εὐρίσκειτο δὲ ἡρώδης ματριώπιδες, καὶ γὰρ ἦκει πρὸς αὐτὸν, καὶ συμπαύσας ἐδρεῖ-
 πειν, οὐ μὲν ὑπερίχυσεν τὸ πάθος. ματὰ γὰρ ἡμέ-
 ρας ὀλίγας, ἐποθνήσκει φερόμενος. ὃν καὶ πρὸ ἀγα-
 πῆτας ἡρώδης μέχρι τελευταίας ἡμέρας, ὅμως καὶ
 αὐτὸν αἰελεῖν ἐφημῶδη φαρμάκῳ. τὴν γὰρ μὲν νε-
 κρὸν εἰς ἱεροσόλυμα κομίσας, πένθος τε μέγιστον ὀ-
 λῶ τῷ δίδει κατὰ γαίαν, καὶ κηδείας ἡξίωσε λαμ-
 περώτατης. ἵνα μὲν δὴ τῷ ἀλέξανδρου καὶ αἰεσο-
 βούλου φονίῳν, τοιοῦτον ὡς ἐχέτω τὸ τέλος. μετὰ
 βασιλεὺς δὲ ὅτι τὸν αὐθέντην αὐτίπαρξον ἢ παῖν, τὸν
 φερόμενον ἀπὸ λαβούσα. τῷ τούτου γὰρ τι-
 νες ἀπελευθέρουν, κατηφέες τῷ βασιλεῖ πρὸς ἐλ-
 λόντες, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διὰ φάρμακον ἐ-
 λθόν. πρὸς ἐνταῦθα μὲν γὰρ αὐτῷ τί τιμὴν γυναικῶν,
 τῷ οὐ σὺν ἡρώδῃ ἐκδοσάμενον. φαρμάκῳ δὲ, δι-
 δῶν εἰς τὴν νόσον κατὰ πρῶτον. ἀποχρῆναι τὸ πρὸς
 αὐτοῖς ἡμέρῳ, τὴν μητέρα ταύτης, καὶ τὴν ἀδελ-
 φὴν, γυναικὶν ἐκ τῆς ἀραβίας, φαρμάκῳ ἐμπυρεν,
 ὅπως φίλτρον ἐκδοσάτω τῷ φερόμενῳ, διδομένην δὲ αὐ-
 τῷ τοιοῦτον θανάσιμον συλλαβὴν πρὸς ἐλθόντα αὐτοῦ,
 τοῦτω γὰρ ὡς γινώσκοντες πληγαὶς οὐκ ὁ βασιλεὺς ὑ-
 πεψίμης πλείους, διασπᾶναι τε καὶ πῖνα τῷ ἐλευθέρ-
 ῳ ἐκδοσάμενον. ἔβρα δὲ τις ἐκ τῶν ἀλγυπτίων, τοῦ
 ὁ γῆν καὶ οὐρανὸν διέπειν, μετέλθοι τὴν τοιοῦτον ἡμῶν
 τῷ κακῷ αἰτίᾳ, τὴν αὐτίπαρξον μητέρα ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς λαβόμενος, ἐπέχει πρὸς αὐτὴν τὴν ἀ-
 λγυπτίαν ἐπὶ τῷ τῷ. ἢ δὲ γυνὴ, τὴν τὴν φίλιαν τῆς ἀν-
 τιστᾶς μητρός πρὸς φερόμενον, καὶ τὰς ἐκείνου γυναῖ-
 κας ἐδήλου, καὶ τὰς λαβραίας αὐτῷ συνόδοις, ὅτι τὸ
 φερόμενος καὶ ἀντίπαρξος οὐκ ἐκείναις πῖνον ὑποσπᾶ-
 ρόντες ὅσοι τῷ βασιλεῖ, δι' ὅλης νυκτός, μεθ' ἑαυτῶν
 οἰκίῃ, μήτε διασπᾶναι ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ γυναικῶν.
 μία δὲ τῷ ἐλευθέρῳ τῷτα μὲν οὖν. τὰς δὲ δούλας
 καὶ ἐκείνην ἡρώδης ἐκδοσάμενον. ἔβρα δὲ τῷ ὡς
 πάσαις τὰς φερόμενον συμπαύσας, καὶ διότι τῷ συν-
 ὄδοις, ἀντίπαρξος μὲν εἰς ῥώμην, φερόμενος δὲ ὑπο-
 χερσιστὴν εἰς τὴν πατρίδα. πολλὰς γὰρ αὐτοῖς δια-
 λαλῶν, ὡς μὲν ἀλέξανδρον ὁ ἀριστοβούλον, ἐπ' αὐτοῖς
 ἡρώδης διαβήσας, καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας. καὶ γὰρ φερόμενος
 μὲν ὑπὸ βασιλῆος, καὶ τοῖς ὅς ἐκείνης, ἐπὶ τῶν ὡς ἀμ-
 νον ὡς πρὸς τῶν φυγῶν τῶν θηρίων. πολλὰς γὰρ ἀπο-
 θυρᾶμενον, πρὸς τὴν μητέρα, τὴν ἀντίπαρξον εἰπὼν, ὡς αὐ-
 τὸς μὲν εἴη πολὺς ἡδὴ, καὶ οἱ καὶ ἡρώδης ὁ πατήρ,
 φθασάτω δ' ἂν τάχα καὶ τελευτήσας, πρὶν ἀρξάμενος βασι-
 λείας ἀλγυπτίως. εἰ γὰρ καὶ ποτὶ ἐκείνους τελευτήσας, ποτὶ
 δὲ ἂν γινώσκαι τὸτο, παντάπασι αὐτῶν τὴν ἀπόλαυσιν
 τῆς ἀλγυπτίας γινώσκαι σὺν τοῖς ὑποβλαστῶν γὰρ τὰς
 τῆς ὕδρας κεφαλῆς, τοῖς ἀριστοβούλου καὶ ἀλέξανδρου
 παῖδας. ἀφ' ὧν δὲ ὁ αὐτὸν ὑπὸ τῷ πατρί, καὶ τὴν ὅτι
 τῶν ἐκείνων ἀλγυπτίων γὰρ καὶ αὐτῶν τῶν πατέρων μὲν
 τὴν τελευτήν, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ βασιλῆος ἡρώδης γινώσκαι
 ναί. καὶ καὶ τὸτο γὰρ πᾶσι τῶν ἀλγυπτίων οἰόμενον
 αὐτῶν καὶ ἀλγυπτίως μὲν καὶ κυρίας. αὐτὸν γὰρ πρὸς τῶν
 μεθ' ἑαυτῶν τῶν ἡρώδης ἀπολαύσας. ὅσα γὰρ μὲν τῷ πᾶσι
 πατρί, μισοτικνότερον ἡρώδης, πολλὰ μὲν ἄλλων ὡς
 μισοτικνότερον. δὲ καὶ γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἐκείνους τάλαντα,
 ὅτι τῷ μὴ διαλέγεσθαι φερόμενον. τῷ δὲ εἰπὼν, πὶ γὰρ

in morbum incidit, tum Herodis patientia de-
 monstrata est. Nam & venit ad eum, & huma-
 nissime curatum voluit: sed morbum superare
 non quivit: intra dies enim paucos est mor-
 tuus. Quem licet usque ad ultimum vitæ diem
 dilexisset Herodes, tamen quod illum quoque
 veneno peremisset, fama vulgatum est. Verum
 eius corpore in Hierosolymam deportato, lu-
 ctum maximum cunctæ genti denunciavit,
 clarissimæq; funus sepultura dignatus est. Vnus
 quidem interfecto Alexandri & Aristobuli,
 hunc exitum vitæ fortitus est. Transiit autem
 in Antipatrum autorem pœna sceleris, ex in-
 teritu Pheroræ nacta principium. Quidam
 enim ex eius libertis, cum regem tristes adie-
 sent, fratrem ipsius Pheroram veneno interce-
 ptum esse dicebant. nam quendam ei cibum
 obtulisse coniugem suam, & non eo quo sole-
 bat modo conditum: eoque sumptum illum
 morbo protinus esse correptum. Venisse au-
 tem ante biduum, matris ac sororis eius
 accitu quandam veneficam mulierculam ex
 Arabia, ut venenum Pheroræ conficeret ama-
 torium: & pro amatorio dedisse mortiferum
 Syllæ consilio: namque illi notam fuisse.
 Percussus igitur plurimis suspicionibus rex,
 ancillas & nonnullas libertinas quæstioni sub-
 iccit. Ibique tum exclamat aliqua doloris im-
 patiens. Deus cæli terræque rector, in matrem
 Antipatri, quæ horum nobis malorum causa
 est, vindicet. Hoc rex initium nactus, perse-
 quebatur ulterius indaginem veritatis. Mu-
 lier verò & matris Antipatri familiarita-
 tem cum Pherora eiusque mulieribus, & oc-
 cultos eorum conuentus aperuit: quodque
 Pheroras & Antipater redeuntes à rege, tota
 cum illis nocte potare soliti essent, seruis
 omnibus exclusis & ancillis. Vna quidem li-
 bertinarum hæc indicavit. Cum autem ancil-
 læ separatim singulæ torquerentur, patuit o-
 mnium dicta congruere, qua de causâ Romam
 quidem Antipater ex composito, Pheroras ve-
 rò trans flumen secedere curauisset. Nam sæpe
 illos in sermone dixisse, quod post Alexan-
 drum & Aristobulum ad ipsos eorumque con-
 iuges transiturus esset Herodes. Nec alicui pos-
 se parcere, qui Mariamne eiusque filiis minimè
 pepercisset: ideoque melius esse, ab hac belua
 quam longissimè fugere. Sæpe autem dixisse
 matri Antipatrum conquerentem, quod cum
 ipse iam canus esset, pater in dies singulos iu-
 uenesceret, scq; fortasse prius quàm regnare in-
 cipiat moriturum: aut si vnquam ille decesserit
 (quando autem istud futurum?) voluptatem sibi
 successionis omnino fore breuissimam. Pul-
 lulare præterea hydræ capita, hoc est Alexandri
 & Aristobuli filios: sibi autem filiorum quoq;
 spem ademptam esse patris iniuria: qui non eo-
 rum quenquam post mortem suam regni suc-
 cessorem, sed Mariamnes filium scripserat hæ-
 redem. Qua quidem in re prorsus eum sene-
 ctute delirare, si testamento suo standum arbi-
 traretur. se namque ut ex eius progenie nemo
 superesset curaturum. Quin etiam cum omnes
 patres, quibus inuisi vnquam filij fuerunt, odio
 vincat: plus tamen eum etiam fratres o-
 disse. Denique nuper sibi ne cum Pherora
 colloqueretur, centum talenta donasse:

atque cum Pheroras diceret, quid enim per nos lædebat? respondisse Antipatrum, vti nam cunctis ablatis nudos se dummodo vivos relinqueret. Verum hoc nequaquam fieri posse, ut tam pestiferam bestiam quisquam effugiat, sub qua nec amicis esse palam liceret. Denique nunc occultè, inquit, conuenimus: licebit autem apertè, si virorum spiritum manúsque habeamus. Hæc in tormentis ancillæ prodiderunt: & quoddam Pheroras cum illis Petram fugere cogitasset. Ut omnibus autem dictis Herodes crederet, centum talentis effectum est. De his enim soli Antipatro dixerat. Igitur ante alios in Doridem Antipatri matrem furor eius erumpit: eamque omni ornatu, quem illi donauerat, spoliata, multis comparato talentis, expellit. Deinde ira deposita, Pheroræ mulieres à tormentis recreabat. Timore autem pauidus erat, & ad omnes suspiciones excitabatur: multosque innocentes, metu ne quem nocentium prætermitteret: in tormenta ducebat. Hinc ad Samaritam se conuertit Antipatrum, qui procurator erat Antipatri, & ex illius tormentis comperit, necandi sui causa ex Ægypto Antipatrum venenum malum petiisse, per quendam Antiphili amicum: idque ab eo Antipatri auunculum accepisse Theudionem, ac Pheroræ tradidisse, cui mandasset Antipater ut Herodem occideret, dum ipse Romæ abesset, ac suspicione cateret: Pheroram verò venenum uxori suæ dedisse seruandum. Itaque hanc euocatam, statim rex quod acceperat afferre iubet. Illa verò quasi allatura egressa, de tecto se precipitem dedit, ut eo modo probationes & regis tormenta præueniret. Sed Dei providentia, sicut apparet, quæ ab Antipatro pœnas repeteret, non in caput, sed in diuersam delata partem, periculum mortis euasit. Portaque ad regem, ubi respiscere potuit (nam casus eam perturbauerat) quamobrem se præcipitasset interrogata. adiurante rege, quoddam verò dicenti remitteret omne supplicium: sin falsa promere maluisset, corpus eius tormentis absumeret, neque sepulturæ quicquam relinqueret: paulisper tacuit. deinde inquit, Secreta custodio, cum Pheroras obierit, Antipatro qui nos omnes perdidit seruitura? Audi rex, & tecum Deus testis mihi veritatis, qui falli non potest. Cum Pheroræ morituro lacrymans assiderem, tunc ille me ad se vocauit: En multum, inquit, coniunx de fratris erga me animo sum deceptus. Nam qui sic me diligeret, inuisum habui, & necare cogitavi: qui tanto nunc mei, quamuis necdum mortui, dolore confunditur. Sed ego quidem impietatis precium fero: tu verò quoddam in eum seruas relictum nobis ab Antipatro venenum, huc affer properè, meque vidente consume, ne ad inferos quoque ulttricem huius sceleris conscientiam deferam. Ita ut iussit attuli, & magnam quidem veneni partem sub obrutibus eius in ignem effudi: modicum verò mihi propter dubios casus, & quæ te metuerem, reseruavi. His dictis, illa quidem omnino paululum quiddam veneni habentem pyxidē profert: rex verò iam matrē fratrēque Antiphili cōtulit quæstionē.

A αὐτὸν ἐβλάπτου; ἀποκρίνασθαι τὸν ἀντίπατρον, εἴθε πάνθ' ἡμᾶς ἀφελόμενον, γυμνοὺς εἶσθαι γὰρ ζήταται. ἀλλὰ αἰνέχων ἐκφυγεῖν οὕτως φοινικὸν θηρίον, παρ' ᾧ μήτε φιλεῖ παρ' ἑξέσθαι φαιρὰς, λάθρα γυναικὶ ἀλλήλοις συνέσθω, ὅς τις αἱ φαιρὰς, ἐὰν χόμῃ ποτε αἰδρᾷ θρόνημα καὶ χάρας. ταῦτα ἔλεγον αἱ βασανίζουσαι, καὶ ὅτι φερόσας βουλόσαστο φάσθαι μετ' αὐτῶν εἰς πέτρας. ὁπότευσσε δὲ πᾶσιν ἡρώδης τὰς λεγομένας, ἐκ τῆς ἐκείνων ταλάντων. μέγα γὰρ ἀντιπατρὶ διείλετο δεῖν αὐτῶν. ἀποσκήπτει γὰρ εἰς τὴν περὶ τὸν θυμὸν δρεῖδα τὴν ἀντιπατρου μητέρα. καὶ γυμνόσας αὐτὴν πάντας οὐ διδύρητο κόσμου, πολλὰ δὲ τὰ ταλάντων, ἐκβάλλει διύπνου. τὰς δὲ φερόσας γυναικας ἀπὸ τῆς βασάνων, ἐπιμίλει διπλάγμῳ. ἐπιόντο δὲ τὰ φέβω καὶ φερός πᾶσαι ὑπείνοισι ὅς τις ἐρρίπτειτο, πολλοὺς τε τῆς οὐκ αἰπῶν εἶλεν εἰς βασάνους, διδοικὼς μὴ τινα τῆς αἰπῶν ὄψαλι. καὶ τούτῳ ἔειπται φερός τὴν σαρμείτῳ ἀντιπατρὶ, ὅς τις ὁπότερος ἀντιπατρου βασιλῆων δὲ αὐτὸν ἤκουσεν, ὅτι μεταπέμψατο μὲρ ἀντιπατρὶ ὅς τις ἀγένητον δηλητήριον φάρμακον ἔσθαι αὐτῶν, ὅς τις τῆς ἐτάσσει ἀντιπατρου. λαβοὶ δὲ παρ' ἐκείνου, θυδῶν δὲ θυδῶ ἀντιπατρου, καὶ ὄψασι φερόσας. τούτῳ γὰρ ἐντέλλεται τὸν ἀντιπατρου, ἡρώδῳ αἰελεῖν, ἵως πότες ὅστις ἐν βώμῃ τῆς ὑπείνοιας καχεῖσθω. φερόσας δὲ ὄψασι τῇ γυναικὶ τὸ φάρμακον. ταύτῳ δὲ βασιλεὺς μετὰ πᾶσι φάσθαι αὐτῶν τὸ ληφθῆναι ἐκείλῳ κομίζεσθαι. ἡ δὲ, εἴσιν ὡς κομοῦσα, ῥίπτει δὲ αὐτῶν τὸ τῆς τῶν, τὸν τε ἔλεγον, καὶ τὴν ἐκ τῆς βασιλῆως αἰελεῖσθαι. φερόσας δὲ ὡς ὅστις θυδῶν μετόντο ἀντιπατρου, οὐκ ὅτι καφάλλω, ἀλλ' ὅτι θάπτεσθαι πεσοῦσα ὄψασι. κομοῦσας δὲ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἀκτινίσθαι, καχεῖσθαι γὰρ ἐκ τῆς πᾶσι, ἡρώδης δὲ αὐτῶν ῥίπτειν ἰσοτῶν, εἰ μὲν ἔπειτα ταλάνους ἀφῆσθαι πᾶσις πμωείας ἱπομύμῳ, εἰ δὲ ὑπείνοισι λαμτὸ δαπανήσθαι αὐτῶν ἐν βασάνοις πᾶσις, καὶ μὴ τὰς καταλάσθαι. φερός ταῦτα ἡ γυνὴ ὄψασι πᾶσις μελέν. καὶ τῇ γὰρ ὅστις ἐν φερόσας τῆς ὑπείνοισι, φερόσας τῆς τῶν, ἡ ὄψασι τὸν ὑπολίσσασθαι πᾶσις ἡμᾶς ἀντιπατρὶ; ἀκούει βασιλῆως, καὶ μετὰ τοῦ θυδῶν, μάρτυς ἐμὸς τῆς ἀληθείας, πμωείας τῆς μὴ δυνάμῳ. ὅτι ὑποθνήσκου φερόσας παρὶ κατὰ τοῦ διδάσκου, τὸν με φερόσας ἀκούει ἐκείνῳ, ἡ πολὺ γὰρ ἔφη γυνὴ τῆς εἰς ἐμαυτὴν ὄψασι τῆς ἀδελφῶν διμύρτον, τὸν οὕτως ἐργάζεσθαι μισήσας, καὶ κτεῖναι βουλόσασθαι τὸν οὕτως ἐπ' ἐμὸν μὴ δὲ τῆς τῶν συγχόμῳ. ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἀπὸ τῆς ἀσβεσίας τὸ ἐπιτίμιον, σὺ δὲ ὁ φυλάττεις κατ' αὐτῶν φάρμακον ὑπὸ ἀντιπατρου καταληφθῆναι ἡμῖν φέρε, καὶ ἐλέποντος μου ταχέως ἀφῆσθαι, ἡ μὴ κατ' αὐτῶν φέρεται τὸν ἀλάσσει. κατὰ σαρμῶν, καὶ πλείονι μὲν εἰς τὸ πῦρ ὄψασι αὐτῶν, κατὰ τῶν, βαρὺ δὲ ἐμαυτῇ φερός τὰ ἀδελφῶν, ἡ ἐκ τοῦ φόβου ἐπῆρσα. ταῦτα εἰπούσα, φερόσας κομίζει τὴν περὶ δα βαρὺ πᾶσις ἔχουσας τὸ φάρμακον. βασιλεὺς δὲ ὅτι τὴν ἀντιπατρου τὴν ἀντιπατρου καὶ τὸν ἀδελφόν, τὰς βασάνους μετὰ φέρε. καὶ καί.

rex à Romanis declaratus est.

Ans. li. 17.
cap. 10.

Act. 16. 17.
cap. 13.

si quis alius. Regnum enim quod priuatus sibi quæsierat, tanto conseruatum tempore, filiis suis reliquit. In rebus autem domesticis infelicitissimus fuit. Salome autem, antequam resciret mortem regis exercitus, cum marito progressa, victos absoluit, quos occidi mandauerat: ipsum dicens mutasse consilium, & vnumquenque iussisse domum dimitti. Atque ita post horum abitum militibus indicatur. Quibus in concionem cum alia turba in amphitheatrum apud Hierichunta collectis, Ptolemaeus anuli regis custos, quo signare solitus erat, & fortunatum illum cepit dicere, & multitudinem consolari. Relictamque ab eo militibus epistolam recitauit, in qua multum rogabat, ut beneuolo animo successorem suum fouerent. Deinde post epistolam testamentum legebat, in quo Philippum quidem hæredem Trachonis, proximarumque regionum: tetrarcham verò, sicut supra diximus, Antipam: regem autem Archelaum scripserat: eidemque anulum ad Cæsarem ferre mandauerat, assignatamque regni administrati notitiam. Omnium namque dispositionum suarum dominum & confirmatorem Cæsarem esse voluit, cætera verò seruari iuxta superius testamentum. Quo perlecto, confestim clamor securus est omnium Archelao gratulantium: militesque per cuneos & populus adeuntes, suamque promittebant, deique beneuolentiam precabantur. Hinc ad sepeliendum regem operam contulerunt. Nihil autem munificentiae prætermisit Archelaus, sed omnem ornatum extulit regium in funeris pompa ducendum. Lectus quippe totus erat gemmis aurisque distinctus, torus autem purpura variatus, corpusque super eum velatum itidem purpura. Capiti autem diadema erat impositum: corona verò desuper aurea, sceptrumque in dextera, & circa lectum filij cum propinquis, præterea satellites agmenque Thracium, Germanique & Galli, velut ad bellum instructi omnes antecedeabant. Cætera verò militum manus armata, ducésque suos ordinumque principes sequebantur decenter. Quingenti autem serui ac liberi odores ferebant: corpus autem per ducenta stadia portatum est in castellum Herodion: ibique secundum ipsius regis mandata sepultum est. Et Herodis quidem regis hic finis fuit.

Α εἰ καὶ τις ἑτέρος, ὃς τις γὰρ κατ' ἐξέταστο βασιλείαν, ἰδιω-
της ὢν, καὶ ποσούτῳ χρόνῳ φυλάξαι, ἰδίῳις τέχναις
κατέλιπον. ὅτ' ὅπως κατ' οἶκον, ἀπὸ χέστατος. ὅρῃ δὲ
γινώσκει τὴν τελευτὴν αὐτῆς τὸ στρατιωτικόν, παρελ-
δοῦσα μετ' ἀνδρὸς ἢ σταλάμην, ὁρῶντα τοὺς δισμά-
τας, οὓς κτείνειν ὁ βασιλεὺς ἐπετείλατο, μεταπείθει-
ναι αὐτὸν λέγουσα, καὶ πάλιν ἀπαπέμψεν ἑχέσας εἰς
τὰ ἴδια. τοῦτων δὲ οἱ χορμύων, ἐδύλου ἤδη τοὺς στρα-
τιώτας, ὅς σιωπῇ καὶ αὐτοὺς εἰς ἐκκλησίαν, μὲν τὴν λα-
οῦ πλινθοῦς ἐν τῇ κατ' ἰσχυρῶντα ἀμφιθεάτρῳ. ἐ-
θα παρελθὼν πτόλαιμος, ὃ καὶ τὸν σημαντικὸν δεκ-
τύλιον ὡρῶν τὴν βασιλείαν πεπιστυμένῳ, τὸν τι βα-
σιλία κατὰ δ' αἰμονίζει, καὶ τὸ πλινθος ὡρῶν καλῶν,
τὴν ἢ ἐπολεμθῆσαν τοῖς στρατιώταις ἀνιγνώσκον ἐπα-
σολῇ, ἐν ἣ πολλὰ ὡς εἰς τὸ δ' ἰσχυρὸν δινοίας παρ-
ελάτ. μὲν ὅτ' τὴν ἐπιτολίαν λίσσας τὰς δ' ἐπὶ τὰς ἀνι-
γνώσκον, ἐν ὧς φίλιππος μετ' ἑξάχρονος, καὶ τὴν γὰρ
ἰσχυρῶν καὶ κληρονομία, τὴν ἀρχὴν ὅς ἐπετε-
πολεμ αὐτῆς, βασιλεὺς δὲ ἀρχέλαος ἀπεδέχθη. τοῦ-
τῳ δὲ τὸν τι δεκτύλιον τὸν εἰαυτὴ καίσαρ φέρει
ἐπετείλατο, καὶ τὰς διοικήσεις ἡ βασιλείας σιστημα-
μέναι. κύριον γὰρ ἀπάντων, ὢν ἐχέταξεν, καὶ βέβαιον
τὴν ἡμῶν δ' ἐπὶ καίσαρ, τὸ γὰρ μὲν λοιπὸν καὶ
τὰς ἐπετείας δ' ἐπὶ τὰς φυλάττειν. βοήθ' ὁ δ' οὐκ ἐγ-
ναιτο ἡμῶν ἀρχέλαος συνηδομῶν, καὶ καὶ τὸς οἱ στρα-
τιώται μὲν τὴν πλινθοῦς ἐπετείας, ὑπαγομένου τοῦ μετ'
ἐκ τῶν δινοίας, συνηγοροῦτο δὲ καὶ τὸ ὡρῶν τὴν τοῦ, μὲν
ταῦτα ἐπετείας ταφῶν ἐξάγοντο ἡ βασιλείαν, παρ' ἡ-
μι δὲ οὐδὲν ὁ ἀρχέλαος εἰς πολυτέλειαν. ἀλλὰ παρ-
τα τὸν βασιλεὺς κόσμον ἐπετείας, συμπομπῶν
τα τῇ νεκρῷ καλῇ μετ', ὁ δὲ χρυσὸς μετ' ὁ δ' ἄλκιος, σπομ-
νῇ ὅ, ἀλουργίς ποικίλῃ, τὸ σῶμα ὅ ἐπ' αὐτῆς πορφύρεα
κακαλυμμένοι, καὶ δ' ἐπὶ τὴν μετ' ἐπὶ τὴν κεφαλῇ,
ἐπὶ τὸν δὲ αὐτῆς χρυσοῦς, τὸ ὅτ' οὐκ ἐπὶ τὸν ὡρῶν
Ε δ' ἐπὶ τὴν μετ' ἐπὶ τὴν καλῇ, οἱ τι ὡς, καὶ τὸ πλιν-
θος ἡμῶν συνηγορῶν, ἐπὶ οἱς οἱ δ' ἐπὶ τὸν μετ' ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν, γαρμῶν τοῦ καλῇ δ' ἐπὶ τὸν μετ' ἐπὶ τὸν
Τὸς ὡς εἰς πτόλαιμον. ἐπετείας ὅτ' ἡ λοιπὴ δύταμς, ἐπὶ τὸν
μετ' ἐπὶ τὸν καλῇ καὶ ταξίαν τοῖς ἀπολοι τοῦ τὸς ἐπὶ
κόσμων. πεντακόσιοι ὅτ' αὐτῆς ἡμῶν οἱ καλῇ καὶ ἀπ-
λαδ' ἐπὶ τὸν ἀρῶμα τοφῶν. σαρδίους ὅτ' ἐπὶ τὸν μετ' ἐπὶ
μα δ' ἐπὶ τὸν, εἰς ἡμετέριον, ὅτ' οὐ καὶ τὰς ἐπὶ τὸν ἐ-
F τὰ φη. καὶ τὰ μετ' ἐπὶ ἡμετέριον, τοιοῦτον ἐπὶ πτόλαιμον.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙ- ΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΕΡΙ

ΑΛΩΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ Β΄.

FLAVII IOSEPHI DE BELLO IYDAICO

LIBER SECVNDVS.

Καφ. α.

ΡΧΕΛΑΪΩ δὲ νέων ἤρξε θορύ-
βων, ἢ τὸ ἐπὶ ῥαίμω ὑποδημίας
ἀνάλκῃ. πανθήσας γὰρ ἡμέρας ἐπ-
τά τὸν πατέρα, καὶ τὴν ἐπιτάφιον
ἐξίστην πολυτελή τῇ πλήθει πα-
ραχῶν (ἔδος δὲ τέτε ὡς δὲ Ιου-
δαίους πολλοὺς πνίαις αἵτιον, ὅτι τὸ πλῆθος ἐστὶν
οὐκ αἰδῶ ἀνάλκῃς. εἰ γὰρ ὡς ἀγαπῶν τις οὐχ ὅστις με-
ταλαμβαίνει μὲν ἐδῶτα λαοκλήν, πρὸς αὐτὸν δὲ εἰς τὸ ἰσ-
χρὸν. ὅσα ποικίλως αὐτὸν ἐφηνίμας ὁ λαὸς ἐκδιέχε-
ται. καὶ κείνῳ τὸ πλῆθος ἀφ' ὑψηλοῦ ἐκμαστός, καὶ χυ-
σοῦ θρόνου διεξιστάμενος, τῆς τ' αὐτοῦ δὲ ἐν ἐδῶτι
ξαστο ὡς τὴν κηδεύει τὴν πατρὸς δὲ γαλαίται, καὶ τῆς
πρὸς αὐτὸν διαπραγμίας, ὡς πρὸς βίβαν ἢ βασι-
λεία πρὸς αὐτὸν γὰρ μὲν ἐπὶ τῇ πατρὸς, οὐ μόνον ἐφ' ἡ
τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ τῇ ὀνομασίᾳ, ὥς αὐτὸν
ἐπὶ σαρ ἐπικυρόση τὴν δὲ ἀρχαρχὴν, ὅτι τὰς ἀρχαρχ-
κας τῇ ὅλων διαπότις. οὐδὲ γὰρ ἐν ἰεραρχίᾳ τῇ σρα-
πας τὸ ἀρχαρχία ἀποπλοῦσης αὐτῇ, δὲ ἀρχαρχ. τῇ
μὲν τοῖς πρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοίας ὡς πρὸς τῆς σραπ-
τας, οὐτὶ καὶ τῇ δὴ μὲν πλήρως ὑποδύσθαι τὰς ἀμοι-
βὰς, ὅπου αὐτὸν τῇ κραιπνότητι βασιλείας ὑποδύ-
σθαι βίβαν. αὐτοῦ δὲ γὰρ ἐν πᾶσι πρὸς αὐτοῦ φα-
νῆται τῇ πατρὸς ἀμείων. ἐπὶ τούτοις ἡ δὲ ἡμεῖς τὸ πλῆ-
θος, δὲ δὴως ἀπεπράττο τὸ ἀρχαρχία ὑπὲρ, μάλιστα αἱ-
τήμασιν. οἱ μὲν γὰρ ἐβόων, ἐπικουρίζον τὰς εἰσφορὰς.
οἱ δὲ, αἰμυρῶν τὰ τέλη, πνίς δὲ ὑπολύειν τοὺς δισμῶ-
τας. ἐπὶ αὐτῇ δὲ ἐπὶ αὐτῇ ἀπασι, διαπραγμῶν τὸ πλῆ-
θος. ἐπὶ αὐτῇ δὲ ὑπὸ αὐτῇ μὲν τῇ φίλων ἐν δὲ ὡς αὐτῇ.

Καφ. β.

ΕΝΘΑ δὲ ὡς δὲ δὲ αὐτῇ ἀθροισθέντες οὐκ ὀλίγοι
τῇ νικητικῇ πρὸς αὐτοῦ, ἡρξάντο τῇ ἰδίᾳ
πένθος, ὅτι τὸ κοινὸν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ πένταυτο, κα-
πολυφρονέμενοι τοὺς κολασθέντας ὑπὸ ἡρώδου, ὅτι τῇ
ἐκκοπέντα χυσοῦν αὐτὸν τῆς πύλης τῆς ναοῦ. μὲν δὲ
τὸ πένθος, οὐχ ὑπεσταλμένον, ἀλλ' οἰμωγαὶ δὲ ἀ-
πρὸς οἱ, καὶ θρήνηος ἐκκλυστος, κοπιετοὶ τὸ πρὸς αὐτοῦ
τῆς ἑλλῶν τὴν πόλιν, ὡς αὐτὸν αὐτῇ ἀδράσθαι οὐκ ἐφα-
σπον ὡς τῇ πατρὶν νόμων καὶ τῇ ναοῦ ὡς ἀπολεῖται.

VRBARVM autem no-
zarum principium fuit, Ar-
chelao Romam profiscen-
di necessitas. Diebus enim
septem in lugendo patrem
consumptis, epulisque fera-
libus prolixè populo exhi-
bitis. (Hic autem mos apud Iudæos necessario
multos ad inopiam redegit: nam qui eum ne-
glexerat, impius æstimabatur) candida veste
indutus procedit ad templum. Ibique variis
fauoribus exceptus à plebe, ipse quoque in ex-
celso tribunali, foliisque aureo residens, hu-
manissimè vulgus admisit: eisque & quodd se-
pulturam patris sedulo curauissent, gratias e-
git, & quodd sibi quasi certo iam regi, magnos
honores habuissent. Verùm se tamen ait non
potestate solum interim, sed etiam ipso re-
gis nomine temperare, donec à Cæsare sibi
confirmata fuerit successio, qui etiam testa-
mento rerum esset omnium dominus consti-
tutus. Idcirco enim se apud Hierichunta vo-
luntati exercitus restitisse, cum sibi diadema
voluisset imponere. Cæterum pro alacritate ac
beneuolentia, æquè militibus ac populo ple-
nam se vicissitudinem relaturum, si ab his quo-
rum etiam esset imperium, certus rex declara-
tus fuisset: studiumque sibi esse, ut erga illos
rebus omnibus patre melior appareret. His
gausa multitudo, statim eius mentem magnis
tentare petitionibus cœpit. Namque alij tri-
bura leuari, alij vestigalia tolli, quidam solui
custodias acclamabant. Cunctis autem postu-
latis, in gratiam populi facillè annuebat Ar-
chelaeus. Deinde celebratis hostiis, cum ami-
cis erat in epulis. Ecce autem subito post me-
ridiem congregati non pauci nouarum rerum
studiosi, ubi communis luctus de rege cessauit,
propria lamenta suscipiunt, flentes eorum ca-
sum, quos propter absisam ex porta templi a-
quilam auream Herodes morte damnauerat.

CAP. I.
De succef-
foribus He-
rodis. & vi-
sione dire-
ptæ aureæ
aquilæ.
Ann. 11. 17.
cap. 11.

Dolor autem non occultus erat, sed clarissimis
questibus, fletuque iusto & planctu ciuitas per-
fonabat, virorum causa videlicet quos pro
templo ac legibus patriis interiisse dicebant.

Eorum autem mortis pœnas, ab illis quos Herodes pecunia donasset, repetendas esse clamitabant: ac primum, quem is constituerat pontificem reiiciendum, aliūque pietate præstantem, magisque purum oprari debere. Quibus etsi mouebatur Archelaus ad vitionem, tamen eum profectiois festinatio continebat, metuentem, ne sibi multitudinem reddidisset inimicam, motu eius impediretur. Quamobrem monendo magis quam vi experiebatur sedare turbatos: missoque magistro militum, ut quiescerent, eos rogabat. Sed illum seditionis auctores, ubi ad templum venit, prius quam verbum faceret, lapidibus proturbant: & aliis post eum mulcendi sui gratia missis, multos enim legabat Archelaus, iracundè omnia responderunt: neque si numero aucti fuissent, otiosi fore videbantur. Itaque instante azymorum die festo, qui apud Iudæos Pascha vocitur, plurima victimarum copia plenus, infinita quidem ad templum ex agris multitudo religionis causa descendit, cum illi qui sophistas lugebāt in templo consisterent, nutrimenta seditioni quærentes. Hoc autem metu Archelaus, antequam omnem populum morbus iste corrumpere, cohortem militum & tribunum, qui etiam seditionis principes comprehenderent, eò dirigit: contra quos omne vulgus excitatum, multos lapidum ictibus interfecit: saucius verò tribunus vix elabitur. Et illi quidem statim, veluti nihil mali actum esset, ad celebranda sacra conuersi sunt. Sed Archelao sine cæde iam multitudo comprimi non posse videbatur. quamobrem totum illis immisit exercitum, pedites per ciuitatem simul omnes, equitèsq; per campum: qui cum sacrificiis occupatos singulos inuasissent, propè ad tria millia hominum occidunt: reliquam verò manum per montes proximos disicerunt. præcones autem sequebantur Archelaum, iussu eius vnumquemque, ut domum recederet admonendo: Itaque cuncti neglecta dici festiuitate, abiēre. ipse autem cum matre, nechon & Popla, & Ptolemæo, & Nicolao amicis, ad mare descendit: relicto Philippo regni procuratore, itémque rerum familiarium curatore. Vnà verò egressa est cum filiis suis Salome, fratrisque regis filij, generesque, specie velut Archelao ad obtinendam successionem adiumento futuri: certa verò causa, quæ contra leges in templum admissa fuerant, delaturi. Interea fit illis Cæsareæ obuiam Sabinus Syriæ procurator, ad Iudæam veniens, ad pecunias custodiendas Herodis, quem ulterius progredi Varus inhibuit, multis accitus Archelai precibus, intercedente Ptolemæo. Et tunc quidem Sabinus in gratiam Vari, neque ad arces venire properauit, neque thesauros paternæ pecuniæ clausit Archelao: sed usque ad cognitionem Cæsaris se otiosum esse pollicitus, apud Cæsaream commorabatur. Postea verò quam sibi obstantium vnus Antiochiam petiit, alter, hoc est, Archelaus Romanam nauigauit, maturè profectus in Hierosolymā, regiam tenet: custodūq; principibus, itēq; dispensatorib; euocatis, rationes pecuniarū discutere conabatur, & arces occupare tētabat. Nō tamē immemores Archelai mādatorū custodes erant,

A πλώρεθ δὲ αὐτοῖς αἰετόων ἐν τῷ ὕψι ἡρώδου τετυμμένων χημάσι. καὶ παρὰ τοὺς ὑπὸ σκηνῶν καταστάντας, παύειν ἀρχιερέα. πρὸς δὲ αὐτοῖς διὰ τῆς σκηνῆς αἰρεῖσθαι, καὶ κατασπῆσαι. πρὸς δὲ παρὰ τοῦτο μὲν ἀρχέλαος, ἀπείχετο δὲ τῶν ἀμυνῶν ὑπὸ τῆς σκηνῆς τῶν ἐξ ὁδοῦ ἐπιβίβων, διδοὺς μὴ ποτὶ τὸ πλῆθος ἐκπολεμώσας, καὶ σχεδὸν τὰ κινήματα. διὸ περιδοὶ μᾶλλον ἢ βία κατασπῆσαι ἐπειρᾶτο τοὺς νεοτελίζοντας, καὶ τὸν στρατηγὸν ὑποπέμφας, παύσασθαι παρέκαλθ. τὸν οὖν εἰς τὸ ἱερὸν παρὰ τοῦτο. πρὸς δὲ τῆς ἀρχιερείας, λίθοις ἀπὸ λαύρων οἱ στασιασταί, καὶ τοῖς μὲν αὐτὸν ἐπὶ σπυρρονισμῷ προσποιῶν, εἰς δὲ πολλοὺς ἀρχέλαος, πάντας ὧς πρὸς ἐργὴν ἀπεκρίνατο. διὸ οὐκ ἴσταν οὐκ ἡρεμήσαντες, εἰ πλῆθος ἐπὶ λαύρων. καὶ δὲ τῷ ἀζύμων ἐστίασις ἐορτῆς, φάσκα ὡς τοῖς ἱουδαίοις καλεῖται, πολὺ πρὸς συμάγαν πλῆθος ἐκδιχομήνη, καὶ τῶν ἡρώδου ἀπὸ τῆς χώρας λεῖας ἐπὶ τῇ θρησκείᾳ. οἱ δὲ τοῖς σοφισαῖς πενθῆντες ἐν τῇ ἱερᾷ συνεισέεισαν ἑορτὴν τῇ εἰσὶν περιόχουσι. πρὸς δὲ διόσας ἀρχέλαος, πρὸν δὲ ὅλου τῷ πλῆθει δραμεῖν τὸ νόστον, ὑποπέμψει μὲν ἀείρας χεῖρας, πρὸς δὲ βία τοῖς ἐξάρχοντα τῆς στασίας καταχεῖν. πρὸς οὖν τὸ πλῆθος ἀπαν παρὰ τοῦτο, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς τῷ ἀείρας βάλλοντες λίθοις, διέφθειραν. ὁ δὲ χεῖρας ἐκφύγει βαρύντας μὲν, ἐπὶ οἱ μὲν ὡς μηδὲν δὲ τῷ γένει, εἰς ἀποκτονὴν πρὸς τὸν ἀρχέλαον. διὸ φόνος καὶ τὸν ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐφαίμετο. τῷ δὲ σκαπῶν ἐπαφίσην αὐτοῖς ὅλην, τοῖς μὲν πεζοῖς, δὲ τῷ πύλωνι ἀθρόως. τοῖς δὲ ἵπποις, ἀπὸ τῶν πύλων. οἱ δὲ δύοντες ἐκαστοὺς ἐξ αἰφνης προσασόντες, δὲ φθίνουσι μὲν, πρὸς δὲ τῶν ἱππῶν, τῷ δὲ λοιπὸν πλῆθει, εἰς τὰ πύλωνι ὅρη διεσκέδασαν. εἰποντο δὲ κήρυκες ἀρχέλαον, καλῶσιν εἰς αὐτὸν ἀναχωρεῖν ἐπὶ οἴκου, καὶ πάντες ὡροῦντο τὸ ἐορτὴν ὑπολιποῖν. αὐτὸς δὲ μὲν τῷ μὲν φίλων πομπῇ καὶ πτολεμαίου καὶ νικολάου, κατὰ τῆς πρὸς βασιλείαν καὶ κηδεμένα τῶν οἰκίων, φίλιπποι. σωζέει δὲ ἅμα τοῖς τέκνοις σαλώμη, καὶ οἱ τῆς βασιλείας ἀδελφοί τε καὶ γαμβροί. τὸ μὲν δὲ κείν, σωαζωνίου μὲν πρὸς δὲ τῶν ἀρχέλαου. τὸ δὲ ἀλὲν, κατηγορήσαντες πρὸς τῶν καὶ τὸ ἱερὸν ὡς ἀνομιήσαν.

F Συναστὰ δὲ αὐτοῖς καὶ κατὰ τῆς στασίας, οἱ δὲ συ-
Σείας ἐπὶ τῶν εἰς ἱερὰς αἰών, ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἡρώδου χημάτων. τὸν οὖν ἐπὶ πρὸς προσπῆσαι χεῖρας ἡρώδου ἐπὶ τῶν, ὅν δὲ πτολεμαῖος πολλὰ διηδίδε, ἀρχέλαος μετεπέμψατο. τότε μὲν οὖν σταβίος ἡρώδου χαλκὸς, οὗτ' ἐπὶ τὰς ἀκρας ἱσθμῶν, οὗτ' ἐπὶ τὰ ταμεία τῶν πατρῶων χημάτων ἀπὸ κλεισθῶν ἀρχέλαου, καὶ τῆς κατὰ τῆς ἐξ ἡρώδου, ἡρεμήσαν ὑπὸ τῆς. διέφθειρε δὲ ἐπὶ τῇ κατὰ τῆς. ὡς δὲ τῶν ἐμποδίζεσθαι ὁ μὲν εἰς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς, ἀρχέλαος δὲ εἰς ῥάμω ἀπὸ τῆς, δὲ τὰ τοῖς ἐπὶ ἱεροσολύμων ὁρμήσας, ὡς λαμβανῶν τὰ βασιλεία καὶ μετὰ τῶν πτολεμαίου τῆς τῆς ἐκ τῆς καὶ διοικητῆς, ἐπὶ τῶν διοικητῶν τοῖς τῶν χημάτων ἀναλογισμοῖς, τὰς τῶν ἀκρας ὡς λαμβανῶν. καὶ μὲν οἱ φρουροὶ τῶν ἀρχέλαου κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν,

[illegible]

A sed in obſeruando ſingula quæque perſeuerabant, cauſam cuſtodiri magis Cæſari quàm Archelao tribuentes. Ad hoc autem Antipas quoque de regno certabat, poſteriore ſuperius Herodis teſtamentum firmius eſſe defendens, in quo rex ipſe Antipas fuerat ſcriptus: eiſque ſe tam Salome quàm multi alij cognati, qui cum Archelao nauigarant, ſuffragio fore promiſerant. Ducebat autem ſecum matrem, fratremque Nicolai Ptolemæum, in quo pro

B fide apud Herodem probata, nonnihil videbatur eſſe momenti. Namque illi fuerat amicorum cariffimus. Oratori autem Irenæo propter dicendi acrimoniam plurimum confidebat. vnde etiam qui ſe monuerant, vt Archelao pro ætatis merito & ſecundi teſtamenti voluntate cederet, audiendos eſſe nō cenſuit. Romæ verò migrauerunt ad eum cunctorum ſtudia propinquorum, quibus inuiſus erat Archelaus, quique præcipuè liberi omnes ſuique

C iuris eſſe cupiebant, & aut Romano magiſtratu adminiſtrari, aut ſi hoc non impetrarent, Antipā regem habere. Ad hoc etiam Sabini ope nirebatur Antipas, qui Archelaū per epiſtolas accuſauerat apud Cæſarē, Antipam verò multum laudauerat. Itaque digeſta crimina Salome & cæteri, qui cum ea ſentirent Cæſari tradiderūt, & poſt eos Archelaus geſtorū ſuorū perſcripta capitula, patrisque anulū per Ptolemæū, rationeſque adminiſtrationis intromiſit ad Cæſarē.

D Ille autem ſecū præmeditans ea, quæ ab vtraque parte dicerētur, vbi & regni magnitudinē, multitudinēque, redituū animaduertit, atque inſuper Herodis familiā numeroſam, perleſtis etiā Vari ac Sabini literis, optimates Romanorum ad cōciliū vocat, in quo tunc primū ex Agrippa ac filia ſua natū Caiū ſedere iuſſit, filiū adoptiuū: atque ita partibus proſequēdi copiā dedit. Igſitur Salomes filius Antipater (namque is erat orator acerrimus eorū, qui aduerſabantur Archelao)

E accuſationē propoſuit, inſimulās Archelaum, quaſi verbis quidē de regno videretur cōcedere, re autē vera iamdudum rex eſſet effectus, & apud aures modo Cæſaris cauillaretur, quē iudicē ſucceſſionis expectare noluiſſet. Nam poſt Herodis mortē, quibuſdā, vt diadema ſibi imponerēt ſubornatis, regis cū more in ſolio aureo reſidētē, partim ordines militiæ permutaſſe, partim condonaſſe promotiones: & inſuper his omnia annuiſſe populo, quæ velut à rege impetrāda petiſſet: maximorūque reos criminū, quos pater ſuus vinxerat, abſoluſſe: qui cū iſta feciſſet, modo regni vmbra à Domino poſtulatorus veniſſet, cuius ſibi corpus ipſe rapiſſet, vt nō rerum, ſed vocabulorum dominū eſſe Cæſarē demonſtraret. Ad hæc ei, quod etiā luctū patris aſſimulaſſet, obiciebat: cū interdiu quidē perſonā cōponeret in mœrorem, noctu verò ad comēſationes vſque potaret. Denique ſeditionem vulgi ex hac indignatione conſtatam eſſe dicebat. Totius enim orationis ſuæ vires, eorum multitudine, qui circa templum caſi fuerant, aſtrucebat. Hos enim ad diem feſtum quidem veniſſe: ad hoſtias verò, quas ipſi maſtandas venerant, crudeliter eſſe iugulatos: tantūque in templo funerum eſſe congeſtum, quantum nullum ab externis illatum bellum implacabile congeſſiſſet. Itaque huius

ἄνευ μὲν τῆς ὅσας ἑαυτοὺς εἰς ξία ἡρῆ, ξιγῆ στρα-
 τοπαιδεύον, τοὺς τε τῶν βορείων τῶν ἐσθῶν κλίματι, καὶ
 τοὺς τῶν μεσημβριωνῶν κτλ. τὸν ἰσθμὸν δὲ. ἡ δὲ ξιγῆ
 μῦθε, τοὺς τοὺς βασιλείους κτλ. δύνανται. ὅθεν αὐτοὶ
 οἱ δὲ πάντες, τοὺς ῥωμαίους ἐπολιόρχων. ὃ δὲ σταβίνος
 τοὺς τε τὸ πλῆθος αὐτῶν ὑποδείσας καὶ τὰ φρονή-
 ματα, συνερχοί μὴ ἀγρίους ἐπαμπε ὡς οὐδὲν, ἵνα
 μὴ μὴν ἐπὶ ταῖς δυνάμεις, ὡς εἰ βραδύνοι, κατὰ κο-
 πητομὴν τῶν ταγματῶν. αὐτοὺς δὲ ὅτι τὸ ὑψηλὸν πατὸν
 φρεσὶν πυργῶν ἀσβῆς, ὃς ἐκαλεῖτο φασηλῆος ἐπὶ
 νυμὸν ἔχων ἀδύφθον ἡρώδου δὲ φθαρῆτα ὑπὸ πᾶρ-
 θου, ἐν ταύτῃ κατέσχε τοὺς ἐπὶ ταῖς στρατιώταις,
 ἐπὶ χερσὶν τοὺς πελεμῶν. δι' ἐκπαλιν γὰρ οὐδὲ εἰς τὴν
 στρατιάν, καὶ βραδύνοι ἐπὶ ῥῶν. ὡς ἀπὸ φθαρῆτος δὲ οἱ
 στρατιῶται, τορπηδῶντες εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ μάχην καρτερὰν
 τοὺς ἰσθαίους συνάπτουσιν. ἡ μὲν μὴ ἔτι καὶ ἐπὶ
 πύργῳ ἐπὶ ἡμῶν, ὅθεν αὐτοὶ ἐμπερία πολέμου ἔχοντες
 ἀπὸ ἑσθῶν. ἐπὶ εἰ δὲ πολλοὶ ἰσθαίων ἀσβῆτες ὅτι τὰς
 στρατῶν, καὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἡφίστανται τὰ ἔθνη, συνῆξιντο
 πολλοί, καὶ ἔτι τοὺς αἰῶνι βάλλοιντας ἀμυνάμενοι ῥῶ-
 θιον ἦν, ὅτε τοὺς συστάδην μαχομένους ὑπομείνῃ. κα-
 ταπονομήσει δὲ τοὺς ἀμφοτέρους ἐπαμπε τορπηδῶντας
 στρατῶν, ἔργα θυμαστά μαχόμενοι τὸ καὶ πολυτελείας
 σῆκει. οἱ δὲ ὑπὸ αὐτῶν ὑπὸ τῶν φλογῶν ὄξυφθοις ὅθεν
 αὐτοὶ, πολλοὶ μὴ ἐν αὐτῇ διαφθείροντο. πολλοὶ δὲ
 ὑπὸ τῶν πολεμίων, περὶ τῶν εἰς αὐτοὺς, πῆρες δὲ εἰς τὴν
 πύργῳ καὶ τῶν τείχεσι κατεκρημνίζοντο, σῆκοι δὲ ὑπὸ ἀ-
 μαχανίας τοὺς ἰσθαίους ξίφει, τὸ πῦρ ἐφθασον. ὅσοι δὲ κα-
 θαρπύσαντες ὑπὸ τῶν τευχῶν ἤσαν εἰς τοὺς ῥωμαίους,
 ἀματάρχαι εἰς δὲ τὴν ἐκπαλιν ἦσαν, μᾶλλον τῶν μὴ
 ὑπολωθῶν, τῶν δὲ ὑπὸ τῶν δυνάμεσι σταδαιῶν, ἐρήμῳ
 τῶν ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ τορπηδῶντες οἱ στρατιῶται, ὅθεν
 τῶν ἀσθῶν ταύτων διαρῆσαι, ὡς ὅσα μὴ διακλάπη,
 σταβίνος ἡθροιστῶν ἰσθαίων δὲ ἡττῶν ἔργων, καὶ ἡ τῶν αὐ-
 θῶν φθορῶν, πολὺ πλείους καὶ μαχηματώρεσι ὅθεν συν-
 ἔστη ῥωμαίους, ὅθεν ὅθεν τὰς βασιλείας, ἀπαιτίας ἡ-
 πάλιν διαφθείρῃ, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἀπὸ τοῦ ὑποχρύνοντο
 γὰρ ἀδύνατον τῶν σταβίνων βυλομένων καὶ τῶν ταγματῶν ὄξ-
 ῖναι. συνελάμβανον δὲ αὐτοὺς οἱ πλείους τῶν βασιλι-
 κῶν ἀπομολήσαντες. τὸ μὴ τοὺς πολεμικῶν ὄξῶν
 σταβῆνοι ξιγῆλοι, ῥούφος τὸ καὶ γὰρ τὸς ἐπὶ τοῦ τοῦ. ὁ
 μὴ τοὺς πύργους τῶν βασιλικῶν ἔχων ὑφ' ἑαυτῶν, ῥούφος δὲ
 τοῖς ἰσθαίους, ὡς ἐκπύρεται, ὅθεν ὡς ὑπὸ τῶν δυνάμεσι,
 δι' ἀλκῆν, ὅθεν σῶσιν, καὶ πολέμου ῥαπῆν τορπηδῶντες
 ῥωμαίοις. ἰσθαίους μὴ οὐκ, ὅθεν ἐκπύρεται τῇ πολιόρχῃ τῶν
 τῶν ἰσθαίων, ἀματάρχαι μὴ τῶν φρεσὶν καὶ τοὺς ὅθεν τῶν
 βῆτον ἐμβολήντες ἀπὸ τοῦ, μὴ δὲ ὑπομείνῃ αὐτοὺς γίν-
 εσθαι, ὅθεν γὰρ πολλοὺ κομίζομένων τῶν πύργων ἀπο-
 τονομίαν. σταβῆνοι δὲ ἀγὰρ πᾶσι μὴ ὑπὸ τῶν ἰσθαίων ἡπ-
 σιν δὲ τῶν ὑποχρύνοντες, καὶ τὸ φθῶν αὐτῶν, δὲ ἰσθαίους
 εἰς ἐπὶ τοῦ ὑποχρύνοντες. ἀματὰ δὲ καὶ τῶν ὄξῶν οὐδὲν
 βοήθειαν ἐλπίζων, διέφερε τῶν πολιόρχων.

Κα. 5. **Ε**Ν ἧ τέρῳ, ἐπὶ τῇ τῇ ἡρώδῃ, πολλὰ χόθι ἐταρσά-
σας, ἐσυχροῦ βασιλεῖν ὁ γεγεῖς ἀνέπιδε, καὶ
ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ διὰ τῶν ἡρώδῃ ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ
τῶν αὐτῶν συστάντες ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ, διὰ τῶν ἡρώδῃ
ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ οἱ ἀρχαῖοι ὁ αὐτῶν βασιλεῖς, ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ
ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ, ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ ἐπὶ τῇ ἡρώδῃ

A & tripartita manu terna castra collocauerunt, una in Septentrionali regione templi, altera in meridionali Hippodromum versus, tertiâque in occiduo prope regiam tractu, circumfessisque Romanos undique obsidebant. Sabinus autem multitudine pariter, eorumque spiritu perterritus, crebris quidem Varum nunciis precabatur, ut quàm maturè ferret auxilium, quasi occasione delenda legione, si quid moræ interuenisset. Ipse verò in altissimam castelli turrim, quæ Phasælus vocabatur, euadit, fratris Herodis cognominem, quem Parthi necauerunt. Hinc legionariis, ut in hostes irruerent, signum dabat. Nam præ timore nec ad eos quibus ipse præerat, descendere audebat. Eius autem præcepto milites obedientes, in templum volant, vehementique cum Iudæis pugna configunt: in qua dum nemo desuper adinuaret, imperitos belli peritia superabant. Postea verò quàm multi Iudæi porticibus occupatis, à vertice telis eos appetebant, plurimi conterebantur: & neque ex alto iaculantes vlcisci faciliè poterant, neque cominus dimicantes ferebant. ab utrisque tamen afflicti succedunt porticus, opere, magnitudine atque ornatu mirabiles. ibique tum multæ flamma subito comprehensi aut ea consumebantur, aut in hostes desilientes ab ipsis occidebantur: alij retrorsum cedentes præcipitabantur ex muro: nonnulli desperata salute, incendij periculum suis gladiis præueniebant. Qui tamen ex mœnibus obrepando in Romanos fecissent impetum, metu attoniti nullo negotio subigebantur, donec omnibus, aut interemptis, aut timore disiectis, thesauro Dei defensoribus destituto manus milites attulerunt, & x l. ex talenta diripuerunt: quorum quæ furto sublata non sunt, conquisiuit Sabinus. At Iudæos multo plures, magisque pugnaces, tam virorum quàm opum interitus in Romanos contraxit. Obsessaque his regia minitabantur exitium, nisi quàm primùm inde secederent: Sabinus, si vellet, unâ cum legione abundi copiam pollicentes. Quibus opitulabantur regionum plurimi, qui ad eos sponte transfugerant. Pars tamen bellicosior erat, Sebastenorum tria millia, hisque Rufus & Gratus præpositi, vnus peditum rector, at verò equitum Rufus: quorum vterque vi corporis atque prudentia, etiam si nullam manum obedientem haberent, magnum tamen momentum belli Romanis addidissent. Itaque Iudæi quidem instare obsidioni, simul & castelli mœnia tentantes, & ad Sabinum clamantes, ut discederet, ne impediret habituros tanto post tempore patriam libertatem. Sabinus autem quamuis optaret euadere, fidem tamen pollicitationibus non habebat: sed eorum lenitatem, insidiarum esse illecebram suspicabatur: simulque auxilium Vari sperans, obsidionis periculum perferrebat. Eodem tempore per Iudæam plurimis locis tumultus erat, multoque ad regni cupidinem tempus impulerat: Nam in Idumæa quidem duo millia veteranorum, qui sub Herode militauerant, congregati, armisque instructi cum regis decetabant: quibus Achiabus regis consobrinus, ex vicis munitissimis repugnabat, campestre prælium

nam & cum Archelao stare propter odium atque inuidiam recusabant, & cum accusatoribus conspici pudore Cæsaris prohibebantur. Inter quos erant etiam Philippus Archelai frater, beneuolo animo duabus ex causis præmissus à Varo, ut & Archelao subueniret, & si regnum Herodis nepotibus eius distribui placuisset, partem aliquam mereretur. Iussit autem accusatoribus exponere, quænam contra leges fecisset Herodes: primum non se regem, sed omnium, qui usquam fuissent, tyrannorum crudelissimum tolerasse dicebant. Deinde multis ab eo trucidatis, ea pertulisse superstites questi sunt, ut beatiore mortui putarentur. Non enim tormentis solum cum lacerasse corpora subiectorum, sed etiam gentis suæ ciuitatibus deformatis exterius ornauisse, populisque alienis Iudææ sanguinem condonasse. Pro antiqua verò felicitate ac patriis legibus, nationem suam tanta egestate simul ab eo atque iniquitate repletam, prorsus, ut plures ex Herode paucis annis clades sustinuerint, quam omni æuo maiores sui, postquam ex Babylone discessere, perpassi sunt. Xerxe tunc regnante ad discordias concitati. Verum se tamen ad modestiam ex aduersâ fortunæ consuetudine profecisse, ut etiam successionem voluntariam acerbissimæ seruitutis subirent, qui & Archelao tanti tyranni filium, patre mortuo regem appellassent nihil morari, & vnâ cum eo luxissent mortem Herodis, ac pro eius successore vota celebrassent. Illum autem quasi metueret, ne non certus eius filius videretur, à cæde trium milium ciuium regni sumplisse primordia: & quia principarum metuerit, tot immolasse Deo hominum victimas, tot festo die templum cadaveribus impleuisse. Rectè igitur eos, qui de tantis malis superessent, aliquando respexisse calamitates suas, & belli lege cupere vulneribus excipiendis ora præbere: atque ab Romanis precari, ut Iudææ reliquias misericordia dignas existimarent: neve quod ex ea natione restaret, his obliicerent, à quibus crudelissimè lacerabatur: sed patriam suam coniungi Syriæ finibus, ac per iudices Romanos administrari decernerent: hoc enim modo probatum iri, Iudæos qui nunc veluti turbulenti ac belli cupidi reprehenduntur, moderatis rectoribus obedire nosse. Iudæorum quidem accusatio eiusmodi petitione conclusa est. Cum autem surrexisset contra Nicolaus, primum criminibus, quæ in reges erant proposita, dissolutis, nationem cæpit arguere: quia neque gubernari facilis esset, naturæque regibus vix pareret. vnâ etiam propinquos Archelai, qui se ad accusatores conulerant, instimulabat. Sed tum quidem partibus Cæsar auditis, conuentum diremit. Paucis autem diebus post, mediam regni partem sub ethnarchiæ nomine dedit Archelao: etiam regem, si se dignum præbuisset, facturum esse pollicitus. Reliquam verò dimidiam in duas tetrarchiâs diuisit, duobusque aliis Herodis filiis attribuit: vnâ Philippo, alteram Antipæ, qui cū Archelao de regno certauerat. Huius parti cesserat trās flumē regio, & Galilæa: quarum ducēta talenta redditus erant. Batanæa verò & Trachō, & Aur.

[illegible]

Τότε μὲν οὖν καὶ σαρδάπεις εἰκατέρωθεν διέκυσσε Κερδ.
τὸ σινδεριον. καὶ ὁλόγας ἡμέρας, τὸ μὲν ἕμισον
μείρεσσι βασιλείας, ἀρχιελάω δὲ δώσει ἑθναρχίας, ὡς
εἰπὼν, ὑποχρόμμός τε καὶ βασιλεία ποιήσει, ἐὰν ἄξιον
ἑαυτὸν ᾤσθῃ. τὸ δὲ λοιπὸν ἕμισον διελὼν εἰς δύο
πτεράρχους, δισὶν ἐτέρωσιν πασι τῶν ἡρώδου δίδωσι. τίς
μὲν φιλιππῶ, τίς δὲ αἰνίππας τῶν πτερῶν ἀρχάσας
ἀμφισβητῶντες ὡς τῆς βασιλείας. ἐχρήσατο ὅμως τοῦ-
τω μὲν, ἥ τε περαία, καὶ γαλλαία, ὡς ἐσσοδὸς ὀχλα-
σίων ταλάντων· βασιανὰ τε καὶ τεράχων, αὐρατίης
τὴν, καὶ μέρη τῆς τοῦ ζυῶντος οἴκου τὰ πρὸς ἰάμνιαν,

τοῖς γὰρ ἔρκοις καὶ τοῖς ἔθουσιν ἐνδεδιμένῳ, οὐδὲ τῆς
 ὥρᾳ τοῖς ἀλλοῖς τροφῆς δύνανται μεταλαμβάνειν. πο-
 φαγῶν ὃ καὶ λιμὸν τὸ σῶμα τικνόμενον, ὁρᾷ φερίαν).
 διὸ δὴ πολλοὺς ἐλπίσαντες ἐν ταῖς ἐχάταις ἀνα-
 πνοαῖς ἀνέλαβον, ἰκανῶς δὲ τῶν ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν
 τὴν μέλει θανάτου βάσανον ἠγούμενοι. οὗτοι δὲ τὰς
 κείρας, ἀκρεβίστατοι, καὶ δὴ καὶ οἱ. καὶ διχαζοῦσι μὲν
 οὐκ ἐλαττωθεὶς τῶν ἐκ τῶν σωμάτων. τὰ δὲ ὅμοια ἐν
 ὑπὸ αὐτῶν ἀκίνητον. σέβας δὲ μέγιστον παρ' αὐτοῖς με-
 τὰ τὸν θῆτον, τὸ νόμον τῆς νομοθεσίας, καὶ ἐλαστικὴν πῆ-
 εἰς τὴν τὸν, καλὰ ζῆτον θανάτου, τοῖς δὲ φρεσὺς βυ-
 ροῖς ὑπακούουσιν καὶ τοῖς παλαιοῖς, ἐν καλῇ πείρῃ. καὶ
 δὴ καὶ τοῦ συγκατεζωμένου οὐκ ἀνελπίστως πρὸς ἀ-
 κόντων τῶν ἐνέα. καὶ τὸ πῦρ δὲ εἰς μέσους, ἢ τὸ δὲ
 ξὶον μέγας φυλάσσοντα, καὶ ταῖς ἐβδόμησιν ἔργων
 ἐφάπτεται, ὁρᾷ φερίαν τοῦ θανάτου ἀπάντων. οὐ
 μόνον γὰρ τροφῆς αὐτοῖς πρὸς ἡμέρας μίας ὥρᾳ σκε-
 ἀζοῦσιν, ὡς μὴ δὲ πῦρ ἐκ αὐτοῖς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ.
 ἀλλ' ὅτι σκεῖται πᾶσι μετακινήσει θάρρῳσιν, οὐδὲ ὑπο-
 πατεῖν. ταῖς δὲ ἀλλὰς ἡμέρας βόθρον ὀρύσσοντες
 βάθος ποδῶν τῇ σκαλίδι, τοιοῦτον γὰρ ὅτι τὸ δι-
 δόμενον ὑπὸ αὐτῶν ἀξιώδον τοῖς νεοσυτάτοις, καὶ ὁρᾷ
 καλῶντες θοιμάσιν ὡς μὴ τὰς αὐγὰς ὑβρίζουσιν
 τῆς θοῦ, θαυμάζουσιν εἰς αὐτὸν, ὥστε τὴν αὐτοῦ
 χεῖσαν γλῶσσαν, ἐφίλκουσιν εἰς τὸν βόθρον, καὶ τὸ το-
 ποῖον τοῦ ἐρημοτέρους τόπους ἐκλεγχόμενοι. καὶ
 περ δὴ φυσικῶς οὐσίας τῆς τῶν σωματικῶν λυμάνων
 ἐκκρίσεως, ἀπολούονται μετ' αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πρῶ-
 μιαιμένοις ἔτιμον. διήρπεται δὲ κατὰ χρόνον τῆς
 ἀσκήσεως, εἰς μίαν πύλας, καὶ τοσοῦτον οἱ με-
 ταγχεῖσθαι τῶν φρεσὺς ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων, ὡς πᾶσι
 ψαύσειαν αὐτῶν ἐκείνους ἀπολούονται, καὶ ἀπὸ
 ἀλλοφύλῳ συμφέρντας. καὶ μακρόβιοι μὲν ὡς τῆς
 πολλοῦ ὥρᾳ ἐκ τῶν ὥρᾳ πένει ἔτι, ὁρᾷ τὴν ἀ-
 πόλητα τῆς διαίτης, ὡς γὰρ δοκῇ, καὶ τὴν δὲ τῆς
 ξίας. καταφρονεῖται δὲ τῶν δεινῶν, καὶ ταῖς μὲν ἀλ-
 γηδοῖς νικῶσιν τοῖς φρεσὺς, τὸν δὲ θάνατον εἰ-
 μετ' ἀκρίας φρεσὺς, νομίζοντες ἀθανάσιος ἀ-
 μέκω. διήλθε δὲ αὐτῶν ἐν ἀπασὶ τὰς ψυχὰς, ὁ
 πρὸς ῥωμαῖοις πόλεμος. ἐν ᾧ ἐρβόλόμενοι, καὶ λυ-
 γίζόμενοι, καὶ ὁρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ὁρᾷ τῶν πάντων
 ὁ δὲ ὄντες τῶν βασιανηρίων ὀργάνων, ἢ αὐτῶν βλασφη-
 μίας, καὶ τὸ νομοθετῆν, ἢ φάσιν πᾶσι ἀσυνήθως, ἐν δὲ
 ἐν πᾶσι ὑπὸ μὲν παλαιῖς, ἀλλ' ὅτι καλὰ μετὰ τὸν τῆς
 ὡς ζοιόμενοι, ἢ θαυμάσι. μετὰ δὲ τῶν ἀλγῶν
 ὁρᾷ, καὶ κατὰ φρεσὺς ὁρᾷ τῶν βασιανῶν φρεσὺς
 ἐν τῶν, δὲ θυμοῖς τὰς ψυχὰς ἠδίσταν, ὡς πάλιν κο-
 μιζόμενοι. καὶ γὰρ ἐρβόλῃ παρ' αὐτοῖς ἢ δὲ ὁρᾷ φερίαν
 τὰ αὐτῶν τὰ σῶματα καὶ τὴν ὕλην οὐ μόνον αὐτοῖς.
 καὶ δὲ ψυχὰς ἀθανάτους εἰς ὁρᾷ φερίαν, καὶ συμ-
 πλέκονται μὲν ἐκ τῆς λεπτοτάτου φρεσὺς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν, ἀπὸ φρεσὺς τῶν σῶμασιν ἰσχυρῶς φυσικῶς κατα-
 σπασόμενοι. ἐπεὶ δὲ αὐτῶν τῶν κατὰ σῶμα
 ὁρᾷ μὲν, οἷον δὲ μακρὰς δουλείας ἀπὸ λαγυμένων,
 τότε χαίρειν καὶ μετὰ φρεσὺς φερίαν. καὶ ταῖς μὲν

A Illis quidem sacramentis, ac ritibus obliga-
 tus, neque capere ab aliis oblatum cibum po-
 test. herbas verò pecudum more decerpens,
 & fame exesus per membra corrumpitur. Ob
 quod etiam plurimos plerumque miserati, ex-
 tremum spiritum agentes receperunt: sufficien-
 tem pro peccatis eorū quæ usque ad mortem
 adduxerit, penam luisse censentes. In iudiciis
 verò sunt diligentissimi atque iustissimi. Dis-
 ceprant autem non minus quàm centum in v-
 num coacti: quod autem his decretum fuerit;
 B immobile manet: Veneratio quoque apud eos
 post Deum magna legislatoris est: ita ut si quis
 cum blasphemauerit, morte damnetur. Seni-
 bus verò obedire & plurium quorumque de-
 creto, probabile arbitrantur officium. Cum si-
 mul denique sederint decem, nullus vnus no-
 vem loquitur inuitis. Expuere quoque in me-
 dium eorum, vel in dexteram sui patrem, quis-
 que deuitat. Sabbatis quoque operationem ali-
 quam contigisse, omnibus ludæis diligentius
 C cauent: neque cibum sibi solum pridie præpa-
 rant, ne videlicet illo die ignem accendant: sed
 neque vas aliquod transponere audent, imò
 nec aluum purgant. Aliis autem diebus fo-
 dientes foueam vno pede altam σκαλίδι, hoc
 est, illa dolabella quam tradi nuper acceden-
 tibus diximus, dimissa veste sese diligentissi-
 me contegentes, ne scilicet splendori diuino
 iniuriam faciant, in eadem fouea ab onere vē-
 tris leuantur, ac deinceps terram quam effode-
 rant reducant: idque ipsum faciunt in locis se-
 cretissimis: & cum naturalis sit ista purgatio,
 nihilominus tamen solenne habent, ut quasi
 ab immunditia diluantur. Discernuntur autem
 inter se, secundum susceptæ abstinentiæ tem-
 pora, in ordines quatuor: tantumque hi qui iu-
 niores sunt, inferiores præcedentibus æsti-
 mantur, ut si aliquos eorum contigerint, quasi
 à contrectatu alienigenæ diluantur. Viuunt au-
 tem quàm longissimè, ita ut plurimi eorum us-
 que ad centenariam proferantur ætatem, pro-
 pter simplicitatem victus, ut equidem puto, &
 institutionem bene in omnibus ordinatā. Sunt
 etiam contemptores aduersorum: cruciatus si-
 quidem vincunt firmitate consilij. Mortem ve-
 rò, si cum decore obeunda sit, iudicant etiam
 immortalitate meliorem. Prodidit autem eo-
 rum in omnibus negotiis animos, bellū quod
 gestum est cum Romanis. Tunc siquidem per
 artuum contrafractiones & ignes, ac per tormen-
 ta omnigena transeunt, ut videlicet vel in le-
 gislatoris aliquid loquerentur iniuriam, vel ci-
 borum quippiam quod non solent ederent, ad
 neutrum horum potuerunt compelli: sed neq;
 deprecari suos tortores, aut inter ipsa flere sup-
 plicia: in mediis quiniò cruciatibus subri-
 dentes, & cis qui tormenta admovent illu-
 dentes, constanter animas cum quadam hi-
 laritate reddebant, scilicet quasi qui eas es-
 sent denudò recepturi. Opinio quippe apud il-
 los firmata consistit, corruptibilia quidem
 esse corpora, materiamque eorum non esse
 perpetuam: animas autem immortales sem-
 per manere, & de æthere subtilissimo com-
 meantes, quasi carceribus ita corporibus im-
 plicari, velut quas illecebra naturalis attraxerit. Cum verò fuerint à carnalibus releuatæ vin-
 culis, quæ de seuitute longissima libertatas, ita illico lætæ eas, sublimèsq; ferri. Et quidem

Tunc ad calamitatem interfectorum stupens A multitudo conticuit: atque ob hoc accusator Herodis tetrarchæ Agrippa, qui fuit filius Aristobuli, quem pater Herodes interfecit, ad Tiberium venit. Illo autem non suscipiente accusationem, residens Romæ & reliquorum quidem potentium notitias ambiebat: maximis autem colebat officiis Germanici filium Caium, cum adhuc esset priuatus. Et quodam die inter copiosum epularum apparatus, quibus eum B demerebatur, ad vltimum extensis manibus, appertè Deum cœpit præcari, celeriter illum mortuo Tiberio dominum cunctorum videre. Hoc cum quidam è familiaribus eius Tiberio nunciasset, statim concludi iussit Agrippam, qui sub grandi ætymna, vsque ad mortem Tiberij, in carcere per menses sex tenebatur. Sed defuncto eo, post regnum annorum duorum & viginti, sex mensium, trium dierum, succedens in imperium C. Cæsar absoluit Agrippam vinculis, & tetrarchiam Philippi (iam enim is decesserat) ei tradidit, regemque appellauit. Cum venisset autem in regnum Agrippa, Herodis tetrarchæ cupiditates per inuidiam suscitauit. Irritabat autem eum maximè in spem regni Herodias vxor, exprobrans ei socordiam, & dicens, quia per id quod noluerat ad Cæsarem nauigare, careret potestate maiore. nam cum Agrippam ex priuato regem fecisset, quomodo dubitaret illum ex tetrarcha eodem honore donare? His adductus Herodes, venit ad Caium, à quo ob auaritiam vehementer increpitus, ad Hispaniam fugit: secutus eum quippe fuerat accusator Agrippa, cui etiam tetrarchiam illius C. Cæsar adiecit. Atque ita Herodes quidem in Hispania, peregrinante secum etiam vxore, decessit.

Ant. li. 15.
cap. 14.

CAP. IX.
De superbia Caij, & Petronio præside.

Caius verò Cæsar in tantum contumeliosè C abusus est fortuna, vt etiam & Deum se putaret, & vellet vocari. Patriam quoque E suam multorum nobilium cæde truncauit. Extendit autem impietatem suam etiam in Iudæam: Petronium denique cum exercitu Hierosolymam misit, præcipiens vt in templo statuas eius locaret: quas nisi susciperent Iudæi, contradicentes quidem ex his interficeret, reliquam verò multitudinem captiuaret. Permovebat autem hoc profectò Deum. Et Petronius quidem cum tribus legionibus, multisque è Syria auxiliariis propebatur in Iudæam ex Antiochia. Iudæorum verò quidam non credebant famæ bellum nuntianti. qui verò credebant, nihil de resistendo poterant comminisci. Celeriter autem in omnes peruatit metus, nam iam Ptolemaidem peruenerat exercitus. Est autem hæc ciuitas Galilææ litore in magno campo sita: circumdatur autem montibus ab Orientali plaga per sexaginta stadia disparatis, sed ad Galilæam pertinentibus: à meridiana autem Carmelo, qui abest stadiis centum viginti: à Septentrionali quoque monte qui est altissimus, quem vocant incolæ Scalum Tyrriorum: & hic autem distat stadiis centum. Ab ea autem vrbe distans duobus stadiis præterlabitur fluuius, què vocant Belcum, exiguus prorsus: cui prope est sepulcrum Memnonis, habens iuxta se

Ant. li. 15.
cap. 15.

οὐδὲ τὸ πλῆθος ἐσιόπησε.

Καὶ τούτῳ κατηγόρους Ἡρώδου τὴν τετραρχίαν Κεφ. 4 ἀγρίππας υἱὸς ἀριστοβούλου, ὃν ὁ πατὴρ Ἡρώδης ἀπέκτεινε, ὡς ἀγρίππας πρὸς τὸν Τιβέριον. τὴν δὲ αὐτὴν ὥρην ἀγρίππας τὴν τετραρχίαν, μόνῳ ἐπὶ ῥώμῃς, τοῖς τε ἄλλοις τῶν γνωρίμων ἐδεσπόδεν, καὶ μέγιστα τὸ γερμανικοῦ πύδα γάιον, ἰδιώτην ἐπὶ ὄντα, καὶ δὴ ποτὲ ἐσιὼν αὐτῷ, τὰ τε ἄλλα ποιικίως ἐτίλει φρονέων, καὶ πλεονάζον τὰς χεῖρας ἀνείλενας φανερώς, ἤνυστο δὴ τὸν αὐτὸν δεῖσθαι τῶν ἑλῶν διαδόχῳ, δροσιστοῦτος περὶ τὸ πῶς τῶν οἰκετῶν αὐτῶν ὁ ἀρχηγέλλει περὶ τὴν καὶ ὅς ἀναγκάσας, εἰργνυσὶ τὸν ἀγρίππας, καὶ μετ' αἰχίας εἶχεν ἐπὶ μὲν εἰς ἐν δισμυτιρίῳ, μέγιστος αὐτὸς ἐπὶ τὸν πῶς ἡγεμονεύσας ἐπὶ δύο ὥρην τοῖς ἐπὶ κοσι, καὶ ἔπειτα ἡμέρας ἐπὶ μηνὶ ἔξ.

Αποδείχθεις ὁ γάιος καὶ σαρ, αἰνέσι τὴν δισμυτιρίαν Κεφ. 5 τὸν ἀγρίππας, καὶ τῆς φιλιππου τετραρχίας, πθινῆς γὰρ οὖν, καὶ δίστησι βασιλείᾳ. ὡς ἀγρίππας δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀγρίππας, φθύνῃ τὰς ἡρώδου τὴν τετραρχίαν διήγειρεν ἐπὶ θυμίας. ἐν τῇ δὲ μεγίστῃ τὴν εἰς ἐλπίδα βασιλείας, ἡρώδης ἡ γυνὴ, κατὰ ἐλπίδα ζῶσα τὴν ἀρχίαν, καὶ φαιμένη ὡς τὸ μὴ βούλειται πλεῖν ἐπὶ καὶ σαρα, στείρουσθαι μάλιστα ἀρχῆς. δπου γὰρ ἀγρίππας ἐξ ἰδιώτου βασιλείᾳ παποικιστὴν, ἡπου γὰρ αὐτὸς ἐκείνῳ δέχεται στήσιν ἐκ τετραρχίαν. τούτοις ἀπαπεισθὲς Ἡρώδης, ἦκε πρὸς γάιον, ὃς οὐ τῶς πλεονεξίας ἐπιτημαται φυγῇ εἰς ἰσραήλ. ἡκολούθησεν γὰρ αὐτῷ κατηγόρος ἀγρίππας, ὃ καὶ τὴν τετραρχίαν τὴν ἐκείνου ὡρὴν δέχεται γάιος. καὶ Ἡρώδης μὲν, ἐν ἰσραήλ, συμφυγούσης αὐτῇ καὶ τῆς γυναικὸς, τελευτᾷ.

Γάιος δὲ καὶ σαρ ἐπὶ ποσὺ τῶν ἐξυβρίσων εἰς τὴν Κεφ. 6 πύχλῳ, ὥς τε θεὸν μὲν αὐτῷ καὶ δοῦναι, καὶ βέλτερος καὶ καλεῖσθαι, τῶν τε δὲ γυναικῶν αὐτῶν ἀεστοποιῶσαι τὴν πατρίδα. ἐκτείναν δὲ τὸ ἀσθένει, καὶ ἐπὶ ἰουδαίῳ. πρῶτον γοῦν μὲν στρατῶν ἐπὶ ἱεροσολύμοις ἐπαιψεν ἐν καθεδρῶσιν ταῖς ναοῖς τοῖς αἰδριάζοντας αὐτοῖς, ὡρῶν δὲ εἰ μὴ δέξονται ἰουδαῖοι, τοῖς τε καλόντας ἀελεῖν, καὶ πᾶν τὸ λατρεῖν ἐπὶ τῷ ἐξυβρίσασθαι. ὡρῶν δὲ ἀρὰ τῶν ὡρῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ πολλοῖς καὶ περὶ τῶν μὲν σὺν εἰσι ταῖς γυναικῶν καὶ πολλοῖς ἐν τῇ στείρας συμμάχῳ, εἰς τὴν ἰουδαίαν ἡλαυνῶ ἐκ τῆς ἀποχίας. ἰουδαῖοι δὲ, οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπὶ ταῖς τῷ πολέμου φήμας, οἱ δὲ πισυνόντες ἦσαν ἐν ἀμικλῇ πρὸς τὴν ἀμικλῇ. ταχὺ δὲ ἐξέρχεται ἀπὸ πάντων τῶν δέ. ἡ δὲ γὰρ οὐσῆς εἰς τὴν πολυμυτιρίαν τῆς στεπίας, ὡρῶν δὲ ἡ πόλις αὐτῆς τῆς γαλιλαίας ὡρῶν κατὰ τὸ μέγα πεδῖον ἐπὶ ποταμῷ, ἐπὶ τῇ δὲ ὥρῃ, ἐν μὲν τῇ πρὸς ἀπολλωνίῳ καλῶντος ἀπὸ σταδίων ἐξήκοντα, τῇ τῆς γαλιλαίας. ἀπὸ δὲ τῇ μεσημβρινῇ, τῇ κατὰ τὴν διόχῳ σταδίων ἐκπὸν ἐπὶ κοσι, τῇ γὰρ ἡμετέραν κατὰ ἀρκῶν ὁ καλῶντος καλῶν κατὰ τῶν οἱ ἐπὶ τῇ καλῶν, καὶ τῇ δὲ σταδίων ἀρῆσιν ἐκπὸν. τῇ γὰρ αὐτῶν ἀπὸ δύο σταδίων ὁ καλῶντος βίβλῳ ποταμὸς ὡρῶν δὲ πρὸς πρὸς πρὸς οὐλίαν, παρ' ὃ τὸ μέμονον μνημεῖον ἐστίν, ἔχον ἰγνὲ αὐτῇ τῷ ποτῷ

τόπον ἑκατοντάπηχυν θαύματος ἄξιον. κυκλοτερὴς μὲν γὰρ ὄρεϊ, καὶ κοίλῳ, ἀλλὰ διδοσι δὲ τὴν ὑαλίνην ψάμμον, ἧς ὅταν ἐκκονώσῃ πολλὰ πλοῖα θεωροῦνται, πάλιν ἀναπληροῦνται τὸ χεῖρον, κατασφραγίσαντες μὲν ὡς περὶ βήματος τότε ἦν αἰμάτων εἰς αὐτὸ, τὴν ἔξωθεν ἀργυρῶ ψάμμον, τὴν δὲ μεταλλὸν πᾶσαν διδύως μεταβάλλοντες εἰς ὑαλόν, θαυμασιώτερον τὴν τοῖς μοι δοκῶν, τὸ τὴν ὑπερχυθεῖσαν ὑαλὸν ἐκ τῆς τοῦ πάλιν γίνεσθαι ψάμμον ἐκείνης. τὸ μὲν οὖν χεῖρον τὸ τοῦ τοιαύτου εἴληφεν φύσιν. ἰουδαῖοι δὲ μεταγαυακῶν καὶ τέκνων ἀθροισθέντες εἰς τὸ πᾶν τὸ πρὸς πολέμαρδά, καὶ δικαίον τὸν πατριῶν, ὑπὸ ἧν πατριῶν νόμων ᾤοντο, ἔπειτα ὑπὸ ἧν ὁ δὲ πρὸς τὸ πᾶν, καὶ τὰς διήσεις ἐσθλὰς, τὴν μὲν στρατὸν, καὶ τοὺς ἀνδραγαθούς, ἐν πολέμαρδι καταλείπει. θεωροῦντες δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ συγκαλίσας τὸ πᾶν, καὶ τοὺς γυναικοὺς πάντας εἰς τὴν πειραιᾶ, τὴν τε ῥωμαίων διζήναι διώματι, καὶ τὰς κρήσας ἀπειλάς, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἀξίωσιν ἀπέφηνεν ἀγνώμονα. πάντων γὰρ ἧν ὑποταγμένων ἐθελῶν, κατὰ πόλιν συγκαθίστατο τοῖς ἄλλοις θεοῖς καὶ τὰς κρήσας εἰκόνας, τὸ μόνον ἐκείνοις ἀπτάσσεσθαι πρὸς τὸν, ἡδὺν ἀφισκεμένων ἧν καὶ μὴ ὕβριος. ἧν δὲ τὸν νόμον, καὶ τὸ πάτερον ἐθὺς θεωροῦναι, καὶ ὡς οὐδὲ θεοῦ τὴν δεικνύον, οὐχ ἔπος ἀδρός, οὐ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ μόνον, ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἐκείνῳ τῇ πᾶσι τῆς χάριτος δίδωμι θεμῶν εἶναι, ὑπολαβὼν ὁ πατριῶν, ἀλλὰ μὲν καὶ φυλακτῶν ὁ τοῦ μὲν διαπύου νόμος ἦν. ὡς βλάπτει αὐτὸν, καὶ φεισάμενος ὑμῶν, ἐποιοῦμαι δικαιοσύνην. πολέμοισι δὲ ὑμῶν ὁ πέμψας ἐμὴ, οὐκ ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτοὺς ὡς περὶ ὑμῶν ἀπτάσσεσθαι. πρὸς ταῦτα τὸ πᾶν ἔβόα, πρὸς τὸν νόμον πάρεστιν ἰσχυρῶς ἔχειν. κατασφύλας δὲ ὁ πατριῶν αὐτῶν τὴν βολὴν, πολέμοισι ἐπὶ ἀεὶ κρήσας, καὶ ἰουδαῖοι, καὶ μὲν κρήσας, καὶ τὸ δῆμον ἧν ῥωμαίων, δις τῆς ἡμέρας θύειν ἔφασαν. εἰ δὲ βούλεται τὰς εἰκόνας ἐκκαθάρσειν, πρὸς τὸν αὐτὸν δύνανται τὸ ἰουδαῖον ἐθὺς θεωροῦσθαι. παρέχειν δὲ σφραγίσαντες ἰσχυρῶς εἰς σφραγὶν, αἷμα τέκνοις καὶ γυναιξίν. ὅτι τούτοις θαῦμα καὶ οἶκτος εἰσῆκε τὸν πατριῶν, τῆς τε ἀντιβλήτου θρησκείας ἧν αἰδρῶν, καὶ τὴν πρὸς θάνατον ἰσχυρῶς ὡς ἀπτάσσεσθαι. καὶ τὸ μὲν ἄπορεται διελίξασθαι. ταῖς δὲ ἐξῆς, ἀθροίσας τὰς τοὺς δυνάστες κατ' ἰδίαν, καὶ τὸ πᾶν ἐν κοινῇ συλλέγων, ποτὶ μὲν παρεκάλει, ποτὶ δὲ συμβούλευεν. τὸ μὲν τοῖς πλείονσι διπείλει, τὴν τε ῥωμαίων ἱκανατερόνους ἰσχυρῶς, καὶ τοὺς γαίτου θυμῶν, τὴν τε ἰδίαν πρὸς τοὺς ἀνδράγους. πρὸς δὲ μηδὲν πᾶσι ἐνδιδόντων, ὡς ἴδωκα καὶ τὴν χάριτος ἐκκαθάρσειν αἰσθῶνται, κατὰ γὰρ ἄρα ἀπορεται πᾶσι κοινῇ ἡμέρας ἀργίας διέτελει αὐτῶν τὰ πᾶν. τὴν δὲ τῶν ἀθροίσας αὐτοὺς καὶ ὡς ἐκκαθάρσειν αὐτοὺς ἐμὴ μὲν εἰπὼν; ἢ γὰρ τὴν θεοῦ συμβουλίαν;

A centum fere cubitorum spacium; sed admiratione dignissimum. Est enim specie vallis rotundæ, vitream emittens arenam: quam cum exhauserint multæ naues, pariter accedentes, locus idem rursus impletur. Ventī siquidem quasi dedita opera, conuolunt illuc de circumstantibus superciliis arenam istam, utique communem. locus autem metalli, statim in vitrum quod suscepit mutat. Mirabilius quoque mihi illud videtur, quod iam conuersæ arenæ in vitrum, quæcunque pars super marginibus loci ipsius fuerit iacta, in vulgarem arenam denuo conuertitur. Igitur loci quidem illius natura talis est. Iudæi autem cum mulieribus & filiis collecti in campum, in quo est sita Ptolemæis, Petronio supplicabant, principio ob patrias leges, deinceps verò etiam pro suo statu. Ille autem ob multitudinem precantium, & precum inflexus, exercitum quidem & statuas in Ptolemaide reliquit: procedens autem in Galiliam, & conuocans in Tiberiadem tam populum Iudæorum quam omnes eorum nobiles, & vim Romani exercitus cœpit exponere, & minas Cæsaris: his addens, quod & contumeliosa esset supplicatio Iudæorum: cum omnes siquidem gentes quæ parerent imperio Romano, in suis urbibus inter reliquos deos, imagines quoque Cæsaris locauissent, soli Iudæi istud abnuerunt. hoc siquidem quasi ab imperio deficere esset: etiam cum iniuriæ præsentis. Illis verò contra hæc legem moysi quæ patrios allegantibus: & quia ne Dei quidem simulacrum, nedum hominis, nec solum in templo, sed neque in profano aliquo totius regionis loco, fas sibi esset locare: arripens dictum Petronius, respondit: Sed & mihi mei domini lex seruanda est. si eam quippe transgrediar, vobisque parcam, iuste animaduersionem subibo. Impugnabit sane vos non Petronius, sed ille à quo sum missus, nam & ipse æquè ac vos cogor implere quæ iussa sunt. Ad hæc tota multitudo vnanimiter succlamauit, ante legis temerationem omnem se libenter subire perniciem. Sedato autem eorum clamore Petronius ait: Pugnare ergo aduersus Cæsarem estis parati? Responderunt Iudæi, pro Cæsare quidem & populo Romano se per dies singulos offerre sacrificia: si autem in templo imagines æstimer collocandas, debere eum totam Iudæorum gentem prius immolare: præbere se quippe iugulos cum mulieribus & paruulis ei, qui interficere voluisset. Ad hæc admiratio Petronium miserationeque persuasit, intuentem & insuperabilem religionem virorum, & tantum vulgus ad mortem constanter paratum. Et tunc quidem infectis omnibus recesserunt. Postridie autem ac deinceps summates eorum priuatim viritumque compellans, populum quoque publicè alloquens, nunc quasi consulens admonebat, interdum etiam minabatur, extollens & virtutem Romanam & indignationem Cæsaris: inter hæc etiam suam necessitatem, cui essent exequenda præcepta. Sed illis

ad nulla horum experimenta cedentibus, cum videret etiam sementem regionis intercipi (ipsum quidem anni tempus erat, & quinquaginta penè continuis diebus multitudo in urbe otiosa morabatur) ad vltimū conuocatis omnibus, ait sibi met periculosā rem se velle aggredi. Aut enim, inquit, Deo cooperante

[illegible]

ΚΑτὰ γὰρ τὴν γαμρὴν καλουμένην καὶ μέν, ἥτις ἐν Κεφ. 24.
τῇ μεγάλῃ πόδι τοῦ καὶ τῆς σαμάρειαν, ὅτι
F πολλὰν ἀναβαίνοντων ἐνδείκναι ὅτι τὴν ἰορτὴν, ἀνα-
βαίνοντες πρὸς γαλιλαίαν. ὡς δὲ πρὸς, πληθύνει μὲν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ συνιδρᾶμεν, ὡς πολυμύτιον τῆς σα-
μάρειαν. οἱ γὰρ οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐλθόντες ὡς καὶ
μεν, ὡς πρὸς, ἀπὸ αἰτίας τοῦ καὶ τοῦ ἐκ τῆς
γαλιλαίας ἐμβαίνει, πρὸς σαμάρειαν τοῦ ἀγίου τοῦ
φόνου. ὡς δὲ πρὸς ἐλθόντων ὡς πολλοῦ τοῦ
πληθους. καὶ καὶ ὡς οἱ ἐν τῇ σαμάρειᾳ τοῦ ἐλθόντων
ἐκείνης τῇ ἐν τῇ σαμάρειᾳ ὡς οἱ ἐλθόντων, ἀπὸ
G κεν ἀπὸ τῆς πρὸς ἐκείνης. ἀγὰρ δὲ πρὸς τῇ
ὡς ἐκείνης πρὸς τῇ σαμάρειαν, τῇ πρὸς
τῇ σαμάρειαν, ὡς οἱ ἐλθόντων ἀπὸ τῆς
τῇ σαμάρειαν ὡς οἱ ἐλθόντων ἀπὸ τῆς

τῶν ἀρχόντων κατέχοντι τὰς πόλεις. ἔτι ληστικαὶ
 ἦν αὐτῶν καὶ στασιάζουσι, διὰ τὸ πρὸς ἐλεάζαρον
 καὶ ἀλεξάνδρον ἐξέρχοντο, οἱ τοὺς ὁμοῦς τῆς ἀκρεβα-
 τικῆς τοπαρχίας θεωροῦσιν, αὐτοὶ τε ἀπὸ τοῦ μη-
 διμαῖς ἡλικίας φειδὼ ποιεῖσθαι, καὶ τὰς κοίτας ἀνι-
 στήσαντες. καὶ μετὰ τὸ αἰαλαβῶν τὸ πρὸς κατὰ τὴν
 μίαν ἰλιν ἰσχυρῶς κατεμάχοντο, ὥστε οὐδεὶς
 πρὸς πορθήσασθαι, καὶ τὸ πρὸς ἐλεάζαρον πολλοὺς μὲν
 συνελθεῖν, πλείους δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως. πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν πλη-
 θος τῶν πολεμῶν τοὺς συμμάχους ὁρμηθῶν, οἱ ἀρ-
 χόντες τῶν ἱεροσολύμων ἐκδραμόντες σάκκοις ἀμπι-
 χόμενοι, καὶ πρὸς τὴν κεφαλὴν κατὰ τὴν ἰσχυρίαν
 αἰσχυροῦν, καὶ μὴ δὲ τὸ εἰς συμμάχους αἰσχυροῦν, ὅτι ἱε-
 ροσύλμα ῥωμαίοις παροξύνει. ἔπειτα δὲ παρὰ τὴν
 καὶ τὸν ναὸν, τέκνα τε καὶ γυναῖκας ἰδίαις, καὶ μὴ πάντα
 κινδυνεύειν διὰ τοῦ ἐκδικῆσαι γαλιλαίου ὡς πο-
 λέειν. πύτοις περὶ τούτους οἱ ἰουδαῖοι, διελύθησαν.
 ἔξω ποιοῦντο δὲ πολλοὶ πρὸς ληστείας δὲ τὸ ἀδύνατον. καὶ
 μὴ πᾶσαι τὴν χώραν ἀρπαγαὶ τῶν ἰσχυρίων, καὶ τῶν θε-
 σπύων ἰπνασάσθαι. καὶ τῶν συμμάχων οἱ δυνατοὶ,
 πρὸς τοὺς ἱεροσολύμων, ὅς μὲν ἔχουσιν τῆς συ-
 ρίας, εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀπὸ τῶν πόλεων, δίκην τῶν ὡς τῶν
 πορθήσασθαι τὴν χώραν λαβεῖν ἔχουσιν. παρὸντες
 δὲ καὶ οἱ γράμμοι τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀρχιερεῖς ἰου-
 δαῖας πρὸς αὐτοῦ, κατὰ τὴν πόλιν ἔλθον τῆς παρὰ τὴν
 συμμάχους δὲ τὸ φέρον, αἱ ποὶ δὲ τῶν ἐκδικῆσαι καὶ
 δυνατοὶ γαλιλαίαν, μὴ θύλασαντα τοὺς αὐτῶν τὰ
 σφαγήσας ἐκ τῆς πόλεως. κοινὰ δὲ τὸν πόλιν ἔχου-
 σιν, ὡς πρὸς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ εἰς τοὺς πόλιν
 ὡς ἀπὸ τῶν πόλεων, διεκδικῶντες ἔχουσιν. αὐτοὶ δὲ πρὸς τὴν
 πόλιν εἰς κατὰ τὴν πόλιν, τοὺς ἰσχυρίων κοινὰ τῶν
 πόλεων, αἰσχυροῦντες πάντα. ἐκείνην δὲ ἐκ τῆς πόλεως πα-
 ροξύνοντες πόλιν, δίκην τῶν συμμάχων, καὶ με-
 ταπεμψάμενοι ὅτι κατὰ τὴν πόλιν ἰουδαίων, οἱ ἐπὶ
 πύργοις μετακινῶντες τῆς πόλεως, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
 δύο δὲ ἰσχυροὶ τῶν δυνατῶν, καὶ τοὺς ἀρχι-
 ρεῖς ἰουδαίων, καὶ αἰσχυροὺς, πᾶν τοῦ τοῦ παῖδος αἰσ-
 χύον, καὶ πᾶν ἄλλοις ἰουδαίων γαλιλαίους, αἰσχυρο-
 ῦντες ὅτι κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μὲν δὲ καὶ συμμάχους τοὺς ἐκ-
 δικῶντες. παρὸντες δὲ καὶ κοινὰ καὶ κἀκεῖ
 τῶν ἰσχυρίων πλεονεχίαντες, ἀρπάζοντες καὶ ἀδύνατον
 πόλιν ὡς τῶν γαλιλαίων. καὶ τὰ δὲ πρὸς τὴν πόλιν
 ἀπὸ τῆς πόλεως αἰσχυροῦντες εἰς ἱεροσολύμα, καὶ κατὰ τὴν
 πόλιν τὸ πλεονεχίαντες ἄρτον τὴν πόλιν αἰσχυροῦντες ἰσχυ-
 ρῶς, εἰς τὴν πόλιν εἰσπορεύονται. καὶ τὴν πόλιν ἰσχυ-
 ρῶς ἀκούσας κοινὰ καὶ συμμάχους, παρὸντες δὲ
 καὶ ἀρπάζοντες ἐκ τῆς πόλεως ἰσχυροῦντες ἰουδαί-
 ων, ὡς πρὸς καὶ κοινὰ πολλοὶ τῶν δυνατῶν παρὸν-
 ται, συμμάχους μὲν κατὰ τὴν πόλιν, τρεῖς αἰσχυροὶ
 πρὸς τὴν πόλιν, τοὺς δυνατῶν, κοινὰ δὲ φυ-
 γαμένους, κἀκεῖ δὲ δεισμονίαν αἰσχυροῦντες εἰς ἱε-
 ροσολύμα, ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἰουδαίους πρὸς αἰσχυ-
 ρῶς, καὶ ἀρπάζοντες τὴν πόλιν, οὕτως τὴν κε-
 φαλήν ἀπὸ τῆς πόλεως. μετὰ ταῦτα ἰουδαίους μὲν ἐκ-
 τρεφόντες, φήλιν τὸν πᾶν τὸν ἀδελφὸν ἐκ τῆς πόλεως,

A duce, nec quicquam principum suorum reti-
 nenti acquiescentes. Latrocinij autem eorum
 & tumultus, quidam Dinæ filius Eleazarus,
 & Alexander, principes erant: qui in Acre-
 batenæ regioni conterminos irruentes, pro-
 miscuam edidit eadem, & à nullius ætatis
 exitio temperantes, vicos etiā inflammaverunt.
 Cumanus autem hæc audiens, adduxit secum
 vnam equitum alam, quæ vocatur Sebatte-
 norum, ut auxilio his qui vastabantur esset:
 B sicque eorum multos, qui Eleazarum erant
 secuti, comprehendit, plures quoque inter-
 fecit. Ad reliquam autem multitudinem, qui
 in vastandos Samaritanorum fines irruerant,
 principes gentis de Hierosolymis occurrerunt:
 opertique ciliciis, & aspersis cinere capitibus
 precabantur, ut ab incepto desinerent: nec
 propter exercendam in Samaritis vltionem,
 ad Hierosolymæ perniciem Romanos com-
 mouerent: misererentur autem patriæ suæ at-
 que templi, filiorumque & coniugum propria-
 rum: neque omnia pariter in discrimen addu-
 cerent, neque ob vnius Galilæi vindictam cun-
 cta disperderent. His acquiescentes Iudæi, à ne-
 gotio recesserunt. Multi autem per idem tem-
 pus in latrocinia conspirabant: sicut ferè so-
 let insolentia crescere rebus quietis: per quæ
 in omni regione agebantur rapinæ: & audacis-
 simus quisque reliquis vim afferebat. Tunc Sa-
 maritarum primates ad Numidium Quadra-
 tum, qui Syriam procurabat, Tyrum vene-
 runt, vindicari de his, qui regionem eorum
 deprædari fuerant postulantes. Præsto autem
 fuerant etiam Iudæorum nobiles: & Ionathas
 filius Anani, princeps sacerdotum, obiecta di-
 luens allegabat, initium quidem tumultus Sa-
 maritas fuisse, qui primi homicidium perpe-
 trassent: causam tamen calamitarum postea fe-
 cutarum præbuisse Cumanum, qui inter prin-
 cipia autores cædis noluisse vlcisci. Tunc
 E Quadratus utramque partem interim distulit,
 dicens se cum ad ipsas regiones venisset, dili-
 genter singula inquisitionem: deinceps verò
 progressus Cæsaream, eos omnes quos Cuma-
 nus viuos ceperat, in crucem sustulit. Inde cum
 Lyddam venisset, denuo audiuit Samaritano-
 rum querelas, & accitos Iudæorum decem &
 octo viros, quos cognouit pugna fuisse parti-
 cipes, securi percussit. Duos autem prin-
 cipes sacerdotum, Ionatham & Ananiam, e-
 iusque filium Ananum, & nonnullos alios
 Iudæos nobiles ad Cæsarem misit: similiter au-
 tem & Samaritarum nobilissimos quosque.
 Præcepit etiam Cumano, & Celeri tribuno,
 Romam navigare reddituros Claudio ratio-
 nem pro his quæ in regione gesserant. His ita
 compositis à Lydda ascendebat Hierosoly-
 mam: & inueniens multitudinem festiuita-
 tem azymorum celebrantem sine vlla contur-
 batione, Antiochiam rediit. Romæ autem Cæ-
 sar auditis allegationibus Cumani & Samari-
 tanorum (aderat autem etiam Agrippa, Iudæo-
 rum causam magna contentione defendens
 siquidem & Cumano multi potentium aderat)
 pronuncians aduersus Samaritas, res eorū no-
 bilissimos iussit interfici. Cumanum autem in

exilium deportari. Ceterum autem tribunum victum Hierosolymam missum, Iudæis ad supplicium tra-
 didit, ut per urbem tractus, capere plecteretur. Post hæc Felicem Pallantis fratrem misit ad Iudæos,

qui & eorum prouinciā cum Samaria & Galilæa curaret. Agrippam verò de Chalcide in regnum maius transtulit, tradens ei illam quoque prouinciā, quæ Felicis fuisset. Erat autem ista Trachonitis & Batanæa & Gaulanitis. Addidit autem regnum etiam Lyfaniæ, & tetrarchiam quam Varus tēxerat. Ipse autem per annos tredecim, menses octo, dies triginta administrato imperio, decessit, succellorem regni Neronem relinquens, quem suadelis Agrippinæ vxoris suæ in imperium cooptrauerat: & quidem cum legitimum haberet filium Britannicum ex Messalina natum; priore scilicet coniuge, & octauiam filiam; quam ipse priuigino collocarat Neroni. Susceperat autem ex Agrippina Antoniam. Et Nero quidem quemadmodum per magnitudinem felicitatis & opum, abutius sit fortuna: & qualiter fratrem suum, atque vxorem, matremque interfecerit, post quos in omnes proximos immanitatem suam conuertit, atque ut ad vltimum per amentiam ad histriionum opera scenamque peruenerit, quoniā scio esse narratione molestū, silētio præterire melius puto.

Cap. XII.
De tumultibus in Iudæa sub Felice.
Ann. li. 20.
cap. II.

Conuertat autem ad narranda quæ ab eo Caduersus Iudæos gesta sunt. Minorem igitur Armeniam regnandam Aristobulo dedit; Herodis filio. Regno autem Agrippæ quatuor vrbes addidit cum agris ad singulas pertinentibus: in Perzæ scilicet regione, Abilam & Iulidam: in Galilæa autem Tarichæam & Tiberiadem. Reliqua autem Iudææ Felici procuranda dedit. Hic principem latronum Eleazarum, qui per viginti annos regionem fuerat deprædatus, alioſque cum eo multos cepit, vinctosque Romam misit: alioſumque quos in crucem sustulit, latronum vel in communionem sceleris deprehensorum popularium, fuit penè innumerabilis multitudo. Sic autē regione purgata, aliud genus latrocinantium in Hierosolymis oriebatur. Hi autem sicarij vocabantur, die claro & in media ciuitate passim quosque interficientes. Potissimum verò diebus sollennitate festiuis immiscebantur vulgo, sicas sub veste gestantes. His inimicos interficiebant: ac deinceps collapsis hominibus, illi inter reliquos de scelere querebantur: qua fraude extra suspicionem manebant, diuque latuerunt. Primus igitur ab eis Ionathas pontifex interficitur. Post hunc autem quotidie plurimi cædebantur, atque ipsis calamitatibus molestior timor ciuitatem premebat: sicut enim in medio bello per singula momenta omnes mortem operiebantur. Circumspiciebant autem eminus quosque appropinquantes: & neque amicis suis fidere poterant, dum tamen in mediis suspicionibus atque custodiis nihilominus interficerentur. Tanta erat latrocinantium temeritas, & ars quædā latendi. Ad hæc autem alia etiam malorum collectio facta est, cæde quidem abstinentium, sed consiliis magis impiorum, quæ pars non minus quàm sicariorum felicitatem vrbis statumque corripit. Seduciores namque homines & circumuentiones, sub specie religionis nouis rebus studentes, vulgus insanire fecerunt. nā in solitudines egrediebantur, promittentes Deum signa eis ostensurū libertatis. Cōtra quos

A ἡ γὰρ χαλιλαία καὶ συμφρία καὶ περσία. ἐκ τῆς χαλικίδος, ἀγρίππας εἰς μοῖζον βασιλείαν μεταστήθισι, δοὺς αὐτῇ τὴν τε φιλιππου γηουδνίαν τῆς ἀρχῆς. αὐτῇ δὲ τὴν βατανία καὶ τῆς γαυλανίτης. περσίδηκε δὲ τὴν τε λυσανίου βασιλείαν, καὶ τὴν οὐάρου γηουδνίαν ἐπαρχίαν. αὐτὸς δὲ διουκῆσας τὴν ἡγεμονίαν ἔτασι ξισὶ καὶ δίκῃ, πρὸς δὲ μησὶν ὀκτὼ καὶ ἑκοσθὶν ἡμέρας, τὰ δὲ τὰ, καταλιπὼν νέονα τῆς ἀρχῆς δξόδοχον, ὃν ταῖς ἀγρίππινῃς τῆς γυναικὸς ἀπάταμ, ὅτι κληρονομία τῆς ἀρχῆς εἰσπαυήσατο, καὶ παρ' υἱὸν ἔχει γησὶον βρετανικὸν ἐκ μεσσηλίνης τῆς περσίδος γυναικὸς, καὶ ὀκταετίας θυσίας τὴν ὕψ' αὐτῆς ζῶνθαι νέονα. γάρτοι τῇ αὐτῇ καὶ ἐκ πνίτης ἀπτοία.

Οσα μὲν ἐν νέονα δι' ἰσθμὸν διδασμονίας το Κεραβ καὶ πλείου ὡρα φεγνήσας ἐξυβρίσιν εἰς τὴν πόλιν, ἢ τινὰ ξίπον τὴν ἀδελφὸν καὶ τὴν ἱναίκα καὶ τὴν μητέρα διεξήλθον, ἀφ' ὧν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ μετὰ καὶ τὸν ὁμότιμα, καὶ ὡς τὰ δὲ τὰν ἰσθμὸν φρενοβλαβείας ἐξώκλιν ἐκ σκηνῶν, ἐξέτασαν, ἐπὶ δὲ τῇ ὁχλῳ πᾶσιν ὅσι ὡρα λείψα. ξίφομαι δὲ τὰ ἰσθμὸν καὶ αὐτὸν γηουδνίαν. τὸ μὲν οὖν μιστὸν ἀρμόνιαν, δι' ὅσα μὲν βασιλὸν ἀριστοβύλῳ τῇ ἡρώδου. τῇ δὲ ἀγρίππῃ βασιλείᾳ, πᾶσας πόλεις περσίδησι συνὰ ταῖς παρ' αὐτῆς, ἀβίλῃ μὲν καὶ ἰουδαίᾳ καὶ τὴν περσίαν, ταρὶχαίᾳ δὲ καὶ περσίδῃ τῇ χαλιλαίᾳ. εἰς δὲ τὴν λοιπὴν ἰουδαίαν, φήλικα κατέστησεν ὅτι τ' ἔργον. οὕτως τὸν ἀρχηγὸν ἐλὲξάρον ἔτισσεν εἰκοσι τῶν χρόνων δὴ πᾶσιν, καὶ πολλοὺς τοὺς συνὰ αὐτῇ ζωνήσας, ἀνέπειμ' ἐν εἰς ῥώμην. τῇ δὲ ἀστυνέειν τῶν ὡς τῆς ληστῶν, καὶ τῇ ὅτι κοινὴν φρενοβλαβείαν οὐκ ἐκλάσσει, ἀπ' ἐξὸν π πλῆθος μὲν.

Κεφ. γ.

Καθάρσιος δὲ τῆς χώρας, ἔτρεψεν εἰς τὴν ληστῶν ἐν ἰεροσολύμοις ὑπαφύπνισι, οἱ καὶ λῃστοὶ σκάρτοι, μὲν ἡμέραν καὶ ἐκ μέρη τῇ πόλει φονδύοντες ἀνθρώποις. μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἰερῇ, μισθόμοι τῇ πύθῃ, καὶ ταῖς ἐκείνοις ὑποκρύπτῃς μιστὸν ἐξέφιδε, τούτοις ἐν τῇ τοῖς δξόδοχῳ, πᾶσι πᾶσιν, μιστὸν ἐν τῇ ἰερῇ ἀνακτοῦνται οἱ φονδύοντες, δι' ὅ καὶ παντὰ πασὶν ὅτι ἀξιοπῆας ἦσαν ἀδελφοί. φρατὸς μὲν οὖν ἰπ' αὐτῇ ἰωνάδης ὁ ἀρχιερεὺς ὡς σφάξῃ. καὶ τῇ αὐτῇ καὶ ἡμέραν ἀνθρώπων πολλοὺς καὶ τῇ συμφορῇ ὁ φόνος μὲν χαλιπαίτης, ἐκείνου καὶ τῇ πᾶσι πολέμῳ, καὶ ὅσα τῇ δῆσαν τῇ περσίδῃ. φρενοβλαβείᾳ τῇ πόρρωθι τοῖς δξόδοχῳ, καὶ οὐδὲ τοῖς φίλοις φρενοβλαβείᾳ ἐν πᾶσι μὲν, ἐν μέρη δὲ τῆς ἰωνίας, καὶ ταῖς φυλακῇς ἀνθρώπων. τῇ τῇ ὅτι φονδύονται τὸ τῆς μὲν, καὶ τῇ ληστῶν ἐν τῇ. συνίστη δὲ πρὸς τούτοις σφῶν ἰπ' ἐπὶ ποταμῷ, χιερὶ μὲν καὶ φρενοβλαβείᾳ, ταῖς γυναικῇ δὲ ἀστυνέειν, ὅτι οὐδὲν ἦν τῇ σφαγῇ, τὴν δὲ δῆσαν τῇ ἀπτοίας ἡγεμονίας. πλείοι δὲ ἀνθρώποι, καὶ ἀπτοίας, φρενοβλαβείᾳ φρενοβλαβείᾳ, φρενοβλαβείᾳ καὶ μεταβολῇ φρενοβλαβείᾳ, φρενοβλαβείᾳ τὸ πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ φρενοβλαβείᾳ εἰς τὴν ἰερῇ, ὡς ἐκείνῃ τῇ δῆσαν τῇ ἀνθρώποις σημεῖα ἐκείνῃ. ὅτι τούτοις

ὁ φήλικς,

A Felix (videbatur quippe semina defectionis esse) mittens equites atque pedites armatos, magnam multitudinem interfecit. Maiore autem plaga Iudæos afflixit Ægyptius quidam pseudopropheta. Adueniens quippe in prouinciam, magus cum esset, prophetæ opinionem sibi arrogans, triginta ferme millia hominum congregauit, quos vana seductione deceperat. Et circumducens eos de solitudine in montem, qui vocatur Oliuarum, inde ad Hierosolymam nitebatur ascendere: depulsoque Romanorum præsidio, in populares exercere dominationem. Vtebatur autem stipatoribus, qui ad id facinus conuenerant. Præuidit sanè eius impetum Felix, & occurrens cum ipsis Romanis armatis, quos etiam Iudæorum reliqua multitudo iuuabat, iniit conflictum. Et Ægyptius quidem cum paucis fugit. Plurimi autem, qui cum ipso fuerant comprehensi atque vinculis traditi sunt. Reliqua verò multitudo in regiones proprias dispersa est. Compressis verò his etiam, sicut ferè in agro corpore, rursus pars altera tumescebat. Magi enim quidam & latrones collecti, multis afflictionem inducebant: & quasi ad libertatem vocabant mortem appetitissimam comminantes his, qui Romanorum principatui obedire voluissent: ut vel reluctantes auerterent eos, qui spontaneam ferrent seruitutem. Dispersi ergo per totam regionem diripiebant quorumque potentium domos, eosque insuper trucidabant: inflammabant etiam vicos, ita ut desperatione eorum tota Iudæa protinus impleretur. Et hoc quidem bellum indies ingrauescebat. Alter autem tumultus ortus est circa Cæsaream, inter Iudæos scilicet, qui ibi permixti habitabant, & Syros, seditione commota. Hi siquidem postulabant, ut eorum fieret ciuitas, Iudæum eius fuisse conditorem dicentes: erat autem rex Herodes. Æmuli verò conditorem quidem E confitebantur Iudæum, ipsam verò ciuitatem fuisse gentilium vindicabant. Neque enim illic statuas & fana potuisse constitui, si ad Iudæos eam conditor pertinere voluisset. Ob has ergo causas inter se populus vterque iurgabat. Procebat autem usque ad arma contentio: & quotidie ad configendum audaces quique partis alterutræ prosiliebant. Neque enim Iudæorum seniores cohibere tumultus gentis suæ poterant: & Græcis turpissimum videbatur, Iudæis inferiores videri. Præstabant autem hi quidem diuitiis & corporum viribus. Græci verò auxilio militum: magna siquidem pars Romanæ manus, de Syria illò fuerat congregata: & quasi cognati, ad auxiliandum parati erant Syris. Præfecti autem militum curabant comprimere tumultum: & pugnaces quosque comprehensos, tauris vlciscebantur ac vinculis. Nec tamen supplicia comprehensorum, impedimentum aut timorem reliquis inferebant: imò magis hoc ipso in seditionis irritabantur augmentum. Tunc demum Felix minaci edicto præcepit contumaces quosque vrbe discedere: non parentium autem immisiss militibus interfecit non paucos, quorum etiam bona direpta sunt. Manente autem seditione, nobiles vtriusque partis electos, legatos misit ad Neronem, de iure disceptaturos.

Ans. 6. 20.
cap. 12.

εις ἀποχέαι· πρὸς πεντήκοντα αὐτὸν μέχρι καμαρέας
φλάρος ὄξαπατ, καὶ πόλεμον ἦδη τὰ ἔθνη θυμώμενος
ἐπορίζετο, ὡς μόνον συγκρίψειν τὰς αὐτὰς ὡδαιομίας
ὑπελάμβανεν· εἰρήνης μὲν γὰρ ἔσθι, κατὰ πόλεις ἐξῆν ὅτι
καὶ σαρεις ἰουδαίους πρὸς ἐδρα· πρὸς ματ δὲ σάμανος
δὲ ὑπόστασιν αὐτῶν, τὰ μείζονα κακὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν
ἐλπίον αὐτῶν ὑπὸ τῆς μαρτυρίας· ὁ μὲν οὖν αὖς αὐτῶν
ἀπορράγην τὸ ἔθνος, καὶ ἡμῶν ἐπέτρεν αὐτοῖς τὰς
συμφορὰς.

Κεφ. κ.

ΕΝ τούτῳ καὶ οἱ καμαρέων ἑλλήνες, νικησάντες
ὡδαιοὺς ἐν τῇ πόλει ἀρχὴν, τὰ δὲ κείτωες ἐ-
κάμισαν ἡρώματα, καὶ πρὸς ἐλπίον ἀρχὴν ὁ πό-
λεμος, δὲ διὰ τὸν μὲν ἔτι δὲ ἑλπίονος ἡ γαμορίας, ἐπὶ α-
καμάρων δὲ τὸ ἀγρίππα βασιλείας, ἀρτιμίσιν κη-
τός· πρὸς δὲ τὸ μέγεθος τῆς ἐξ αὐτῶν συμφορῶν, οὐκ
ἀξίαν ἔχει πρὸς φαν· οἱ γὰρ ἐν καμαρέα ἰουδαῖοι,
συναγωγῶν ἔχοντες ὡδὲ χερίον, οὐ διὰ τὸν τῶν
τῆς ἑλλήνων καμαρέων, πολλὰ καὶ μὲν κτήσαται τὸν τό-
πον ἰσχυρῶς, πικρὰ πολλὰ πλάσσειν τῆς ἀξίας
διδόντες· ὡς δὲ ἑλπίονος τὰς διήσεις, πρὸς ἐπὶ ἑλπίον
ἐπὶ καὶ πρὸς ἀποδοῦναι τὸ χερίον ἐκείνῳ, ἐργασί-
α κατασκευάζοντες, ἐν τῷ δὲ καὶ παντὶ πασι
βίαιας παρῶν ἀπὸ ἐλπίον αὐτοῖς, τὸ μὲν πρῶτον οἱ
θερμότεροι τῆς νύκτος πρὸς ἐλπίον, οἱ κοδοῦναι ἐ-
καλουν· ὡς δὲ τούτοις ἐργα τῆς βίας φλάρος, ἀμη-
χανοῦντες οἱ δὲ ἰουδαῖοι τῆς ἰουδαίας, σὺν οἷς ὁ πλά-
της ἰωάννης, πρὸς ἰουδαίους τὸν φλάρον ἀργυρίου ταλάν-
τοις ὅκτω, δὲ καὶ καλῶσαι τὸ ἔργον, ὁ δὲ πρὸς μόνον τὸ
λαβὲν ὑποχέμενος πάντα συμφορὰς, λαβὼν, ἐξῆλ-
σι τῆς καμαρέας εἰς σεβαστὴν, καὶ καταλείπει τὴν
ἐκείνην αὐτῶν οὐσίαν, ὡς ἀπὸ πρῶτον καὶ πρὸς καὶ ἰου-
δαίους τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας ἡμέρας ἐβδόμη-
δος οὐσῆς, τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν συναγωγὴν ἀθροισάν-
των, σασιανὸς τῆς καμαρέας γάρ τῳ καταστρέψας, καὶ
ὡδὲ τὴν ἐκείνην αὐτῶν δὲ μόνος, ἐπὶ δὲ ὅτι οἱ τῶν
τοῦ ἰουδαίου ἀντικατὰ παρῶν, ὡς ὑβρίσιν μὲν
αὐτοῖς τῆς νύκτος, μαμαμμάς καὶ γὰρ χερίον· τὸ μὲν
δὲ σασιανὸς καὶ πρῶτον, ὅτι τοῦ ἡγεμονίας καταφύγει
παλιν ἐκείνῳ χερίῳ· τὸ σασιανὸς δὲ καὶ ἐν νύκτι
φλάρος μόνον, ὡς ἐκείνῳ πρὸς μέγαν· ὡς ἀποδοῦναι
οἱ γὰρ ἐκείνην οἱ τῆς καμαρέας σασιανὸς· γὰρ ὅτι
σάν τὰ πρὸς ἐλπίονος ἐκείνην ἐκείνην, καὶ τὰ χερίον
ἐκείνην ἡ συμβολή· πρὸς ἐλπίονος ἡ ἐκείνην ὁ ἐκείνην
λαβὼν τὴν ἐκείνην ἡ παρῶν, τῆς τῆς γάρ τῳ αἰρεῖ καὶ
καταλείπει ἐπὶ ἐκείνῳ τῷ σασιανῷ· ἡ τῆς ἐκείνην
τῆς καμαρέας βίας, ἰουδαῖοι τοῦ νόμου ἀρτίσαν-
τες, ἀντιπρὸς εἰς ναβάρτα· χερίον τῆς αὐτῶν οὐ-
καταλείπει, σασιανὸς ἐκείνην διὰ χερίον τῆς κα-
μαρέας· οἱ δὲ πρὸς τὸν ἰωάννην δὲ ἰουδαῖοι δὲ διὰ
πρὸς φλάρος ἐλπίονος εἰς σεβαστὴν, ἀπὸ δὲ ὅτι
πρὸς τῆς πρὸς ἐλπίονος, καὶ ἐκείνην ἐκείνην, αἰδη-
μότως ὑπομνήσκειν τῆς ὅκτω ταλάντων· ὁ δὲ καὶ
συλλαβὴν ἔδωκε τοῦ ἀπὸ ἀπὸ μὲν ὡς τῆς τοῦ
νόμου ὡς ἐκείνην τῆς καμαρέας· πρὸς τῆς τῆς
ἐκείνην ὡς ἐκείνην ἀγανάκτησις μὲν, ἐπὶ μὲν τοῖς, ὡς

A Antiochiam. Deduxit autem eum usque ad
Cæsaream Florus, illudens mendacijs, & lu-
dazorum genti bellum sedulo comminiscens,
quo scilicet solo iniquitates suas occultari pos-
se credebat. Pace siquidem permanente, ha-
biturum se apud Cæsarem accusatores ludazos:
verum si defectionem negotiatus fuisset, ma-
iore utique malo abducendam à se esse inui-
diam peccatorum minorum. Igitur ut gens
ab Romano abrumperetur imperio, sedulo
B indices augebat calamitates. Per idem tem-
pus apud Neronem Cæsarienses gentiles victo-
res existerē, decretumque istud contestantes
litteras attulerunt: perque hoc bello Iudaico
dabatur exordium, duodecimo scilicet anno
regni Neronis, decimo septimo autem regni
Agrippæ mense Maio.

AD magnitudinem autem excitatorum de
eo maiorum, nequaquam idoneas cau-
sas habuisse deprehenditur. In Cæsarea siqui-
dem habitantes ludæi, habebant synagogam
prope locum, cuius erat dominus gentilis qui-
dam Cæsariensis. & frequenter quidem ege-
rant, ut ad eorum ius illa possessio iungeretur,
C multis partibus maius precium quam res me-
ruerat offerentes. dominus autem loci preces
eorum despectisse non contentus, ad maiorem
dolorem edificauit in loco tabernaculum, ita ut an-
gustū eis transitum & prorsus coarctatum re-
linqueret. Primum igitur feruentiores aliqui
iuuenum profluentes, edificationem vetabant.
Cum verò Florus hos à prohibendo cohiberet,
non habentes ludazorum nobiles quid agerent,
inter quos erat etiam Ioannes publicanus, in-
flectunt Florum oblatione octo talentorum, ut
edificationem vetaret. Ille autem ob capi-
endum tantummodo, promittens se cuncta factu-
rum, accepta pecunia statim de Cæsarea egres-
sus est, venitque in Sebastem, seditioni tribuens
facultatem, quasi qui pugnae spatium ludazo-
rum summatibus vendidisset. Sequenti autem
die, ludazorum sabbato, cum plebs ad syna-
gogam coisset, seditiosus quidam Cæsariensis
vas Samium ante ingressum eorum ponens, al-
ites immolabat. Hoc factum ludæos incoer-
cibiliter accendit, & legem suam quippe con-
tumeliam pertulisse, & locum ipsum dicebant
fuisse pollutum. pars autem ludazorum, quæ e-
rat constantior atque moderatior, denuò apud
iudices esse conquerendum rebatur. Seditiosi
autem & iuuentute turgentibus ludæi, effunde-
bantur in rixam. Stabant autem ad configen-
dum parati etiam Cæsariensium tumultuosiores.
Ex composito quippe missus fuerat, qui
F pro synagogæ foribus immolaret: sicque con-
tinuò est pugna commissa. Interueniens autem
Iucundus, qui ad prohibendum erat relictus,
præfectus equitum, vas illud quidem quod po-
situm fuerat iussit auferri, & tumultum sedare
pergebat. Cum verò superatus esset præ Cæsa-
riensium violentia, ludæi statim libros legis ra-
pientes secesserunt in Nabata: regio quædam
eorum hoc nomine appellatur, distans à Cæsa-
rea stadiis sexaginta. Primates autem eorum duo-
decim, cum Iohanne in Sebastē ad Florū vene-
runt, de his quæ acciderāt cōquerentes, & ut auxilio esset rogabāt, quāuis reuerēter, tamē eum & de octo
talētis admonētes. Ille verò ilico comprehensos eos vinciri iussit, arguens cur leges de Cæsarea auferre
auti fuissent. ob hoc igitur apud Hierosolymitanas grauissima indignatio nascebatur: verū tamen adhuc

CAP. XIII.
De Floro
saciente in
Iudæos, Cæ-
sariensis &
Hierosoly-
mitas.
Ant. 6. 20.
cap. 25.

iram suam frenabant. Florus verò, quasi ad hoc A
operam suam locasset, vt bellum inflammaret, misit ad sacrum thesaurum, vt inde decem & septem talenta auferrentur, quasi eam pecuniam impensæ Cæsaris flagitaret. Tunc verò statim inuasit populum multa confusio: concurrentes ad templum, maximis vocibus nomen Cæsaris appellabant, vt à tyrannide Flori liberarentur orantes. Quidam autem seditioforum in Florum maledicta iaciebant vltima: & canistrum circumferentes stipem eius nomine B
postulabant, quasi inops & miserrimus talibus indigeret auxiliis. His autem omnibus nihil est à cupiditate deterritus, sed multò magis ad deprædandum irritatus est. Denique cum deberet Cæsaream veniens ignem belli illic nascentis extinguere, causâque tumultuum submouere, pto quo etiam mercedem acceperat pactus: tamen cum exercitu equitum atque peditum Hierosolymam contendit, vt Romanis armis ad quod volebat vteretur, ac timore & minis urbem circumdaret. Tunc populus lenire eius impetum volens, obuiam militibus processit, cum solitis vtique fauoribus, & Florum honorare officiis paratus. Ille verò præmittens cum equitibus quinquaginta centurionem, nomine C
Capitonem, discedere eos iussit: Nè eum, in quem tam grauiam maledicta iacissent, falso denudò honore deluderent. Oportere quippe eos, si viri sunt fortes, animique constantis, etiam in præsentem effundere còtumelias: nec solùm D
in verbis, sed etiam in armis amorem libertatis ostendere. His dictis exterrita multitudo, simul etiam militibus, qui cum Capitone venerat, in medium vulgus irruentibus, diffugerunt, antequàm Florum salutarerent, aut militibus officia consueta redderent. Discedentes igitur in domos, cum metu atque humilitate peruigilem duxere noctem. Florus autè tunc quidem degit in regia, postridie autem aduersum eos extructo tribunali sublimius resedit: conuenientesque sacerdotum principes, & ciuitatis vniuersa nobilitas, astiterunt tribunali. His præcepit Florus, vt omnes qui maledicta in eum succlamassent, protinus dederent: edicens in ipsos esse, nisi reos produxerint, vindicandù. Ad hæc respondēt Iudæi, populum quidem pacifica quæque sentire, illis verò qui errauissent in verbis, veniam conferendam postulabant. In tanta siquidè multitudine, nihil esse mirandù, offendi aliquos temerarios, & per ætatem insipientes: esse autè impossibile E
eorum qui deliquerint, discrimen agitari, cum & singulos nimirum pœniteat, & præ timore ad negandù sint parati, debere tamen illum si consuleret gētis quieti, & vellet Romano imperio feruare urbem, magis propter multos innoxios dare veniam etiam paucis delinquentibus, quàm propter paucos improbos perturbare multitudinem tantam bonorù. Ad hæc verò ille magna indignatione inflammatus, militibus exclamauit, vt forum rerum venalium, quod erat in superiori parte ciuitatis, diriperent, ac passim obuios trucidaret. Illi verò ad lucri sui cupidinem addita auctoritate rectoris, non solùm illum diripuerunt locum in quem fuerant immissi, sed in vniuersas insilientes domos, interficiebant habitatores. Fuga autem erat per angiporta omnia, & cædes eorum qui comprehendebantur: dirceptionis quoque nulla species præteribatur. Multos autem etiam nobilium comprehendentes adduxerunt ad

φλάεσι

φλάσων ἦσαν, οὐ μάλιστα πορευομένους, ἀνταρ-
 ροσιν. ὁ γοῦν σύμπαρ ἦν ἐκείνης ὑπολαβόντων τῆς
 ἡμέρας ἀριθμὸς, συνῆναι καὶ παιδίοις (ἐδὲ γὰρ
 πηπύων ἀπὸ τῆς πόλεως) ἐπὶ ἐξελίξεις καὶ ἐξακοσίαις συνή-
 χθη. βαρύτερον δὲ ἐποίησε τὴν συμφορὰν, τὸ καμνόν
 τῆς Ῥωμαίων ὁμότητος. ὁ γὰρ καὶ οὗτος πορεύσας, τότε
 φλάσας ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀνδρας ἰσχυροῦς τῆς γαμίας μα-
 ρτυρίας περὶ τῆς βίαιας, καὶ ταύτης πορευομένης,
 οὐκ εἶχε καὶ τὸ γένος ἰσχυροῦς, ἀλλὰ τὸ γοῦν ἀξίωμα Ῥω-
 μαϊκὸν ἔχον.

Καθ. κς. **Κ**ΑΤΑ τὴν τὸν καμνόν, ὁ μὲν βασιλεὺς ἀγρίως
 παρὰ ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν πεπιπυμέν-
 ος, ὅπως ἀλεξάνδρῳ συνεδρῶν πεπιπυμένῳ τὴν
 ἀγρίαν ὑποπείσας, καὶ πεπιπυμένην διέπειν. τὴν δὲ
 ἐδελφίαν αὐτῆς βερνίκην παρέδωκεν ἐν ἱεροσολύμοις.
 Ἐ τὴν δὲ ἀννομίαν ἦν στρατιωτῶν ὑπολαβόντων,
 δεινὸν εἶσθαι πάθος, ἔ πολλὰς τῆς τε ἰσχυρίας
 αὐτῆς καὶ σωματοφύλακας πύμπουσα περὶ φλά-
 σον ἐδύτο παύσασθαι τὴν φόνον. καὶ ὁ μὲν ἔτι εἰς τὸ
 πλῆθος ἦν ἀνταρρῶν, ἔτι εἰς τὴν ἀγρίαν τῆς
 ὡδρακαλούς, ἀλλ' εἰς μόνον τὸ λυσταλὸς τὸ ἐκ
 ἦν ἀπαρτῶν ὑπολαβόντων, παρήκουσεν. ὁ δὲ ὅρμῃ ἦν
 στρατιωτῶν ἐλύσασθαι καὶ τῆς βασιλείας. ὁ μόνον
 γοῦν ἐν ὁμοίᾳ αὐτῆς ἠύζοντο τοῖς ἀλυσκομένοις
 καὶ δι' ὁμοίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀνέλεον, εἰ μὴ κατα-
 φυγεῖν εἰς τὴν βασιλικὴν αὐτῆς ἐν. καὶ καὶ δι-
 τυκτῶν μὲν φυλακῆς, διδομένη τὴν στρατιωτῶν
 ἐφοδὸν ἐπαρτῶν ἢ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις, ἐχλὺν ἐκ-
 τελοῦσα περὶ τῆς. τοῖς γὰρ ἡ νόσος καταπονεμένης, ἡ
 πᾶσι ἀλλὰ ἀνταρρῶν, ἔτι δὲ ὡδρακαλούς περὶ ἐξελίξεις
 ἡμερῶν, ἡς ὑπολαβόντων μάλιστα δύσας, οὐκ ἐκ-
 ἔσασθαι καὶ ἐκτελοῦσα τὰς κόμας. ὁ δὲ τότε τὴν
 βερνίκην, γυμνῶσαι τὴν περὶ βύματος ἰκέτους τὸν
 φλάσον, καὶ περὶ τὸν καμνόν αὐτῆς, τὸν περὶ
 τῆς ζῆλον κίνδυνον ἐπείρασεν. ταῦτα μὲν οὖν ἐκτελοῦ-
 καὶ τῆς μείως ἀρταμίου συνίεθ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ τὸ
 μὲν πλῆθος ὑποπείσας, εἰς τὴν ἀνταρρῶν
 ἀγρίαν, καὶ βοᾶς ἐξελίξεις περὶ ἦν ὑπολαβόντων
 αὐτῶν τὸ πλῆθος ἦσαν εἰς τὸ φλάσον ἐπὶ φόνον
 φωναί. περὶ δὲ δεινὸν οἱ δύναται σὺν τοῖς ἀρταρρῶν
 τὰς ἐκτελοῦσαι περὶ τῆς, καὶ περὶ τῆς ἐκτελοῦσαι
 ἐδύτο παύσασθαι, καὶ μὴ περὶ οἱ πεπείσας εἰς ἀν-
 ταρρῶν τὴν φλάσον ἐπείρασεν. ἐπείσας ἢ τὸ πλῆθος τα-
 ρακῆς, αὐτῆς τὴν ὡδρακαλούς, ἔ καὶ ἐλπίδα
 μὲν ἐπὶ τὸν φλάσον εἰς αὐτοὺς ὡδρακαλούς.

Καθ. κς. **Ο**ΔΕ σκεδαίσεως τῆς ταρρακῆς ἦν, καὶ πάλιν
 αὐτὴν ἀνταρρῶν πορευομένης, πᾶσι τὴν ἀρ-
 ταρρῶν σὺν τοῖς γυνάμοις μεταπύμπαι, καὶ μόνον
 ἐπὶ τὴν καμνόν ἐπείρασεν, μὲν ἐπὶ τὸν δῆμον κατε-
 σθαι, εἰ πορευομένης ὑποπείσας τῆς ὑπο καμνόν
 ροίας ἀνταρρῶν στρατιωταίς. παρήκουσεν δὲ δύο ἀνταρρῶν.
 ἦν δὲ ἐπὶ συγκαταλέγων τὸ πλῆθος, πορευομένης
 διεδήλου τῆς ἦν ἀνταρρῶν ἐκτελοῦσαι, ὅπως πα-
 ραγίλῳσι τῆς ὑπο αὐτοῖς, μὲν ἀνταρρῶν τῆς
 ἐκτελοῦσαι, καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἐκτελοῦσαι, χρῆσασθαι
 τοῖς ὅπλοις. οἱ δὲ ἀρταρρῶν εἰς τὸ ἔργον τὴν πλῆθος
 συναρταρρῶν ὑποπείσας τοῖς Ῥωμαίοις παρήκουσεν
 καὶ περὶ ἀνταρρῶν πᾶσι, τὰς ἀνταρρῶν διεκτελοῦσαι.

A Florum, quos ille verberibus laniatos in cru-
 cem sustulit. Denique omnis numerus illo in-
 terfectorum die cum paruulis & mulieribus
 (neque enim vel lactantibus pepercerant) fuit
 sexcenti & triginta. Grauiorem autem facie-
 bat calamitatem videri nouitas Romanæ cala-
 mitatis: quod enim nemo vnquam prius, tunc
 Florus auius est, vt viros scilicet equestris or-
 dinis pro tribunali flagellis caderet, ac patibu-
 lis affigeret: quorum etiam origo Iudæa, tamen
 B Romana dignitas erat.

PER idem tempus rex quidem Agrippa Ale-
 xandriam erat profectus vt Alexandrum,
 qui Ægyptum procurabat missus à Nerone,
 iure hospitii conueniret. Germanam autem
 suam Berenicen, Hierosolymis inuentam, &
 iniquitatem militum videntem, grauis ob hoc
 angor inuaserat. & frequenter quidem præfe-
 ctos equitum suorum, custodisque corporis
 mittens ad Florum precabatur, vt à cæde desi-
 neret. Ille verò neque in multitudinem inter-
 fectorum, neque in nobilitatem precatricis,
 sed tantum in lucra sua, quæ de rapinis con-
 gregarentur, aspiciens, contempsit annuere:
 impetus autem militum etiam aduersum regi-
 nam effectus est. Non solum quippe sub ocu-
 lis eius obuios quoque multabant atque tru-
 cidabant, sed etiam ipsam, nisi confugisset in
 aulam, interfecissent. Ibi autem peruigilem no-
 ctem cum intenta custodia egit, verens vtique
 irruptionem militum. Venerat autem Hiero-
 solymam, vt vota Deo solueret. His enim qui
 morbo vel aliis necessitatibus implicantur,
 mos est orare per triginta dies, antequam im-
 molent hostias: abstinere quoque vino, & ca-
 pillos radere. Quem morem Berenice regina
 illis exercens diebus, nudipes etiam ante tri-
 bunal stetit, deprecans Florum: & præter quod
 nihil honoris habitum est, etiam de vita sua
 periclitata est. Hæc autem facta sunt sextodeci-
 mo die mensis Maij. Postridie autem conue-
 niens multitudo in forum, quod erat in supe-
 riori parte ciuitatis, magnis clamoribus de his
 qui interfecti fuerant, querebantur: potissi-
 mum autem inuidiosæ in Florum voces erant:
 quod veriti primates quique & pontifices, dis-
 ruptis vestibus, & viritim singulos compre-
 hendentes, postulabant, vt ab his verbis, quo-
 rum causa tanta mala pertulerant, desisterent;
 neque in maiorem indignationem Florum
 mouerent. Sicque sedata est multitudo, tam re-
 uerentia precantium, quam spe quoddam nequa-
 quam Florus ultra in eos sæuisset. Ille autem
 videns multitudinis tumultum fuisse compres-
 sum, angebatur, & denuo eam inflammare cu-
 piens, pontifices cum nobilibus aduocauit.
 Itaque vnum ait argumentum fore, quod ni-
 hil ulterius de nouandis rebus cogitaret, si po-
 pulus obuiam procederet militibus de Cæsa-
 rea venientibus: veniebant autem duæ cohortes.
 Qui cum conuocasset populum ad occur-
 rendum, mandat cenrurionibus, vt nullam
 salutationem redderent obuiantibus Iudæis.
 Ad quod si offensi petulantèr quippiam essent
 locuri, statim in eos vterentur armis, Pontifi-
 ces ergo collecta multitudine in templo, pre-
 cabantur vt occurrerent Romanis, & ante gra-
 ue incommodum cohortes solenniter saluaret:

Cap. XV.
 De alia op-
 pressionē
 Hierosoly-
 morum do-
 lo Flori.

τίω ὁρμῶν αἰετῶν. καὶ μεταπεισάμενος τοὺς ἱερεῖς καὶ τὴν βουλὴν, αὐτὸν μὲν ἐξέειπεν ὅτι πόλιος ἔσθι, φερούσαν δὲ καταλείψει αὐτοῖς ἔσθην αὐτῶν. ἥν δὲ πάντα ἀφ' ἑσθίας ἐκ τῆς μηδένων ταλάνων ὑποχομένων, εἰ μὴ αὐτοῖς καταλείψει ἀφ' ἑσθίας, καὶ μὲν τοὺς μαχόμενους. πρὸς γὰρ ταῦτά τινι ἀπεχθῆς, δι' ἃ πείθονται ἔχον τὸ πλῆθος. ἀλλ' ἄλλας τὴν ἀφ' ἑσθίας, ὡς ἡξίου μὲν ὅτι τοῖς δυνάμεως ὑπὸ σπέρματι εἰς ἐξέσθην.

Κεφ. κη. **Ε**τίσαν δὲ ἐπιβολὴν τῶν πολέμων περιζόμενος, ἐπὶ ἐσθίᾳ καὶ ἰουδαίων δόξασι κατὰ ψεύδους, τὴν τε ἀρχὴν τῆς μάχης ἀφ' ἑσθίας αὐτοῖς, καὶ δόξαν λέγων ἐκείνους, ὅτι πείθονται. οὐ μὲν ἔδ' οἱ ἥνδε ἱεροσολύμων ἀρχόντες ἐσθίοντες. ἀλλ' αὐτοὶ τε καὶ βερνίκη τῶν κατὰ ἀν' φλαῖρας εἰς τὴν πέλιν παρλωρόμενοι, ἔγραπον. ὁ δὲ, τὰ παρ' ἀμφοῖν ἀπαγορεύσας, μὲν ἡγεμόνων ἐβουλόετο. καὶ τοῖς μὲν αὐτῶν ἐδόκει, καίτοι μετὰ στρατῶν ἀπαγορεύειν, ἢ τιμωρησόμενοι τὴν δόξαν εἰ γένοιτο, ἢ βεβασιμένους καταστήσειν τὰ ἰουδαίους, καὶ συμμύοντας. αὐτὰ δὲ πρὸς πείσασθαι τὰ ἱεράρχους ὅτι ἐτάχοντο ὅτι κατὰ σκεψόμενοι τὰ ἀφ' ἑσθίας, καὶ τὰ φρονήματα ἥνδε ἰουδαίων πιστῶς ἀγνοούμενα, πείσασθαι οὐκ ἔστιν ἡγεμόνων χλιαρχῶν νεοπολιτανῶν, ὅς δὲ πρὸς τὴν ἀφ' ἑσθίας ὑποσπέρματι ἀφ' ἑσθίας ἀρχήν τῶν βασιλέων καὶ ἱαμείων, τὸν πείσασθαι καὶ τὰς αἰτίας ἐδύλωσεν. ἐνταῦθα δὲ ἰουδαίους οἱ τε ἀρχιερεῖς ἅμα τοῖς δυνατοῖς, καὶ ἡ βουλὴ παρὼν, δι' ἐξουσίαν τὴν βασιλείαν. μετὰ δὲ τὴν εἰς ἐκείνους διεξαγωγήν, ἀπαγορεύοντο τὰς αὐτῶν συμφορὰς, καὶ τὴν φλώρον διεξίεναι ὡς ἔμελλε. πρὸς μὲν ἡγεμόνων ἀρχήν τῶν στρατηγῶν δὲ τὴν ὁρμὴν εἰς οὐκ ἡλίει ἰουδαίους μετέφερε, ταπεινοὺς αὐτῶν βουλόμενος τὰ φρονήματα, καὶ τὴν μὴ δοκῆναι ἀδίκως τὴν πατρίδα, τῆς ἀμύνης ἀπορρίπτειν. οἱ μὲν οὐκ ὡς ἀδίκως ἐκκρίνουν, καὶ δὲ αὐτῶν κτήσας ἐπιθυμοῦντες ἐκρίνουν, συνίστανον ἀνοικτὴν τὴν ἐπιπληξιν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῶν ἱεροσολύμων, ἐπὶ ἐξήκοις πρὸς ἐλθὼν σαδδαίους, ἐξέλιοντο τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὸν νεοπολιτανόν. ἐκείνοι δὲ αἱ τῶν ἀποσπασμένων γυναικῶν πρὸς ἐξουσίαν, καὶ πρὸς τὴν τοῦτον οἰκωμένην, ὁ δῆμος εἰς ὁλοφύρως ἐπαύμενος, ἐπικουρῶν τὸν ἀρχιερέα ἐκείνους. τὴν τε νεοπολιτανὴν κατεβόων, ὅσα παύσονται ὑπὸ φλώρου, καὶ παρὰ τὸν εἰς τὴν πόλιν, τὴν τε ἀρχὴν ἡγεμονίαν ὑποδείκνυντο, καὶ παρὰ τὴν μὲν τὰς οἰκίας. ἔπειτα δὲ ἀρχιερέα πείθοντο τὸν νεοπολιτανόν. σὺν δὲ διεξίενον ἀφ' ἑσθίας μέχρι τῆς σιναί τὴν πόλιν, ἵνα γὰρ ἰουδαίους τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπασιν ῥωμαίοις εἰκόντας, μόνον δὲ ἀπαγορεύοντες φλώρῳ δὲ ἐπιβολὴν τῆς εἰς αὐτοὺς ὡς ἔμελλε. ὁ δὲ, ὡς διόδοισας πείσαν ἔλαβεν ἱκανὴν τῆς ἀφ' ἑσθίας αὐτῶν, εἰς τὸν ἐκείνους ἀφ' ἑσθίας. ἐνταῦθα συγκαλεῖσας τὸ πλῆθος, καὶ πολλὰ μὲν εἰς τὴν αὐτοῖς τὴν πρὸς ῥωμαίους ἐπαμείνας, πολλὰ δὲ εἰς τὸν τῶν ἱερῶν ἐκρίνουν πρὸς ἐξέσθην, καὶ τὴν τοῦ πρὸς τὴν ἑσθίαν ἔσθην ἐξέσθην τὰ ἄλλα, πρὸς καίτοι ἐπαμείνας. τὸ δὲ πλῆθος

A ab impetu conqueuit. & conuocans sacerdotum principes atque curiam, se quidem ait urbe digredi, praesidium tamen apud eos relinquere quantum ipsi voluissent. Ad hæc illis respondentibus, nihil nouandum fore, si vnam tantum relinqueret apud eos cohortem, dum tamen non illam quæ cum ciuibz paulo ante conflixerat: ob ea siquidem quæ pertulere populum illis militibus infensum esse: cohorte sicut precabantur mutata, cum reliqua manu Caesarem regressus est.

Β Liud autem denuò pugnae consilium comminiscens, retulit ad Cestium, & Iudæos defectionis criminatus est: impudenti mendacio illos perpetrasse dicens, quæcumque eos pertulisse constabat. Nec sanè principes Hierosolymorum quæ gesta fuerant, tacerunt; sed & ipsi & Bernice ad Cestium de his quæ Florus iniquè in vrbe egerat, retulerunt. Ille autem susceptis literis partis vtriusque, quid facto opus esset cum principibus deliberabat. Et quibusdam quidem videbatur, cum exercitu in Iudæam Cestium ire debere, & aut vindicare defectionem, si fuisset admissa, aut magis fidem reddere Iudæis eorumque accolas. Ipsi tamen magis placuit aliquem de suis præire, qui & negotia & consilia Iudæorum posset ei fideliter nuntiare. mittit ergo tribuum Politianum, qui ab Alexandria reuertenti Agrippæ circa Iamniam occurrens, & à quo fuisset missus, & ob quas causas indicat. Quo loci Iudæorum etiam pontifices, & reliqui nobiles, eorumque curia adesse curauerant, vt circa regem scilicet officia nouarent. Postea verò quàm illum congrua humanitate coluerunt, conqueisti sunt quàm potuerunt flebiliter de calamitatibus propriis, & inhumanitatem Flori explicauerunt. Quam licet argueret Agrippa, vafre tamen inuentionem suam in Iudæos transtulit, quorum maximè miserebatur, volens scilicet frænare eorum motus: vt per hoc ipsum quod viderentur nihil perpessi iniuriæ, ab ultionis desinerent appetitu. Ad hæc ergo quicumque egregij erant, & propter sua prædia desiderabant quietem, intelligebant regis redargutionem esse plenam benignitatis. Populus autem Hierosolymorum sexaginta stadiis obuiam progressus, officiosè Agrippam & Politianum suscepit. Lamentabantur tamen interfectos coniuges mulieres: quarum plangoribus reliquus quoque populus ad lamenta conuersus, precabatur Agrippam vt genti consuleret. Succlamabant etiam Politiano, vt ingrederetur urbem, videretque quæ essent à Floro gesta: & ita ostendebant forum desertum domosque vastatas. deinceps verò per Agrippam suasere Politiano, vt is cum vno tantum famulo ad Siloam vsque totam circuiret ciuitatem: quatenus ipsis cognosceret oculis, Iudæos omnibus quidem aliis parere Romanis, soli autem Floro aduersari propter magnitudinem in eos factæ crudelitatis. Ille igitur cum circuisset urbem, & mansuetudinis populi sufficiens documentum teneret, ascendit in templum, quod etiam multitudinem conuocauit: & cum plurimis verbis fidem eorum

CAP. XVI.
De Politiano tribuno, & oratione Agrippæ ad Iudæos, ad obediendum Romanis hortantis.

circa Romanos collaudasset, multa etiā ad conseruationem pacis hortatus, adorauit Deū eiusque sanctas in eo tamen consistens loco, in quo licebat per religionem: sicque regressus ad Cestium est. vulgus autem

Iudæorum, ad regem pontificisque conuersus A petebat, ut legati aduersum Florum ad Nero-
nem mitterentur, neque de tanta cæde tacen-
tes suspicionem suæ defectionis præberent:
visum iri quippe eos principes capiendorum
armorum fuisse, nisi præcipientes ostendissent
illum esse qui dedisset exordium, constabat au-
tem multitudinem non esse quieturam, si lega-
tionem aliquis impedisset. Ad hæc Agrippa,
ordinari quidem legatos, qui Florum accusa-
rent, inuidiosum putabat: despicere autem Iu-
dæos in bella commotos neque sibi expedire
cernebat. aduocata igitur concione in xystum,
& in suggesto constituens germanam suam
Bernicen, in Asamonzorum domo (ea liqui-
dem xysto imminebat contra superiorem par-
tem urbis: nam xysto templum erat ponte con-
iunctum) huiusmodi orationem habuit: Si qui-
dem viderem vos omnes ad pugnandum cum
Romanis esse incitatos, neque populi purior-
em sincerissimamque partem pacem velle
feruare, neque processissem ad vos, neque con-
sulere confisus essem: superuacua quippe de
vtilibus oratio est, quando omnium audito-
rum conspirat ad deteriora consensus. Quo-
niam verò aliquos quidem ætas, malorum
belli nescios facit, quosdam verò inconsidera-
ta spes libertatis: nonnullos verò auaritia suc-
cendit, & in confusione rerum capiendum de
inferioribus lucrum: quemadmodum ipsi ab
hoc errore corrigantur, & non per paucorum
improba consilia etiam boni dispercant, exis-
timaui oportere, ut omnibus vobis in vnum
coactis ea exponerem, quæ arbitror expedire.
Obstrepat autem nemo, si non ea audierit
quæ ipsius fert libido. His siquidem qui sunt
ad defectionem irreuocabiliter incitati, lice-
bit etiam post meos monitus manere in pri-
stina voluntate. mea autem etiam ad illos qui
audire cupiunt intercipientur oratio, nisi ab
omnibus vobis silentium præbeatur. Noui E
quidem quod multi & iniurias procurantium
prouincias, & præconia libertatis quasi tragi-
cè prosequantur. Ego autem priusquam discuti-
am qui sitis, & contra quos bellum suscipe-
re tentetis, primum separabo causas, quas con-
nexas putatis. Si enim violatores vestros cupi-
tis vlcisci, cur libertatem magna laude attol-
litis? Si verò istud ipsum feruire intolerabi-
le ducitis, superflua est aduersum rectores que-
rela. illis siquidem vel moderatissime agenti-
bus, nihilominus turpe erit feruire. Conside-
rate autem singillatim, & videte quàm exi-
gua sit materia bellorum. Et primum quidem
ipsa rectorum considerata sunt crimina. Co-
lere siquidem officiis, non exasperare oportet
iurgiis potestatem. Cum verò modico-
rum peccatorum exprobrationes maximas
facitis, aduersum vos profectò eos quibus in-
fertis contumelias irritatis. Relinquentes
quippe & quod antea clanculo & cum qua-
dam verecundia nocebant, palàm vos con-
fidenterque populantur. nihil autem ita pla-
gas coercet ut patientia, & violatorum quies
violantibus iniicit pudorem. Fac autem eos,
qui à Romanis in prouincias mittuntur, esse
grauiter molestos, non tamen etiam Romani omnes violant vos, neque ipse Cæsar, aduersum
quem pugnare vultis. Neque enim ex præcepto illorum improbus ad vos quisquam venit: neque
τοὺς ὑπο

τῶν ἰουδαίων, ὅτι τὸ βασιλεὺς καὶ τοὺς ἀρχερεῖς ἔα-
πόμῳ, ἀφίστεις καὶ φλάσθαι πᾶμπεπνῆξιν τοὺς
νέστον, καὶ μὴ σιωπῆσαι τὰς δὴ τοσούτω φόβῳ, κα-
ταλιπεῖν αὐτοῖς ὑπονοῖαι ἀποστασεως. δόξεν γὰρ αὐ-
τοῖς κατὰρξαι τῶν ὀπλων, εἰ μὴ φθάσαι τὸν ἀνδρα-
ποτὸ κατὰρξαστα. φασεσι δὲ ἵσταν οὐκ ἡρεμισόντας,
εἰ τὴν ὁρεσβείαν τῆς ὑποκαλύψαι. ἀγρίππα δὲ τὸ μὴ
χειροποιεῖν φλάσθαι κατηγόρους, ὅτι φθονοὶ ἐδίκεν.
B τὸ ἀπιδεῖν δὲ ἰσθμίου εἰς πόλεμον ἐκλειπόμενους,
οὐδὲ αὐτῶν λυσιστελες κατεφάνετο. φερεσκαλεσάμε-
νθ' δὲ εἰς τὸν ἔξυτον τὸ πλῆθος, καὶ ὡδῶς σπασάμενθ' ἔν
ἀφελόπῳ τὴν ἀδελφὴν βερνίκην, ὅτι τῆς ἀστα-
μωγῶν οἰκίας, αὐτὴ γὰρ ἦν ἐπάνω τῆς ἔξυτος τοὺς
πύργους τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ γέφυρα τῶν ἔξυτος πύργων
συνῆπεν, ἔλεξε τοιαύτη. εἰ μὴ ἴωσιν πάντας ὑμᾶς
πολεμεῖν ῥωμαίοις ὡμημέροις, καὶ μὴ τὸ δῆμον τὸ
καταρξάσθαι ἐβίβαντατον, εἰλικρινέστατον, εἰρηνικὸν ἀγῶνα φε-
ρημέροις, οὐτ' αὖ παρῆλθον εἰς ὑμᾶς, οὐτε συμ-
βουλεύειν ἐτάροισιν. ἀφιστὸς γὰρ ὑπὸ τῶν δειν-
τα ποιεῖν πᾶς λόγος, ὅταν ἡ τῶν ἀκούοντων πᾶσαν
τοὺς τὸ χεῖρον ὁμόνοια ἦ. ἴσθαι δὲ πᾶσι μὴ ἡλικία
τῶν ἐκ πολέμου κακῶν ἀποείρατος, πᾶσι δὲ ἐλπίς ἀ-
λόγος ἐλδοθείας, ἐρίου δὲ πλεονεξία τῆς παρεξύ-
ρει, καὶ τὸ ὡδῶς τῶν ἀδυνεστέρων ἰαὶ τὰ ἀεργήματα
συγχυθῇ, κέρδος, ὅπως αὐτοὶ τεσσάρων διδόντες με-
ταβάλλονται, καὶ μὴ τῆς ἐρίου κακοβουλίας οἱ ἀγα-
θοὶ ὡδῶς πολυάσπον, φήδην δὲ τῶν αὐτῶν πᾶσι
ὑμᾶς συναγαγὼν εἰπεῖν ἀνομίῳ συμφέρον. δορο-
βήσθ' δὲ μοι μηδὲς, ἰαὶ μὴ τὰ τοὺς ἡδονῶν ἀκούη.
τοῖς μὴ γὰρ ἀηκέτως ὅτι τὴν ὑπόστασιν ὡμημέροις,
ἐῖσι καὶ μὴ σὺν ἐμῶν ὡδῶν ἰσθμίου τὰ αὐτὰ φερεῖν.
ἔμοι δὲ ἔλαττι εἰ καὶ τοὺς ἀκούειν ἐδύνανται ὁ
λόγος, εἰ μὴ ὡδῶς πάντων ἡσυχία γρήνται. οἶδα μὴ
οὐκ ὅτι πολλοὶ τὰς ἐν τῶν ὁπλῶν ὑβρίδας, καὶ τὰς
ἐλδοθείας ἐκκάμα ἔαγ' ἀποδοῖ. ἰγὼ δὲ ὅτι ὅτι
τάξιν πῖνεις ὄντες, καὶ πῶς ὅτι χειρεῖτε πολεμεῖν, φε-
ρεῖν ἔλαττι τὴν συμποκλῆν τῶν φερεσάτων. εἰ
μὴ ἀμυνέσθαι τοὺς ἀδικουῦσας, πῶς σμυνέτε τὴν ἐ-
λδοθείαν. εἰ δὲ τὸ δουλεύειν ἀφῶν ἡ γῆδον, πε-
ρεσθ' τοὺς ἡγεμόνας ἡ μέμψας. καὶ γὰρ ἐκείνων
μετελάτουν, ἀγροὶ ὁμοίως τὸ δουλεύειν. σκο-
πεῖτε δὲ ἐκαστὸν τοῦτων, ὡς εἰς μικρὰ τὴν πο-
λεμῶν ἡ ὑπόδοις, καὶ φερεῖται γὰρ τὰ τῶν ὁπλῶν
ἐγγλήματα. φερεῖται δὲ οὐκ ἐραδίῳ δὲ τὰς
ἐξουσίας. ὅταν ἡ τῶν μικρῶν ἀμῶνιμάτων τοὺς ἐξο-
νειδισμοὺς ποιεῖται μεγάλοις, καὶ ἴαυτῶν τοὺς ὁπ-
διζομήρους ἀπὸ ἐλγῆς, καὶ παροῦσας τὸ λῶδρα
καὶ μὴτ' ἀποδῶ ὑμᾶς βλάπῃ, πορδοῦσι φερεῖται
οὐδὲν δὲ οὐκ τὰς πληγὰς, αἷς τὸ φέρειν ἀστέλλει, ἐ-
τὸ τῶν ἀδικουμένων ἡσυχον τοὺς ἀδικουῦσι γένε' ἔλα-
ττι. φέρε δὲ ὅτι τοὺς ῥωμαίους ὑπὲρ τῆς ἀντι-
στῶς χαλεποὺς, οὐκ ἔστι ῥωμαῖοι πάντες ἀδικουῦσιν ὑ-
μᾶς, οὐδὲ καὶ σαρ, καὶ οὐκ ἀφῶν τὸν πόλεμον. οὐ
γὰρ ἐξ ἐκπληκτικῆς ἀφῶς ποιεῖται ἀφῶς ἐκείνων, οὐδὲ γὰρ

εδούσαντες τὰ πυρρίνα αἶα ὄρη, καὶ τοὺς ἐδουλώ-
 σαντο ῥωμαῖοι. φερούσθαι δὲ ἤρκεσε τῷ ἔτι δυσμά-
 χων καὶ ποσὺν ἀπώκειν μύρον, ἐν τῷ γὰρ. τίς ὑμῶν
 ἐκ ἀκοῇ παρέειπε τὸ γερμανὸν πλῆθος; ἀλλὰ μὲν
 γὰρ καὶ μεγάλῃ σωματείᾳ, εἰδὼς δὲ πῶς πολλὰ κί-
 ἐπὶ πανταχού ῥωμαῖοι τοῖς ἔσταν αἰχμαλώτους ἔ-
 χουσιν. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ μὲν ἀπὸ τῆς νημέρου, μείζων
 δὲ τῇ σωματείᾳ ἔχοντες τὰ φρονήματα, καὶ τὴν
 μὲν τυχλὴν θανάτου καταφρονῶσιν, τοῖς δὲ θυμοῖς
 τῇ ἀρχιτάτῃ θηρίων σφοδρότεροι, ῥέων τῆς ὁρ-
 μῆς ὅσον ἔχουσιν, καὶ ῥωμαίων ὅκτω τάγμασι διμα-
 ζόμενοι, δουλεύουσι μὲν ἀλάντες. τὸ δὲ ὅλον αὐτῶν
 εἶναι φησὶν ὁμοῦ ἔσται. σκίψαντες δὲ καὶ τὸ βρετταν-
 ῖαν τῆρος, οἱ τοῖς ἡεροσολύμων τήχῃσι πεποιθότες.
 καὶ γὰρ ἐκείνους περὶ βελήμωνες ὠκεανόν, καὶ τῆς καθ'
 ἡμῶς οἰκουμένης οὐκ ἐλάσασα πῶσον οἰκουμένης,
 παύσαντες ἐδουλώσαντο ῥωμαῖοι. πᾶσα δὲ τὰ
 γὰρ τὴν πᾶσιν τῶν πῶσον ἀφελῶνται. καὶ τὴν δὲ
 πολλὰ λέγει, ὅπου καὶ πᾶρδοι τὸ πολεμικώτατον
 φύλον, ποσούτων ἀρχόντες εἶναι, καὶ τιλικαύτην πε-
 ρὶ βελήμωνες δύναμιν, ὁμήρεσι πέμπουσιν ῥωμαίοις.
 καὶ ἐστὶν ὅτι τῆς ἰταλίας εἶναι, ἐν εἰρήνῃς περὶ φάσθαι
 δουλεύουσιν τὴν δὲ τῆς αἰατολῆς ἀρχιεῖαν. πάν-
 των δὲ χερσὶν τῇ ὑφ' ἥλιον τὰ ῥωμαίων ὅπλα φε-
 ρομένουσιν, ὑμῖς μὲν πολεμήσετε, καὶ τὸ τὰ καρ-
 χηδονίαν τέλος σκοποῦντες, οἱ τὸν μύρον αὐχρῶντες
 αἰνέσαι, καὶ τὴν δὲ φοινίκων ἀρχιεῖαν, τὸ τὴν σκί-
 πονος διέξειν ἔπασον. οὗτοι δὲ κυρτῶναι τὸ λακωνῶν
 γῆρας, ἔτι μὲν μαχέται, τὸ μὲν τῆς διφάδος ἐκτε-
 παμύρον φύλον, καὶ αἱ φοβεραὶ καὶ τοῖς ἀκούουσι σὺρ-
 τες, μαστιγῆς τὴν καὶ μαῦρεν, καὶ τὸ νομάδων ἀπυ-
 ρον πλῆθος, τὰς ῥωμαίων ἀκούσαι ὑπέρτας. τὴν δὲ
 ἐν τῇ τῆς οἰκουμένης μοίρῃ, ἥς ἐστὶν ὁ ζαριθμήσα-
 δαι τὰ εἶναι ῥάδιον, ὁ ζαριθμῶν ἀτλαντὶ καὶ πε-
 λῶν, καὶ ἑλίας ἡ ἑσπέρια, καὶ μὲν τῆς ἐρυθρῆς θα-
 λῶσος, τοῖς ἀπὸ τῆς νημέρου ἀφίσταται, ἐξ ἑσπέρια-
 πο μὲν ὅλιν. χερσὶ δὲ τῇ ἐπιστῶν καρπῶν, οἱ μὲν
 αὐτὸ τὸ καὶ τὴν ῥώμην πλῆθος ἐξέφουσι, καὶ ἔξω-
 θεν παντοίως φερόμενοι, καὶ τὰς χερσὶς τῆς
 ἡγεμονίας παρέχουσιν ἐπὶ μὲν τὰς ἐσφορὰς, ἐστὶν τῇ
 ὁπταγμάτῃ ὡς περὶ ὑμῖς ἔβειν ἡ γούμφοι, καὶ περ-
 ῖνος τῶν ματος αὐτοῖς ὡς γούμφοι, καὶ τὴν δὲ πᾶρ-
 θεν ὑμῖν ὑποδύκνουν τὴν ῥωμαίων δύναμιν; παρὲν
 ἐξ ἀγῶνις τῆς γῆνις, καὶ ἐκ τῆς γῆνις μὲν καὶ
 εἰς τὴν δὲ τῆς ἀφίσταται ἀφίσταται, ὁμοῦς τὴν ἔσται τῆς
 ἰνδικῆς; πάντες οὖν περὶ τὰς ἐπιστολὰς ἔχουσιν
 μαχάδας ἀφίσταται, διὰ τῇ ἀφίσταται κατοι-
 κοιῶται, αἱ ἐστὶν ἐκ τῆς καθ' ἑαυτὴν κεφαλῇ ἐ-
 σφοδρῆς ταμῆσθαι, τὴν ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἐκ
 ἀφίσταται, καὶ τὴν πλῆθος ἀφίσταται καὶ ἔσται ἔχου-
 σα τὴν ἀφίσταται, πλῆθος τὴν ἀφίσταται ἐν-
 κα καὶ πλῆθος, περὶ τὴν καὶ μὲν, μήκος μὲν
 γὰρ αὐτῆς, ἐκ τῆς σπέρια, ὁμοῦς δὲ ἐκ τῆς
 δὲ καὶ τὴν δὲ ἐκ τῆς παρ' ὑμῶν φέρει καὶ ἐκ τῆς
 πλῆθος ῥωμαίοις παρέχει, καὶ τῇ χρημάτων ἔξωθεν,

Alexandriam scilicet, multitudine & diuitiis abundantem, magnitudine quoque non imparem. Habet
 siquidem in longitudine stadia triginta, in latitudine verò non minus quàm decem, tributorum ve-
 rò multo amplius per menses singulos infert, quàm vos toto anno penditis : & præter pecuniam,

A Pyrenæorum montium eluctati vertices, di-
 tioni suæ hos quoque subdiderunt Romani:
 atque ita bellicosis gentibus, tantòque (ut dixi)
 spatio diremptis, legio in præsidio vna satis est.
 Quis vestrùm non audiuit multitudinem Ger-
 manorum, virtutem quoque & magnitu-
 dines corporum (ut arbitror) sæpe vidi-
 stis. siquidem ubique Romani earum gen-
 tium captiuos habent. Sed illi ita ingentem
 spatiis regionem incolentes, spiritus autem
 maiores corporibus gerentes, & animam
 quidem contemptricem mortis, indignationes
 autem vehementiores feris, nunc Rhenum li-
 mitem habent, & octo Romanorum legioni-
 bus domantur : & seruiunt quidem qui capti
 sunt, reliqua autem eorum gens vniuersa salu-
 tem in fuga non in armis reponit. Considera-
 te autem etiam Britannorum muros, qui Hie-
 rosolymæ confiditis muris. Illos siquidem cir-
 cumdatos Oceano, & penè non minorem
 quàm noster orbis est habitantes, Romani na-
 uigantes redegerunt in ditionem suam : qua-
 tuorque legiones tantæ magnitudinis insulam
 tuerunt. Et quid opus est plura dicere? quando
 etiam Parthi, bellicosissimum genus, tantis
 prius populis imperantes, & tam magnis opi-
 bus circumdati, obsides tamen mittunt Roma-
 nis : èstque cernere, sub specie pacis seruien-
 tem in Italia præcipuam Orientis nobilita-
 tem. Vniuersis penè qui sub sole incolunt, Ro-
 manorum arma venerantibus vos soli bel-
 lum geretis? Neque Carthaginensium con-
 siderabitis finem, qui magnum illum Hanni-
 balem iactantes, & ex nobili Phœnicum stir-
 pe venientes, tamen sub Scipionis dextera cor-
 ruerunt? Sed neque Cyrenæi Lacedæmone
 oriundi, neque Marmaridarum genus vs-
 que ad inaquos solitudines protentum, ne-
 que terribiles etiam audientibus Syrtis, Na-
 sāmōnes quoque & Mauri, & innumerabi-
 lis multitudo Numidarum virtutes impediē-
 re Romanas. Sed tertiam partem orbis ter-
 rarum, cuius ne numerare quidem nationes fa-
 cile est, quæ scilicet sub Atlantico mari & co-
 lumnis Herculis vsque ad rubrum mare infi-
 nitos numero, & locis Æthiopas continet,
 totam tamen ceperunt armis : & præter fruges
 annuas quibus Romanam multitudinem octo
 mensibus pascunt, alia quoque vectigalia pen-
 dunt, expensas quoque deuotissimi imperio
 ministrant, nihil de his quæ iubentur, si-
 cut vos, contumeliosum putantes. & quidem
 vna cum illis tantum legio commoratur. Sed
 quid opus est longè petitis exemplis potè etiam
 explicare Romanam? cum eam possitis de vici-
 na vobis Ægypto diligenter inspicere. Hæc
 enim cum vsq; ad Æthiopias porrigatur, opu-
 lentamque Arabiam, contigua quoque sit In-
 dia, quinquaginta & septingentas myria-
 das incolarum habens, præter Alexandrino-
 rum plebem, tamen vectigalia, quorum ma-
 gnitudinem de censu singulorum capitum æ-
 stimari licet, deuotissimè penditans, Roma-
 num non dedignatur imperium : & certè
 quàm magnum stimulum defectionis habens,

quatuor mensium Romanæ plebi annonam ministrat. Munitur autem vndique aut incommutabili solitudine, aut importuoso mari, aut fluminibus, aut cœnolis paludibus, quorum tamen omnium nihil Romana fortuna fortius fuit. Duæ enim legiones ciuitati insidentes, profundam Ægyptum cum illa Macedonum nobilitate frænant. Quos igitur in bella de solitudinibus aliquibus socios assumtis? Siquidem omnes qui in orbe habitabili degunt, Romani sunt: nisi fortè quis vestrum spes suas ultra Euphratem porrigat, & Adiabenorū regionem gentiles suos æstimet adiutores. Porro nec illi propter irrationabilem causam tanto se bello implicabunt: nec si tam probroso operi assensum darent, Parthus tamen sineret. Est quidem ei cura tuendæ cum Romanis amicitia, & arbitrabitur fœdus esse temeratum, si quis de his qui subiecti sunt eius imperio, aduersum Romanos in bello procedat. Superest igitur ad diuinum confugiatur auxilium. verum & hoc apud Romanos est. sine Deo quippe impossibile esset imperium tale consistere. Considerate autem quemadmodum hæc ipsa erga ipsam religionem immoderatio, etiam si cum longè inferioribus bellū geratis, tamen ad dispensandum sit vobis difficilima, atque eadem transgrediendo offendatis Deum, per quæ cum auxiliaturum putatis. Si enim seruetis sabbatorum consuetudinem, & ad nullum actum moueamini, facile profecto capiemini. Sic quippe etiam maiores vestri experti sunt, hos maximè dies Pompeio ad bellū destinante: in quibus scilicet hi qui oppugnabantur, ori gerebant. Transgredientes autem in bello legem patriam, nescio propter quid in reliquum dimicetis. Vna siquidem nunc vobis intentio est, ne quid de patria institutione soluiatur. Quemadmodum autem aduocabitis in adiutorium Deum, si cultum ei debitum sponte violetis? Assumunt autem singuli quique bellum, vel diuinæ virtuti, vel humanis opibus confidentes. Cum verò vtrique hæc quantum ad ipsam pertinet consequentiam, deseruntur, in manifestam vtrique captiuitatem volentes pugnare prosiliunt. Quid autem prohibet propriis manibus filios vestros coniugēsq; laniare, & hanc pulcherrimam inflammare patriam? Erumpentes siquidem in furorem, luctabimini vel ignominia superatorum. Bonū est, o amici, bonū est, dum adhuc stat navis in portu, præcauere tempestatē futuram, & nō eo tēpore, quo in medias irrueris procellas trepidare. His siquidem qui in improuisa mala inciderint, superest vt digni vel miseratione videantur: qui verò se in apertum discrimen iniecerint, etiam exprobrationibus onerentur. Nisi fortè aliquis vestrum æstimet secundum pacta conflictum ire Romanos, aut postquam vicerint, moderatè vobiscum acturos, & non in exemplum aliarum gentium sacram hanc urbem inflammatorios, interfecturos autem vniuersum genus vestrum. Neque enim qui superfueritis armis, vsquam locum fugæ habebitis, vniuersis scilicet gentibus vel iam habentibus Romanos dominos, vel habere metuentibus. Periculum autem non solum vos manebit, sed etiam in reliquis ciuitatibus habitantes Iudæos: Neque enim est in toto orbe populus, in quo non vestra portio sit: quos certè omnes vobis rebellantibus, cæde crudelissima diuersi quique conficiant, & propter paucorum virorum

τῇ ῥώμῃ σὶν μὴ αὖ τισὶν ἀρῶν. τετοίχισται δὲ πᾶσι-
 ζῶν ἢ δυσβάτοις ἐρημίαις, ἢ θαλάσσαις ἀλιμύροις,
 ἢ ποταμοῖς, ἢ ἔλεον. ἀλλ' οὐδὲν τοῦτον ἰσχυρότερον
 ἀρίστη τῆς ῥωμαίων τῆς. δύο δὲ ἐγκαθήμενα τῇ
 πόλει τὰ γένητα, τὴν βαθείαν ἀπὸ πῶν ἀμὰ τῇ μα-
 κεδόνων ἀγροῖα χαλινῶσι. τίτας οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον
 ἐκ τῆς ἀοικίας τοῦ ὡδραλῆ-φειδὶ συμμάχους. οἱ ἄλλοι γὰρ
 ἐπὶ τῆς οἰκουμένης, πάντες εἰσὶ ῥωμαῖοι. εἰ μὴ πε-
 ρὶ δ' ὁφθαλμῶν ἐκτείνει τὰς ἐλπίδας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς
 ἀδριατικῆς ὁμοφύλοις οἴεται ποροσσευμένους. οἱ δὲ,
 οὔτε δὲ ἀπὸ ἀλλοτρῶν τηλικούτων πολέμων συμπλέ-
 ζουσιν ἑαυτοῖς, οὔτε βουλοσάμενοις κακῶς, ὁ παρ-
 ρος ἐπὶ τῆς. ποροσσευόμενοι γὰρ ἀπὸ τῆς ποροσσευόμενης
 ἐκ χειρὸς, καὶ ὡδραλῆ-φειδὶ οἴονται τὰς ἀποστάσεις,
 καὶ περὶ τῆς ὡδραλῆ-φειδὶ αὐτὸν ἐπὶ ῥωμαῖοις ἴη. λοιπὸν οὐκ ἐπὶ
 τὴν ἐκ τῆς θεοῦ συμμάχου καταφύκτιον. ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὡδραλῆ-φειδὶ ῥωμαῖοις τίταται. διὸ γὰρ θεοῦ συστήται
 τηλικαύτως ἡ γένητα ἀδύνατον. σὶν-φειδὶ δὲ ὡς
 ὑμῖν τὸ τῆς θεοσκέας ἀκράτος, εἰ καὶ ποροσσευόμε-
 νους πολυμήντες, δυσδοικῶν, καὶ δὲ ἀμύληται
 τὸν θεὸν ἐλπίζετε σύμμαχον, ταῦτα ἀναγχεζόμε-
 νοι ὡδραλῆ-φειδὶ ὑποσφίγγετε. τηροῦντες μὲν γὰρ τὰ
 τῆς ἐβδόμης ἐπὶ, καὶ ποροσσευόμενοι μηδὲν ποροσσευόμε-
 νοὶ μὲν, ῥαδίως ἀλώσιν: καὶ δὲ τὰ ποροσσευόμενοι
 πομπή-φειδὶ ταῦτα μάλιστα τὰς ἡμέρας ἐπὶ τῶν ποιν-
 σαμένων τῆς πολιορκίας ἐπὶ τῆς ἡροῦ οἱ πολιορκού-
 μενοι. ὡδραλῆ-φειδὶ δὲ ἐπὶ τῶν πολέμων τὸν παρρῶν
 νόμον, οὐκ οἶδα ὡς οὐ ποιοῦν ποιοῦσιν τὸν ἀγῶ-
 να. ποροσσευόμενοι γὰρ ὑμῖν μία, τὸ μὴ τῆς πατρίδος τῆς
 ταλῶσαι. πῶς δὲ ἐπὶ καλῶς τὸν θεὸν εἰς ἀμύληται,
 οἱ ὡδραλῆ-φειδὶ ἐκουσίως τὴν εἰς ἀπὸ τῆς ἀπαι-
 ας; ἐπὶ τῶν ποροσσευόμενων δὲ ἐκαστοὶ πόλεμον, ἢ θεία παρρῶν
 νόμος, ἢ ἀπὸ τῶν ποροσσευόμενων θοηθῆναι. ἐπὶ δὲ τὴν παρρῶν
 νόμον τὸν ἐκ τῶν ποροσσευόμενων, φαίνεται ἀλῶσαι οἱ ποιν-
 σαμένοις ἀμύληται. πῶς δὲ καλῶς τὰς ἡμέρας τῆς
 ἀγῶνης ἀμύληται τὰ καὶ γυναικας, καὶ τὴν πορο-
 σσευόμενων παρρῶν ταῦτα καταφύκτις; μαν-
 τας γὰρ οὕτως, τὸ γὰρ τῆς ἡτῆς οἰκίας καρδίστετε. κα-
 λῶν ὡς φίλοι καλῶν, ὡς ὅτε ἐπὶ ὁμοῦ τὸ σκάφος, πορο-
 σσευόμενοι τὸν μάλιστα χειμῶνα, μηδὲ εἰς μέσας
 τὰς θυλάκας ἀπὸ λιμνῶν ἀναχθῶναι. πῶς μὲν γὰρ
 ἐπὶ ἀδύλων ἐπὶ ποροσσευόμενοι δ' ἐπὶ, τὸ γυνὴ ἐλπίδων
 ποροσσευόμενοι. ὁ δὲ εἰς ποροσσευόμενοι ἀπὸ τῶν ὁμοῦ, καὶ
 ποροσσευόμενοι δ' ἐπὶ. πῶς εἰ μὴ περὶ ὡδραλῆ-φειδὶ σω-
 θῆναι πολεμήσιν, ὡς ῥωμαῖοις κατὰ τῶν ὡδραλῆ-φειδὶ
 ποροσσευόμενοι, ἀλλ' οὐκ εἰς ὡδραλῆ-φειδὶ ὡδραλῆ-φειδὶ
 κατὰ φέξιν μὲν τὴν ὡδραλῆ-φειδὶ πόλιν, ἀμύληται δὲ πᾶν
 ὡδραλῆ-φειδὶ τὸν ποροσσευόμενοι. οὐδὲ γὰρ ποροσσευόμενοι
 ποροσσευόμενοι, ἀπὸ τῶν ὡδραλῆ-φειδὶ ποροσσευόμενοι, ἢ δι-
 δικόται γέν. ὁ δὲ κινδύων, οὐ τῆς ἐπὶ τῶν ποροσσευόμενοι,
 ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ τὰς ἀλλας πόλεις κατὰ τῶν ποροσσευόμενοι.
 ὡς γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης δῆμος, ὁ μὴ ποροσσευόμενοι ὡδρα-
 λῆ-φειδὶ ὡδραλῆ-φειδὶ ποροσσευόμενοι ὡδραλῆ-φειδὶ
 κατὰ φέξιν οἱ ποροσσευόμενοι, καὶ δὲ οὐδὲν ἀμύληται

κακοβουλίας, πᾶσα πληροῦσθεται πόλις ἰουδαϊκοῦ
 φόρου. καὶ συγγνώμη μὲν τοῖς τὸ πρῶτον ἀπέχεσθαι. ἀλλὰ
 μὴ παραχρῆν, λογισάμενοι πῶς πρὸς οὕτω φιλανθρω-
 πικῶς ὅπλα κινεῖν ἀδύνατον. εἰσελθόντες δὲ οἰκτοὺς ὑμᾶς,
 εἰ μὴ καὶ τὰ νῦν καὶ ἡμετέρας, ἀλλὰ τὴν μητροπόλεως
 ταύτης, καὶ τῶν ἱερῶν θεοβόλων. φέρεται τὸ ἱερὸν,
 καὶ τὸν νόμον ἐάν τοις μὴ τῶν ἀγίων τηρήσασθαι, ἀφείξον-
 ται γὰρ οὐκ ἐπὶ ῥωμαῖοι τοῦτον κερτύναντες, ἀνφει-
 σάμενοι πρὸς τὴν ἡμετέραν. μὲν γὰρ τοῦτο μὲν δὲ ἰσχυ-
 ρὸν ὁ μὲν τὰ ἅμα καὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγγέλους τῶν θεῶν, καὶ
 παρὶς δὲ τὴν κοινὴν, ὡς ἐδὶν τῶν σωτηρίων ὑμῖν κα-
 θυρῆκαί μιν. ὑμῖς δὲ βουλόσασθε μὲν τὰ δύνον-
 τα, κοινῇ σὺν ἡμῖν τὴν εἰρήνην ἐξεῖτε. παραχρῆν
 δὲ τοῖς θυμῶν, χρεῖς ἐμὸν κινδυνεύετε. ποταῖτα
 εἰπόντες, ἐπὶ δὲ χρεῖς τὴν μὴ τῆς ἀδελφῆς, καὶ τὸ πολὺ τὸ
 ὅριον αὐτῶν ἐπαυσε τοὺς διακρυσην. ἀνέβωον δὲ, ὡς ῥω-
 μαῖοις, ἀλλὰ φλώρω, διὰ τὴν παρὶς ταπτολεμῶν. πρὸς
 ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀντίπατος, ἀλλὰ τὰ ἔργα ἐφῆ ῥω-
 μαῖοις ἡδὴ πολεμουμένοις ἐστίν. ἔτι γὰρ τὰ καὶ σταθερὰ δι-
 δάκατε τὸν φόρον, καὶ τὰς σφᾶς ἀπικοῦσθε τὴν αἰται-
 νίαν. ὑποσχεσάμενοι δὲ αὐτῶν αἰτίαν τὴν ὑποστάσεως,
 εἰ ταύτας τὴν συνάψετε πάλιν, καὶ τελέσειτε τὴν εἰσ-
 φορᾶν. καὶ γὰρ ἡδὴ γὰρ φλώρου τὸ φερόμενον ἐστίν, ἡ φλώ-
 ρω τὰ χρηματὰ δώσετε.

Κεφ. xθ. **Τ**ούτοις ὁ δῆμος ἐπεΐδωτο, καὶ μὴ τὴν βασιλείαν
 τῆς βερνίκης ἀδελφῆς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν ἑξάν-
 το τῆς τῶν σφᾶν δομήσεως. εἰς δὲ τὰς κάμας, οἱ τὴν ἀρ-
 χοντες, καὶ οἱ βελόταί μαιωδόντες, τοὺς φόρους σὺν
 ἑλπίσιν. ταχέως δὲ τὰ πασάρωντα τάλαντα, το-
 σοῦτον γὰρ ἔλειπον, ἡθελῶν. καὶ τὴν μὲν πόλιν τοῦ
 τε τὴν ἀπειλῶν, οὕτω κατὰς εἰλη ἀντίπατος. αὐ-
 τῶν δὲ ἐπεισὶν πρὸς τὸν πλῆθος ὑπακούειν φλώ-
 ρω, ἀρχὴς αὐτῶν πύμψη καὶ σαρδὸν δόξον. παραπα-
 ρεῖν δὲ τῶν ἐξελθόντων, ἐβλάστησεν εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ τὸ πό-
 λιν αὐτῶν ἐξελθόντων, ἐπὶ τῶν δὲ πινεῖ τὰ πασῶν,
 καὶ λίαν εἰς αὐτὸν ἐβλάστησεν. ὁ βασιλεὺς τὸ ὅριον τῶν
 ἡμετέρων ἐκείνων ἀκαταχέτω ὅραν, καὶ χαλεπήνας
 ἐφ' οἷς παραπυλάκισο, τοὺς μὲν ἀρχοντας ἅμα τοῖς
 δυνατοῖς αὐτῶν ἐπιμπε πρὸς φλώρον εἰς ἡμετέρας,
 ἵνα ἐκείνοις ἐξ αὐτῶν ὑποδείξῃ, τοὺς τὴν χώραν διορθε-
 γήσαντας. αὐτὸς δὲ ἀνέχρησεν εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ τὴν
 τῶν πινεῖ τῶν μάλιστα κινεῖν τὸν πόλεμον σὺν ἡμῖν
 τῶν, ὁρμήσαντες ἐπὶ φερόμενον πρὸς τοῦ μὲν μάλιστα
 καὶ καταλαβόντες αὐτὸν λαθεῖν, τοὺς μὲν ῥωμαῖοις ἀπὸ
 σφᾶς, ἐπὶ τοῖς κατὰς τῶν ἰσίδους.

Κεφ. λ. **Α**μα καὶ τὴν τὸ ἱερὸν ἐλεάζαρος υἱὸς ἀναία τῆ
 ἀρχιερέως, ναβίας θεαυτάτος, στρατηγῶν πῆτε,
 τοὺς καὶ τὴν λαβείας λειτουργουῦντας ἀπ' εἰθῆς, κηδε-
 νός ἀλλοφύλου δώρον, ἡ θυσιῶν πρὸς τὸν θεόν. τὸ
 δὲ τὸν πρὸς ῥωμαῖοις πόλεμον καταβολὴν. τὴν γὰρ
 ἱερὸν τοῦτον θυσιῶν καὶ σαρδὸν ἀπὸ ῥήριψαν, καὶ πολλὰ
 τῶν τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γινόμενων πρὸς τὸν θεόν
 μὴ ὡς λαθεῖν τὸ ἱερὸν τῶν ἡμετέρων ἔδος, οἱ καὶ ἐπὶ
 ὅταν, πολὺ μὲν καὶ τὴν σφετέρῳ πλῆθος πεποιδότες,

liquidem hostias Caesaris, quæ pro Romano populo offerri solitæ erant. Plurimum autem super hoc pontificibus, aliisque nobilibus deprecatis, ut non præterirent eum morem, quo supplicaba-
 tur pro regibus, nihil tamen acquieuerunt, non parum quidem & suæ multitudini confidentes:

A praua consilia: vniuersæ vrbes Iudaico san-
 guine redundabunt. Manet autem venia eos
 qui talia patrauerint, quod sint nimirum ve-
 stro vitio coacti. Si verò eadem exequi super-
 federint, considerate quàm impium sit, ad-
 uersum tam benignos arma mouisse. Subeat
 autem vos miseratio, & si non filiorum ve-
 strorum atque coniugum, saltem istius ciui-
 tatis, quæ mater urbium vestræ regionis voca-
 tur. Parcite mœnibus sacris, parcite venerabi-
 libus adytis, templumque vobis & sancta san-
 ctorum seruate. Neque enim vltcrius sanctores Ro-
 mani his abstinebunt, quibus primò parcen-
 tes nullam receperunt gratiam. Ego testor qui-
 dem sancta vestra, sacra totique angelos Dei, pa-
 triamque communem, quod nihil eorum con-
 siliorum, quæ vobis viderim expedire, subtra-
 xerim. vos autem decernentes, quæ oportet,
 mecum in pace degetis: si verò protuleritis i-
 ras, absque me periculis subdemini. His di-
 ctis, altante etiam sorsore lacrymauit, & multâ
 partem de eorum impetu lacrymis infregit.
 Succlamabant autem non se aduersum Roma-
 nos, sed aduersum Florum ob ea quæ pertulif-
 sent, bellum gerere. Ad quos rex Agrippæ Sed
 opera vestra, inquit, talia sunt, qualia aduer-
 sum Romanos pugnantium. neque enim Cæ-
 sari vectigal dedistis, & Antonianas porticus
 incendistis. Sopietis autem causam defectionis,
 si & porticus denuo construatis, & tri-
 buta reddere matureris. Neque enim Flori
 hoc præsidium est, aut pecuniam Floro da-
 britis. His consultis populus acquieuit, &
 cum rege ac Bernice ascendentes in templum
 porticus ædificare adorti sunt. Per vicos au-
 tem & regiones principes quique decurionef-
 que dispersi, vectigal colligebant: celeritè-
 que quadraginta talenta (tantum enim erat
 reliquum) redacta sunt. Er belli quidem im-
 minentes minas eo tunc more Agrippa com-
 pescuit. Deinceps verò persuadere populo ten-
 tabat, ut parerent Floro, donec successor ei à
 Cæsare mitteretur. Ad quam orationem mul-
 tudo accensa, nec à verborum in regem con-
 tumeliis temperauit, sed protinus eum vrbe pe-
 pulerunt: ausque sunt nonnulli seditionis
 etiam saxa in eum iacere. Rex autem videns
 tumultuantium irrecuocabilem impetum, &
 conquerendo quod contumeliis esset affectus
 principes quidem eorum vnâ cum aliis poten-
 tibus misit ad Florum Cæsaream, ut ipse ex
 eis eligeret, qui de tota regione vectigal exi-
 gerent. ipse verò discessit in regnum.

Per idem tempus quidam eorum, qui bel-
 lum maximè mouebant, congregati irrue-
 bant in quoddam præsidium, quod vocabatur
 Massada: & occultè eo peruato, Romanos o-
 mnes interfecerunt: alios autem de suis posue-
 runt custodes. In templo quoque Hierosolymorū
 Eleazarus quidam, filius Ananiæ pontificis, iu-
 uenis audacissimus, dux illo tempore militum,
 persuasit his qui sacrificiis ministrabant, ut
 nullius munus aut hostia, qui non esset de Iu-
 dæorum gente susciperetur. Id autem erat Ro-
 mani belli scminarium atque matetia. Reiecit

CAP. XVII.
 De cepta
 rebellionē
 Iudæorum
 contra Ro-
 manos.

robur siquidem omne res nouare cupientium, A
eorum voluntates iuuabat : maximè autem
aspiciebant Eleazarum , qui per idem tempus,
vt dixi , princeps erat. Conuenientes igitur
potentes quique cum pontificibus , & Phari-
sæorum nobilissimis , & videntes quàm gra-
uibus malis pergerent subiicere ciuitatem, de-
creuerunt seditioforum animos experiri : &
ante portam quæ ærea vocatur , concionem
aduocantes (erant autem interiore parte tem-
pli posita , quæ respicit ad solis exortum) ac
primò quidem multa de temeraria eorum de-
fectione conquesti , & quoddam graue bellum
patriæ commouerent : deinceps irrationabi-
litate causæ ipsius arguebant , dicentes , ma-
iores quidem corū ornasse templum ex ma-
gna parte de muneribus gentium , semperque
eorum , qui foris essent populorum munera
suscepisse : & non solum non prohibuisse ali-
quorū hostias (id siquidem esse impiissimum)
sed etiam eas , quæ viscerentur permanerentq;
ad præsens vique tempus , oblationes eorum
in templi cultibus collocasse. At nunc eos,
qui Romana arma irritarent , & desponderent
eorum bella , nouum statuere morem religio-
nis , atque cum periculis etiam ream facere
ciuitatem impieratis videri : siquidem ea sit , in
qua præter solos Iudæos , nullus alius immo-
let externus , neque ad orandum sinantur ac-
cedere. Et si quidem circa vnus alicuius pri-
uati personam lex ferretur eiusmodi , posset ni-
mirum iure nos inhumanitatis arguere : nunc
autem despiciuntur Romani , & iudicatur Cæ-
sar profanus. Vnde verendum esse , ne qui im-
molandas pro illis hostias repellunt , ipsi in re-
liquum etiam pro se sacrificia prohibeantur of-
ferre : fiatq; verè extra principatum ciuitas , ni-
si celerius resipiscences reddiderint hostias , ac
prius quàm ad eos , in quorum contumeliam
id tentatum est , huius ausus perueniat fama.
Simul autem ista dicentes , producebant in
medium scientissimos morum patrum , sa-
cerdotes quoque , narraturos quomodo omnes
eorum maiores exterarum gentium semper sa-
crificia suscepissent. Attendebat autem nemo
res nouare cupientium his , quæ dicebantur ,
sed neque procedebant in medium altaris mi-
nistri , vt belli materiam præparantes. Viden-
tes igitur nobiles quique seditionem ed iam
processisse , vt eorum non posset autoritate
compesci , & Romanorum armorum pericu-
lum se primos esse sensuros , in quantum po-
terant consulentes , amoliri causas parabant.
& legatos quidem alios ad Florum miserunt ,
quorum erat princeps filius Ananiæ Simon :
alios autem ad Agrippam , inter quos nobilif-
simi Saulus , & Antipas , & Costobarus erant ,
qui etiam regem propinquitate tangebāt. Pre-
cabantur autem vtrumque , vt cum exercitu
ascenderent in ciuitatem , & seditionem op-
primerent , prius quàm ea intolerabilis fieret.
Et Floro quidem malum istud quasi bonus
nuncius fuit , volensque inflammare bellum
nihil respondit legatis. Agrippa autem pariter
vtrisque parcens , scilicet deficientibus , & iis
aduersū quos bellum mouebatur , volensq; & Romanis cōseruare Iudæos , & Iudæis templum atque pa-
triam , ad hæc autem nec sibi conducere talem conturbationem sciens , misit in auxilium populo equi-
tes ter mille , Aurantius scilicet , & Baranzos , & Trachonitas sub præfecto equitum Dario , duce verò
τοῦ ἰωα;

καὶ γὰρ τὸ ἀκμαῖότερον τῶν νεωτέρων σωὴν ἤμα-
λις αὐτοῦ ἀφορῶντες εἰς τὸν ἐλαττοῦν στρατηγὸν τα-

Στοὺς τοὺς φερεσάων οἱ γνώριμοι, ὡς ἐπ' ἀκμῆς τοῦ
ἤδη συμφορῶν ἐβελδύοντο ἐπὶ τῶν ἄλων. καὶ δὲ ἔσ-
δοποιεῖσθαι τῶν στασιασῶν λόγους, φερεῖ δὲ χαλκῆς
πύλης ἀθερίζουσι τὸ δῆμον, ἥτις ἡ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ πε-
ραμένη φερεῖ αἰατολήν ἤλιν. καὶ φερεῖται αὐτὴ πολ-
λα φερεῖ τὴν πόλιν ὅτι δαυταῖς ἡ χαλεπὴ αὐτοῖς, καὶ
τὸ τηλικούτον ἐπισείει τῇ πατρίδι πόλεμον, ἔπειτα δὲ
φεροσάων τὸ ἄλτρον διήλυσον. φάσμα τοῦ ἐπὶ
φεροσάων αὐτῶν κεκοσμημένα πινυαὶ ἐκ τῶν αἰα-
σμημάτων τῶν ἀλλοφύλων τὸ πλέον, αἰετὸς δὲ χρομῶ-
νους τὰς δαπὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνοῦ διαφαί. καὶ οὐ μόνον ἐ-
δρακεῖται θυσίας πινυαὶ, τὸ γὰρ ἀσβεστάται, ἀλ-
λα καὶ τὰ ἐλεπόμυρα, καὶ τὰ ὀρεσάων τὸν τοσούτον
χρόνον αἰασηματα ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ διδρυκῶν. αὐτοῖς
ἡ νῦν ἐλεδίζονται τὰ ῥωμαίων ὄπλα, καὶ μὴς δομέ-
νους τὴν αἰατὴν πόλεμον, καὶ τοσοῦτον θροσκῶν ἐ-
νιν, ὅτι τὴν κινδύνου καταλήψασθαι τῆς πόλεως
ἀσβεστάται, εἰ δὲ μὴ μόνον ἰουδαίους οὐτε θυσιὰς ἀλ-
λοφύων, οὐτε φεροσάων. καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῆς
ἐνὸς τῶν ἐσφίρη τὸν νόμον, ἀνακατεῖ, ὡς ὅτι ἐ-
λερῶν ἀπαιθεσπίας. φεροσάων δὲ ὅτι ῥωμαῖοι, καὶ ὁ
καὶ τὰ ἱεροσολοιμῶν γίνονται διδρυκῶν ἐπὶ τοῖς
ἱερῶν ἐκείνων ἀπορρίψαντες θυσίας, καὶ λυθῶσι θυσι-
αὶ καὶ τὰ ἱερῶν αὐτῶν, γλῆνται τὴν ἐκαστοδὸς τῆς ἡγε-
νίας ἡ πόλις, εἰ μὴ ταχῶς σφεροσάωνται. δαπὶ
σουσι τὰς θυσίας, καὶ φερεῖ ὅτι ἐλεδίζονται οἱ ὑβρί-
σι τῶν φήμιν, διδρυκῶνται τῶν ὑβρίων ἀμφο-
τα λέγοντες, φερεῖται τοῖς ἐμπείροις τῶν πατρίων
ἱερῶν, ἀφηροσάωνται πάντες οἱ φεροσάων τὰς δαπὶ
τῶν ἀλλοφύων θυσίας ἀποδίχοντο. φεροσάων δὲ οὐ-
δὲ τῶν νεωτέρων, ἀλλ' οὐδὲ φεροσάων οἱ λε-
τουρῶν, τῶν τὴν πόλεμον μεταβολῶν ἐσφάμα-
νοι. σφαιδῶντες οὐκ οἱ δυνάται, τῶν τῆς αἰσῆς ἤδη δυσ-
καταίρετοι ὡς αὐτῶν οὐσαν, καὶ τῶν ῥωμαίων κιν-
δυνὸν ἐπὶ φερεῖται αὐτοῖς ἀφίξονται ἀπασφάζοντο
ταῖς αἰτίας, καὶ φερεῖται οἱ μὴ φερεῖ φάσμα ἐπὶ μὴ φε-
ρεῖται ὑπὸς αἰατοῦ σίμων, οἱ δὲ φερεῖται ἀγρίππας,
ἐν οἷς καὶ ἦσαν ἐπίσημοι σκῶν τὴν καὶ αἰτίας, καὶ
κοσῶν φεροσάωνται τῶν βασιλῶν κατὰ τῶν φε-
ρεῖται δὲ ἀμφοτέρων αἰατοῦ κατὰ δυνάμεις
εἰς τῶν πόλιν, καὶ φερεῖται γλῆνται δυσκαταίρετοι, ἐπὶ
κόψα τῶν αἰσῆς. φάσμα μὴ οὐκ τὸ δὲ ἐπὶ δαπὶ
γλῆνται ὡς, καὶ φερεῖται μὴ φερεῖται τὸν πόλεμον, καὶ
δὲ ἀπασφάμα τὸ φερεῖται φερεῖται. ἀγρίππας δὲ κα-
δὲ μὴ φερεῖται τῶν τῶν αἰατοῦ, καὶ φερεῖται αὐτὸ
πόλεμος ἡγίρεται, βουλόμυρος τὴν ῥωμαῖοις μὴ ἰου-
δαίους σφάμα, ἰουδαίους δὲ τὸ ἱερὸν καὶ τῶν κα-
φάπολιν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὰ λυσιτελήσῃ τῶν φερεῖται
ἐπὶ αἰατοῦ, ἐπὶ μὴ φερεῖται ἐπὶ αἰατοῦ τῶν δῆμον
ἐπὶ αἰατοῦ ἰππῶν, αὐτοῦ τῶν, καὶ βαταῖοις, καὶ
ἐπὶ αἰατοῦ, ἐπὶ αἰατοῦ μὴ ἰππῶν, φερεῖται δὲ

τῶν ἰωάννην φιλίππων. τοῦτοις θαρσύναντες οἱ δυνα-
 τοὶ σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσι, ἔπειθον τὸ πλῆθος εἰρήνῃ
 ἡγάπα, τὴν αὐτὴν καταλαβόντων πόλιν. τῆς γὰρ τοῦ
 πῶσταζον ἐκράτει, καὶ τῆς ἰερῶν χρημάτων μὲν οὐκ
 καὶ τοῖς ἐκδόχοις ἀδελφαῖς ὡς ἐκχρηστώ, καὶ συν-
 χῆς ἦσαν βίβαν ἀφίσχοντες ἐκ ἐκείνων τῶν κλημάτων.
 ἔτι δὲ ὅτι καὶ τῶν λόγων ἐκτρέχοντες, συστάδην ἐμά-
 χοντο, τόλμας μὲν οἱ στασιασταὶ παροτρύνοντες, ἐμπει-
 ρίαν δὲ οἱ βασιλικοί. καὶ τοῦτοις μὲν ἡ ἀγὰρ τῆς ἰ-
 ερώς κατῆσθαι μάστιγα, καὶ τοὺς μαίνοντας τὸν ναὸν
 ἐξελάσαι. τοῖς ὅμως πῶσι ἐλεάζοντο στασιασταί, παρὲς
 οἷς εἶχον καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν περισφάλλειν. ἵππῳ μὲν
 οὐκ ἡμέρας συνεχὲς ἀμφοτέρων φόνοι ἐγένοντο. οὐ-
 δέ τινα δὲ τῆς καταληφθέντος μέρος εἶκον. τῇ δὲ
 ἐξῆς τῇ ξυλοφορέῳ ἰορτῆς οὕσης, ἐν ᾗ πάντες ἐθ-
 ὕλῃ τῶν βωμῶν παροτρύνοντες, ὅπως μὴ ποτε τροφή
 τῶν πυρὶ λίπεται, ὅρα μὲν γὰρ ἀσβέσον αἱ, τοὺς μὲν
 ὀφθαλμοὺς τῆς θρησκείας ἐκείκλεισαν. τῇ δὲ ἀδυνά-
 τῳ συνησπύοντες πολλοὺς τῶν σκαρδαίων, αὐτοὺς γὰρ
 ἐκάλουν τοὺς ληστὰς ἔχοντας ὑπὸ τοῖς κόλποις ξίφη,
 περισφάλλοντες θαρσύναντες ἵππῳ τῆς ἐπιθί-
 σης. ἡ γὰρ τοῖς οἱ βασιλικοί, πλῆθει τῇ καὶ τόλμῃ,
 καὶ βιασαμένοις εἶκον ἐκ τῆς αὐτῆς πέλειας. οἱ ὅμως ἐπιπ-
 σόντες, τὴν τῆς αἰαίου τῆς ἀρχιερέως οἰκίας, καὶ τὰ ἀ-
 γρίπια καὶ τὰ βερνίκια βασιλεία κατέκλυσαν. μεθ' ἧς
 τὸ πῦρ ἐπὶ τὰ ἀρχεῖα ὤρεον, ἀφαιρῶντες ἀπὸ δυν-
 ατῆς τὰ συμβόλαια τῶν διδασκόντων, καὶ τὰς εἰσπρα-
 ξεῖς ὑποκοψάμεν τῶν χρυσίων, ὅπως αὐτοὶ τῇ πλῆθι
 περισφάλλοι τῶν ἀφελήδων, καὶ μετ' ἀδύνας τοῖς
 ἀπὸ τοῦ ἐπαναστήσαντος τοῖς ἀπὸ τοῦ. φυγόντων δὲ τῶν
 παρὲς τῶν γραμμάτων φυλάκων, τὸ πῦρ ἐτίθεισαν. ἵππῳ
 δὲ τῇ νύκτι τῇ πόλει κατέφλεξαν, ἐπὶ τοὺς ἑλθόντας
 ἐχέοντες. ἔτι δὲ τῇ διυμῶν, καὶ τῇ ἀρχιερέων,
 οἱ μὲν οἱ τοὺς ὑπονόμους καταδύοντες, διελθόντων.
 οἱ δὲ σὺν τοῖς βασιλικοῖς εἰς τὴν αἰαίαν φάγον-
 τες ἐπὶ τῇ, παρὲς ἀπὸ κλεισθῆναι τὰς πόλεις, σὺν οἷς
 αἰαίαν ὁ ἀρχιερεὺς, ἐξικίας τὸ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ οἱ
 παρὲς βύσαντες παρὲς ἀγρίπια ἦσαν. πῶσι μὲν οὐκ
 τῇ γῇ καὶ τοῖς ἐκφορῶν ἀρκεσθέντες ἀντιπύ-
 σταντο. τῇ δὲ ἐξῆς, πανταχοῦ κατὰ τὴν δὲ ἡλίου μη-
 ρὸς, ὡς κηρύττοντες τὴν ἰωνίαν, ἔτι οἱ ἐν αὐτῇ φε-
 ροῖς δυνάμεις ἡμέρας πολιορκήσαντες, αὐτοὺς τῇ εἶλον
 καὶ κατέσφαξαν καὶ τὸ φερόμενον ἐκείνησαν. ἵππῳ
 μετὰ τὸν εἶλον εἰς τὴν αὐτὴν, εἰς τὴν οἱ βασιλικοὶ κατέ-
 φυγον, καὶ ὀφθαλμοὺς σφάζοντες εἰς τὴν ἀπὸ μέ-
 ρη, τῇ τῇ ἰωνίαν ἐκείνησαν. τῇ δὲ ἔτι παρὲς ἐκδο-
 ραῖν μὲν, οὐδὲ ἐκείνησαν, ὅρα τὸ πλῆθος τῇ ἐκεί-
 νων. δις τὰ μὲν δὲ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοὺς πύρ-
 ρους, ἐβαλλον τοὺς περισφάλλοντες, καὶ συνεχὲς τῇ ληστῇ
 ἐπὶ τοὺς τείχεσι ἐπὶ τὸν οὐρανόν. οὕτως δὲ νυκτὸς οὐτὴν ἡμέρας
 διέλειπον τὴν συμβολὴν, τῇ μὲν στασιαστῶν ἀπαγορεύσθαι
 τοὺς ἐκείνησαν οὐδὲν ἐκείνησαν τροφῆς. τῇ δὲ ἐκείνησαν,
 καμῶν τοὺς πολιορκούντας. Καὶ τούτω μα-
 ναίμους τῆς ἡγίας οὐδὲ τῇ κληρονομίᾳ μελλομένην, ὅς ἡ
 σφοδρὴς διενόησαν, καὶ ἐπὶ κυρτῶν ποτῶν οὐδὲν
 οὐδὲν οὐδὲν, ὅτι ῥωμαῖοις ὑποτάσσοντες ἡ γὰρ τῇ

A Philippo Iachimi filio. His ergo venientibus, optimates quique cum pontificibus & omni multitudine quæ optabat quietem, superiorem occupant ciuitatem: inferiorem liquidem & templum, seditiosorum manus tenebat. Missilibus igitur & fundis indefinenter utebantur, & continua erat emissio sagittarum ex vtraque scilicet parte: erat autem quando ex insidiis procurrentes cominus dimicabant. Præstabant autem audacia quidē seditiosi, belli verò sciētia regij. Et his quidem erat propositum maximē templum obtinere, profanatorēsque eius expellere. Seditiosis verò quicum Eleazaro agebant, ut præter ea quæ obtinebant, etiam superiorem inuaderent urbem. Per septem igitur dies grauis vtriusque partis cædes fiebat, & neutri de eo loco quem tenuerant depellebantur. Deinceps verò adueniente ea festiuitate, quæ Xylophorias dicitur, in qua mos est omnibus grandem lignorum materiam conuehere ad templum, quatenus nunquam ignis deficiat esca (semper enim inextinguibilis perseverat) aduersarios quidem à cultu religionis excluderunt, inter infirmiores autem vulgum irrumpentes multisficariorum (sic enim vocant latrones, gladios in sinibus gerentes) recepti audacissimē prosequabantur opus quod adorti erant. Regij autem audacia & multitudine vincebantur. Ita superiore ciuitate cesserunt, cum illi protinus irruentes, Ananiæ pontificis domum, & Agrippæ ac Berenices palatium inflammauerunt: post quod ignem archiuo intulerunt, volentes omnia creditorum documenta disperdere, ne esset vnde rarid creditæ pecuniæ pateret, utque omnem sibi debitorum adiungerent multitudinem, & aduersum locupletes egenis præberent insurgendi facultatem liberam. Fugientibus verò chartarum publicarum custodibus ignem ædibus iniecerunt: atque ita incensis ciuitatis nervis, in hostes irruerant. Quo loco pontificum atque nobilium quidam in cloacis latuerunt, quidam cum regijs in superiorem regiam confugerunt, portas celeriter obserantes. Inter quos Ananias pontifex, & Eleazarus frater eius erant: & illi quos apud Agrippam sanctos legatione diximus. Tunc ergo victoria & inflammatione contenti cessauerunt. Postridie autem, quintadecima scilicet die Augusti mensis, fecerunt impetum in Antoniam: & omnes in eo præsidio agentes, per biduum obfissos, ceperunt atque interfecerunt, præsidiumque incenderunt. postea verò transierunt in regiam, ad quam confugere Agrippæ milites: & in quatuor partes agmen suum diuidentes, muros euertere moliebantur. eorum verò qui intus erant, erumpere nullus audebat, propter multitudinem oppugnantium: sed distributi per propugnacula & turres, subeuntes interficiebant, ac frequentes omnino latrones sub muris cadebant. Nec dies autem conflictus nec nocte cessabat: seditiosis videlicet existimantibus in desperationem cogi eos, qui in præsidio erant, propter inopiam victus: regijs verò credentibus oppugnatores suos cessuros labori. Interea Manahemus quidam, filius Iudæ Galilæi, callidissimi illud Iudæis, quodd post Deū subicerentur Romanis:

lius sophistæ, qui quondam sub Cyrenio exprobrauerat.

assumptis quibusdam nobilibus, petrexit in Masladam, ubi armamentarium Herodis regis erat. eoque perrupto populares aliosque latrones diligenter armavit. hisque utens itipatoribus, veluti rex Hierosolymam reuertitur: factusque princeps seditionis, oppugnationem disponebat. Machinarum autem inopia erat, nec poterat palam suffodere muros, supernè hostibus tela iacentibus. cuniculum igitur longè cœptum sub vnam tutrim agētes suspenderunt eam materie subiecta: ac postea in sustinentia ligna igne immisso egressi sunt. Sicque subiectibus exustis, turris quidem ex templo emota est. alter autem murus intus ædificatus apparuit. Regij quippe molitiones eorum præsentientes, fortè etiam de concussione turris, alium sibi murum celerius ædificauerunt. Inter hæc autem hi quidem qui oppugnabant, & statim se victores credebant, cum vidissent alium murum stupore defecti sunt: regij tamen ad Manahemum aliosque seditionis principes mittebant, precantes, ut eis discedere liceret. Quod cum solis regis eiusque religionis reliquis Manahemus annuisset, protinus dicesserunt. Romanos autem qui soli relictæ erant, grandis animi occupavit defectus. Neque enim vi contra tantam multitudinem pares erant: & precari, ut exire liceret ignominiam iudicabant: quanquam & si permitteretur, nequaquam tutum putabant. Declinantes igitur inferiorem locum, qui Stratopedion vocabatur, quippe quasi capi facilem, in turres regias confugerunt: quarum una appellabatur Hippicos, alia Phasaelus, tertia Mariamne. Hi verò qui cum Manahemo erant, protinus irruentes in ea loca è quibus milites fugerant, si quos eorum comprehenderent trucidantes, omnem reliquum apparatus diripientes, Stratopedū incenderunt. Hæc igitur acta sunt sexto die mensis Septembris.

CAP. XVIII.
De cæde Ananiz pontificis, Manahemi, & militum Romanorum.

Sequenti autem die pontifex Ananias circa Eutripus regis domus latens capitur, & à latronibus interficitur cum Ezechia fratre. Circumsidentes autem etiam turres seditionis, custodiebant ne quis militum posset effugere. Manahemum autem & munitorum locorum destructio, & pontificis Ananiz mors, in crudelitatem crexit: & neminem pacem sibi in negotiis arbitrans, intolerabilis erat tyrannus. Insurrexerunt autem duo de fociis Eleazari: & mutuo collocuti, quod non decet à Romanis desiderio libertatis deficientes, eandem populi suo prodere, dominumque ferre, & si non violentum, tamen seipsum humiliorem. nam si oporteat cunctis aliquem præesse, quemvis magis alium quàm illum decere: atque ita pacti, adoriuntur eum in templo. magno enim fastu adoraturus accesserat, regali habitu indutus, & studiosos sui in armis habebat. Cum igitur hi, qui circa Eleazarum erant, in illum profiluissent, reliquis quoque populus rapiens saxa lapidauit sophistam: exultantes quòd illo interempto tota seditio solueretur. Paululum autem itipatores Manahemi resistentes, postquam viderunt totam aduersum se multitudinem irruere, quisque quòd potuit diffugit.

Er cædes quidem erat eorum, qui comprehensæ sunt, persecratio autem latentium sequebatur:

ἀλλὰ βλὼν τοὺς γνωστοί μου, αἰχμήσαντες εἰς μάλιστα δαν. εἴδα τὴν ἡρώδου τὴ βασιλείᾳς ὁπλοθήκην ἀναρρήξας, καὶ πρὸς τοὺς δημότας ἐτέρους ληστὰς καθοπλισας, τοῖς δὲ χυδαῖμος δορυφόροις, οἷα δὲ βασιλεὺς ἐπείρσιν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ γυρόμενος ἡγεμὼν τῶ στασιῶς, διέτασσε τὴν πολιορκίαν. Σπορεία δὲ τὴν ὀργάνων, καὶ φασεῖρας ὑπορίσσειν τὸ τεῖχος οὐχ οἷον τὰ τὴν ἀνωθὴν βαλλομένους, ὑποίκομον δὲ πόρρωθεν ὑφ' αἵ τῶν πύργων διορύξαστες, ἀνακρημαῖσιν αὐτῶν. ἔπειτα τὴν ἔχουσαν ἑλὶν ἐμφορήσαντες ἐξῆλθον. ὑποκατέταν δὲ τῶν σπειγμάτων, ὁ μὲν πύργος ἐξάρπης κατασείεται, τεῖχος δὲ ἔτι εἰσι εἰσόδου αὐτοκαθοδόμενοι διαφαν. τὴν δὲ ἐπιβουλήν αὐτῶν προσηγόμηνον, τὰ καὶ τὴν πύργου κινήσαντες ὡς ὑπερύψωτο, δ' ὅτε ἐν ἑαυτοῖς ἔρυμα κατασπιδάσαν. πρὸς δὲ τῶν μὲν ἀδουκῆτας ἰδόντων, καὶ κρατὶν ἡδὴ πνεύσμενων, κατὰ πληξὶς τὴν. οἱ δὲ εἰσόδου πρὸς τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἐξάρχοντας τῆς στάσιος, ἔπιμπον ἀξιωματικὸς ἐξελθὼν προάγοντες. καὶ δόξαν ὑποίκοις τοῖς βασιλικοῖς, καὶ τοῖς ἐπιχειροῖς, οἱ μὲν ἐξέστησαν. ἀδουμία δὲ τοῖς ῥωμαῖς καταλφεύσαντες μόνως ὑπέλαβον. οὐτε γὰρ βιάσασθαι τοσούτον πλῆθος ἰδόντες, καὶ τὸ διέξω ἀγέην, ὅτε δὲ ὑπελαμβύμενοι, πρὸς τὸ μηδὲ πρὸς εἰς διδῶν. καταλιπέντες δὲ τὴν στρατιάν ὡς ἀάλωτον, ἐπὶ τοῖς βασιλικοῖς αἰεφυγὼν πύργους, τὸν τε ἱππικὸν καλούμενον, καὶ τὸν φασαήλον, καὶ τὸν μὲν ἰαμμένον. οἱ δὲ πρὸς τὸν κατὰ μὲν εἰσιστόντες ἔδιν οἱ στρατῶται διέφυγον, ὅσους πὶ αὐτῶν κατὰ λαβοὶ μὴ φθάσαντας αἰελθὼν διέφθειραν, καὶ τὰς δποσπιδὰς διαρπάσαντας εἰσέφεσαν τὸν στρατόπεδον. τὰ τα μὲν οὐκ ἔκτε γρηπῆς μὲν ὡς ἐπὶ ἐξῆ. καὶ δὲ τὴν ἐπὶ οὐσαν εἰς τὴν ἀρχιερεὺς αἰανίας πρὸς τὸν τῆς βασιλικῆς αὐλῆς δέειπεν ἐξαλατῶνται αἰλίσκεται, καὶ πρὸς τῶν ληστῶν ἀναρρήται συνῆξι. κίκα τῶ ἀδελφῶ, καὶ τοὺς πύργους ἐπιχόντες οἱ στασιασταὶ παρφυλάττον, μὴ τι τῶν στρατῶν ἐξαρύνη. τὸν δὲ μαναιμὸν ἔτι τῶν οὐρανὸν καταστροφῆς χειρῶν, καὶ ὁ τῶ ἀρχιερεὺς αἰανίου θάνατος, ἐπὶ σπασσιν εἰς ἀμόνητα. καὶ μηδὲνα νομίζων ἔχεν ἐπὶ τοῖς πρὸς τῶν μαχίμων ἀπὸ πλῆθος, ἀφ' ὧν τὸς τὴν πύργον. ἱππινιστάται δὲ οἱ πρὸς τὸν ἐλατῶν αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀλλήλοις δόντες, ὡς οὐ καὶ ῥωμαῖς δποσάντας, δι' ἡλδυσίας πόδον καταπρὸς αὐτῶν τὴν αἰανίαν δέμα, καὶ διαπτόν φέρει, εἰ καὶ μηδὲν πρὸς τῶν βίαιον, ἀλλ' οὐκ ἑαυτῶν πεπεινότερον, εἰ γὰρ καὶ οἱ οἱ πᾶσι τῶν ἔλων ἀφηνεῖται, παντὶ μᾶλλον ὅς ἐκείνῳ προσηκεν, συνπίνετα, καὶ τὸ ἱερὸν ἐπιχειροῦν αὐτῶν. σὺδαρὸς γὰρ ἀναβιβῆκει προσηκυνῆται, εἰ δὲ τι τῆ βασιλικῆς κοσμημῆρος, καὶ τοῖς ἱππινιστάταις ἐνόηλους ἐφελκόμενος. ὡς δὲ οἱ οἱ πρὸς τὸν ἐλατῶν ἰπ' αὐτῶν ὤρμησαν, ὅτε λοιπὸς δῆμος ἐπὶ τὰς ὀργαῖς λήθεις ἀρπάσαντες, τὸ σπορίσιν ἐβαλλον, οἱ δὲ μὲν οὐκ ἔκτε καταλυθῆναι, ἐξαρρήσειν ὅλυν τὴν στάσι. πρὸς ὁλίγοις δὲ οἱ πρὸς τὴν μάχην ἀπὸ χόντες, ὡς εἰδοὶ πᾶν ἰπ' αὐτῶν πὶ πλῆθος ὀρμήσαν, ἐφυγον ὅπῃ τῆς ἔχου. καὶ φέρον μὲν ἦν τῶν καταληφθέντων, ἔρδωτα δὲ τῶν ἀπεκρυπτομένων.

καὶ

καὶ διωκόμενοι ὀλίγοι λάθρα διαδραμάτις εἰς μασά-
 δαν, σὺν οἷς ἑλεάζαρος ὁ υἱὸς ἱεζέου προσήκων τῷ
 ματαίμῳ καὶ γῆρας, ὃς ὕστερον ἐτυράνισεν τῆς μασά-
 δας. αὐτὸν τε τὸν ματαίμῳ εἰς τὸν καλὸν οὐρανὸν
 συμθυήντα καὶ κατὰ ταπείνωσιν ὑπολαβάνοντα ζωρή-
 σαιτες εἰς τὸ φανερὸν ἐξέκλυσαν, καὶ πολλὰς ἀκυστά-
 μοι βασιάνους, αἰείλουν ὁμοίως ἢ καὶ τὰς ὑπὸ αὐτὸν
 ἡγεμόνας, τὸν τε ὀπισθομήτορα τῆς τυραννίδος ὑπη-
 ρέτην ἀφάλωμον, ὃ μὲν οὐδὲ δῆμος ὡς ἔφην εἰς ταῦ-
 τα συνηγήσεν, ἐλπίζων πινὰ τῆς ὅλης σάπης λαμ-
 βάνειν διόρθωσιν. οἱ ἢ κατὰ αὐτῶν τὸν πόλεμον αὐτο-
 διότες, ἀλλὰ ἀδίσταστον πελεμῖν, ματαίμῳ ἀιρήκα-
 σαν. ἀμέλει τὸ δῆμον πολλὰ τοῖς στρατιώταις ἀνεί-
 ναι τὴν πολιορκίαν ὡς ἀκαλῶντες, οἱ δὲ προσέκειν-
 το χαλεπότερον, μέχρι ἡμέτης ἀντέχοντες οἱ δὲ τὸν
 ματίλιον, οὗτος γὰρ ἦν ῥωμαίων ἐπαρχος, διαπύ-
 πονται πρὸς τοὺς δὲ τὸν ἑλεάζαρον, ἐξαγόμενοι
 μόνες τὰς ψυχὰς ὑποσπόνδους. ταῖς ὅπλα, καὶ τὴν
 λοιπὴν κτήσιν ὡς ἀδωσὶν λέγοντες. οἱ ἢ καὶ τὴν
 ἰκασίαν ἀπὸ πάντων, ἀπὸ πάντων πρὸς αὐτοὺς, γινώ-
 ντα τε νικομήδους υἱόν, καὶ ἀνασία σαδδουκί, ὃ ἰδὼν
 ἰωνάδου, διέταξε καὶ ὅρκους δώσοντας. ὡς γινώσκοντες
 κατὰ τὴν τοῖς στρατιώταις ὁ ματίλιος. οἱ ἢ μέχρι μὲν ἦ-
 σαι ἐν τοῖς ὅπλοις, ἔτι ἐπιχέρει πρὸς τὴν σάπην αὐ-
 τοῖς, ἔτι ἐπέφηνεν ὀπίσθην. ὡς ἢ καὶ τὰς συμμάχους
 ἀπαντες ὑπέδωκε τοῖς θυρεοῖς, καὶ τὰ ξίφη, ὃ μὲν ἐπὶ
 ὑποσπόνδους ἀνέχεσθαι, ὥρμησαν ἐπ' αὐτοὺς οἱ δὲ
 τὸν ἑλεάζαρον, καὶ δειχόντες, ἀνέρου ἔτι ἀμυνόμε-
 νες, ἔτι ἰκατεύοντες, μόνες ἢ τὰς συμμάχους καὶ τὰς
 ὅρκους ἀναβοῶντας. καὶ οἱ μὲν ἔτι ὡς ἀπὸ τῆς ἀγ-
 σταν ἀπαντες, πολλὴν ματίλιος τὸν γὰρ ἰκατεύοντα, καὶ
 μέχρι δεικνύοντες ἰκατεύοντες ὑποχόμενον, διέσωσαν
 μόνον. τὸ ἢ πάθος ῥωμαίοις μὲν ἡ κόρυς. ἐν γὰρ ἀ-
 πλῆτεν δυνάμει ἀπαναλώθησαν ὀλίγοι. ἰσχυροῖς
 δὲ προοίμιον ἀλώσεως ἔδοξε. καὶ κατὰ δούλους ἀνέ-
 σεις μὲν ἦδη τὰς ἀγίας τῆς πόλεως, τὴν δὲ πόλιν
 πηλικούτω μιάσματι πεφυρμένην, ὃς ἔδωκεν
 τι μὲν ἡμεῖς προσδοκῶν εἰκὸς μὲν, εἰ καὶ μὴ τὴν ἐν
 ῥωμαίων ἀμυνῶν, ἐπὶ θυμῷ δημοσία καὶ πλήρης
 μὲν κατὰ φύσιν ἡ πόλις. ἔκαστος δὲ τῶν ματρίων ὡς
 αὐτοῖς ἑστὶ τῶν σάπης δίκας δώσων ἐπὶ τὰς κα-
 το. καὶ γὰρ δὴ σαββάτω συνίβησαν πρὸς τὴν πό-
 λιν, ἐν τῷ δὲ τὴν θρησκείαν τῶν ὁσίων, ἔργον ἔχου-
 σιν ἐκτελεῖαν. τῆς δὲ αὐτῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, ὡς περ
 ἐν δαιμονίου προνοίας, ἀήρουν κατὰ τοὺς παρ'
 αὐτοῖς ἰσχυροῖς. ὡς ὑπὸ μίαν ὥραν ἀποσφαλέναι
 μὲν ἑστὶν διττωμένους. καὶ γὰρ τοῖς διαφύκοντας, ὁ φλα-
 ερος συλλαβὼν, κατὰ τὴν δισμῶτας εἰς τὰ νεώ-
 ρια.

Κεφ. λγ. Πρὸς δὲ τὴν ἐν τῇς κατὰ φύσιν πληγῇ, ὅλον
 τὸ ἔθνος ἐξαγέρθη, καὶ διαμεμελεσμένοι, τὰς
 περὶ κατὰ φύσιν σύρον, καὶ πρὸς προσέχοντες ἐπὶ τοῦ
 πύλες, φιλαδέλφειαν τε, καὶ γινώσκοντες, καὶ γί-
 νωσκοντες, καὶ πύλλαν, καὶ σὺν δόπολιν, ἔπειτα γὰρ ἀ-
 ρεις καὶ ἵππων, καὶ τῇ γαλατίνῃ πρὸς πρὸς τοὺς
 τὰς μὲν κατὰ φύσιν ἀμυνῶν, τὰς δὲ ὑποσπόνδους, καὶ
 ἐν Γαδάρῃ καὶ Ἰππὸν καὶ Γαυλιτίνῃ: καὶ ἄλλα quidem subruentes loca: ἄλλα vero inflammantes,

A paucique ex eis clam in Massadam perurge-
 runt: cum quibus & Eleazarus filius lairi, pro-
 pinquus genere Manahemo, qui postea etiam
 in Massada tyrannidem egit. Ipsum autem
 Manahemum cum fugisset in locum qui O-
 phlas vocatur, atque illic humiliter delitescer-
 et, capientes extraxerunt in publicum, mul-
 tisque tormentis excruciatum interfecerunt.
 Similiter autem sub eo agentes principes, præ-
 cipuumque tyrannidis eius adiutorem Absa-
 lomou nomine. Et populus quidem, sicut
 dixi, in his adiutor fuit, suspicans aliquam
 totius seditionis correctionem futuram. Hi ve-
 rò non ut comprimerent bellum, sed ut cum
 maiori licentia gererent, interfecerunt Ma-
 nahemum. Denique cum populus multum
 precaretur, ut oppugnationem militum rela-
 xarent, vehementius insistebant, donec ul-
 terius resistere non valentes, Metilius Roma-
 norum præfectus & reliqui mittunt ad Elea-
 zarum, precantes, ut solam eorum pacisce-
 retur vitam: arma autem & reliqua quæ ha-
 berent, ipsis tradentibus sumeret. Qui pre-
 cationem ilico attripientes, remittunt ad eos
 Gorionem Nicodemi filium, & Ananiam Sad-
 ducum, & Iudam Ionathæ, scilicet eis dex-
 tras & sacramentum datuos. Quibus actis, de-
 ducebat milites Metilius: sed quandiu Roma-
 ni arma retinebant, nemo aduersus eos seditio-
 forum fraudis aliquid molitus est. postea verò
 quam secundum pactiones omnes scuta gla-
 diosque posuerunt, neque quicquam ulterius
 suspicantes discedebant, facto in eos impetu
 stipatores Eleazari, comprehensos trucidabant
 neque resistentes, neque supplicantes, solas
 autem pactiones & iuramenta quæ dederant
 inclamantes. Et hi quidem ita crudeliter in-
 terfecti sunt, præter Metilium. Hunc enim
 deprecantem, & usque ad circumcisiouem Iu-
 daizare se promittentem, seruauerunt solum.
 E Detrimentum autem Romanis quidem erat leue:
 ex copiis siquidem amplissimis pauci fuerunt
 interempti: Iudeorum autem captiuitatis
 illud exordium videbatur. Videntes autem
 graues iam instare causas bellorum, urbem
 autem tali facinore fuisse repleam, ex qua
 nimirum diuina indignatio imminere, etiam
 si à Romanis nulla ultio timeretur, lugebant
 publice, & tristitia ciuitas premebatur. mo-
 derati autem quique, quasi pro seditionis causas
 reddituri, turbabantur. siquidem sabbato illam
 cædem contigerat perpetrari, quo scilicet die
 propter religionem à sanctis quoque operibus
 agunt quietem.

Eodem autem die, eademque hora, qua-
 si aliqua cælesti providentia Cæsariensis
 quoque Iudeos apud se habitantes trucidau-
 runt: ita ut vno tempore super viginti mil-
 lia hominum cæderentur, & cunctis Iudeis
 vacuata Cæsarea remaneret. Nam & eos,
 qui effugerant comprehendens Florus, vin-
 ctos in arenam deduxit. Post Cæsariensem
 verò cladem tota gens efferata est. Diuisiq;
 Iudæi, Syrorum vicos ac finitimas ciuitates pro-
 tinus vastauerunt, id est, Philadelphiam,
 & Gebonitin, & Gerasam, & Pellam,
 & Scythopolim. Deinceps verò irruerunt

etiam in Cēdāsam Tyrīorum & Ptolemaidem, Gabam quoque, Cēsareāque tendebant. Obstitit autem eorum incursum neque Sebaſte, neque Aſcalō: sed his quoque flamma vastatis Anthedona & Gazam euerterunt. Multa autem circa fines harum ciuitatum diripiebantur, vici scilicet & agri, eorūque qui capiebantur virorum immentā cādes fiebat. neque tamen Syri minorem numero multitudinem de Iudaeorum gente vastabant, sed etiā eos, qui in ciuitatibus erant, comprehensos disperdebant: non solum ob vetus odium, sed ut discrimen imminens praeuenirent. Grauis ergo conturbatio totam Syriam peruaſerat, & omnis ciuitas in binos diuidebatur exercitus: vnāque alterutris salus erat, si praeuenissent alteros cede faciendā: & dies quidem ducebantur in sanguine, noctes autem molestiores formido faciebat. Nam licet viderentur amoliri Iudaeos, tamen etiam aliarum gentium Iudaizantes cogebantur habere suspectos: & ob hoc ipsum quod in eis videbatur ambiguum, neque temere eos placebat interfici, & rursus ob ipsam religionis commixtionem quasi penitus externos timebant. Prouocabat autem ad cādes aduersae partis, etiam illos qui prius fuerant mansueti, auaritia. siquidem substantias caſorum passim diripiebant: & quasi victores eorum praedam quos trucidauerant, in domos alias transferebant. Gloriosior autem erat qui plura collegisset, quasi scilicet plures virtute superasset. Erat autem cernere ciuitates plenas cadaueribus inſepultis, & inhumatos passim iacere cū paruulis senes, foeminas autem neque pudenda contectas. Et omnis quidem prouincia plena erat incenarrabilem calamitatum. maiorum autem metus quā quae peracta erat, facinorum imminebat. Et haecenus quidem Iudaeis aduersum alienigenas conflictus erat. Incurrentes autem in Scythopoleos fines, etiam Iudaeos qui illic habitabant, experti sunt hostes. Hi enim cum Scythopolitis conspirantes, & confanguinitatem vilitati propriae postponentes, aduersum Iudaeos cum gentilibus dimicabant: Suspecta tamen eorum ipsa belli fuit audivitas. Denique Scythopolitae veriti ne ciuitatem noctu adirent, & magna sua calamitate ciuibz excusarent defectionem, edixerunt eis, ut si vellent inter eos firmare consensum, & circa alienigenas ostendere fidem, transirent cum omnibus filiis suis in lucum. quibus quae fuerant iussa sine suspicionem facientibus: diebus quidem secutis duobus quiescerunt Scythopolitae. tertia verò nocte exploratores, alios incautos, alios verò dormientes inuadunt, subitōque omnes interfecerunt, qui fuerunt numero tredecim millia: postque eorum bona diripuerunt. Dignum autem etiam videtur, Simonis interitum enarrare. Hic enim Sauli cuiusdam non ignobilis viri filius erat, fortitudine quoque corporis & audacia animi insignissimus: quibus vtriusque ad incommoda suae gentis abusus est. Multos siquidem Iudeorum propinquos Scythopoli, quotidie obtruncabat, & frequenter integros cuneos fudit, ita ut totius aciei momētum solus existeret. Comprehendit autem eum digna ciuili cāde poena. Nam cūm Scythopolitae circumfusi Iudaeis,

A *ἐχέουσι ἐπὶ κέδασαν τὴν τυρίων, καὶ πτολεμαΐδα, γάβω τὴν καὶ καμισάρεαν. αἰτίαι δὲ οὐδὲ σεβαστὴ τῆς ἐρμῆς αὐτῶν οὐδὲ ἀσκάλων, ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα πυρποληθέντας, ἀθηδονὰ καὶ γάζαν κατέσκαπτον. πολλά δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ τούτῳ τῶν πολέμων ἀνθρωπίζοντο καὶ μακάρι, καὶ τῶν ἀλισκομένων ἀδρανὴ φόνου καὶ ἀσχετοί. οὐ μὲν οἱ σύροι τῶν ἰουδαίων ἐλαττοῦν πλῆθος ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει λαμβανομένους ἀπέσφατον, οὐ μόνον κατὰ μίσθους ἀσχετοί, ἀλλ' ἡδὲ καὶ τὸν ἑαυτοῖς κίνδυνον φθάσαντες. δεινὸν δὲ ὅλως τὴν Συρίαν ἐπὶ ταράχῃ, καὶ πᾶσαι πόλεις εἰς δύο διήκοντο στρατόπεδα. σωματεία δὲ τοῖς ἐπὶ τοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς φθάσαν. καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ἐν ἀμφοτέρω, τὰς δὲ νύκτας δὲ καὶ χαλεπότεραι. ἀπιστοῦντάς τε τοὺς ἰουδαίους δοκοῦντας ἔχειν, τοὺς ἰουδαίζοντας εἶχον ἐν ὑποψίᾳ, καὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ἀμφέβαιον οὐκ ἀνελθεῖν πρὸς ἀσχετοὺς ὑπὸ τοῖς, καὶ μεμυμένον ὡς βεβῶως ἀλλόφυλον ἐφοβήτο. ἀσχετοὶ καλῶς δὲ ἐπὶ τὰς στραγὰς τῶν ἀσχετοῦ, καὶ τοὺς πάλαι ποταποῖς ἐν δοκοῦντας, ἡ πλεονεξία. τὰς γὰρ οὐσίας τῶν ἀσχετῶν ἀδελφὴς διήκοντο, καὶ κατὰ πρὸς ἐκαστὰς τὰ σκῆλα τῶν ἀνθρωπῶν εἰς τοὺς σφαγῆρας οἴκους μεταφέρων, ἐνδοξὸς τε καὶ ὁ πλεῖστα κερδάνας, ὡς κατὰ πλεονεξίαν. καὶ δι' αὐτὴν τὰς πόλεις μετὰ ἀσχετῶν σωματείων, καὶ νεκρῶν ἀμφοτέρωθεν γέγοντας ἐρμῆς, γυναικὶς τε καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ σκῆλας μετακινῶντες καὶ πᾶσαν μὲν τὴν ἐπαρχίαν μετὰ ἀσχετῶν συμφορῶν καὶ ζῶντα δὲ τῶν ἐκείνων τοπολιτικῶν ἐπὶ τοῖς ἀπαιλουμένοις μετακίνασαν.*

Mέχρι μὲν δὲ τούτων ἰουδαίους πρὸς ἀλλόφυλους καὶ ἰσχυροὺς συμβολὰς κατέβησαν, ὥς εἰς σκυδοπολιν, τοὺς παρ' ἐκείνῃ ἰουδαίους ἐπερωτῶντο πολέμῳ. ταῖς ἀμφοτέρωθεν μετὰ τῶν σκυδοπολιτῶν, καὶ τῶν ἐκείνων ἀσφαλείας ἐν δ' αὐτῶν διήκοντο τὴν αὐτῶν, ὁμοῦ τοῖς ὁμοφύλοις ἐχέουσι. ὑποπλῆθι δὲ αὐτῶν καὶ τὸ λίαν ἀσχετοῦ. οἱ γὰρ σκυδοπολιτῶν διόσαντες μὴ νύκτωρ ἐπιχειρήσωσι τῇ πόλει, καὶ μετὰ μεγάλῃς αὐτῶν συμφορῆς τοῖς οἰκείοις ἀπολογησύνται, ἐπὶ τῆς ἀποστάσεως, ἐκείλῳ αὐτοῖς εἰ βούλονται τὴν ὁμόνοιαν βεβαιώσαι, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἀλλοεθνοὺς πρὸς ἐκείνους ἀσχετοῖς, μεταβῆναι ἀμφοτέρω τῆς γυναικὸς εἰς τὸ ἀσχετοῦ. τῶν δὲ ποιησάντων τὸ ἀσχετοῦ καὶ κατὰ τῶν ὁμοφύλων ἀμφοτέρωθεν κατὰ τῶν ἀσχετοῦ, τὴν πρὸς αὐτῶν διακρίνοντες. τῇ τρίτῃ δὲ νυκτὶ ἀσχετῶν, οὐ μὲν ἀφυλάκτους, οὐδὲ κοιμωμένους, πάντας ἀπέσφαξαν, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν καὶ τετρακλῆς, τὰς τε κτήρας διήκοντας ἀπᾶντων. ἄξιον δὲ ἀφηγήσασθαι καὶ τὸ ἐκείνων πάθος, ὅς μὲν ἰδὼν σκυδοπολιν τῶν οὐκ ἀσχετῶν, ῥώμῃ δὲ σάματ' καὶ τὴν δ' ἀσχετοῦ, ἐπὶ κακῇ τῶν ὁμοφύλων ἀμφοτέρωθεν κατὰ τῶν ἀσχετοῦ, τῶν γὰρ ὁμοφύλων πολλοὺς μὲν ἀσχετοῦ τῇ σκυδοπόλει ἰουδαίῳ, ἑκατόμην δὲ πολλὰς αὐτοῖς πάντας, μὲν καὶ ῥώμῃ τῆς ἀσχετοῦ. ἀσχετοῦ δὲ αὐτὸν ἀξία ποιητὴ τὴν συγγενικοῦ φόρου. ἐπεὶ γὰρ ἀσχετοὶ οἱ σκυδοπολιτῶν

κατὰ

Κεφ. λθ.

ros de regiis præmittens , interfecit in itinere omnes. Aufus autem est tale facinus præter consilium Agrippæ, & propter nimiam auaritiam impie in gētiles suos agere nō recusans, regnum omne corripit,

quingentos Aſcaloniſæ , Ptolemais autem duo millia interfecit. Vinxerunt quoque non paucos Tyrij: multoſque trucidauerunt: plures autem eorum victos cuſtodiis tradidit. Hippeni quoque & Gadarenſes ſimiliter audaciſſimos quidem amolicebantur, terribiles autem ſolicite adſeruabant. Reliquæ quoque vrbes aduerſum Iudæos ſingulæ, prout habebant, vel timore vel odio mouebantur. Soli autem Antiocheni, & Sidonij, & Apameni, ſuis cohabitatoribus pepercerunt, & neque interfecere quempiam Iudæorum, neque vinculis tradiderunt. fortè autem & propter multitudinem ſuam deſpexerunt eorum ſi qui motus fuiſſent: mihi autem videntur magis erga eos miſeratione moti, quos vtrique nihil moliri videbant. Geraſeni autem neque in eos, qui apud ſe remanere delegerunt, quicquam geſſerunt mali: & egredi volentes vſque ad fines ſuos deduxerunt. Excitata eſt autem etiam in regno Agrippæ aduerſum Iudæos pernicies. Ipſe quidem perrexerat ad Ceſtium Gallum Antiochiam, relicta adminiſtratione cuidam ex amicis, nomine Varo, Sohemo regi genere propinquo. Venerunt autem de Baranæa regione ſepuaginta numero viri & nobilitate & prudentia ciuium ſuorum præſtantiſſimi, poſcendi præſidij gratia: vt ſi qui ſcilicet apud eos quoque motus fierent, haberent idoneam cuſtodiam, per quam poſſent inſurgentes quoque comprimere. Hos Varus, quidam arma-

es. Ausus autem est tale facinus præter consilium
es suos agere nõ recusans, regnum omne corrumpit,

perseuerans post tale scilicet principium in totum genus exercere iniquitatem: donec discussis Agrippa rebus animaduertere quidem in in eum veritus est propter iniquitatem Sohe-
mi, procuranda tamen cum regione summo-
uit. Seditiosi autem capto præsidio, quod ap-
pellatur Cyprus imminens finibus Hierichun-
tis, custodes quidem interfecerunt, muni-
menta autem destruxerunt. Per eosdem dies
etiam in Machærunte multitudo Iudæorum
persuadebat in præsidio relictis Romanis, de-
serere castellum, eisque tradere. Illi autem
quod rogabantur cogi metuentes, pacti sunt
cum eis discessionem suam: & accipientes fi-
dem, tradunt præsidium, quod diligentibus
cœperunt Machæruntij custodiis obtinere.

CAP. XXI.
Iudæi Ale-
xandriæ oc-
cisi.

IN Alexandria autem semper quidem erat
incolis aduersum Iudæos seditio, iam ab
illo tempore, ex quo strenuis Alexander con-
tra Ægyptios vsus Iudæis, præmium societa-
tis tradidit eis, & habitandi apud Alexandriam
facultatem, & ius ciuitatis æquale cum gen-
tibus: permanebat autem eis honor iste apud
successores quoque Alexandri: denique & in
parte vrbis locum eis proprium deputauerunt,
quarenus haberent conuersationem per om-
nia mundiorem à communionem scilicet gen-
tium sequestratam: præstiteruntque eis, vt
etiam Macedones appellarentur. deinceps
verò cum in ditionem Romanorum Ægy-
ptus venisset, neque Cæsar primus, neque
post eum quispiam, honores quos Alexan-
der Iudæis decreuerat minuit. confictus au-
tem eorum aduersus Græcos penè continuus
erat: & iudicibus in multos quotidie ab vtra-
que parte animaduertentibus, seditio accen-
debatur. Tunc verò cum & apud alios turba-
ta res esset, illic magis exarsit tumultus. Nam
cum Alexandrini in concionem venissent, vt
ordinarent pro certis negotiis legationem ad
Neronem ferendam, occurrerunt in amphithea-
trum permixti Græcis plurimi Iudæorum.
Quos quum vidissent æmuli, extemplo clama-
re cœperunt, Iudæos hostes & exploratores ef-
fe: ac deinceps insilientes intulerunt eisdem
manus: & reliqui quidem fugientes dissipati
sunt, tres verò ex his comprehensos, trahe-
bant, quasi viuos incensuri. Commoti sunt
autem vniuersi Iudæi ad opem ferendam: & pri-
mum quidem in Græcos saxa iaciebant, postea
verò etiam facibus raptis in amphitheatrum
impetum fecerunt, comminantes quod in ip-
so loco tantum simul populum concrema-
rent, & penè minas impleissent rebus, nisi i-
ras eorum compressisset Tiberius Alexander:
magistratus ciuitatis. Nec tamen ipse coercen-
di principium ab armis sumpsit, sed nobiles
eorum quosque submittens, hortabatur, vt de-
suerent, neque aduersum se milites Romanos
commouerent. Seditiosi autem benignam de-
precationem ridentes, Tiberium contumeliis
appetebant. Qui postquam vidit absque ma-
gna calamitate tumultuosos non posse compe-
sci, immisit in eos duas Romanorum legio-
nes, quæ in ciuitate erant: & cum his alios
quinque millia milites, casu ad Iudæorum in-
teritum de Libya venientes, præcepitque vt non
solum interficerent, sed etià bona eorum diriperent, domosque inflammarent. Qui protinus cōcurrentes

A διετίλθ' τὸ ὄμιλός εἰς τὸ ἴθνος ὠδρατομῶν, μύχρ'ι πυ-
θόμυρος ἀγρίππας, ἀνέστη μὲν αὐτὸν ἠδὲ ἄθ' ὀπί-
μοι, ἔπαυσεν ὃ δ' ἐπιβροχῆς.

Οἱ δὲ σαπασαὶ καὶ ἀλαβόμυροι φερούριοι, ὃ καὶ Κερ-
λαῖ) μὲν κύπερος, καὶ δύπερθε δὲ λυῖ κελεύον-
τες, τοὺς μὲν φερούρις ἀπίσφαξαν, τὰ δὲ ἐρύματα
κατέρριψαν εἰς γλῶ. καὶ δὲ ταῖς αὐταῖς ἡμέραις, καὶ τῷ
ἐν μαχαερῶντι ἰουδαίῳ τὸ πλῆθος, ἐπειθοὶ τοὺς
φερούριους ῥωμαίους ἐκλείπειν τὸ χεῖριον, καὶ
ὠδραδιδῆναι σφίσιν. οἱ δὲ τὴν ἐκ βίας ἀφάρτησιν δι-
λαβηδόντες συντίθον) πρὸς αὐτοὺς ἐκχωρήσιν) ὑπο-
ποιδοὶ, καὶ λαβόντες τὰ πρὸς ὠδραδιδῆσαι τὸ φρύ-
ειον, ὅπερ φυλακὴν κατωρύμωροι κατεῖχον οἱ μαχα-
εῖται. κατὰ δὲ τὴν ἀλξάνδρειαν, αἱ μὲν λυῖ στάσις
πρὸς τὸ ἰουδαϊκὸν τοῖς ἐπιχειροῖς, ἀφ' οὗ χρηστά-
μυροι φερούριους καὶ τῷ ἀγρυπνίῳ ἰουδαίοις
ἀλξάνδρου, γέρας τῆς συμμοχάας ἰδὼκα τὸ μετα-
καὶν καὶ τὴν πόλιν ὅξ' ἰσοπμίας πρὸς ἑλλήνας. διέ-
μεινε δὲ αὐτοῖς ἡ τιμὴ καὶ ὠδρα τῷ ὀξυδόχῳ, ὃς καὶ
τόπον ἰδίον αὐτοῖς ἀφώρεισεν, ὅπως καταρτίσθαι ἑ-
χρῶν τὴν δίαγαν, ἥ τ' ὅν ἐπιμυστορῶν τῷ ἄλλο-
φύλῳ, καὶ χρηματίζειν ἐπιβρίσιν μακαρόνας. ἰσχυ-
ρὸν δὲ ῥωμαῖοι κατακτεῖναι τὴν ἀγρυπνίαν, οὗτε πρὸς
σὰρ ὁ φράτορ, οὗτε τῷ μετ' αὐτοῖς τῆς ὑπόμεναι τὰς
ὑπὸ ἀλξάνδρου πμῆς ἰουδαίῳ ἐλατῆσαι. συμ-
βολαὶ δὲ ἦσαν αὐτῷ ἀδελφεῖσι πρὸς τοὺς ἑλλη-
νας, καὶ τῷ ἡγεμόνῳ πολλοὺς ὁσημέραι παρ' ἀμ-
φῶν κολλάζοντες, ἡ στάσις μᾶλλον παρεξέστη. πό-
τι δὲ ὡς καὶ ὠδρα τοῖς ἄλλοις ἐπτεῖσεν, μᾶλλον
ὅξ' ἡφθη τὰ παρ' ἐκείνοις. ὃ δὲ τῷ ἀλξάνδρῳ ἐκ-
κλησιαζόντων πρὸς τῆς ἐμᾶλλοι ἐκπίμπειν φρο-
σύας ἐπὶ νέεσσι, συνερρύψαν μὲν εἰς τὸ ἀμφιδία-
ζον ἄμα τοῖς ἑλλήσι συχοὶ ἰουδαίῳ. κατεδίνας δὲ
αὐτοῖς οἱ ὀξυδοί, ὠδρα χυμὸς ἀνέβαν, πολυμί-
E οὖς καὶ κατασκόπου λείγοντες. ἔπειτα ἀπαπῆσαν-
τες, ἐπὶ ἄλλοις τὰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ μὲν οὖν λοκτοῖ,
φάγοντες διεφθάρησαν. ἔρεξ δὲ ἄσρας συλλαβόν-
τες, ἔσθον ὡς ζῶντας καταφλίζοντες ἥρδη δὲ πᾶν
τὸ ἰουδαϊκὸν ἐπὶ τὴν ἄμυναν. καὶ τὸ μὲν φράτον, λι-
θοῖς τοὺς ἑλλήνας ἐβαλλον. αὐτοῖς δὲ λαμπρῶς
ἀρπασάμενοι πρὸς τὸ ἀμφιδίαζον ὀρμησάν, ἀπὸ
λουμπῆς καταφλέξεν ἐν αὐτῷ τὸν δῆμον αὐτανδρου.
καὶ ἐφθῆσαν τὸ τοῦ δράσαντες, εἰ μὴ τοὺς θυμοὺς αὐ-
F τῷ ἀέκοφ' ἐπιβρίσιν ἀλξάνδρου ὁ τῆς πόλεως ἡγε-
μῶν. οὐ μὲν οὐτός γε ὑπὸ τῷ ὀπλῶν ἥρξ' αὐτοῦ σφραγ-
νίζεν, ἀλλ' ὑποπόμενος τοὺς γυνεῖς αὐτοῖς, παύ-
σασθαι παρικεῖλαι, καὶ μὴ καθ' ἑαυτῷ ἐριδιζῆν τὸ
ῥωμαίων στρατόμαχον. καταχλιδάζοντες δὲ τῆς πα-
ρεκλήσεως οἱ σασινοὶ εἰς ἐλασφίμωτον τὸν πῆλόν
καὶ καὶν) συνιδῶν, ὡς χεῖρας μεγάλης συμφορᾶς
οὐκ αὖ παύσαντο κατερίζοντες, ἐπαφίοντο αὐτοῖς
τὰ καὶ τὴν πόλιν ῥωμαίων δύο τὰ γμάτα, καὶ συν-
αί τοῖς πνικαχιλίους στρατώταις, κατὰ τὸ χλῆν πα-
ρόντας εἰς τὸν ἰουδαϊκὸν ὀλεθρον ἐκ λιβύης. ἐπιβρί-
σ' ἡ μῆνιν ἀναιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς κτήσεις αὐτῷ διαρπα-
ζεν, καὶ τὰς οἰκίας καταφλέγειν. οἱ δὲ ὀρμησάντες

εἰς τὴν

fuissent, tā suum quā ceterorum militū praeſtolarentur aduentū. Illorū igitur alij mari, alij terra profecti,

Cestio verò iam quiescendum esse non videbatur, infensis ubique Iudæis; sed duodecimam legionem integram ex Antiochia secum ducens, & ex reliquis bina millia lecta peditum, & quatuor alas equitum: insuperque regum auxilia, hoc est Antiochi duomillia equitum, & peditum tria millia, sagittarios omnes, Agrippæ verò tantundem peditum & equitum mille, & cum Sohemus sequeretur quatuor millibus comitatus, quorum tertia pars equitum erat, plurisque sagittariis, Ptolemaida progressus est. Plurimi autem ex ciuitatibus auxilio conuenere, peritia quidem militibus inferiores, quod autem scientiæ

Edecrat, in Iudæos odio, irémque alacritate supplentes. Aderat autem ipse quoque Agrippa Cestio, & eorum quæ conducerent simul & itineris princeps. Ibi cum abducta exercitus parte Cestius in validissimam Galilææ ciuitatem contendit Zabulon, quæ appellatur virorum, & ab Iudæorum finibus Ptolemaida discernit. Cumque offendisset eam ciuibus destitutam (in montes enim multitudo refugerat) omnigenum autem rerum plenam, illas

Fquidem militibus diripiendas concessit: ipsum verò oppidum, quamvis admiratus esset eius pulchritudinem, quippe domus habebat similiter ut apud Tyrum & Sidonam & Berytum edificatas, incendit. Deinde cursu territorii peragrato, quicquid inuenisset obuiam depopularus est: inflammatisque etiam circum campis vicis, in Ptolemaida reuertit. Syris autem adhuc prædæ inhærentibus, & præcipue Berytiis, recepta Iudæi fiducia (Cestium enim recessisse cognouerant) repente in eos qui remanserant irruunt, & propè ad duo millia cedunt. Cestius autem ex Ptolemaide profectus, ipse quidem Cæsaream peruenit: in Ioppen verò partem præmisit exercitus cum præceptis huiusmodi, ut oppidum custodirent, si eo potiri possent: aut si oppidani imperum prelen-

Ziz }

τὸ δὲ λαὸν ἰσπαῖς. ἦν ὃ ἰουδαῖον, δὴ οὐ κερὲς τοῖς ἑ-
 κκοσι. ἤνυσαν ἅπαντες ὃ ἄντων ἰδοῦσαν εἰ μὴ οὐκ ἔστιν
 ἀδελφὸς βασιλῆως συγγενὲς, μονοβασίλειον τοῦ
 ἰουδαίου, μὴ οὐκ ὁ πατριάρχης ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς
 ἰσραὴλ, αὐτὸν μολῆσαι εἰς τοὺς ἰουδαίους ἀγρίππας ἡ βασι-
 λῆως. ἰσραὴλ δὲ τοῦ ὃ ἄντων. καὶ κερὲς σπονδὴν μὴ
 ἀποκρίνεται οἱ ἰουδαῖοι, κερὲς τὴν πόλιν ὑπέσπερον.
 καὶ πᾶν ὃ τοῖς ῥωμαίοις ὅτι ἡ βασιλῆως ἀνέστη, κερ-
 πτοῦν ὁ ἡγεμὼν σίμων πολὺ ὁ οὐκ ἔστιν ἰσραὴλ, καὶ
 ἡ συγχὰ ἡ βασιλῆως οὐκ ἔστιν ἰσραὴλ, ἡ συγχὰ
 τὴν πόλιν. μὴ οὐκ ἔστιν ἰσραὴλ, καὶ ἡ βασιλῆως
 ἰσραὴλ, οἱ ἰουδαῖοι τὰ μακρὰ κατελεγκότες, ἰσ-
 τὸν τὰς παρῶν, δὴ τοῖς τὸ ἰσραὴλ οὐκ ἔστιν ἰσραὴλ
 ἀγρίππας οὐδὲ τὰ ῥωμαίων ἀνιδύνα, πληθὺς τοῖς
 ἀπείρου πολεμικοῖς τὰ ὅρη κατελεγκότες, ἰσραὴλ
 πᾶσι τοῖς ἰουδαῖοις λόγους. ἡ γὰρ πάντα κατελεγκ-
 ταῖς τοῖς πόλεμοις, ἡ ἡ βασιλῆως ἰσραὴλ τὸ
 μὴ συμφοροῦν.

[illegible]

Κεφ. λθ. **Κ**ΕΣΘΙ ΔΙ ΤΙΝΩΣ ΤΩΡΕΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ΤΑ ΕΧΙΛΩ
ΔΙΨΑΜΕΝΟΙ ΙΔΩΝ ΕΙΣ ΘΗΠΙΘΙΟΝ, ΑΠΩΣΑΝ ΕΠΗΓΑΤΩ
ΔΥΝΑΜΙΝ, ΚΥ ΞΑΠΝΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΤΕΔΙΩ-
ΞΘΝ. ΣΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΣΑΜΕΙΡΟΣ Ή ΘΗΠΙ Ή ΚΥΛΟΥΜΕΝΟΝ ΣΚΟΠΟΥ,
ΔΙΕΧΕΨΕ ΔΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΑΔΙΟΥΣ, ΉΙΣΙ ΜΗ ΗΜΕ-
ΡΑΙΣ ΟΥΚ ΕΠΙΧΑΙΡΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ, ΤΑΧΑ ΤΗ ΩΡΑ ΤΩΝ ΕΒΔΟΝ
ΕΒΔΟΘΥΣΕΘΑΙ ΤΕΡΟΔΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΔΕ ΤΑΙΣ ΠΕΡΙΞ ΚΑΜΑΙΣ
ΕΘ' ΕΡΠΑΓΛΩ ΣΙΤΟΥ ΠΟΛΛΟΙΣ ΔΙΕΦΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΣΡΑΠΗΩΝ.
ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΕ, ΗΤΙΣ ΛΩΞΙΑΚΑΙΣ ΙΑΦΕΒΕΤΑΙΟΥ ΜΙΛΩΣ,
ΔΙΕΤΑΞΑΣ ΤΗΝ ΣΡΑΠΗΝ, ΕΙΣΗΓΑΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ. Ο ΜΕΡΩ ΟΥΝ
ΔΗΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟΙΣ ΣΑΤΙΣΤΑΙΣ ΕΜΦΕΡΟΥΣ ΛΩ. ΟΙ ΣΑΤΙΣΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΤΑΞΙΑΝ ΤΩΝ ΒΙΩΜΑΙΩΝ ΚΑΤΑΠΛΑΓΗΤΕΣ, ΤΩ
ΜΕΡΩ ΕΞΩ ΜΑΡΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΙΚΟΝ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΤΕΡΑΝ,
ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΩΝ ΑΙΤΙΧΕΡΩΝ. ΚΑΙΣΤΟΣ ΔΕ ΠΑΡΕΛΘΩΝ ΥΠΗΜΠΙ-
ΘΗΚΟΙ ΤΙΝΩΣ ΤΕ ΒΕΙΖΕΔΩΝ ΤΕΡΟΔΙΚΩΝ ΔΟΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΩ
ΚΥΜΕΠΟΛΙΝ, ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΩΝ ΜΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ ΑΓΩΡΑΝ. ΕΠΕΡΤΑ
ΤΩΡΕΣ ΉΔΩΝ ΠΟΛΙΝ ΕΛΘΩΝ, ΑΠΗΚΥ ΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΕΣΡΑΤΟΠΕΔΩΣΤΟ. ΚΑΝ ΕΙΠΩΝ ΕΒΔΟΤΕΡΑΝ ΚΑΤ' ΑΥΤΩΝ ΕΝΕΙ-
ΤΙΝΩ ΤΙΝΩ ΩΡΑΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΤΑΡΤΩΝ ΒΙΒΑΣΘΑΙ, ΠΑΡ' ΑΥ-
ΤΗΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΞΕ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΣΥΜΒΕΙΝ ΚΑΤΑΤΕ-
ΛΩΔΩ. ΑΛΛΑ ΤΩ ΟΤΙ ΣΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΘΑΡΣΙ-
ΚΟΣ, Ή ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΡΧΩΝ ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ, ΧΕΨΑΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΦΛΩ-
ΡΟΥ ΔΙΔΑΔΕΥΝΤΕΣ, ΑΠΙΣΤΕΥΑΝ ΑΥΤΟΝ. ΤΩ ΔΕ ΠΡΟΧΕΙΡΗΣΕΩΣ,
ΚΑΙ ΤΩ ΤΙΝΩ ΑΥΤΩΝ ΤΑΥΤΩ ΤΩ ΟΤΙ ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΗΠΙ ΤΟΣΘ-
ΤΩ ΜΗΚΟΣ ΘΑΡΣΕΗ, ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ ΑΠΗΛΕΣΤΩΝ ΣΥΜΦΟΡΩΝ
ΑΙΣΑΠΛΗΔΙΛΩΝ ΣΥΝΕΠΙΠΤΕΝ. ΕΝ ΤΗ ΠΥΤΩ ΠΟΛΛΟΙ ΤΩΝ ΓΗ-
ΕΙΜΩΝ ΔΗΜΟΤΩΝ, ΩΜΩΣ ΤΩ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΥΛΩ ΤΩ ΕΒΔΟΤΕΡΩ,
ΕΚΑΛΩΝ ΤΗΝ ΚΑΙΣΤΟΝ ΩΣ ΑΙΟΙΣΙΟΝΤΕΣ ΑΥΤΩΝ ΤΑΙΣ ΠΥΛΑΙΣ. Ο ΤΩ ΚΑΙ
ΤΩΡΕΣ ΘΡΩΠΗ ΙΑΦΕΒΕΤΑΙΟΥ, ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΝΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ, ΚΑΙ

A ceteri equites erant: Iudæi verò vigintiduo. fortissimè autem videbantur Monobazi regis Adiabeni propinqui, Monobazus & Cenedæus, & post hos Peraïta Niger, & Silas Babylonius, qui ad Iudæos ab Agrippa rege transfugerat, cui pridem militabat. A fronte igitur repulsi Iudæi, ad ciuitatem reuerrebantur. Romanos autem ad Bethoron ascendentes Gioræ filius Simon inuadit, multosque postremi agminis coactores lanauit: ac multos carros cum sarcinis captos, in ciuitatem reduxit. Cestio verò in agris triduo commorante, Iudæi locis superioribus occupatis, obseruabant eius transitum: neque cessaturos eos certum erat, si Romani proficisci cœpissent.

Itaque dum Agrippa, infinita hostium
multitudine montes amplexa, ne Roma-
nos quidem à periculo tutos esse perspice-
ret, verbis ludæos experiri decreuit, vel o-
mnes sibi parituros existimans, vt bello desi-
sterent: vel si qui aduersarentur, reuocandos
qui ab eorum sententia discrepant. Misit igitur
ex comitibus suis Borcæum & Phœbum,
quos illis sciebat notissimos: vt à Cestio fœdus
amicitiæ, cerrâmque pro peccatis à pop. Rom.
veniam pollicerentur, si proiectis armis, se-
cum sentire voluissent. Verùm seditiosi metu,
ne cuncta multitudo spe securitatis ad Agrip-
pam sese conferret, legatos obtruncare statuo-
runt: & Phœbum quidem, priusquam ver-
bum faceret, peremerunt: nam Borcæus vul-
neratus effugit: populares autem, hoc indignè
ferentes factum, cædendo fustibus atque lapi-
dibus in oppidum compulerunt. Cestius ve-
rò, quia intestinam eorum discordiam, oppor-
tunum ad irruendum tempus inuenit, totum
in eos duxit exercitum: inque fugam versos,
vsque ad Hierosolymam persecutus est. Ca-
stris autem in loco positis, qui appellatur Sco-
pus, interuallo septem stadiorum à ciuitate
discedens, nihil per triduum aduersus oppi-
dum conabatur: sperans fortasse intus de-
gentes aliquid remissuros. In vicòs autem
circa ciuitatem, non paruam militum ma-
num ad rapienda frumenta dimisit. Quarto
autem die, qui tricesimus mensis erat Octo-
bris, ordinatum in oppidum introduxit exer-
citum. Populus quidem à seditiosis custodie-
batur: ipsi autem Romanorum disciplina ter-
riti, exterioribus celsère partibus ciuitatis: &
in partem interiorem templi refugerunt. Ce-
stius verò transgressus Bezethan, quæ sic vo-
catur, & Cænopolim & forum quod appella-
tur materiarum incendit. deinde cùm ad su-
periores ciuitatem venisset, prope aulam re-
giæ castra posuit. Et si tunc voluisset intra
muros violenter irumpere, ciuitatem ilico
possidisset, bellòque finem dedisset. sed Ty-
rannus & Priscus præfectus castrorum & plu-
res equitum magistri, à Floro pecunia corru-
pti, conatum eius auerterunt: & ludæos in-
tolerandis repleti cladibus contigit. Interea
plurimi popularium nobilissimi, & Ananus
Jonathæ filius, Cestium quasi portas ei pa-
tescaturi, vocabant. Ille autem & ira fasti-
diens, & quod non satis ei credendum putaret,

CA. XXIV:
De obtidio
ne Hero-
solymæ à
Cestio, &
frage.

τούτων γὰρ ἐπὶ χρεῖας ἀφείχοντο, καὶ μέγιστα δεδου-
κότες μη-Ιουδαίοις κατ' αὐτῶν ἀλάνη, ἐπεσθῆναι τὴν δύ-
ταμιν ἐπὶ βασιλεύσας. οἱ δὲ Ιουδαῖοι, καὶ ἡνὶ τὰς δι-
ρυχωρίας ἡττοῦν ἐπὶ κέστο. συνεληθύνοντο δὲ εἰς τὸν
καὶ σὺν ἀκατάβασι, οἱ μὲν φθάσαντες, εἰργον αὐτοῦς
τῆς ἐξ ὁδοῦ, ἄλλοι δὲ τοὺς ὑστάτους κατέωδον εἰς τὴν
φάραγγα. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος παρεκταθέν ἰσθρὸν τὸν ἀν-
χάνα τῆς ὁδοῦ, κατεκάλυπτε τὴν φάραγγα τοῖς βέ-
λοις. ἐνθα καὶ ἦν πρὸν ἀμνηχανουότων ἐρεστα-
μυῖεν ἐαυτοῖς, ἐπισφαλίστηρος τοῖς ἰπποῦσιν ὁ κίν-
δυος. οὐτε γὰρ ἐν ταῖς καὶ τῆς ὁδοῦ βαδίξεν
ἐδωκότων βαλλόμενοι, καὶ τοὺς ἐρεσάντες ἐπὶ τοὺς
πολεμικούς ἰπποδάμοι οὐκ ἔλυν. τὸ δὲ ἐπὶ ταῖς, κρημ-
νοὶ καὶ φάραγγες, εἰς οὓς ἀποσφαλίντες κατεφίεον-
το, καὶ οὐτε φυγῆς τόπος, οὐτε ἀμύνης ἔχον ἐπὶ-
τοια. ἀλλ' ὅς τ' ἀμνηχανίας ἐπ' οἰωνὸν ἐφάπτοτο, καὶ
τοῖς ἐν ἀπογνώστον ὁδύμοις. ἀπὸ τῆς δὲ αὐτοῖς, τὸ
ὄψα Ιουδαῖων ἐγκάλυψμα, καὶ κεχυγὴ χαλκόν-
των ἀμα καὶ τεθυμωμένων. ὁλίγον δὲ δύν, πᾶσαν
ἤρπασαν τὴν ἀμα κασιγὰ διώσαν, εἰ μὴ νῦν ὑπὲρ-
λαβὴν, ἐν ἡρώων ἡνὶ εἰς τὴν βασιλεύσαν κατέφυ-
γον, Ιουδαῖοι δὲ πάντα τὰ κύκλῳ ἀφείχοντες, ἐφεσ-
κου αὐτῶν τὴν ἑσθῆν. ἐνθα δὲ κασιγὰ τὴν φαι-
εἶν ὁδὸν ἀπογνοῖ, δρασμὸν ἐβουλόετο, καὶ ἐλαί-
νας τοῖς διψυχοτάτοις σπαρτάς εἰς τετρακοσίους,
ἐπὶ σπῆσι τοῖς ὀχυρώμασι, ἐρεσάξας ἀναβάτας, ση-
μαίας ἦν ἐν τοῖς σπαρτάσι φυλάκων ἱστῆν, ὅπως
οἱ Ιουδαῖοι πᾶσαν οἰωνται τὴν διώσαν κατὰ χέ-
ραν ἡνίεν. αὐτοῖς δὲ τοῖς λοιποῖς ἀναβάτων, ἡσυχῇ
ἐξάκουον ἐρεσῆσι σαδίοις. ἐνθα δὲ Ιουδαῖοι καπ-
δόντες ἱρμὸν τὴν ἑσθῆν αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀπα-
τήσαντας τετρακοσίους ἑδραμον, καὶ κείνοις ἡνὶ τα-
χίως κατηκόντισαν, ἐδίωκον δὲ τὸν κασιγόν. ὁ δὲ τῆς
τετυκτὸς οὐκ ὁλίγον ἐρεσῆλθε, καὶ συνωνότερος
ἤλαυνε μεθ' ἡμέραν, ὡς τε τοῖς σπαρτάς ἡνὶ ἐν-
παλίξως καὶ δίοις, τὰς τε ἐλαπόλεις, καὶ τοῖς ὀξυ-
βείοις καὶ τὰ λοιπὰ ἦν ἄλλων ὀργάνων καταλυπῆν,
ἀπὸ τῆς Ιουδαῖοι λαβόντες, αὐτοῖς ἐχρησάτο κατὰ ἡνὶ
ἀφίπτον. ἐρεσῆλθον δὲ τοῖς ῥωμαίοις διώκοντες, μέ-
χρ' αἰπὰ ἐπὶ ἑσθῆν. ἐπὶ ταῖς οὐ κατέλαβον ἑσθῆν
ἐρεσῆντες, τὰς τε μηχαναὶ ἦσαν, καὶ τοῖς νεκροῖς ἐ-
σθῆν, τὴν τε ἀπολεφθεῖσαν λείαν συνῆγον, καὶ με-
τὰ παμύων εἰς τὴν ἡνὶ πόλιν ἐπαλιδρόμου, αὐ-
τοὶ ἡνὶ ὁλίγοις ἀποβλημένοι παντάπασι, ἦν ἡ ῥω-
μαίων καὶ ἡνὶ συμμάχων πρὸν ἡνὶ τετραχιλίους
ἀνθρωπότης. ἰπποῖς δὲ, ἐξάκουσι καὶ ὀγδοήκοντα.
ταῦτα ἡνὶ οὐκ ἐρεσῆλθον δίου μένους ἐγδὸν, δεδι-
κώτω ἔπει τῆς ἐρεσῆς ἡνὶ ἡμῶν. καὶ δὲ τὴν κασιγόν
συμφορῇ, πολλοὶ ἦν ἐπὶ φασὶν Ιουδαῖων, ὡς ἡνὶ βα-
πὶ ἱζομῆς νεῶς, ἀπηνήχοντο τῆς πόλεως. κοσέβαρος
οὐκ καὶ σαοῦλθ' ἀδελφοί, σὺν φιλίππῳ πατρί-
μου, σπαρτοπιδάρχεις δὲ ἡνὶ ἐπὶ ἀρχίππα τὴν βασι-
λείας, ἐλαδράτες ἐν τῆς πόλεως, ὥχοντο ἐρεσῆ κα-
σιγόν. ὁ δὲ σὺν τῶν κατὰ τὴν βασιλικὴν ἀνὴν
πολιτοκῆν αἰτίπας, ἑσθῆν τὴν φυγὴν, αὐτοῖς
ὡς ἡνὶ σπασατῶν διεσθῆν, δηλώσαντες κασιγόν δὲ
τοῖς ἀπὸ σαοῦλον ἀξιώσαντας, αἰτίπας εἰς ἀχα-
ταῖς ἐρεσῆς, τὴν τε αὐτῇ δηλώσαντας φυγὴν,

A (hæc enim velut vsui futura seruabat, maximè
quia timebat ne Iudæis contra se capta pro-
desse) Bethoron versus antecedeat exerci-
tum. At Iudæi latioribus quidem locis mi-
nus instabant: contraçtos verò in angustias
atque descensus; alij ab exitu prohibebant, al-
ij postremos agminis trudebant in vallem: fu-
sæque omnis multitudo per itineris iuga mi-
litem sagittis operiebat. vbi etiam peditibus
quo pacto subimet subuenirent, hælitantibus,
equitum periculum promptius erat. nec enim
ordinate viam prosequi poterant, obstanti-
bus iaculis: & ne contra hostes irent ascen-
sus ardui prohibebant equitantibus inuij. iaculatoribus autem rupes ac valles teneban-
tur: in quas deiectioni qui aberrasset consume-
bantur: nullusque locus aut fugiendi, aut re-
sistendi rationem habebat. Itaque incerti quid
agerent, ad vlulatus, quod desperati solent, fle-
tusque conuersi sunt: quibus resonabat Iu-
dæorum exhortatio, cum clamore lætantium
pariter atque læuientium. totusque penè qui
cum Cestio fuerat, perisset exercitus, nisi nox
aduenisset, qua Romani quidem in Bethoron
confugerunt, Iudæi verò obsessis circum om-
nibus locis, eorum transitus custodiebant. De-
nique vbi Cestius aperto itinere desperato,
iam de fuga cogitabat, lectos propè ad cccc.
omnium fortissimos milites, rectorum fasti-
giis imposuit. hisque præcepit, vigilum qui in
D castris excubarent, signa clamare: vt eo mo-
do Iudæi omnem illic militum numerum ar-
bitrarentur remanere. Ipse autem cum cæteris
otiose vsque ad xxx. stadia progreditur. Vnde
mane cum Iudæi locum quo Romani terende-
rant desolatum vidissent, in quadringentos à
quibus decepti fuerant concurrerunt. & illos
quidem sine mora iaculis confecerunt: mox
autem Cestium persequi properabant. sed ille
cum nocte non paruum spatium itineris per-
egisset, die vehementius quoque fugiebat: adeo
vt metu perculsi milites, machinas, siue tor-
menta muralia, itémque balistas, multaque alia
instrumenta relinquerent: quibus tunc ablati
Iudæi rursus contra illos qui ea reliquerant vsi
sunt. Insequendo autem Romanos, Antipatri-
dem vsque venerunt. Deinde cum eos assequi
non potuissent, inde redeuntes & machinas
secum asportarunt, mortuorumque spoliarunt, &
F prædam quæ remanserat collegerunt: & præna-
canentes in metropolim remearunt, suis qui-
dem paucis amissis. Romanorum autem & au-
xiliariorum quinque millibus peditum ac cccc.
itémque nongentis & octoginta equitibus in-
teremptis. Hæc quidem Nouemb. mensis viii.
die gesta sunt, anno xii. Neronis principatus.

Post Cestij verb casus aduersos nobilium
Iudæorum multi, tanquam è naui peltum
itura, ex ciuitate enatabant. Denique Costo-
bus & Saulus fratres, vnà cum Philippo Iachi-
mi filio, qui princeps erat exercitus regis A-
grippæ, inde dilapsi ad Cestium transfugerunt.
Qui verò cum his in aula regia fuerat obsessus
Antipas, fuga despecta, quemadmodum à sedi-
tiosis interéptus sit aliàs indicabimus. Cestius
autem Saulum & cæteros in Achaiâ ad Nero-
nē misit, & propriâ necessitatē indicaturos, &

CAP. XXV.
De Dama-
scenorum
seu in Iu-
dæos, deque
Iosephi stu-
diis in Ga-
lilæam.

belli causas deriuaturos in Forum. sperauit enim, & iram in illum excitatum iri, & sua pericula summouenda. Tunc autem Damascus, cæde Romanorum cognita, Iudæos apud se degentes opprimere studuerunt: & cum eos in publicis thermis collectos haberent, (namq; id propter suspiciones meditabantur) facilem quidem sui conatus exitum fore putabant. verebantur autem mulieres suas, ferè omnes præter paucas Iudaizantes, & eorum religione imbutas. Quare hic magna cura fuit eas cælandi, quid agerent: Iudæorum autem decem millia, quippe ut in angusto loco, atque omnes inermes aggressi, vna hora sine metu iugulauerunt. Qui verò Cestium fugauerant, in Hierosolymam reuersi, quos adhuc Romanorum studiosos inuenissent, partim vi, partim blanditiis sibi etiam sociabant: & in templum congregati, plures belli duces eligendos esse censebant. Declaratus est igitur Iosephus, Gorionis filius, & pontifex Ananus: omnia quæ in ciuitate gerenda essent, imperaturi: maximèque ut ciuitatis muros erigerent. Filium namque Simonis Eleazarum, quamuis Romanis prædam, & ereptas Cestio pecunias, & insuper his plurima ex thesauris publicis in potestate haberet, tamen nullis necessitatibus præposuerunt: quod & ipsum tyrannidis superbia viderent efferri, eiusque studiosos siue imitatores, satellitum more versari. verum paulatim Eleazarus ambitione pecuniæ, itémque astutia persuasit populo ut omnibus parerent. In Idumæam verò quos mitterent, alios militum duces optarunt, Iesum filium Sapphæ, vnum è pontificibus & Eleazarum noui pontificis filium, Nigro autem mandauerunt, qui tunc Idumæam regebat, ex regione trans Iordanem posita genus ducens, vnde Peraites cognominabatur, ut ducibus obtemperaret. Sed ne alias quidem regiones omittendas putabant. namque in Hierichuntem Iosephus filius Simonis, & trans flumen Manasses, & Tamnam Iohannes Esfæus, toparchias administraturi missi sunt. huic autem Lydda, & Ioppe, & Ammaus erant additæ. Gophniticæ autem & Acrabatenæ regionum Ioannes, filius Ananiæ, rector designatus est: & vtriusque Galilææ Iosephus Matthiæ filius huius autem præfecturæ iuncta erat & Gamala, munitissima ciuitatum quæ ibi fuere. Aliorum igitur rectorum, pro a-lacritate ac prudentia sua, quisque res sibi creditas administrabat. Iosephus autem cum in Galilæam venisset, primum curæ habuit, indigenarum sibi conciliare beneuolentiam: multa sciens ea confici posse, licet in aliis peccauisset. Deinde considerato, quodd potentissimos quidem amicos haberet si eos participes potestatis fecisset, omnem verò multitudinem si pleraque per indigenas & consuetos fieri præciperet, lxx. de senioribus eius gentis prudentissimos elegit: eosque rectores totius Galilææ constituit. vii. verò per singulas ciuitates minorum litium iudices. nam maiora negotia causæque capitales ad se referre iussit, & illos lxx. Cæterum disposito per ciuitates iure quo inter se vterentur, etiam quem admodum extrinsecus tuti esset animaduertit:

καὶ τὰς αἰτίας τῶ πολέμου ξέροντας εἰς φλόγον. τῇ γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ ὄργῃ, κουφίσθη καὶ τοὶ αὐτῶ κινδύνους ἤλπισεν.

Καὶ τότε τὸ δαμασκηνὸν τὸ τῶ ρωμαίων φθόρον πυκνότερον, τὸς παρ' αὐτοῖς ἰουδαίους ἀγχοῦν ἐπέδρασαν. καὶ καθ' ἑαυτὸν αὐτοὶ ἐν τῇ Συμασίῳ παλαιᾷ συνθηροσμένοι οὗτοι ὅτι τὸ ὑποψίας τῶ το πρὸς ἑαυτοὺς ἰουδαίους, ῥά σην τὸ ἐπιχειρήσειν ἐδόκειν. ἐδεδόκεισαν ὅτι τὰς αὐτῶν γυναῖκας, ἀπάσαις πάλιν ὀλίγων ὑπὸ μύθῳ τῇ ἰουδαίῃ θρησκείᾳ. διὸ μέγιστος αὐτοῖς ἀγὼν ἐγένετο λαθεῖν ἐκείνας. τοὶ δὲ ἰουδαῖοι, ὡς αὐτῶ ἐν σιγῇ χερσὶ τὸ ἀριθμὸν ὅτι τας μυριάδας, καὶ πέντε αἰσχροῖς, ἐπὶ λῶντες ὑπὸ μίᾳ ἀφ' ἑαυτῶν ἰσχυρῶς.

Οὗ δὲ διώξαντες τὸν κέστον, ὡς ὑπέσπευται εἰς τὰς Κερκεῖας, τοὶ δὲ περὶ αὐτὸν πρὸς ὁρμήν, καὶ συναθροισθέντες εἰς τὸ ἱερὸν, στρατηγὸς ἀπὸ εἰσῆς τῶ πολέμου πλείονας. ἡρέθη δὲ ἰώσηπος υἱὸς γωρίωνος, καὶ ὁ ἀρχιερεὺς αὐτῶ, τῶ τε κατὰ τὴν πόλιν ἀπάντων αὐτῶ κεράτορες, καὶ μέγιστα τὰ τέλη τῆς πόλεως ἀνέγειρον. πέν γὰρ τῶ σίμωνος υἱὸν ἐλεάζαρον, καὶ περὶ αὐτῶ πεποιημὸν τὴν ρωμαίων λείαν, καὶ τὰ ἀρπαγῆτα καὶ σίου χρήματα, πρὸς οἷς πολλὰ τῶ δημοσίων θησαυρῶν, ὅμως οὐκ ἐπέστησαν τὰς χρεῖας, αὐτὸν τε τυραννικὸν ὁρῶντες, καὶ τοὺς ὅτι αὐτῶ ἐπὶ λῶντας, δορυφόρον ἔδει χρωμύρους. κατ' ὀλίγον γὰρ μὲν, ὅτι χρεῖα τῶ χρημάτων, καὶ χρημάτων ἐλεάζαρος, ἐκ περὶ αὐτῶ τὸν δῆμον, ὡς τε αὐτῶ ἐπὶ λῶντας, καὶ τῶ ὅλων. εἰς δὲ τὴν ἰδουμαίαν ἐπὶ εὐρίπῳ ἐπὶ λῶντας, ἰησοῦν τὸν υἱὸν σαπφᾶ τῶ ἀρχιερεὺς ἐστὶν, καὶ ἐλεάζαρον ἀρχιερεὺς υἱὸν ἰού. τῶ δὲ ἀρχὸν τότε τῆς ἰδουμαίας ἰγνερ, ἡμῶ δὲ ἰωὶ ἐκ τῆς περὶ ἰορδάνην περὶ αἰας, διὸ καὶ περὶ αἰας ἐπὶ περὶ αἰας, πρὸς ὁρμήν ὑποτάσσεται τότε τοῖς στρατηγῶν. ἡ μάχου δὲ οὐδὲ τῆς ἀλλης χρεῖας, ἀλλ' εἰς μὲν ἐπὶ λῶντας, ἰώσηπος ὁ σίμωνος, εἰς δὲ τὴν περὶ αἰας μακροσῆς, θάμνα δὲ ὁ παρχίας, ἰωάννης ὁ ἐστὶν ὁ στρατηγῶν ἐπὶ μὲν δὲ πρὸς αὐτῶν λῶντας, καὶ ἰοπάη, καὶ ἀμμοῖς. τῆς δὲ γοφνιτικῆς καὶ ἀκραβιτικῆς, ὁ ἀνάνιου ἰωάννης ἡ γαλιλαίων ὑποδύκνεται, καὶ τῆς γαλιλαίας ἐκ τῆς ἰώσηπος ματθίου. πρὸς αὐτῶ δὲ τῇ τούτου στρατηγῶν, καὶ γάμαλα, τῶ ταύτης πόλεως ὀχυρωτάτη. τῶ μὲν οὐκ ἄλλων στρατηγῶν ἔκαστος ὡς εἶχε πρὸς αὐτῶν ἡ συνείσας, διὸ καὶ τὰ πεποιημῶν. ἰώσηπος δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν αἰελοῦν, πρὸς αὐτῶν ἐφρόνησε τῆς εἰς αὐτῶν δινοίας τῶ ἐπὶ λῶντας, εἰδὼς ὅτι πλείστα ταύτη κατορθώσῃ, καὶ τὰ ἄλλα ὁρμήντας, συνιδῶν δὲ ὅτι τοὶ μὲν διωκτοὶ οἱ κεισεται μεταδιδῶν τῆς ὁρμῆς αὐτῶν, τὸ δὲ πᾶν πληθύνῃ, εἰ δὲ ἐγχορίων καὶ συνήθων τὰ πολλὰ πρὸς αὐτῶν, τῶ μὲν γρηγορῶν ἐβδιδύκοντα τοὺς συφροῦντας τοὺς ἐπὶ λῶντας ἐκ τῶ ἰθιους, κατέστησεν ἀρχόντας ὅλης γαλιλαίας, ἐπὶ αὐτῶ δὲ ἐκ τῆς περὶ αἰας, τῶ δὲ περὶ αὐτῶν ὁρμήντας. τὰ γὰρ μείζονα πρὸς αὐτῶν, καὶ τὰς φονικὰς διχας ἐφ' αὐτῶν ἀπαμύσσειν ἐπέδρασαν, καὶ τοὶ ἐβδιδύκοντα καταστῶντες, τῶ δὲ πρὸς ἀλλήλους νόμιμα τῶ κατὰ πόλιν, ὅτι τὴν ἑξῶν αὐτῶν ἀσφάλεια ἐχέει.

A certusque in Galilæam Rom. esse venturos, oportuna loca muro cingebat, hoc est Iotaparan, & Bersabee & Selamin, necnon & Perecoho, & Iapha, & Sigoph, & montem cui nomen est Iraburio, & Taricheas, & Tiberiada: ad hæc etiam circa Genesar lacum speluncas in ea quæ inferior Galilæa vocabatur munivit. Superioris autem Galilææ Petram quæ Achabrorum dicitur, & Seph, & Iannitæ, & Mero: in Gaulanitide verò Seleuciam, & Soganen, & B Gamalam munitione circumdedit. Solis autem Sepphoritis permisit, ut murum sibi met ipsis fabricarent: quod eos pecuniosos esse, & ad bellum promptos etiam sine præcepto videret. Similiter autem Gischalam, Iosephi iussu per se muro cinxit Ioannes Leuiæ filius. Ceteris autem castellis omnibus ipse Iosephus intererat, iubendo simul atque opem ferendo. Quin & exercitum ex Galilæa, supra centum millia virorum comparavit: quos omnes vndique collectis armis veteribus instruebat. Deinde reputans, hoc maximè Rom. inuictam esse virtutem, quod dicto essent audientes rectoribus suis, & armorum exercitationi operam darent, doctrinam quidem urgente necessitate despexit: parendi autem facultatem ratus regentium multitudine posse contingere, ita ut Rom. solent diuisit exercitum, plurisque fecit ordinum principes. diuersisque militum generibus constitutis, alios decadarchis, alios centurionibus, alios tribunis subdidit: & insuper his ipsis rectores, maiorum rerum administratores dedit. Docebaturque signorum disciplinas, & pronocationes reuocationesque buccinarum, & principia cornuum, & circūdutiones, & quemadmodum oporteret laborantibus succurrere fortiores, & cum defatigatis partiri pericula: quæque ad fortitudinē animi corporisque tolerantiam pertinerēt, instituebat. Maximè verò eos erudiebat ad bellū, usquequaque Rom. referēs disciplinam, & quod cū viris essent præliaturi, qui & viribus corporis, & animi obstinatione, totum penè orbem terræ superassent. His addidit, quo pacto belli tempore suis essent parituri præceptis, iam nūc periculū se facturū, si consuetis delictis, hoc est, furtis & latrociniiis & rapinis abstinuissent: sed neque aut gentilibus fraudem facerent, aut consuetissimorum damna proprium quæstum putarent. Illa enim bella optimè administrari, quorum F milites bonā conscientiam gererent: qui verò per se pravi fuissent, his non solum inimicos, sed etiam Deum hostem futurū. Multa in hunc modum admonendo perseverabat. Et iam quidem quantum prælio parandum esset, constat erat. Nam l. x. peditum millia, ccl. equites, ac præter hos etiam mercenarios, quibus maximè fretus erat, habebat quatuor millia quingētos: necnon & sexcentos circa electos custodes corporis atque satellites. Electis autem mercenariis, facili cæteri milites à ciuitatibus alebantur. namque singulæ quas enumerauimus, cū mediam sui multitudinem mitterent in militiam, reliquos ad comparandum eis victum tenebant: ut pars armis, atque alia pars faciendis operibus dirimeretur, & armati securitatem rependerent suggerentibus com-
meatum.

A accepissent , ægrè ferentes , & perspicientes quòd Iosephus cogitauerat laborem suum regibus condonare , per vicos nocte discurrent , omnibûsque prædicant Iosephum proditorem esse : eodémque tumultu ciuitates proximas repleuerunt , adèd vt è. armatorum millia contra Iosephum prima luce concurrerent. Denique multitudo quidem , in circo apud Taricheas congregata , plurima per iracundiam conclamabat , partim deponi , partim con-

B cremari vociferans proditorem : plerosque autem incitabat Ioannes , & cum eo Iesus quidem Sapphæ filius , tunc magistratus Tiberiadis. Iosephi igitur amici & satellites , tantæ multitudinis incurso perterriti , omnes præter quatuor diffugerunt. Ipse verò dormiens , propè cum iam ignis admoueretur exurgit : & monentibus eum quatuor qui remanserant vt fugeret , neque solitudine sua , neque illorum qui contra se venerant copiis

C perturbatus , in conspectum illorum prosilit , veste discissa , infusóque capiti puluere , auersisque post tergum manibus luóque ceruici gladio annexo. Hæc autè amicos ei , maximè Taricheas ad misericordiam commouerant. rustica verò plebs , & finitimorum , quibus molestior videbatur , non sine maledictis eum iubebát publicas proferre pecunias , & facta prodicionis fateri . nam ex habitu eius opinabatur , nihil eorum de quibus nata fuerat suspicio , penitus negaturum : & impetrandæ veniæ causâ fecisse omnia quæ misericordiam prouocarent. At illius ista humilitas consilium præstruebat : & contra se indignantes arte circumueniens , vt super his , vnde irascerentur , inter se ipsi discordarent , omnia confessurum se pollicetur. Deinde sibi loquendi facultate concessâ , ego , inquit , has pecunias neque Agrippæ remittere cogitabam , neque in propria lucra conuertere . absit enim , vt amicum

E putem vnquam , qui vobis sit inimicus : aut quæstum ex re capiam , quæ vos communiter læderet . Sed quia videbam ô Taricheatæ , maximè ciuitatem vestrà munitionis egere , & ad extruenda mœnia minus habere pecuniæ , timebámque Tiberiensem populum , & alias ciuitates raptis pecuniis inhiantes , pedetentim eas retinere decreuit , vt vos muro circundarè . Si hoc non videtur , profero quæ ablata sunt , & diripienda propono . Sin rectè consului ,

F benè de vobis meritum coerceatis . Hæc Taricheatæ quidem ab eo dicta , cum fauore receperunt : Tiberienses verò cum aliis deprauando , insuper etiã minitabantur : vtriq; autem relicto Iosepho , inter se litigabant . Ille autem fretus iam secum sentientibus (erant enim propè ad xl. millia Taricheatæ) cum multitudine liberitatem loquebatur : multumque in eorum temeritatem , inuectus , ex præsentī quidem pecunia Taricheam ait esse muniendam . curæ autem sibi fore similiter , vt etiã ceteræ tutæ sint

G ciuitates , nec enim pecunias defore , si concordari velint in eos , vnde parandæ sunt , & noui in eum moueantur qui parat . Itaq; tum alia quidem multitudo quæ decepta fuerat , quamuis irata recedebat : duo verò armatorū millia imperum in eum fecère . cumque se ille tecto antè recepisset , instabant ei minitantes . Iterum autè

Iosephus in hos quoque altera fraude vitur. A cumque in summum tectum euasisset, compresso dextera strepitu, nescire ait se, quid peterent sibi præstari: voces enim se non exaudire confusas. omnia verò quæ iuberent esse facturum, si aliquos intromisissent, qui secū otiose colloquerentur. His auditis, ilico nobiliores cum magistratibus ad eum ingrediuntur. quos ille in intimas ædium partes inductos, clausa ianua tamdiu verberauit, quoad omnium viscera nudata sunt. circumstabat autem interim populus, existimans eos prolixis allegationibus concertare, cum subito Iosephus foribus patefactis, cruentos eos dimisit. unde tanto terrore qui minabantur affecti sunt ut proiectis armis aufugerent. Ob hæc Ioannis etiam atque etiam creſcebat inuidia, aliàsque nihilominus Iosepho moliebatur insidias: morboque simulato per epistolam postulauit, ut sibi medicinæ gratia Tiberiensibus aquis calidis uti permitteret. Iosephus autem, quia nondum ei suspectus erat insidiator, ad præfectos ciuitatis literas fecit, ut & hospitium & utensilia Ioanni præberent. Quibus ille potitus, biduo post cuius rei causa venerat agebat: & his fraude circumuentis, aliis verò pecunia corruptis, ut Iosephum desererent persuasit. His autem cognitis Silas quem Iosephus custodiæ præposuerat. propter de insidiis ei scriptit: atque ille accepta epistola, noctūque itinere maturato, matutinus ad Tiberiadem peruenit. Et cætera quidem multitudo obutam ei processit. Ioannes autem, quamuis eum contra se venturum esse suspicaretur, tamen misso quodam ex notis, infirmitate simulata, quod lectulo detineretur, obsequio sese defuisse mādauit. Tiberiensibus autem à Iosepho in stadium congregatis, ut ad eos quæ sibi scripta fuerant loqueretur, missis armatis Ioannes iussit eum interfici. Quos cum iam nudare gladios perspexisset, populus exclamauit: atque ita conuersus ad eius vocem Iosephus, ubi ferum propè iugulo suo imminere prospexit, in littus defiliit e tumulo, excelsu cubitis sex, in quo verba faciens cum populo stererat: ascensaque inde nauicula cum duobus satellitibus suis, quæ illuc applicuerat, in medium lacum refugit. milites verò eius, ilico raptis armis, contra insidiatores irruebant. Mox autem veritus Iosephus ne bello intestino cōcitato, propter paucorum inuidiam ciuitas cōſumeretur, nuncium suis misit, qui eos mone- ret, ut propriæ tantum saluti consulerent: neque verò quenquam vel occiderent, vel arguerent noxiorum. Et illi quidem dicto parentes, conqueuerunt. qui verò circum ciuitatem per agros habitabant, auditis insidiis, & quis earum fabricator esset, contra Ioannem veniebat. sed ille prius in Giscala patriam suam fuga receptus est. At Galilæi totis iam ciuitatibus ad Iosephum confluebant, & cum multa essent armorum millia congregata, qui se aduersus Ioannem communem insidiatorem adesse clamabant: vnāque cum eo ciuitatem quæ illum suscepisset, ignibus tradituros: ad ea Iosephus, probare se quidem eorum beneuolentiam, impetum autem cohibendum esse dicebat: prudentia magis inimicos vincere cupiens, quàm perimere. His verò, qui de singulis ciuitatibus

propius ut conspiceretur accessit. Quem cum inimici adhuc maledicentes ei ex muro conspexissent, metu perterriti, & scaphas armorum esse plenas existimantes, arma proiciunt: manusque supplices agitant, ut ciuitati parceret precabantur. Iosephus autem, postquam multis eos minis & exprobrationibus castigauit: primum quod bello contra populum Romanum suscepto, intestinis dissensionibus vires suas ante consumerent, inimicorumque vota complerent: deinde, quod securitatis suae curatore de medio tollere properarent, ciuitatemque non erubescerent sibi claudere, qui eam muro cinxisset: non repudiaturum se ait, si qui sibi satisfacerent, quibus interuenientibus amicitiam cum ciuitate firmaret. Itaque statim ad eum decem Tiberensium potentissimi descenderunt. his autem in vnam receptis nauiculam piscatoriam, & procul abductis, alios l. senatores venire iussit, maximè nobiles, velut illi quoque fidem sibi praeberere deberent. Deinde nouas causationes excogitans, alios insuper atque alios obtentu faceris euocabat: utque maturè Taricheas recurrerent, gubernatoribus nauium repletarum imperabat: quosque auxilissent in carcerem collocarent: donec omnem curiam, quae v. c. haberet viros, duoque millia popularium comprehensa in Taricheas scaphis abduxit. Reliquis autem vociferantibus Clitum quaedam esse praecipuum defectionis autorem, ipsamque ipsius poena illius precantibus satiarì, nullum quidem Iosephus volebat occidere: suorum verò satellitum quendam Leuiam egredi iussit, qui Cliti manus abscinderet. Cum verò is praetere timore solum se globo inimicorum commissurum negaret: eaque causa indignari Iosephum stantem in scapha videret, ipsumque velle descendere, ac de se supplicium sumere, ut saltem vnam manum sibi concederet, orabat. neque hoc abnuente Iosepho, dummodo alteram sibi Clitus ipse praecideret, educto ille dextera gladio, leuiam sibi truncavit, tantus cum timor Iosephi inuaserat. Ita tunc Iosephus vacuis scaphis, & satellitibus vii. populo capto, rursus Tiberiadem sibi sociauit. Paucis autem diebus post, Gischalam quae cum Sepphoritis defecerat, militibus depradari permisit: omnemque praedam edonistam popularibus reddidit. Similiter etiam Sepphoritis & Tiberiësis. Nam & hos captis rapinarum damno corrigere voluit, & redhibitione rerum rursus eos ad beneuolentiam reuocare.

CAP.
XXVIII.
Quomodo
Hierosoly-
mitae bello
se prepara-
uerint, de-
que Simonis
Giorae
tyrannide.

Hactenus apud Galileam motus erat, iamque ab intestinis dissensionibus quiescentes, aduersus Rom. instruebantur. Hierosolymis autem Ananias pontifex & potentior, qui non cum Romanorum parte sentient, muros instaurare properabant: multaque bellica instrumenta, perque omne oppidum fagittae, aliaque arma fabricantur: & exercitationibus iussis manus iuuenū operam dabat. Erantque vniuersa plena tumultus, magnaque tristitia moderatos occupauerat: multaeque futuras clades prospicientes, fletum cohibere non poterant: infestaque pacem cupientibus, omnia videbatur. Belli autē incertiorib⁹

A Ἰζμον ὁ ρῥῆναι πρὸς ἡμᾶς. διατάκται δὲ αὐτῶν ὑπὸ τῶν τετραῶν ἐν βλασφημιῶν τοῖς οἱ δὲ φοβοῦνται, καὶ δὲ τὸ ἐκ-
πλῆξιν πάντα τὰ σκάφη γίμειν ὁπλίστην νομίσαντες
ἔρριψαν τὰ ὅπλα, καὶ κατασείοντες ἱκετηρίας, εἰδόντες
φείσασθαι τῆς πόλεως, ὃ ἡ ἰώσηπος πολλὰ δὲ πρὸς
σάμνους αὐτοῖς, καὶ κατανειδίσας, εἰς ὁρῶντα μὲν ἀ-
φ᾽ ἑωυτοῦ τὸ πρὸς ῥωμαῖοις πόλεμον, εἰς στασις ἱμυ-
λίοις πρὸς ἀλλήλους τιλὶ ἰσχυρῶν, καὶ τὰ δὲ κταρότα-
τα ποιοῦσι τοῖς ἐχθροῖς, ἐπὶ τὰ τὴν κηδεμόνα τὴν ἀσφα-
λείας αὐτῶν, ἀνὰ πᾶσαι ἀπὸ δούσι, καὶ κλείνουν αὐ-
τοῦ τὴν πύλιν αὐτῶν τῶν τῆς ἰσχυρίας, πρὸς δὲ χαλᾶς
τοῖς ὑπολογισμοῖς ἔφασκε, καὶ δὲ τὸ βεβαιώσαντο
τὴν πύλιν. κατέβαινον δὲ διδωὶς δέκα τῶν πρὸς ἑω-
τοῖς οἱ δὲ αὐτῶν ταῖς. καὶ τοῖς μὲν ἀναλαβὼν μὴ τῶν ἀ-
λάδων αἰνῆσαι πρὸς ῥωμαῖοις, πᾶν πᾶντα δὲ ἐπὶ τοῖς
τῆς βουλῆς τοῖς μεγάλαις γωρίμοις κλείουσι πρὸς ῥω-
μαῖοις, ὡς καὶ παρ' ἐκείνων πᾶσι πᾶσι βουλομένων λα-
βεῖν. ἐπὶ τὰ καμνότερος σκῆψις ἐπὶ πρὸς, ἀλλοις ἐπὶ
ἀλλοις ὡς ἐπὶ σὺν ὁπλίστας πρὸς ῥωμαῖοις. τοῖς ἡ κυβερ-
νήταις ἐκέλευσε τῶν πληρομένων, δὲ τὰς τοῖς εἰς τα-
ριχάας ἀναπλεῖν, καὶ συγκελεῖν τοῖς ἀνδράσι εἰς τὸ
δυσμωτίειον, μέχρι πᾶσαι μὲν τὴν βυλὴν εἶναι εἰς
ἐξακοσίους, πρὸς δὲ διχαλίου τῶν ὑπὸ τῶν δυνάμει συλ-
λαβὼν, αἰνῆσαι σκάφῃς εἰς ταριχάας. βοῶνται δὲ
τῶν λοιπῶν, αἵ ποῖ ἐπὶ μεγάλαις τὸ πρὸς ῥωμαῖοις, κλείουσι
πᾶσι, καὶ πρὸς ῥωμαῖοις εἰς ἐκείνους ἀπερείδειται τὸ
ὅριον. ὃ ἡ ἰώσηπος ἀνελὼν μὲν ἑδῖνα πρὸς ῥωμαῖοις, λαλῶν
δὲ πᾶσι τῶν αὐτῶν φυλάκων ἐκέλευσε ἐξελθῶν, ἵνα
ἐποκόψῃ τὰς χεῖρας τῶν κλείου. δίδωσι δὲ ἐκείνους,
εἰς ἐχθροῖς σῆφος ὑποθήσασθαι μόνος, οὐκ ἐφ᾽ ἑνὶ χεῖρ-
ῶντα ἡ τὸν ἰώσηπον ἐπὶ τοῦ σκάφῃς ὁ κλείου ὁρῶν,
καὶ πρὸς ῥωμαῖοις μὲν ὑποπῆδ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν πύλιν
εἶναι, ἱκέτους δὲ τῶν ἀκτῆς τὴν ἐπὶ τῶν τῶν χεῖρ-
ῶν καταλιπεῖν. καὶ κλείου καταδύσαντες, ἐφ' ὃ τὴν ἐ-
πὶ τῶν αὐτῶν ἐποκόψῃ ἑαυτῶν, πρὸς ῥωμαῖοις τῶν δὲ
τῶν ἐξίφῃ, ἀπὸ κοψῆς τὴν λαλαῖ. εἰς πρὸς τοῖς δίδωσι ὑπὸ
αὐτῶν ἰώσηπου πρὸς ῥωμαῖοις. τότε μὲν δὲ κενῶσι σκάφῃς
καὶ δορυφόροις ἐπὶ τὸν δῆμον ἀγματοπῆσαι μὲν
πᾶσι τὴν πρὸς ῥωμαῖοις πρὸς ῥωμαῖοις. μετὰ ἡμέρας
ὀλίγας, γίγαλα σὺν πρὸς ῥωμαῖοις σὺν ἀποστῆσαι ἰλάν,
ἐπὶ τῶν ἐξίφῃ μὲν διαρπάσαι τοῖς στρατοῦ. σὺν ἀγα-
γῶν μὲν τοῖς πάντα, τοῖς δὲ δυνάμει δίδωσι, τοῖς τῶν
καὶ σὺν πρὸς ῥωμαῖοις καὶ πρὸς ῥωμαῖοις. καὶ γὰρ καὶ κλείου
χεῖρ-ῶν μὲν, τοῦ δὲ τῶν δὲ τῶν ἀρπαγῆς ἐπὶ
λῆσθαι, καὶ τῶν πρὸς ῥωμαῖοις τῶν χεῖρ-ῶν, πᾶσι εἰς δυνάμει
πρὸς ῥωμαῖοις.

ΓΑ μὲν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐπὶ πᾶσι κινήματα, καὶ τὸ Κερμα
ἐμφυλίων παυσάντων δορυφόρων, ἐπὶ τὰς πρὸς
ῥωμαῖοις ἔφασκον πρὸς ῥωμαῖοις. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ῥω-
μαῖοις, ἀναός το ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ τῶν δυνάμει ὁπλίσ-
τας μὲν ῥωμαῖοις ἐφῆρτον, τότε τῶν ἐπὶ πρὸς ῥω-
μαῖοις, καὶ πολλὰ τῶν πολιμνηρίων ὁρῶνται. καὶ δὲ
πᾶσι μὲν τῆς πόλεως ἐχλακύνει βέλη, καὶ πρὸς ῥω-
μαῖοις. πρὸς ἀτάκτοις δὲ γυμνασίαις τῶν τῶν πρὸς ῥω-
μαῖοις, καὶ μετὰ τὴν πᾶσι δορυφόρων. δεινὴ δὲ κατῆ-
φεια τῶν μετῶν, καὶ πολλοὶ τὰς μαλλοῦσας πρὸς ῥω-
μαῖοις συμφορὰς, ἀπολοφύροντο. θάσμος ἡ τοῖς ἐπὶ ῥω-
μαῖοις ἀγ᾽ ἀποστῆσαι δυνάμει. τοῖς ἡ τὸν πόλεμον ἐξέφασαν,
εἰς ῥω-
μαῖοις.

ἔχεται λίσσοντο πρὸς ἡδονὴν καὶ τὸ κατὰ σῆμα τὸ πό-
 λεως πρὸν ἐπὶ λατῶν ῥωμαίοις ὡς οἶον ὄποισιν ἡδονῆς.
 αἰσῶν γὰρ μὴ φροντίζοντες ὡς κατὰ μὲν ἀριστοκρατίαν τῶν
 εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἔχουσιν ἀδελφείαν, καὶ μὴ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τοῖς ἑσπέραις, καὶ τὴν τῶν κληθόντων ἑλλήνων
 τῶν ἀφροσύνων ἡττητοὶ τὴν βίαν καὶ τοῖς ἐξῆς οἱ ἐπὶ τέ-
 λους ἵπταται δηλώσαντες. καὶ τὴν ἀκραβανίαν το-
 παρχίαν ὁ γὰρ σίμων, πολλοὺς τῶν πτωχεύοντων
 συστήσας ἐφ' ἀρπαγὰς ἐξάγει, καὶ οὐ μόνον τὰς
 οἰκίας ἐσπάρσας τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ τὰ σάματα
 κατήκτετο, δῆλος τε ὡς ἡδη πύρρην ἀρχὴν ἐ-
 τυραννεῖ. πεμφθεὶς δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπ' ἀναίου καὶ τῶν
 ἀρχόντων στρατῶν, πρὸς τοὺς ἐν ματαίᾳ ληστείᾳ μεθ'
 ὧν εἶχε κατέφυγε, καὶ καὶ μέχρι τῆς αἰαίου καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἀειρήσεως μένων, συνεληήτετο τὴν ἰδουμαίαν,
 ὥς τε τοὺς ἀρχοντας τῶν ἔθνων δὲ τὸ πλῆθος τῶν φο-
 ρουμένων, καὶ τὰς συνεχεῖς ἀρπαγὰς, στρατῶν ἀθρο-
 σάντας ἐμφέρουσι τὰς καίμας ἔχον. ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ
 ἰουδαίαν ἐν τοῖς λαῖς.

A quæ illis placerent, ex tempore fingebantur:
 statûsque iam tunc quasi perituræ civitatis e-
 rat, antequam Rom. venirent. Ananó autem
 apparatus belli omittere cura fuit: & sedi-
 tioforum, quos Zelotas vocabant, amentiam
 ad viriliora convertere: qui tamen victus est, &
 quis illius finis fuerit, in posterioribus expla-
 nabimus. At in Acrabarena toparchia Gioræ
 filius Simon, multis novarum rerum cupidis
 congregatis, ad rapinas conuersus, non solam
 B in domos locupletum irrumpebat, verum et-
 iam corpora verberibus conficiebat: iamque
 tunc palam tyrannidem inceptabat. Ab Ana-
 no autem missis aduersus eum militibus ma-
 gistratum, ad latrones qui erant Masadæ, cum
 his quos habebat, effugit: ibique manens, do-
 nec Ananus & alij eius inimici percipiti sunt;
 Idumæam cum cæteris populabatur: addeò, ut
 magistratus eius gentis, propter cædium mul-
 titudinem & prædæ affiduitatem, collecto
 C milite, vicos prædiis tuerentur. Et Iudæorum
 quidem res ita habebant.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙ-
ΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΕΡΙ

ΑΛΩΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ Γ.

FLAVII IOSEPHI DE
BELLO IUDAEICO

LIBER TERTIVS.

CAP. I.
De Vespasianis ducis
aduentu, &
clade duplici Iudeo-
rum.

NERONEM autem, ubi A
res apud Iudæam non prosperè gestas accepit, latens quidem, quod necesse fuit, cum timore stupor inuadit: apertè autem superbiam simulans ultro etiam indignabatur: magisque ducis negligentia, quàm virtute hostium quæ contigerant facta esse dicebat: decere se putans, propter pondus imperij tristiora contemnere, viderique malis omnibus superiorem animum gerere: veruntamen curis arguebatur mentis eius perturbatio, cum deliberaret cuinam commotum crederet Orientem, qui vnà & Iudæos rebellantes vlcisceretur, proximisque his nationes simili morbo correptas antecaperet. Inuenit igitur solum Vespasianum his necessitatibus parem, & qui tanti belli magnitudinem suscipere posset, virum ab adolescentia vsque ad senectutem bellis exercitatum, & qui pop. Rom. iam pridem pacasset Occidentem, Germanorum tumultu concussam: armisque ante illud tempus incognitam Britanniam vendicasset. vnde patri quoque ipsius Claudio præstiterat, vt sine proprio sudore triumpharet. Itaque his omnibus fretus, ætatèque illius cum periticia stabilem cernens, obsidesque fidei liberos, eorumque florem manus esse paternæ prudentiæ, iam tum fortasse de tota rep. Deo aliquid ordinante, mittit eum ad regendos exercitus in Syria constitutos, multis pro tempore blandimentis atque obsequiis animatum, qualia necessitas imperare consuevit. Ille autem protinus ex Achaia, ubi cum Nerone fuerat, Titum quidem filium suum mittit Alexandriam, vt inde quintam itémque decimam legiones moueret. ipse verò transmissus ad Hellepontum, terreno itinere in Syriam peruenit, ibique Romanas vires, multaque à vicinis regibus auxilia congregauit. At Iudæi post malam Cestij pugnam in sperata felicitate sublatis, animorum impetus cohibere non poterant: sed tanquam

NΕΡΩΝΙ Δ' ὡς ἡγήληται τὰς Κεφα-
λὴν ἰουδαίων πάλαισμα, λε-
ληθῆα μὲν ὡς εἰσὶν ἐκπληξίς
ἐμπλήτῃ καὶ δόος. φανερὰς δὲ
ἰσχυροφάνει καὶ περὶ σωρῆς, τοῦ
στρατηγῶν βασίτη μάλλοι, ἢ τῶν
πολεμίων ἀρτίαις μηχαναῖς
τὰ συμβαίνοντα λίσσων. ὡρέσθην δὲ ἡρώδης μὲν αὐτῷ
ὅτι τὸν ὄγκον τῆς ἡγεμονίας κατασβεσάμενος τῷ
σκυθρωπῶν, καὶ δοκῶν δεινοῦ παντός ἐπ' αὐτῷ τὴν
ψυχὴν ἔχειν, διηλέγχετο γὰρ μὴ ὁ τῶν ψυχῶν δι-
ρυθῶν ἰσχυρῶς τῷ φρονήδων. συνεπτόμενος δὲ τῇ πι-
στεύσει ἐκινουμένων τῶν ἀπολλῶν, ὅς τι μωρήσεται
μὲν τῶν ἰουδαίων ἐπαιδάσει, ὡρεσάμενος αὐτῷ
δὲ αὐτοῖς ἤδη καὶ τὰ πλείεστες συμμοσυνῶν, μόνον
δὲ εἰσφέρει οὐκ ἀσπασίαν τῶν χρεῖας ἀναλογουμένων, καὶ
πυλίου τοῦ πολέμου μέγιστος ἀναδεδεσθαι δυνα-
μῶν, ἀφ' ὧν τῶν ἐπὶ τῇ πόλει στρατῶν ἐγγυησά-
μενος, καὶ περὶ τῶν ὁρίων αὐτῶν μὲν πάλαι Ῥωμαίων
ἰσχυρῶν, ὑπὸ γερμανοῦ κατασβεσάμενος, περὶ τῶν
σάμνων δὲ τοῖς ὅπλοις βρετανίας τῶν λαοῦν
σας, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ κλαυδίῳ παρὶ χειρὸς
ἰσχυρῶς ἰδίου θείαμβον καταγαλῆν. ταῦτα μὲν
περὶ τῶν ἐπὶ τῷ ὄρει καὶ τῷ περὶ τῆς ἐμπειρίας
ἡλικίας ὁρῶν, καὶ δὲ πᾶσι τοῖς υἱοῖς ὁμοῦ καὶ
τὰς τούτων ἀκμὰς χύειν τῷ πατρὶ σπένδων, πᾶσι
καὶ ὡς τῶν ὁρίων ἤδη τῷ θεοῦ περὶ τοῦ ὁμοῦ
πᾶσι τὸν αὐτῶν ὁρῶν τῶν ἡγεμονίας τῶν
ὁρῶν στρατῶν, πολλὰ πρὸς τὸ ἐπεῖν
οἷα καλῶνσι αἱ ἀνάγκαι μὲν ἡγεμονίας τε, ὅς περὶ
στρατῶν. ὁ δὲ ὅτι ἀρχαῖς αὐτῶν σπένδων τῶν
ἐπὶ τῶν ὁρίων πᾶσι ἐστὶν ἐπ' ἀναξαρτίας, πᾶσι
πᾶσι καὶ τὸ δίκαιον ἐκείνῳ ἀναστῶν τῶν
πᾶσι αὐτῶν τὸν ἡγεμονίας, πᾶσι οἷς σπένδων
ἐπὶ τῶν ὁρίων, καὶ τῶν ὁρίων ἀναστῶν τῶν
καὶ συχρῶς αὐτῶν τῶν ἡγεμονίας βασιλείων συμ-
μετῶν.

Iουδαῖοι δὲ καὶ τὸν κατὰ πλὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων αὐτῶν ἀναστῶν ὡς ὁρῶν, καὶ αὐτῶν
ἐκείνῳ.

ἐπεὶ οἱ μὲν τῇ τύχῃ, πρὸς αὐτὴν ὅσον τὸ πᾶν ὄντων
 ζῶντων, πᾶν ζῶν ὁ δὲ θῶς ὅσον τὸν μαχόμενον αὐτῶν ἀ-
 θροῦντες, ὁρμήσαντες ἐπὶ ἀσκάλωνα, πόλις ἐστὶν ἀρ-
 χαία, τῇ ἱεροσολύμων ἐκκοσι πρὸς τοὺς πεντακοσίοις
 ἀπὸ χροσσεσάδου, αἱ δὲ ὄρεα μύσου ἰουδαίους γαλνημέ-
 νη, διό ἐ τὸ τὴν ὁρώτατος ὁρμῆς εἰσεῖν ἐδίδεν. ὁ δὲ κιν-
 το δὲ τῆς καταδρομῆς ἔρεις αἰσῆς, ἀλλὰ τὸ κορυ-
 φῆς καὶ συνίστην, ἵγερ τὸ πρᾶν τῆς, καὶ ὁ βαβυ-
 λαῖν σίλας, πρὸς οἷς ἰωάννης ὁ ἰσάβη. ἡ δὲ ἀ-
 σκάλων ἐπεὶ ἔχουτο ἡρκαρτῶς, βοῦθῆς δὲ λυ-
 ριδὸν ἱρμῶ. ἐφρουρετο γὰρ ὑπὸ τῆς ἀνείρας πρὸς
 καὶ ὑπὸ μῆλιν ἱρμῶ, ἥς ἐπὶ ἡρκαρτῶν αὐτῶν. οἱ
 μὲν οὖν πολὺ τῆς ὁρμῆς συντηνῶντες ὁδὸς αὐτῶν,
 ὡς ἐγγύθεν ὁρμήσαντες, καὶ δὴ παρῆσαν. ὁ δὲ ἀ-
 τῆν, οὐ γὰρ ἡγνόει μέλλουσιν ἐπὶ τῶν ἐφρουρῶν ἀ-
 τῆν, πρὸς ἡρκαρτῶν τῆς ἱρμῶ, καὶ οὐδὲν ἔτι πρὸς τὸ
 πλῆθος, οὐτὲ πρὸς τῶν τῶν ὑποδίστας τῇ πο-
 λισμῶν, ἡρκαρτῶν τῆς ὁρώτατος ὁρμῆς ἀνείρας, καὶ
 τοὺς ἐπὶ τὸ τῶν ὁρμῶν αἰσῆς. οἱ δὲ πρὸς
 ἐμπειρίας γὰρ πολέμων ἀπειροί, καὶ πρὸς πρὸς
 ἱρμῶ, ἀσυντάκτοι τὸ πρὸς ἰουδαίους, καὶ πρὸς ὁ-
 πλίτας ὁρμήσαντες εἰς ἡρκαρτῶν ἀπλῶν, θυ-
 μῶ τῆς πλῆθος ἡ βουλὴ στρατηγῶν ἰουδαίους, πρὸς ἀπεί-
 ρους ἡ ἰουδαίους πάντα πρὸς ὁρώτατος ἀπείρας ὁρμῶ
 ποιοῦσι ἡρκαρτῶν, ὡς γὰρ αὐτῶν ἀπείρας ἡ συντακῶν
 ὁρμῶν αἱ ὁρώτατος φάλαγγες, ὑπὸ τῆς ἱρμῶ ἔπειν, καὶ
 τοὺς πρὸς αὐτῶν ἐπὶ τὸ τῶν βιαζομένων πρὸς
 πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ ἡ συντακῶν πολέμων, μέγιστος πάντες
 τῆς ἱρμῶ ἱρμῶν εἰς βολαῖς ὁρώτατος, ἰουδαίους
 αἱ αὐτῶν τὸ πρὸς. τὸ δὲ λυδῶν, καὶ πᾶν ἱρμῶ
 μῶν, ὁ δὲ καὶ τῆς ἰουδαίους συντηνῶν, πρὸς εἰρ-
 γῶν τὸ τῆς ἰουδαίους φόνον. τοὺς τῆς γὰρ φάλαγγας
 αὐτῶν, φθάνοντες ἐπὶ σπῆρον, καὶ τῆς ὑπὸ τῶν ὁρμῶν
 συντηνῶν διεκπαίνοντες, ἀπείρας ἀπείρας. ἀλ-
 λὰ δὲ ἀλλοῖς ὁρμῶν τῶν κυκλῶν, καὶ πρὸς
 λαύοντες, ἡρκαρτῶν τῶν ἰουδαίους. καὶ τῶν ἰουδαί-
 ον τὸ ἰουδαίους πρὸς τῶν ἀμνηστῶν κα-
 τεφαίετο, ἰουδαίους δὲ ἐπὶ τῶν ἀπείρας καὶ πρὸς
 τῶν ὁρμῶν τῶν πολέμων, καὶ πρὸς αὐτῶν
 ὁρμῶν τῶν πολέμων, καὶ πρὸς αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν, αἱ δὲ τῶν φάλαγγας, καὶ μεταβο-
 λῆς ἐπὶ τῶν, τῶν δὲ καὶ κοπιῶντες ἐπὶ οἷς ἀπείρας,
 πρὸς αὐτῶν ἡ μῆκος μέγιστος δὲ ἡρκαρτῶν, ὡς ἀπείρας
 μὲν μύροι τῶν ἰουδαίους ἀπείρας αἰσῆς, καὶ ὁρμῶ
 τῶν ἡρκαρτῶν, ἰωάννης τῶν καὶ σίλας. οἱ λοιποὶ δὲ ἡρκα-
 ρτῶν τὸ πρὸς αὐτῶν πρὸς αὐτῶν τῶν ἡρκαρτῶν
 ἡρκαρτῶν τῶν ἰουδαίους εἰς πολίχρον πρὸς, σίλας κα-
 λῶν, συντηνῶν. ὁρμῶ δὲ πρὸς καὶ τῶν ἰουδαίους
 ἐπὶ τῶν τῶν πρὸς αὐτῶν τῶν ὁρμῶν. οὐ μὲν αἱ
 ἰουδαίους πρὸς αὐτῶν τῶν ὁρμῶν πρὸς αὐτῶν τῶν
 ὁρμῶν. μέλλον γὰρ αὐτῶν τῶν πρὸς αὐτῶν τῶν
 ὁρμῶν, καὶ τῶν ὁρμῶν πρὸς αὐτῶν τῶν ὁρμῶν, ὁρ-
 μῶν τῶν καὶ πολλὰ πρὸς αὐτῶν τῶν ὁρμῶν ἐπὶ
 ἀσκάλωνα. παρῆσαν γὰρ αὐτῶν τῶν ὁρμῶν, ὁρμῶ
 ἀλλὰ πρὸς πόλιν ἰουδαίους, ἡ πρὸς αὐτῶν τῶν

A fortuna eos exagitante perciti, bellum ulte-
 rius producebant. Denique omni, quanta
 fuit, manu pugnae. congregata, Asca-
 lonem petierunt. ea est ciuitas antiqua, dccc. &
 xx. stadiorum spatio ab Hierosolyma distans
 & ludæis semper inuisa: quæ res fecit, ut e-
 tiam tunc primis eorum incurfibus propior
 videretur. tres autem viros aggressionis duces
 habebant, & corporibus, & prudentia præ-
 stantissimos, Nigrum Peraitam, & Silam
 Babylonium, & Iohannem Essenum. Ascalon
 verò validissimo quidem muro cincta erat, sed
 vacua penè præfidiis. vna enim cohors eam pe-
 ditum, & vna equitum ala tuebatur, cui præ-
 fectus erat Antonius. Illi igitur ira multa ve-
 locius itinere peractis, ac si ex propinquo veni-
 rent, præsto erant. Antonius verò (nec enim
 eorum fore impetum nesciebat) equites iam ex
 ciuitate duxerat, & neque multitudinem ve-
 ritus vel audaciam, primas hostium coitiones
 fortiter sustinuit, murumque properantes ag-
 gredi refrenauit. Itaque ludæi, qui cum peritio-
 ribus imperiti, & pedites cum equitibus, cum
 stipatis autem inordinati, leuiterque armati
 cum instructis, plúsque indignationi quàm cō-
 silio tribuentes, cum morigeris & nutu recto-
 ris omnia facientibus dimicabant, facillè pro-
 fligantur. nam vt semel eorum primæ ab equi-
 tibus turbatæ sunt acies, fugam perunt: & mu-
 rum versus se à tergo vrgentibus incidentes,
 D suimetipsi hostes erant, donec omnes incurfi-
 bus equitum victi, per totum campum dispersi
 sunt, qui fuit plurimus, totusque habilis equi-
 tantibus: quod quidem Romanos iuuuit, vt ma-
 gna cæde ludæos prosterneret. nam & fugien-
 tes præuertendo, cursum in eos flecebant: &
 quos occupassent, curriculo transfigendo infi-
 nitos peremere. Alij verò alios quocunque se
 vertissent circundatos, exagitantes facillè iacu-
 lis opprimebant. Et ludæis quidē propria mul-
 titudo, per desperationem salutis, solitudo vi-
 debatur: Rom. verò licet ad pugnam pauci es-
 sent, rebus tamen secundis animati, etiam su-
 perfluere se putabant. Et illi quidem res ad-
 uersas superare certantes, dum pudet citò fuge-
 re, mutari fortunam sperant: Romani quidē
 in his quæ prosperè agerent minimè delassati,
 ad maiorem vsque diei partem pugnam pro-
 trahunt: donec ludæorum quidem perempta
 sunt x. millia, duoque duces Ioannes & Silas:
 F cæteri verò plerique faucij, cum Nigro qui
 vnus restabat ex ducibus, in oppidum Idu-
 mææ, quod Salis dicitur, confugere. non-
 nulli tamen etiam Rom. in illo prælio vulne-
 rati sunt. sed non ludæorum spiritus cladē tan-
 ta sedatus est, multoq; magis eorum dolor in-
 citauit audaciam, & contemnentes quantum
 ante pedes mortuorum iaceret, pristinis rebus
 feliciter gestis ad cladem alteram illiciebantur.
 denique paruo tempore intermisso, quod
 G ne curandis quidem vulneribus satis esset,
 cunctisque aggregatis viribus, maiore cum in-
 dignatione multoque plures Ascalonem re-
 currebant, eadem se præter imperitiam aliâq;
 belli vitia, comitate fortuna. Etenim cum An-
 tonius quæ trāsire fuerant, posuisset insidias,

τῆ γὰρ ἀπῆνιου τῆς παρῶν πρὸς αὐτῶν

καὶ τοσούτοις ἔθνεσιν ἀλλοφύλοις κεκυηλωμένα, πρὸς
 πάντας αἰεὶ πολέμου πείραν αὐτέχον· καὶ μοι τὸ γὰρ ἐκ
 ἡπείων, καὶ πολλοὶ πάντοτε γαλιλαῖοι, καὶ οὐτὶ δει-
 λία ποτὲ τοῖς ἀδράς, οὐτὶ λειπιδρέια τῶν χώρων
 κατέχον· ἐπεὶ δὲ πῶν τὰ πάντα καὶ ὁ ὅτι οὐ, καὶ δὲν-
 δρῶσι παντοίοις κατὰ φύσιν, ὡς ὑπὸ τῆς οὐρανίας
 προσκαλίσεως, καὶ τὸν ἥμισυ γῆς φιλοπονον. πρὸς
 σιὴν τοῦ ὑπὸ τῆς οὐρανίας πᾶσι, καὶ μέγας αὐ-
 τὸς οὐδὲν ἀργόν. ἀλλὰ καὶ πόλεις πυκναί, καὶ τὸ τῆς
 κομῆς πληθὺς, πανταχοῦ πολυαἰθερον δὲ τῶν δι-
 θύων, ὡς τῶν ἐλαχίστην ὑπὸντακιχλίου πρὸς
 τοῖς μυρίοις ἔχον οἰκιστάς. καὶ δὲ τὸν ἥμισυ
 γῆς πρὸς ἐλαττωσὶ τὴν πρῶτα τὴν γαλιλαίαν, πρὸς
 τοῖς αἰετῶν δὲ τῆς δυνάμει. ἡ δὲ γὰρ ἐν τῇ ὅλῃ, καὶ
 σιὴν πρὸς ἐκαστὸν πρὸς τὴν πρῶτα, πολὺ μείζων,
 ἔρημος δὲ καὶ τεραχία τὸ πλεόν, πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἡ-
 μέραν αὐξήσιν ἀργιστέρα. τὸ γὰρ μὲν μαλακὸν ταύ-
 ρις, καὶ τὸ πᾶν ποσειδῶν, καὶ τὰ πρὸς τὴν δύνανται κατὰ
 φύσιν ποιήσιν, τὸ πλεόν δὲ, εἰς ἐλαίαν τὴν καὶ ἀμ-
 πλον, καὶ φοινικῶνας ἡσπῆται, διασπομένη χειμάρ-
 ροις τὸ τοῖς ὑπὸ τῆς ὅλῃ, καὶ πηγαῖς ἀσπασίαις, αἱ
 εἰ ποτὶ ἐκείνοις σφείω φθίνουσιν. μήκος μὲν οὐ αὐτῆς
 ὑπὸ μαχαμερῶν πρὸς πᾶσαν, εὐρὺ δὲ ὑπὸ φιλα-
 δελφίας μέχρις ἰορδάνου. καὶ πᾶν μὲν ἡ πρὸς
 ῥήκῃ, καὶ πρὸς ἀρκτον οὐκ ἐξέταται πρὸς ἐσπέρην
 δὲ ἰορδάνην· μεσημβρινὸν δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν μεσημβρινήν, καὶ
 πρὸς ἀσπέρην, ἀραβία τε, καὶ σιμωνίτις. πρὸς δὲ,
 φιλαδελφίαν, καὶ γερουσίαν ποτιμνεται. ἡ δὲ σιμωνί-
 τος γῆς, μὲν μὲν τῆς ἰουδαίας ἐστὶ, καὶ τῆς γαλι-
 λαίας. ἀρχὴ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς ἐκ τῆς μεσσημῆς πρὸς
 ἡμῶν γινώσκοντος ὄνομα καί τις, ὅτι πᾶν τῆς ἀρεσβασ-
 τῆς τῆς παρῆρας. φύσιν δὲ τῆς ἰουδαίας κατ' οὐδὲν
 διαφέρει. ἀμφὶ τὴν γὰρ ἐρεμὴν καὶ πρὸς τὴν, εἰς τὴν
 γερουσίαν μαλακῶν, καὶ πολὺ ποσειδῶν, κατὰ δὲ τὴν
 τὴν, καὶ ὅτι πρὸς ὅτι πρὸς ἡμῶν μεσσημῆς. πρὸς
 δὲ τὴν γῆν οὐδὲ μὲν μὲν πρὸς τὴν μεσσημῆς, ὅτι πρὸς
 πᾶν. γὰρ μὲν δὲ τὴν πᾶν διαφέρει ἐν αὐτῇ, καὶ
 δὲ πᾶν τὴν πᾶν ἀρεσβαστῆς, τὰ πᾶν πᾶν, ἡ πρὸς
 ἄλλοις γαλακτοφόροις. μῆκος γὰρ μὲν τῆς μεσσημῆς
 ἀρεσβαστῆς καὶ δὲ τῆς, τὸ πᾶν δὲ τὴν ἀρεσβαστῆς
 μεσσημῆς ἡ αὐτῆς ἡ αὐτῆς βορρῆς πρὸς τὴν βορρῆς
 μεσσημῆς καί τις, πρὸς τὴν ἰουδαίας, τὸ πρὸς βορρῆς.
 τὰ νότια δὲ αὐτῆς ὅτι πρὸς μεσσημῆς οὐκ ἐξέταται, πρὸς
 κυρτῶν τοῖς ἀρεσβαστῆς, καί μὲν καλῶν αὐτῶν
 ἰορδάνη οὐ τῆς ἰουδαίας. εὐρὺ γὰρ μὲν ὑπὸ ἰορδάνου
 ποταμοῦ μέχρις ἰορδάνης ἀσπέρην αὐτῆς. μεσσημῆς
 δὲ αὐτῆς πόλις, τὰ ἰορδάνη καί τις. πρὸς καὶ π-
 ρὸς οὐκ ἀσπέρην ὁμοφῶν τὸ αὐτῆς τῆς χώρας ἐκάλει-
 σταν. ἀφῆρται δὲ οὐδὲ τῆς ἐκ τῆς ἀρεσβαστῆς πρὸς τὴν
 ἰουδαία, τοῖς ἀρεσβαστῆς κατὰ τὴν μεσσημῆς πρὸς
 λεμῶν δὲ. μεσσημῆς δὲ εἰς τὴν μεσσημῆς κληρονομία,
 ὅτι πρὸς μὲν ὡς βασιλεῖον τὰ ἰορδάνη, πρὸς
 ἡμῶν τῆς ἀρεσβαστῆς, ὡς πρὸς ἡ κεφαλὴ σά-
 ματος. αἱ λοιπὴ δὲ μετ' αὐτῶν διήκουνται τὰς το-
 παρχίας. γῆς δὲ τῆς, καὶ μετ' αὐτῶν ἀρεσβαστῆς,
 ἡμῶν πρὸς τὰς, καὶ λυδῶν, καὶ ἀμαρῶν, καὶ πᾶν
 λη, καὶ ἰδουμαία, καὶ ἰγλαδία, καὶ ἰορδάνη, καὶ ἰε-
 ρουζαὶ μὲν αἱ ἰαμνία, καὶ ἰορδάνη τῆς ἀρεσβαστῆς ἀφῆρται,

A tantisque gentibus alienigenis cincta, semper
 tamen omnibus belli periculis restiterunt.
 nam & pugnae sunt ab infantia Galilaei, &
 omni tempore plurimi, neque aut formido
 nunquam viros, aut eorum penuria regiones il-
 las occupavit: quoniam tota optima ac ferti-
 les sunt, omniumque generum arboribus
 confita, ut etiam minimè agricultura studio-
 sos ubertate sua prouocent, denique exulta
 sunt ab incolis tota, nec pars vlla est earum
 otiosa: quin & ciuitates ibi crebrae sunt, & v-
 bique multitudo vicorum propter opulentiam
 populosa, ut qui sit minimus, supra quin-
 decim millia colonorum habeat: prorsus, ut
 etiam si quis magnitudine minorem Galileam
 dixerit, quam trans fluuium regionem, vi-
 ribus tamen eam praetulerit. haec enim vni-
 uersa colitur, tota fructuum ferax: at illa
 quae trans flumen est, licet multo maior sit,
 pleraque tamen aspera atque deferta est, &
 nutriendis fructibus mansuetis inhabilis. Pe-
 rae sane mollicies & ingenium fructuosum,
 campos habet cum variis arboribus confitos,
 tum maximè oliuetis ac vineis & palmetis ex-
 cultos. irrigatur autem abundè montanis tor-
 rentibus, & fontibus aquae perennis, quoties
 illi Sirio aestuante defecerint. Et longitudo qui-
 dem eius est à Machærunte in Peliam: latitudo
 verò à Philadelphia vsque ad Iordanem. Et Pel-
 la quidem quam supra diximus, Septentriona-
 lis eius est tractus: occiduus verò Iordanis: me-
 ridianum autem Moabitis regio terminat ab
 Oriente autem Arabia & Silbonitide, necnon
 & Philadelphia, itémque Gerasis clauditur. Sa-
 mariensis autem regio, inter Iudeam quidem
 & Galileam sita est: incipiens enim à vico in
 planicie posito, cui nomen est Ginza, in Acra-
 batenam definit toparchiam: sed natura nihil à
 Iudaea discrepat. nam vtræque montosae sunt
 & campestres, agrisque colendo molles at-
 que optimae, necnon & arboribus plenae:
 pomisque tam syluestribus quam mansue-
 tis abundant, eo quòd natura sunt aridae,
 imbriumque satis habent. dulces autem pec-
 eas supra modum aquae sunt, bonique gra-
 minis copia praeter alias earum pecora lactis
 abundant: quòdque maximum virtutis at-
 que opulentiae specimen est, vtræque vis
 referta est. Harum confinium est Anuath
 vicus, qui etiam Borceos appellatur, Iu-
 daeae limes à Septentrione. Meridiana verò
 pars eius, si in longitudinem metiare, adia-
 centi vico Arabum finibus terminatur, cui
 nomen est Iarda. Latitudo sanè à Iordane
 flumine vsque ad Ioppem explicatur. Media
 verò eius est Hierosolyma: vnde quidam non
 sine ratione, vmbilicum eius terrae, eam vr-
 bem vocauerunt. Sed nec marinis quidem Iu-
 daeae deliciis caret, ad Ptolemaidem vsque lo-
 cis extensa maritimis. In vndecim autem for-
 tes diuisa est: quarum prima est tanquam re-
 gia Hierosolyma, praeter ceteris inter omnes ac-
 colas eminens, velut caput in corpore. aliis
 verò post hanc toparchiae sunt distributae. Go-
 phna est secunda, & post eam Acrabata. ad hoc
 Tamna, & Lydda, itémque Ammaus, & Pel-
 la, & Idumaea, & Engadda, & Herodium, &
 Hieric: deinde Iania & Ioppe finitimis praesunt,

& præter has Gamalitica, & Gaulanitis, & Bantanea, & Trachonitis: quæ etiam regni Agrippæ partes sunt. Eadem verò terra incipiens, à monte Libano & fontibus Iordanis, usque ad Tiberiadi proximum lacum, latitudine panditur: à vico autem, qui appellatur Arphas, ad Iulida oppidum longitudine tēdit: & habitatur ab incolis Iudæis Syriisque permixtis.

CAP. III.
De auxilio
Sepphoritis
missio, &
Romanorum
disciplina
militari.

DE Iudæa quidem, & quibus esset cincta regionibus, quàm maximè potui breuiter exposui. Quod autem Vespasianus miserat auxilium Sepphoritis, hoc est, equites mille, sexque milia peditum, Placido eos regente tribuno, castris in magno campo positus bifariam diuiduntur. Et pedites quidem in ciuitate ipsius tuendæ causa, equitatus verò in castris degbat. utrinque autem assidue procedendo, & circa eam regionem loca omnia incurfando, magnis incommodis Iosephum ciuisque socios, quamuis quietos, affliciebant. & præterea ciuitates extrinsecus deprædabantur: ciuiumque conatus, si quando excurrendi habuissent fiduciam, repellebant. Iosephus tamen aduersus ciuitatem impetum fecit, sperans eam posse capere: quam ipse, antequam à Galilæis deficeret, ita muris cinxerat, ut Romanis quoque esset inuicta. unde etiam spe frustratus est, cum nec vi nec suasu Sepphoritas in suas partes pertrahere potuisset: magisque in Iudæa bellum accendit Romanis indignè ferentibus insidias, & propterea nec die nec nocte ab agrorum depopulatione cessantibus, sed passim diripientibus quicquid rerum in his reperissent: qui tamen cum mortem pugnacibus semper inferrent, imbelles ad seruitutem capiebant: ignis verò & sanguis Galilæam totam repleuerat, nec quisquam expertus eius acerbis, aut cladis erat. vnâ salutis spem fugientes habebat in ciuitatibus, quas murorum ambitu Iosephus communierat. Titus autem Alexandriam transmissus ex Achaia citius quàm per hyemem sperabatur, manum militum cuius causa missus fuerat suscepit: contentoque vsus itinere, maturè ad Prolemaidem peruenit. Cumque ibi patrem suum reperisset, duabus quas secum habebat legionibus (erant autem nobilissimæ quinta & decima) iunxit etiam quam ille adduxit quintamdecimam. Eas autem sequebantur decem & octo cohortes: quibus accessere ex Cæsarea quinque cum vna ala equitum, & alæ quinque Syrorum equitum. Decem autem cohortium singulæ mille pedites habebant: in cæteris verò tredecim sexcenti pedites, & centeni viceni equites erant. Satis autem auxiliorum etiam à regibus congregatum est. Antiochus enim & Agrippa & Sohemus bina millia peditum, & sagittarios equites mille præbuerunt: cum Arabiæ quoque est Malchus præter quinque millia peditum, equites mille misisset, quorum pars maior erant sagittarij: ut tota manus computata cum regiis, sexaginta millia circiter peditum equitumque colligeret, præter calones: qui plurimi sequebantur, & meditationi bellicæ assueti nihil à pugnacissimis aberant: quod tempore quidem pacis dominorum exercitationibus interessent, belli autem pericula cum ipsis experirentur, & neque peritia, neque viribus à quoquâ nisi à dominis vinceretur.

A κατὰ ταύτας, ἵππωμαλαπικὴ, καὶ γαυλοπικὴ, βα-
τανία τε καὶ τραχωνίτις, αἱ δὲ ἀγρίππας βασιλείας
εἰσὶ μοῖραι. ἀρχομένη δὲ ἀπὸ λιβανὸς ὄρους καὶ τῆς ἰορ-
δάνης πηγῶν ἡ χώρα, μέχρι τῆς πτεριάδος λίμνης δι-
ριμύεται. ὅπου δὲ καὶ οὐκ ἐκαστοῦ ἀρφαὶ, μέγας
ἰουδαῖος ἐκτείνεται τὸ μῆκος. οἰκοῦσι δὲ αὐτῷ μι-
γάδης ἰουδαῖοι τε καὶ σύροι. τὰ μὲν δὲ περὶ τῆς ἰου-
δαίας τε καὶ τῆς περὶ τῆς χώρας, ὡς ἐν τῷ μεγάλῳ σω-
τόμῳ ἀπηγγέλλεται. ἡ δὲ ἀπὸ ἐκαστοῦ πρι-
μῆστα ἀπὸ φωρίτας βοήθια, χίλιοι μὲν ἵππεις, ἑξα-
κισχίλιοι δὲ πεζοί, πλακίδου χλιαρχοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐν
τῷ μεγάλῳ πεδίῳ στρατῷ δὲ σάμμοι διαμενοῦν.
καὶ τὸ μὲν πεζοὶ ἐν τῇ πόλει πρὸς φυλακὴν αὐτῆς,
τὸ δὲ ἵππικὸν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἀνίσταται. πρὸς
τῆς ἑκατέρωθεν σιμωχῆς, καὶ τὰ περὶ τῆς χώρας κα-
ταξέχονται, μεγάλα τε περὶ τὸν ἰωσήπου ἐμάχεται ἀ-
φαικνύσας, τὰς τε πόλεις ἐξωδοὺς ληϊζόμενοι, καὶ πρὸς
ἐκαστοῦ ἀπὸ τῆς ἀγρίππας ἀνακόπῃσι. ἀμυνεῖ γὰρ μὴν
ὁ ἰωσήπος ἐπὶ τῇ πόλει, ἀγρίππης ἐλπίσας ὅτι αὐτὸς πρὸς
ἀποσπῆσαι γαλιλαίων ἐτείχισεν, ὡς καὶ ῥωμαῖοις εὐσά-
λωτον εἶναι. οὗ καὶ τῆς ἐλπίδος ἀφ' ἑαυτοῦ, τὴν τε βιάζε-
σθαι, καὶ τὴν μεταπεῖθειν ἀπὸ φωρίτας, ἀδυνάτους
ἀφαικνύσας. παρῳχνοῦσι δὲ μέγιστον τὸν πόλεμον ἐπὶ τῇ
χώραν, καὶ οὐτὶς νύκτωρ, οὐτὶς μὲν ἡμέρας ὅλην τὴν
βουλὴν οἱ ῥωμαῖοι διελίπον, διηκούσας αὐτῶν τὰ πε-
δία, καὶ ἀφαικνύσας τὰ ἐπὶ τῇ χώρᾳ κτήματα, καὶ
κτείνοντες μὲν αὖτε τὸ μέγιστον, ἀδραποδίζοντο δὲ
τοὺς ἀδυνάτους. πύρι δὲ ἡ γαλιλαία, καὶ ἀμὰ πη-
πλήρωτο πᾶσα, παύσει τὴν συμφορὰν ἐκείνην ἀπὸ
ἐκείνης. μία γὰρ καταφυγὴ διωκομένοις αἱ ἀπὸ τῆς
ἰωσήπου τειχεύσασθαι πόλεις ὕσαν.

Ο Δὲ πῶς περὶ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν ἀλ-
ξάνδρειαν, ὡς ἔπειτα ἡ καὶ χιλιμῆτος ὥρα, ὅρα
λαμβάνει μὲν ἐφ' ἣν ἑστὰς δύναμις σιμωχῆς ἡ χά-
μιμος πορεία, δὲ τὰς εἰς πόλεμους ἀφαικνύσας,
καὶ ἐκ τῆς ἀλαβῆς τῆς πατρίδος τοῦ αἵματος αὐτῶν
μαρτυροῦν, τὰ ἐπὶ τῇ σιμωχῇ τὸ πῦρ καὶ τὸ δίκτυον
καὶ τὸ ἀγρίππας τὸ ἀγρίππας αὐτῶν πνιγνύσας. τῶν
τοῖς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβαιναι. πρὸς τὸν ἰωσήπου δὲ
ἀπὸ κατὰ ἀρτίαν πῖναι, καὶ ἵππικῶν ἵλα μάλιστα δι-
τῆρας τῶν ἀπὸ συρίας ἵππων. τῶν δὲ ἀπὸ φωρίτας
μὲν εἶχον, ἀλλὰ χίλιοι πεζοί. αἱ λοιπαὶ δὲ ἑξοχίλις,
ἀλλὰ ἑξακοσίους μὲν πεζοί, ἵππεις δὲ ἑκατὶ ἑκατο-
συχόν δὲ καὶ πρὸς τῶν βασιλείων σιμωχῆς συμμέ-
χων, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ ἀγρίππας καὶ σοῖμου ὅρα κα-
μένων ἀλλὰ διχίλιους πεζοὺς καὶ ἑξοχίλις, καὶ χίλιους ἵπ-
πεις. τῶν δὲ ἀραβῶν μέγιστον, χίλιους πέντε καὶ ἵπ-
πεις ἐπὶ πεζοῖς πνιγνύσας χίλιους, ὅν τὸ πλέον ὅσον το-
ξόται, ὡς τῶν πᾶσαν δύναμιν σιμωχῆς ἀφαικνύσας
τῶν βασιλικῶν ἵππων τὴν ἐκ τῶν εἰς ἀδελφὸν
μυριάδας διχα διασπῶνται. αἱ παμπληθεῖς μὲν εἰ-
ποντο, δὲ ἡ σιμωχῆς πολυμύνη, οὐκ αὖτε ἀποσπῶ-
σιντο τὴν μάχην, καὶ μὲν εἰρήνην ἐν ταῖς μελίσταις
τῶν διασπῶν αἱ σιμωχῆς, σιμωχῆς δὲ ἐν
πολίμοις, ὡς μὴ ἐμπειρίας μὴ τ' ἀλλῶς πρὸς πᾶσαν
τῶν διασπῶν ἐλαττωσάτω.

Крп. 5.

[illegible]

A qua quidem in re nimis admirandam quis existimauerit Romanorum prouidentiam. ita seruos instituentium, vt non solum vitæ ministerio, sed belli etiam necessitatibus viles sint. Quodd si quis eorum aliam quoque respexerit militiæ disciplinam, profecto cognosceret tantum eos imperium non fortunæ munere, sed propria virtute quæsiisse. Armis enim vti non in bello incipiunt, neque solum, si necesse sit, manus mouent, cum in pacis otio cessauerint: sed armis veluti natura coherentes, nullas capiunt exercitationis inducias, nec tempora præstolantur. Meditationes autem eorum nihil à vera contentione discrepant: sed in dies singulos militum quisque omnibus armis, tanquam in procinctu positus, exercetur: quo etiam facillimè prælia tolerant. Neque enim ordo neglectus eos à consueta dispositione dispergit, neque metus stupefacit, neque lassitudo exhaurit. Vnde sequitur, vt semper superet, quos non itidè confirmatos inuenerint. Nec errauerit si quis eorum meditationes conflictus esse dixerit sine sanguine, contraque prælia meditationes cum sanguine. Nam ne repentino quidem hostium incursu opprimi possunt: sed quocunque in hostilem terram irruerint, non nisi permunitis castris prælio decernunt. quæ quidem non leui opere, nec iniquo loco erigunt, nec inordinate describunt: sed si quidem inæquale solum fuerit, complanatur: quatuor verò angulis horum dimensio designatur. Nam fabrorum multitudo, & ferramentorum copia quæ vsus extructionis postulat, sequitur exercitum. Et interior quidem pars castrorum tabernaculis distribuitur, ambitus autem eorum extrinsecus muri faciem præfert: ordinatis etiam turribus pari spatio dispositis: quarum interualla catapultis atque balistis, & aliis machinis saxa intorquentibus, omnibusque instrumentis missilium complent, vt cuncta scilicet iaculorum genera in promptu sint. portas autem quatuor ædificant, tam iumentis aditu faciles, quam ipsis, si quid urgeat, inter currentibus latas. Intus autem castra vici spatiis interpositis dirimunt, mediisque rectorum tabernacula collocant, & inter hæc prætorium diuini templo simillimum: prorsus vt quasi repentina quedam ciuitas existat: forum quoque & opificum stationes: & sedes militum primatibus, ordinumque principibus, vbi si qua sit inter alios ambiguitas iudicent. Ipse verò ambitus, & omnia quæ in eo sunt, multitudine simul & scientia, fabricantium opinione citius communitur. qui si res urgeat, fossa extrinsecus cingitur, depressa cubitis quatuor, parique spatio lata. Armis autem septi, per contubernia cum decore atque otio in tentoria cauent: omniaque ab his ordinatè etiam alia caurentque per contubernia expediuntur: veluti si ligno aquæve opus sit, aut frumento: nec enim cæna vel prandium eam voluerit, in potestate cuiusque est, simul autè omnibus. sôn^o est, excubias & vigilandi tempora buccinæ significat, neque est omnino quicquid quod sine edicto geratur. Mane autè milites quidem ad centuriones, illi verò ad tribunos cōueniunt salutatum: cum quibus ad summum omnium ducem vniuersi ordinis principes. Ille autè his

φοβισθέντες. ταῖς γὰρ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τιμαῖς,
 ρύονται τὸ δοῦναι ἑμοὶ πρὸς τοὺς κολαζομένους. το-
 σοῦτον δὲ αὐτῷ τὸ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας περὶ λώου,
 ὡς ἵπτε ἐρλὴν κόσμον ὅν, καὶ ὅτι ᾧ πρὸς ταῖς
 σὺν μὲν τῷ ὅλῳ στραταῖ· οὕτως αὐτῷ συναφὲς
 μὲν αἱ ταῖς, ὡς ποιοὶ δὲ εἰσὶν αἱ περὶ αὐτῶν, ὡς εἶναι
 δὲ ἀκοαὴ μὲν ᾧ πρὸς τὴν ἐλπίδα, ὅπως δὲ σημεῖος,
 ἔργος δὲ χεῖρες. ὅθεν δρᾶται μὲν αἱ ταῖς, βραδύ-
 ταισι δὲ παθῶν εἶσιν, ὅθεν εἶσιν ὅπου συστάντες ἡ πλῆ-
 θους ἡ τῇ ἡθῶν, ἡ στρατηγικῶν, ἡ δουρατῶν, ἀλλ'
 ὅθεν τῶν. καὶ γὰρ ταῦτες αὐτοῖς τὸ πρὸς τῶν βεβαίον-
 ρων, οἷς οὐκ βεβλή μὲν ἀλλὰ πρὸς ταῖς, ἵπται γὰρ τοὺς
 βεβαίον μὲν στρατὸς οὕτως δρᾶται, τῇ θυμῶν
 σὺν εἰ πρὸς τῷ μὲν διφρατῶν, ἀπαιτὸς γὰρ πρὸς ἱστί-
 ρων, μισσημὲν γὰρ λιθῶν τὸ πύτατον, καὶ πρὸς ἀρ-
 κτον ἵστω τε καὶ βίως τῆς ἡγεμονίας ὅθεν, διόντως γὰρ
 αὐτῶν εἶποι τὸ πᾶν τῷ πᾶσι μὲν ἔλασσον. ταῦτα
 μὲν γὰρ διὰ τῶν ῥωμαίων ἐπαμείναι πρὸς ἀρ-
 κτος τοσοῦτον, ὅσον εἰς τε ᾧ πρὸς τῶν τῷ καὶ πρὸς
 μὲν, καὶ εἰς ὅπου ὅπου τῷ πρὸς τῶν τῷ πρὸς τῶν
 αὐτῶν ἀγνοοῖ τῷ φιλοκαλούμεν, καὶ πρὸς ἐμ-
 περῶν ἡ ἀγνοῖ τῶν ῥωμαίων στραταῖ. ἐπὶ τῷ δὲ,
 ὅθεν ὅτι ταῦτα ὡς εἶναι.

A terribiles : namq; bonos honorando redimunt ne in coercendis noxiis videantur crudeles. Tanto autem obsequio rectoribus parent , vt & in pace ornamento sint , & in acie corpus vnum totius conspiciatur exercitus. sic eorum cōpulati sunt ordines, ita circūduci sunt mobiles:& acutis auribus ad præcepta, oculisq; ad signa, & ad opera manibus: vnde facere quidē se per strenui sunt, pati verò tardissimi. nec est vbi præliantes aut multitudinem hostium, aut consilia scēre ducum, aut difficultatem regionum: sed ne fortunæ quidem succubūre. nam in ea certiozem putant esse victoriam. Quorum igitur actus à consiliis incipiunt, consultiq; adeo strenuus exequitur exercitus, quid mirum si Euphrates ab Oriente, & Oceanus ab Occidente, itēmq; à meridiano tractu Africæ fertilissima regio, & à Septentrione Rhēnus atque Danubius sunt imperij limites, cū minore esse possidentibus possessionem retē quis dixerit? Hæc ergo prolecutus sum, non tam proposito laudando Romanos, quā solatio deuictorum, & vt nouarum rerum cupidos deterrerem: fortasse autem & ad experientiam proderunt bonarum artium studio- sis, Romanæ instituta militiæ nescientibus; redeo tamen vnde digressus sum.

Exp: 2.

Ο Τίσις ασπασαὸς μὲν ἄμα τῷ πατρὶ πῖπρ δ' ἐξέ-
βαν τῶς ἐν πόλεμῳ ἐδί, συνῆλθον τὰς δυ-
νάμεις· ὃ ἡ τὴν γαλιλαίαν κρατεῖσαν πλάκιδος, ἐπὶ
πολυ μὲν πλῆθος ἀνῆρκει τῇ κραταλαμβασιμῶν.
τὸ τοῦ ἡ τοῦ ἀδινέστερον γαλιλαίων καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἐναποκείμενον. ὅρῳ ἡ τοῦ μάχῃ αἰεὶ συνωδύον ἐπὶ
ταῖς ὑποῖωσῃ περὶ κρατεῖσας πόλεις, ὥρμησεν ὅτι τὴν
ὀχυροτάτῃ αὐτῇ ἰωταπάτα, οἰόμενος ὅς ἐφ' ὅδου
μὲν αἰρήσῃν ῥαδίως, μέγα ἡ κλῖος αὐτῇ ὥρῃ
ἡ γὰρ μὲν, καὶ κλῖος ὅφῃς εἰς τὰ λοιπὰ περιέξῃν. φερασ-
χωρήσῃ γὰρ ἐκ ἐπὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις· τῆς κρατε-
ροτάτης οἰχομένης. πολὺ γὰρ ἡ μὲν δι' ἡμῶν τῆς ἐλ-
πίδος, ἐπὶ τῇ γὰρ αὐτὴν οἱ ἰωταπάτα τοὺς φερασ-
μῶν, φερασ τῆς πόλεως ἐκδίδουσι, καὶ τοῖς ῥωμῶν
συρρεαγῶντες ἀσκητοῖς, πολλοὶ ἔφερος μάχῃ ἐπι-
μοι, φερασ μὲν τῶς αὐτῇ κινδυνύουσας παρὶθός
καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων, ἐξέπονται ταχέως, καὶ πολλὰς
μὲν φερασκει τῇ ῥωμῶν, ἐπὶ τῇ ἡ ἀμεγροῦσι, δὲ τὸ
μῆτε ἀτρεχόν αὐτῇ τῇ ὑποχώρησιν γυναικῶν, ἔφας
πληγὰς ἐπὶ ποταμῶν περὶ φερασμένων πάντοθεν τῇ στα-
μάτων, τοῖς τε ἰουδαῖς πέρρωθεν βάλλειν πλέον, ἡ
ἐμπλέκεσθαι θάρρῃν γυναικῶν ὀπλῖταις. ἔπεισιν δὲ καὶ
τῇ ἰουδαίων ἐξ ἀνδρῶν, ἔφωσθησαν ὀλίγοι. ὁ πλά-
κιδος μὲν ἐν τῇ ἐπὶ τῇ πύλῃ ὁρμῇ ἀπὸνῶτες ἀ-
ρετοῖς φερασ.

V Espasianus quidem vnâ cum Tito filio in
Ptolemaide interim degens, ordinabat
exercitum. At verò Galilæam peruaſerat Placi-
dus, vbi maximam eorum quos comprehen-
diſſet multitudinem, interemit: hæc autem fuit
Galilæorum imbelliorturba, animiſque defi-
ciens: pugnaciſſimos autem vt vidit ſemper in
ciuitates confugere, quas Iosephus commu-
nieraſt, in Iotaparam, quæ omnium tutiſſima
erat, impetum vertit: exiſtimans eam repenti-
no aggreſſu faciliſſimè captum iri, magnamque
& ſibi ex ea re alios apud rectores gloriam
comparandam, & illis commodum ad reliqua
maturiùs explicanda, quaſi metu ceſſuris aliis
ciuitatibus, ſi quæ valiſſima eſſet, occupatam
vidiſſent. Multum tamen opinione deceptus
eſt: Iotapateni enim, cùm eius impetum præ-
ſenſiſſent, prope ciuitatem aduenientem exci-
piunt: congreſſiſque cum Romanis ex impro-
uiſo plurimi & ad pugnam parati, necnon &
alacres (quippe vt pro ſalute patriæ, item con-
iugum liberorumque dimicantes) in fugam
eos vertunt, multoſque ſauciant, ſeptem ſolùm
interfectis: quia neque inordinate pugna de-
ceſſerant, ſepiſque vndique corporibus leui-
ter fuerant vulnerati: cùm Iudæi quoque ma-
gis eminus iaculati, quàm manus conſerere
inermes cum armatis conſiderent. ex ipſis au-
tem Iudæis tres ceciderunt, paucis præterea
ſauciatis. Placidus igitur ab oppido repulſus
auſugit.

Ксф. н.

Ο Γαλαταῖος ὁ ὠρμημένος αὐτὸς ἐμβάλλει
εἰς τὴν γαλιλαίαν, ὥστε αὐτὸν ὁ πῦλαιμάδος, ὁ ἔ-
παξας τὴν στρατὸν ὁ δούψι, καὶ οὐ βωμαιοῖς ἔδος. τὴν
μὴν γὰρ ψίλως τῆν ὅπαιον καὶ τοῦ ὅπαιος ἐπεσθῆναι ἐπέ-
λυσεν, ὡς ἐπεσκοπῆεν τὰς ὁξυπῆλως τῆν πολέμιον
ἐπιδρομὰς, καὶ διεπύδωνεν τὰς ὑπὸ πῆλως καὶ λοχῶνται
δυναμένας ὕλως. οἷς εἶπετο καὶ βωμαιοῖς ὁπλιτικῶν
μοῖρα, περὶ τοῦ καὶ ἵππων. τοῦ τοῖς ἀφ' ἐκείνης ἐκ-
πονητῆρας ἠκολούθηεν δέκα, τὴν τε αὐτῆν σκεδὴν,
in peditatus equitatusque pars; post quos ē sine

Vespasianus verd ipse Galilæam cupiens
G inuadere, ex Ptolemaide proficiscitur, or-
dinatq militum itinere, sicut Romani consue-
uerunt. Auxiliatores enim qui leuius arma-
ti essent, itémque sagittarios præire iussit, ad
repentinos incursum hostium cohibendos, &
ut suspectas atque opportunas insidiis syl-
uas scrutarentur. Hos sequebatur Roma-
gulis centurijs deniq armaturam suam ferentes;
Bbb

ξαπνῆναι ποτ' αὐτ' ὄντο· καὶ κατὰ τὸ γὰρ, ἐδινύμασαν
 αὐτὰς τὴν γυναικα. ἐξέειπε μὲν γὰρ οἱ βίβλ' τὰ ἱουδαίων τέ-
 λους, ὁ μὲν αὐτῶν ἦδ' ἐστρατιῶν εἰς μακρόχρονον πο-
 λυτοῦς διὰ καὶ περ συγγνωστὴν ὡς ἔβρωμαῖς
 φερόσθω, οὐκ ἐπὶ θανάτῳ μὲν πολλοὶ ἐλθοι πολλὰκις,
 ἢ κατὰ φερόσθω τὰ βίβλ', καὶ τὸ ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῇ
 στρατιῶν ὑβρίδας ἀντιχεῖν παρ' οἷς πολυμήσαν ἐ-
 πέμψθη· γὰρ ἐφ' ἣν τοῖς ἐπὶ τῇ ἱεροσολύμων διέ-
 γνων μὲν ἀκρεβείας τὰ φερόματα, ὥς κἂν ἐπὶ μὲν
 ἐξάρτας τὴν πολέμων ἰαυτῶν, αὐτῶν εἰς ἐλπίαν κακί-
 ζοιτο, μὲν ἐπὶ δέιστον ἀπαγγέλλας, καὶ μετανοήσαν-
 τας ἴσως θεασαμέν, ἵνα τὴν ἡσυχίαν ἀντιχεῖν, τα-
 χέως ἀντιχεῖν, ἢ πολέμων ἐργασίας, ἀξίωμα γὰρ
 φερόσθω βρωμαῖς πέμψωσαν αὐτῶν δυνάμειν, ὁ μὲν οὐ
 ταῦτα ἐπὶ τῇ ἱεροσολύμων, πέμψωσαν δὲ τὰς ἐπὶ ἱεροσολύ-
 μων τοῖς τὰ γράμματα κομίζοντες. οὐκ ἔσθωσαν οὐ
 ὥρμητον· ἐξαρθεῖν τὰ ἰωτάτατα, πέμψωσαν γὰρ εἰς αὐτὴν
 πλείους τῶν πολέμων συμπεσόντων, καὶ ἄλλως
 ὥρμητον ἰαυτῶν οὐσαν αὐτῶν, πέμψωσαν περὶ τοῖς
 καὶ ἰσχυροῖς τοῖς φερόμασι τῶν ὁδῶν, ὅπως
 ἰαυτῶν ὑπάρχουσιν, καὶ περὶ τῶν, δύσβατον τὸ πε-
 ζοῖς, ἰσχυροῖς δὲ ἀμήχανον. οἱ μὲν οὐκ ἔσθωσαν ἐ-
 μέλει ἐξαρθεῖν, καὶ πλατείαν ἡοῖς ἐπὶ στρα-
 τῶν λεωφόρον. τῇ πέμψῃ δὲ ὁ ἰώσηπος, αὐτῇ δὲ ἰαυ-
 τῶν μὲν εἰς εἰκοστὴν φθάνει φερόσθω ἐπὶ
 τὴν ἰωτάτατα ἐπὶ τὴν βίβλ', καὶ περὶ τῶν τοῖς
 ἱουδαίοις ἀΐσσει τὰ φερόματα.

[illegible]

A in fugam verſum iri credebant : neque in hoc
eos voluntatis eius fallebat opinio. Videbat
enim res Iudæorum quorſum euaderēt: vnām-
que illos viam ſalutis habere, ſi propoſitum
mutauiffent. Ipſe verò, quamuis adhuc ſibi
ſperaret à Romanis veniam tribuendam, mori
tamen ſæpe maluiſſet, quàm prodita patria,
cum dedecore adminiſtrationis ſibi creditæ,
apud illos feliciter agere, contra quos fuerat
miſſus. Deceuit igitur Hieroſolymam prima-
ribus, quemadmodum ſeſe res haberent, cum
fide perſcribere: ne vel minus extollendo vires
hoſtium, timiditatis mox argueretur: vel mi-
nus aliquid nunciando, fortaiſſe cœpti etiam
pœnitentes ad ferociam reuocaret, vtque ſi fœ-
dus eis placeret, citò reſcriberent: aut ſi bellan-
dum eſſet, dignum ei contra Romanos exerci-
tum mitterent. Ille quidem hac epiſtola ſcri-
pta, maturè mittit qui Hieroſolymam literas
ferret.

C Vespasianus autem Iotapatam excindere cupiens (nam in eam plurimos hostium refugisse cognouerat, & præterea validissimum hoc eorum esse receptaculum (præmittit pedites cum equitibus qui montanum iter coæquarent, saxi asperum, ac peditibus quoque difficile, omnino verò equitibus inuium. Et hi quidem quadriduo fecêre quod iussu est, latamque aperuêre exercitui viam. Quinto autem die, qui mensis Maii vigesimus & primus erat, prior Iosephus in Iotapatam ex Tiberiade venit, abiectisque Iudæorum spiritus erigit. Cùm verò transitum eius Vespasiano quidam transfuga nunciasset, utque mox ciuitatem peteret incitaret, veluti cum ea totam Iudæam capere posset, si Iosephum subiugasset hoc ille nuncio pro maxima felicitate percepto, Dei prouidentia factum ratus, ut qui hostium prudentissimus videretur, ultro se etiam in custodiam traderet voluntariam: statim quidem cum equitibus mille Placidum mittit, vnâque decadarcham Ebutium, tam manu quàm prudentia virum insignem, circumual-lare ciuitatem iussit, ne clam inde Iosephus elaberetur. Postero autem die cuncta manu comitatus ipse consequitur, & post meridiem usque actò itinere, ad Iotapatam peruenit: adductoque in Septentrionalem eius partem exercitu, in quodam tumulo castra ponit, distante ab oppido stadiis septem. Confulto autem quàm maximè conspici ab hostibus affectabat, ut visu attoniti turbarentur. quod etiam factum est: eosque tantus continuò stupor inuasit, ut muris egredi nullus auderet. At Romanos tota die ambulando fatigatos, ciuitatem statim aggredi piguit: ob eam causam duplici acie circumdato oppido, tertium exterius agmen equitum posuere, omnes Iudæis exitus obstruentes. Sed ea res illos in salutis desperatione audaciores effecit, quippe in bello nihil est necessitate pugnacius. Itaque postridie impetu in muros facto, Iudæi primo quidem locis suis manentes, Romanis castra ante muros habentibus resistebant. postea verò quàm Vespasianus & sagittarios & funditores, omnemque iaculatorum multitudinem adhibitam, missilibus in eos permisit uti: atque ipse cum peditibus

CAP. VII.
Iotapais ob-
sidio.

Bbb b 2

Κεφ. 16. **Ο** Τριασιν δὲ ἡγορήσθη· πρὶ μὲν τῷ χρο-
νου καὶ τῇς ἐκφορμῆς ἀποπολιορκεῖσθαι, ἥν
καί μιν ἤδη πᾶς χεῖλαι πελάζοντων, ἐρεσάζει
ἐργῶ πόν κρείον. ὁ δὲ ὅστις ἰσχυροτάτης δυνά-
μεις ἐξερπύσθη. ἐσόμεναι δὲ παρὰ σιδήρου κατ-
ὰ χειρὸς εἰς νεοῦ ἐρεσμήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τε-
τυπυωμένη. κατηύρηται δὲ χεῖλαι μέσας, ἀπὸρ ὅτι
πλάττης γὰρ ἐστὶν ἀκού, συνερεῖς ἐκπύρουν ἐσφα-
οὶς ἐσπερμύνης. ἀνωθεν ἡμῶν δὲ ὑπὸ πλάτους ἀ-
σφαθὴ εἰς τὸ κατάντη, ἥν αὐτῷ ἀθρόως πάλαι οἱ
ποῦν ἐρεσθὲν ἐπιβεβαιώσαντες, τὴν δὲ τὰ τείχη πρὸ ἐρε-
σθὲν κατὰ σιδήρου καὶ οὐδὲς οὕτως ἐρεσθὲν πύργου
ἐκπύρουν πλάτους, ὅς καὶ τὰς ἀνωτάτας πύργους
ἐσθὲν καὶ κατὰ χεῖρας τὴν ἐκπύρουν. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πύ-
ρῳ ὁ στρατηγὸς ἥν βουλήσαν μετέβαινε, βία τὴν πύ-
ριν ἐλεῖν ἀσφάδην, ὡς τὸ ἐρεσθὲν ἐσθὲν βλαβερὴν
ἡμῶν ἀσφάδην ἐρεσθὲν. αἱ ἡμῶν ἔν τῷ τῷ κατὰ πλάτους,
καὶ τὰ λαοὶ τῇ ἀσφάδην, ὡς ἐκπύρουν τῇ ἐπὶ τῷ
τείχους καλῶνται ἐρεσθὲν, ἐργῶ ἐρεσθὲν γὰρ
τὸ ἐσθὲν. οὐσίαι δὲ σιδήρου οἱ τοῦ ἐσθὲν καὶ
σφαιροειδεῖς. ἀφ' οὗ ταῦτα μετέβαινε τῇ ἐρεσθὲν
ἐπὶ τῷ πολυμήνους, ἐρεσθὲν ἐρεσθὲν πόν κρείον, γὰρ
ροὶς διλυκῆσαι, καὶ κατὰ πύργου πύργου ἐρεσθὲν
ἐρεσθὲν τὸ αὐτῷ καὶ τῷ μηχανήματι ἀσφάδην.

E quisque laborantibus subuenientes.
Igitur Vespasianus ultra se existimans lon-
gitudine temporis, hostiūque incurſibus
oblideri, cum prope tam muris aggeres æqua-
rentur, arietem admouere decreuit. Est autem
aries, immensa materia, malo nauis aſſimilis:
cuius summum graui ferro ſolidatum eſt, in
arietis effigiem fabricaro, vnde etiam nomen
accepit. depēdet autem funibus medius ex tra-
be alia, velut ex trutina, palis vtrinque ſultus,
F bene ſundatis. retroſum autem magna viro-
rum multitudine repulſus, iſſdēque ſimul
ruſus impellentibus miſſus, in fronte promi-
nente ferro mœnia percutit: nec eſt vlla tam
valida turris, aut impurorum ambitus adeo
latus, vt eſſi priores iſtus fortiter ſuſtinue-
rit, aſſiduos vincat. Ad huius periculum reſ-
duci Romano tranſire placuit vi capere oppi-
dum properanti: quoniam pernicioſa vido-
batur obſidio, ludæis minime quieſcentibus.
G Itaque Romani quidem balisſtis cæterisque
miſſilium machinis, vt facilius ferirentur qui
de muris obſtare tentaffent propius adhibi-
tis vtebantur: neque ſagittarij aut fundito-
res longius aberant. cum verd ea cauſa mu-
ros nemo auderet aſcendere, ipſi arietem appli-
cant cratibus deſuper itēque pellibus ſe-
ptum, tam pro ſui deſenſione quā machine.

CAP. IX.
De oppugnatione
Vespasiani
contra Iota-
petam, a-
riete & alijs
tormentis
bellis.

Et primo quidem impetu mœnia concussa sunt: clamorque oppidanorum, velut iam capti essent, in maximus factus est. Iosephus autem eundem locum sæpe feriri, neque multo post murum disturbatum iri prospiciens, quo commento vim machinæ paulatim falleret excogitavit. Saccos enim paleis confertos, quæ semper impetum arietis ferri viderent, demitti iussit ex muro: ut eo modo secundi ictus errarent, aut etiam excepta vulnera laxitas frustraretur. Quæ quidem res multum Romanis moræ attulit. nam quocunque hi machinam conuertrissent, contrà illi qui super murum stabant, palearum traduentes saccos, ictibus supponebant, nihilque muros percussione lædebat, donec etiam Romani aduersus hoc aliud machinati sunt: proceris enim contis expeditis, in his summis falces quibus saccos abscindere alligantur. Cùm autem hoc modo efficax esset opus arietis, ac murus (qui recens ædificatus erat) ictibus cederet, quod reliquum erat, Iosephus ciuiliq; socij ad ignis auxilium se contulerunt: accensumque totum quod aridæ fuit materiæ, tribus ex locis pariter inflammant, vnaque machinas & propugnacula Romanorum & aggeres concremant. Illi verò non sine malo subueniebant, audacia simul eorum territi, & ne adiumento essent, flammis proruentibus impediti: quæ aridum nactæ fomitem, & præterea bitumen ac picem, necnon etiam sulfur, opinione citius volitabant: operaque Romanorum multo labore curata, vnius horæ spatio perfum dederunt. Hic etiam vir quidam Iudæus, prædicatione ac memoria dignus inuentus est, Sammæi filius Eleazarus, cui Saab Galilææ patria fuit. Is enim saxum ingens altè sublatum, tanta vi super arietem ex muro demisit, ut machinæ caput abrumperet, idque ex mediis hostibus saltu ad eos delatus auterret, nulloque metu reportaret ad murum. Postremo tanquam signum quod tela mitterent, hostibus propositus, nudo corpore quinque sagittarum vulneribus fixus est: earumque nulla respecta, ubi murum ascendit, vnde iam videri ab omnibus poterat, sua audacia ibi constitit, contradique dolore plagarum cum ariete decidit. Post hunc fortissimi exierunt duo fratres Neritas & Philippus de vico Roma Galilææ. Qui cùm super milites decimæ legionis profuissent, tanto impetu vique irruerunt, ut & aciem Romanorum pertumperent, quique aduersum icant, omnes in fugam verterent. Præter hos Iosephus quoque & cætera multitudo, raptis ignibus, machinas & refugia, cum operibus quintæ itemque decimæ, eius quæ terga dederat legionis, incendunt. Cæteri autem qui mox consecuti sunt, & instrumenta & omne genus materiæ obruerunt. Rursus autem Romani sub vesperam, erectum arietem ad eam muri partem, quæ pridem quassata fuerat, appulere: ibique propugnatorum quidam Vespasianæ plantam sagitta percussam leuiter vulnerat, quia vis teli spatio defecisset. Maximam tunc id Romanis perturbationem fecit. his enim, qui propè aderant viso sanguine perterritis, per omnem famam cœcurrit exercitum: relictaque obsidione, plerique cum stupore atque formidine ad ducem belli

CAP. XII.
De Samaritanis à Cereale
le deuiſis.

CAP. XIII.
Iosapatę ex
cidium.

τῷ πύργῳ δ' αὖτις, ὡς λαθεῖν οὐκ ἔω, αὖτις εἰς τὸ
 σπήλαιον κατήειδεν ὁ μὲν οὐδ' ἡμέρας δ' ἄλανθάνει.
 τῇ δὲ τρίτῃ γυναικὸς αἰχμαλωσίας, αἶμα αὐτοῖς μελίσ-
 ται. καὶ οὐκ ἀσπασαὶς αὐτῆς μὲν ποσειδῶνος πύμωται
 δύο χιλιάρχοι παυλῖνον, καὶ γαλλικανέν, διζιαν
 τῷ ἰωσήφῳ δουλοῖ καλὰς, καὶ πρεσβυτέρους
 αἰσθάν. ἀφικόμενοι δὲ, παρὰ τοῦ αὐτοῦ τὸν αἰ-
 δρα, καὶ πύμωται πύμωται ἐπιδόσαν. οὐ μὲν ἔπφ-
 δον. ἐκ γὰρ ὧν εἰκός ἐστι τὸν ποσειδῶνα δρῶσαντα παυλῖν,
 οὐκ ἐκ τῆ φύσεως τῷ ὡραίου καλῶν. ἡμέρην, τὰς
 ὑποψίας συνελθόν, ἐπιδόσαν τὴν ὡρὰν πύμωται πρε-
 σβυτέρους, ὡς οὐκ ἀσπασαὶς εἶπον ἐπὶ πύμωται χι-
 λίαρχοι νικάνορα, γινώσκον τῷ ἰωσήφῳ καὶ συνή-
 θη παλαιά. παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶπεν, πύμωται φύσεως ὡραίου
 χηρὸν, πρεσβυτέρους οὐκ ἀπ' αὐτῶν ἔλθον, διζιαν, καὶ ὡς δὲ
 ἀρετῇ αὐτὸς θανούσας τοὺς μάλλον, ἢ μισοῖτο πρεσ-
 βυτέρους ἡγεμόνων, ποσειδῶνα τὸν ποσειδῶνα, οὐκ ἐπὶ
 πύμωται ἀσπασαὶς αὐτὸν. εἰπὼν γὰρ ταῦτα, καὶ
 ὡραίου πρεσβυτέρους λαβεῖν, ἀλλὰ ποσειδῶνα πρεσβυ-
 τέρον αἰδρα γυναικὸν. πρεσβυτέρους δὲ, ὡς οὐκ ἀσπασαὶς
 ἀσπασαὶς ἐπιδόσαν φίλον ἔπμωται, ἵνα τὴν καλῶν
 πρεσβυτέρους πρεσβυτέρους τὸ καλῶν, ἀπ' αὐτῶν φι-
 λίας, οὐκ ἀσπασαὶς ἀπ' αὐτῶν αἰδρα φίλον, ὅπως πο-
 σιδῶν ἐλθῶν. ἐπιδόσαν δὲ τὴν ἰωσήφῳ καὶ πρεσ-
 βυτέρους νικάνορα, τὸ μὲν ποσειδῶνα ὑπ' ὀργῆς ἐκείνην
 τὴν σπήλαιον ὡρμήτο. κατὰ τὴν δὲ αὐτοῖς ὁ πολέμαρ-
 χος, ζώοντα τὸν αἰδρα φιλοπρόμωται. ὡς δὲ ὁ-
 τε νικάνορ πρεσβυτέρους λιπαρὸν, καὶ τὰς ἀπειλὰς
 τὴν πολέμου πληθύουσας ὁ ἰωσήφῳ ἐμῶν, ἀσπασαὶς
 αὐτῶν τῷ δὲ νικάνορ ὀνειδίζον εἰσέρχεται, δὲ ὧν ὁ
 θεὸς τὰς μαλ' αὐτῶν συμφορὰς αὐτῶν πρεσβυτέρους
 ἰουδαίων, καὶ τὰ πρὸς τοῖς Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐ-
 σόμωται. ὡς δὲ πρὸς κείνους ὀνειδίζον ἰκάνος συμβάλ-
 λειν τὰ ἀμφιβόλως ὑπὸ τῆς θεοῦ λεγόμενα. τῷ γὰρ
 μετὰ ἱερὸν βίβλων οὐκ ἡγούται τὰς πρεσβυτέρους, ὡς
 ἀσπασαὶς τὴν ἰουδαίαν καὶ ἰερὸν ἔκγονος, ὅς ἐστι τῆς τῆς
 τῆς αἰσθῶνς γυναικὸς καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν τῷ πρεσ-
 βυτέρους ὀνειδίζον ἀσπασαὶς φασμάσματα, πρεσβυτέρους
 τῷ δὲ λεγόμενῳ δὲ καὶ τοῖς ἰουδαίων ἐπὶ
 φῶν ἐκλάσαν δὲ καὶ τοῖς κατὰ τὴν πύμωται πρεσ-
 βυτέρους ἡ τύχη πᾶσα, καὶ τὴν ἐμῶν ψυχῶν ἐπὶ ἑλ-
 ξῶ τὰ μέλλοντα εἰσῶν, διδοῦναι μὲν Ῥωμαίοις τὰς
 χεῖρας ἐκάνη καὶ ζῶ. μὲν τὸν πρεσβυτέρους, ὡς οὐ πρεσβυτέρους, F
 ἀλλὰ σὺς ἀπ' αὐτῶν δὲ καλῶν.

Κριτικ.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐπιδόσαν τῷ νικάνορ. καὶ τῷ ἰ-
 σήφῳ δὲ συγκαταφύγοντες, ὡς τὸν ἰωσήφῳ
 σπῆλαιον εἰκόντα τοῖς ὡραίου καλῶν, ἀσπασαὶς πρε-
 σβυτέρους, ἢ μαλ' αὐτῶν γὰρ ἀσπασαὶς, ἐπιδόσαν, οἱ πᾶ-
 ροι νέμει, καὶ κατὰ τὴν θεοῦ, ὁ ἰουδαίος κίπας
 ψυχῶν θανάτου κατὰ φρονούσας. φιλοζῶντες ἰωσήφῳ,
 καὶ φῶν ὑπομῶντες ὅραν δούλων; ὡς ταχὺς ἐπὶ ἑλ-
 ξῶν σπῆλαιον, τῶν ποσειδῶνα ἰωσήφῳ ἐπὶ ἑλ-
 ξῶν; ὡς δὲ μὲν ἀπ' αὐτῶν ἀσπασαὶς, ὡς δὲ καὶ
 σπῆλαιον εἰς τὴν σπῆλαιον μὲν ἐπὶ ἑλξῶν παρ' οἷς
 οὗτοι ἐπὶ ἑλξῶν, οὐκ ἐπὶ τῶν δὲ ὑπ' ἐκείνων, καὶ ἢ
 βίβλων θάλασσαν. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ λήθῃς πᾶσα τὰ κατὰ
 τὴν ἰωσήφῳ τῇ, πρεσβυτέρους ἡμῶν τὴν πᾶσαν νό-
 μω. καὶ σπῆλαιον σοὶ διζιαν, ἐξίφθ. σὺ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἐκάνη

ipſius cauſa maximè cuſtodirentur; neque fal-
 lendi ſpes eſſet, in ſpeluncam iterum deſcen-
 debat: biduumque ibi delituit. Tertia verò die,
 capta quadam muliere, quæ cum ipſis fuerat,
 indicatus eſt. Tumque Veſpaſianus propere
 duos tribunos Paulinum & Gallicanum, iuſ-
 ſos pacem dare Iosepho, & hortari eum ut aſ-
 cenderet, mittit. Quibus tamen ille roganti-
 bus, poſtquam ad eum venerunt, fidemque pro
 ſalute dantibus minimè paruit. Ex his autem
 B magis quæ pati meritus eſſet, qui plurima cõ-
 miſiſſet, quàm ex naturali manſuetudine ro-
 gantium, ſuſpicionem colligens, velut ad pœ-
 nam euocaretur, timebat: donec Veſpaſianus
 tertium quoque tribunum Nicanorem, Iose-
 pho notum, atque olim conſuetum miſit. Is
 autem, quàm mite in eos Romanorum eſſet
 ingenium, quos ſemel ſubiugaffent, referens;
 quodque ipſe Iosephus virtutis cauſa magis
 admirabilis, quàm inuiſus ducibus haberetur:
 C eſſetque imperatori ſtudio non cum ad ſup-
 plicium ducere, quod etiam ſine deditioe ſi-
 bi liceret exigere, ſed conſeruare potius virum
 fortem: his addebat: quodd nec Veſpaſianus, ſi
 quid dolo moliretur, amicum ad id mitteret,
 ut rem optimam peſſimæ, hoc eſt, perfidiæ præ-
 texeret amicitiam: neque ſemetipſum illi, ut
 amicum falleret, obtemperaturum fuiſſe. Ve-
 rum Iosepho etiam poſt Nicanoris dicta hæſi-
 tante, milites quidem irati, ſpeluncæ ignem
 ſubmittere properabant. ſed retinebat eos bel-
 li ductor, viuum Iosephum capere plurimi
 pendens. Nicanore autem vehementer instan-
 te, ubi etiam hoſtilis multitudinis minas com-
 perit Iosephus, nocturna ſomnia reminiſci-
 tur. quibus ei Deus & futuras Iudæorum cla-
 des, & quæ Rom. eſſent euentura principibus,
 oſtendit. erat autem interpretandis quoque
 ſomniis idoneus, & coniectare quæ ambigüe
 diuinitus dicerentur, ſciebat: qui & ſacros pro-
 phetarum libros nouerat, quodd & ipſe ſacer-
 dos eſſet, & parentibus ſacerdotibus præcrea-
 tus. Illa igitur hora quaſi Deo plenus, & recen-
 tium ſomniorum, quæ horrenda viderat, ſimu-
 lacra mente complexus, occultas preces Deo
 offert. Et quia Iudæorum, inquit, labefactari
 tibi rem creator placuit, fortuna verò ad Rom.
 tota migravit, animamque meam quæ futura
 prædiceret, elegiſti, do quidem manus ſponte
 Rom. & viuo. teſtor autem, quodd non prodi-
 tor, ſed tuus miniſter ad eos ibo. Simulque his
 dictis, Nicanori conſentiebat. Verum qui vnâ
 confugerant Iudæorum, poſtquam intellex-
 erunt Iosephum rogantibus cedere, vniuerſi
 circumſtantes clamabant, certè plurimum in-
 gemiſcere leges patriæ. Vbi ſunt, quæ Iudæis
 Deus annuit, quibus mortem contemnentes
 animas indidit? Vita Iosephe captus es, lucem-
 que pateris intueri ſeruientem? quàm citò tui
 oblitus es? quàm multos pro libertate mori
 perſuaſiſti? falſam profecto opinionem for-
 titudinis habebas, falſamque prudentiæ, ſi ſa-
 lutem apud eos ſperas, cum quibus ita dimi-
 caſti: aut ſi hæc etiam certa ſunt, ab illis tamen
 te ſeruari cupis. Sed quamuis te Romanorum
 fortuna tui obliuione perfuderit, nos tamen
 patriæ gloriæ conſulètes & dexterâ tibi & gla-
 dium cõmodabimus: Tu verò ſiquidem ſponte
 C c c c 2

ὡς ἰπ' ἀπείρου γυνομένων πληθύνει, ὅτε ἔλυναι ἡσι χεῖρα
τῷ δὲ ταῖς μέταις τὰ μὲν δύο χειμερίσονται ἐκείδονται
ἐπὶ τ' ἐκαστῆς, ἐπὶ τῇ δ' εἰς ὅσον τ' πόλιν τὸ δὲ χυ-
τον ἢ καὶ πῶς οἱ εἰς σκυθόπολιν, ὡς μὴ θλίβοι παντὶ
τῷ στρατῷ τὴν κακοταρίαν. ἀλλ' ἐπὶ δὲ τὴν καὶ καί τῃ χει-
μῆρι ὅρα, καὶ ὅσον τὴν πνιγνῶδες θέρους ὑπὸ καυ-
ματος, πῶς οὐτα καὶ τῷ ὄφελι.

Κε. κ.δ. **Ε**Ν ἣ τούτω συνωθησάμενοι οἱ τε καὶ εἰς τὴν ἐκ-
πῆλιν οἱ τε πολέμιοι, καὶ οἱ ἀναφυόντες ἐκ τ' ἡ-
γεταμῶν, πληθύνει ἡ ἀσπίς, ἀνακτίζονται ἰσπανοὶ
ἐρμητιέων σφίον, ἱρμημοθεῖσαν ὑπὸ κασίεωρος ἔργου,
καὶ τ' ἡγεῖται ἐκ παλαιωμένων ἀφ' ἡρώων, μετὰ βαί-
την ἐξουσίαν εἰς τ' ἀλάστας, πῶς ἀμύμοι τ' πρὸς ἀπὸ
σκάφῃ πλεῖστα, πῶς τ' φοινίκης, καὶ συρίας, καὶ τ' ἑπ' ἀγέ-
πῳ πόρῳ ἐλθόντων, ἀπὸ τῶν τ' καὶ σὺν ἐπὶ τῇ τῇ
πῶς ἐλθόντων, ὡς ἐξουσίαν τ' σὺν αἰσίν αὐτοῖς, πῶς
πῶς πῶς τε καὶ ἰσπανοὶ ἐπὶ τ' ἰσπανοὶ, οἱ νύκτωρ ὡς ἀ-
φύλακτοι εἰσέρχονται τ' πόλιν, οἱ δὲ αὐτῇ παρῶντο
μὲν τὴν εἰσβολήν, καὶ καταδύσαντες, τ' μὲν εἰργάζονται
ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν τοῦ συμφυγῶν, καὶ εἰς τὰς ναυς, ὅτε ο-
πῶς ἐξουσίαν διησυχῶνται. ἀλλ' ὡς ἢ εἰς τὴν φῶς τῇ
ἰσπανοῖς, ἀγματοῦς δὲ πῶς ἡγεῖται, καὶ τὸ μὲν ἄλλα
πῶς ὁρῶν, βραχὺ δὲ συνωδύνει καὶ τὰς κεραιὰς ἐκεί-
νους. αἱ δὲ εἰς, κρημοὶ βαθεῖς, καὶ πρὸς ἀπὸ ἀπὸ
δὲ εἰς τὸ πῶς, καὶ τῇ ἀδρόμῳ δὲ δισμῶν
ἐπὶ δὲ ἡγεῖται τῶν τοῦ, πῶς ἢ τ' ἀρχαῖα τῇ μύθῳ.
τῇ πῶν ἢ τ' ἀγματοῦς ἀπὸς βραχέας, καὶ πρὸς τ' διχ-
μῶν πῶς ἐλθόντων ἀνακτίζονται τὸ κύμα, σφαλι-
στῶν ἐρμητιέων τ' ὁρῶν ἀπὸ τῶν τῇ. καὶ τῶν σαλῶ-
ν τοῖς δὲ τ' ἰσπανοῖς, ὑπὸ τ' ἑω πνιγνῶς βίαιος ἐπὶ
πῶς τῇ μελαμβόρειον ὑπὸ τ' ταύτην πῶς ὁρῶν κα-
λεῖται. καὶ τὰς μὲν πρὸς ἀλλήλους τ' πῶς αὐτοῖς συν-
ῆρραξαι, πῶς δὲ πρὸς τ' πῶς. πολλὰς δὲ πρὸς αἰσίν
κύμα βιαζομένων εἰς τὸ πῶς, πῶς τῇ ἀγματοῦς
ἐπὶ πῶς, καὶ τοῖς ἑπ' αὐτῇ πολέμοις ἐλθόντων.
σῶν, μετὰ τὴν ὑπὸ ἀπὸς ὁ καλὸς ἐλθόντων. καὶ
ἢ πῶς πῶς τῶν τοῦ, πῶς μὲν οἱ σῶν, βία μὲν
αὐτοῖς τ' ἀπὸ τῶν ἐλθόντων, ῥωμαῖοι δὲ τ' πό-
λεως φερόμεν τῇ βίᾳ ἐκκλίνουσι. πολλὰ μὲν οἱ
μῶν σὺν ῥητορῶν ἐλθόντων τῇ σῶν, πῶς ἢ ἀ-
γματοῦς ὁ ὁρῶν. καὶ τῇ πληθύνει οἱ μὲν ὑπὸ τ' κύμα-
τον καλῶν μὲν οἱ διησυχῶντο, πολλοὶ δὲ τῶν ναυα-
γίων ἐκκλίνουσι. πῶς ἢ ὡς καφωτέρῳ τ' ἀλάστας
ἐλθόντων τῇ σῶν σῶν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν. τῇ μὲν
πῶς ὑπὸ τ' κύματον ἐκκλίνουσι πῶς ἐλθόντων τ'
ὑπὸ ῥητορῶν, ὡς αἱ μῶν μὲν ἐπὶ πῶς τὸ πῶς
πῶς, πῶς ὁρῶν τ' πῶς. καὶ τῇ τοῖς ἐπὶ
τ' ἀγματοῦς ἐκκλίνουσι ἀπὸ τῶν οἱ ῥωμαῖοι διησυχ-
ουσι. πῶς ἢ ἀπὸ τῶν τῇ ἐκκλίνουσι σῶν, πῶς
καὶ ἡγεῖται πῶς τῶν ἀγματοῦς. ῥωμαῖοι δὲ λαβόντες
ἀπὸ τῶν τῇ πόλιν κατὰ σῶν. ἰσπανοὶ μὲν οὐ-
τως ἐπὶ ὁρῶν πῶς διησυχῶν ὑπὸ ῥωμαῖοις ἐλθόν-
των σῶν, πῶς μὴ πῶς οἱ πῶς τῇ συνωδύνουσι
εἰς αὐτῇ, πῶς πῶς τῇ ἐπὶ τ' ἀπὸ τῶν ἐλθόντων, καὶ
τὸ ἰσπανοὶ ἐπὶ αὐτῇ κατὰ σῶν μετὰ πῶς ὁρῶν,
ἡγεῖται μὲν καὶ ὡς ἡγεῖται μόνον, φερόντων τὸ σῶν
πῶς. οἱ δὲ ἰσπανοὶ πῶς τῇ πῶς, καὶ τῶν
πῶς οἱ καὶ μῶς τῇ καὶ πόλιν ἐλθόντων ἰσπανοῖς.

Velut ab inconsulta multitudine oblata: ni-
hil respondendo dissolvit. legionum verò duas
quidem hyematum apud Cæsaream posuit,
quoddam opportunam videret esse civitatem. De-
cimam verò & quintam Scytopolim misit, ne
totius exercitus molestia Cæsaream premeret.
Erat autem illa quoque aprica per hyemem,
quantum æstatis caloribus æstuosa, ut in plani-
cie sita atque maritima.

Β Vm hæc aguntur, collecta non exigua
multitudo, qui vel ab hostibus seditio-
ne defecerant, vel ex civitatibus euerfis effu-
gerant, Ioppen sibi receptaculo renouant,
quam antea vastauerat Cestius. Et quia terra
quam vastauerat arcebantur, migrandum in
mare censuerunt: ac piraticis nauibus fabri-
catis, in Syriam ac Phœnicem. itémq; in Ægy-
ptum commeantes, plurimos latrocinii præ-
dabantur: omnibusque nauigiis iniuriam facie-
bant illarum partium pelagus. Sed Vespasia-
nus cognito quid constitueret, equites in Iop-
pen necnon & pedites mittit. hique nocte in
civitatem, quoddam incustodita erat, ingressi sunt.
Eius autem habitatores (postquam irruptione
præsenferant, ne tunc Romanos arcerent, me-
tu deterriti, naues fuga petierunt: & in his,
vltra contiguum sagittæ spacium, pernocta-
uere. Cum verò Ioppe natura esset impor-
tuosa (namque in asperum cæteriæque arduum
littus definit ac summis utrinque cornibus le-
uiter incuruum, quæ vastè supersunt, & in-
gentibus procellis pelagus turbant: vbi etiam
nunc Andromedæ catenarum signis extanti-
bus, fabulæ veteris fides ostenditur: aduer-
sus autem Aquilæ feriens littora, summos in
obiectas cautes fluctus affligit, solitudinéque
in tutiorem efficit stationem) in eo salo flu-
ctuantibus Ioppenis, prima luce violentius.
quem illac nauigantes Melamboream vocant
flatus incumbit: & alias quidem naues inter
se, alias verò collisit in scopulos. multæ au-
tem cum magna vi aduerso æstu, niterentur
ad pelagus (nam & littus saxis infestum, &
hostes in eo constitutos timebant) sublata in
sublime gurgite mergebantur. & neque fugæ
viam locus erat, neque manentibus spes sa-
lutis: cum & mari ventorum, & ciuitate Ro-
manorum violentia pellerentur. Itaque multi
vlulatus collisis nauibus audiebantur, & multi
crepitus fractis: Ioppenorum autem fluctibus
pars obruti, pars naufragiis implicati moriebantur.
nonnulli autem ferro se interficiētes, veluti id
sarius esset, mare præueniebant: plurimi au-
tem euecti fluctibus, scopulis carpebantur
ut & pelagus sanguine redundaret, omnis-
que ora maritima cadaueribus implebatur: cum
etiam ad littus appulsi in eo stantes Romani
milites trucidarent: eiektorū autem corpo-
rum quatuor millia ducenta fuerunt. Ita cap-
tam nullo prælio ciuitatem Romani fundi-
tus erunt. Ioppe quidem hoc modo breui
tempore bis à Romanis excisa est. Vespasia-
nus autem, ne rursus eò piratæ confluerent,
castris in arce munitis, ibi cum peditibus pau-
cis equitatum reliquit: ut hi quidem locis
suis manentes, eadem castra defenderent: equi-
tes verò omne circū territoriū peragrantes ad fi-
nes Ioppes, vicos & oppidula simul exurerent.

Cap. xv.
Ioppe de-
novo capi-
tur.

[illegible]

Dddd 3

CAP. III
Excidia Ga-
malz.

Romani, eos circumueniunt: alios quidem repugnantes antecapiebant, alios manus dantes. in omnes autem vehementius sauebant, illorum memoria quos in primo aggressu perdidierant. Multi autem undique circumcisi, desperatione salutis, filios & coniuges & semet ipsos in vallem præcipites dabant, quæ sub arce in profundum patebat. Euenit autem, ut ipsorum in se, qui capti fuerant, immanitate lenior existeret iracundia Romanorum. ab his enim quatuor millia perempta sunt: qui vero se præcipitauerunt, quinque millia sunt reperi. Neque quisquam, præter duas mulieres saluus euasit. quæ sorores erant, Philippi filiæ: qui Philippus Iachimo genitus erat, insigni viro, & qui sub Agrippa rege dux exercitus fuerat. seruatae sunt autem, quod excidij tempore Romanorum impetum latuere. nec enim vel infantibus pepercere, quorum multos singuli raptos ex arce proiciebant. Gamala quidem hoc modo excisa est, tertio & vigesimo die mensis Octobris: quæ vigesimo & primo die mensis Septembris cœperat rebellare.

CAP. III.
Giscala à
Tuo capi-
sur.

I Amque solum Giscala oppidulum Galilææ restabat indomitum : cuius multitudo pacis studio tenebatur , quod erant plerique agricolæ , spemque suam semper in fructibus collocauerant. non parvæ autem manus latrocinialis permixtione corrupti erant , quod morbo etiam nonnulli civium laborabant. Hos autem ad defectio- nem impellebat atque conflabat Leuiz cuiusdam filius , nomine Ioannes : homo veneficus & fallax , variusque moribus , & immoderata sperare promptus , miroque modo quæ sperasset efficiens : atque omnibus iam cognitus , quod affectandæ sibi potentiz causâ bellum amaret. huic apud Giscala seditionum turba parebat : quorum causâ populus etiam legatos fortasse de traditione missurus , Romanorum tamen congressum in parte belli præstolabatur. At Vespasianus contra hos quidem Titum cum equitibus mille , decimam verò legionem circa Scytopolim mittit : cum reliquis autem duabus Cæsaream ipse regreditur , dandam his ex labore continuè requiem putans , ex civitatum copiis : eorumque corpora , itemque animos ad futura certamina existimans esse refouendos. nec enim exiguum sibi laborem superesse de Hierosolymis prævidebat , quæ & regalis esset civitas , & cunctæ nationi præstaret. His autem , qui ex bello fu- gissent in eam confluentibus , etiam naturalis munitio , itemque murorum eius constructio , non minimam ei sollicitudinem comparabat : cum virorum spiritum & audaciam , & sine muris inexpugnabilem esse cogitaret : ob eamque rem milites , velut athletas , ante certamina oportere curari. Tito autem civitas Giscala (equitando enim ad eam accesserat) aggres- sione capi facilis videbatur : sciens tamen quæ ea vi capta , passim à militibus populus ablu- meretur (namque satiatus erat ipsorum cædi- bus) militem multitudinem etiam ipse sine villo discrimine cum nocentibus intereuntem , pactione magis subigere civitatē volebat. Itaq ; plenis hominū muris , quorum pleriq ; perditæ factionis erāt , mirari se ait , quonā freti cōsilio.

A
 ρωμαῖοι, καὶ δεξιχόντες, οὐδὲ μὲν αἰμυλουμένης ἡφθαι-
 νοι, περὶ δὲ χρίσας περιέχοντες. ἰππῶν δὲ ὅτι θυμὸν αὐ-
 τῶν ἐπὶ πάντα ἡ μνήμη τῶν ἐπὶ τῆς παλαιότητος εἰς βο-
 λῆς ὑπολωλῶται. ὑπογνώσκοντες δὲ ὅτι σωτηρίας πα-
 ταχθέν οἱ πολλοί, δεξιχόμενοι τέχνη καὶ γυμναστικῆς
 ἑαυτοὺς κατακρήμνιζον εἰς τὴν φάραγγα. βαθυτάτη
 δὲ αὐτῇ καὶ τὴν ἀρετὴν ὑπώρυκετο. σιωπῇ δὲ τὴν ῥω-
 μαίων ὀργὴν ἣ οἱ αὐτοὶ ὑπονοίας τῶν ἀλόντων ὡραο-
 τίαν παύσαι. περὶ αἱ γὰρ οὐ μὲν ἰππῶν τοῖς πᾶσι εἰς
 φάραγγα, οἱ δὲ ῥίψαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ πύργου καὶ
 οὐκ ἐρίθησαν. διεσώθη δὲ καὶ τὸν ὑποκαὶν ἐπὶ τῆς
 τῆς φιλίππου δὲ ἦσαν ἀδελφῆς θυγατέρες αὐτῶν. αὐ-
 τὸς δὲ ὁ φίλιππος, ἰακίμου πνὸς ἀδελφὸς ἐπισημοῦ
 στρατηγῆος, ὅς ἀγρίππα τῶν βασιλῶν φίλος τυχεύ-
 νων, διεσώθησαν δὲ ὅτι ὡς τὴν αὐτῶν ὀργαῖς ῥω-
 μαίων λαθοῦσιν. πῦρ γὰρ οὐδὲν ἐπὶ τῶν ἐφείδοντο. πολ-
 λαὶ δὲ ἔχασαν τὸν ἀρπάζοντες, ἐσφριδόντων ὑπὸ τῆς
 C
 ἀρετῆς. γὰρ αὐτὰ μὲν οὐκ οὐτως εἰς αὐτὴν ἔειχθη
 μὲν οὐκ ὡς ἐρεταίη, τῆς ὑποστάσεως ἀρξάμενης γορ-
 πηχίου μὲν οὐκ ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ.

[illegible]

Τῶν ὃν περιουσιασμάτων ἔκ μέρους, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἡμῶν ἢ ἐξ ἐφοδῶν πόλιν ἤσαν. οἱ δὲ ὃν αἰς οἰκίαν
 λαμβάνει ἔλατθαρ σούμνον ὑπὲρ τῆς στρατιωτῆς αἰε-
 δίου πὺ πλῆθος, ὡς δὲ αὐτῶν κέρως ἦδη φέρονται, καὶ δὲ
 οἰκίαν τὸ πλεόν ἀκρίτως συναπολογέμενοι ἔκ αἰ-
 πίοις, ἐβούλετο μάλλον ὁμολογίας εἰσάγειν
 τὴν πόλιν. καὶ δὲ τὴν τείχος ἀφῆκε καταγόμε-
 νος, οἱ τὸ πλεόν ἔσαν ἐν τῇ διφθαρμένην πύμα-
 τος, θυμαρίζον ἔφη περὶ αὐτοῦ, τὴν πεποιθότες,
 παύσης

A cunctis iam ciuitatibus captis, illi soli Romanorum arma operirentur, cum viderent multo quidem munitiora oppida vno impetu fuisse subacta: securos autem fortunis suis potiri, qui Romanorum dextris credidissent: quas quidem etiam nunc illis ait se porrigere; neque ob insolentiam succensere; quia spei libertatis ignoscendum putaret: non tamen, etiam si quis impossibilia velle perseveraret. Quod si dictis humanissimis non paruissent, fidemque dextris non habuissent: expecturos arma crudelia: iam iamque cognituros esse, moenia sua ludum fore machinis Romanorum, quibus fidentes, soli ex Galilæis sese ostentarent arrogantes esse captiuos. His dictis popularium quidem neminem non modo respondere, sed ne ad murum quidem licuit ascendere: quia totum latrones occupauerant: & custodes erant portis appositae, ne quis vel ad foedus prodiret, vel equitum quenquam in ciuitatem reciperet. Ioannes autem accipere se condiciones ait, & aut persuasurum, aut necessitatem belli renitentibus adhibiturum. Illum tamē diem Iudæorum legi oportere concedi. quoniam sicut arma mouere, ita etiam de pace conuenire nefas haberent. Nam & Romanos scire, quod ab omni cessaret opere dierum septem circuitio, quam si temerassent, non minus coactos: quam qui cogerent: piaculum commissuros, ipsūque Titum: nullum enim illi ex mora esse dispendium formidandum, quod vnius noctis spacium propter fugæ consilium ceperit: præsertim cum id obseruare circumsedentem nemo prohibeat: sibi autem magnum esse lucrum, nulla in re despicere patrios mores. Et illum decere, qui pacem non sperantibus indulget, legem quoque seruare seruatis. His Titum Ioannes fallere conabatur, non tantum pro septimi diei religione, quantum pro sua salute sollicitus, verabatur autem, ne statim capta ciuitate, solus destitueretur, qui totam in nocte ac fugæ vitæ spem collocasset. Verum profecto Dei nutu in excidium Hierosolymorum Ioannem saluum esse cupientis, factum est, vt non solum induciarum causationem Titus admitteret, verum etiam in superiori parte oppidi castra poneret, ad Cydæssam, qui mediterraneus est Tyriorum vicus validissimus, Galilæis semper exosus. Nocte autem Ioannes, cum nullas Romanorum excubias circa oppidum videret, arrepta occasione, non solum his quos circa se habebat armatos, sed etiam senioribus plurimis cum familiis abductis, in Hierosolymam fugiebat. Sed usque ad vigesimum quidem stadium fieri posse videbatur, vt mulieres ac pueros, aliamque multitudinem secum duceret, homo quem captiuitatis, itemque salutaris metus vigeret. ultra verò procedente eo, relinquebantur: & oriebatur atrox remanentium fletus. quanto enim quisque longius à suis ab erat, tanto propiorem se hostibus esse credebat. Iamque affore qui se caperent existimantes, necessarid pauitabant: & ad strepitū, quem ipsorum cursus faciebat, assidue respectabant, velut instatibus quos fugissent: multique simul ruebant, & circa viam plurimos certamē præcedentiū cōterebar. Miserabile autē formina-

Ksp. 10.

A Romanorum asserens. propriisque vires ex-
tollens, & imperitiorum ea cauillatione insci-
tiam decipiēs, quodd etiam si pennas sumerent,
nunquam Hierosolymorum mœnia transgre-
derentur Romani, qui pro Galilæorum vicis
tanta mala pertulissent, atque in eorum mu-
ris machinas contriuisent. His eius dictis ma-
gna quidem corrumpebatur iuuenum manus.
prudentiorum autem atque seniorum nemo
erat, qui non futura prospiciens, velut
B iam perditam ciuitatem lugeret. Et populus
quidem in ea confusione tunc erat. At verò
per territorium manus agrestium, ante sedi-
tionem quæ Hierosolymis orta est, discorde-
re iam cœperat. Titus enim à Gischala Cæsæ-
ream, Vespasianus autem à Cæsarea Iamniam
& Azorum profectus, vtrunque subegit: im-
positisque illic præsidiiis, reuertebatur, ma-
ximam ducēs eorum multitudinem qui se fœ-
dere sociauerant. Singulas autem ciuitates tu-
C mulrus bellumque intestinum exagrabat:
quantumque à Romanis respirassent, in semet-
ipsos manus vertebant: cum inter amatores
belli ac pacis cupidos esset sæua contentio: du-
dumque discordium pertinacia primo inter
domos accenderetur: deinde inter se amicissi-
mi populi diffiderent: & ad similia volentes
quisque conueniens, apertè iam coacta mul-
titudine rebellaret. Itaque dissensiones quidem
apud omnes erant: nouitatis autè armorumque
D cupientes senibus ac sobriis iuuenture atque au-
dacia præstabant. Primò autem indigenarum
singuli prædari cœperunt: deinde ex composi-
to confectis cuneis per territorium latrocina-
bantur: vt quod ad crudelitatem atque iniusti-
tiam spectat, nihil à Romanis gentiles abesset:
atque ipsis qui vastabantur, illatum à Roma-
nis excidium leuius videretur. Ciuitatum ve-
rò custodes, partim quia defatigati pigeret,
partim odio nationis, aut nulli, aut minimo
E erant malè affectis auxilio: donec rapinarum
societate vndique congregati collegiorum
latrocinialium principes, atque in agmen con-
flati Hierosolymis irrumpunt. quæ ciuitas à
nullo regebatur: & more patrio gentiles om-
nes sine obseruatione recipiebant: tunc præci-
pue cunctis existimantibus vniuersos qui su-
perinfluere, adiumento ex beneuolentia ve-
nire. Quæ quidem res etiam sine dissensione
ciuitatem postea perfundedit, eo quodd iners
& inutilis multitudo quæ pugnacibus suffice-
F re possent, alimenta consumpsit: hisque præter
bellum etiam seditionem famemque compa-
rauit: aliique latrones ex agris eò transgressi,
ac multo sæuioribus quos intus inuenire so-
ciati, nullum atrox facinus intermittebant.
Nec enim rapinis & expoliationibus metie-
bantur audaciam, sed vsque ad cædes ruebant:
non clam, neque per noctem, aut quolibet
homines, verum luce palam nobilissimos
quosque adoriendo. Nam primò Antipatrum
G regij generis virum, & aded potentissimum
ciurum, vt etiam publicos thesauros fidei suæ
permissos haberet, comprehensum custodiæ
tradiderunt: post hunc etiam Leuiam quen-
dam, insignem virum, & Sopham filium Ra-
guelis, regalis similiter vtrūque familiæ, omnes-
que præterea, qui præstare aliis videbatur. Grauis

Req. 15.

Eccc 3

maneat. Nam etsi maxime quenquam nostrum suspicamini Romanis collocutum, observare vobis itinera licet: cumque demum rueri metropolim, cum factum aliquid huiusmodi patuerit, quale delatum est, & in autores eius, si conuicti fuerint, vindicare. Non enim vos praeueniunt hostes, iuxta civitatem sedibus positus. Sin horum nihil vobis gratum aut mediocriter videtur, ne portarum claustra miremini, quatenus arma portabitis. Hæc quidem Iesus loquebatur: Idumæorum autem multitudo nequaquam animum advertebat, ardens iracundia, quod non paratum habuisset introitum: proque armis inter se duces indignabantur, captiuitatem esse existimantes, si ea quibusdam iubentibus deposuissent. Unus autem ducum Simon filius Cathæ, vix placato suorum tumultu, stans in eo loco vnde exaudiri à pontificibus posset, non iam mirari se ait, si libertatis propugnatores in templo obsiderentur inclusi, cum illi cunctæ genti communem clauserint civitatem: & Romanos quidem fortasse, coronatis etiam portis recipere sint parati, Idumæos autem ex turribus alloquantur, captæque iubeant, pro libertate arma proicere: cognatisque non credentes custodiam civitatis, iudices eos discordiarum fieri velint: & alios accusando quod indemnatos ciues occiderint, ipsi totam damnent ignominia nationem. denique urbem omnibus alienigenis religionis causa patentem, nunc domesticis præclusistis. Valde enim contra vos festinabamus, & ad gerendum cum gentilibus bellum: qui ob hoc adesse properauimus, ut vos seruaremus liberos. Nempe taliter vos etiam hi quos obsidetis læsere, tamque verisimiles puto suspensiones in illos quoque colligitis. Deinde qui reipub. defensores sunt intus in custodia tenentes, genere coniunctissimis gentibus simul vniuersis civitatem præclusam tyrannidem perferre dicitis, cum iam contumeliosis nos iubeatis obtemperare præceptis: nomenque potentis aliis, qui vos tyrannos patiuntur, annexitis. Quis cauillationem vestri sermonis tulerit, cum rerum repugnantiam videat? Etenim vobis etiam nunc Idumæos excludentibus civitate (namque ipsi nos à patriis sacris arcetis) recte quis eos incusauerit, qui custodiuntur in templo, quod cum ausi essent plectere proditores, quos viros nobiles & innocentes pro societate facinoris dicitatis, non à vobis inceperint, summæque proditionis membra præciderint? Sed licet illi molliores quam res poscebat inuenti sint, nos tamen domicilium Dei seruabimus Idumæi, & pro communi patria propugnabimus: tamque fortis irruentes, quam vitus insidiantes, hostes pariter vlciscemur. Hic autem manebimus pro muris armati, donec aut vos Romani respiciendo liberent, aut ipsi recuperata libertatis cura mutemini.

CAP. VII.
De clade Iudæorum ab
Idumæis facta.

His dictis Idumæorum quidem multitudo clamore consensus: Iesus autem tristis recessit, cum nec Idumæos quicquam sentire moderatū, & duplici bello oppugnati civitatem videret. Quippe nec Idumæorum tumor & spiritus quiescebat, indignè ferentiū contrarietia, quod esset civitate prohibiti: & quod Ze-

Α ουμυρουν. ει γδ και τα μεγαλιστα ρωμαϊοις υποπιδεν-
τε διελιχθαι πιναι, ωδρα τρειν εξεσι τας εφοδους.
και η τῷ δεδωκεν ημερων ερχων δεκαελευηνται, το-
τε φεγουρεν τῶν μητροπολιν ελδοντας, κολαζειν τε
τουσ αιτιους πρωεμενους. ου γδ α υμῶς φτασται
οι πολεμοι, τη πολει προσεκατιμενους. ει δι ουδιν
υμῶν τούτων εγγραμην η ματερον δοκει, μη θανυμε-
ζειν τα κλειθεα τῶν πυλων, εας α φερητε τα οπλα.
τοιαυτα μὲν ιησοῦ ελεγε. τῷ δι ιδουμαϊων ουτε το
πληθος προσετιχεν, αλλα τι θυμωτο μη τυχον ετοι-
μης τας εισόδου, ε διηγα: αχουω οι στρατηγοι, πρὸς
τῶν αποδισιν τῶν οπλων αχμαλωσις η ηρουμῶν, το
καλδονταν πιναν αυτα ριψαι. σιμων δι υὸς καθλα
τῷ υγμενων εις, μελεις τῷ οικειων κατασειλας εδ-
ρυβον, ε τας εις επηκουσιν τῶν αρχερτων, ουκ η θανυ-
μαζειν, εφη, φεγουρεμενων εο τῷ ιερῷ τῷ προσκα-
χων της ελδουρειας, εγα και τῶν εθνει κλειουσι πινεις
ηδη τῶν κοινῶν πολιν και ρωμαϊους μὲν εισδι χιδῶ
ωδρα σκεδαζονται, τῶν δι και σταφαισσαντες τας
πυλας. ιδουμαϊοις δι απο τῷ πυργῳ δεκαεζονται,
και τα ιερῶ της ελδουρειας οπλα. καλδονουσι ριψαι.
μη πισυοντες δι τοις συγγρησι τῶν της μητροπο-
λεως φυλακῶν, τοις αυτοις δικασταις ποιουμῶν τῷ δε-
φορον και καταγορευωτες πιναν, ως αποκτησειας
αχειτους, αυτοι καταδικαζοιεν ολεν τε εθινους απ-
D μῆσαι. τῶν γρου δπασιν τῶν αλλοφυλοις απεπτα-
μῆσαι εις θρησκεια πολιν, τοις οικειοις νυν αποπτε-
χῶσαι. πανυ γδ εη σφαγας εισδιδουμν, και πιν και
τῷ ομοφυλων πλεμον, οι δε τῶ ταχυμῶντες, ημ
αποχῆσαντες υμῶς τηρησωμν ελδουρεν. τοιω-
τα μὲν τῶ και πρὸς τῷ φεγουρεμενω ηδη κησῶ, και
πιθαια ουτας αποπταει οίμαι και κατ κειναι συν-
λιξαται. επειτα τῷ εδου φεγουρα κατωωτες, οσαι
καδονται τῷ κοινῶν προεγμῶται, και τῶ συγγρη-
E σαι τῶ εθνεσι αθρῶς αποκλεισσαι τη πολιν, υβει-
σκη δι ουτα προεγμῶτα καλδοντες, τρεανει-
δαι λεγαι, και το της δυναστιας οίμα, τῶς υφ
υμῶν τυραννουμῶν. επειτα πιναι. τις α ειν και τῶ
ειρονηας τῷ λογων, αφορον ες τῶ εναποπτα τῷ
προεγμῶται, ει μη και νυν υμῶς αποκλειουσι η-
δουμαϊαι της μητροπολεως, ου αυ τῶ παρῆσαι ιερον
ειργαται. μεμψαι ες εικῶτας της τῶ ειν τῷ ιερῷ πο-
F λιορκουμῶντες, εη θαρσησαι τις το προσκατις κο-
λαζειν, ου υμῶς αδρας επιστημους, και ε καταπῆ-
τους λεγαι δε τῶ καποπτα, ημ αφ υμῶν ηρξατο,
η της κατωωτας προσδοσις μερη προεπικεφαν.
αλλ ει κακεινοι της χρεας εχοντες μαλακωτες, τη-
ρησωμν ιδουμαϊοι τον οικον τε θυ, η ε κοινῶς παρῆ-
δος προσπολεμῶν, αμα τῶς τε εχου επιστηας,
και τῶς εδου προσκατις αμυνῶμν πολεμῶντες,
εδου δι πρὸς τῶ τῶν μῶν μῶν ες τῶς οπλοις, εως α
ρωμαϊοι και μωσι προσετιχοντες υμῶν, ε υμῶς ελδου-
εα φεγησῶντες, μεταβαλῶντες τῶν τῶν μὲν τῷ ιδου-
μαϊων επεδοα πινδου, ο η ιησοῦς αθυμῶν αηχερῶ, τοις
μὲν ιδουμαϊας μηδιν φεγουμῶντας οραν μετῶν, διχῶ-
διν δι τῶν πολιν πολεμουμῶν. λῶ η εδου τῶς ιδου-
μαϊοις ε ηρεμια τα φεγηματα. και γδ τι θυμῶν τῶ
πρὸς τῶν υβειν ειργῶντες η πολεις, η τα εηλωτῶν
ιχυρα

ἰχθυόεντες, ὡς ἐδὶν ἐπαυμιόντας ἰώρον, ἢ πό-
ρηντο, καὶ ματῶν πολλοὶ τὴν ἀριξίν. ἢ αἰδώς τ'
τέλειον ἀποσπρίφειν, οἷκα τὴν μεταμέλειαν
ὡς μὲν αὐτοὶ περὶ τῆς κακῆς αὐλιζομένων.

Κεφ. ιζ. **Δ** Ἰαζὶ τῆς νυκτός, ἀμνηστὸς ἐκρήνυται χιμῶν.
ἄνεμοι τε βίατοι συὸν ὄμβροισι λαβροτάτοις, &
συνεχῆς ἀσραπὴ, βρονταὶ φεικῶδεις, καὶ ὠκνήμα-
ται σφοδρῆς τῆς γῆς ὀξύτητα. περὶ δὲ λὸν ἐπ'
ἀνθρώπων ὀλίγη τὸ κατὰ σῆμα, τῷ ὅλῳ συγκεχυ-
μένοι, καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων συμπτώματος τὰ
τέλεστα. μὴ δὲ τοῖς ἰδουμαίοις, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει παρ-
έση ὀξεία. τοῖς μὲν, ὁρμίζοντες τὸν θῆον, ὅτι τῇ στρα-
τῇ, καὶ ἐκ ἀνθρώπων ἐκτετακῶς ὅσα τῇ μη-
τροπόλει. τοῖς δὲ ὡς τὸν ὄμιλον, γενικηκέναι χερεὶς
ὡς ἀτάξιας, καὶ τὸν θῆον ὡς αὐτῷ στρατηγῶν. κα-
κοὶ δὲ ἦσαν ἀπὸ τῶν πολλόντων στρατῶν, καὶ καταμει-
νύοντο τῷ ἐχθρῷ, ἀπὸ τοῖς ἰδίοις αὐτῷ ἐσθλῇ παύσιν.
οἱ μὲν γὰρ ἰδουμαῖοι συσπρέντες τοῖς σώμασι, ἀλλή-
λοις ἀντιπαύονται, καὶ τὰς θυρεὺς ὡς καραλῆς συμ-
φράξαι, ἢ τὸν ἐκακοῦντο τοῖς ἑσπέραις. οἱ δὲ ζιλω-
ταὶ πολλοὶ τῇ κατὰ αἰτοῦς κινήσει, ὡς ἐκείνων ἑκα-
σταίζοντο, καὶ συνηθύντες ἐκκόποιον ἐπὶ πᾶσι μηχανῶν
αὐτοῖς ἀμύνης ἐπινοήσαν. τοῖς μὲν οὖν θυροτά-
ροις, ἰδοὺ καὶ τῶν ὀπλῶν βιάζοντες τοῖς ὡς ἀφου-
λάσσοντας. ἔπειτα δὲ εἰσπρέντες εἰς μέσσην τῆς πό-
λεως, ἀναφανδὸν ἀνίσταντο τοῖς συμμάχοις τὰς πόλεις.
τοῖς γὰρ φύλακας εἶχεν περὶ τὸ ἀδύκνητον αὐτῷ
ταταραζομένους ἄλλως τε, καὶ τὰς παλαιοὺς αὐτῷ ὄ-
ντας ἀνὸς, καὶ πολέμων ἀπείρους. καὶ τῷ καὶ τὴν
πόλιν διωκυμένους ἰσχυρῶς τὸ πᾶν τοῦ κατὰ ἐκείνων
μύοντο ὡς τῇ κατὰ αἰτοῦς εἰς τὰς οἰκίας. εἰ δὲ καὶ τῶν γῆ-
νοισι κίνδυνος, ἀνέπνυν αὐτοῖς πᾶν ὅπου οὐκ παύειν, ἢ πε-
ρὶ δὲ τὸν ποσὺν τὴν πόλιν τοῖς αἰσθῶν ὑπολλύ-
μενοι. οἱ δὲ συνεισπρέντες βιάζοντες μὲν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν,
ὁρμίζοντες ἐκ μέσσην τὴν αὐτῷ φρεσὶν πληθύνοντες, ἀλλὰ
καὶ τὸ τῆς πόλεως πῆγρος ὄξυ τοῖς ἰδουμαίοις ἐπιμα-
λῶς φυλασσόμενοι, ὥστε τὸ πᾶν τοῦ πᾶν τοῦ
παρεῖναι, καὶ τῇ πᾶσι ὡς ἐπὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰς φυ-
λακὰς. ὁ δὲ τῶν μὲν ἄλλων νύξιν, ὡς εἶχεν, αἰεὶ δὲ
δὲ κατὰ ἐκείνων ἐπὶ τῇ τὴν αἰσθῶν βιάζοντες, ἀλλὰ ὡς
τὸ αὐτὸς ἐκείνων ὑπολλύμενοι, καὶ τὸ πᾶν τοῦ φυλα-
κῶν, στρατηγίας τῆς εἰσπρέντες ἦδη. καὶ δὲ τῆς
νυκτός περὶ τῆς κατὰ αἰτοῦς, καὶ τῇ κατὰ αἰτοῦς ἐπὶ τῆς
κοιμῆσαι μὲν τὰς ἐπὶ τῇ σῶφ φρεσὶ. τοῖς ζιλωταῖς
δὲ ἐπὶ τῇ εἰσπρέντες τῇ ἰσχυρῇ ἀφροσύνῃ, ἐκτε-
μαῖν τὰς μηχανὰς τῇ πυλῶν. συνηθύντες δὲ αὐτοῖς
περὶ τὸ κατὰ ἐκείνων τὸν ἴσθμον, ὅτι τῇ ἀνέμων
ἦρος, καὶ τὸ τῇ βροντῇ ἐπὶ τῇ κατὰ αἰτοῦς ὡς ἐκ
τῇ ἰσχυρῇ ὡς ἀφροσύνῃ περὶ τὸ πῆγρος, καὶ τοῖς περὶ
ἡρώδης, τὴν καὶ τὰς ἰδουμαίους ἀνίσταντο πύλιν.
τοῖς δὲ, τὸ μὲν περὶ τὴν ἐπισκεπτόμενοι τὰς ἐπὶ τὸν
ὄμιλον ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, καὶ πᾶσι ἐπὶ τῇ ἐξίφρῳ
ὡς τὴν δὲ εἰσπρέντες, ὡς ἀμυνόμενος. ταχέως δὲ γνο-
μισαντες τοῖς ἡκούσας εἰσπρέντες. εἰ μὲν οὖν εἰσπρέ-
ντο ὅτι τὴν πόλιν, ἐδὶν ἂν ἐκώλυον διωκυμένους
τὸν δῆμον αὐτῶν, οὕτως εἶχον ὁρμῆς. νύξιν δὲ περὶ
τῶν διωκυμένων πολλὰ καὶ τῇ εἰσπρέντες μὲν ὡς ἐκείνων
δὲ οὐκ ἦλθον ἐκ μέσσην τοῖς διωκυμένοις, μὲν αὐτοῖς
καταπύοντες ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τὸν κίνδυνον. τῇ μὲν γὰρ φρεσὶν
ἀφροσύνην, ὡς ἐκείνων αὐτοῖς τῇ κατὰ αἰτοῦς τὴν πόλιν,

A lotarum vires esse firmas crediderant, erubescen-
tium, postquam nihil eos sibi auxiliari pos-
se viderent, ut iam venisse poeniteret. Pudor au-
tem nulla re penitus gesta redeundi, poenitudinē
superabat. Itaque ibidem prope murum temere
tabernaculis positus, manendum esse statuē-
re. Infinita verò hyems nocte illa venit, ventiq;
violenti cum imbris orti sunt, & crebra ful-
gura, horrendaque tonitrua, cōcussaque terræ
vasti mugitus: certumque erat apud omnes,
B hominum exitio mundi statum esse turbatum,
neq; paruum quid rerum hæc signa portende-
re. Vna verò Idumæis & oppidanis erat opinio:
illis quidem irasci Deum militiæ causa, existi-
mantibus neque se posse euadere, si aduersus
metropolim arma mouissent: Anano autem e-
iūsque sociis, etiam sine prælio vicisse, Deum-
que pro se bellum administrare credentibus.
Sed profecto falsi erant interpretes futurorum,
& quæ sui passuri essent, contra hostes fore di-
uinabāt. Verū Idumæi quidē cateruatim densa-
C tis corporibus inuicem sese fouebāt, scutisque
cōtextis protecti capita, minus pluuia lædebā-
tur: Zelotæ autem magis illorum quàm suo pe-
riculo cruciabantur: collectique deliberabant,
si quam reperire subsidij machinam illis pos-
sent. Horum autem ardētioribus videbatur, vi
armorum custodes inuadere: atque in ciuitatē
impetu facto palam portas auxiliatoribus ape-
rire. nā & custodes ex improviso, & quod plu-
res inermes ac belli expertes essent, facile tur-
batum iri, & multitudinem ciuium difficulter
colligi posse: quoniam domi quisque propter
hyemem cōtineretur. quin etli periculum ali-
quod interueniret, quiduis subire satius quàm
negligere tot copias sui causa turpiter peritu-
ras: at qui prudentiores erāt, vim adhiberi dis-
suadebant. nō enim sui tantum causa custodes
ampliari, sed etiam ciuitatis murū videbāt pro-
pter Idumæos diligentius custodiri & vbiq;
E adesse Ananum, omnibusq; horis inuiscere cus-
todias existimabant. sed hoc aliis noctibus ira
habuerat. illa verò, nō sua desidia requieuerat,
sed ut & ipse & custodum manus facto duce in-
teritrent. Namq; iam nocte prouecta, & gliscō-
te hyeme, custodes in porticu dispositos oppri-
mit somnus. At Zelotis cōsiliū subit, ut ferris
τόπλο sacratissimis portarū vectes secarēt. affuit autē
illis, ne exaudiretur crepitus, ventorū sonus, &
crebra tonitrua: sanòque egressi, ad murū clan-
culo veniunt: serratamque portam, quæ versus
Idumæos erat, aperiant. Illi autem primū Ana-
num conari aliquid suspicari, vnusquisq; dex-
eram ad gladiū, quasi repugnaturi applicat ma-
turē: deinde his, qui ad se venerant agnitis, in-
troibant. Qui quidem, si tūc manus vertere in
ciuitatem voluissent, nihil obstabat quomi-
nus totus populus interiret: tanta ira fereban-
tur. verū Zelotas primò eximere custodia fe-
stinabant: illis quoq; multum precantibus, qui
G eos receperant ne despicerent malis obsessos,
quorum gratia venerant, neque his acerbius
periculum importarent. Captis enim custodi-
bus faciliorem illis in ciuitatem impetum fore:

Κοφ.χα.

CAP. II.
De intesti-
na discor-
dia Hiero-
solymoru.

F f f f

42

ἡ δὲ τῆς ἀλλῆς στρατῆς ὑπερβύθη εἰς καυσάρην. οἱ
 ὅφρα δὲ ὡς ἀφνίδιον τοῖς διακοταῖς ἰπποῖς ἐδρά-
 σαντο, ὅρῳ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἰς πνα κάμιν συνει-
 λουῶν βηθιναθεῖν ποταμὸν ὁρμήν. ἐν ἧ ἰών
 πληθὺς οὐκ ὀλίγοι δὲ ὄντες, ἐν τοῖς μὲν ἐκόντας, τοῖς
 δὲ βία καθοπλίσαντες, εἰς ὧς πορπηδῶσιν ὅπῃ
 τοῖς ὅπῃ πν πλάκιδον. οἱ δὲ πορ, μὲν τὴν πρῶτον
 ἐμβολῶν, ὀλίγον εἰς αὐτὰ καὶ πορκαλέσονται τε-
 χνιτὸντες αὐτοῖς δὲ τὸ τῆς πρῶτον λαβόν-
 τες δὲ εἰς ὅπῃ τοῖς ἐοικέντων τε, καὶ κατηκόντι-
 ζον. καὶ τῆς μὲν φυλάδας αὐτῶν, οἱ ἰπποῖς ὑπετίμοντο,
 τὰς συμπολέας δὲ τὸ πρῶτον ὁπῇως διεφθέρων. ἐκ μὲν τοῖς
 πλέοντι τολμῆς ὅπῃ δὲ κνύμμοι οἱ ἰσδαῖοι διεφθέρων-
 το. πεπικνωμένοι δὲ πορσῶντες τοῖς ῥωμαῖοις, καὶ
 τῇ πανοπλίᾳ ἄσπερ τῇ χερσὶν, αὐτοῖς μὲν ἔχον-
 τες βίαις ὡρμήδυν, οὐδὲν ὑποτασσὶν ῥῆξαι τὴν
 φάλαγγα. πορπεῖοντο δὲ τοῖς ἐκείνων βίαις, καὶ
 τοῖς ἀγριωτάτοις ὡρμήδυντοι θηρίοις, ὡρμήδυντο δὲ
 σίδηρον. διεφθέρωντο δὲ οἱ μὲν καὶ σῶμα παμύμμοι
 τοῖς ξίφεσιν, οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἰππῶν σκεδαννύμμοι. πορ-
 δὲ δὲ ὑπὸ τῇ πλάκιδι τὰς ὅπῃ τὴν κάμιν ὁρμήδυν
 αὐτῶν δὲ καλέειν, καὶ συνιῶν πορκαλέων κατ-
 ἐκείνο τὸ μέρος. ἐπὶ ταῖς ὅπῃς αὐτῶν, καὶ τοῖς βίαις
 χερσὶν, δὲ σῶμα αἰήρει τοῖς πλάκιδον, καὶ
 δὲ τοῖς πορκαλέων. αἰήρει, μὲν βία διεκπῶντες
 οἱ ἰσδαῖοι τοῖς πορκαλέων. πορκαλέων, καὶ τῆς
 εἰς τοῖς οὐλάδας. οὐτὰ δὲ πορκαλέων πρὸς τῇ
 γαδάρων ὑπὸ μὲν, δὲ τοῖς σφετέρῃς, καὶ δὲ ἀμφοῖς
 συνιῶν πορκαλέων πορκαλέων. οἱ δὲ καὶ συνιῶν συνι-
 δὲ τῇ δὲ αὐτῇ εἰς τὸ τῆς πορκαλέων, οἱ δὲ τῇ
 ῥωμαῖων ἰπποῖς συνέπουν, ἐκ μὲν ἀλλὰ καὶ πορκαλέων
 πορκαλέων τὰς πύλας, πορκαλέων ὁ πλάκιδος, καὶ
 μὲν δὲ δὲ ἰσδαῖος ἀγριωτάτος, τῇ τῆς, καὶ τῇ
 ἐν τῇ καὶ ἐκείνῃ. τὰ μὲν οὐκ ἀργὰ πλάκιδι διεφθέρ-
 ριστο, εὐρήν ἡν ἡ δύναται τῆς, τὰς δὲ οἰκίας οἱ στρα-
 τῆς δὲ αὐτῇ τοῖς καὶ τῇ χερσὶν συνιῶν. καὶ τὰς μὲν
 αὐτῇ συμφορῇς ἐκείνῃς ὅπῃ μὲν, τῇ δὲ ῥωμαῖων
 στρατῆς πᾶσι ἐπὶ τῇ λείοντες, πᾶσι πάντας πορκαλέων
 ἐκείνῃς τὰς δὲ ἰσδαῖοι τε παμύμμοις, ἐφθέρων
 ὅπῃ ἰσδαῖος. αὐτῇ δὲ ἡ μὲν τὰς ἐλπίδας αὐτῇ
 ἐκείνῃς τῆς πορκαλέων, καὶ πορκαλέων τῇ, καὶ πλά-
 κιδι οἰκνότερον τυγχάνουσιν. πλάκιδος δὲ, τοῖς ἰπποῖς
 σι, καὶ τὰς πορκαλέων δὲ πορκαλέων τῇ πορκαλέων
 εἰπτο. καὶ μὲν μὲν ἰσδαῖος τοῖς αἰ καταλαμβα-
 ρήν, αἰήρει. συνιῶν δὲ πορκαλέων τὸν ποταμὸν πᾶν
 τὸ πλάκιδος ἐφθέρων δὲ τὸ ῥωμαῖος, τῇ πορκαλέων
 ὑπὸ ὁρμήδυν αἰήρει, αἰήρει πορκαλέων. πορκαλέων
 ἐκείνῃς δὲ ἡ αἰήρει πορκαλέων, τῆς πορκαλέων τὸν οὐκ
 ἐκόντας, καὶ τὰς ὁρμήδυν πορκαλέων πορκαλέων
 πορκαλέων αὐτοῖς, ἐκείνῃς τὰς βίαις, καὶ τὰς τῇ ἰπποῖς
 ἐκείνῃς, οἱ πολλὰς αὐτῇ πᾶσι, εἰς τὸ ῥωμαῖος κατ-
 ἐκείνῃς. καὶ τὸ μὲν ἐκ χερσὶν αὐτῇ δὲ πορκαλέων, μὲν
 πᾶσι καὶ οἱ, τὸ δὲ βίαις ἐκείνῃς εἰς τὸν ἰσ-
 δαῖον πλάκιδι ἐκείνῃς, αἰήρει. εἰ αἰήρει δὲ
 πορκαλέων καὶ δὲ πορκαλέων, λεία τὸ παμύμ-
 μμοις οἰών καὶ πορκαλέων, καὶ καμύλων καὶ βοῶν. ἰσδαῖ-
 οἱ μὲν ἐν, ἐκείνῃς ἰσδαῖος ἡ δὲ πᾶσι πορκαλέων

A ipse cum cæteris militum copiis Cæsaream re-
 greditur. At fugitivi postquam equites re-
 pente à tergo insequentes vidēre, priusquam
 in manus venirent, in vicum quendam, cui
 nomen est Bethenabro, se receperunt. ubi reper-
 ta non paucorum iuuenum multitudinē, hisq;
 partim volentiū, partim vi armatis, temere cō-
 tra Placidū eiuq; milites proficiunt. Illi autem
 primo quidem impetu paululum recesserunt;
 ea simul arte, ut eos à muro longius prouoca-
 rent: deinde loco opportuno circumdatos,
 telis agentes eminus lauciabant. Itaque fu-
 gientes quidem ab equitibus praeueniebantur
 Iudæi: qui verò manus conferissent, à
 pedibus trucidabantur, nihil plus audaciæ
 demonstrantes. condensos enim aggredien-
 do Romanos, armis non secus ac muro
 sepios, ipsi quidem telis aditum non inuenie-
 bant, neque succedebant aciem rumpere: il-
 lorum autem transigebantur telis, & imma-
 nissimis feris àniles ruebant ultro in ferrum;
 & iternabantur, alij gladiis ora percussi, alij
 ab equitibus dissipati: quoniam cura erat
 Placido, cursum eorum à vico interclude-
 re: assidueque prætercurrens ea parte, ceden-
 tesque reflectēs, vna etiam libris sagittarum
 ictibus utebatur: hisque proximos interficie-
 bat. metu verò longè fugientes auerte-
 bat, donec elapsi qui fortiores erant ad murum effu-
 gēre. Eius autem custodes quid agerent ne-
 sciebant. Nec enim excludi Gadatenses suo-
 rum causa patiebantur: & si eos receperant, v-
 na cum his se perituros videbant, quod etiam
 contigit. Illis enim compulsi ad murum, penè
 his Romanorum equites irrupere. Portis au-
 tem antè præclusis, admoto milite Placidus
 ad vesperam vsque acerrimè oppugnato muro
 pariter ac vico potitus est: ibique tunc vul-
 gus quidem iners occidebatur, fortiores ve-
 rò fugam petebant. domus verò à militibus
 diripiebantur, & vicus igni traditus est. Qui
 verò inde euaserant, tam secum illam regio-
 nem ad fugam incitauerunt: & extollendo pro-
 prias calamitates in maius, totūque Roma-
 norum exercitum aduentare dicendo, metus
 omnes vndique commouerunt. plurimo au-
 tem numero aucti, in Hierichunta secesse-
 runt. hæc enim etiam tunc eorum spes salu-
 tis fouebat, quod esset valida & populosa. Pla-
 cidus verò equitibus rebūque an prosperè ge-
 stis fretus eos insequabatur: & vsque ad Ior-
 danem quidem semper quos occupabat, mor-
 ti dabat. omnem verò ad flumen coactam
 multitudinem, fluminis impetu prohibitam,
 quod auctum imbribus vadum transire non
 poterant, aperto prælio aggreditur. Itaque
 necessitas eos ad pugnam compulit, quod fu-
 gæ locum non haberent: præteritque ad ripæ
 longitudinem, tela equitum & incurfus exci-
 piebant. à quibus multi percussi, in fluuium ce-
 ciderunt. nam qui manibus eorum cæsi sunt,
 tredecim millia fuerunt. alij cum vim sustine-
 re non possent, in Iordanem sponte defilie-
 runt. erat autem numerus infinitus. & præter
 ea capta sunt circiter duo millia viro-
 rum ac ducenti: cum præda maxima ouium & asinorū
 itēque camelorum, & bouū. Iudæis quidē hoc
 vulnus inflictum quamuis par superioribus,

[illegible]

A totius autem asper est, & quod nihil gignat, non habitat. Huic obiacet citra Iordanem mons alius, incipiens à Iulade ac Septentrionali regione, prolixius autem in meridiem usque ad Bactra, quæ Petram determinat Arabiæ civitatem. In hac est etiam Ferreus mons appellatus, ad Moabitidem usque longus. Inter duos autem montes regio quæ Magnus campus vocatur, à Gennabara vico ad lacum Asphaltidem usque patens, habet ducentorum & triginta stadiorum longitudinem, latitudinem vero centum & viginti, mediûsque ab Iordane diuiditur. Sunt autem illic duo lacus, Asphaltites & Tiberienfis natura contrarij. namque alter salus ac sterilis est, Tiberienfis vulgo dulcis & fecundus. ætatisque tempore illa planicies ardore solis incenditur, & vitioso opprimitur aeris tractu; omnibus circum aridis præter Iordanem. unde evenit, ut palmæ quæ in ripis sunt magis floreat, & fertiliores sint: minus autem quæ longè remotæ sunt. Ad ipsam verò Hiericho largissimus fons est, rigandisque arvis vberimus, iuxta veterem scaturiens civitatem: quam Iesus Naue filius, Hebræorum ductor, primâ in Chanaanorum terra bello possederat. Hunc fontem aliquando ferunt non solum terræ atque lignorum fructus, sed etiam forminarum partum obrundere solitum, cunctaque pariter morbo ac peste corrumpere. Postea verò mansueuisse, contraque saluberrimum ac feracissimum esse factum ab Helisæo propheta: qui Helizæ notus fuerat atque successerat. Receptus enim hospitio ab Hierichuntinis habitatoribus, quod humaniores eos expertus erat, ipsos & omnem illam regionem perpetua gratia remuneratus est: progressusque ad fontem, lagenam fictilem salis plenam in profluentem aquam misit. Iuxta deinde ad cælum dexteram tendens, fontique immergens blanda libamina ipsum quidem præcabatur ut fluente leniret, ac dulciores aquarum venas aperiret: Deum verò ut fecundioribus auris flumina temperaret orabat: tamque vberitatem fructuum quam successionem prolis daret indigenis, nec eos genitrix filiorum aqua deficeret, quoad iusti manerent: ad has preces ex disciplina manibus quoque multa operatus, fontem immutavit: & qui antea causa erat his orbitatis ac famis, idem victus ac fecunditatis autor est effectus. Denique rigationis eius tanta potentia est, ut si attrigerit modo terram, lapidior sit, aquis diu perseverantibus. unde eo quæ largius abutuntur, exiguum emolumentum habent: quæ verò parcius, plurimum. Amplius tamen quam ceteri fontes spacium rigat, & septuaginta quidem stadiis longam, viginti autem latam planitiem permeat. optimos autem in ea paradisos ac densissimos educat, palmarumque irriguarum genera, tam sapore quam nominibus varia: quarum pinguisimæ calcibus pressæ, plurimum mellis emittunt, non multum alio melle deterius: quanquam & mellis alitrix est illa regio, & opobalsami ferax, qui omnium carissimus est fructus ibi nascentium. itemque cyprum & myrobalanum gignit: ut qui diuinum esse illi tractu dixerit, non erraverit.

Κερ.πθ.

A Mittit autem Gerasam L. Anniū equitatus ei parte multisque peditibus attributis. Qui primo aggressu ciuitate capta, mille iuuenum, qui ne fugerent præuerti erant, interficit: familias captiuas ducit, bona militibus prædari permittit. Incensis deinde domibus, proximos petiit. Erat autem fuga potentium & interitus infirmorum: quodque occupatum fuisset, flammis dabatur: omnibusque tam montanis locis quam tota planicie bello oppressis, apud Hierosolymam degentes exeundi copiam non habebant: cum transfugere quidem cupientes à Zeloris asseruarentur, eos verò, qui etiam tunc à Romanis dissidebant, vndique ciuitate vallata cohiberet exercitus. Vespasiano autem Cæsaream reuerso, & cum omnibus copiis in ipsam Hierosolymam proficisci paranti nunciatur Nero peremptus, cum per annos tredecim & octo dies imperasset. De quo refert, quemadmodum dehonestarit imperium, nequissimis hominibus Nymphidio, & Tigillino, & indignissimis libertorum permissa republica: quodque horum captus insidiis, ab omnibus suis senatoribus destitutus, cum quatuor libertis fidelibus in suburbanum fugerit, ibique semet occiderit, & quod multo post tempore, qui eum deposuerant, penas dederint: bellumque per Galliam quo pacto desierit, & quod Galba creatus Imperator, Romam redierit ab Hispania: & quemadmodum incusatus à militibus, tanquam humilioris esset animi, in medio foro necatus sit, & Otho declaratus sit Imperator, militesque suos contra Vitellij duxerit exercitum: necnon & Vitellij turbas; & circum capitolium pugnam: & quemadmodum Antonius Primus & Mutianus Vitellium interfecerint, & Germanorum agmina bellumque ciuile sedauerint: hæc omnia reculaui narrare, confidens quod à multis Græcorum itemque Romanorum ea cuncta copiose perscripta sunt. ordinis autem rerum continuandi gratia, ac ne intercisâ pendeat historia, summarim singula designaui. Igitur Vespasianus primo quidem in Hierosolymam expeditionem differebat, expectans quoniam vergeret imperium post Neronem. deinde vbi Galbam imperare cognouit, nihil conari decreuerat, priusquam ille quoque ad se de bello aliquid perscriberet. Mittit autem ad eum Titum filium suum & salutatam simul, & ut de Iudæis mandata acciperet. Ob easdem causas & rex Agrippa nauigauit ad Galbam. Sed dum Achaia, quod hyems erat, longis nauibus præteruolantur, interficit Galbam contigit, septem mensibus post & totidem diebus. Deinde Otho suscepit imperium, ac tres menses reipub. gubernauit. Agrippa verò nihil mutatione deterretus, Romam pergere statuit. Titus verò diuino quodam impulsu, ex Achaia ad Syriam nauigat, & mature inde Cæsaream venit ad patrem. Suspensi autem de omnibus quasi nutante Romano Imperio, Iudæorum militiam negligebant. patriæ quoque metuentes, aggredi alienigenas importunum arbitrabantur.

[illegible]

Simon autem vbi vxorem suam à Zelotis recepit, ad reliquias Idumæ tendit persequendas: & vndique circumacta natione, Hierosolymam compulit plerosque fugere, cum ipse quoque ad eam sequeretur. Deinde muro eius obfesso, si quem operatorum ex agris aduentem multitudinem cepisset, interficiebat. Eratque populo foris Simon Romanis terribior: intus Zelotæ vtrisque sæuiores: quos etiam Galilæi nouis inuentis & audacia factionum corrumpebant. Nam & Ioannem ad potentiam ipsi prouexerant: & Ioannes eis præ potentia quam sibi comparauerat, vicem referens, omnia quæ desiderarent ut facerent permittebat. Infatiabilis autem rapinarum cupiditas, domorumque locupletum perscrutatio: Cædes autem virorum & foeminarum iniuriæ; pro ludo habebantur, prædæque cum sanguine deuorantes sine aliquo metu, post satietatem muliebri libidine calecebant: complique crines, ac foeminarum veste induti, lotique vnguētis; & ut forma placeret, oculos illiri, non solum ornatum, sed impudentiam quoque mulierum imitabantur: & obscenitate nimia nefarios coitus exigentes, ut in lupanari versabantur, ciuitatēque totam impuris facinoribus profanabant. Effoeminantes autem vultum, dexteras ad cædem promptas habebant: delicatōque incessu enervati, subita incurfione bellatores fiebant: & de paludamentis vericoloribus eductis gladiis, casu obuios transfuerberabant. Eos autem qui Ioannem fugissent, excipiebat sæuior in cædibus Simon: quique intestinum euassisset tyrannum, ab eo qui propè erat occidebatur. Omnis autem fugæ via transire cupientibus ad Romanos, abscissa erat. Inter Ioannis autem copias quantum erat Idumæorum dissidebant: separatique ab aliis, aduersum tyrannum tam liuore potentiae quàm crudelitatis eius odio armantur. deinde pugna congressi, multos Zelotarum perimunt, cæterosque in aulam regiam compellunt, quam Grapte ædificauerat. hæc autem fuerat cognata Izaræ regis Adiabenorum. Vnà verò irrupere Idumæi, atque inde Zelotis in sanum pulsis, Ioannis pecunias prædabantur. in aula enim supradicta & ipse debebat, & tyrannidis spolia deposuerat. Inter hæc autem Zelotarum qui per ciuitatem dispersi erant, ad illos qui in templum fugerant aggregati sunt: cōsque Ioannes aduersus populum & Idumæos educere cogitabat. Istit autem non tam impetus eorum metuendus erat, cum pugna plus possent, quàm confidentia, ne de templo nocte subreperent, seq; pariter occiderent, atq; oppidum concremarent. Itaq; collecti cum pontificibus deliberabant, quonam pacto impetum præcauerent. Sed profecto Deus sententias eorum in deterius vertit, & interitu acerbius excogitabat salutis remediū. nā ut Ioannem deiicerent, Simonem recipere statuerunt, & cum precibus alterum sibi tyrannum imponere. Itaque decreto obtemperatur.

CAP. IX.
De Simonis
gestis con-
tra Zelot-
as.

παυεργήσασαν ἢ τὴν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἰταλίαν πει-
 ραυωθῆναι, ἔταυτα χαίρωντες ἄρα πλείοντα, σφραδ-
 ζουσιν ἢ δὴ κατὰ τὴν ὁρμήν. συνιόντες ὅτι ἡγεμόνες,
 καὶ οἱ στρατῶν) καὶ ἰταλίας, φανερώς ἢ δὴ μεταβολὴν
 ἐβυλόντο, καὶ δαγανὰ κτήντες, ἐβόων, οἱ μὲν δὲ τῆς
 Ῥώμης στρατῶν) εὐφραντες, ἔμην δὲ ἀκούειν πολέμου
 φημι, ὑπομείνοντες, δαγχεστονὸν οἷς ἐβόων) τὴν
 ἡγεμονίαν, καὶ πρὸς ἡγεμονίαν ἀποδοῖν ἡγεμονίαν
 αὐτοκράτορας, αὐτοὶ δὲ ὅς τοιούτων κεχωρηκότας πο-
 ιων, καὶ γρηγορῶς ὑπὸ τοῖς κρατίστοις, ἰστέροις χαίροντες)
 τὴν ἐξουσίαν, καὶ ταῦτα τὸν ἀξιώτερον ἀρχὴν παρ'
 αὐτοῖς ἔχοντες. πῶς δὲ αἰσιοτέρων ποτὶ τῆς αἰς αὐτοῖς
 δυνάμεως ἀποδοῖν αἰσιν, εἰ τὴν αὐτὴν κατὰ πρῶτον
 τοιούτων δὲ εἴ) οὐκ ἀσπασίαν ἡγεμονίαν εἰς τὴν αὐτὴν
 διακρίσεις, ὅσα καὶ αὐτοῖς τῶν ἐκείνων ἀποδοῖν εἰσάπτων.
 οὐ γὰρ δὴ μικροτέρων τῶν ἀπὸ γερμανίας διενέλωχ-
 ται πολέμοις, οὐδὲ τῶν ἐκείνων καταγόντων τὸν τύ-
 ραννον, ἢ τῶν τοῖς ὅλοις ἀγῶνας. ἐκείνων δὲ εἰδὼς.
 οὐ γὰρ τὴν σύγκλητον, ἢ τῶν Ῥωμαίων δῆμον ἀνέξ-
 εσθαι τῆς οὐκ ἐπὶ λαοῦ λαγνείας, αὐτὴ τῆς οὐκ ἀσπασίαν
 σφραδίζουσας, οὐδὲ αὐτὴ μὲν ἡγεμονίαν ἀγαθὸν τύ-
 ραννον ἀμύματα, ἀπαιδεῖ δὲ αὐτὴ πατρὸς ἀρεῖαν
 πρὸς ταῦτα. μάλιστα γὰρ δὲ πρὸς ἀσφάλειαν εἰρή-
 νης εἴ) τὰς γρηγορῶς τῶν βασιλείων ὑπορχίας. εἴτε
 οὐκ ἐμπερίεια γῆρας, πρὸς τῇ τὸ ἀρχεῖν, οὐκ ἀσ-
 πασίαν αὐτοῖς ἔχει, εἴτε νεότης ἡλικίαν. καρπίσ-
 θαι γὰρ τῆς παρ' ἀμφοῖν ἡλικίας τὸ ἀφελίμον. χρη-
 σίαν δὲ οὐ μόνον αὐτοῖς, τότε τὴν ἰσχυρὴν τῶν ἀπο-
 δευθῆσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν μαγιστῶν τῶν ἀρχῶν τῶν βα-
 σιλείων συμμαχίας ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ σφραδίζοντες
 ταῖς πρὸς ἡμᾶς πάντα, καὶ τῆς διωκτικῆς δυνάμεως
 οὐκ ἐπὶ λαοῦ φάσαν κατὰ τῆς αἰς. ἔτι δὲ τῆς ἰταλίας
 ἐπὶ συμμαχίας, ἀδελφὸν οὐκ ἀσπασίαν καὶ πᾶσι εἰ-
 ρῆσιν, αὐτὴν μὲν πρὸς τῶν πολλοῦ τῶν ἐπὶ ἀξιώματι
 ἰσχύος, τὸν δὲ καὶ τὴν πόλεως φυλακὴν πεισιπύδους, μέγας
 οὐκ ὀλίγον εἰς ἐπιβολὴν ἡγεμονίας. καὶ τοῦ τῆς αὐ-
 βραδύνουσαν αὐτοῖς, τὰς τὴν σύγκλητον ἀποδοῖν εἴ) ἢ
 ὑπὲρ τὴν συντηρητικὴν στρατῶν ἀπὸ μὲν αὐτοῦ. ποι-
 αῖται καὶ συστροφῆς οἱ στρατῶν διὰ τὴν αὐτὴν. ἰσχυρῶς
 σφραδίζοντες, καὶ ἀπὸ πρῶτον ἀλλήλους,
 ἀναγορεύουσι τὸν οὐκ ἀσπασίαν αὐτοκράτορα, καὶ
 πᾶσι τὴν αὐτὴν καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἡγεμονίαν παραχάου.
 πρὸς τὴν φρογῆς μὲν καὶ πάλαι πρὸς τῶν ὅλων, οὐ γὰρ μὲν
 αὐτοῖς ἀρχεῖν πρὸς τῶν, τοῖς μὲν ἔργων ἰσχύος ἀξίον
 ἀγῶνι, πρὸς τῶν δὲ τῶν ἐπὶ λαμπερότητι κιν-
 δύνων, τὴν ἐπὶ ἰσχύος ἀσφάλειαν. ἀρνούμενοι δὲ
 μάλιστα οἱ ἡγεμόνες ἐπὶ τῶν, ἔτι δὲ αὐτοῖς οἱ στρα-
 τῶν ἐπὶ τῶν, ἀναρῶν αὐτὴν ἡγεμονίαν, εἰ μὴ βού-
 ληται τὴν αὐτὴν. πολλὰ δὲ πρὸς αὐτοῖς δαγχετόμα-
 ρος ἐξ ὧν διωκτικὴν ἀρχὴν, τὴν αὐτὴν αἰς ἐπὶ τῶν
 αὐτῶν, εἰς τὴν οὐκ ἀσπασίαν.

Κεφ. λζ.

Πρὸς τὸν μὲν ὅτι αὐτὸν ἡγεμονίαν τὴν καὶ τὴν ἀλ-
 λαν ἡγεμονίαν αἰς αὐτοκράτορα, καὶ τὴν ἀλλαν στρα-
 τῶν ἀγῶνι βούλῃ αὐτὴν ὅτι πᾶν τὸ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 πρὸς τὴν ἀπὸ ἀλλαν ἀρείας εἴ) τῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, εἰ-
 δὼς πλείονος ἡγεμονίας μέγας τὴν ἀγῶνι οὐκ ὄντων,
 δὲ τὴν τὴν οὐκ ἀγῶνι καὶ πρὸς τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 καὶ βίαν κατὰ τῶν αὐτῶν οὐκ ἀλλαν. οὐ γὰρ αὐτῶν

A tunam posse noua facere, priusquam ad Ita-
 liam, praesertim hyemis tempore ipse transi-
 ret: pliusque iam crescentem iracundiam co-
 hibebat. Rectiores autem cum militibus con-
 uenientes, aperte iam de mutatione tracta-
 bant: & cum indignatione vociferantes, incu-
 sabant Romae constitutos milites, & in deli-
 ciis agentes, qui ne famam quidem belli sus-
 tineant, quibus libuerit decernere principa-
 tum, & spe quatuor imperatores creare. Se au-
 tem laboribus tot exactis sub galeis senescen-
 tes, aliis condonare potestatem, cum apud se
 digniorem habeant imperio. cui si hanc ami-
 serint, quam iustiorē, vel quando referrent
 erga se beneuolentiae gratiam? Tanto autem
 Vespasianum quam Vitellium iustius esse prin-
 cipem fieri, quanto illis, qui eum declarassent
 ipsi praestarent. non enim se minora pertulisse
 bella, quam qui ex Germania venissent: neque
 illis, qui tyrannum inde deducerent, in armis
 C deteriores esse. Nullum autem in creando
 Vespasiano fore certamen. non enim senatum
 populūve Romanum, Vitellij libidines pro
 Vespasiani pudicitia perpeffuros: nec pro bo-
 no Imperatore crudelissimum tyrannum, aut
 filium pro patre optaturos principem. Maxi-
 mum enim pacis tutamen esse, veram in Im-
 peratore praestantiam. Ergo siue peritiae sen-
 ctutis debeat imperium, habere se Vespasia-
 num: siue adolescentiae viribus, Titum ex am-
 borum enim aetate quod sit commodum de-
 cerpruros. Non solum autem se ministriacū-
 ros declarati imperij vires, qui tres legiones,
 regūque habeant auxilia: sed etiam totum
 Orientem partemque Europae extra Vitellij ti-
 morem constitutam: atque insuper qui essent
 in Italia propugnatores Vespasiani, fratrem
 atque alium filium: quorum alteri multos di-
 gnitate praeditos iuuenes sociatum iri spera-
 bant, alteri verò etiam urbis esset commissā
 praefectura: quae pars ad imperij principia non
 parum valeret. Postremò si ipsi cessarent, senatū
 fortasse declaraturum eum principem, quem
 conseruatores milites dehonestarent. Haec pri-
 mò per cuneos milites loquebantur. deinde se
 adhortari inuicem, Vespasianum Imperato-
 rem appellant: eumque ut in periculo con-
 stitutum imperium conseruaret, orabant. Illi
 autem olim quidem rerum omnium cura fuit,
 nequaquam verò imperare volebat, dignum
 quidem se factis existimans, priuatae autem
 vitae securitatem, clarioris fortunae periculis
 anteponens. Recusanti autem rectores ma-
 gis instabant: & circumfusi milites cum glā-
 diis mortem ei minitabantur, nisi viuere vel-
 let, ut dignus esset. diu tamen reluctatus, quod
 renuebat imperium postremò cum his, qui
 se designauerant minimè dissuadere posset ac-
 cepit.

M Vriano autem ceterisque rectori-
 bus, qui eum ad imperium inuitaue-
 rant, & exercitu alio vociferante, ut se in ho-
 stes omnes duceret, prius res Alexandri-
 nas procurandas putauit: sciens Aegyptum
 plurimam esse partem imperij. propter frum-
 mentariam functionem: eaque si potitus es-
 set, vi quoque, si perstaret, Vitellium de-
 iiciendum sperabat. nec enim perpeffu-

CAP. XI.
Aegypti de-
scripção, &
Phagi.

φθάνοντες τῶν θυμῶν τὴν ἀπειθεῖν ὁμολογήσαντες) καὶ θεω-
ρησάντων τὸν δοκασισμὸν, συνίησιν τῶν πληθύνει μάχης τῆς
πρὸς ἀφίξεως ἡμερῶν α. ὃ δὲ θυμὸς ἀπὸ πλῆθους
τοῦ ἥδη τῶν ὁδῶν, ἀποταρᾶται οὐκ ἀσπασιστὸν δι' ὀφ-
θῆμιν, καὶ ἄλλα τὰν τε τοῦτου βεβαιώσιν ἐν τῷ ζῆλτι τὴν
αὐτελλίαν καταλύσιν. εἰς τὴν ἀλκιμύτητα ἀφίμωσιν
τῶν οὐκ ἀσπασιστῶν, τὰ δὲ τῶν ῥάμης ἀσφάλεια ἦκε, καὶ
καρποθεῖς, ὅκ πᾶσις τῆς ἰδίας οἰκουμένης συνηδύα-
τοι. μαρτυρεῖται τὴν οὐκ ἀπὸ τῆς ῥάμης ἡ πόλις, συνότρεα
τῶν πλῆθους ἡλίου χατο. κακωτομῶν δὲ ἥδη τῆς ἀρχῆς
ἀπᾶσις, καὶ σπουδαίαν παρ' ἐλπίδα ῥωμαίοις ἐπὶ
καταγμάται, οὐκ ἀσπασιστὸς ἐπὶ τὰ λείψανα τῆς ἰσο-
στασίας τὸν λογισμὸν ἐπέσπριν. αὐτὸς μὲν τοὶ εἰς τὴν
ῥάμην ὤρμητο λῆξας τῶν χειμῶν ἀσάμαται, καὶ
ταῖς, τὰ καὶ τὴν ἀλκιμύτητα ἀσάμαται. τὸν ὅσον τῶν
μὲν τῆς ἀπείτου διωάμας ἀπᾶσις ἐξαρρήσονται
τὰ ἱεροσύμματα. ὃ δὲ θεωρησάντων πρὸς τὴν μάχην νικοπόλεως,
ἐκκοσι τῇ αὐτῇ δὲ τῆς ἀλκιμύτητας ἀσάμαται, καὶ καὶ
δὲ ἐπὶ τῶν τῶν σπαρτῶν μακρῶν πλοίων, ἀσάμαται
ὁμοῦ τῶν τοῦ κατὰ τὸν μὲν δὲ τοὶ νόμοι, μάχης πόλεως
ἰσχυροῦς. ἀσάμαται τῇ ἀσάμαται, ὃ δὲ καὶ καὶ πολὺν πρὸς
τῶν ἀσάμαται. ἀσάμαται αὐτῶν ἀσάμαται ἰσχυροῦς πό-
λις, καὶ τῶν πρὸς πηλοῦσιν γίνεται. δὲ τοὶ δὲ ἡμέρας ἐσταυ-
ρεῖ τῶν σπαρτῶν ἀσάμαται, τῇ τῶν διέξισι τῶν ἰμ-
βολῶν τῶν πηλοῦσιν, καὶ θεωρησάντων ἀσάμαται εἰς τὴν
ἐρήμην, ἀσάμαται τῶν κατὰ τοὺς ἱεροῦ σπαρτῶν ἀσάμαται,
τῇ δὲ ὕστερα καὶ τῶν ὁσάμαται. ἀσάμαται τῶν ἀσάμαται
ἀσάμαται. ἐπὶ τῶν τοῖς δὲ ὕστερα οἱ ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν
μὲν ταῦτα, ἀσάμαται ῥωμαίοις ἀσάμαται, καὶ καὶ
εἰς ῥάμης ἀσάμαται ἀσάμαται τέταρτον, εἰς τὴν πόλιν
αὐτῇ σπείρας ἀρχῆς, τὸ πᾶσις ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τῶν
ἀσάμαται, καὶ τῶν ἀσάμαται, καὶ καὶ εἰς ἰσχυροῦς, ὁ-
πότε εἰς ἰσχυροῦς, καὶ εἰς ἰσχυροῦς, εἰς ἰσχυροῦς ἀφ-
κινεῖται, ὁσάμαται ἀσάμαται τῶν ἀλλὰς διωάμας ἀ-
σάμαται.

A occidebant, examinationis diligentiam iracundia præuenientes) Domitianum productum populo rectorem insinuat, usque ad patris aduentum. populus autem iam timore liberatus imperatorem prædicat Vespasianum: simulque & illum confirmatum, & Vitellium esse delectum festa lætitia celebrabat.

Cum autem Vespasianus Alexandria venisset, gesta ei Romae nunciata sunt, & legati ei ex toto orbe congratulantes affuerunt: **B** cumque maxima post Romam ciuitas esset, angustior multitudini videbatur. Firmato autem iam totius orbis Imperio, rebusque populi Romae praeter spem conseruatis, Vespasianus in Iudaeae reliquias intendit animum. Et ipse quidem exacta hyeme, Romam proficisci parabat, resque apud Alexandriam maturè componere proponebat. filium verò Titum cum selectis copiis ad excidendam Hierosolimam mittit. **C** Qui terreno itinere Nicopolim vsque progressus, ab Alexandria ciuitate xx. stadiorum interuallo distantem, inde militem longis nauibus imponit: Nilòque flumine post Mendesium tractum, Thmuin vsque vehitur. hinc autem egressus in terram apud Tanin ciuitatem diuertit. vnde secunda ei mansio fuit ciuitas Heraclea, & Pelusium tertia. Hic autem milite per biduum recreato, tertio die Pelusij fines transiit: vnamque mansionem profectus per solitudines, ad Casij Iouis templum castra posuit. posteroque die apud Ostracinen, quae mansio aequè inops est, ob quam causam aduectitia vtuntur indigene. Hinc apud Rhinocoluram quiescit: & inde progressus in quartam mansionem, Raphiam venit, quae prima occurrit Syriae ciuitas. Gaza verò quintae mansionis castra suscipit: & postea in Ascalonem, atque hinc Iamnam, deinde Ioppen, & ex Ioppe Caesaream peruenit: decreto apud se, alias militum copias congregare.

CA. XIII.
Tunc mit-
tatur con-
tra ludos
à pari.

ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙ-
ΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΕΡΙ
ΑΛΩΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ Ε΄.

FLAVII IOSEPHI DE
BELLO IYDAICO

LIBER SEXTVS.

[Secundum Rufini distinctionem.]

CAP. I.
De triplid
seditione a-
pud Hiero-
solyman.

ITVS quidem ad eum mo-
dum quem prædiximus,
emensa ultra Ægyptum ad
Syriam usque solitudine,
Cæsaream venerat. ibi e-
nim exercitum decreuerat
ordinare. Illo autem adhuc
apud Alexandriam vnâ cum patre imperium,
quod nuper ei Deus permiserat, disponente,
contigit etiam seditionem, quæ apud Hieroso-
lyman erat, auctam trifariam diuidi, & aliam
partem in aliam verri, quod vt in malis opti-
mum quis dixerit, factumque iustitiæ. nam Ze-
lorum quidem in populum dominatio, quæ
autor erat excidij ciuitatis, vnde cœperit, & per
quos creuerit, diligenter superius declaratum
est. hanc autem non errauerit quisquam, dicēs
seditionem in seditione esse factam, ac veluti
rabida fera, externorum penuria, in sua viscera
sæuere solet: sic Eleazarus Simonis filius, qui &
ab initio Zelotas in templum à populo sepa-
rauerat, velut indignari simulans ob ea, quæ in
dies singulos Ioannes auderet, cum ne ipse qui-
dem à cædibus quiesceret: re autem vera sese
posteriori tyranno subiectum esse minimè fe-
rens, summæ rei desiderio, propriæque poten-
tiæ cupiditate, ab aliis defecit: ascitis etiam lu-
da Chelciae filio, & Ezronis Simone potentis-
simis præter quos erat etiam Ezechias Choba-
ri filius, non ignobilis. Horum singulos Ze-
lotæ non exigui sequebantur: occupatōque
interiore templi aditu, super eius portas in
sacris foribus arma ponunt. & abundare qui-
dem se suis necessariis confidebant. sacrarum
enim rerum copia suppetebat, nihil impium
existimantibus: paucitati verd suorum timen-
tes, plerique in locis suis otiosi manebant.
Ioannes autem quanto superior erat virorum
multitudine, tanto loco superabatur: hostes-
que habens à vertice, neque sine meru cona-
batur incursus, & præ iracundia cessare non
poterat. Plus autem mali perferens, quàm Elea-
zari partem afficiens, tamen non remittebat.
crebri enim fiebant impetus, & missiliū iactus,
totumque polluebatur cædibus templum. Filius
autem Gioræ Simon, quem rebus desperatis

MEN ἦτος ὃν θεωροῦντες αὐτῶν
ῥόποι διοδύσας τὴν αἰτίαν
μέχρι συνείας ἐρημίαν, οἱς χει-
σάρεται παρῆν, αὐτῇ διανοομένης
θεοσυνάξας αὐτῶν τὰς δυνάμεις.
ἐπὶ δὲ αὐτῶν καὶ τὴν ἀλυσάμεν
συγκρατῶντες τὴν παρὰ τὴν ἡγεμονίαν νῦν αὖτις
ἐκκαχέμεν μένουν τὴν τοῦ, συνείων καὶ τὴν ἐν τοῖς
ἱεροσολύμοις στάσιν ἀναμείψασαν ἑμμερῆ ἡμετέραν
καθ' αὐτὴν δὲ πρὸς ὁμοφροσύνην μέρους, ὅπου αὐτὸς
ἐν κακοῖς ἀγαθὸν εἶποι καὶ δικῆς ἐργασίαν αὐτῶν καὶ
δύμεν τὴν ἡλιωτῆρ ὁπίσθους, ἡμερ κατῆρξεν ἀλυσάμεν
τῇ πόλει, θεωροῦντες αὐτῶν καὶ ἀπειθείας, ὅπου τὴν ἡμε-
τεράν καὶ τοῖς ὅσοι κακοῖς αὐτῶν εἶποι. πάντων δὲ οὐκ ἀ-
μέμφοι τὸς εἰπόν, στάσις στάσιν ἐγὼ ἡμετέραν. καὶ κατὰ
πρὸς θεοῖον λυσάμεν, ἐν δὲ αὐτῇ τῇ ἐξωθεν ἐπὶ τῆς
δύας ἡδὴ σάρκας ὁρμή. οὐτως ἐλάττωσεν τὴν σίμω-
ν, ὅς δὲ καὶ τὰ θεωροῦντες τὴν δύμιν τοῖς ἡλιωτῆρ
ἀπίστων ἐκ τὸ τῆς δύμιν, οἱς ἀγαθῶν δὲ αὐτῶν
τοῖς ὁσμήται τῇ ἰωάννη πολυμήτορος, οὐ γὰρ αὐ-
πάντο φοναὶν εἶποι, τὸ δὲ ἀλυσάμεν αὐτῶν μεταγίγναι-
εων τυράντων καὶ φέροι ὑποτατάχαι, πόθω τῇ δ-
λων καὶ δυνάμεις ὁπίσθους, δῖς πταί, ὅπου λα-
βὼν ἰούδω τὸν γαλκία καὶ σίμωνα πρὸς ἐξωθεν
τῇ δυνάμει, τοῖς οἱς ἐξελίξαι καὶ χαλαροῖς τοῖς οὐκ
ἀσπυ. καθ' ἡμετέραν δὲ οὐκ ὀλίγοι τῇ ἡλιωτῆρ ἐκα-
λούσθαι, καὶ καταλαβόμενοι τὸν ἐν δὲ αὐτῇ τῇ
κατὰ βολὴν αὐτῶν τῶν ἱερῶν πύλας, ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ με-
ταίπων τίθενται τὰ ὅπλα. πλήρης μὲν οὐδὲν ἐκτετακί-
οντες ἐπαρῶν. καὶ γὰρ ἀφ' ὁρῶν τὴν ἰερὰν ἡμετέραν
παν, τοῖς γὰρ καὶ αὐτοῖς ἡμετέροις ὁλοκλήρως τῇ καὶ
σφραγὶ ὁρῶν αὐτῶν, ἐκκατῶν αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ χα-
λαροῖς. ὅς δὲ ἰωάννης ὅσοι αὐτῶν αὐτῶν καὶ πάλιν, τοῖς
τον ἐλείπειν τὴν πόλιν, καὶ καὶ κορυφῶν ἔχον τοῖς πα-
μίοις, καὶ ἀδελφεῖς ἐποίησαν τοῖς θεωροῦντες, καὶ δὲ ὁρῶν
ἡμετέραν. κακοῦμαιος ἡ πόλιν ἡμετέραν ὁλοκλήρως τοῖς
τῇ ἡμετέραν, ὅμως ἐκ αὐτῶν. συνειδέμεν ἡμετέραν, κατὰ
ἀλλήλων καὶ ἐξωθεν ἀφ' ὁρῶν ἐγίνοντο, καὶ φόνους ἐμμερῶν
πανταχῶς τὸ ἱερὸν. ὅς δὲ ἰωάννης σίμων, ὃν ἐπὶ ἀμνηστίας
ἐκτετακί-

[illegible]

Κεφ. ζ. **Α**ναλαβών τε ἐν ταῦθ' ὅσον εἰς ἑξακοσίους τῆς
 ὀπλίτευον ἰσπίων, ἥτοι τῶν τε πόλιν περιεσκε-
 φόμεν. ἔπειτα ἐχυσάμενος ἐξοῖ, καὶ τὰ φερόμενα
 τῆς ἰουδαίας, εἰς τοὺς τείχεσιν αὐτῆς ὥρην εἰς χαίρας
 ἐλθόν, ὑποδείσαντες ἐνδύειν. πῶς εἰς τοὺς πόλιν
 αἰληθῆς, πῶς στασιάζει καὶ ληστικοῖς τὸν δὲ μοι ὑπε-
 ρεχότα ποδῶν μὲν εἰρήνην, ἀδινέστερον δὲ ὄντα τῆς
 ἐπαστάσεως ἡρμεῖν. ἔως μὲν οὐκ ὄρδιοι ἰσπάζετο
 τὴν λαοφύρον κατατέπουσαν τοὺς τὸν τείχος, οὐδὲν
 θεωροῦντος τῆς πύργων. ἔπειτα ἔκ τῆς ὁδοῦ τοὺς
 ψύφιοι πύργον ὑποκλίνας, πλάζοντες γὰρ τὴν ἰσ-
 πῶν ἐρεθίσαν, θεωροῦντες τοὺς ἐξάφνης ἀπειροί, καὶ
 τοὺς γυναικείους καὶ μὲν πύργους, ὅλας τῆς ἀνι-
 κροῦ τῆς ἐλπίδος μυημάτων πόλιν, διεκπαύουσι τῆς ἰσ-
 πῶν, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ τῇ τείχεσιν ὄντορας, ἀτιμώτατοι
 οὗτοι τῆς ἐκάλυσαν πυνάφαι τοῖς ἐγκλίνας. τὸν δὲ
 οὐκ ἔστιν ἀποτίμωται οὐκ ὀλίγους. τῶν δὲ, τοὺς μὲν ἦν
 χωρεῖν ἀδυνατῶν, ἐκτετατῶν τοὺς δὲ τῶν τῶν
 ἀφ' ἑαυτῶν κηρύας ἀπαιτῶν, κήρυας τὸν ὁπλησίων, καὶ
 πολλοῖς ἔρκει διελκυσμῶν. τὴν δὲ τοὺς σφραγίστας ἀδυνατῶν, πάλιν τῆς ἐν μέσῳ πολεμίων ἀ-
 μύχανοι ἔως οὗ τὴν ἀδυνατῶν, ὡς οἱ πολλοὶ μὲν δὲ γινώσκοντες τὸν τῶν βασιλέως κίνδυνον, ἀλλ' οἱ μὲν

A plura quàm dudum, multique Syri auxiliares comitabantur. Supplerum est autem quatuor legionum quatum Vespasianus selectum cum Muriano miserat in Italiam, ex his qui cum Tito accesserant. duo namque millia de Alexandrino exercitu lecta, tria millia verò ab Euphrate cum sequebantur, & amicorum spectatissimus beneuolentia simulque prudentia, Tiberius Alexander, qui antea quidem Ægyptum administrauerat, tunc autem dignus qui exercitum regeret propterea iudicatus, quòd primus incipienti fuit hospes imperio, & cum fide clarissima incertæ fortunæ sociatus est: idemque consutor in vsus bellicos ætate ac peritia præcipuus aderat.

Progrēdiētem verò in hostilem ter-
ram Titum, antecedeabant regia omnia-
que auxilia, post eos viarum stratores, ca-
strorūque metatores. Deinde rectorum
sarcinæ atque armari. Post hos ipse Titus, &
C alios lectos habens & signiferos, quorum ag-
men equites sequebantur. Hi verò ante ma-
chinas ibant, & secundum illos vnà cum le-
ctis tribuni, & præfecti cum cohortibus. Post
autem circum Aquilam signa, & ante signa tu-
bicines, deinde acies senū virorū ordinibus
dilatata. Seruile autem vulgus à tergo cuiusq;
legionis, & ante hos sarcinæ. Omnium verò
nouissimi mercenarij, eorūque custodes co-
actores agminis. Procedens autem decenter
D cū exercitu, ita vt mos est Romanis, in Goph-
nam per Samaritidem venit, quæ & prius ab
eius patre fuerat occupata, & tunc præsidij
tenebatur. Ibi autem vnā moratus vespē-
ram, mane inde proficiscitur: peractaque
diei mansionē, castra ponit in loco quem Iu-
dæi sermone patrio Acanthoula vocitant,
iuxta vicum quendam Gabath Saul nomine,
quod significat vallem Saul, distantem ab Hie-
rosolymis stadiis ferè xxx. Hinc sexcentis pro-
pè lectis equitibus comitatus, perexit in ciui-
tatem, quā tuta esset, Iudæorūque ani-
mos exploraturus, si forte se conspecto, prius-
quam ad manus veniretur, metu cederent.
audierat enim quod erat verum à seditiosis
& latronibus oppressum populum desiderare
quidem pacem: sed quòd rebellantibus infir-
mior esset, nihil conari. Quamdiu quidem
per viam quæ ad murum duceret equitabat,
nemo ante portas apparuit: vbi verò itinere ad
F turrim Psephinon declinato, transuersum ag-
men equitum duxit, infiniti subito prosiliunt,
quæ Muliebres turres vocantur: & per eam
quæ contra monumentum Helenæ porta est e-
gressi, equitatum intercidunt. atque alios qui-
dem etiam tunc via currentes, ne cum
his qui diuertebant sese iungerent, à fron-
te oppositi, prohibuerunt. Titum verò cum
paucis separant. Ille autem vltra quidem mi-
nus progredi poterat: à muro enim cuncta fos-
sis patebant: & transuersi erant horti, multis-
que maceris impediti. ad suos autem in ag-
gere constitutos recursus, intercedente hosti-
li manu, desperabatur. Quorum plerique im-
peratoris periculū nesciebant: sed existimantes

CAP. II.
Titus explo-
rator Hie-
rosolymæ
periclitatus.

[illegible]

A fontem, qui dulcis est ac plurimus, vocabamus. Foris autem ciuitatis duo colles profundis vallibus cingebantur, & vtrinque obstantibus rupibus, nulla ex parte adiri poterant. Trium vero murorum vetustissimus quidem, propter valles imminentiæque his desuper collem quo erat conditus, facile capi non poterat. ad hoc autem quoddam loco præstabat, etiam firmissimè structus erat, Dauid & Salomonis, aliorumque interea regum largissimis impensis operi insumptis. Hac autem parte incipiens à turri, cui nomen est Hippico, ad eam quæ dicitur Xystus pertinet: deinde curiæ coniunctus, in occidentem templi porricum desinebat. parte autem altera ad Occidentem ex eo loco ductus, per eum qui vocatur Betiso descendens in Essenorum portam: deinde supra fontem Siloam in meridiem flexus, atque inde rursus in Orientem versus, quæ stagnum Salomonis est, & vsque ad locum pertinens, quem Ophian vocant, cum Orientali porticu templi coniungitur. Secundus autem murus, à porta quidem habebat initium, quam Genath appellabant. hæc autem fuerat muri prioris. Septentrionalem verò tantummodo tractum ambiens: vsque ad Antoniam ascendebat. Tertio muro turris Hippicos principium dabat: vnde ad Bozeæ tractum pertinens, deinde ad Psephinam turrim veniens, contra munimentum Helene, quæ Adiabænorum regina fuerat, Izaræ regis mater, & per speluncas regias in longum ductus, à turri quidem in angulo posita flectebatur contra Fullonis quod dicitur monumentum. cum vetere autem ambitu iunctus in Cedron vallem, quæ sic dicitur, desinebat. Hoc muro eam partem ciuitatis, quam ipse addiderat, Agrippa cinxerat, cum esset omnis ante nuda. exuberans enim multitudine, paulatim extra mœnia serpebat, templique Septentrionali regione colli proxima ciuitati adjuncta non paululum processerat. quin & quartus collis incolebatur, cui nomen est Bezetha, situs quidem ex aduerso Antoniæ, fossis autem altissimis separatus: quæ de industria ductæ sunt, ne Antoniæ fundamentis colli cohererentibus, & accessui facilis sit, & minus edita: vnde etiam fossæ altitudo plurimum turribus celsitudinis adiciebat. Nominata est autem pars addita ciuitati voce indigena Bezetha, quod Latino sermone dicitur noua ciuitas.

F Eius autem partes incolis protegi desiderantibus, pater huius regis eodem nomine Agrippa, murum quidem ita vt prædiximus inchoarat. veritus autem Claudium Cæsarem, ne magnificentiam constructionis ad nouarum rerum ac discordiæ suspicionem traheret, fundamentis tantummodo iactis, ab opere desistit. Nec enim expugnabilis esset ciuitas, si perfecisset muros vt cœperat. Saxa enim xx. cubitis longa, & decem lata contexebantur: quæ neque ferro facile suffodi possent, neque machinis dimoueri: hisque murus dilatabatur, profectò autem altitudinis quoque plus habuisset, si eius magnificentia qui ædificium aggressus erat, minimè fuisset inhibita. Rursus autem idem murus, etiam Iudæorum studio fabricatus, ad xx. cubitos creuit. & minas quidem binis cubitis, propugnacula verò trinis habebat.

totaque altitudo ad x v. cubitos erigebatur. Murum autem supereminabant turres, viginti quidem cubitis in latitudinem, viginti vero in altitudinem, quadratis angulis structæ, & sicut ipse murus plenæ ac solidæ. præterea structura ac pulchritudo saxorum nihil erat templo deterior. post altitudinem vero turris solidam, viginti cubitis elatam, cellæ desuper ac cœnacula erant, aquarumque pluuiarum receptacula, & tortuosi latique singularum ascensus. Eiusmodi quidem turres nonaginta tertius murus habebat: eorum autem intervalla cubitos ducentenos. medius vero murus in quatuordecim turres, & antiquus in sexaginta, diuisi erant. omne autem ciuitatis in gyro spacium triginta tribus stadiis finiebatur. Cum autem totus admirabilis esset tertius murus, admirabilior Psephina turris ad Septentrionem Occidentemque surgebat in angulo, qua parte Titus castra posuerat. ex ea namque per lxx . cubitos ædita, Sole orto Arabia prospici poterat, & vsque ad mare, itemque ad vltimum Hebræorum. Erat autem octo angulis. Contra eam vero turris Hippicos, & iuxta duas, quas Herodes rex in antiquo muro ædificauerat: quæque magnitudine siue pulchritudine ac firmitate, vniuersis quæ toto orbe essent, præstabant. nam præter naturalem animi liberalitatem, rex pro amore ciuitatis, operum excellentiam propriis affectibus indulgebat: personisque tribus carissimis, quarum nominibus turres appellauit, fratri & amico, coniugi memoriam dedicando: huic quidem, vt dixi, amoris causa peremptæ, iis autem bello amissis, cum fortiter decertassent. Hippicos quidem turris amici vocabulo dicta, quatuor angulis erat. Singulæ autem xxv . cubitos in latitudine itemque longitudine habebat, & excelset xxx . cubitos erant, nusquam inanes. supra soliditatem vero, saxisque adunatam compaginem puteus xx . cubitis altus erat imbris excipiendis: super hanc autem duplici tecto domus: xxv . cubitis alta, inque varia membra diuisa: & desuper eam minæ quidem binis, propugnacula vero ternis cubitis ambiebant: vt omnis altitudo ad octogintaquinque cubitos numeraretur. Secunda vero turris, quam fratris nomine Phaselon appellauerat, æquæ lata fuerat ac longa, cubitis quadragenis: per totidem autem cubitos in pilæ modum facta & solida eius altitudo surgebat. & super hanc decem cubitis ædita porticus erat, instructa brachiis, itemque propugnaculis sepra. In media vero porticu supereminens alia turris stabat, in membra magnifica & balneas diuisa, ne quid regalis ei vsus videretur deesse: in summo autem propugnaculis minisque erat ornata, cum omnis eius celsitudo propè ad x c. cubitos tolleretur. & specie quidem videbatur assimilis Phari turri, quæ Alexandriam nauigantibus ignem procul ostendit: ambitu vero ampliore dilatabatur. tunc autem tyrannicum domicilium exhibebat Simoni. Tertia vero turris Mariamnes (sic enim regina vocabatur) vsque ad xx . cubitos facta, per xx . alios cubitos in latitudinem tendebat, & magnificentiora cæteris; ornatiore diuersoria sustinebat: cum id proprium, seque dignum esse rex putauisset,

ὑπὸ γυναικὸς ἐνομασθῆναι κεκοσμηθῶσα πάλιν, ἢ τὰς
ἀπ' ἀνδρῶν, ὡς περ ἐκείνης. ἢ τ' ἱγναικὸς ὀχυροτέρως,
τούτου τὸ πᾶν ὕψος, πρὶν εἰκόντα, καὶ πᾶν τε πηχὺν ἢ πη-
λικοῦ τοι ἢ ὅτις οἱ ἔχει τὸ μέγεθος, πολλοὶ μάλιστα ἐ-
φάμενοι, ὅτι τὸ πον. αὐτὸ τε γὰρ τὸ ἀρχαῖον Ἰωνικὸν ἐν τῇ
ἱσταν ἐφ' ὑψηλῷ λόφῳ διδύμει, καὶ τ' λόφον καὶ διὰ περ-
κορυφῆς ὑψηλοτέρῃ περὶ αὐτὴν εἰς εἰκόνα τῆς
ἡφ. ὡς ἢ οἱ πύργοι κείμενοι, πολὺ δὴ καὶ τ' μετῴ-
ρου περὶ στελαμβασον. θυμασίον γ' καὶ τῷ λίθῳ ὡς τὸ
μέγεθος, καὶ γὰρ ἐξ ἐκείνης χαρμάδος, οὐδὲ φορητῇ ἀν-
θρώποις περὶ σὺν σφαιρίσσει, λούκῃ ἢ μαρμάρῳ ἐτ-
μήθη. καὶ τὸ ὕψος μῦθος ἐκείνης, πηχὺν ἢ εἰκοσι, δὴ καὶ
ἢ εὐρεῖ, καὶ βάθος πᾶν τε συνίσταται δι' ἐπ' ἀλλήλοις, ὡς
δοκῶν ἔχασον πύργον, μίαν εἶναι πᾶσαν ἀναπνευστήν,
ἐπὶ ταῖς δὲ ἀεὶ ἐξ ἑαυτῆς χερσὶ τοῦ χιτῶν, εἰς χῆμα καὶ γυ-
νῆας ἔχουσιν ὑδαμῶν ἢ σιγάφειαν ἢ ἀρμονίας διεφάνε-
το κειμήλοις ἢ περὶ ἀρχὸν αὐτοῖς ἐκδοθῆναι ἢ τ' βασι-
λείῳς ἀπὸ τῆς περὶ τὸν πύργον, πάντες λόφον κρείσσων. ὡς
γὰρ πολυτελείας, οὐτε κατασκευῆς πρὸς ἑλπίαν ὡς
βολαί. ἀλλὰ τῆς ἐκείνης ὡς ἀπὸ πᾶσι εἰκόνα τῆς
τὸ ὕψος, κύκλῳ κατ' ἴσον ὁμοῦσμα. κεκοσμημένοις δὲ
πύργοις διεκλῆναι, ἀνδράσι τε μαγίσις, καὶ εἰς ἐνὶ
ταῖς ἐκαστοῖς κλίσεως, ἐν οἷς ἀδίκητος ὡς ἢ ποικιλία
τῷ λίθῳ ὡς. συνήκτο γὰρ πολλοὶ ὁ πᾶν ταχὺ ἀπείρος.
θυμασται δὲ ὁ ὅρος, μήκει τὸ δοκῶν, καὶ λαμβανέ-
ται περὶ κεκοσμημάτων. οἶκον δὲ πάλιν, καὶ ὁμοῦ
ἐπὶ ἀρχαῖον ἀπὸ τούτοις μυρία. πᾶσι γὰρ μὲν ὡς
συνεχῶς πλῆρεις, καὶ τὰ πλείω τῷ ἐν ἐκείνοις κειμήλοις,
ἐξ ἀργύρου τὸ καὶ χρυσοῦ. ἀπείρος δὲ δι' ἀλλήλων ἐν
κύκλῳ πολλὰ, καὶ ὅσοι περὶ ἐκείνῳ ὁμοῦσμα. πᾶσι
μὲν τούτων ὑπαίθεα, πᾶν ταχὺ χλοῖαν, καὶ ποικίλῃ
μὲν ὅλα, μακροὶ δὲ δι' αὐτῶν ἀπὸ ταῖς, ἐπὶ τῷ
πύργῳ ἀπὸ βασιλῆος, καὶ δι' ἐκείνῳ τὸ πολλὰ καὶ χαλ-
κουρῶν μακρῶν ἀπὸ πάλιν, δι' ὡς τὸ ὕψος ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ
πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ πάλιν, πᾶσι δὲ ὡς ἢ ἀπὸ πάλιν.
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐρμηνεύσει δύναται ἀξίως τὰ βασιλῆα,
καὶ φέρει βάσιον ἢ μήκει, τὰς τῶν ἀπὸ πάλιν περὶ
ἐκαστοῖς ἀπὸ πάλιν. ὡς γὰρ τῶν ἀπὸ πάλιν κατὰ
ἐκείνῳ, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἐκείνῳ ἐκαστοῦ, ὡς περὶ
καμὲν ἐν ἀρχῇ τῇ ἀπὸ πάλιν, καὶ ἀπὸ μὲν τῇ ἀπὸ πάλιν
ἐκείνῳ τὸ πᾶν, μετὰ δὲ ὅτι τὰ βασιλῆα, καὶ τ' εἰς
πύργον τὰς ἐκείνῳ ἐπὶ ἀπὸ πάλιν.

Κεφ. ιοθ. **Τ**ὸ ὃ ἰερὸν Ἰερουζαλὴμ ἀπαρτίθην ἐπὶ λόφου καρ-
πιδίου κατ' ἀρχαίς δι' ὀλίγους ἐξήρκει τὸ αὐτὸ-
παι χθαμαλὸν ἀπὲς τὴν τεναφὴν καὶ τὴν βωμὸν. καὶ γὰρ πύ-
ρις ἀπὸ πυρρῆος ἡν καὶ κατὰ τας. καὶ ἡ βασιλεία σολο-
μοῦνος, ὅς δὲ καὶ τὸν ναὸν ἔκτισεν, τὸ κατ' αἰατολαὺς μέ-
ρος ἐκτετράκωντος, ἐπὶ τῇ θῆ σὺν τῇ χύματι καὶ κατὰ
γὰ τὰ λοιπὰ μέρη θυμῶς ὁ παὼς ἡν. τοῖς δὲ ἐξῆς ἀφ-
ρη ἀεὶ πὶ καὶ λαοὺς ποροσφωτισμῶς αἰσῶν μῆρους ὁ λόφος
πύρριμτο. ὁ δὲ καὶ λαὸς δὲ καὶ πὶ ποροσφωτισμῶς τῆς
ποσοῦτος ποροσφωτισμῶς, λαοὺς ὑπερὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ πῶντας
πῶντας ἀφῆλτο. τῆς χύματι δὲ ἔκτισεν καὶ καὶ λαοὺς,
καὶ μετὰ ἐλπίδας ἐκπονήσαντας ἔργον, αἰς ὁ μακρὸν
μὲν ἐξ ἀνελωθῆσαν αἰῶνας αἰῶνας, καὶ αἰ ἡν καὶ ὁ θῆ-
σαντες πῶντας αἰς ἀνελωθῆσαν αἰῶνας αἰῶνας.

opus extractum est: in quo longa secula consumpta sunt, omnesque thesauri sacri, quos toto orbe

H h h h 4

A vt vxoris nomine appellata turris, plus habere pulchritudinis quam quæ virorum nominibus vocata: sunt: sicut illæ hæc munitiones erant, cui femina nomen dederat, & cuius omnis altitudo per l v. cubitos erigebatur. Sed quanquam tres turres tantæ magnitudinis erant, ex loco tamen, quo erant sitæ, multo videbantur esse maiores, nam & ipse antiquus murus, in quo erant, excelsio loco fuerat conditus, & ipsius collis velut quidam
B vertex altus propè adxxx. cubitos eminebat, supra quem turres positæ multum sublimitatis assumpserant. Mirabilis etiam fuit lapidum magnitudo. nec enim ex vulgaribus saxis, aut quæ homines ferre possent, verum secto marmore candido, & singulis per xx. cubitos longis, latisque decem, ac per v. altis erant ædificatæ, quæ ita inter se copulata erant, vt singulæ turres, singula saxa viderentur: sic autem manibus artificum in faciem angulosque formata, ut nusquam iunctura compaginis appareret.
C His autem in Septentrionali parte positis, intus aula regia coniungebatur: narratione omni præstantior. Nec enim magnificentia vel structura operis, aliqua ex parte superari poterat: sed tota quidem muro per x x. cubitos edito cincta erat. æqualis autem distantiaë turribus ornatissimis ambiebatur, ornata virorum receptaculis & cœnaculis lectorum centum capacibus. Inenarrabilis autem fuit marmorum
D varietas in ea, collectis ibi plurimis quæ vbiq; rara videbantur, & fastigia simul proceritate trabium & ornamentorum claritudine mirabilia. membrorum etiam multitudo, & innumeratæ species ædificij, plenæque omnia suppellectilis, cum pleraque in singulis ex auro essent, atque argento. adhuc multæ porticus, aliæ per aliam in circulum flexæ columnarumque in singulis, & quæ inter eas sub dio patebant spacia, cum essent utique viridariis sylvisque variata.
E tum prolixas ambulationes habebat, altis curiis cinctas, cisternas vbiq; signorum æneorum plenas, quibus aqua effundebatur multasque turres mansuetarum circum latices columbarum. Sed enim neque pro merito exponi regia, qualis fuerit, potest: habetque memoria cruciatum, referens, quantas res larcinialibus flamma consumpserit, nec enim hæc à Romanis incensa sunt, sed ab insidiatoribus intestinis, vt supra memorauimus in principio dissensionis, & ab Antonia quidem omnia corripuit ignis: transit autem in regiam, triumque
F turrium tecta corripuit. Fanum autem conditum erat, vt dixi, supra durissimum collem. Et initio quidem vix templo atque areæ sufficiebat, iacens in summo planities, quod vndique præceps erat atque decliuus. Cum autem rex Salomon, qui etiam templum ædificauerat, muro eius partem ab Oriente cinxisset vnâ porticus aggeri est imposita: & manebat
G ex aliis partibus nudum, quoad seculis posterioribus, semper aliquid aggeris accumulante populo coæquatus collis latior effectus est. Perrupto autem Septentrionali quoque muro, tantum assumpsere spacium quantum postea totius fani ambitus incluserat. Triplici autem muro colle circumdato, spe maius præ sunt, omnesque thesauri sacri, quos toto exhe

κὺ τὸ πλάτος ἦν πεντηκσίδικον. μὲν μὲν τοὺς τὰς εἰσοδοῖς,
 ἐνδοτέρω πλάτυνόμενοι παρ' ἐξάπερι ξριακονταπή-
 χης ὅξεδρας εἶχον εὐρος τὴν κὺ μήκος πυρροδίκῃ. ὁ-
 ψήλαι δὲ ἑστὶν πταρακονταπήχης. δύο δὲ ἀείχρον
 ἐκαστὴν κλίνας, δώδεκα πηχῶν τ' ὀρειοπῆν εἶχοντες. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων, ἴσον ἦν τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ἑστὶν τ' κορε-
 θίασ δαδὸν ὁ γυακακινίπιδος ὅξῃ ἀνατολῆς ἀοιζομήνῃ
 τὸ τὴν ναὺ πύλης ἀπὸ κερύ, πολὺ μαζῶν. πεντήκοντα γὰρ
 πηχῶν οὐσα τὴν ἀνάστασι, πταρακονταπήχης τὰς
 θυρας εἶχε, ἃ τ' κόσμου παλαιοτέστερον, ἐπὶ διαφιλίας
 πάρος ἀφίερον τὴν ἑλκυστῶν τὴν τὰς ἐνεία πύλης
 ἐπέχον ὁ πειρίου πατήρ ἀλλ' ἐξασπρῶ. βαθμοὶ δὲ
 δεκαπέντε πρὸς τὴν μαζίζονα πύλιν ὅπου τὴν γυ-
 νακακὶν ὄχλαταιχόματος ἀοῖζον. τῶν γὰρ κὺ τὰς ἄλλας
 πάντα βαθμῶν ἦσαν βραχυτέραι. αὐτὸς δὲ ὁ ναὸς κὺ
 μέσσοι καὶ μέρη τὸ ἀγνον ἰερόν, δώδεκα βαθμοῖς μὲν
 ἀναβατός. καὶ τὸν κὺ πρὸς ὅσων ὕψος τὴν κὺ εὐρος, ἴσος
 ἀπὸ πᾶν ἑκαστῶν. κατὰ πᾶν δὲ πταρακονταπήχε-
 σι ἐνὶ ὧ πρὸς. ἐμπερὸν γὰρ ὡσπερ ὁμοί παρ' ἐκαστε-
 ρον, εἰκοσπηχίης διέβαινον. ἡ ὁρώπῃ δὲ αὐτῆς πύλη,
 πηχῶν ἐβδιδμήκοντα τὸ ὕψος οὐσα, καὶ εὐρος εἰκοσι
 καὶ πέντε, θυρας οὐκ εἶχε. τὴν γὰρ οὐρανὸν τὸ ἀφανές
 καὶ ἀόρατον ἐνέβαλεν. καλῶς δὲ τὰ μέγιστα
 πάντα, καὶ δὲ αὐτῆς ὅτι ὁρώπῃ οὐκ ἴσωνται ἀπὸς
 κατὰ φαντασίαν, μαζῶν δὲ, καὶ τὰ πρὸς τὴν εἶσα πύλιν,
 πάντα λαμπρόμενα χρυσῶν τοῖς ὁρώπῃ ὑπὸ πᾶσι. τὴν
 γὰρ ναὺ ὅντος εἶσα δισέζου, μέσσοι ὁ ὁρώπῃ οὐκ ὁρώ-
 κειτο, καὶ διευκὲς εἰς τὸ ὕψος, ἀνατρεφόμενος μὲν ἐπὶ
 ἐνδοτέρω πηχίς, μακροτέρω δὲ ἐπὶ πεντήκοντα,
 καὶ ὄχλαταιχον ἐπὶ εἰκοσι. ἡ δὲ ὄχλα τὴν οὐκ πύλην, κα-
 λῶς δὲ μὲν ὡς ἐφ' ἑαυτὴν πᾶσα, ἃ ὅλος πρὸς αὐτὴν τῆχος.
 εἶχε καὶ τὴν τὰς χρυσῶν ἑστὶν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου, ἀφ' ὧν βό-
 ρους ἀνδρομῆκει κατὰ κρέμαντο. ὅντος γὰρ ἡ δὲ ναὺ
 δισέζου, παπρὸς τῶν τῶν ἐξωθεν μὲν, καὶ θυρας εἶχε
 χρυσῶν, πεντήκοντα πάντα πηχῶν τὸ ὕψος, εὐρος δὲ
 ἐκαστῶν. πρὸς δὲ τούτων, ἰσομεκὲς κατὰ πᾶσα, τὴν
 πύλιν μὲν βαθυλάνειον, ποικιλίαν ὅξῃ ὑακίνθου καὶ
 θύας, κόκκινον καὶ πορφύρας, θυμωσῶν μὲν εἰργασ-
 μένῃ, οὐκ ἀντιώρην δὲ τῆς ὕλης τὴν κρᾶσι εἶχον,
 ἀλλ' ὡσπερ εἰκόνα τῶν ὄλων. ἐδοκεῖ γὰρ ἀνιττεῖσθαι τῇ
 κόκκινον μὲν τὸ πῦρ, τῇ θύας δὲ τῇ γῆ. τῇ δὲ ὑακίνθῳ
 τὸν αἶσα, καὶ τῇ πορφύρᾳ τὸ πᾶσα. τῶν μὲν, ὅτι τῶν
 χρῶσιν ὁμοιόμενων, τὴν δὲ θύας ἃ τὴν πορφύραν, ὄχλα
 τὴν ἡλίου, ἐπειδὴ τὴν μὲν, ἀναδίδωσιν ἡ γῆ, τὴν δὲ
 πᾶσα. κατὰ γὰρ τὸν οὐρανὸν πᾶσα, πᾶσα τὴν
 οὐρανίον θύας, πᾶσα ζώων. παρῶντας δὲ εἶσα,
 καὶ ἐπὶ πᾶσιν τὴν ναὺ μέσσοι ὅξῃ εἰδὶ κατὰ τοῦτου τοῖνυν,
 τὸ μὲν ὕψος, ἐξήκοντα πηχῶν, καὶ τὸ μήκος ἴσον. εἰ-
 κοσι δὲ πηχῶν, τὸ πλάτος μὲν. τὸ δὲ, ἐξήκοντα πη-
 χον πάλιν δῆρηντο. καὶ τὸ μὲν ὁρώπῃ μέσσοι, ὅπου πε-
 μημέσσοι ἐπὶ πταρακονταπήχης, εἶχον ἐν αὐτῇ ξία
 θυμωσῶντας καὶ ὀρειοπῆν πᾶσιν ἀνθρώποις ἑρ-
 γᾶ, λυγρίας, ξάπτερον, θυμωσῶντας. ἐνέφαντο δὲ οἱ
 μὲν ἐπὶ ἀλύχοι, ποῖς πλεῖντας, τοσούτοι γὰρ ἀπ' ἀρ-
 τῆς διήρηντο τῆς λυγρίας. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ξάπτερος ἀρ-
 τοὶ δώδεκα, τὸν τὴν ζώων κύνων, καὶ τὴν ἐν αὐτῶν.

A quiniscentis etiam latæ. post introitum verò, vbi latiores fiebant, tricenis vtrinque cubitis exedras habebant: exemplo quidem turrium longas & latas, supra verò quàm viginti cubitis celsas. singulas autem binæ columnarum duodenum cubitorum crassitudine sustinebant. Et aliarum quidem portarum magnitudo par fuit. quæ verò supra Corinthiam posita, quò mulieres conueniebant, ab Oriente aperiebatur, porta templi sine dubio maior erat, quinquaginta enim cubitis surgens, quadraginta cubitorum fores habebat, ornatumque magnificentiorē: quoniam crassiori argento atque auro vestiebatur: quod quidem nouem portis infuderat Tiberij pater, Alexander. Gradus autem quindecim à muro, qui mulieres segregabat, ad maiorem portam ducebant: namque illis, qui ad alias portas iter dirigerent, quinque gradibus erant breuiores. Ipsum verò templum in medio positum, hoc est, sanum sacrosanctum, duodecim gradibus ascendebatur. Et à fronte quidem altitudo eius & latitudo, centenos cubitos habebat: ponē autem x l. cubitis angustius erat. aditus enim, veluti quibusdam humeris, vtrinque vicenūm cubitorum producebantur. Prima verò eius porta septuaginta cubitis alta erat, & viginti-quinque lata, neque fores habebat. cælum enim vndique conspicuum lateque patens significabant. erantque totæ frontes inauratæ: ac primæ

D aedēs omnis perlucebat extrinsecus: aurorūque circum interiorem fanī partem splendida cuncta cernentibus occurrebant. Cū autem interior eius pars contignatione intersepta esset, adiacens ei prima ædēs, patebat in altitudinem perpetuam: perque nonaginta cubitos tollebat, cū longa quadraginta cubitos esset, ac viginti transversa. Interior verò porta tota inaurata erat, vt dixi, & circum eam auratus paries. desuper autem habebat aureos pampinos, vnde racemi statuerā hominis pendebant. & quia contignatio intercedebat, templum exteriore humilior videbatur: & fores habebat aureas, quinquaginta & quinque cubitis altas, sexdecim verò latas. adhuc aulam longitudine parī: hoc est, velum Babylonium, hyacintho, & bysso, & cocco, & purpura variatum, mirabili opere factum, neque contemplationis expertis colorum permixtione,

F sed velut omnium rerum imaginem præferens. cocco enim videbatur ignem imitari, & bysso terram, & hyacintho aërem, ac mare purpura, partim quidem coloribus, bysso autem ac purpura origine: quoniam byssum quidem terra, mare autem purpuram gignit. eratque in eo perscripta omnis cæli ratio, præter signa. Introgressos autem inferior pars excipiebat: cuius altitudo quidem habebat sexaginta cubitos, & longitudo totidem, ac latitudo viginti. rursus autem sexaginta cubiti diuisi erant. Et prima quidem pars ad quadraginta cubitos aulsa, hæc tria mirabilia & prædicanda opera cunctis hominibus habebat, candelabrum, & mensam, & thuribulum. Septem verò lucernæ, stellas errantes significabant: tot enim ab ipso candelis positi, signorum circulum, atque annum.

pro oriebantur. Duodecim verò panes in mensas positi, signorum circulum, atque annum.

[illegible]

A vestimentum vitæ cingebant, quinque varia-
 rz coloribus: hoc est, auri, purpure, cocci, bys-
 si, & hyacinthi: quibus etiam vela templi di-
 ximus esse contexta, iisdem autem habebat et-
 iam epomidem temperatam, in qua plus
 auri erat: & habitu quidem indumento tho-
 raci similis videbatur: duabus autem fibu-
 lis aureis, aspidum specie vinciebatur: qui-
 bus inclusi erant optimi, maximique sardo-
 nyches, scripta tribuum gentis ludæ nomi-
 na præferentes. ex altera verò parte, duode-
 cim pendebant alij lapides, in quatuor partes
 terni diuisi. hoc est, sardius, topazius, smarag-
 dus: carbunculus, iaspis, sapphirus: achares,
 amethystus, lyncurium: onix, beryllus, chry-
 solithus. quorum singulis singula item cogno-
 mina erant scripta. Caput autem byssina tiara
 tegebat, hyacinthis coronata. Et circa eam
 alia corona erat aurea, scriptas ferens sacras
 literas, quæ sunt quatuor elementa vocalia.
 Ea quidem veste non semper, sed alia mi-
 nus ambitiosa utebatur, illa verò si quâdo ady-
 ta introibat. sol⁹ autè atq; semel in anno intra-
 bat, quo die cûctos ieiunare Deo mos erat. Sed
 de ciuitate ac templo & moribus & legibus i-
 terum diligentius referemus. non enim pau-
 ca super his exponenda sunt. cæterùm Anto-
 nia in angulo quidem duarum porticum sita
 erat prioris templi, quæ ad Occidentem Se-
 ptentrionemque spectarent. in saxo autem fue-
 rat extructa, quinquaginta cubitis alto, & vni-
 que prærupto: quod opus Herodis regis fuit,
 vbi maximè ingenij sui magnificentiam de-
 monstrauit. Primum enim à radicibus saxum
 ipsum læuibus crustis obtegebatur, quo &
 decus adderet operi, & faciliè dilaberentur,
 qui vel ascendere vel descendere tentauissent.
 deinde ante turreis ædificium murus erat cu-
 bitorum trium. intra hunc pænæ spatium
 Antonia in quadraginta cubitos erigebatur.
 Intus autem regie latitudinem ac descri-
 ptionem habebat, diuisa in omnem vsum
 habitationum & speciem, id est, arria, &
 balnea, & aulas castris aptissimas: vt quan-
 tum ad vsum necessarium pertinet, ciuitas
 videretur, magnificentia verò palatium. in-
 stat verò turreis toto habitu formata, quatuor
 aliis per angulos turribus cingebatur: quarum
 cæteræ quinquaginta cubitis erant altæ, quæ
 verò ad Meridianum Orientalemque angu-
 lum sita erat, lxx cubitis eminebat, vt ex
 ea totum templum videri posset. Quæ verò
 porticibus iungebatur, vtrinque descensus
 habebat, vnde custodes commuebant, sem-
 per namque in ea Rom. milites residebant:
 & cum armis appositi custodes, ne quid po-
 pulus festis diebus noui committeret obserua-
 bant. castrum enim erat impositum oppido
 quidem templum, templo verò Antonia.
 In hac autem porticu custodes erant, & supe-
 rioris ciuitatis aliud castellum, regia Herodis
 erat. Bezetha autem collis, vt ita dixi, ab An-
 tonia separabatur: qui cum omnium esset al-
 tissimus, etiã parti nouæ ciuitatis coniunge-
 batur, templôq; Septentrionali solus obstabat.
 De ciuitate quidem, ac muris eius, iterum
 scribere plenius cupiens in præsentia satis dixi.

συντάγμασι δηνού τὰ πρὸς τῆς πόλεως ἦφίει, καὶ συμφορῶντας ἐκείλους τε τὴν ὕλην ἐγείρειν χώματα. ἔτι δὲ διατάξαι τὴν στρατὸν πρὸς τὰ ἔργα, μέσους ἴσησι τῶν χωμάτων τοὺς τε ἀκοντιστὰς καὶ τοξότας, καὶ πρὸ τούτων τοὺς ὀξυβελῆς καὶ καταπέλτας, καὶ τὰς λιθοβόλους μηχαναί, ὥς τὰς τε ἐκδρομὰς εἶργον τῶν πολεμίων ἐπὶ τὰ ἔργα, καὶ τοὺς δὲ τὰ τείχεα κολύειν περισσώδεις. κοπτομένων δὲ τῶν δένδρων τὰ πρὸς αἶσαν μὲν ἐν τάχει γιγνέμεντο. συμφορῶντων δὲ ἐπὶ τὰ χωμάτα τῶν ξύλων, καὶ τῆς στρατὸς ἀπάσης ἐπὶ τὸ ἔργον ὠρμηδύνης, ἐδὶ τὰ ὧδ' ἔτι ἰσχυρῶς ἠρέμει.

Κεφ. ιη. **Τ**ὸν μὲν οὖν δῆμον ἐν ἀρπαγαῖς ὄντα καὶ φόνοις, συνείδανε τότε θάρρειν, ἀναπνέειν τὴν δὲ ὤλεσιν πρὸς τοὺς ἐξωθεν ὑπελάμβανον, καὶ λήψεται ὧδ' ἔτι αἰτίων αὐτοῖς θήρας, εἰ Ῥωμαῖοι ὤλεθροντο. ἰωάννης δὲ καὶ τοὶ χερσὶν ἐπὶ τοὺς ἐξωπολεμίας τῶν ἀντιπάλων ὠρμηδύων, δίδει τὴν σύμματος ἐμμεν. ἐμὲν δὲ αἰμαίνον ἠρέμει, καὶ δὲ τὴν ἔλκον τῇ πολιορκίᾳ. τὰ δὲ ἀρετήρια δίδισσιν ἐπὶ τὰ τείχεα, ὅσα κείσιν τε ἀσκήσαντο πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ τὴν δὲ τῆς ἀντιπάλων φερεῖν ἐλπίδας. ἀλλὰ τούτων μὲν τοῖς πολλοῖς, ἀρχαῖος ἢ κτήσις τὴν δὲ ἀπειρίαν. ὁλίγον δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτοὺς μόλις διδραχίτης, ἐχρῶντο κακῶς τοῖς ὀργάνοις. χερμαῖσι δὲ καὶ τοξοῖς τοὺς χερμαῖσις ἔβαλλον δὲ τὰ τείχεα, καὶ τῶν συντάξεως ἐπὶ ἐχρῶντο αὐτοῖς συντακτικῶς. τοῖς δὲ ἐργαζομένοις τὴν δὲ μὲν τῶν βλάστων ἢ σκίπη γάρρα χερμαῖσις ἔβαλλον. τὰ δὲ ἀρετήρια, πρὸς τὰς ἐκδρομὰς. θάυμαστα δὲ πᾶσι μὲν κατέσχευον τοῖς τάγμασι, διαφόροις δὲ τὰς δυνάμεις, βιαστέροις τε ὀξυβελῆς, καὶ μέγιστα λιθοβόλα, εἰ ὡς ἐμὲν ταῖς ἐκδρομὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπὶ τείχεα ἀνέτρεπον. ταλαιπῶροι μὲν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτραι, δύο δὲ καὶ πλεονεχέοντες ἦσαν σάκεις. ἢ πληγὴ δὲ, ἐπὶ τοῖς περιτοχῶσι μόνον, ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνης τὴν ἀντιπάλων. οἱ γὰρ μὲν ἰσχυροί, τὸ πρὸς τὸν φυλάττοντο τὴν πέτραν, λυγρὴ δὲ τὴν ὥς μὲν τὰς ῥοίς σημεῖνται μόνον, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ λαμπρότητι πρὸς τὸν πόλεμον. σκοποὶ οὖν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν πυργῶν κατεξορύσσοντο περισσώδεις, ὅπου τὰν χαλκὴν τὸ ὄργανον, καὶ ἢ πέτρα φέροντο, τῇ παρὶφ' ὧδ' ὡς βοῶντες, ὅπως ἐργάζονται. δίδισσιν δὲ καὶ ὡς ἔτι, ἐπὶ πρὸς τὴν ἀντιπάλων. συνείδανε δὲ φυλάττοντων ἀπὸ τῶν δυνάμεων τὴν πέτραν. ἀντιπάλων δὲ Ῥωμαῖοι μαλαρῶν αὐτῶν. τότε δὲ ἐκ τῆς ὁμοίως προσεφύκειν διόχου. καὶ πολλοὺς ἄμα μὲν βολὴν δίδισσιν. ἀλλ' οὐδὲ κακούμενοι μετ' ἀδίας παρῆσαν Ῥωμαῖοι ἐγείρειν τὰ χώματα. πάση δὲ ἐπὶ πᾶσι καὶ τὸ λῆμα χερμαῖσις, ἐνύκτωρ, καὶ μὲν ἢ μὲν εἶργον.

Κεφ. ιθ. **Τ**ὸν δὲ ἔργον συντελεσμένων, μολύβδι μὲν καὶ λίνῳ διαμετροῦσιν οἱ τεύκοντες τὸ διαστήμα πρὸς τὸ πῆχος, δὲ τῶν χωμάτων ῥιζαντες. οὐ δὲ ἐν τῷ ἄλλως ἀνωθεν βαλλομένοις. δίδισσιν δὲ ἐξικνέσθαι δυνάμεις τὰς ἐλεπόλεις πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ ἵπτος ἐγχεῖν τὰ ἀρετήρια διαστήσας, ὥς μὲν τοῖς κερμαῖσις ἐχρῶντο ἐπὶ τὰ τείχεα, ἐκείλους τε τῶν τείχεων. τείχεων δὲ ἐξασκῶν κτύπου ὤλεθρον αὐτοῖς τὴν πόλιν, κραυγὴν τε ὧδ' ἔτι ἐνδον ἦρθη, καὶ πρὸς τὰς αἰσας αἰσας ἴσθη ἐμπίπτει δὲ τὸ κοινὸν δὲ ἐκείλους τὸν κίνδυνον ἰσχυρῶς, κοινῶς ἰσχυρῶς ἔτι πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀμυναν.

A suburbana militibus vastate permittit, collectaque omni materia, iubet aggerem construi. Tripartito autem exercitu ad opera, medios in aggeribus iaculatores & sagittarios constituebant, & ante eos ballistas, aliasque machinas atque tormenta: quibus & excursus hostium in opera prohiberet, & qui ex muris obstare tentarent. Cæsis autem arboribus, momento suburbana nudata sunt. Collectis autem lignis in aggeres, cum totus operi intentus esset exercitus, nec Iudæi segnes erant. populum quidem in rapinis ac cædibus constitutum fiducia tunc habebat, quod respiraturus esset, illis aduersus hostes distractis, existimantem poenas se ab noxiis reperiturum, si Romani superassent. Ioannes autem quamuis in externos socij sui irumpere properarent, metu tamen Simonis manebat. Verum Simon non quiescebat, proximus enim erat obsidioni, missilibus per murum dispositis, quæ pridem Romanis abstulerat, quæque apud Antoniam capta fuerant, Sed horum possessio, propter imperitiam plebisque non erat utilis. pauci autem à transfugis docti, malè utebantur instrumentis. Sed cum lapidibus, & sagittis aggerem iacentibus militibus imminabant, perque cuneos excurrentes, manus etiam conferebant. Operantes autem crates super vallum oppositæ protegebant, omnibusque legionibus contra excursus erant machinæ comparatæ mirabiles. præcipuè verò decimæ legionis ballistæ vehemetiores, & tormenta saxorum, quibus non solum irruentes, sed etiam super murum stantes auertebantur. nam & singula saxa talenti pondus æquabant, & ultra stadij modum torquebantur. ictus autem non solum primis quos offendisset, sed aliquando posterioribus quoque intolerabilis erat. Iudæi sanè cauebant à lapidibus, quod erat candidi: nec tantum sono ac fremitu noscebantur, sed etiam claritudine prospiciebantur. denique speculatores in turribus præsidentes, prædicebant, quando impelleretur machina, saxumque ferretur: patria lingua clamantes, filius venit. itaque præsciebant, in quos veniret, atque ita vitabatur: & hinc eueniebat, ut illis declinantibus lapis irritus intercideret. Proinde Romani excogitant, atramento decolorare lapides. tunc enim missi, non similiter incertos ictus habebant, multosque simul vnus impetu corrumpebant. Sed ne malè quidem affecti Iudæi, aggeris instruendi Romanis copiam dabant. omni verò eos molitione atque audacia, die nocturne prohibebant. Perfectis autem operibus, plumbo & lino ab aggeribus iacto, fabri quod erat ad murum spacium metiebantur. nec enim alioqui id fieri poterat, quoniam desuper telis petebantur. Cumque pares interuallo arietes inuenissent, eos applicant: propiusque dispositis machinis, Titus, ne ex muro arietes prohiberentur, ex tribus partibus murum pulsari iubet. Sonitu autem circumstrepente ciuitatem, clamor ingens ciuium sublati sunt, itemque seditiosos pavor inuasit. Et quia periculum commune utrisque videbatur, communiter iam repugnare cogitabant.

[illegible]

Κεφ. xδ.

[illegible]

A gentibus cessabat expugnatio. Castor autem interitus Simonem per internuncios admonerat; ut dum vacuum esset tempus, de rebus virginibus consilium caperet: paulisper enim se illudere imperatori Romano. Simul autem hoc agens, ad pacem hortari contradicentes socios videbatur. illi autem velut ægrè ferentes, in thoracis nudos fixere gladios: hisque percussis velut interfecti ceciderunt. Titus vero eiusque socij obstupere tanta eorum pertinacia, cum ex inferiori loco quod factum erat, verè videre non potuissent: mirabanturque simul audaciam; & calamitatem miserabantur. Interea Castorem ad narem quidam sagitta percutit, tumque ille telum extractum Imperatori ostendens, iniqua se perpeti querebatur. At Titus incusato qui hoc emiserat, astantem Iosephum mittit, ut Castori dexteram porrigeret. verum is neque se iturum, nihil enim sanum supplices cogitare respondit, & amicos qui voluere ire prohibuit. Cum vero quidam ex perfugis Aneas, iturum sese dixisset ad eum, inuitante Castore, ut etiam secum in quo ferret argentum aliquid susciperet: ad hæc ille studiosè aperto sinu accurrit: alter vero super eum saxum demisit. Er ipsum quidem, quoniam præcauerat, ferire non potuit: sed alium militem qui aderat, vulnerauit. Cæsar vero fallaciam reputans, intellexit misericordiam in bello nocere. minusque decipi calliditate læuitiam: arietisque impulsionibus, iracundia fraudis, vehementius utebatur. Castor autem eiusque socij turrim ictibus iam cedentem incendunt: perque flammam in eiusdem missi cuniculos, iterum magni animi opinionem apud Romanos habuere, tanquam se ignibus tradidissent. Caput autem hac parte murum Titus, die quinto postquam primum ceperat: fugatisque inde Iudæis intro cum lectis mille transiit, quos circa se habebat, armatis: ubi noua ciuitas quod lanæ venditores erant, fabrique ærarij, vestiumque mercatus, & ad murum angustæ viæ transuersæ tendebant. Enimvero si vel statim muri disturbasset maximam partem, vel quæ ceperat lege belli vastasset, nullum credo damnum victoriæ fuisset admixtum. nunc autem Iudæos exoratum iri sperans, cum liceret capere facilem discessionem aditum non dilatauit. nec enim quibus consulebat, insidiaturos sibi putabat.

DEnique postquam ingressus est, neque occidi quenkumque permisit eorum qui comprehendebantur, neque domus incendi: sed tam seditiosis, si pugnare vellent, sine populi detrimento copiam dabat, quàm ipsi populo fortunas proprias se redditurum pollicebatur. Plurimi namque petebant sibi ciuitatem seruari, templum verò ciuitati. At enim populum quidem ad ea quæ hortabatur & antea paratum habebat, bellicosi autem pro inertia ducebant humanitatem: Titumque imbelli animo, quoddam ceteram ciuitatem tenere non posset, has proponere condiciones putabant. mortem autem populo denunciantes, & si verbum quisquam de traditione fecisset, pacemve nominasset, mox interficiendum eum esse minitantes, Romanis qui introire, alij per viarum angustias obstabant, alij ex ædibus:

CAP. X.
De secundo
iure bis ob
iure à Ro
anit.

πότε ἀρχαῖον τειχεὺς ἀπαν, καὶ τὸ ἔργον τὸ βόρειον κλί-
 μα, τὰς τε οἰκίας μισαὶς καὶ περιουσίαντων ὑψηλῶν,
 ἔτι τῶν πόλεως οὐδὲν ὁ μὴ καὶ γὰρ πᾶσι παύσει διεφά-
 νειτο. κατὰ πόλιν δὲ διδόνη, ἔτι τοῖς τοῖς μακροτάταις ἐνέ-
 πειν, τὴν τε δὲ αὐτὴν ἐπὶ ταυτοῦ πᾶσι ὁράσι, καὶ τὸ
 πάλιν ὅτι ὅλων, καὶ τὴν ἀταξίαν ὅτι ἀδραν. δι-
 κοῦσι τὰ μὲν αὖτε ἐν ἐκείνῳ οἱ στασιασταὶ μεταβαλεῖ
 ἀπὸ τῶν, ἐν μὲν δὲ ὑψηλῶν ὡς τὸν δὲ αὐτὸν ἔδρα-
 σαι καὶ, συγγνώμῃ καὶ ῥωμαιοῖς ἀπὸ ληπίζον.
 ὅποτε μὲν οὖν διὰ τὴν μὴ κολλήσας ἐπὶ ταῦτα πᾶσι, πάλιν
 κρείττωται τὸν ἐν πόλει μὲν πάντα τὸ ἥρουντο, καὶ τὸ χρῆμα
 διὰ ἐκείνῃ τοῖς ἑαυτοῖς τοῖς αἰτίαις συλλαμβάνει,
 καὶ τῇ αὐτῇ τὴν πόλιν. τίσασιν μὲν οὐκ ἔμελλεν οἱ ῥω-
 μαῖοι καὶ ἔχασον ταῖς μὲν διετέλεσαν τὰς ῥωμαῖς κο-
 μῶν οἱ μὲν πάλιν διὰ ὡς οὐδὲν ἀπὸ ταῦτα καὶ ὅτι
 ἰουδαῖον ἐν ἑκείνῳ, διὲν οὖν τὰ γὰρ μὲν ταῖς, ἔρχεται
 καὶ μὲν, κατὰ τε τὴν αὐτῶν, καὶ τὸ τὴν ἰουδαίου
 μνημῖον. καὶ τῇ μὲν τὴν αὐτῶν πόλιν αἰρήσιν ἐπὶ τοῦ
 τὸ διὰ ἑκείνῃ τὴν αὐτῶν. ὅπου γὰρ μὴ ληφθῶντος,
 οὐδὲ τὸ αὖτε καὶ τὴν αὐτῶν καὶ. αὖτε ἑκάστην δὲ
 μέρει, οὐκ ἔστιν ἑκάστη καὶ, καὶ ἐπὶ ἐκείνου ταῖς μὲν
 τῶν. καὶ τὴν μὲν καὶ τὸ μνημῖον ἐργάζονται, οἱ
 τε ἰουδαῖοι, καὶ τὴν μὲν τῇ οἰκίᾳ ὅτι πάλιν, ὅτι
 ἐπὶ ἐκείνῃ. τὴν δὲ αὐτῶν, οἱ αὖτε τὴν ἰουδαί-
 α, καὶ τὴν ὅτι ἑκείνῃ πάλιν. ἐπὶ ἐκείνῃ διὰ οὐ καὶ
 καὶ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν ἑκείνῃ καὶ ὅτι, καὶ τὴν ὅτι
 γὰρ οἱ διὰ ἑκείνῃ καὶ ἐκείνῃ. ἡ γὰρ καὶ ἡ μὲν
 καὶ ἐκείνῃ, καὶ μὲν ἐκείνῃ τὴν ἐκείνῃ. ἔχον διὰ
 ὅτι ἐκείνῃ μὲν ἐκείνῃ, τὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἰ-
 ουδαίων, διὰ τὴν τὴν καὶ τὴν ῥωμαῖς ἐκείνῃ
 αὐτῶν. ἡ γὰρ διὰ τὴν τὴν τὴν πόλιν, καὶ
 ἀπὸ τῶν ἐκείνῃ ἐκείνῃ, ἀπὸ καὶ τὴν πολιορκίαν
 ἐκείνῃ, καὶ τὴν ἐκείνῃ ἰουδαῖοις κατὰ ταῖς,
 οὐκ ἔστιν. τὴν δὲ ἐκείνῃ, καὶ μὲν καὶ ἐκείνῃ καὶ πολ-
 λῶν καὶ αὐτῶν αὐτῶν ὅτι ὅτι, καὶ τὴν αὐτῶν
 τε ἐκείνῃ αὐτῶν καὶ ἐκείνῃ τὴν πόλιν ἡ δὲ
 αὐτῶν καὶ αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτῶν καὶ τὴν αὐτῶν
 γὰρ οἱ ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐκείνῃ αὐτῶν
 ἐκείνῃ καὶ τὴν.

κερ. κς. **Ο** τῶς ἀειζών τὸ τοῖχος καὶ περὶ πόλις ἐξωπ-
 λοβίλου ἐστὶ καὶ ἐκ πικρίας, πολλὰ κατηνέ-
 λθῃ, φείσασθαι μὴ ἐκείνῃ καὶ τῇ δυνάμει, φείσασθαι ὅτι ἐκ τῆς
 πατρὸς, ἐκ τῆς ἐρεῖας, μηδὲ γυναικὸς αὐτοῦ ταῦτα, τῇ ἀλ-
 λοφύλων ἀπαυσιόρου. ῥωμαῖοι μὲν γὰρ τοῦ μὴ με-
 τιχοῦνται, ἐκφείσασθαι τὰ τῶν πολυεμίαν ἀγία, καὶ μέγισ-
 τιμὰ τὰς χεῖρας ἐπιχοῦν τοῦ δὲ ἐκφείσας αὐτοῖς,
 καὶ ἀεισασθῆναι μόνοις ἐξουσίας, ἀρμυῆσαι αὐτοῖς ἀπὸ-
 λφαι αὐτῶν. ἢ μὲν τὰ κακοτερότατα μὲν αὐτῶν ὁρᾷ
 τείχεα κατακλόντα, λοιπὸν μὲν δὲ τὸ τῶν ἐλαφρότερον
 ἀντιπύρρον. γυνώσκουσιν δὲ τὸ ῥωμαῖον ἰσχυρὸν αὐτοῦ
 κατὰ τὸ δὲ μὲν τοῦ τοῖχος, οὐκ ἀπείραστον αὐτοῖς. οἱ
 γὰρ δὴ καὶ πολυεμίαν ἐκφείσας ἐλαφρότερον, καὶ αὐτὸν
 αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς κατακλόντα, καὶ μετὰ τοῖς ἐκ-
 ξαστας χροίοις, ἵππετα ἀποσύνδου τὸ ζυγόν, διου-
 δυνάττων οὐ φιλαδελφίαν ἐστὶ. δὲ μὲν τοῖς καὶ δι-
 απύσας ἀδελφίαν ταπεινοτέρους, οὐχ οἷς υποχείρια
 παύτα. τὸ γὰρ ῥωμαῖοις ἡγεμονίαν, πάλιν οἱ καὶ
 κατὰ τὸ δὲ διὰ τὸ, ἢ καὶ τὸ ἀρμυῆσαι. μεταβλήσας γὰρ

A & vetera plena erat mœnia , & Septentrionalis regio. quin & domos refertas intuentibus cer-
neres , nullamque ciuitatis partem quam non
infusa multitudo tegebat , metus autem quam-
uis audacissimos ceperat , omnem simul exer-
citus armorumque pulchritudinem conspi-
cientes , & ordinationem virorum. Et foras-
se ad illam speciem seditiosi animos mutauis-
sent , nisi malorum immanitate , quæ in popu-
lum commiserant , dandam sibi veniam à Ro-
manis desperassent : imminente autem , si de-
stitissent , morte supplicij , bello mori præ-
stabilis esse ducebant. præualebat etiam fa-
tum , quod innocentes cum nocentibus , & ci-
uitatem cum seditiosis perire decreuerat. Qua-
triduo per singulas legiones alimenta conse-
cuti sunt. Quinto autem die , cum omnia fa-
ciens Titus , nihil Iudæos pacatum cogita-
re sensisset , bifariam diuiso exercitu , Anto-
niam versus ad Ioannis monumentum aggre-
res inchoauit : ista parte superiorem ciuitatem
captum iri cogitans , & per Antoniam tem-
plum , namque hoc nisi cepisset , ne oppidum
quidem tutum erat obtinere. In vtraque au-
tem parte duo aggeres erigebantur , à singu-
lis legionibus singuli. Et iuxta monumentum
quidem operantes , à Iudæis & Simonis so-
ciis infestantibus prohibebantur : ad Anto-
niam verò ab Ioannis sociis cum multitudine
Zelotarum , non solum quia de superio-
re loco pugnabant , verumetiam quia machi-
nis iam vti didicerant. paulatim enim vsus
quotidianus aluit peritiam. Habebant autem
ballistas trecentas , & quadraginta tor-
menta saxorum , quibus difficiliorem aggerum ex-
tructionem Romanis efficiebant. Titus autem
sibi saluam fore fortunam sciens & peritu-
ram esse ciuitatem , vnà & obsidioni vehemen-
ter instabat : nec pœnitundinem Iudæis suade-
re cessabat : consiliūque factis admiscens ;
& orationem sæpè armis efficaciorē cogno-
scens , tam ipsos vt saluari vellent rogabat , tra-
dita sibi ciuitate , quæ iam capta videretur ,
quàm & Iosephum allegabat , patria linguā
verba facturum , sperans eos hominis genti-
lis monitu aliquid remissuros. Itaque Iose-
phus murum circuiens , simulque extra teli ia-
ctum stans , vnde exaudiri facilius posset , mul-
tis orabat , vt sibi ac populo parcerent , tem-
plo ac patriæ , nè contra hæc fierent alieni-
genis duriores. Romanos enim sancta reue-
reri , cum quibus nulla sibi societas esset , ma-
nūsque suas ad hoc vsque cohibere. ipsos ve-
rò in his edoctos , cum seruare possent , spon-
te ad eorum interitum ruere. quin potius viderent
muros concidisse firmiores , excisis ve-
rò infirmiores superesse : Romanorumque vi-
res cognoscerent sustinere non posse , hisque
seruire non esse nouum , neque inexpertum Iu-
dæis. Nam licet pulchrum sit pro libertate pug-
nare , tamen id in principio decere fieri. se-
mel autem subditum , qui multo tempore pa-
ruisset Imperio , iugum excutientem , malæ
mortis cupidum , non libertatis amatorem vi-
deri. Debere autem dedignari dominos humi-
liores , nō quorū in potestate sunt omnia. Nam
quid Romanos effugisse , nisi quod propter æ-
stus aut frigora esset inutile ? imò verò transisse

[illegible]

[illegible]

A ac tremes nocturnis somniis *Ægyptius* exagitat^{us} aufugit, aur^oque & argento amatissimos Deo donauit Hebræos. Dicam translata in *Ægyptum* maiorum nostrorum domicilia? Qui cum annos quadringentos tyrannis ac regibus alienigenis subiacerent, armis ac manibus vlcisci possent, semetipsos Deo potius permisere. Quis nescit *Ægyptum* repletam omni genere serpentium, omnique morbo corruptam? Quis terram infructuosam? quis Nili defecti^o nem, & continuas decem plagas? & ob hoc parentes nostros cum p^{re}sidio incruentos, & sine periculo deduci, quos Deus sibi sacerdotes ducebat? An non ab Assyriis raptam nobis sanctam arcam, Palæstina & Dagon simulacrum genuit, & tota gens quæ rapuerat? corruptis verò occultis corporum, ac per ea cum cibo visceribus exhaustis, cymbalorum ac tympanor^{um} sono manibus noxiis reportauerunt, sanctum placationibus expiantes? Deus erat qui hæc parentibus administrabat, propterea quod omittis armis ac manibus, eius se iudicio permisere. Rex Assyriorum Senacherib cum totam ducens Asiam, ad hanc urbem castra posuisset, num manibus humanis cecidit? nonne ab armis quiescentes in votis erant, & angelus Dei in vna nocte infinitum deleuit exercitum? posteror^{um}que die excitatus Assyrius cclxxxv. millia reperit mortuorum, atque ita cum reliquis Hebræos itermes, nec persequentes fugiebat? Scitis etiam in Babylone seruitium, vbi per annos lxx. populus exulans, non antè libertatem recepit, quàm eam Deo Cyrus donaret: qui eos etiam est profecutus, iterumque auxiliatori suo sacerdotum more seruebant. Breuiter dicam, nullum est operæ precium quod armis parentes nostri fecerint, aut non sine armis Deo permissa potestate impetrauerint. Domi autem manentes, vt placebat iudici superabant. Pugnantes verò, semper de spe deciderunt. Nam vbi rege Babyloniorum urbem obsidente, contra Hieremiæ prædicationem Sedechias rex noster cum eo congressus est, tam ipse caprus est, quàm cum templo ciuitatem vidit excindi. Atqui videte, quanto ille rex vestris ducibus eiusque populus vobis erat moderatior. Denique Hieremiam vociferantem, inuisos esse eos Deo propter delicta quæ in eum commiserant, captum iri autem nisi traderent ciuitatem, neque rex neque populus interfecit. Sed vos (vt intus gesta prætermittam, neque dignè possum iniquitates vestras exponere) me, qui vobis salutem suadeam, querimini, telisque appetitis irati, quod vos vestrorum commonefacio peccatorum, nec dici ea toleratis, quorum quotidie facta committitis. Idem tunc fuit, cum Antiocho qui dictus est Epiphanes obsidente ciuitatem, multis modis offensa diuinitate, maiores nostros cum armis progressi, ipsi quidem in pagna perempti sunt. oppidum verò ab hostibus direptum est: sanctumque per triennium sexq; menses penitus desolatum est. Et quid pluribus opus est? Ipsos Romanos quis cōtra Iudæorū gentes ad militiam prouocauit? nonne indigenarū impietas? Vnde

ἡ τῶν ἱερέων; ἢ τῶν βασιλέων ἀσέβεια; καὶ οὐκ ἴ

feruire cœpimus? Nôune à seditione mai-
 orum, quando Aristobuli & Hyrcani furor, &
 inter eos contentio, Pompeium intulit ciuita-
 ti, & Romanis Deus indignos libertate subiecit?
 Denique tres menses obsessi, quanquam
 nihil quale vos in sanctum legesque delique-
 rant, & maioribus ad bellum subsidiis vteban-
 tur, sese tradiderunt. Antigoni autem filij Ari-
 stobuli nescimus exitum? quo regnum obti-
 nente, Deus iterum captiuitate persequeba-
 tur populum delinquentem. Et Herodes qui-
 dem Antipatri filius, Sosium & Romanum ad-
 duxit exercitum. circumdari verò per sex men-
 ses obsidebantur, donec capri peccatorum suo-
 rum supplicia penderunt: direptaque est ab
 hostibus ciuitas. Ita nunquam genti arma da-
 ta sunt. Oppugnationi verò sine dubio cohæ-
 ret excidium. Oportet ergo, vt opinor, sacri
 loci possessores iudicium Deo de omnibus per-
 mittere: manûque tunc humanas contemne-
 re, cum à superno ipsi iudice non recedant.
 Vos autem quid ex his, quæ legis conditor
 bene dixit, egistis? Quid, quod is execratus est
 prætermisistis? Quantum autem illos qui citò
 periêre, impietate superastis? non occulta de-
 dignantes peccata, hoc est furta, insidiâque
 atque adulteria, rapinis, cædibus certatis, no-
 uâque maleficiorum excogitastis vias. San-
 ctum verò templum, factum est omnium re-
 ceptaculum: & indigenarum manibus pollut-
 us est locus, quem Romani ex tam longin-
 quo adorabant, multa per legem nostram de
 suis moribus derogantes. Deinde post hæc in
 quem fuistis impij, hunc auxiliatorem spera-
 tis? Valde quidem iusti estis, supplices, puris-
 que manibus adiutorem vestrum rogatis. Ta-
 libus rex noster precibus aduersum Assyrium
 supplicauit, cum magnum illum exercitum
 Deus vna nocte prostrauit. Similia verò Assy-
 riis Romani committunt, vt etiam similem
 vltionem speretis? Nam ille quidem ab rege
 nostro accepta pecunia, vt vastitati parceret
 ciuitatis, neglecto iureiurando ad incendium
 templi descendit: Romani autem solenne po-
 scunt tributum, quod parentes nostri eorum
 parentibus pensabant. Et si hoc impertauerint,
 neque populantur ciuitatem, neque sancta
 omnino tangunt. Concedunt autem vobis fa-
 milias liberas & possessiones tenere, sacrâsque
 leges saluas manere patiuntur. Infamia est pro-
 fectò, sperare Deum talem circa iustos fore,
 qualis iniustis apparuit: præsertim qui statim
 vicisci nouerit cum oportet. Denique Assy-
 rios prima nocte, qua castra ciuitati admo-
 uerant, fregit. Quod si etiam vestram prog-
 niem liberaret, Romanos verò dignos pœna
 iudicaret, confestim eis illo tempore sicut Af-
 syriis irasceret, quo genti manus Pompeius
 attulit, quo post illum Sosius ascendit, quo
 Galilæam Vespasianus excidit, postremò non
 nunc Titus ciuitati appropinquaret. Sed ne-
 que Magnus, neque Sosius quicquam passi
 sunt, & ciuitatem victoria ceperunt. Vespasia-
 nus autem ex bello quod nobiscum gessit,
 etiam imperium adeptus est. Nam Tito qui-
 dem etiam fontes nunc vberiores profluunt,
 qui prius vobis aruerant. Denique ante eius
 aduentum scitis & Siloam, & omnes extra ciuitatem fontes adedò defecisse, vt ad vtrumque

931

[illegible]

Καρ. κζ. **Τ**οῖς γὰρ δι' ὑμᾶς, καὶ τὸ μέγιστον ἀπολύτως
ἴσχυει. θεωροῦσι γὰρ αὐτονομίας, ἀνθρώποις τις
ἀξία τίται οὐσίαν. ἐπὶ λαμὰρ δὲ, ὁποῖα ἐστὶν ἐκείνη
ἐπὶ συνήμωμαζι, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τοῦ
ἐκείνου τοῦ δεινῆ. φανερὸν μὲν γὰρ οὐδαμῶς οὐκ
ἐστὶν ἐπεισπράττειν δι', ἀπολύτως τὰς οἰκίας, ἵσχυει
ἀνθρώποις μὲν, ὡς ἀνθρώποις ἀνθρώποις. καὶ ἐν τῇ
τῇ δὲ ὡς ἐπὶ ἀνθρώποις ἀνθρώποις, ἵσχυει.

A aqua mercaretur. nunc autem ita hostibus nostris largi sunt, vt non modò ipsi & iumentis eorum, sed etiam hortis sufficiant. Denique huius prodigij & ante periculum factum est in excidio ciuitatis, quando suprà memoratus Babylonius rex cum exercitu aduenit, qui & captam ciuitatem incendit & templum: quamuis vt opinor nihil tunc illi tantum, quantum vos impiè nunc, commisissent. Itaque sanctis relictis, Deum fugisse putauerim: hisque nunc adesse, quibus cum bellum geritis. An bonus quidem vir domum flagitiosam fugiet, & domesticos oderit: Deum verò malis vestris inhærere arbitramini, qui etiam occulta conspicit, & audit omnia quæ tacentur? Quid autem apud vos tacetur? quid celatur? quid non etiam inimicis planum factum est? Iniquitates enim vestræ velut in promptu neminem latent: inque dies singulos, quis peior sit, certamen habetis. atque ita nequitiam, vt virtutem demonstrare contenditis. Verum tamen reliqua salutis via est, si velitis, & diuinitas confessis ac pœnitentibus solet sese placabilis offerre. Arma proicite, pudeat vos patriæ iam dirutæ. conuertite oculos, & aspiciate eius quam proditis pulchritudinem, quale oppidum, quale templum, quàm multarum gentium munera. Quis in hæc flammæ adducit? quis hæc iam non esse desiderat? Et quid est hoc quod saluum esse debeat dignius? ô duri & lapidibus stupidiore. Si hæc non veris luminibus cernitis, saltem familiarum vestrarum miseremini. Versentur in conspectu cuiusque filij, coniuges, & parentes, quos paulò post aut bellum, aut fames absumpserit. Scio quia vnà cum his periclitabitur mihi mater & coniunx, & familia non ignobilis, domusque olim clarissima. Et fortasse propterea me quisquam hæc suadere crediderit. Interfici te illos, accipite mercedem salutis vestræ sanguinem meum. Ipse quoque mori paratus sum, si post me respiciatis. Hæc Iosepho vociferante cum lacrymis, seditiosi quidem neque animos flexerunt, neque tutam sibi mutationem fore iudicauerunt. Populus verò ad profugendum commotus est, & alij possessionibus suis, alij rebus carissimis exiguo precio venundatis, aut eos, ne latrones eos deprehenderent, transglutiebant. cum verò ad Romanos elapsi fuissent, exonerato ventre habebant vsui necessaria. Titus enim plerosque per agros, quod vellet quisque pergere, dimittebat: idque magis eos ad perfugium hortabatur, quod & interfinis malis carebant, nec Romanis seruebant. Ioannes autem & Simon cum sociis, ne his magis pateret exitus, quàm Romanis aditus, obstruebant: & qui vel vmbra suspitionis dedisset, continuo necabatur. Ditiorebus quidem manere etiam sicut profugere, par causa erat pereundi: nam quasi transfugere voluisset, propter patrimonium quisque occidebatur. Cum fame autem crescebat desperatio seditiosorum, & in dies singulos vtrunque malum amplius accendebatur. Et palam quidem nulla erant frumenta, irrumpentes autem scrutabantur domos. Et siquidem inuenissent aliquid, eos qui negauerant veritatis celauissent, tormentis iridem affliciebant.

ματα ἤν' ἀθλίων διμερίζοντο. καὶ τὰ μὲν κορ-
πῶν, σάσις ἡν ἔν' αὐροτόμοις, ἤν' δὲ ἀπὸ βλάστη-
σιν ὁμοιοι. καὶ γὰρ ὁ μὴ μετὰ δόξαι ἐκ τῆς ἀλλοτρίων κα-
κῶν πατέρων μοιροτέρως ἐδόκει παρῆς. καὶ ὁ μὴ με-
ταλαβὼν ὡς ἀγὰρ τοῦ πρὸς, ἢ ληρὴ τὸν νοσηρὸν τῆς ὡ-
μότητος. καὶ ἀναστὰς μὲν οὐκ ἐπαξίαν τῶν ὡδονο-
μῶν αὐτῆς, ἀδύνατον. πυνελότα δὲ εἰπὼν, μήτε πό-
λιν ἄλλαν τοιαῦτα πεπνυργῆαι, μήτε γῆν ἑλ-
λῆναι κακίαν γονιμωτέραν ἢ τὴν παλαιάν, καὶ τὸ
γῆρας ἐρύλλειν τῇ ἐβραίων, ὡς ἦν τῶν ἀσθενῶν δοκοῦν
πρὸς ἀλλοτρίους. ὅτε μολογόντων δὲ ὅπου ἦσαν, ἔξ
δοῦλοι, καὶ σύγκλυδες, καὶ νόθα τὰ ἐθνῶν φθάρμα-
τα. τῶν μὲν γὰρ πόλιν ἀνέβλεψαν αὐτοὶ, ῥωμαίους δὲ ἄ-
κοιτας, ἡν ἀρχαίαν ἐπιγερῶν σκωδερῶν κα-
πορτομαίαν, καὶ μόνον οὐχ εἰλκυσαν ἐπὶ τὸν ναὸν βρα-
δυόν τὸ πῦρ. ἀμύλῃ καὶ μύρον ἐκ τῆς αἰῶν πόλεως
ἀφορῶντες, οὐτε ἤλκυσαν, οὐτε ἐδάκρυσαν ἀλλὰ ταμ-
τα τὰ παλαιά, ὡς ῥωμαίους ἐβρίθην. καὶ ταῦτα μὲν καὶ
χέρον ὕστερον μὲν ὑποδείξας τῆς σκωδερμαίαν ἐ-
ρεῦμεν.

Καρ. κ η.

Τίτω δὲ τὰ μὲν χεῖματα σφραγίσαι, καὶ τοὶ
πολλὰ κακουμένων ἀπὸ τῆς τήρης τῆς στρα-
τῆς, πῶμας δὲ αὐτοὺς μύρον τῆς ἰππικῶν ἐκείλυσαν
τοὺς καὶ τὰς φάραγας ἐπὶ συγκομιδῇ τεσσάρων ὅρων
ταῖς ἐσθρῶν. ἦσαν δὲ πλεονεξία καὶ τῆς μαχίμων, οὐκ
ἐπὶ δαρκουμένων ταῖς ἀρπαγαῖς, τὸ δὲ πλεονεξία ἐκ τῆς
δήμου πῶμας, οὐκ αὐτομαλὴν ἀπὸ τῆς τῆς οἰκίαν
δύο. οὐτε γὰρ λήσασθαι ταῖς σασίαις ἤλπι-
ζον μὲν γυναικῶν καὶ παιδῶν δακρυόεντες,
καὶ κατὰ ληρῶν ταῦτα τοῖς ληραῖς οὐκ ὑπέμεινον
ἡσυχασθῆναι σφαγῶν. πολυμερὲς δὲ πρὸς ταῖς
ἐξόδοις ὁ λῆρος ἵπποις. καὶ κατελείπετο ληρῶν
νόντας εἰς τοὺς πολεμικοὺς ἀλίσκουσθαι. λαμβανόμε-
νοι δὲ κατὰ ἀνάγκην ἡμιῶν. καὶ μὲν μάχην ἱκα-
τεύον αὐτοὺς ἐδόκει. μαστουμένων δὲ καὶ σφραγισ-
σῶν μὲν δὲ θανάτου πᾶσαν ἀκίαν, ἀνταρῶντο
τῇ τήρῃ ἀντιπρὸς. τίτω μὲν οὐκ οἰκτρὸν τὸ πάθος
καταμένον, πτωχοσύνην ἐκείνης ἡμέρας, ἐπὶ δὲ
ὅτε καὶ πλεονεξία ἀλίσκουσθαι. οὐτε γὰρ ταῖς βίαις λη-
ρῶν ἀφῆναι ἀσφαλῆς, καὶ φυλάττειν πρὸς τοὺς
φραγῶν τῆς φυλαγῶν ἀντιπρὸς, τὸ γὰρ μὲν πλεονεξία
ἐκείνης. τὰ γὰρ δὲ ἂν ἐδουῶν πρὸς τῶν ὅντων ἐλπί-
σας αὐτοὺς, εἰ μὴ ὡς ἀλλοτρίων οἰοῖται πρὸς τοὺς
σῶν δὲ εἰ στρατῶν δὲ ὅντων, καὶ μῶν τῶν ἀλόν-
τας, ἄλλον ἄλλω χεῖμα πρὸς χεῖμα, ἐπὶ δὲ τὸ
πλεονεξία τῶν ἐκείνης τοῖς σφραγίσαι, καὶ σφραγί-
τοῖς σφραγίσαι. οἱ σασίαις δὲ τοσοῦτον ἀντιπρὸς
μετὰ βλάβειν πρὸς τὸ πάθος, ὡς τε καὶ τοιαῦτον
αὐτοῖς σφραγίσαι πρὸς τὸ λοιπὸν πλεονεξία. ἀντιπρὸς
γὰρ τοῖς τῆς αὐτομάτης οἰκίαις ἐπὶ τὸ πάθος, καὶ τῆς
δημῶν τοῖς ἐπὶ πᾶσι ὡρμημένοις, οἱ πρὸς οἱ
ῥωμαίους σφραγίσαι πρὸς ἐπὶ δὲ πᾶσι, καὶ τοῖς κα-
κατημένους ἐκείνης ἔλεγον οὐκ ἀχμαλώτους. τοῦτο
πολλοὺς τῆς αὐτομάτης ὡρμημένων μέχρι τῆς πόλεως
ἐγνώσθαι, κατὰ πᾶσι. οἱ δὲ καὶ ὡς ἀλλοτρίων δι-
δρασαν, ὡς ἐπὶ βίαιον πτωχείαν; ἀντιπρὸς ἡν-
δῶν τοῖς ἐκ τῆς πολεμικῆς θάνατον, ἐν ληρῶν συγ-
κρίσι. πολλοὺς δὲ καὶ χεῖροκοπήσθαι καλῶς τῶν

uera partiebantur. Et dominandi quidem cau-
sa erat in utroque dissensio, scelerum verò cō-
cordia. Nam qui ex alienis malis partem alre-
ri, sibi totum vendicans, non dedisset, nequissi-
mus videbatur. Et qui non accepisset, velut bo-
ni alicuius damno dolebat, quia crudelitaris
parte caruisset. Singillatim quidem iniquita-
tes eorum explanare non potero: ut autem bre-
uiter dicam, neque aliam ciuitatem vnquam
italia percellam puto, neque vllam nationē post
hominum memoriā malicia ferociorem fuisse.
Postremò etiam genti Hebræorum maledice-
bant, ut minus impij viderentur in alienos.
Veruntamen, quod erant, & seruos se, & con-
uenas & degeneris gentis abortiones esse con-
fessi sunt. Denique ciuitatem ipsi euertēre, &
Romanos inuitos hanc tristem admittere vi-
ctoriam cogēre: tardiusque venientem in tē-
plum ignem penē traxēre. Denique cū hi ar-
dere superiorem ciuitatem vidissent, neque do-
luēre, neque illacrymauēre: sed apud Roma-
nos, qui hæc paterentur inuenti sunt. Verūm
hæc quidem suo loco postea cum rerum do-
cumentis dicemus.

Titō autem aggeres proficiebant, quam-
uis à muro milites malè afficerentur: parte
verò equitatus missa, iussis per valles ad
alimenta comportanda exeuntibus insidias tē-
di. Erant autem in his nonnulli etiam pugna-
tores, quibus iam minimè præda sufficeret: ma-
ior verò pars ex populo pauperes, quos profu-
gere deterrebat pro afflictibus suis metus. nec
clām enim seditiosis fieri posse sperabant, ut
cum coniugibus ac liberis diffugerent: eosque
latronibus relinquere non patiebantur vice
sua iugulandos. Audaciores autem faciebat ad
exeundum fames, restabatque iam latitantes e-
gredi, & ab hostibus capi. Deprehensi autem
necessitate repugnabant: metu supplicij, ser-
oque videbantur supplicare: post pugnam ita-
que verberati, & ante mortem modis omni-
bus excruciat, contra murum cruci suffige-
bantur. Titō quidem miserabilis videbatur
ista calamitas, cū Iudæi in dies singulos
quingenti, nonnunquam etiam plures cape-
rentur. Sed neque captos dimittere tutum e-
rat, tantamque afferuare multitudinem custo-
dum videbat esse custodiam: maximè verò pro-
pterea non prohibuit, citius eos existimans ea
facie remittendos, tanquam similia passuros, ni-
si se dedissent. Milites autem diuersis modis
suffigebant, ira & odio & ludibrij causa: &
propter multitudinem quam cepissent, iam
spacium crucibus decrat, & corporibus cru-
ces. Seditiosis verò tantum defuit, ut ea clade
mouerentur, quod etiam in contrarium eis
cessit, ad deterrendam reliquam multitudinem.
Transfugarum enim familiaribus ad murum
tractis, & si qui erant popularium prouiores
ad pacem, & quæ paterentur, qui ad Romanos
profugerent, demonstrabant: & qui comprehē-
si tenebantur, eos supplices non captiuos esse
dicebant. Ea res multos perfugere cupientium,
donec verum cognosceretur inhibuit. Fuerunt
autem, qui statim dilapsi sunt, quasi ad verum
supplicium properantes. Illatam enim ab hosti-
bus mortem, comparatione famis requiem esse
ducebant. Multis autem captiuorum Titus

CAP. XII.
De Iudeis
crucifixis &
aggeribus
combustis.

Kkkk

etiam manus abscidi præcepit, eosque ad Io-
annem & Simonem intromisit, ut propter ca-
lamitatem nec viderentur profugii, nec crede-
rentur: saltem nunc desinere admonens, ne-
ve se compellerent ad excidium ciuitatis: sed
lucrarentur in extremis mutata voluntate, &
proprias animas, & patriam tantam & templū,
cuius participem non habebant. simul autem
aggeres circumuendo, operantes vagebat, velu-
ti factis verba non multo post secuturus. Ad
hæc in muris stantes, & ipsi Cæsari, & patri e-
ius maledicebant, mortemque se contemnere
clamabant, eamque seruituti rectè præferre, mul-
ta verò mala Romanis facere dum sperant, nec
se nec patriam curantes, ut ipse diceret, peritu-
ros: mundumque Deo templum hoc melius ef-
fe: quamuis & id seruaturus sit, qui incoletur:
quem ipsos quoque auxiliatorem habentes, om-
nibus interminationibus illusuros. quibus
facta non adfore: finem. n. Dei esse. Talia conui-
ciis admiscerentes vociferabantur. Et inter hæc
Antiochus quoque aderat Epiphanes, multos
alios armatos secum ducens, & præterea cater-
ua stipatus qui Macedones appellabantur, om-
nes ætate pares & paulo maturiores adolescen-
tibus, more Macedonum instructi armis & e-
ruditi. vnde etiam nomen habebant, plerique
tamen famam gentis æquate non poterant. Om-
nium enim regum qui Romanis patebant,
felicissimum Comagenum fieri contigit, prius
quàm fortuna mutaretur. Ostendit autem ille
quoque in senecta ætate, nullum ante mortem
beatum dici oportere. Cæterum filius eius ad-
huc eo vigente præfens se mirari aiebat, quid-
nam esset quod Romanos adire pigebat mu-
ros. erat enim bellator ipse naturaque prom-
ptissimus, tantisque viribus, ut multum pecca-
ret audacia. Cum verò Titus ad hoc subtrississet,
laborumque communē esse dixisset, sicut erat
Antiochus cum Macedonibus in murum im-
petum fecit. & ipse quidem pro viribus suis ac-
peritiam cauebat tela ludæorum, sagittis eos ap-
petens: adolescentes autem omnes præter pau-
cos attriti sunt. Nam pudore promissionis diu-
tius pugna certauerant, & ad extremum multi
faucij recessere: hoc reputantes, quod etiam vi-
ris Macedonibus vincere cupientibus fortuna
opus sit Alexandri. A Romanis enim duodeci-
mo die mensis Maii aggeres inchoati, vix nono
& vigesimo perfecti sunt, cum totos dies septem
& decē laborassent: ingentes enim quatuor ia-
cti sunt. & vnus quidē, qui erat ad Antonia, &
à quinta legione fuerat extructus, cōtra mediū
stagnum, quod Struthium vocatur: alter verò à
duodecima viginti cubitis distans. Decima ve-
rò legio, quæ suprā memoratis præstat, in Se-
ptentrionali parte opus exexerat, vbi stagnum
est quod appellatur Amygdalon. Ab hoc au-
tem quintadecima legio triginta discedentem
cubitis aggerem fecit ad pontificis monimen-
tum. Iam verò ad motis aggeribus, Ioānes sub-
fossa intus terra vsque ad aggeres, Antoniam
versus dispositis per cuniculum sudibus opera
suspendit: illarūque sylua pice ac bitumine illi-
ta, igni immittit. succensis autem fulcimentis,

ἤν' ἐαλειώσαν, ὡς μὴ δοκοῖεν αὐτὲς μοῖραι ἔπευόντο
ἔξ' τὴν συμφορὰν, εἰσόντες μὲν πρὸς τὴν σίμωνα, καὶ τὸν
ἰωάννην, νῦν γὰρ ἤδη παύσασθαι παραικῶν, καὶ μὴ
πρὸς αἰείρεσθαι τῆς πόλεως αὐτὸν βιάζεσθαι. κερδή-
σαι δ' ἐκ τῆς ἐν ὑστάτοις μεταβολῆς, τὰς τῶν
ἡν' ἡμεῖς, καὶ πηλικαύτερον παρ' ἰδοὺ καὶ τὰν ἀκοι-
νῶντων ἄλλοις. φερίων δ' τὰ χεῖματα τοῖς ἐργάζο-
μενοις ἄμα καὶ τήν τε, ὡς οὐκ εἰς μετὰ ἀκολου-
θήσων ἔργων τῶν λόγων. πρὸς τὰ αὐτὸν περὶ βλα-
σφημίας δὲ τὸ πύχους χεῖματα, καὶ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ. καὶ τὸ μὲν θανάτου κραταφενεῖν ἐβίβον. ἡγήσας
γὰρ αὐτὸν πρὸ δουλείας καὶ λῆξ. ἐργάζεσθαι δ' ὥστε
αὐτὸν δύνανται καὶ ῥωμαῖοι, ὡς ἐμπνέωσι. παρ' ἰδοὺ
δ' οὐ μάλ' ἔστιν ὡς αὐτὸς φησὶν διαλλυμένη. καὶ
ναοὺ ἀμείνω τούτου τῶν θεῶν, τὸν κόσμον ἡ. σωθήσε-
σθαι γὰρ μὲν καὶ τὸν ὑπὸ τῆς κατὰ κοινῆς, ὅτι καὶ αὐτὸν
σύμμετρον ἔχοντες, πᾶσαν γλῶσσαν ἀπαλλῶν ὑπε-
ρῶσαν ἔργων. τὴν δὲ τέλος, ἡ. τῆς θεοῦ. τῆς αὐτῆς
λοιδορίας ἀντιμνησθῆναι ἐκεκρέχθησαν.

ΕΝ δ' αὖ τούτῳ, καὶ ἐπιφανὴς ἀνὴρ ποχὺς παρ' αὐτοῦ, ἄλλος
ἐπὶ ὁπλίταις συχοῖς ἔχων, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰσὶν
μακεδόνων καὶ λούμων ἡλικία πάντας ὑψηλοῦς ὀλί-
γων ὑπὸ ἀντιπαύδας, τὸν μακεδονικὸν τρέφαν ἑπὶ λου-
μοῖς καὶ περὶ διδυμοῖς. ὅταν καὶ τὴν ἐπὶ κλησὶν
ἔχον, ὡς ἐρωτῶντες οἱ πολλοὶ ἔχοντες. ἀδελφεὶν ἡ
γὰρ μέγιστα ἡν' ὑπὸ ῥωμαῖοις βυβλίαν τὸν κοινῆς
γλῶσσον σπυρίαν, πρὶν γινώσκουσαν μεταβολῆς. ἀπὸ
ἡμετέρων ἐπὶ τῆς οὐδὲν καὶ λῆξ πρὸς θεῶν
καὶ μετὰ τὸν. ἀλλ' ὅτι καὶ ἀμείνω τῶν ἀντι-
καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκείνῳ ἐκείνῳ, τὴν δὴ πᾶσαν ῥωμαῖαν
κατακοῖνῳ ἀποστέλλει τῶν τῶν πολέμων δ' ἐκ τῆς αὐ-
τοῦ λῆξ, καὶ πρὸς τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ἀλλοῦ τῶ-
σπυρίαν, ὡς ὀλίγων τῶν τῶν λῆξ καὶ τῶν μετὰ
σπυρίαν δ' ἐκ τῶν τῶν, ὡς κοινῆς ὁ κοινῆς οἰκόντος ὡς ἐκ
ἡμετέρων ὁ ἀνὴρ καὶ ἡν' μακεδόνων πρὸς τὸ πύχους.
αὐτὸς μὲν οὖν ἔξ' τῶν ἡμετέρων, καὶ κατ' ἐκείνῳ, ἐφύ-
λαττο τὰ ἡν' ἰουδαίαν βέλη τῶν δ' αὐτοῦ εἰς αὐτοῦ.
τὰ μετὰ τῶν αὐτῶν σπυρίαν πᾶσι, καὶ λῆξ ὀλί-
γων. ὅτι γὰρ αὐτῶν τῶν ὑποσπυρίαν, πρὸς τῶν λῆξ
μακρόμετρον, καὶ τέλος ἀντιπαύδας ῥωμαῖαν πολλοὺς
σπυρίαν τῶν ὅτι καὶ τοῖς ἀλλοῦς μακεδόνων εἰ μέλ-
λων κατὰ τῶν δ' αὐτῶν τῶν.

ΤΟΙΣ δ' ῥωμαῖοις ἀρξάμενος δωδεκάτου μηνὸς
ἀρπυσίαν, σπυρίαν τὰ χεῖματα μέγιστά τε
εἰκάδι, ταῖς διχαπῶν σπυρίαν πρὸς τῶν ἡμετέρων.
μέγιστα γὰρ ἐκείνῳ τὰ τῶν καὶ τῶν πρὸς τῶν
τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν πρὸς τῶν ἀγμάτων ἐβλήθη καὶ
μέγιστον τῆς σπυρίαν καὶ τῶν καὶ τῶν. τὸ δ' ἐκ
τῶν ὑπὸ τῶν δωδεκάτου μηνὸς ὡς εἰς πῆχους
εἰκοσι. τῶν δ' ἐκ τῶν ἀγμάτων διέχοντι πολὺ τοῦ-
των, καὶ βόρειον κλίμα τὸ ἔργον ἡν' καὶ καὶ τῶν
ἀμύδαλον πρὸς τῶν καὶ τῶν. τοῦτου δ' ἐκ τῶν
καὶ τῶν πρὸς τῶν πῆχων ἔχον καὶ τῶν ἀρ-
χῶν καὶ τῶν. πρὸς τῶν καὶ τῶν ἡν' ὡς αὐτοῦ,
ὁ μὲν ἰουδαῖος ἐνδοθὲν ὑποσπυρίαν τὸ καὶ τῶν αὐτοῦ
μέγιστον ἡν' καὶ τῶν, ὡς ἀλλοῦς σπυρίαν τῶν
πρὸς τῶν, ἀρπυσίαν τὰ ἔργα. πρὸς τῶν καὶ τῶν
διώρυξ

σφάλμα δ' ἀποχρισμῶν ὡς εἰς κοινῆς,

διαρῆξεν ἐν δὴ αὐτῇ, καὶ μὴ μαγίστου φόρου A
 κατεσπείδθη τὰ χεῖρα αὐτῇ. τὸ μὲν οὐκ ὥρῳ
 μὴ τῇ κονιορτὴ κατὰ ὅς ἐχρίετο βαδύνει, πνιγμέν-
 νου τῷ πλάσματι τῷ πυρός, τῆς δὲ θαλάσσης ὕλης δὲ
 βιβροσκομένης ἡ δὲ φανερὰ φλογὶ ἐρήγνυτο, καὶ τοῖς ῥω-
 μαίοις ἐκπληξίς μὲν ὡρὸς τὸ ἀντίδιον, ἀθυμία δὲ ὡρὸς
 τὴν ἐπινόειαν ἐμπέπει καὶ κρατήσιν οἰομένους, ἡ δὲ τὸ
 συμβῆναι καὶ ὡρὸς τὸ μᾶλλον ἐβύξε τὴν ἐλπίδα. τὸ δὲ
 αἰνυμένῳ ἀρχεῖον ἰδοὺς ὡρὸς τὸ πῦρ, καὶ ἐσβεσθῆναι B
 τῷ χαλκῷ καὶ ἀποδύντων. μὴ δὲ ἡμέρας δύο,
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιπίπτειν χεῖρας οἱ ὧν τὸν
 σίμωνα. καὶ γὰρ δὴ προσερχόμενοι ταῖς ἐλ-
 πόλεις οἱ ῥωμαῖοι, διέσκον ἡδὴ τὸ τεῖχος. τι-
 φθαῖος δὲ τῆς ἀπὸ γαροῖς πόλεως τῆς γαλιλαίας,
 καὶ μαγιάσας τῷ βασιλικῷ ἐνδύμενος διε-
 πων, μετ' οὐ ἀδελφικός τις ὥς ναβαταίου, θυώ-
 μα κληθεὶς ἀπὸ τῆς τύχης, καὶ ἀγέρας, ὅπως σι-
 μώνει χεῖρας, ἀρτάντας λαμπάδας, προσεπῆ-
 δοντο ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς. τούτων τῷ αἰδρῶν, οὔτε
 τολμήσαντες καὶ τὸν δὲ τὸν πόλεμον, ἐκ τῆς πόλεως
 ἐρύκησαν, οὐδὲ φοβέσθαι. κρατῶν γὰρ εἰς φίλους
 ἐκβέχοντες, οὐ πολεμῶν εἶρος, οὔτε ἔδυσαν, οὔτε
 ἐμάλλησαν, οὔτε ἀπέστησαν ἀλλὰ δὲ μίστον ἐκδο-
 ῶντες τῷ ἐχθρῷ, ὥρῳ τὰς μηχαναῖς. βαλλόμε-
 νοι δὲ, καὶ τοῖς ξίφεσι ἀντιδύοντες πάντοθεν, οὐ
 ὥρῳ ἐκ τῆς κινδύνου μετακινήσαντο, ἡ δὲ ἀξά-
 δοντο τῷ ὀργάνῳ πὲρ πύρ. ἀγρομένης δὲ ἡδὴ τῆς φλογός,
 ῥωμαῖοι μὲν ἀπὸ τῷ στρατοπέδῳ συνδύοντες ἐκ-
 δύνοντο ἰουδαῖοι δὲ ἐκ τῆς τεύχους ἐκάλυνον, καὶ τοῖς σβη-
 νύειν πειρομένους συνεπείκοντο, καὶ μηδὲν τῷ ἰδίῳ
 φειδόμενοι σωματῶν. ἐοικότες οἱ μὲν εἰλκον τὰς ἐλπίδας
 τῷ ὥρῳ αὐταὶ γὰρ ἐκ τῆς πυρὸς φλογόμηνον. οἱ
 δὲ ἰουδαῖοι, καὶ δὲ τῆς φλογός ἀντιλαμβάνοντο, καὶ τῆ
 σιδηροῦ ζήοντος δραστήριοι τοῖς χεῖρσι οὐ μεδέσαντο.
 διέβηκε δὲ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὰ χεῖρα αὐτῇ, καὶ τοῖς
 αἰνυμένῳ προσελάμβανον. ἐοικότες οἱ μὲν ῥω-
 μαῖοι κυκλούμενοι τῇ φλογῇ, καὶ τὴν σωτηρίαν τῷ ἔρ-
 γῳ ἀπογίνοντες, ἀνέχοντο ἐπὶ τὰ στρατόπεδα. ἰουδαῖοι
 δὲ προσέκριντο πλείους αἰετὶ γινόμενοι, τῷ ἐνδύοντο προσ-
 βολοῦνται, καὶ τῷ κρατῶν τεταρτηκότας, ἀταμνίτοις
 ἐχέοντο ταῖς ὀρμαῖς. προσελθόντες δὲ μέλει τῷ ἔ-
 ρμῳ, ἡδὴ συνεπείκοντο τοῖς φερεσίν, τὰς ἐξ ὧν
 ἐκ δὲ ἀδελφῆς ἰσαμῆς, ὥρῳ τῷ στρατοπέδῳ μὴ τῷ ὀ-
 πλῶν, καὶ δυνὸς ἐπ' αὐτῇ ῥωμαίων νόμος, τὸν ὥρῳ
 ρήσαντα κατ' αὐτὴν δὴ ποτὶ οὐκ ἀγία ἐνήσκει. οὐτοί
 τῷ μὴ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον ποικί-
 ναντες ἴσανται. ἐπὶ τῇ τούτων ἀνάγκῃ, πολλοὶ
 τῷ ἔαπντων ἐπεσπείδοντο αἰδούμενοι. δὲ δύναντες δὲ
 καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τῇ τεύχῳ, εἶργον τὸ προσεγγόμε-
 νον πλῆθος ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν εἰς ἀσφάλειαν ἢ φυ-
 λακίῳ τῷ σωματῶν πορονομήνους. συνεπείκοντο γὰρ
 οἱ ἰουδαῖοι τοῖς προσερχοῦσι, καὶ ταῖς ἀκμαῖς ἀφυλά-
 χτως ἐμπέπνυνται, ἀπὸ τῶν σωματῶν τοῖς ἐχθροῖς ἐπαγον.
 ἔτε γὰρ ἔργῳ αὐτοὶ πλέον, ἢ τῷ θάρρειν ὥρῳ. ἐπὶ
 ῥωμαῖοι τῇ τολμῇ πλέον ἔκον, ἢ τῷ κακούδαμ. παρὲν
 δὲ ἡδὴ τῷ πῶς ἀπὸ τῆς ἀντανίας ὅπου κηρύττο, κα-
 ταὶ σκεπτόμενος τὸ πῶς ἄλλοις χεῖρας καὶ πολλὰ
 πολεμῶν τεύχῳ κινδυνεύουσι τοῖς ἰδίοις, καὶ

fossa repente subsedit, cumque magno sonitu
 in cam aggeres decidere. ac primo quidem
 cum pulvere fumus ex alto excitatus est, cum
 ignem ruina concluderet. peresa vero materia
 qua premebatur, flamma iam clatior appare-
 bat. Et Romanos repentini quidem facti stu-
 por occupat: molitionem vero Iudeorum aggre-
 ferebant, iamque se vicisse credentium & spes
 eo casu testixit, & in posterum subuenire ad-
 uersus ignem minus utile videbatur, etiam si
 esset extinctus semel aggeribus deuoratis. Bi-
 duo vero post, alios etiam aggeres Simon cum
 sociis aggreditur. illa enim parte Romani ad-
 motis arietibus concutere murum coeperant.
 Tephtharus autem quidam ex Garis ortus, ciui-
 tate Galilææ, & Megassar ex regibus famu-
 lis Mariamnes, cumque his Adiabenus qui-
 dam, filius Nabatæ, nomen habens ex fortuna
 Agtas, cuius est interpretatio claudus, raptis
 facibus in machinas euolant. hisque viris
 neque audaciores in illo bello extra ciuitatem
 apparere, neque magis horrendi. nam velut
 in amicos, non in agmen hostium excurrer-
 ent, nihil cunctati sunt, aut substitere: sed per
 medios inimicos facto impetu, machinas in-
 cendere. acti autem missilibus, & gladiis de-
 trusi, non prius à periculo demoti sunt, quam
 ignis instrumenta corripere. Sublata vero iam
 flamma, Romani quidem concurrerunt à castris,
 auxilio properabant: Iudæi vero ex muro eos
 prohibebant, manusque cum his conferebant,
 qui flammam extinguere conarentur propriis
 corporibus nullo modo parcentes. Et illi qui-
 dem arietes igni subtrahere, cum eorum teg-
 mina cremarentur: Iudæi vero etiam per flam-
 mas eos retinere certabant. & quamuis feruens
 nacti essent ferrum, tamen arietes non amis-
 se. Hinc autem flamma transiit in aggeres, &
 auxiliâtes præueniebat incendium. Itaque Ro-
 mani flamma circumdari, quoniam feruare pos-
 se opera desperabant, in castra discedunt. Iudæi
 vero magis instabant, cum semper eorum nu-
 merus cresceret, ex ciuitate accedentibus adiu-
 mentis, minusque cantos haberent impetus,
 freti victoria. progressi autem vique ad muni-
 menta castrorum prælio cum eorum custodi-
 bus decertabant. Est enim statio pro castris per
 vices succedentium armatorum, & acerbissima
 in eos sanctio Romanorum, ut qui loco de
 qualibet causa cessisset, occideretur. hi prænali
 exitio gloriosa morte prælata, steterunt forti-
 ter: eorumque necessitate simul ac pudore, plu-
 rimi fugientium redierunt: balistisque in mu-
 ro dispositis ex ciuitate accedentem multitu-
 dinem prohibebat, nihil pro cautione siue tu-
 tamine suorum corporum prouidentem. nam
 quoscunque obuio habuissent, cum his con-
 grediebantur Iudæi: & in spicula itruentes in-
 cautè, ipsis corporibus inimicos feriebant. Sed
 neque hi actis magis quam fiducia superabat,
 & Romani plus audaciæ quam quod malè tra-
 ctarentur, cedebat. Iam vero Titus aderat ab An-
 tonia, quod secesserat, locum aliis aggeribus prospi-
 ciens: multumque increpatis militibus, si cū ho-
 stiū muros obtinerent, in suis periclitarentur,

τοῖς στρατοῖς φαυλίσαις, ἐπὶ κρατούσιν τῷ
 πολιορκουμένων ὑπομένουν αὐτοὶ τῷ
 K k k k 2

ἐβράβευε καὶ σπῆρ. ὡς δὲ αὐτὸς ἐκείνης ἡμέρας πολλὰ
 λαίς, ἐπεσκόπει τὸ ἔργον. ἀρξάμενος δὲ ἅπτε τοῦ ἀστυ-
 ρίου παρεμβολῆς, καὶ ὡς αὐτὸς ἐστράτευε δύστατο,
 ὅπῃ τὸ κατωτέρω καὶ πόλιν, ἦγε τὸ πῆχος. ἐνθὺν δὲ
 τὸ καθάρως ὅπῃ τὸ ἐλαφὺν ὄρος, εἴτα ἀνακρίπτων καὶ
 μισσημερίαν ὡς ἐλαμύδαναι τὸ ὄρος, ἄρχει δὲ ὡς ἐστὶν αἰ-
 νος καλουμένης πύρας, τὸν τε ἐξῆς λόφον ὃς ὀπίκει
 τῇ καὶ τὴν σιλωάμ φάραγγα, καὶ κείθεν ἐκκλίνας πρὸς
 δύπν, εἰς τὴν τῆς πηγῆς κατῆκε φάραγγα. μετ' ὧς ἀ-
 ναβαίνων καὶ τὸ ἀνάου τῆ ἀρχιερέως μηναίον, ἐδὲ
 λαβὼν τὸ ὄρος, ἐνθα πομπῆς ἐστράτευε δύστατο, πρὸς
 κλίμα βόρειον ἐπίστρεψε καὶ προσελθὼν μέγχε κα-
 μιν (ἐρεβίνθων οἶκος καλεῖται) καὶ μετ' ἐκείνῳ τὸ ἡ-
 ῥόδου μηναίον ὡς ἔχων κατ' αἰαθλὴν τῆς ἰδίας
 στρατοπέδῳ συνηπῆεν. ὅθεν περ ἦρχετο. τὸ μὲν οὖν πῆ-
 χος ἐνὸς δύντος πιασάροντα σταδίον ὡς, ἐξῶθεν δὲ
 αὐτὸς προσκοδομένην ἔισκαίδικα φρούρια καὶ του-
 των οἱ κύκλοι δίκῃ συμπεριθμύοντο σταδίον. ἔισα δὲ
 ὡκοδομένη τὸ πᾶν ἡμέρας. ὡς τὸ μὲν ἔργον, μέλαν δὲ
 ἄξιον, τὸ δὲ τὰχος ἡ τῆς πύρας. ὡς ἐκείνης δὲ τῆς
 τῆς πύρας πόλιν, καὶ δύναμις τοῖς φρεσὶς ἐγκρατῆ-
 σαι, τὴν μὲν ὡς τὴν φυλακὴν τὸ νυκτὸς ὡς αὐτὸς
 ἀποκρίπτει τὴν δυνάμειν δὲ ἐπὶ τῇ αἰετῇ, ὡς
 ἔστιν δὲ ἔλαχον οἱ τῶν φαραγγῶν ἡ γὰρ ὡς. διελ-
 γντο δὲ οἱ φύλακες τοῖς ὕπνοις, καὶ δὲ ὅλης νυκτὸς πε-
 ρερίσταν καὶ ὡς ὡς τῆς φρεσὶν.

Κεφ. λβ.

Ἰουδαίοις δὲ καὶ τῶν ἑξῶθεν, ἀπὸ κόπῃ πᾶσα σπῆρ
 ἡμερίας ἡλπίς καὶ βαρύνει αὐτοὺς ὁ λιμὸς κατ' αἰ-
 κίας καὶ γῆρας τὸν δῆμον ἐπεδύσκει. καὶ τὰ μὲν τῇ
 πεπληρωτῇ γυναικῶν καὶ βροχῶν λευμῶν οἱ τε-
 νωτοὶ δὲ γαρόντων νεκρῶν. καὶ οἱ δὲ καὶ πατῆρ δι-
 δουῦντες ὡς περ ἐδωλὰ καὶ τὰς ἀγροὺς ἀειλουῦ-
 το καὶ κατέπιπτον, ὅπῃ πᾶν τὸ πάθος καταλαμβάν-
 ναι θάπτεν τὸ τοῖς περὶ τὸν πόλιν, οὗτε ἴχθυον οἱ κα-
 μιντοί, καὶ τὸ δίδουτοῦ, ὡς δὲ τὸ πᾶν τῆς
 τῆς νεκρῶν, καὶ τὸ καὶ σπῆρ ἀδύνατον. πολλοὶ γυνῶν
 τοῖς ὕπνοις θάπτετο καὶ ἐπαπύθησαν. πολλοὶ
 δὲ ὅπῃ τὰς θήκας, ὡς δὲ ἐπὶ τῇ πύρῃ τὸ χρεὶν
 ὡς ἡλθον. οὗτε δὲ θρήνος ἐν ταῖς συμφοραῖς,
 οὗτ' ὁλοφύρως ὡς, ἀλλ' ὁ λιμὸς ἡλθον τὰ πᾶσι. ἐ-
 ρεῖς δὲ τοῖς ὁμοῖς, καὶ σπῆρ τοῖς σπῆρ οἱ δι-
 δουῦντες, ἐφώρῃ τοῖς φάσμασι ἀναπαύσασθαι.
 βαρύνει δὲ τὸ πᾶν ὡς ἡλθον σπῆρ, καὶ νύξ θανάτου
 γάμουσα, καὶ τοῦτον οἱ ληστὰς χαλεπότεροι. τυμβω-
 ροῦντες δὲ τὰς αἰκίας, ἰούσαν τοῖς νεκροῖς, καὶ τὰ
 κατὰ κλύμματα τῶν σπῆρ ὡς ὡς, καὶ τὰ
 γάμουσα ὡς ἡλθον, τὰς τε αἰκίας τῶν ξιφῶν ἐδούμα-
 ζον ἐν τοῖς πύρῃσι. καὶ πᾶσι τῶν ἑρμιόδων ἐπὶ
 ζῶντας διελθόντων ὅπῃ πύρα τῆς σπῆρ. τοῖς δι-
 δουῦντες χρεὶν σφίσι δὲ ξιφῶν καὶ ξιφῶν, τὰς λι-
 μῶν κατέπιπτον ὡς ὡς ὡς. καὶ τῶν ἐκπνέοντων
 ἐκείνης ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ναὸν, ἀφώρῃ τοῖς σπῆρ
 ζῶντας ὡς ὡς. οἱ δὲ τὸ μὲν ὡς ὡς ἐν τῇ δημοσίᾳ
 θησαυρῷ τοῖς νεκροῖς θάπτεν ἐκείνους, τὴν ὁσμὴν οὐ
 φέροντες. ἐπὶ δὲ ὡς οὐ δὲ ὡς, ὡς τῶν ἑρμιόδων
 πύρῃς εἰς φάραγγας. ὡς δὲ τὰς οὐ πᾶν
 τὸς ὡς ἐδούμαζον πεπληρωμένας τῶν νεκρῶν, καὶ βαρύνει
 ἡλθον μὲν τὸν ὡς ὡς τῶν σπῆρ.

ducum verò certamina Cæsar ipse diiudi-
 cabat. In dies enim singulos circueiens, opus æ-
 pissime inspiciebat. Cæptum enim à castri-
 s Assyriorum, vbi ipse tendebat, ad inferiorem
 Cænopolim murum duxit. Hinc per Cedro-
 nem ad Elecōn montem reuertens, à meridie
 montem complectitur, vsque ad saxum quod
 Peristereonos vocatur, eique pr oximum col-
 lem, qui super vallem imminet Siloam, ac in-
 de ad Occidentem flexo ædificio, ad vallem
 fontis descendit. Hinc subiens ad Anani pon-
 tificis monumentum, circumdato monte, vbi
 Pompeius castra posuerat, ad Septentrionalem
 redit regionem. Et cum præcessisset ad vicum,
 cui nomen est Erebinthonicus, post illum He-
 rodis monumentum ab Oriente clausum ca-
 stris suis coniunxit, vnde cæperat. Murus qui-
 dem vno minus xl. stadiorum erat. Ad hoc
 autem foris castella tredecim ædificata sunt:
 eorum gyrus denis stadiis numerabatur. To-
 tum autem opus triduo constructum est, vt id
 quidem dignum menibus videretur, celeritas
 verò fide careret. Muro autem circumclusa ci-
 uitate, per castella custodibus collocatis, pri-
 mam quidem vigiliam noctis ipse circueiens
 explorabat: secundam verò Alexandro permis-
 erat: tertia verò obtrigit legionum duci-
 bus. Somnos autem vigiles inter se sortie-
 bantur, totaque nocte per castellorum spacia
 circuebant.

Udæis autem cum exundi facultate, om-
 nis etiam spes salutis adempta est: aucta
 que iam fames, totas domos ac familias de-
 pascebatur. Et recta quidem plena erant mu-
 lieribus exanimatis, atque infantibus: viarum
 autem angusta senibus mortuis. Adolescen-
 tes autem ac iuvenes turgidi, velut vmbra
 mortuorum, per fora versabatur: & vbi quem
 casus occupauerat, decidebant. Sepelire au-
 tem funera, neque poterant præ labore, & eos
 quibus aliqua vis supererat, pigebar, & propter
 multitudinem mortuorum, & quòd de ipsis e-
 rat incertum. Denique super eos quos sepelie-
 rant, multi moriebantur. Multi autem ad
 sepulchra, priusquam fari dies veniret, & viui
 properabant: neque luctus in illis calamitati-
 bus, neque fletus erat, sed fame superabantur
 affectus. Siccis autem oculis, & corruptis o-
 ribus, qui tardius morerentur, eos qui ante se
 requiescerent, tuebantur. Altum verò silen-
 tium ciuitatem, plenaque mortuis nox com-
 prehenderat, & latrones his acerbiores. domos
 enim, quæ cum sepulchra erant, & cadauera
 spoliabant, & velamina corporibus detrahen-
 tes, cum risu egrediebantur. hisque gladiorum
 mucrones probabant: nonnullisque iacen-
 tium adhuc spirantes, ferro experiendi causa
 transuerberabant. Si quis autem manum ro-
 gasset aut ferrum sibi commodari, quo famem
 euaderet, superbissime negligebatur. Animas
 verò efflantium quisque, in morte templum
 obtutibus intuebatur, cum viuos relinqueret
 seditiosos. Illi autem, primo quidem sumptu pu-
 blico iubebant mortuos sepeliri, cum fæto-
 rem ferre nō possent: deinde quod nō sufficiebat, in
 valles eos ex muro præcipitabant. Quas ci-
 cuiens Titus vbi plenas cadaueribus vidit, al-
 tamque sanie tabefactis corporib. defluentē,
 Kkk. 3

Cap. XLII.
 De fame
 Hierosoly-
 morum &
 scoldo ag-
 gite exi-
 sta.

ingemuit: & extentis manibus Deum testabatur, factum illud suum non esse. Ciuitas quidem ira erat affecta. Romani verò, cum iam nemo seditiosorum auderet excurrere (nam etiam eos moror, famésque tangebatur) dies lætos agebant: frumenti, aliarumque rerum necessarium habentes copiam de Syria proximisque prouinciis, multi autem iuxta murum stantes, magnamque alimentorum abundantiam demonstrantes, satietate sui famem hostium incendebat. Seditiosis autem nihilo magis calamitate cedentibus, Titus reliquias populi miseratus, & properans saltem hoc liberare quod superest, iterum aggeres inchoabat, quanquam difficulter materiam reperiret. omnes enim ciuitati proximas syluas, opera prima consumpserant. à nonagesimo verò stadio milites alias congregabant: & Antoniam ad solam ex quatuor partibus, maiores prioribus aggeres struebantur. Cæsar autem agmina circueiens, atque opus vrgens, quod in manibus eos haberet latronibus ostendebat. Sed illis prænitudo planè perierat: & anima ac corporibus separati, vtrisque velut alienis utebantur. Nec enim vel animas affectio mansucta, vel corpora dolor tangebatur, qui etiam mortuam plebem, quasi canes lacerabant, replebantque languentibus carcerem.

CAP. XV.
De cæde
Iudeorum
infra & ex-
tra Hiero-
solyman.

D Enique Simon Matthiam, per quem obtrunuerat ciuitatem, excruciatum peremit. Boethi filius erat, ex pontificibus populo maxime fidelis & carus. Is, cum à Zelotis malè populus tractaretur, quibus iam Ioannes accesserat, ut adiutorem Simonem reciperet, populo persuasit: nulla cum eo potius habita pactione, nec aliquid mali metuens. Ingressus autem ille, postquam obtinuit ciuitatem, inimicum eum æquè atque alios esse dicebat, qui pro se consilium dederat, velut hoc simplicitate suassisset: productumque eum & accusatum, quod cum Romanis sentiret, morte damnauit, ne purgationis quidem ei facultate concessa, cum tribus filiis suis. quartus enim ad Titum ante profugerat. Prius autem se occidi, quam filios obsecrantem, atque hanc pro illa, quod ciuitatem ei aperuisset, gratiam postulantem, ut augeret eius dolorem, nouissimum iussit interfici. Ille quidem super cæsos in conspectu suo filios iugulatur, coram Romanis productus: ita n. Simon Anano Bamadi filio præceperat, qui erat eius satellitum crudelissimus, cauillatus si quid eum iuuarent, ad quos exire uoluisset, corpora verò sepeliri prohibuit. Post hos Ananias quidam pontifex, filius Mesbali, nobilis, & scriba curiæ, vir fortis, ex Ammaunte genus ducens, & cum his quindecim ex populo clariore necantur. Iosephi verò patre conclusum asseruabant: missoque præcone denunciant, ne quis in ciuitate degentiū vel colloqueretur cum eo, vel in vnum veniret, proditionis metu proposito: & eos qui hæc cum illo deflerent, ante quaestionem perimebant. Ista videtur quidam Iudas filius Iudæ vnus ex numero præfectorum Simonis, qui turrim ab eo sibi creditam custodiebat, fortasse quidem non nihil etiam misericordia crudeliter percussum, magis autem sui prouideria, conuocatis decem fidiis contubernaliis: quousque

συναΐας, καὶ τὰς χεῖρας ἀσπίδας, κατεμύρτυρον τὸν θεόν, ὡς οὐκ εἴη τὸ ἔργον αὐτῶν. τὰ μὲν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἔχον οὕτως. ῥωμαῖοι δὲ μηδὲν ἐπὶ τῇ σπασίῳ ἐμείνοντες, (ἥδη γὰρ ἐπὶ τῶν ἀδυμίας καὶ λιμῶν ἐφύπνιστο, ἐπὶ ἀδυμίας ἦσαν,) οἵπου τε ἀφθονίᾳ καὶ τῇ ἀλλων ἐπιτηδεύον ἐκ τῆς συρίας, καὶ τῇ ἀλλων τῇ πλησίον ἔχοντες, ἰσάμειροι ἢ ἐπὶ πολὺ τῶν τήνους πλησίον, ἐπὶ πολὺ πληθὺς τῇ ἐδωδύμων ἐπιδικνούμενοι, τῇ καὶ σφαῖς κόρω, τὸν λιμὸν τῇ πολυμύῳ ἐξείκαμον. πρὸς τὸ πάθος τῇ σπασίῳ μηδὲν ἐδιδόντων, πῶς οἰκτιρῶν τὰ λείψανα τῇ δῆμον, καὶ ἀνδράζων τὸ γυνὴν ἀνδρὸς ἐξερπάσσει, πάλιν ἤρχετο χαμαῖον, χαλεπῶς αὐτῇ τῆς ὕλης πορίζομένης. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς πόλεως πᾶσα τοῖς πρεσβυτέροις ἔργοις ἐκείκοπτο, σωμαφόρον δὲ ἀλλήλων ἀπὸ ἐννήκοντα σταδίων οἱ στρατιῶται, καὶ πρὸς μένης ὕψους τῇ ἀπὸ νῆας καὶ μέρη τίς αρα πολὺ μείζονα τῇ πρεσβυτέροις χαμαῖα. ἀνδρῶν δὲ ὁ πρῶτος τὰ τάγματα, καὶ κατεπύγων τὸ ἔργον ἐπεδύκνυτο τοῖς λησταῖς, ὡς ἐν χειρὶν εἴησαν αὐτῶν. μόνοις δὲ ἐκείνοις ἀρα χακῶν ὑπολώλει μετὰ μάλεια, καὶ τὰς ψυχὰς χαλῶσιντες ὑπὸ τῇ σωματίων, ἀμφοτέρωθεν ὡς ἀλλοτρίους ἐχρῶντο. οὕτω γὰρ πάθος αὐτῶν ἡμερῶν τῆς ψυχῆς, οὕτω ἀλγηδὼν ὑπῆτο τῶν σώματες, οἱ γὰρ ἐν πικρῇ τῇ δῆμον ἀσπὲρ κυνὶς ἐσφαράττον, καὶ τὰ δισμωτήρια τῇ ἀρρώστων ἐπέπλυσαν. Σίμων γυνὴν ἐδὲ ματθίαν δὲ Κερλῆ, ὃν κατέχευε τὴν πόλιν ἀδασάνισον αἰοίλει. βοηδοῦ πῆς καὶ οὗτος ἐν τῇ ἀρχιερίῳ ἐν τοῖς μέγιστα τῇ δῆμον πρὸς, καὶ τίμος, ὅς ὑπὸ τοῖς ζήλωταῖς κακουμένον τῶν πληθύνουσιν, οἷς ἥδη ἐν ἰωάννης πρεσβυτέρω, πᾶσι τὸν δῆμον ἐπιστρέφον τῇ σίμωνι βοηδοῦ, ἐδὲν ἔτε πρεσβυτέρω, ἔτε πρεσβυτέρω φάλλον ἐξ αὐτῶν. παρελθὼν δὲ ἐκείνος ὡς ἐκράτησε τὴν πόλιν, ἐχρῶν ἐν ἰσὼ τοῖς ἀλλοις ἡγήτο, καὶ τὸν ἑαυτῶν σύμβουλον, ὡς αὐτῶν ἀπὸ τῆς γαβρημύδων. ἀχθῆντα τῇ τῆν καὶ κατηγεγυμμένον τὰ ῥωμαίων φρονεῖν, κατακέρει μὲν θανάτῳ, καὶ δὲ ὑπολογίας ἐξιδόσας συντελοῖν υἱοῖς. ὁ γὰρ τέταρτος ἔφθη ὁδεσθῆς πρὸς πῆν. ἰκτινύοντα δὲ ἀναιρέσειν καὶ τῇ τέχνων, καὶ ταύτην ἀπὸ μύδων τὴν χάριν αὐτῶν αἰοίλει αὐτῶν τὴν πόλιν, τὰ λείψαντα αἰοίλει ἐκείλυσεν. ὁ μὲν οὖν ἐν ὅλῃ φοναυτίς, ἐναπυσφάγη τοῖς πασι ἀνέκροις τῇ ῥωμαίων ποροχθῆς. οὕτω γὰρ ὁ σίλων αἰαίῳ τῇ βαμάδου ποροχθῆς, ὅς καὶ ὡμώτατος αὐτῶν δορυφόρον, ἐπυρεν δολομύδων εἰ τῇ βοηθήσουσιν αὐτῶν, πρὸς οὓς ἐξελθὼν εἶλετο. θάπτεν τὰ ἀπὸ τῶν τῶν σῶματα, καὶ ποτοῖς ἰφρῆς πρὸς αἰαίας υἱὸς μαρσάλου τῇ ἐπιστήμῳ, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς ἀριστῶς, γῆρος ἐξ αἰμασί, καὶ συντελοῖς πῆν καὶ δῆμον τῇ ὑπὸ τῇ δῆμον λαμπερῶν, ἀναιρέωνται. τὸν ἢ τῇ ἰωσήπου πατέρα συγκλείσαντες, ἐρύλαστον. κηρύττουσι δὲ μαδίᾳ τῇ καὶ τὴν πόλιν, μήτε σινομλεῖν, μήτε ἐπὶ τὸ αὐτὸ σινομλεῖν, δέει ποροδοσίας, καὶ τοῖς συνολοφρεμύδων, πρὸς ἐξιδόσας ἀνέκροι. τῶν δὲ ὅσον ἰούδης πρὸς υἱὸς ἰούδου, τῇ ὑπὸ τῶν τῇ σίμωνος εἰς αὐτῶν, καὶ πεπιστευμένος ὑπὸ αὐτῶν πῆν φυλάττειν, τάχα μὲν τῇ καὶ οἰκτῶ τῇ ὡμῶς ὑπολυμμένον, τὸ δὲ πᾶσι ἑαυτῶν πρὸς οἰκτῶ, συγκαλίστας τοῖς πρὸς τῶν τῇ ἑαυτῶν δῆμον. μὲν καὶ

πινος ἀντιζωόντων, ἔτη, τοῖς κακοῖς; ἢ τίνας σωτηρίας ἐ-
χοιμὲν ἐλπίδας πιστοὶ ποτηρῶν μόνοντες; οὐχὶ ὁ μὲν λι-
μὸς ἤδη καθ' ἡμῶν; ῥωμαῖοι δὲ ὡς ἀμαρῶν ἐνδον, σί-
μων δὲ καὶ πρὸς θύρας ἄπιστος; καὶ δῖος μὲν ἤδη
παρ' αὐτὰ καλᾶσθως. ἢ δὲ παρὰ ῥωμαίοις διέξια βί-
βαιος. οἷνε ὡς ἀδόντες τὸ τεῖχος, σῶσαι μὲν ἑαυτοὺς
καὶ τὴν πόλιν. πείσεται δὲ οὐδὲν δινόν σίμων, εἰάν τι
πληρωθῇ ἑαυτὸν τὰς δὲ δίκην. τοῦτοίς τῶν δίκην
πειθόντων, ὑπὸ τῶν ἑαυτοὺς λοιπῶν τῶν ὑποταγ-
μένων, ἄλλοι ἀλλοχρῶς διέπτεον, ὡς μὴ φεραδίην
τῇ τῶν βιβουλόμενων. αὐτοὺς δὲ περὶ τῆς πόλεως ἀπὸ
τοῦ πύργου ἐκάλει τοὺς ῥωμαίους. τῶν δὲ οἱ μὲν, ὑπερ-
φάουσι, οἱ δὲ ἡπίστουσι, οἱ πολλοὶ δὲ ἀκούουσιν, ὡς τε μὴ
μακρὸν ἀκινδύνως λαμβάνουσι τὴν πόλιν. ἐν ὅσῳ δὲ ἡ-
τος μὲν ὁπλίστην παρῆκε πρὸς τὸ τεῖχος, ἐφθην γὰρ ὁ σί-
μων, καὶ μετὰ τὰς τόντε πύργον περιεκαταλαμβάνει,
καὶ τοὺς ἀνδράς συλλαβὼν, ἐν ὅσῳ τῶν ῥωμαίων
ἀμείβετο, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος λωβησάμενος ἐρρήψε τὰ

Κερ. λβ.

ΚΑὖν τοῦτω φειδὼν ἰώσηπος, οὐ γὰρ αἶει παρεκα-
λῶν, βάλλεται τὴν κεφαλὴν λίθῳ, καὶ παρε-
χρήμα πίπτει καεφθίς. ἐκδρομὴ δὲ ἐπὶ τῇ πύλῳ
τῇ ἰουδαίων γίνεται, καὶ ἐφθην οὐρεὶς εἰς τὴν πόλιν,
εἰ μὴ ταχέως καὶ σαρ ἐπὶ μὲν τοῖς ὑπερκαταλόντας.
μακροτέρων δὲ τούτων, ὁ ἰώσηπος μὲν αἰρεται, βραχὺ
τῶν περὶ τοὺς μύλους ἐπὶ τῶν. οἱ στασιασάδ' ὡς αἰσθόν-
τες ὅν ἐπεθύμουν μάλιστα, μετὰ χαρᾶς αἰσθόντων. ὁ δὲ
γὰρ ἐπὶ τῇ εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸ καταλειπόμενον πλῆ-
θος ἐπὶ τῇ ἀδυμῇ, πεπεσμένοι οἱ ἄλλοι τῇ ὄντι, δὲ
ὅν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει. ἀκούσασα δὲ ἡ τῇ ἰωσήπου
μητὴρ ἐν τῇ διασπορῇ, πένθιμα πένθιμα, πρὸς μὲν
τοὺς φύλακας, ἀπὸ ἰωταπάτων τῶν ἐφ' ἡμῶν. καὶ
γὰρ οὐδὲ ζῶντος ἀπολαύειν. ἰδὲ δὲ ὁ λοφουρὸς μὲν πρὸς
ταῖς διασπορῇ, τῶν δὲ εἰσπέναι τῆς ἀτυχίας ἐλε-
γε καρπὸν, τὸ μὲν δὲ εἰς τὴν πόλιν, ὅς οὐ ταφύσεται
πρὸς σπέρμα. ἀλλὰ γὰρ οὐτὶ ταύτην ἐπὶ πλέον ὠδί-
νατο τὸ φεῦδος, οὐτὶ τῆς ληστῆς ἐσταλπε. ταχέως γὰρ
ἐκ τῆς πόλεως ἀνέστηκεν ὁ ἰώσηπος, καὶ πρὸς τὴν πόλιν,
τοὺς μὲν οὐκ εἰς μακρὸν ἐβόα δίκην αὐτῷ δῶκεν τὸ
φάσμα. πέν δὲ ἡμῶν ἐπὶ τῇ πόλει πρὸς καλεῖτο. δια-
σος δὲ τῇ λαῷ, καὶ τοῖς στασιασταῖς ἐκ πόλεως ἐμπήκει
πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν.

Κερ. λγ.

Τὼν δὲ αὐτομύλων, οἱ μὲν ὑπὸ ἀνάγκης τὸ τε-
χὸς ἐπὶ τῇ πόλει, οἱ δὲ πρὸς τὴν πόλιν ὡς ἐπὶ μα-
κρῇ καὶ χερμάδι, ἔπειτα πρὸς τοὺς ῥωμαίους ἐφύζον.
συνήπιτο δὲ τοῦτοίς τύχη, τῶν εἴσω χαλεπώτερος, ὅ-
τε παρὰ σφίσι λιμοῦ, σιωπῶντες ἐν τῇ πόλει πρὸς
ὁλοφθον τὸν παρὰ ῥωμαίοις λόγον. παρελθόντες μὲν γὰρ
ἀπὸ τῆς ἐνδείας περυσιμένοι, καὶ ὡς ἐν ὁλοφθονίᾳ,
ἔπειτα ἀδρόως κενόις ὑπερκαταλόμενοι τοῖς σώμα-
σιν ἐρρήγιοντο. πλὴν τῶν δὲ ἐμπειρίαν ταμειοσάμε-
νων ταῖς ὀρέξεσι, καὶ κατ' ὀλίγον πορρῶντες ἐφ' ὅλῳ
ἀπειδίμενοι τῇ σώματι φέρειν. καὶ τοὺς οὕτω ὁ στα-
ζομένοις, ἐπὶ τῇ πόλει μετελάμβανε. τῶν γὰρ παρὰ τοῖς
σύροις τῆς αὐτομύλων φερεῖ τῶν τῆς γαστρὸς λυμῶν
χευσοὺς ἐκλήρων. κατὰ πῖνοντες δὲ ὡς ἐφ' αὐτοὺς
πορρῶντες, ἐπειδὴ ἀνθρώπων πάντας οἱ στασιασάδ', ὅ-
τε πολὺ πλῆθος ἦν ἐν τῇ πόλει χευσσοῦ. δῶδε καὶ τοῖς
ἀνθρώποις ὡς αὐτοῖς, τὰ πορρῶντα ἰσχύοντα πίνετε,

A tandem, inquit, hæc mala sustinebimus? quàm-
ve salutis spem habemus, seruantes pessimo fi-
dem? Ecce iam fames oppugnat. Romani verò
penè intus sunt. Simon autem bene quoque
meritis infidelis est: meritisque etiam apud eum
pœnæ, & apud Romanos certa fœderis dexte-
ra. Ergo age, tradito muro & nosinet seruemus
& ciuitatem. Nihil autem graue Simon patie-
tur, si cum de se desperauerit, pœnas citius pen-
det. His ubi decem assensu sunt, manè cæteros
B quos subiectos habebat, per diuersum dimit-
tit, ne quid eorum quæ cogitauerat prodere-
tur. ipse verò de turri hora tertia Romanos in-
uocabat. illorum autem alij præ superbia con-
temnebant, alij non credebant, alios etiam pi-
gebat, velut mox capturos ciuitatem nullo pe-
riculo. Interea verò, cum Titus ad murum cum
armatis succederet, antè rem Simon cognouit,
turrisque velociter occupat: Romanisque
eos inspectantibus custodes peremit, & per
mulum proiecit corpora mortuorum. Ibi
C circuiens Iosephus (nec enim rogare cessabat)
caput vulnecatur lapide, statimque attonitus
cadit. Excursus autem ad eius casum factus est
Iudæorum: abreptusque esset in ciuitatem, nisi
Cæsar milisset, qui cum protegerent. Illis au-
tem pugnantibus Iosephus quidem tollitur,
parum quod ageretur intelligens. seditiois vo-
rò, tanquam interfecto quem maximè cupie-
bant, cum lætitia conclamauerunt. Spargitur
D autem hic rumor per ciuitatem: ex quo resi-
duam multitudinem mœror tenuit, verè peris-
se credentem, cuius fiducia profugere cogita-
bant. Audito autem Iosephi mater in carcere,
mortuum esse filium suum, ad custodes qui-
dem, ex Iotapatis hoc ait certò se credere, nec
enim viuo potiri. Secretò autem flens, ad an-
cillas: hunc, inquit, fœcunditatis recepisse fru-
ctum, quod ne sepelire quidem sibi filium li-
cuisset, à quo sepeliri sperasset. Verùm ne illam
E quidem mendacium diutius cruciauit, neque
larrones refecit. Cirò enim curato vulnere Io-
sephus resipuit: progressusque clamabat, illos
sibi non multo pòst vulneris pœnas daturus.
populum autem rursus ad fidem hortabatur.
vnde populo quidem fiducia, seditiosis verò
stupor incidit eius aspectu. Profugorum au-
tem alij statim de muro necessitate prosilie-
bant: alij velut ad pugnam cum lapidibus pro-
gredi simulant, mox ad Romanos profugie-
bant. Hos autem sauior ea quam intus petu-
lerant fortuna consequebatur: & fame, quam
domi reliquerant, velociorem apud Romanos
inueniebant ad exitium satietatem. aderant
namque inflati ex inedia, & velut morbo in-
tercutis aquæ turgidi. deinde vacuata replen-
tes corpora disrumpebantur: nisi qui periti de-
sideria cohibuissent, paulatimque cibum de-
fucto corpori obtulissent. Verùm & eos, qui
hoc modo seruarentur, alia plaga suscepit. Qui-
dam apud Syros ex transfugis deprehenditur,
F è fimo ventris aureos colligens. Transglucien-
tes autem (vt suprà diximus) eos veniebant,
quòd cunctos seditiosis scrutabatur: & maxima
vis auri fuerat in ciuitate: deniq; duodecim ar-
ticipis comparabant, quòd antea viginti quinque

valebat. Verum hac arte per vnum detecta, toris castris fama percrebuit, quod auro transfugæ pleni venirent. Arabum autem multitudo & Syri, scissis ventribus supplicium minitabantur. Et hac ego clade nullam credo sæuiorem contigisse iudæis: vna denique nocte duorum millium patefacta sunt viscera. Et hac Titus iniustitia cognita, penè iussisset autores circumfuso equitatu iaculis apperi, nisi magna fuisset multitudo noxiorum multoque plures puniendi, quam qui fuerant interempti. Conuocatis autem auxiliarium ducibus, itémque militum Romanorum (nam etiam militum quosdam hæc tangebatur inuidia) vtrisque iratus dicebat: si qui militum suorum hæc committerent lucri causa incerti, nec arma propria quisquam erubesceret auro argentoque facta: Arabes autem & Syri primò in alieno bello licenter calamitates inferrent: deinde crudelitatem in cædibus & in iudæos odia Romanis ascriberent. hac enim quosdam suorum milites infamia participare. & his quidem mortem interminatus est, si quis in eadem postea repperitus fuisset audacia. ad legiones autem mandata dedit, vt suspectos inuestigarent, atque ad se deferrent. Verum profectò auaritia contemnit omne supplicium, sæuisque hominibus lucrandi amor innatus est: nullaque omnino calamitas plus habendi cupidini comparatur. Imò verò hæc aliàs, & modum habent, & metu subiugantur. Deus autem, qui damnauerat populum, omnem viam salutis ad interitum verterat: denique id quod cum pœna interdixerat Cæsar, occultè in profugos admittebatur. Et si quis transfugisset, circumspectantes antè ne quis Romanorum videret, eos scindebant, & ex visceribus quæstum nefarium trahebant. in paucis autem reperiebatur, & plerosque sola spes consumebat. Hic quidem casus multos transfugarum reduxit.

CAP. XVI.
De sacri-
legio circa
templū &
velatis ex
vibe cada-
ueribus &
fume.

Ioannes autem, vbi rapinæ ex populo defuere, ad sacrilegium sese conuertit: multa que donaria templi retinens, multa que vasa diuinæ rei ministerio necessaria, crateras, & lances, & mensas, ne vrceolis quidem abstulit, quos Augustus eiusque vxor miserat. Romanorum quidem imperatores honorauerunt semper templum atque ornauerunt: tunc autem iudæus etiam alienigenarum dona distrahebat. ad socios autem dicebat, si ne metu diuinis abuti debere, qui pro Deo, qui pro templo militarent, & ex ipso ali. Propterea que sacrum vinum, & oleum, quod sacerdotes sacrificiis referuabant, tutum erat effudisse. namque in templo & multitudini distribuit, & illi sine horrore vgebantur & potabant. Non equidem recusabo dicere, quæ dolor iubet. Puto si Romani contra noxios venire tardassent, aut hiatu terræ deuorandam fuisse ciuitatem, aut diluuiio perituram, aut fulminum ac Sodomæ incendia passuram. multo enim magis impiam progeniem tulit, quam quæ illa pertulerat.

ἔπνον ἔξ αὐτῶν. οὐκ ἂν ὑποσελαμίμω εἶπιν, ἀμοι καλᾷ τὸ πάθος. οἷμω ῥωμαίων βραδυλόντων ἐπὶ τοῖς ἀντιπείροις, ἢ καταποθύνω αὐτοὺς ὑπὸ χέσματος, ἢ κατὰ κλωσθύνω τὴν πόλιν, ἢ τοῖς τῆς σοδομικῆς μεταλαβείν κραιμυροῦς. πολλὸν γὰρ τῶν ταῦτα παθόντων λῶνται γῆμα ἀδυνάτωρα.

A καὶ εἰκοσιν. ἀλλὰ τοὶ τῆς ὀπινίας ἐλεγχθεῖσιν δὲ ἰσχυρῶς, αἰσθησάμενοι μὲν φήμη εἰς τὰ στρατόπεδα, ὡς μισοὶ χυσινοῦ παρῆεν αὐτομόλοιοι. τὸ δὲ τῶν ἀεχέων πληθος, καὶ οἱ σύρι τοῖς ἰκέταις αἰσθησάμενοι, ἠρδύνωνται τὰς γαστέρας, καὶ τοῦτου τῆς πάθος οὐδὲν ἐμνηστὴ δοκῶν συμβῆναι ἰουδαίοις χαλεπώτερον. μὲν γοῦν αἰσθησάμενοι νυκτὶ πρὸς δισχυλίους. καὶ γοῦν τῶν ὁδοπομιῶν πῖτος, ὀλίγου μὲν ἔδωκε τὸ ἰππικὸν ὁδοπομιῶν κατὰκοπίσαι τοὺς αἰτίους, εἰ μὴ πολλὸν πληθος εἰσέχετο, καὶ τῶν αἰσθησάμενων πολλαπλάσιος ἦσαν οἱ καταποθύνοντες. συγκαλίστας δὲ τοὺς τῶν συμμάχων ἡγεμόνας, καὶ τοὺς τῶν ταγματῶν, συνδιβάλλοντο γὰρ καὶ τῶν στρατιωτῶν πῖτες, πρὸς ἐκτελέσει ἀνακτῆν ἐλεγχ. εἰ τῶν μὲν αὐτῶν στρατιωτῶν πῖτες τοιαῦτα δέξοντο κέρδους ἵππων ἀδύλου, μὲν δὲ τὰ ὅπλα σφῶν αὐτῶν αἰσθησάμενοι πτωσόμενα ἔξ ἀργύρου τῆς καὶ χυσινοῦ. τοῖς δὲ ἀεχέσι, καὶ τοῖς σύρις, εἰ πρὸς τὸν μὲν εἰς ἀλλοτρίω πολίμω, τοῖς παθόντων αὐτοχουσίως χερσὶν, ἔπειτα τῇ πρὸς φόνους ὁμότητι, καὶ τῶν πρὸς ἰουδαίους μισοῖ, ῥωμαίους ὅτι γράφουσι. καὶ γὰρ νῦν ἰσχυρῶς αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν συναπολαύειν τῆς κλοπῆς. οὗτοι μὲν οὐκ ἀπείλησε θάνατον, εἰ τις ἀρεθῆται πάλιν τὸ αὐτὸ ἔλαμψ. τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν ταγματῶν, ἐπέστηλθε ἠρδύνοντες τοὺς ὑποπτοὺς αἰσθησάμενοι αὐτῶν. κατεφρόνει δὲ ὡς ἵστικα φιλοχρηματία πώσης κλοπῆς, καὶ δεινὸς ἐκπέφυκεν ἀνδραγαθῶς τοῦ κερδαίνειν ἔσρος. οὐδὲν δὲ οὕτω πάθος πλοιοξία παρβαλλεται. ἢ ταῦτα μὲν ἄλλως καὶ μέτρον ἔχει καὶ φόβος ὑποτάσσεται. θῆος δὲ μὲν ὁ τῆς λαοῦ σωτὴς κατακτείναι, καὶ πᾶσαν αὐτοῖς σφαίρᾳ ὁδὸν εἰς ἀπώλειαν ὑποσφίρει. ὁ γοῦν μετὰ ἀπειλῆς ἀπείπιν ὁ καὶ σαρ, λαθρα κατὰ τὸν αὐτομόλῳ ἰστολμῶτο, καὶ τοῖς διαδιδράσκοντες, ὅρῳ πᾶσι ὁρδύνω πωροπατιῶντες, ἰσχυρῶν οἱ βαρβαροὶ πωροπούνοντες δὲ μή τις ὁπίσθι ῥωμαίων αἰσθησάμενος, καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν τὸν μακρὸν κέρδος εἴληκε. ὀλίγους δὲ ἐκωρύκετο, καὶ τοῖς πολλοῖς παραπλήσκει ἰσχυρῶς μόν. τῆτο μὲν δὲ τὸ πάθος, πολλοὺς τῶν αὐτομόλων ἐπανήγαγε.

Ωλέτης δὲ ὡς ἐπὶ λῶν αἱ ἀρπαγαὶ ὥσθ τῆ δὲ Κερλ. μὲν, πρὸς ἱεροσολίας ἐφίπτε καὶ πολλὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἀναστημάτων κατακτείναι τῆς αὐτοῦ πολλὰ δὲ τῶν πρὸς τὰς λειτουργίας ἀναγκάων σπῆν, κατῆρας τὴν καὶ πῖνακας, καὶ τραπεζὰς ἀπείσχετο δὲ οὐδὲ τῶν ὑπὸ τῆς σέβασου, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς πημφώτων ἀντατόφωρον. οἱ μὲν γὰρ ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐπὶ μισῶν τε, καὶ πωροκρίσιν τὸ ἱερὸν αἰεῖ. τότε δὲ ὁ ἰουδαῖος, καὶ τὰ τῶν ἀλλοφύλων κατῆρας. πρὸς δὲ τοῖς συμῶντας, ἐλεγχ, ὡς δὲ μετὰ ἀδύας κατῆρας τῶν θῆος, ὑπὸ τῆς θῆος, καὶ τοῖς τῶν ναφ στρατιωτῶν, ἔξ αὐτῶν ἐφίπτεται. ἔξ τῆς καὶ τῶν ἱερῶν οἶνον, ὅ τῶν ἰσχυρῶν οἱ ἱερεῖς ἐφύλαττον ὅτι καὶ ἐκκινῶσαι; μὲν δὲ εἰ τῶν ἐνδοτέρω ἱερῶν, δίνεμεν τῶν πῶν-θαι, καὶ κῆνοι διχα φέμεις, πῶν τοῦ ἱν ἡλείφωτα, ὅ τῶν

τῆς γοῦν

τῇ ῥομῇ τοῖς τὸν ὕπνοισι πᾶς ὁ λαὸς συναπώλετο. καὶ
 τί δὲ καὶ μάστιγι ἐκ διηγήσασθαι τὰς συμφορὰς; ἀλλὰ
 πρὸς ἵπτον ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μανιαῖος ὁ λα-
 ζάρου θυγὰν, ὅτε μίαν ἡμέραν ἐκκεκομίδαι πόλιν,
 ὡς αὐτὸς ἐπεπίστυτο μυριάδας ἑνδεκά νεκρῶν ὅτι
 πνικτοὶ καὶ οὐκ ἐκκομίδαι ὀρθοῦντα, ἀπ' ἧς αὐ-
 τοῖς ἡμέρας παρῆσαντο πεδύσασθαι, τισανισκαίδι-
 κατὴν ξανθοῦ μένος ὅχει παρῆσαν νομίδαις. πέτο
 δὲ ὡς πλῆθος ὑπόρπον, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἱφιστὴς, ἀλλὰ
 δημοσίᾳ μισθὸν δίδουσι ἐξ ἀνάγκης ἡρίθμην. τοῖς δὲ
 λοιποῖς, οἱ προσήκοντες ἵδμενον. ταφὴ δὲ ὡς, τὸ
 προσκομίσαντας ἐκ τῆς ἀσπὸς ῥίψαι. καὶ δὲ τῶν ὅτε
 δόρτας πολλοὶ τῶν ὀπισθίων, τὰς πρὸς τῇ ὑπόρπον
 νεκρῶν ἀπὸ γὰρ πολλοῦ μυριάδας ἑξήκοντα ὅτε ὅτι πυ-
 λαν ἐκείνῃ. τῇ δὲ ἄλλῃ αἰετὸς ὄρετον ἔτι τὸν ἀριθ-
 μόν. μικρὰ δὲ ὀλοοῦνται τοὺς πτωχοὺς ἐκφέρειν, ἱ-
 ληστοὺς συσσωρεύοντας εἰς τοὺς μεγίστους οἰκοὺς, τὰ πλά-
 ματα ὑποκλείειν. καὶ τῇ μὲν αὐτοῦ τὸ μέγιστον προσή-
 ναι τὰ λείποντα, μετὰ ταῦτα δὲ ὡς οὐδὲ πολλοὺς ἐπὶ
 οἷόν τε ὡς ἐκτεταχθείσης τῆς πόλεως, προσελθὼν
 πρὸς εἰς τὸ αὐτὸν ἀνάγκης, ὡς τε τὰς ἀμέρας ἐρ-
 ναίντας καὶ παλαιὸν ὄνδον βοῶν, προσφέρειν τὰ ἐκ
 τούτων σκύβαλα, καὶ πᾶσι ὅφει φορτὸν πάλαι, τότε
 γρη῏σθαι φορτῶν. ταῦτα ῥωμαῖοι μὲν ἀκούοντες, ἡλπί-
 σταν οἱ εὐσαςαὶ δὲ καὶ βλίσποντες, οὐ μετῴουσι ἀλλ'
 ὡσεὶ ὄντος μέγιστος αὐτῶν προσελθόν. πρὸς τὸν γὰρ ὅ-
 ποτ' ἡρώων, ὁ τῇ τε πόλει καὶ αὐτοῖς ἦδη παρῆν.

A denique cum eorum pertinacia desperata to-
 tus populus interiit. Er quid opus est singu-
 latim narrare clades? Mannus Lazari filius,
 transgressus ad Tirim, per unam portam quæ
 sibi credita fuerat centum & quindecim mil-
 lia & octingenta dixit elata cadauera, ex quo
 die castra prope ciuitatem posita sunt, ex die
 quattadecima mensis Aprilis, vsque ad calen-
 das Iulij. hæc autem immensa est multitudo:
 nec tamen ipse fuit appositus portæ, sed pu-
 blicam mercedem diuidens, mortuos ex ne-
 cessitate numerabat. cæteros enim propinqui
 sepeliebant. sepultura autem fuit, claros ex op-
 pido proiicere. Post hunc autem nobiles pro-
 fugi, omnia mortuorum egenorum sexcenta
 millia portis eiecita nunciabant: aliorum verò
 numerum minimè posse comprehendere: cum
 autem pauperibus efferendis non sufficerent,
 congesta in maximis ædibus cadauera esse in-
 clusa, & frumenti quidem modium venisse
 talento. post autem ubi muro circumdata ciui-
 tate, ne herbas quidem legere iam liceret, ad
 hoc necessitatis quosdam fuisse compulso, vt
 cloacas rimarentur, boumque veterem fimum
 alimentum haberent, stercusque collectum,
 quod ne visui quidem tolerabile fuerat, cibis
 erat. Hæc Romani quidem audientes misera-
 ti sunt: seditiosos autem ne videntes quidem
 pœnitebat, sed patiebantur vsque ad ea pro-
 gredi. fatum enim eos reddiderat cæcos, quod
 iam & ipsis imminebat & ciuitati.

ἰσχυροῦντο πάντοτε τὰς ἐλπίδας, ἥντιν αὐτοὶ χαίρουσιν
ταῖς ἐπιβουλαῖς, ἥντιν δὲ ὁρῶντων σέρροντι τὰ τεῖχος,
τῆς δὲ καὶ χεῖρα μέγλη· τὰς δὲ συμπληροῦντων τοῖς
μαῖς πλεονεκτοῦντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι αὐτοὶ τε καὶ λα-
μοῦ καὶ πολέμου καὶ ποσούτων κακῶν δυνάμεντες ἐπα-
νω τὸ ὄψινσμα τῆς ψυχῆς ἐνδαίους ἐχόντες, ὑπερβα-
βαῖον τε καὶ ἀνδρῶν ἀμαρτίαις καὶ ταῖς ὁρμαῖς, ἀνάλω-
τον δὲ τὴν ἐπὶ συμφορῆς δύσθυμια ἐστίν. τὴν δὲ αὐτὴν ὑ-
ποσῆναι διέξια τύχη χερσὶν αὐτοῖς, τοῖς ὑποκακῶν πρὸς
ἐλπίαν ἔπιπορεύουσι· οἱ μὲν οὖν ἐρρωμένους εἰς τὰ ταῦ-
τα ἥντιν χαίρουσιν ἐπιποιῶντο τὰς φυλακὰς. οἱ δὲ πρὸς
τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τὴν ἀντιπάλαν αἶμα καὶ πρὸς τὸ μέλ-
λον, εἰ καταρρίψῃ τὸ τεῖχος, ἡσυχάζοντο. καὶ ὅρῳ
ἐπισηναῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν τοῖς ἐρρωμένοις μέντοι ἐνρά-
τησάν γε τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ πρὸς ἐλπίαν μετα-
λαμπάδων ὅρῳ ἐγγίσαν τοῖς χεῖμασι ψυχρῶν τῆς
ἐλπίδος ὑπερβαῖαν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ, οὐδὲ ἐμνοσῆν ἢ
σκέψας αὐτῶν ἰδοῦναι, καὶ μέγας ἐκ πηδῶντων καὶ δε-
λεμμένων, καὶ καμνυμένων καὶ δέους, καὶ δούλου τ'
οἰσίν, ἐκ ἰουδαίων. τὰ γὰρ ἴδεν τε ἰδοῖς, ὑπέστη ἄ-
μα, ἢ τὸ λῆμα, καὶ ὁρμή, καὶ δρόμος ὁμοῦ πάντων, καὶ τὸ
μηδὲ πείσοντας ἀνασφίξεν. ἀπονώτεροι δὲ αὐτῶν προ-
ελθόντες, ἐπὶ τοῖς ῥωμαίοις ὡς ἐν ἐρρωμένους τὸ συ-
νήθους ὁρῶνται γυμνοῖς. τοῖς μὲν γὰρ σώμασι, καὶ
ταῖς πανοπσίαις, οὕτως ἐφραζάτο τὰ χεῖματα πα-
τόντων, ὡς τὰ περὶ μεθ' αὐτῶν καταλιπὼν πρὸς ἐλ-
πιν. τὴν δὲ ψυχὴν ἐπὶ νόστον ἔχαστος, καὶ μετακινήσας
τῆς ταῖς αὐτοῦ πρὸς θανάτου πρὸς γὰρ τὸ πάσας αὐτῶν ὁ-
ποιοῦντας τὰς ἐλπίδας, εἰ καὶ πᾶσι καὶ φλεβήν τὰ ἐρ-
γα, δυνή τοῖς στρατοῦς ἔχεν αἰδώς, εἰ πάντα κρατή-
σειαν, πανουργία μὲν ἀρετῆς, δόνησια δὲ ὅλων, πλῆ-
θος δὲ ἐμπαιρίας, ἰουδαῖοι δὲ ῥωμαίων. αἶμα δὲ πᾶσι, καὶ
τὰ ἀπὸ νήρια συνήρῃ ἥντιν πρὸς πηδῶντων ἐφραζάτο,
καὶ πᾶσι πᾶσι, τὰ μὲν αὐτῶν, ἐμπόδιον ἴδεν, ὅτι κίνδυνος
τὴν μὲν πρὸς αὐτοὺς ἔχει, ἐπὶ αἰμαλῶντες. ἥντιν δὲ ἐ-
δοτὲρ βίβας ὑποφραζόντων. οἱ μὲν ὅρῳ εἰς χεῖρας
ἐλθὼν τὴν δύταξίαν, καὶ τὸ πύκνωμα ἥντιν πολέμων
καὶ πλεονέκτας, οἱ δὲ τυττόμενοι τοῖς ξυστοῖς ἐπὶ ἀνδρῶν
μου. καὶ τέλος, ἀλλήλους κακίζοντες εἰς διλίαν, αἰ-
χμαρῶν ἀφραζοῖ. νομίζοντες πάντες μὲν ὅτι ἐπὶ χε-
ρσὶν ἴδεν. ἀναχωρησάντων δὲ ἥντιν ἰουδαίων, πρὸς τὸν οἱ
ῥωμαῖοι τὰς ἐλπίδας, βαλλόμενοι πρὸς αὐτοὺς τὸ δὲ τῆς
ἀντιπάλαν, ἐπὶ καὶ σιδηρῶν, καὶ παντὶ τῶν χρηστῶν μὲν
ἰουδαίοις ὑπὸ τῆς ἀνάγκης βίβας. καὶ περὶ γὰρ πολὺ τὰ
τείχεα πεποιθότες, καὶ τὴν ὁρῶντων καὶ προνοῦντες, ὅπως
ἀπώλυν τοῖς ῥωμαίοις πρὸς αὐτοὺς. οἱ δὲ τὴν ἀντιπάλαν τὴν
ἰουδαίων τὴν μὲν πηδῶν τῆς ἀντιπάλαν ὑποφραζόντων
τὰς γυμνάδας δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῆς χεῖρας, καὶ σιδηρῶν ἐλπίσαν-
τες ἥντιν τοῖς θυμαλίοις, ἀντιπάλαν ἐκίμου. καὶ μὲν ὑπὸ χεῖ-
ρὶ τυττόμενοι. ἀλλὰ οἱ μὲν συνεκτὸς βαλλόμενοι, καὶ
πρὸς μεθ' αὐτῶν καὶ δούλων κινδύνων ἐπὶ δυνάμεις, ἐν-
εργῶς παρῆγον τὰς ἐλπίδας. ὡς δὲ ἦσαν ἐλπίτοις, ἐπὶ
ὁρῶντων τὰς πύργους, ἔπειτα τοῖς θυροῖς ὁρῶν-
σαντες ὑπὸ τῶν συμμάχων χεῖρας καὶ μεγάλους, ὑπὸ τῶν
τοῖς θυροῖς, καὶ τῶν πύργων γὰρ λίθους πρὸς αὐτοὺς
πρὸς αὐτοὺς ἐξέτεισαν. ἀνέπαυσαν δὲ νύξ ἐκτέροις, ἐπὶ
ἐν ταύτῃ τὸ τεῖχος ὑπὸ τῶν κελῶν σεσαλευμένον, καὶ ὁ τοῖς
πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ δυνάμεις καὶ δυνάμεις, ἐξ ἀπῆντες ἐπὶ τῶν πύργων.

eorum spes frangebatur, cum aggeres insidiis,
machinae soliditate muri, manus vero confi-
ctus audacia repugnantium superaretur: & pre-
cipue, quod cum seditione famaeque ac bello
totque malis praestantiores Iudaeorum animos
inuenirent, virorum quidem inexpugnabiles
esse impetus arbitrabantur, inuiam vero a-
nimorum magnitudinem quae calamitatibus
aleretur. nam quis eos in rebus secundis susti-
neat, qui malis ad virtutem incitarentur? Illi
quidem propterea cautiùs custodias praepara-
bant. Ioannis autem factio apud Antoniam,
simul & quae futura timebantur, si difficeretur
murus cauebat, & antequam arietes ad-
mouerentur operibus instabat: nisi quia cona-
tus eorum irritus fieret. Aggressi enim cum
facibus aggerem, spe decopti remcauere. Nam
primum ne concordare quidem eorum vide-
batur consilium, paulatim & per intervalla, &
cunctanter, non sine metu proficientium, ne-
que Iudaeorum more, ut breuiter dicam. dec-
rant enim quae propria gentis essent, audacia,
cursus, & omnium simul impetus: & ut non
sine offensione recederent. Languidiore verò
progressi quam solebant, etiam Romanos so-
lito promptiores offendere: qui corporibus
quidem atque armis ira undique aggetes sep-
tere, ut nusquam igni aditum relinquerent: a-
nimum verò ita confirmauerunt, ne quis loco
antequam occumberet moderetur. nam prae-
ter omnium rerum desperationem si etiam il-
lud opus esset exustum, acerbissimus pudor
milites occuparet, si aut calliditati virtus ce-
deret, aut arma temeritati, aut peritia multitu-
dini, aut Iudaeis Romani. Simul autem missi-
lia pro illis faciebant in proficientes delata: &
qui cecidisset, posteriores impediabat, ac peri-
culum antecedentis molliores eos efficiebat.
Qui verò intra teli iactum venire properas-
sent, alij disciplina hostium & densitate per-
territi, alij confixi hastis retrocedebant: & ad
extremum alius alium timiditatis arguens, re-
infecta reuertebantur. Calendis autem Iulij
tentata fuerat expugnatio. Iudaeis autem inde
digressis, Romani machinas admouere: quam-
uis ab Antonia faxis atque igni ferioque pete-
rentur, & quodcunque hostibus telum neces-
sitas attulisset, nam licet multum mœnibus Iu-
dæi confiderent, machinasque contemnerent,
tamen eas applicare prohibebant Romanos.
Illi autem Iudæis studium esse rati, ne muro-
rum infirmitate Antonia laderetur: & fragi-
libus eam fundamentis suspicantes, contra cer-
tabant. Nec tamen quod feriebatur, ictibus
obediebat: sed ipsi quidem crebris in se missi-
libus iactis, cum nullis periculis desuper ve-
nientibus lassarentur, arietum opus urgebant.
cum verò inferiores essent, ac lapidibus fran-
geretur, alijs leuitis super corpora concamefa-
tis, fundamenta manibus, & vextibus sustodie-
bant. Itaq; faxis quatuor obstinato labore con-
cussis, quietem vtriusque nox attulit: & in ea mu-
rus arietibus labefactatus, ex qua parte priori-
bus Ioannes aggeribus insidiando murum sus-
foderat, subsidente cuniculo repente labitur.

Verum præter spem vtrorumque animi affecti sunt. Nam Iudæi quidem quibus mœrorem esse oportebat, quod ruina præter spem acciderat, & aduersus eam præcauti non fuerant, tanquam maneret Antonia confidebant. Romanorum autem inopinatam lætitiā ex celeri subuersione natam, conspectus alius murus, quem intrinsecus Ioannes ædificauerat, citò testinxit. Verumtamen priore facilius oppugnatio videbatur. Tunc enim & ascensum per ruinas promptiorem, & Antonia esse infirmiorē murum qui recens erat, citòque destrui posset arbitrabantur. Neino tamen cum audebat ascendere: quodd ei qui primus id tentauisset, certissimum esset exitium. Titus verò spe atq; oratione putans alacritatem pugnantium excitari, & adhortatione atque promissis sæpe quidem periculorum nasci obliuia, interdum autem mortem solere contemni, in vnum congregatos fortissimos experiebatur dicēs: Commilitones, hortari quidem ad ea quæ periculum non afferunt, appetit & ipsis qui rogantur, & qui eos rogant, ignauie reprehensionem parit. exhortatione autem opus est in solis rebus ambiguis: quippe illa per se quæque, gerere dignum est. Itaq; difficilem vobis in murum esse ascensum ipse confiteor: quodd autem vel maxime oporteat gloriæ cupidos pugnare cum difficillimis rebus, pulchrūq; sit cum laude mori, nec erit infructuosum si qui primi fortiter fecerint, prosequar. Primum quidem vos illud horretur, quodd nōnullos fortasse deterreat, Iudæorū patiens animus, & in aduersis rebus dura constantia. Romanos enim eosque milites, quibus in pace bella discere, in bello autē vincere consuetum est, à Iudæis manu vel animo superari turpissimum est: idq; in fine victoriæ, cum etiam Dei nitamur auxilio. namque offensiones nostræ, Iudaicæ desperationes sunt. Illorum autem clades, fauore Dei vestrisque virtutibus crescunt. Etenim seditio, fames, obsidio, murorumq; sine machinis casus, quid sit aliud quàm in illos ira Dei, nostrūq; adiumentum. Igitur non solum deterioribus inferiores videri, sed etiam diuinum præsidium prodere, vobis non conuenit. Quo pacto autem non turpe videatur, Iudæos quidem quibus non magni pudoris est vinci, qui seruire didicerint, quo minus in posterum id pariantur, mortem cōtemnere: atque in nos medios frequenter excurrere, non victoriæ spe, sed ostentationis gratia: nos autem totius penē terræ marisque victores, quibus etiam non vincere probro habetur, ociosos sedentes, ne semel quidem in hostes aliquid audaciter expertos, famem ac fortunam cum his armis operiri? maxime cum paruo discrimine totum possitis efficere. Denique in Antoniam si ascenderimus, habebimus ciuitatem. Nam & si pugnandum sit aduersum intrus positos, quodd non arbitror, attamen capiti ac respirationi hostium insedere victoriā nobis plenissimā reprimittit. Equidem prætermissa nunc eorum laude, qui in bello cecidere, & immortalitate, qui Martio furore prostrati sunt, ex morbo pacis tempore mortem aliter sentientibus imprecor,

Κεφ. ε. **Τ**οι αὐτὰ ἔτι πρὸς διζήσαντες, τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος ἐδίδασκε ἔτι κινδύνους μέγαθεν. τὸ δ' ἐπὶ σφαιραῖς ἐρατὶ δομένων παβίνοις Τηιομα, γῆρας ὑποσείας, αὐτὴρ καὶ ἡ χεῖρα, καὶ ἡ ψυχὴν ἀρίστοι ἐφάτη. καὶ τοὶ περὶ δὴ αὐτῆς αὐτὴ ὑπὸ γὰρ ὁ σωματικῆς ἐξέως ἢ δι' ἑαυτὸν ἔτι σφαπώτην ἐδίδεκε μέλας μὲν γὰρ ἡ χεῖρα, ἰσχυρὸς, τὸ δὲ σῶμα πεπλημένον· ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῆς ἡρώδου ψυχῇ ληπτὴ ὁ σῶμα, καὶ πολὺ τὸ ἰδίαις ἀλλήθως στυγίαι. ὁρῶντος γοῦδ αἰσάτας, ἐπιδιδόμεναι καὶ σαρ, ἔφη, περὶ οὐμῶς ἱμαυτὴν, ὁρῶντος αἰσάτων τὸ τείχος· καὶ διχομυ μὲν μὴ τὴν τὴν ἰσχυρὴν καὶ τὴν γλώσσῃ, τὸν σὸν ἀκορουθῆσαι τύχη. εἰ δὲ νειμεσηθῆσω τῆς ἐπιβολῆς, ἰδοίμε, μὴ πᾶσαντα παρ' ἐλπίδας, ἀλλ' ἡδὺ σὺ κρείσσον τὸν θάνατον ἡρμήμενον. ταῦτα εἰπὼν καὶ τὴν μὲν ἀρίστην χεῖρα τὸν θυρεὸν ἡδὺ τῆς κεφαλῆς περὶ αὐτῆς, τὴν δεξιὰν δὲ τὸν τείχος ἀσπαστήριον, ἐχέοντα τὸ τείχος, ἐλάττω παρ' ἡμέρας ἔκτειν. εἰποντο δὲ αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων ἐνδεκα μόνον ἱσχυρῶν καὶ ἀσπαστῶν γυνάμμοι. περὶ γὰρ δὲ πολὺ πάντας ὁ αὐτὸς, ὁρμῇ πρὸς ἀμμονίαν γυνάμμος. οἱ φρεσὶ δὲ ὑπὸ τῶν τείχεων, κατηκόντιζόν τ' αὐτοῖς, καὶ βίβισι πάντοθεν ἀπέριαις ἔβαλλον, ἐπὶ τῶν ἐξαίσιον κατέκτανον, καὶ ἐκ τῶν μὲν ἐνδεκα παρίσταντο ἐν τοῖς. ὃ γὰρ παβίνοις ἀπαντῶν τῶν ἀφιεμῶν, καὶ κατακτανόμενος ὑπὸ τῶν βυβίων, οὐ παρέτερον ἐπίχευε τὸ ὁρμῇ καὶ γυνάμμοι ἐπ' ἀκρῶν, καὶ ἐξήλασε τοὺς πολεμίους. καταπλαγῆντες γὰρ αὐτὰ τὸ τε δύσαστοι οἱ ἰουδαῖοι, καὶ τὸ ὁρμῇ τῆς ψυχῆς, ἀμῶν δὲ καὶ πλείους αἰσάτων δὲ ξαντοὶ ἐξάπτησαν. ἐνθα δὲ καταμέμψατο αὐτῶν ὡς φθονοῦσαν ἐπὶ ταῖς ἀρίταις τὴν τύχην, καὶ καλῶν οὐσαν αἰετὰ ὁρμῇ ἐξάττω κατὰ τὸν νόμον. ὁ γὰρ αὐτὸς ὁρμῇ ὅτι ἐκείνη τῆς ἐπιβολῆς ἐσφάλη, καὶ πᾶσαν περὶ πᾶσαν

A quorum anima cum corpore sepultura dam-
natur. Quis enim virorum fortium nescit,
quod animas in acie ferro corporibus absolu-
tas, purissimum elementum æther hospitio re-
ceptas inter sidera collocat: manesque se bo-
nos ac propitios heroas, videndos offerunt
posteris suis? Quas verò morbus corporis ta-
bèsque consumpserit: & si maximè prebris
ac piaculis purgatæ sint, subterranæ tenebræ
operiunt, altræque obliuio suscipit, corporis
B simul & vitæ ac memoriæ sine circumscriptas.
Quod si necessarîo mors homini decreta est,
ad hoc autem omni morbo leuius est, ferri
ministerium, cui non videatur ignauum ne-
gare vsui, quod debito redditurus sit. Et hæc
quidem velut seruari nequeant, vel qui cona-
ti fuerint, profecurus sum. est autem salutis
spes in maximis quoque periculis qui virilem
animum gerunt. Primum enim quod decidit
patet incessui: deinde totum quod ædificatum
C est, facillimè dissolui potest. Votque plures
hoc opus aggredientes, alius alij pro adhorta-
tione fieris atque subsidio: vestræque obstina-
tio breui animos hostium franget: ac fortas-
se nobis, si eam tantum cœperimus, incruen-
ta res efficietur. Etenim ascendentes quidem
nos prohibere scilicet conabûntur. si verò clam
vel etiam per vim aliquid egerimus semel,
quamuis paucos non sustinebunt. Me autem
profectò pudeat, nisi qui primus hoc fecerit
D inuidendum remunerationibus fecero: & qui
vixerit quidem nunc æqualibus præsit: bea-
tissima verò præmia sequantur occisos. Talia
dicente Tito, cætera quidem multitudo pe-
riculi magnitudinem timuit: eorum verò v-
nus, qui in cohortibus militarent, Sabinus
nomine, genere Syrus, vir & manu simul &
animo fortis apparuit: licèt si quis eum antè
vidisset, quantum ex habitu corporis, ne specie
E quidem militem esse credidisset: erat enim co-
lore nigro, exilis habitudine: sed anima quæ-
dam heroica in macro corpore, atque angu-
stior viribus suis habitabat. Cùm primus ita-
que surrexisset, dedo me, inquit, tibi æ-
laci animo Cæsar, & ante omnes in murum
ascendo: atquè opto quidem, vt vires ac volun-
tatem meam sequatur fortuna tua. quòd si cœ-
pro casus inuiderit, scito me non præter spem,
quòd res aliter cesserit, sed quòd sic decreue-
F rim, pro te moriturum. His dictis, & scutum
læua capiti prætendens, strictoque dextera gla-
dio, circa horam diei sextam murum petebat,
sequebantur autem ex aliis, qui soli eius vir-
tutis æmuli esse cupiebant, vndecim viri. Mul-
to autem omnes antecedebat diuino quo-
dam impetu excitatus, cùm de muro custo-
des iaculis & sagittis vndique infinitis appete-
rent, atque ingentia saxa deuoluerent, quæ
nonnullos de vndecim deiecerunt. Sabinus
G autem missilibus occurrens, licèt obrueretur
sagittis, non tamen antè impetum cohi-
buit, quàm summa muri prehenderet, hostes-
que in fugam verteret. viribus enim eius atq;
animi pertinacia territi, plurèsq; ascendisse ra-
ti non steterunt. Qua in re fortunam quis ve-
luti virtutibus inuideat, semperq; præclaris fa-
cinoribus officiat non inculauerit? Siquidè hic
vir neq; ab incepto errauit, & offensione lapidis

cum maximo crepitu pronus decedit. Vnde factum est, ut Iudæi reuerſi, ubi ſolum & iacentem vidēre, ex omni eum parte iaculis pererent. Ille verò genibus nixus, & ſcuto protectus, primò quidem viciſcebatur hoſtes, multòſque ad ſe appropinquantēſ fauciauit: vulnere autem multitudine remiſit dexteram: & ad extremum priuſquam redderet animam ſagittis eſt obrutus, vir dignus pro fortitudine qui meliori fortuna vteretur, pro menſura verò cæpti facinoris cecidit. Cæteri autem tres penè iam ſumma tenentes, obruti lapidibus perierunt, & octo ſauciati detracti, & in caſtra relati ſunt. Hæc quidem tertia die menſis Iulij geſta ſunt.

CAP. II.
Romani
Antoniam
inuadunt, &
à Iudæis re-
pelluntur.

BIduo autem poſt, viginti de numero excubantium per aggeres militum congregati, ligniferum ordinis ſui, & duos quoidam ex ala equitum, & tubicinem vnum ad ſe vocant: non àque noctis hora per ruinas ad Antoniam ocioſè procedunt. occiſis autem primis cuſtodiſus ſomno oppreſſis, murum obtinent, ac buccina ſignum dari præcipiunt: quo cæteri quidem vigilēs ſubitò exuſcitantur, & fugiunt priuſquam multitudinem quæ murum aſcenderat, cernerent. nam & timor illis, & tuba imaginem quandam, ut magnum hoſtium numerum aſcendiſſe crederent, oſtendit. Cæſar autem ſigno audito, properè armat exercitum: & cum ducibus primis liſtorum caterua comitatus, aſcendit. Cum autem Iudæi ad templum interiùs confugiſſent, ipſi quoque per cuniculum irruerunt, quem Ioannes aduerſum Romanorum aggeres aperuerat. Diſpoſitiſque amborum agminum ſeditioſi, tam Ioannis quàm Simonis, arcebant eos ſumma vi atque alacritate repugnandi. ſiquidem excidiſus finem putabant, locum ſanctum penetraſſe Romanos, quod & his victoriæ principium fuit. Ad ipſum autem adytum validiſſima pugna committitur: his quidem templum vi occupare certantibus, Iudæis verò Antoniam verſus eos repellentibus. Et ſagittæ quidem ac hæſtæ vtriſque inutilēs erant, ſtrictis autem enſibus dimicabant. Neque conſlictu diſcerni poterat, ex qua parte quiſque pugnaret, permixtis viris & propter anguſtias permutatis, cum & vocis intellectum magnitudo confunderet, multæque mors eſſet vtrinque, armæque ſimul & cadauera iacentium conculcata frangeret præliantes. Semper autem ſi bellum fluctuans grauafſet alteram partem, poriorum exhortatio & inferiorum conqueſtio naſcebatur. Neque aut fugæ, aut perſecutioni locus erat: ſed propinquæ mutationes conſigentium, & inclinationes permixtè fiebant exercitus. Qui verò inter primos ſtetiſſent, aut occidendi aut moriendi neceſſitatem habebant, quod refugere non dabatur. nam & poſteriores vtriuſque partis, ſuos in fronte vrgebant, nullumq; inter dimicantes bello vacuū interuallum reliquerant. Cum autem Iudæorum animi Romanorū peritiâ vincerent, inque omnino tota acies pelleretur (à nona enim hora noctis ad ſeptimam dici vſque pugnant) hi quidè ſimul omnes excidij

A κρηνης ἐπ' αὐτῷ μὴ μόνον ἴδωκεν κατὰ πύλας. ὅτι στρα-
φύγες δὲ οἱ ἰουδαῖοι καὶ καπνὸν τῶν πυλῶν τὸ αὐτὸ πύ-
λωσιν, πάντοθεν ἰσχυροὶ. ὁ δὲ εἰς τὸν δόρυ δόρυ αἰ-
καὶ πρὸς ἀλυσσάμενος τὸ θυρεόν, τὸ μὲν κατατοῖς ἡμύ-
νατο, καὶ πολλοὶ τῶν πλησιασάντων ἔφωσαν. αὐτὸς δὲ
ὑπὸ πλινθοῦ ἔσκαψεν, παρήκε τὸ δόρυ αὐτῷ, καὶ τὸ λυ-
κρὸν καταδυνάμην τὴν ψυχὴν, κατὰ χεῖρας τοῖς βέλτεσι,
αὐτὸς αἰεὶς μὲν ἀμείνων, καὶ δὲ αὐτὸς τὴν πύλην, πύ-
λων τὴν δὲ καταβολὴν ἀνέλαυνε. τῶν δὲ ἄλλων, ἔκ τινος
τοῖς ἡδὴ πρὸς τοῖς ἀκροῖς ὄντας συνῆψαντες, ἀπὲ-
πτεναι τοῖς λίθοις. οἱ δὲ ὅπως ἔσκαψεν κατὰ σῆ-
ριντες, ἀνέκομιθον εἰς τὸ στρατόπεδον. ταῦτα μὲν
οὕτως, ἔτι παύμενος μὲν εἰς πύλην.

MΕΤΑ τὴν ἡμέραν δύο τ' ἐπεσπασάντων τινὲς ἐπὶ κίβ.:

C τοῖς χεῖμασι φυλάκων εἰκοσι συνῆψαντες, πρὸς
καλὸν τὸν πύλῳ τὰ γύμνασιον σηματοδ-
ον, καὶ δύο πύλας τῶν ἐν ταῖς ἰσχυραῖς ἰσχυρῶν, καὶ σπα-
πυκτὴν ἑκάστην καὶ δὲ ὡς τῆς νυκτὸς ἐν ἑσπέρῳ, πρὸς
βαρύνουσι μὲν ἡσυχίᾳ τῶν ἐρεπίων, ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ
δοποφάξαιτες δὲ τοῖς πρώτοις τῶν φρουρῶν κοιμη-
μένους, κατὰ τὴν τείχεα, καὶ τὰ σπαπυκτὴ σηματοδ-
ον ἐκέλευσαν πρὸς τὸν μὲν ἄλλων φυλάκων ὅς ἀν-
στησις ἀφ' ἡμέρας τῆς ἐσπέρης, καὶ πύλας τὸ πλινθὸν ἐπὶ δὲ
τῶν ἐπὶ βελόνης. ὅτε γὰρ φόβος καὶ ἡ σπαπυκτὴ, πρὸς
ταῖς αὐτοῖς τῶν πλινθῶν ἀναβιβάντων πολέμων
D παρῆναι. καὶ σαρ δὲ τῶν σημείων κατακούσας, ὅς τινες
ἐπὶ τῇ τῇ δυνάμει δὲ ταῖς χεῖμασι, καὶ μὲν τῶν ἰσχυρῶν,
κατὰ τὸς ἀναβάντας τοῖς ἐπὶ βελόνης ἔχον. καταφύγ-
ων δὲ ἰουδαίων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ αὐτοὶ δὲ τῶν δυνά-
μεων εἰσέπιπτον, καὶ ὁ ἰωάννης ὑπὸ τὰ χεῖματα τῶν ῥω-
μαίων ὑπὸ τῶν χεῖμασι δὲ ἔσκαψεν ἀπὸ ἀμφοτέρων εἰς σπα-
πασαὶ τῶν ταγμάτων, τὴν τῆς ἰωάννου, καὶ τῆς σίμων-
ος, εἰρηρὸν αὐτοῖς, οὐδὲ μίαν οὐτὶς ἰσχυρῶν οὐτὶς πρὸς
θυμίας ἐλλείποντες ὑπερβολῶν. πύλας γὰρ ἀλάστορας
ὁ πλάμβανον, τὸ ῥωμαίωνας παρὰ τὴν εἰς τὸ ἱερὸν
ὁ δὲ καὶ αὐτοὶ, τὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν. σπάρτηνται δὲ
καὶ τὰς εἰσόδους, μάχῃ καρτερῇ, τῶν μὲν, κατα-
λαβόντων καὶ τὸ ἱερὸν ἐσβιάζοντων, τῶν δὲ ἰουδαί-
ων ὅς ἀνδυνάμει αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ. καὶ τὰ
βέλτεσι μὲν καὶ ἀμφοτέρων ἀρχῆς, καὶ τὰς δυνάμεις
πρὸς αὐτοὶ δὲ τὰς εἰσόδους συνεπλάκοντο, καὶ καὶ τῶν
συμβολῶν, ἀκροῖς καὶ ὁποτέρων εἰς αὐτοὺς μάχον-
το. παρὰ τῶν μὲν τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ καὶ τῶν εἰσόδων
εἰς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ, τῶν δὲ βίας ἀσπράγξαντες πρὸς
πύλῳ οὐσης δὲ τὸ μέγεθος. φόνος τὸ καὶ ἑσπέρῳ
πολλὴ, καὶ τῶν πύλων τὰς σῶματα καὶ τὰς σπασ-
πύλας πατὲντες, ἔθραυον οἱ μαχόμενοι. αὐτὸς δὲ ἐπὶ ὁ-
πότῃ βελόνης ῥέει ὁ πόλεμος, καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν ἡ
τῶν πλινθῶν καὶ οἱ μὲν δὲ τῶν ἐπὶ τῶν μὲν. οὐτὶς
δὲ αὐτῶν τῶν εἰρηρῶν, οὐτὶς αὐτῶν εἰς, ἀλλ' αὐτῶν
λοι ῥοπαὶ καὶ μετακλήσεις, μαχόμενοι ἐπὶ τῶν πύ-
λων ἀπὸ τοῦ. τοῖς δὲ ἑσπέρῳ γινόμενοι, καὶ τὴν
σκεπὴν ἡ τῶν ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
οἱ γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πρὸς
ἀμφοῖν, καὶ τῶν μάχῃ μαχόμενοι κατὰ τῶν πύ-
λων τῶν δὲ τῶν ἰουδαίων τοῖς θυμῶν τῶν ῥωμαίων
ἐμπεριεί, καὶ κληρονομίας κατὰ πᾶσαν ἡδὲ τῶν ἀπὸ
κίνδυνος

ταξέως, ὑπὸ γὰρ ἐν ἑσπέρῳ νυκτὸς ὥρας, εἰς ἑσπέρῳ τῶν ἡμέρας ἐπὶ τῶν πύλων, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
κίνδυνος

κινδυνον ἐχούσας ἀνδρείας ἐφόδον. ῥωμαῖοι δὲ μέρη τῆς
δυναμικῆς, ἕκαστος δὲ ἐπαναβέβηκε τὰ ταῖς μάταις, καὶ κεί-
νοις ἐπαίνοις οἱ μαχόμενοι, τότε κερταῖν δ' ἀντωνίας
ὑποχρῶν, ὅτι τὴν παρὲν ἔδωκεν.

Κεφ. ζ. **Ι**ουλιανὸς δὲ τις ἐκατοντάρχης ἦν ὑπὸ τῆς βιθυ-
νίας, οὐκ ἀσκητός ἀνὴρ, ὃν ἐγὼ κατ' ἐκείνους ἰσό-
ρησαι τὸν πόλεμον, ὅπλων τὴν ἰμπερίαν, καὶ ἀλκὴν σὺ-
μας, καὶ ψυχῆς ὡς ἀσκήματα πάντων ἀρίστος, ὁ-
ρῶν τοὺς ῥωμαῖους ἐνδιδόντας ἤδη καὶ χακῶς ἀμυ-
νομένου, παρειαῖν δὲ πτόκα τὴν αὐτοῦ αἰσινίαν,
περὶ ἧς αὖ, καὶ νικῶντας ἤδη τοὺς ἰουδαίους, εἰπέ-
ται μόνος, μέχρι τῆς τῆς ἐνδοτίου ἱερῶν γυνίας, ἐδού-
ρα δὲ τὸ πλῆθος ἀθροῦν, οὔτε τὴν ἰχμύ, οὔτε τὴν τὸλ-
μάν ἀνδροπνίαν ὑπολαμβάνοντες. ὁ δὲ δὲ μύσων
τὴν σκεδανυμένην ἀλλοτρίαν ἀλλήν δὲ τῶν, ἐφόνδον τοὺς
καταλαμβάνομένους, καὶ τῆς ὁφείας ἐκείνης, οὐδὲν
ἔτι τῇ κησάει θαυμασιώτερον, ἢ τῆς ἀλλοῖς παρί-
στη φεικῶς ἵσταν. ἐδιδάκετο δὲ ἄρα καὶ αὐτὸς ὑπὸ
τῆς ἐμμελίας, ὡς αὐτὸν ἐξαρτυρῶν ἠντιπὸν ὄντα.
καὶ δὲ ὑποδύματα παπαρμένα πυκνοῖς καὶ ὀξείσιν ἡ-
τοῖς ἔχον, ὡς πρὸ ἄλλων ἐρασιπῶν ἔχουσιν, καὶ
κατὰ λιδοστροφῶν εἰχόν, ὑπολιδομένην πρὸς δὲ
ὑπὸ ἡμῶν κατὰ τῆς παντοπίας ἡχοῦ, τοὺς φά-
ροντας ὁπιστρέφει. καὶ ἦν ἡδὲ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ αἰσινίαν ῥω-
μαίων, ἡρδὴ βρῆναι τὰν δρι δεισιάντων. οἱ δὲ ἰου-
δαῖοι ὡς ἐπὶ αὐτὸν ἀθροῖ, τοῖς τε ξυστοῖς, καὶ τῇ
ῥωμαϊκῇ πάντοθεν ἔπαυον. ὁ δὲ πολλὴν μὲν τῇ θυρεῶν
σίδηρον ἔξεδίχετο. πολλὰς δὲ ἀσπίδας περικέ-
σας, ὑπὸ τῇ πλῆθους ἦν τυπτόντων ἀντετάπη, καὶ
καί μιν δὲ ὅμως, ἐν ὑπὲρ τῇ ξίφει πολλοὺς, οὐδὲ δὲ
ἀντιπρὸς ταχέως, τὸν τε κερταῖν καὶ τῇ θάλασσῃ παρὰ
γυμνῶν, πάντα τὰ χεῖρα πρὸς σφραγῶν, καὶ τὸν αὐ-
χίνα συνίλκων, μέχρι κοπὸν ὁμῶν αὐτῇ ἦν ἄλλων
μελῶν, καὶ μελῶν πρὸς σφραγῶν πολλῶν, ἐν ἑ-
καστῇ. δεισιάνων δὲ πᾶντος εἰσῆναι κησάει ἀνδρὸς οὕτως
ἐκείνου, καὶ ἐν ὁφείας ποσὺ τὴν φρονόμῳ. καὶ αὐ-
τὸν μὲν ὁ τόπος διέκλειε τὴν βοήθειαν ἐνέλονται, τοὺς δὲ
ναυαγίους δὲ κατὰ πλῆθους. ἰουλιανὸς μὲν οὐκ πολλὰ
δυσδιαιτάσας, καὶ ἦν κτεναιῶν ὀλίγους ἀπληγῶς
καταλιπὼν, μάλιστα ὑποσφάττεται, μέγιστον οὐ ὡς
ῥωμαῖοις καὶ κησάει μόνος, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῖς πο-
λιμίοις καὶ καταλιπὼν ἰουδαῖοι δὲ καὶ τὸν κερταῖν
ἀρπασάμενοι, πάλιν τοὺς ῥωμαῖους εἰπόντα, καὶ κα-
τακλείουσιν εἰς τὴν αὐτοῦ αἰσινίαν. ἡγωνίσαντο δὲ ἔξ αὐ-
τῇ ὁπισπῶν καὶ ταῦτ' ἅπαντα τὴν μάχην, ἀλεξάει μὲν
τε καὶ γυφθῶν τὴν ἰωάννου τῶν ματῶν. ἐν δὲ τῇ
ἐν ὁπισπῶν, μελῶν τῇ, καὶ ὁ τὴν μέρτων ἰου-
δαῖος, καὶ σὺ δὲ ὡς ἰακωβῶν, ἦν ἰδουμαῖος ἡγεμὼν,
ἦν δὲ ἡλῶν ἦν ἀδελφοὶ δύο, παῖδες ἰακωβῶν, σίμων
τὴν καὶ ἰούδας.

Κεφ. η. **Τ**ίτος δὲ τοῖς μὲν σὺ αὐτῶν ἐρασιπῶν, κατα-
σκάπτειν πρὸς ταῖς τοῖς θυμῶν τῆς αὐτοῦ
πίας, καὶ τῇ τῇ δὲ ἡμῶν πᾶσι ῥαδίαν τὴν αὐτοῦ δὲ ἐπὶ-
ζειν. αὐτὸς δὲ τὸν ἰωσήπον ὡς ἀσκήματα, ἰππύσο
δὲ ἐπ' ἐκείνης τῇ ἡμέρᾳ, παρὲν δὲ ὡς ἰππῶν ἀσκη-
μάτων, τὸν ἐν ὁφείας καὶ κατὰ μὲν, ἀνδρῶν ὑποπῶν
δὲ καὶ κατὰ μὲν τῇ τῇ, καὶ τῇ δὲ μὲν τὸν τὸν δὲ αὐτοῦ
ἀνδρῶν, ὡς εἰ καὶ τῆς αὐτοῦ τῆς κατὰ μὲν, κατὰ μὲν τῇ
καὶ κατὰ μὲν, ὡς εἰ καὶ τῆς αὐτοῦ τῆς κατὰ μὲν, κατὰ μὲν τῇ

A periculum pro nutrimento virtutis habebant:
Romani verò exercitus parti (nondum enim
ascenderant legiones, illisque spes pugnan-
tium nitebatur) satis esse visum est in praesentia,
Antoniam obtinere.

Iulianus verò quidam centurio ex Bithy-
nia non ignobilis, quem in illo bello & armorum peritia & viribus corporis & animi
spiritu omnium fortissimum ipse cognoui, v-
bi Romanos iam cedere & malè repugnare
cōspexit (propter Titum autem apud Antonia
stabat) subito profiliit, iamque ludæos vincen-
tes solus ad interiorem vsque templi angulum
persecutus est. Fugiebat autem vniuersa mul-
tudo, neque vim eius neque audaciam homi-
nis esse opinantes. At ille per medios ruens,
quos alios alio disiecerat, ipsos quos occupaf-
set interficiebat: & a facie nihil Cæsari admi-
rabilius, aut aliis horribilius visum est. Verū
& ipsum profecto fata persequantur, quæ ab
homine vitari non possunt. Calceos namque
habens, creberrimis atque acutis clauis, ut cæ-
teri solent milites, fixos, dum strato faxeis
cruentis solo curreret, labitur: magnoque cum
armorum sono deiectus, in tergum fugientes
reduxit. Et Romanorum quidem clamor ex
Antonia sublatu est, salutis eius metuentium:
Iudæi verò multi simul gladiis & hastis vndi-
que feriebant. Ille autem multam quidem ferri
vim scuto excipiebat: sæpè autem conatus e-
rigere se, percutientium multitudine reuolu-
tus est, & iacens tamen gladio multos perculit.
nec enim citò peremptus est, quando galea &
thorace omnia membra neci opportuna sept-
erat, nanque diu ceruicem contraxerat, donec
concisis aliis eius membris remisit vires, cum
ei nemo auderet succurrere. Nimius autè dol-
or Cæsarem tenuit, vbi tantæ fortitudinis vi-
rum in conspectu tantæ multitudinis vidit oc-
cidi: & quòd locus se quidè intercludebat au-
xilium ferre cupiètem: alios autem, ne possent,
metus impedièbat. Iulianus igitur diu cū mor-
te luctatus, cū non paucos interfectorum suo-
rum faucios reliquisset, ægrè peremptus est;
magna sui gloria, non apud Romanos tantùm
& Cæsarem, verum apud hostes quoque re-
licta, Iudæi verò etiam mortui raptò corpore,
Romanos in fugam versos, in Antoniam con-
clusè. Fortiter autem in eo prælio decertauè-
re, Alexas quidem & Gypthæus, ex agmine
F Ioannis, ex parte verò Simonis, Malachias, &
Mertonis filius Iudas, & Sosæ filius Iacobus,
dux Idumæorum: Zelotæ verò fratres duo fi-
lij Iairi Simon & Iudas.

Titus autem militibus suis imperat Anto-
niaz fundamenta dituere, facillèque
ascensum cuncto exercitui præparare. Ipse
verò Iosepho ad se vocato (nanque audierat eo
die qui erat mensis Iulij septimus decimus, di-
uinam obseruantiam, quæ entelechismos vo-
catur: virorum penuria defuisse, & quæ re popu-
lum nimis dolere) iterum dici Ioanni præcepit
quæ antè mandauerat: quòd etiam si quis cum
pugnandi sæuus amor teneret, cum qua place-
ret ei multitudine, ad bellum progredi liceret.

CAP. III.
De Iuliani
Romani mi-
litis insigni
fortitudine.

CAP. III.
Iosephi ora-
tio pro de-
ditione Iu-
dæorum, &
profugium
eorum.

LIII 3

effrenatis animis vterentur. Dux autem his pudor erat, illis necessitas. nam & amittere Iudæos, veluti laqueis irretitos, Romanis turpissimum videbatur: & illi vnam spem salutis, si murum vi pertumpere possent, habebant. & quidam ex ala equitum, Pedanius nomine, Iudæis in fugam versis, atque in vallem coactis equo in aduersum montem à latere incitato præteruectus, rapit vnum ex hostibus fugam petentem, iuuenem, & grauem corpore, & armis vndique septum, talo comprehensum. B. Tantum se inclinauit equo currente, tantamque dexteræ vim irémque cæteri corporis, & equestris peritiæ demonstrauit. Ille quidem tanquam munus aliquod rapuisset, captiuum ferens, ad Cæsarem venit. Titus autem vires eius, qui ceperat admiratus, & captiuo, quia murum aggredi tentauerat supplicio tradito, ipse templi oppugnationem curabat, utque aggeres maturè fierent perurgebat. Inter quæ Iudæi aduersis præliis malè tractati, tumescen- te paulatim bello & in templi serpente perniciem, sicut in putrefacto corpore assolet, membra peste occupata, præuenientes ne vltius procederet, absceindabant. Porticus enim parte, quæ ab Aquilone in Orientem pertinens Antonix iungebatur, iucens, deinde ad x. ferè cubitos abruptè, immisso sanctis incendio manibus suis. Biduo autem post, prædicti mensis vicesimo & quarto die, Romani porticum inflammauère: & vsque ad quartumdecimum cubitum igne progresso, Iudæi similiter culmen abiiciunt, neque omnino recedentes ab operibus, & Antonix continentix dirimentes, cum liceret eis ac deberent incendium prohibere. Itaque immisso igne, cursum eius otiosè pro sua vtilitate metiebantur. Circa templum autem nunquam prælia cessauère: sed frequens erat paulatim contra se excurrentium pugna. Iisdem autem diebus, quidam ex Iudæis, vir & corpore brevis, & vultu despicibilis, tamque genere quàm rebus aliis vilissimus, Ionathas nomine, progressus ad Ioannis pontificis monumentum, cum alia multa superbè ad Romanos prolocutus est, tum quem fortissimum haberent ad singulare prælium prouocauit. At qui contra steterè, multi quidem dedignabantur: erant autem inter eos (vt assolet) etiam, qui timerent: quosdam verò non inconsulta mouebat ratio, cum mortis cupido non debere configere. Nam qui de salute desperassent, eos neque cautos impetris habere, neque Deum veteri: & cum his in discrimen venire, quos neque vincere magnum sit, & vinci cum de- honestamento periculofum, non fortitudinis, sed ferocitatis videri. Quum autem diu nemo procederet, multaque Iudæus eorum timidi- tati illuderet, homo arrogans & superbus, Romanus ex ala equitum nomine Pudens, insolentiam eius exolus, fortasse autem etiam corporis breuitate sublatus, inconsultè profiliit: & cæteris commissa cum eo pugna risum præbuit, à fortuna proditus. Lapsus enim Ionathas interfecit: deinde pede supra mortuum posito, læua scutum, dextera-

A τοῖς θυροῖς ἀκαταχίτοις. ἐρατή γὰρ δὴ τῇ μὲν αἰδῷ, τῇ δὲ αἰάτῃ. τότε γὰρ ὤξαφέναι ἰουδαίου ἀσπερ ἀρουσὶν ἐν εἰλημμένοις, ῥωμαίοις ἀγχοῖσι ἐδύκει, καὶ καίτοι μίαν ἐλπίδα σωτηρίας εἶχον ἐν βασιλείᾳ ῥή- ξαν τὸ τεῖχος. καὶ τῇ ὀπῇ ἀσείρης πρὸς ἰππεῖων πιδά- νισ· τοῦτο μὲν, ῥεπομένῳ ὅδῃ τῇ ἰουδαίων, καὶ κτ' ἢ φάρμαχος στυγερῶν ὀνείρων, ῥόδιον ἐκ πλαγίου παρι- λαίνων πρὸς ἵππον, ἀρπάζει πρὸς φάροντα τῇ πολέ- μῳ νειάτῃ, σιβαρόν τ' ἄλλως τὸ σῶμα, καὶ καταπνύ- σμενον δραξάμενος ἐκ τ' σφυγῶν. πρὸς τὸν μὲν ἑαυτὸν ἐκτρέχοντες ἐπέκλινε τ' ἵππον. τοῦτον δὲ ἐπιδείξαντο ὃ τὸ δειχάς τ' ἴππον, ἔτι τοῦ σώματος, ἐπὶ δὲ ἐμ- περίας ἰππικῆς. ὃ μὲν ἔν ὧσιν ἐπὶ κειμήλιον ἀρπα- σάμενος ἢ καὶ φέρον καί σαρξ τ' αἰχμάλωτον. πῶς ἢ τ' μὲν λυθέντα τ' δυνάμειος θανάτου, πρὸς τὸ λυθ- εντα δὲ φέει τὸ τεῖχος ὅτι χηρήσει καλὰς καλὰς. σαρξ, αὐτὸς ἐν ταῖς φέει τὸ ἱερὸν ὁ γαμάχος ὡς, καὶ τὰ χρώματα κατὰ πρῶτον.

C. E. N. ὃ ἰουδαῖοι κακούμενοι τ' συμβολαῖς, αἰετὰ κτ' κτ'. ὀλίγον κορυφωμένοι τ' πολέμῳ, καὶ τῇ ἀσπίδι σφύ- σοντες, καὶ ἀπὸ σπηλαιῶν σῶματός, ἀπὸ κοίτης τὰ ἐρεθισμὸν μέλη, φθάνοντες τ' εἰς τὸ πρὸς τοῦ μὲν. ὃ γὰρ βορέα, ἔτι δὲ δύσι σοὰς τὸ σωματικὸς τῶν αἰσθησῶν ἐμφορήσαντες, ἐπειτα ἀπὸ ῥήξεως ὁ- σον πῆχες εἴκοσι, ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀρξάμενοι καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα. καὶ δὲ ἡμέρας δύο, πρὸς τὴν καὶ εἰκάδι τὴν ἐρεθισμὸν μέλος, τῶν πλησίον σοὰς ὑποπαρασ- ῥωμαιοί, καὶ μέγας πανταχόθεν πηχὺς ἐρεθ- ῖστος τὴν πύρε, ὑποκόπτουσι ὁμοίως ἰουδαῖοι τῶν ὀρεφῶν, μήτε καὶ πρὸς ὅξιν αἰμαῖοι τῇ ἔρ- γων, καὶ τὸ πρὸς τ' αἰσθησῶν σωματικὸς αὐτῶν διαρρε- τics. διὸ καὶ παρὸν καλύειν ὑποπαρασῥαται. οἱ δὲ πρὸς τ' ἐμβολῶν τὴν πύρε ἡρεμίσαντες, τ' τοῦ μὲν ἐνέμνησαν αὐτῶν, σφίσι χηρσίμως. φέει μὲν δὲ τὸ ἱερὸν, οὐ δὲ ἴ- E. πον αἰ συμβολαῖς, σωματικὸς δὲ ὡς καὶ μέγας ἐκδύσαντες ἐπ' ἀλλήλους ὁ πόλεμος.

K. T. ὡς ἰουδαῖοι δὲ πρὸς καὶ πρὸς ἡμέρας, αἰετὰ καὶ τῇ σῶμα βραχέ, καὶ τῶν ὀνείρων ἀκαταφρόνητος, χροὺς τὸ ἐνέει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀσπιδι, ἰωνάθης ἐ- καλεῖτο, ἐρεθισμὸν κατὰ τὸ πρὸς ἀρχιερέως ἰωνάθου μημαῖον, ἀλλὰ τὸ πολλὰ πρὸς τοῖς ῥωμαίοις ὑφρη- φαίως ἐφθίγγο, καὶ πρὸς αὐτῶν εἰς μονομα- F. χίαν ἐρεθισμὸν. τῇ δὲ ταύτῃ ὥστατα γένεσι, οἱ πολλοὶ μὲν ὑφρηφάου. ἵσταν δὲ οἱ κατὰ τὸ εἰκὸς ἐδεδίκεσαν, ἥπ' ἐπὶ γὰρ μὲν πρὸς καὶ λοχισμὸς οὐκ ἀσυνέτος, θανάτῳ τὴν μὴ συμπολίκεσθαι, πρὸς δὲ ἀπα- γνωκότας τῶν σωτηρίας, ταῖς ἄλλα ἔτις ὁρμῆς ἀ- ταμνίτοις ἐχθρῶν, καὶ τὸ θῶον ἐδυσώπητον, τότε ὥστα- βάλλεσθαι πρὸς οὐδ' ἔτι νικᾶν ἐμὴν, ἔτι αἰχμή- νης τὸ ληφθῆναι σφαλερὸν, οὐκ αἰδρίας, ἀλλὰ θε- σῶντες εἶ. μηδὲ εἰς δὲ ὅτι πολὺ ἐρεθίσοντο, καὶ G. τὴν ἰουδαίου πολλὰ κατακέρτομον αὐτῶν εἰς δειλίαν, ἀλλὰ γὰρ πρὸς ἑαυτῶν σφόδρα, καὶ τῇ ῥωμαίων ὑφρηφάου, πούδης πρὸς ὄνομα τῇ ἐκ ἱλκς ἰππεῖων βδελυξάμενος αὐτὰς τὰ τὴν ῥήματα, καὶ τὸ αὐτὰς εἰκὸς δὲ, ἔτι πρὸς τ' βραχύτητα τ' σῶματος καὶ τ.

К-Ф. 11.

Ksp. 40.

F huic ornamēto fuit calamitati : & quamuis
figillatim digni sint memoria , qui periēre , om-
niū tamē fortissimus demonstratus. Quē lu-
dæi quidē , & quia fortis erat , & quia interfice-
re eum cupiebāt , ad se descēdere promissā fide
hortabantur. Frater verd̄ eius Cornelius , qui ex
altera parte stabat , ne gloriam suā Romanā-
que militiā dehonestaret orabat : cui magis ob-
temperauit , sublatōq; altius gladio , vt ab vtri-
que partibus cerneretur , semetipsum occidit.

G Eorū autē quos ignis obfederat , Artorius qui-
dā , calliditate seruatus est. Appellato enim clara
voce Lucio quodā , commilitone & contuber-
nali suo : hæredem te , inquit , relinquo totius
patrimonij mei , si me exceperis. Cū autem il-
le prompto animo accurrisset , ipse quidē ,
qui se in eum proiecerat , vixit : Lucius verd̄
pondere oppressus , constratōque lapidibus

ος, ο μὲν ἐπ' αὐτὴν τινεὶ θύκῃς, ἔκτοτε. ὃ δ' αὖτε ἀμφοτέρω

καὶ τὸ λιμὸν μᾶλλον ἐξέκειον οἱ θυμοὶ, σύμβουλον λαβόντα τὴν ὁρμήν μὴ τῆς αἰσχύνης, ὅτι τὴν φύσιν ἔχεται, καὶ τὸ τέκνον ἡ δὲ αὐτῇ πατρὶς ὑπομάσθη, ἐν ἀρπασαμένῳ βρέφει ἐπὶ ἀθλίῳ ἐν πολέμῳ καὶ λιμῷ καὶ σέσση, πῶς στερήσεται; τὰ μὲν ὠδυνῶν ῥωμαῖοις, δὲ αἰεὶ καὶ ζήσονται ἐπ' αὐτοῖς. φθάνει δὲ καὶ δολοφονία ὁ λιμὸς, οἱ κατασπασαὶ δὲ ἀμφοτέρω χαλεπότεροι. Ἰδοὺ γὰρ μοι ἔσοφον, καὶ πῶς κατασπασαὶ εἰσιν, καὶ τῶν βίῳ μύθοις, ὁ μόνος ἡλείπει. τῶν ἰσχυρῶν συμφοραῖς, καὶ τοῦ ἀμφοτέρω χτείνει τὸν ὄν, πρὶν ὅτι πῶς κατασπασαὶ, τὸ μὲν ἡμῶν κατεδίφει, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ ἡμετέρας ἐφύλαττε. δὲ δῖος δὲ οἱ κατασπασαὶ παρῆσαν, ὅτι ἂν ἀδελφὸν ἐνίσταται ἀπ' αὐτοῖς ἡ πείλῃ, εἰ μὴ δείξει τὸ ὠδυνῶν ἀδελφόν, ὑποσφάξει αὐτὸν δὲ δῖος. ἡ δὲ ἐμὴ ἀντιπῶς εἰσπύσεται καλὴν πετηνηκῆναι. τὰ λείψανα τῶν τέκνων διακλύψαι. τοῦ δὲ δῖος οὐκ ἔστιν ὅφρ' ἐν ἑκατοσὶ ἦρει, καὶ ὠδυνῶν τὸν ἐπὶ ἐπιπύρασσαν. ἡ δὲ ἐμὴ ἔφη τὸ τέκνον γήσεται, καὶ τὸ ἔργον ἐμὸν. φάσκει, καὶ γὰρ ἐγὼ βίβωκα. μὴ γάρ ποτε μὲν μαλακότερον ἴνα μὴ, μὴ τοὺς συμπαθεῖς τεροὶ μηδὲν. εἰ δ' ὅμως δὲ σέβει, ὅτι ἐμὴν ὑπερφρονεῖ θυσιῶν, ἐγὼ μὲν ἡμῶν βίβωκα. ὅτι λοιπὸν δὲ ἐμὴ μὴ ἀνάγει, καὶ ταῦτα οἱ μὲν ἑμὸν ὅτι ἐξήσαντες πρὸς τὸν δῖον, καὶ μὴ τις ταύτης τῆς ἔσοφης τῇ μητρὶ παρὰ χαλεπὸν αἴτιον. αἰετὴν δὲ δῖος ὅλην τὴν μύθοις ἡ πόλις, καὶ πρὸς οὐ μὲν ἔκαστος τὸ πάθος λαμβάνει, αἰετὴν αὐτῇ καμνοτομῇ δὲ ἰσχυρῶν. αὐτὴ δὲ τῶν λιμῶν τῶν πᾶσι τὴν θάνατον ἦν, ὅτι μακαριστὸς τῶν φθασάντων, πρὶν ἀκούσασθαι, καὶ δεῖσθαι καὶ τῇ λικυῖται. ταχέως δὲ καὶ ῥωμαῖοις διηγήσθη τὸ πάθος. τῶν δὲ οἱ μὲν ἠπίεσαν, οἱ δὲ ἀντίεσαν, τοὺς δὲ πολλοὺς εἰς μίσος τῶν ἑθνῶν σφοδρότερον σπείρειν πρὸς ἑαυτοὺς. καὶ σαρ δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ πρὸς τοῦτου τῶν θείων, φάσκων ὠδυνῶν μὲν αὐτῶν ἰουδαίους εἰρήνην, καὶ αὐτονομίαν πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ πάντων ἀμνηστίας τῶν τοπολημῶν. ταῦτα δὲ αὐτῶν μὲν ὁμοιοῦς εἴσιν, αὐτῶν δὲ εἰρήνης πόλις, πρὸς κόρον δὲ καὶ δὲ θλίψας, λιμὸν ἀρεσυνάτους; ἰδίαις δὲ χερσὶν ἀρξάμενους καίεν τὸ σπυρτοῦ μὲν ὅφ' ἡμῶν ἰσχυρῶν, αὐτοὺς δὲ καὶ τοιαύτης πρὸς αἰσίου. καλύψει μὲν τοῖς τῶν τεκνοφραγίας μύθος, αὐτῶν τῶν πατρίδων πᾶσι, καὶ οὐ καταλείψει ὅτι τῆς οἰκουμένης ἡλικία καθορᾶν πέλει, ἐν ἡμετέροις οὐτὶς εἴσονται πρὸς ἑαυτοὺς μὲν τοῖς πρὸς μητέρας πατέρας τὴν τοιαύτην τερφίαν, οἱ καὶ μετὰ τῶν λικυῖται πᾶσι μὲν οὐκ ἐν τοῖς ὅπλοις. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω διέξω, ἐν ἐνός καὶ τὴν ὑπόγνωσι τῶν ἀδελφῶν οὐ γὰρ ἂν ἐν στερηθῶν τοῖς πάντα πρὸς πᾶσι θότας ἐφ' οἷς εἰκὸς ἔστι μεταβαλεῖται, μὴ παδοῦσαν.

Κεφ. β.

Η δὲ τῶν δύο ταγματῶν σπυρτοῦ λικυῖται τὰ ἡμέτερα λαὸν μένος ὁ γὰρ, πρὸς αὐτῶν ἐκτέλει τοῖς κειοῖς κατὰ τὴν ἐπείκειν ἐξέδρα, τὴν ἔσονται ἰσχυρῶν. πρὸς δὲ τοῦτον ἐξ ἡμέτερας ἀδελφῶν πρὸς ἐπείκειν πασῶν ἐλπίσιν τυπῶνται τὸν πόλεον, οὐδὲν ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ταύτης καὶ τῶν ἄλλων τὸ μέγεθος, καὶ ἡ ἀρμονία τῶν λίθων ἡ ἀμείνων. τῆς δὲ βορείου πύλης ὑπερυψώθη ἔτεροι τοῖς δεξιῶν, καὶ πολλὰ παλαιωθῆσαντες, τοῖς ἑμῶν λιθῶν ἐξέκλυσαν αἰετὸς δὲ ὑπὸ τῶν ἐπείκειν καὶ διέμεινεν ἡ πύλη, μέγας τὰς δὲ τῶν ἐργαίων, καὶ τῶν

A Plus verò quàm fames iracundia succendebat. Igitur vi animi de necessitate impulsâ, rebus aduersis contra naturam excitatur : raptòque filio, quem latentem habebat : miserum te, ait infans, in bello & fame & seditione cui te seruauero? Apud Romanos etiam si vixeris, seruiturus es : fames autem præuenit seruitutem : his verò seditiosi sæuiore sunt. Esto igitur mihi cibus, & seditiosis furia, & humanæ vitæ fabula, quæ sola deest calamitatibus Iudæorum. B Et hoc simul dicens, occidit filium, coctumque medium comedit, ad opertum verò reliquum seruauit. Ecce autem aderant seditiosi, & contaminatissimi nidoris odore capti, mortem ei statim, nisi quod parasset, ostenderet, minabantur. Illa verò bonam partem se reseruasse respondens, aperit filij reliquias. Illos autem confestim horror cepit atque dementia, visuque ipso diriguerunt. At mulier : & hic, inquit, est verè filius & facinus meum. comedit enim & ego comedi. Nolo ut sitis aut femina molliores, aut matre misericordiores. Quod si vos pietatem colitis, & mea sacrificia repudiatis, ego quidem comedi, reliquum eius me manebit. Post hoc illi quidem tremantes exierunt, ad hoc solum timidi, vixque hoc cibi matri celsere. Mox autem repleta est eo scelere tota ciuitas : & vnusquisque ante oculos sibi cladem illam proponens, tanquam hoc ipse admisisset, horrebat. Ab omnibus autem quos fames vrgebat, propinabatur ad mortem : & beati appellabantur, qui priusquam id paterentur interissent. Circa autem Romanis etiam nunciata est illa calamitas. eorumque alij non credebant alij miserabantur, multos autem vehementius eius gentis odium cœpit. Cæsar autem super hoc Deum placabat : siquidem Iudæis pacem obtulisset, eisque liberam proposuisset omnium obliuionem, quæ commiserant. Illos autem pro concordia seditio- nem, bellum pro pace, pro satietate atque opulencia famem optasse : & qui propriis manibus templum, quod ipse eis seruasset, incendere cœperant, huiusmodi alimentis eos esse dignissimos. Veruntamen scelus huius nefandi victus, ruina sese patriæ operturum, neque relicturum in orbe terræ, vt sol inspiciat ciuitatem, in qua matres sic vincerentur. Ante matres autem patribus huiusmodi alimenta deberi : qui nec post eiusmodi clades arma deponerent. Simul hæc dicens, desperationē hostium reputabat, nec eos sanam mentem recepturos existimabat, qui cuncta iam pertulissent, quibus antequam paterentur, mutare sententiam sperabantur.

O Ctauo autem die mensis Augusti, cum duæ legiones aggeres perfecissent, ad ex-
hedram Occidentalem templi exterioris ad-
mouerunt arietes iussit : cum quibus ante sex, qui
firmissimus erat aries, parietē sine intermissio-
ne pulsando, nihil omnino profecisset. Verum
& huius & cæterorum magnitudinē structura
lapidum superabat. Septentrionalis autem por-
tæ alij fundamenta suffodiebant : multumque
fatigati, exteriores tantum lapides euellere po-
tuerunt, ab interioribus autem portæ sustineba-
tur, tamq; diu mansere, donec instrumentorū &

CAP. IX.
De expugna-
tione muri,
& incendio
templi.

Κερ. πλ.

Ктф. №5.

CAP. X.
Quædam
um tem-
lum incē-
um est in-
ito Tito,

sine ordine concitato. Cæsar autem voce simul ac dextera pugnantis signo dato ignem iubebat extingui. Sed neque vox eius audiebatur, quoddam aures eorum maior clamor obstrueret, nuntumque dexteræ non attendebant, cum alios bellum, alios ira distraheret. Introcurrentium verò agminum impetum, non præcepta neque interminationes continebant: sed quod furor eos duceret, sequebantur. Ad ipsos autem introitus conferti, multi quidem sese inuicem conculcabant: multi verò ardentibus adhuc & fumantibus porticum incendentes ruinis, eadem quæ victi patiebantur. Cum verò ad templum accessissent, edicta quidem Cæsaris non audire simulant, præcedentem quisque ut ignem immitteret hortabatur: seditiosis autem iam subueniendi quidem spes nulla erat, sed fuga & cædes omnia possidebat. Magna verò populi multitudo inualida & inermis, vbicunque occupari fuerant, interficiebantur. Et circum aram quidem ingens mortuorum numerus congregabatur: per gradus verò templi, & sanguis multus profluebat, & eorum corpora, qui supra ceciderant delabebantur. Cæsar autem ubi neque impetum insipientium militum continere poterat, & flamma dominabatur, intro cum rectoribus ingressus, & sanctum templi, & quæcunque illic erant aspexit, ea quidem quæ apud alienigenas erant fama meliora, iactatione verò & opinione domestica non minora. Cum autem flamma nondum ex vlla parte ad interiora penetrasset: nec membra, quæ circum templum erant depasceretur, quod erat verum, existimans adhuc illud posse seruari, & ipse prosiluit, militesque rogare, ut ignem restingerent conabatur: & Liberalem centurionem de stipatoribus suis; fuisse multatos, qui non obedirent iussit arcere. Illorum autem furor bellique imperus quidam vehementior, ludæorumque odia, & Cæsaris reuerentiam & prohibentis metum superabant: plerosque autem prædæ spes incitabat, suspicantes intus omnia pecunia referta esse: quoniam fores auro factas conspicerent. Præterea quidam miles ex his, qui intrauerant, cum Cæsar ad inhibendum incendium cucurrisset, ignem iam cardinibus portæ subiecerat. tumque subito, postquam flamma intus apparuit, & duces cum Cæsare discedebant, & stantes extrâ succenderent nemo prohibebat. Templum quidem hoc modo indito Tiro exurit. Sed quâuis hoc multum quis descendendum putet, ut opus omnium quæ audiimus, aut vidimus maxime admirabile, tam extructionis genere, quàm magnitudinis, itemque munificentie in singulis rebus, & gloriæ quæ de sanctis habebatur, maximum tamen ex fato capiet solatium: quod ut animalibus, ita operibus locisque fatum sit ineluctabile. Mirabitur autem in eo etiam circumacti temporis rationem & fidem. Nam & mensum, ut dictum est, eumque diem servauit, quo primum à Babyloniis templum erat incensum. Et à prima quidem structione templi, quâ Solomon rex inchoauerat, vsque ad hoc excidium, quod euenit secundo anni principis Vespasiani, mille centum triginta colliguntur anni, & septem menses, ac dies quindecim.

tor. Sed enim homines fatum vitare non possunt.

M m m m 3

[illegible]

4. murorum? Et qui maior Oceano murus? atque obstaculum? quo septi Britanni, adorant arma Romanorum. Animorum obstinatione, vel astutia ducum? Atqui Carthaginenses captos esse noueratis. Itaque vos contra Romanos ipsorum excitauit humanitas, qui primum vobis & terram dedimus possidendam, & gentiles imposuimus reges, deinde leges seruauimus patrias, & viuere vos non solum discretos, sed cum aliis etiam vestra voluntate concessimus: quodque maximum est, tributum capere Dei nomine, ac donatia colligere permisimus: eaque offerentes neque monuimus, neque prohibuimus, ut hostes nobis efficeremini ditiores, nostraque pecunia vos contra nos instrueretis: Ergo tantis bonis affecti, satietatem in eos qui hæc vobis præstiterant, extulistis, & immitium exemplo serpentium virus blandicibus infudistis. Esto, Neronis negligentiam contempnistis, & veluti ruptum aliquod membrum, siue contractum aliàs, malè quieti in maiore vitio detecti estis, & ad spes improbas, etiam cupiditates immodicas explicastis. Venit pater meus ad patriam vestram non ut pœnas à vobis ob ea quæ in Cestium commiseratis, exigeret, sed monitis emendaret. Denique cum deberet, si depopulandæ nationis causa venisset, stirpem vestram petere, atque hanc delece ciuitatè, Galilæa & circa eam loca vastare maluit, ut pœnitendi vobis præberet inducias.

D Sed hæc eius humanitas infirmitas videbatur, nostraque lenitate aluistis audaciam. Et Nerone mortuo, fecistis quod nequissimi solent, & ex intestinis nostris dissensionibus fiduciam præsumpistis: meque ac patre meo digressis ad Ægyptum ad struendum bellum tempus illud vtile putauistis. Neque vos puduit perturbare principes declaratos, quos etiam duces humanissimos fueratis experti. Denique ubi ad nos confugit imperium, & omnibus in eo quiescentibus, per legatos autem gratulantibus exteris nationibus, ecce iterum hostes Iudæi: & legationes quidem à vobis trans Euphraten usque, nouarum rerum gratia missæ, murorum autem noui ambitus: seditio etiam, tyrannorumque contentio, & bellum intestinum, quæ sola huiusmodi nequissimos decent. Insus ergo ab inuירו patre cum mandatis tristibus ad ciuitatem venire, lætabar, cognito populum de pace sentire. Ante bellum rogabam vos desistere, pugnâtibz aliquandiu parcebam, sponte ad me venientibus dexteram dedi, fidem seruauī confugientibus, multos captiuos miseratus, verberibus vergētes bellum coercui, muris vestris machinas inuitus admoui, semper cædis vestræ cupidos milites continui. Quoties vici, quoties vos ad pacem tanquam victus prouocaui. Cum propè ad templum accessissem, consulto iterum legis belli oblitus parcere vos propriis sanctis orabam, templumque seruare, data vobis exeundi copia & fide salutis: vel etiam pugnare alio tempore si velletis, in alio loco facultatem præbui. Ista omnia spreuistis: & templum manibus vestris incendiistis. Deinde sceleratissimi nunc me ad colloquiū prouocatis, ut quid tale cōseruetis quale perierit

Quia vosmetipsos salute dignos esse post templi excidium iudicatis? Quinetiam nunc armati statis, & nec in extremis supplices assimularis. O miseri, qua fiducia? Nonne populus vester exanimatus? Templum verò perii, mihiq; subdita est ciuitas: in manibus autem meis habetis animas vestras. Et tamen fortitudinis esse gloriam mortem arbitramini. Non contendam cum pertinacia vestra. Proiectis autem armis, traditisque corporibus, vitam vobis indulgeo, & sicut in priuata domo, dominus mitis vltus grauiora, cetera mihi seruo. Ad hæc illi responderunt, fidem quidem se ab eo minimè posse accipere: nam iurasse nunquam id facturos: excundi verò per munitiones, quæ murum sepiarat, cum coniugibus ac liberis facultatem petebant. Ituros enim se in solitudinem ipsique oppidum relikturos. Ob hoc Titus vehementer iratus, quod in sorte captorum constituti, victorum sibi condiciones ponerent, declarari quidem his iussit voce præconis, ne vltius ad se profugerent, nève fidem sperarent: nulli enim esse parcendum: cunctis autem viribus dimicareat, & quantum possent, saluti suæ confulerent: iam enim se omnia iure belli gesturum. Militibus autem diripere ciuitatem atque infummare permittit. Illi autem ipso quidem die nihil egerunt. postero autem die Archium, Acram, & curiam, & qui vocatur Ophla, succendit: & progrediebatur ignis vsque ad Helenæ regiam, quæ in media erat Acra: nec minus ciuitatis mortuus plenz vici domusque ardebant. Eodem die Izatz regis filij, & fratres, cumque his multi nobiles ex populo congregati, vt fidem sibi daret, Cæsari supplicarunt. Ille autem, quanquam cæteris omnibus iratus erat, mores tamen non mutauit, sed eos suscepit. Et tunc quidem omnes in custodia habebat: regis autem filios ac propinquos postea vinctos Romam perduxit, fidem oblidum præstaturus.

CAP. XIII.
De præ la se
dicionum
& succensio
ne interioris
ciuitatis

Seditiosi autem ad domum regiam profecti, vbi (quia tuta erat) multi facultates suas deposuerant, & Romanos hinc pclunt, & omnibus popularibus qui eò conue-
nerant prope ad octo millia & quadringentos occisis pecuniam etiam diripere. Viuos autem duos milites Romanos cepere, vnum equitem, alterum peditem. & peditem quidem interfectum per omnem traxere ciuitatem, velut vno corpore omnes Romanos vlciferetur, eques verò quiddam his quod saluti foret, suadere pollicitus deducitur ad Simonem, cumque ibi quæ diceret non haberet. Ardaz cui-
dam ex numero ducum traditur puniendus. Is autem cum reuinctis post terga manibus oculisque fascia obstrictis, in conspectum Romanorum veluti capite cæsurus produxit. Verum ille, dum gladium Iudæus educeret, ad Romanos refugit. Hunc Titus quoniam ab hostibus esset elapsus, non est passus quidem occidi, indignum verò esse Romanorum militem iudicauit, quia viuos fuerat captus: & armis ablati cum agmine pepulit, quæ res prudenti viro grauior esse morte videbatur. Postero autem die Romani, versis in fugā ex inferiori ciuitate latronib*, ònia Siloā vīq; igni tradidit

A οἷας ὑμᾶς αὐτοὺς ἀξιῶτε μὴ τὰ αὐτὸν σωτηρίας; ἀλλὰ καὶ νῦν μὴ τῶν ὀπλῶν ἐσῆκατε, καὶ οὐδὲ ἐν ἐχάτοις ὑποκρίνεσθαι γουὺν ἰκέταί, ὡς ταλαιπωροῖ, τῆς πεποι-
θότες; οὐ γὰρ ἐγὼ μὲν ὑμῶν ὁ δῆμος; ἴσχεται δὲ ὁ ναὸς, ὑπὸ ἐμοὶ δὲ ἡ πόλις. ἐν χειρὶ ὅ τῆς ἐμαυτοῦ ἴσχετε ταὶ ψυχὰς; ἐθ' ὑπολαμβάνετε διζῶν αἰδρίας τὸ θανάτου οὐ μὲν ἐγὼ φιλοεικλήσω. πρὸς τὴν ὑπόνοιαν ὑμῶν.
ῤῥίπασι δὲ τὰ ἔπλα, καὶ ὡς οὐδὲν οὐ τὰ σώματα, χα-
ρίζομαι τὸ ζῶν. ὡς περ ἐν αἰκείᾳ πρὸς τοῦτο διατίτης, τὰ μὲν ἀνήκεστα κολάσας τὰ δὲ λοιπὰ σώζων ἑμαυτοῦ.

Πρὸς ταῦτα ὑποκρίνοι, διζῶν μὲν ὑμῶν δύναμις κεφ. λβ.
τοῦ αὐτοῦ λαοῦ, ὁμοῦ κέντι γδ, μὴ δὲ πρὸς τὴν ποιήσῃ ἐξοδοῖ, δι' ἧ τέντο δὲ τὸ πρὸς τὴν χεῖρα μὲν ὑναμῶν καὶ τέκνων. ἀπὸ λαοῦ γδ εἰς τὸ ἔργον, καὶ κατὰ λείψιν αὐτῶν τὴν πόλιν. πρὸς τοῦτο αἰσιν αὐτῶν πῶς, εἰ τυχὴ ἐαλωκότων ἔχοντες αἰετὴς αὐτῶν πρὸς τίνουσιν νεικηκότων, κηρ' ἐμὴ μὲν εἰς ἐλδοσιν εἰς αὐτοῦ, μὲν τε αὐτοῦ μὲν, μὴ τε διζῶν ἐλπίς; ἴσχετα δὲ γδ οὐδὲν ὅς; ἀλλὰ ἀπάσῃ δυνάμει μὲν καὶ σὺ ζῶν ἐαυτοῦ, ὅπως αὐτὸς δυνάμις. πάντα γδ αὐτοῦ ἦδη πρὸς ἐξῆν πολέμου νόμῳ. τοῖς δὲ στρατιώταις ἐμπροσθεν, καὶ ὁμοῦ ἐξῆν ἐπὶ τῇ πόλιν. οἱ δὲ ἐκείνων μὲν ἐπὶ τὸν τῶν ἡμέρων. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, πρὸς τὸν ἀρχαῖον, καὶ τὸν ἀκρῶν, καὶ τὸν βυλδότημον, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὅπως ἐπὶ τὸν μὲν καὶ τὸν ἑλκῆς βασιλείαν, ὅς; μὲν τὴν ἀκρῶν. ἐκείνων δὲ οἱ τὴν σινωποῖ, καὶ αἱ οἰκίαι νεκρῶν ὑπὸ τῶν λημῶν δι-
φθαριμῶν πλήρεις.

Κατὰ ταῦτα τὴν ἡμέραν, οἱ δὲ ἰζῆτα βασιλείας ὑμῶν κεφ. λγ.
καὶ ἀδελφοί, πρὸς οἷς πολλοὶ τὸ ἐπιστήμιον διμῶν τὸ ἐκείνῃ σινωποῖ, ἰκέταί, καὶ σινωποῖ δυνάμις διζῶν αὐτοῖς. ὅς; καὶ τοῖς πρὸς πάντας τοῖς ὑπολοίτοις διωρ-
γισμῶν, οὐκ ἢ λαξὲ τὸ ἦδος, διζῶν δὲ τοῖς αἰδρίας, καὶ τοῖς μὲν ἐν πρὸς αὐτῶν πῶς, τοῖς ὅς; βασιλείας
Ε παῖδας, καὶ σινωποῖς δυνάμις, ὅς; ἐξῆν εἰς ῥάμῳ αὐτῶν γα, καὶ τὴν οὐκ ἐξῆν παρὶς ὅς; τας.

Οἱ στασιασταὶ δὲ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν ὀρύσσας. τῆς αὐ- κεφ. λδ.
λῆν. εἰς τὴν δὲ ὁ χυρῶντα πολλοὶ τὰς ἐκείνων ἐ-
πὶ δύντο, τῆς τὸ ῥωμαῖος ἐπὶ αὐτοῖς ἐξῆν, καὶ τὸ σινω-
ποῖ μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν σινωποῖ, ὅς; τας, ὅς; τας
εἰς ἐκταχιγίλοις καὶ τῆς κακοσίαις, τὰς χεῖρας διτ-
πασαὶ ἐξῆν ὅς; τας καὶ ῥωμαῖων δύο, τὸν μὲν ἐπὶ τῶν
τὸ ὅς; πρὸς. καὶ τὸν μὲν πρὸς τὸν ὑποσφῆξας τὸς δὲ τῶν,
ἔσταν πρὸς τὴν πόλιν, ὅς; τας ἐπὶ τῶν πῶν τῶν ῥω-
μαῖος ἀμυνόμενοι. ὅς; τας ἐπὶ τῶν ὅς; τας
πρὸς σινωποῖς ὑποσφῆξας ἀγῶν, ἀγῶντα πρὸς
σίματα, παρὸς μὲν ἐπὶ τῶν ὅς; τας, ἀγῶντα πρὸς τῶν
γῆμῶν ὅς; τας διζῶν κατὰ τὸν μὲν, ὅς; τας ἐπὶ τῶν
σινωποῖς καὶ τῶν, καὶ τῶν τοῖς ἐπὶ τῶν, ἀγῶν
κρὺ τῶν ῥωμαῖων πρὸς τῶν ὅς; τας κατὰ τὸν μὲν, ὅς; τας
δὲ ἐκείνους εἰς τοῖς ῥωμαῖος ὅς; τας, ἐπὶ τῶν πρὸς τῶν
πολεμίων, ἀγῶν μὲν οἱ χυρῶντα πρὸς. ἀγῶν δὲ
ῥωμαῖων ὅς; τας πρὸς τῶν κατὰ τῶν, ὅς; τας
ὅπλα ἀγῶντα, ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν, ἀγῶν τῶν
χυμῶν ὅς; τας θανάτου κατὰ τῶν πρὸς.

Τῇ δὲ ἐξῆν ῥωμαῖοι ἐπὶ τῶν μὲν τῶν ληστῶν ἐπὶ τῶν κεφ. λε.
τῶν πόλεως, τὰς μὲν τῶν πρὸς τῶν κατὰ τῶν πρὸς τῶν
καὶ τῶν

[illegible]

κεφ. λθ.

ΕΘαλαπῆ τὸς τ' πυράγους, καὶ τὸ σὺν αὐτοῖς λη-
σρικόν, ἐλπίς ἐχάτη ἀεὶ τῷ ὑπονόμῳ, εἰς οὐ
καταφύγοις οὐ φερεσθῆκεν ἐρόνηθησάσης· μὴ δ'
πὴν πωτελεῇ τῆς πόλεως ἄλωσις, ἀναζήσῃσαν ῥω-
μαίων φερελθόντες, ὥσπερ ἀσπίς ἐπὶ χεῖρσι. τὸ δ'
ὡς αὖ ἀνδρες αὐτοῖς. οὐτε γὰρ τὸν θῖον, οὐτε ῥωμαίους
λήσεν ἑμῶλλον. τινὲς αὖτα γὰρ μὲν τοῖς ὑπογαίοις πε-
ποιθότες, αὐτοὶ πλέονα τῷ ῥωμαίων ἐπιφάσαντες,
ὅτι τοὶ ἐκ τῷ χρηομύρῳ καταφύγοιτας εἰς τὰς διώ-
ρυχας, ἔκτεινόν τε αἰετῶν καὶ ἐσέλων. καὶ ἐπὶ πνοῇ δὲ
ἐροῖεν ἑοφίῃ ἀρπάζοντες, αἵματι περυσμύρῳ κατῆ-
πνον. ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλλήλους ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς ἥ-
δη πόλεμος αὐτοῖς. δοκοῦσι δὲ αὐμοὶ μὴ φθιέσκειν
ὑπὸ τῷ ἀλώσει, δι' ὑπερβολὴν ἀμύνητος, γόστασι
καὶ τῷ νεκρῷ.

Κεφ. μ.

Κ Αἶσαρ δὲ ὡς ἀμήχανον ἦν ὅζῃ ἔπειθ' ἵχα χρομή-
ται τὴν αὐτὴν πόλιν περιέκρημον οὐσαν, δεινέμεται
ταῖς ἔρροις τὴν δύναμιν, ἀφ' ἧς μὲν ἐπὶ δὴ χαλεπὴ δ' ἦν
τῇ ὑλῆς ἡ κομὸς, πάντων ὡς ἔφην ἤν' ἐπὶ τὴν πόλιν
ἐφ' ἑκάστην σταδίου ἐφελωμένων εἰς τὰ φερότερον χώ-
ματα, τὴν μὲν οὖν τασάρων ταμίαν ἡμίριον τὰ ἔργα
κτὶ τὸ πρὸς δύσιν κλίμα τὴν πόλιν, ἀπ' αὐτῆς τῆς βα-
σιλικῆς ἀλλῆς, τὸ δὲ συμμαχεῖον πληθὺς, καὶ ὁ λοι-
πὸς ἔχλος κτὶ τὸ ξυσὸν, ὅζ' οὐ καὶ τὴν γέφυραν, κτὶ τὸν
σίμωνος πύργον, ὃν ὠκοδόμησε πρὸς ἰωνάτιον πολε-
μῶν ἐαυτῶν φρουρεῖον. κτὶ ταύτας τὰς ἡμέρας, οἱ ἤν' ἰ-
δοιμαῖων ἡγεμόνες κρύφα συνῆλθότες, ἐβηλόσαν-
το πρὸς τὸν δούσαν σφῶν αὐτῶν, καὶ πέμψαντες ἀν-
δρας πᾶσι πρὸς πῖτον, ἵκέσθον δούται διζῆαι αὐτοῖς.
ὁ δὲ καὶ τοὺς τυγχάναισι ἐνδύσθαι ἐλπίσας, ὥστε πα-
θεῖν ἰδοιμαῖων, οἱ πολὺ τῆς πολέμου μέγας ἦσαν,
βρασίδως μὲν, ἀλλ' ἔν' ἐκτανούσῃ τὴν σιωπῆν αὐτοῖς.

A & oppidum quidem gaudebant absumi, rapi-
nis verò carebant: quoniam latrones exinani-
tis priùs omnibus, in superiorem ciuitatem re-
cedebant, Erat namque illis malorum quidem
nulla pœnitudo: arrogantia autem tanquam in
rebus secundis. Denique ardere ciuitatem læ-
tis vultibus aspicientes, alacri voto mortem se
expectare dicebant, quòd perempto populo,
incenso templo, & flagrante oppido, nihil es-
sent hostibus relicturi. Sed tamen Iosephus in
B extremis eorum rebus, pro reliquiis ciuitatis
obsecrando laborabat. Sed multa quidem in
eorum crudelitatem atque impietatem locu-
tus, multa verò pro salute adhortatus, nihil
amplius quàm elusus est: quia neque se trade-
re propter iusiurandum patiebantur, neque pu-
gnare cum Romanis ex æquo iam poterant,
veluti custodia circumuallati: cæditque insu-
per consuetudo dexteras commouebat. Dis-
persi autem per ciuitatem, per ruinas latita-
bant, profugere paratis insidiantes. Multi au-
tem capiebantur, omnesque interficiebantur:
nam propter inedia fugere non valebant:
mortuos autem canibus proiciebant. Omne
autem pereundi genus, fame leuius videbatur:
adeò vt ad Romanos quoque sine licentia, etià
desperata misericordia, tamen fugerent: atque
in seditiosos à cæde non cessantes, sponte inci-
derent. nullusque in ciuitate locus vacuus erat:
sed cuncta mortuos habebant, quos famies aut
C latrones confecerant, & cadaueribus eorum
plena erant, qui alimentorum penuria vel sedi-
tione perierant. Tyrannos autem fouebat, fa-
ctionemque latronum, spes vltima iura in cloa-
cis: quòd si fugissent, minimè inueniri posse ar-
bitrabantur: sed peractò excidio, post Roma-
norum digressum prodire ac fugere cogita-
bant. Id autem planè illis erat somnium. Nec
enim vel Deum, vel Romanos fuerant latituri.
Tunc quidem subterraneis freti, plura quàm
D Romani concremabant, & qui ex incendiis
fugientes in cuniculos descendissent, eos im-
probè necabant, itémque spoliabant. Quin-
etiam cibum sicubi reperissent concretum
sanguine rapientes, deuorabant. Erat autem in-
ter se illis iam rapinarum causa bellum, còs-
que putauerim, nisi excidio præuenti essent, ni-
mia crudelitate mortuorum quoque corpora
degustaturos fuisse.

Cæsar autem fieri non posse prospiciens, CAP. XV.
 vult sine aggeribus superiorem caperet ciuitatem, Superior pars ciuitatis oppugnatur, & confugiunt aliqui Iudæorum ad Titum.
 in prærupto vndique loco sitam, distribuit operibus militem vicesimo die mensis Augusti. Erat autem transuectio materiæ difficilis: omnibus, vt dictum est, circum ciuitatem vsque ad centesimum stadium in priorum aggerum extructionem detonsis. Quatuor quidẽ legionum opus in Occidentali parte ciuitatis contra aulam regiã erigitur: auxilium verò manus, & cætera multitudo xystrum versus, ac pontem, & Simonis turrim, quam cum Ioanne bellum gerens, pro castello sibi ædificauerat. G
 His autem diebus, Idumæorum duces clam congregati, consiliũ de sui traditione cepêre: missisque ad Titum quinque, vt dexteram sibi daret, precabantur. Ille verò tyrannos sperans esse cessuros Idumæis abstractis, quoniã belli pars videbatur, serò quidẽ, verũtamẽ vitã his polli-

CAP. XV.
Superior
pars ciuita-
tis oppugna-
tur, & con-
fugiunt ali-
qui Iudæo-
rum ad Ti-
tum.

Καταγωγή

A cum verò , quos antea fideles habuerant, nusquam viderent, fugiebant quò quemque necessitas impulisset. Adeuntibus autem alij cum totum ab Occidente murum subuersum esse nunciarent, alij subiisse Romanos, acetià propinquare se quærentes , alij etiam videre hostes in turribus affirmarent, metu fallente conspectum , in ora prostrati , pro sua dementia querebantur: ac veluti succisi neruos, quà fugerent hæsitabant. Vnde & maximè quis, & virtutem Dei perspexerit contra iniustos , & fortunam Romanorum. Tyranni siquidem semetipsos tuitione priuauère , ac sponte de turribus descendere : vnde vi nunquam , sola verò fame capi poterant. Romani verò qui tantum in muris inferioribus laborauerant, eos quos instrumentis non potuissent, nunc fortuna cepère. Omnibus enim machinis, tres turres validiores erant , de quibus suprà memorauius. Relictis itaque his, vel (quod est verius) Dei nutu ab his depulsi , confestim quidem ad vallem Siloam confugère. rursum autem vbi à metu paululum respirauerunt , munitionem qua murus erat accinctus ex ea parte petière. Vñ autem infirmiori audacia, quàm necessitate (iam enim vires eorum labor, metus & calamitas fregerat) à custodibus retruduntur, & per diuersa disiecti, in cloacis delirescunt. Romani verò muris potiti, signa in turribus posuère: & plausu atque lætitia victoriam & cantu celebrabant, quòd principio finem belli multò senserant leuiorem. Denique sine sanguine murum nacti, nouissimum non esse credebant, cumque nullum reluctantem viderent, pro incerto mirabantur. In angustias autem viarum strictis gladiis fusi, & quos cepissent interficiebant nullo discrimine: domosque totas, cum omnibus qui eò confugerant, igni tradebant. Multas verò vastantes quas prædæ causa penetrassent, integras mortuorum familias, & plenas mortuis tecta, quos fames confecerat, offendeabant. Ipsum deinde horrentes aspectum, vacuis manibus egrediebantur. Nec tamen eo modo peremptos miserâtes idè etiam circa viuos patiebantur: sed vnumquemque obuium transigendo, & angusta viarum cadaueribus obstruendo, totam ciuitatem sanguine diluère, vt pleraque incensorum cædes exringerent. Et occidentes quidem vespere cessabant, nocte verò crescebat incendium. Ardentibus autem Hierosolymis, illuxit dies Septembris mensis octauus ciuitati, tot clades cum obsideretur expertæ, quot bonis si vsa esset ex quo fuerat condita, inuidenda fuisset: nulla tamen alia re tantis infelicitatibus digna, nisi quòd talem progeniem qua subuersa est, edidit. Intro autem Titus ingressus, & alia, & ciuitatis munitiones ac turriù cautes miratus est, quas tyranni per dementià deseruerât. Còspecta quidem earù solida altitudine, itémque magnitudine, subtilique lapidum compagine singulorù, quantumque paterent vel quantum erigeretur, Deo, inquit, planè adiuuante pugnamus: & Deus erat, qui detraxit ab istis munimentis Iudæos. Nam quæ hominum manus, aut quæ machinæ ad istas valerent? Tunc

Κεφ. μς. **Π** Ασαν γουμ αἰθροπίνω καὶ δαιμόνιον φθορὰν
 ὑπερβάλλει τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων. ὅππ
 γουμ τῶν φασεσθῶν, οὐκ μὲν αἰένων, οὐκ δὲ ἡχμαλω-
 τίσαντο ῥωμαῖοι, οὐκ δὲ ἐν τοῖς ὑπονόμοις αἰρηδύνων,
 καὶ τοῦ διαφθορᾶς ἀπὸ ῥηγνυῖτες, ὅσοις μὲν ἐντυγχάνον
 ἔκτινον. ὁρίσθησαν δὲ καὶ αἱ νεκρὲς πλείους διαχλίσιον,
 οἱ μὲν ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀλλήλων, τὸ πλεόν
 δὲ ὑπὸ τῶν λιμερῶν διεσπαρμένοι. δεῖν δὲ ὑπὸ πᾶσι
 ἐπισκώπτουσι, ὁ δὲ μὴ τῶν σωματίων, ὡς πολλοὺς μὲν
 αἰσχυρεῖν οὐδένως. τοὺς δὲ ὑπὸ πλεονεξίας εἰς δυνάμει
 νεκρῶν σπασαμένους ἐμπαυμένους. πολλὰ γὰρ τῶν
 κερμηλίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἐκείνοις, καὶ πᾶσαν θη-
 μίαν τῶν ὁδῶν ἐπὶ τοὺς κέρους. αἰήροντο δὲ καὶ δι-
 μῶται πολλοὶ τῶν τυράνων. οὐδὲ γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ἐπαύ-
 σαντο τῆς ἐμότητος. ἀπετίσαστο γὰρ μὲν ὁ τοῦ αἰμο-
 τήτους ἀξίως. καὶ ἰωάννης μὲν λιμῶν τῶν μὴ τῶν ἀδελ-
 φῶν ἐν τοῖς ὑπονόμοις, ἡ δὲ πολλὰς ὑπερβάλλουσιν πα-
 ρα ῥωμαίων διεξίαι λαβεῖν ἰκύνουσι. σήμερον δὲ πολλὰ
 διαμαρτυρίας πρὸς τὴν ἀνάγκην, ὡς ὅτε τῶν ἐξῆς δι-
 λωσόμεν, ἡμεῖς τὸν ὡς ἐκείνων. ἐφυλάσθη δὲ ὁ μὲν τῶν
 διεσπαρμένων σφάγιον ὁ δὲ ἰωάννης διασπρῆς αἰωνίους. ῥω-
 μαῖοι δὲ τὰς τῶν ἑαυτῶν τῶν ἀσπὸς ἐνέκρησαν, καὶ πᾶ
 τῶν ἐκείνων.

Κεφ. μζ. **Ε** Άλλω μὲν οὕτως ἱεροσόλυμα ἔτι δυνάμει τῆς ἑλπιούσης τοῦ ἡγεμονίου, γορπιαίου μίλωνος ὀργισθῆναι αἰλουσα διὰ καὶ πρὸς τὸν πῦρ, τὸ δυνάμει ἡγεμονίᾳ. αὐτοχαιὸς μὲν γὰρ ὁ τῆς αἰγυπτιᾶς βασιλεὺς, καὶ μετ' αὐτὸν ἀντίοχος, ἔπειτα περσέτιος, ἐπὶ τούτοις οὖν ἡ ἐρώδης σάσιος ἐλόγισται, ἐπὶ τῇ πόλει. πρὸς δὲ τούτων ὁ τῆς βαβυλωνίων βασιλεὺς κρατίστει, ἡρήμευσεν αὐτῷ μετὰ ἐπὶ τῆς κτίσεως χίλια τετρακόσια ἐξήκοντα ὅκτα, μῖνας ἑξ. ὁ δὲ πρῶτος κτίσας ἡ κατασκευαστὴς Δυναῖος, ὁ τῇ περσέτι γλώσσει κληθεὶς, βασιλεὺς δίκραμος. ἡ γὰρ δὴ τοιοῦτος. ὅθεν τὸ ἱερόστατον τὸ τῆς ἐρώδης, καὶ τὸ ἱερὸν θυμῶν, ἱεροσόλυμα τῷ πόλει προσσηγορεύσθαι, σόλυμα καλουμένη πρὸς τὸν μὲν δὲ τῶν κατασκευαστῶν λαὸν ἐκβαλὼν ὁ τῶν ἰουδαίων βασιλεὺς δαβίδης, κατοικεῖν τὸν ἱερὸν, καὶ μετὰ τὸν ἔτι τετρακόσις ἐβδμήκοντα καὶ ἑπτὰ, μισθὸν ἑξ, ὑπὸ βαβυλωνίων κατασκευάσθαι. ὅθεν δὲ δαβίδου τῷ βασιλείῳ, ὃς πρῶτος αὐτῆς ἐβασίλευσεν ἰουδαίος, μέχρι τῆς ὑπὸ τίτου γηρομνίας κατασκευῆς, ἔτι χίλια καὶ ἑκατὶ ἐβδμήκοντα ἐννέα. ὅθεν δὲ τῆς πρῶτης κτίσεως, ἔτι μέχρι τῆς ἐκτίσεως ἀλώσεως, διαχίλια ἑκατὶ, ἐβδμήκοντα καὶ ἑπτὰ, ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἡ ἀρχαίτης, οὐδ' ὁ βαθεὺς πλουτῶν, οὐτὶς ποτὶ δὲ ἀπεροπτικὸς ὅλης τῆς οἰκουμένης ἔθνος, οὐδ' ἡ μεγάλη δόξα τῆς θρησκείας, ἔρχασθαι πρὸς ἀπόλειψιν αὐτῇ. ὁμοῦτον μὲν δὲ τὸ τέλος τῆς ἱεροσολύμων πολιορκίας.

A Itaque superat omnem humanam, & diuinus emissam pestem numerus peremptorum, quos partim palam occidere, partim cepere Romani. Rimantes enim cloacas, & sepulchra eruentes, quos offendissent iugulabant. Inuenti autem sunt ibi quoque plusquam duo millia, quorum alij manu sua, plures autem mutuis se vulneribus interfecerant, cum alios fames corripisset. Fœdus autem corporum odor introeuntibus occurrebat, adeo ut statim

B multi recederent: alij plura habendi cupidine, congesta cadauera calcantes, se immergerent, multæ namque opes in cuniculis inueniebantur, nefasque omnem viam lucris faciebat. Subducebantur autem multi, quos tyranni vinxerant: nec enim in extremis à crudelitate cessauerant. Virtus est autem Deus vtrunque merito. Et Ioannes quidem oppressus fame cum fratribus in cloacis, quam læpe despexit, à Romanis dexteram sibi dari precatus est. Simon verò multa vi cum necessitate luctatus sicut infra designabimus, semet tradidit Seruatus est autem alter triumpho: Ioannes autem vinculis sempiternis. Romani verò extremas vrbs partes incendunt, murosque subuertunt.

Ita quidem Hierosolyma capta est, secundum CA. XVIII.
do anno principatus Vespasiani, Septem- Hieroso-
bris mensis octauo die. Quinques autem lymæ urbis
prius capta, tunc iterum vastata est. historia.

D Egiptiorum quidem rex Asochæus, & post eum
Antiochus, deinde Pompeius, & post hos cum
Herode Solius captam urbem seruauere. An-
tea verò rex Babyloniorum ea potitus excidit:
post annos ex quo ædificata est, mille trecen-
tos sexaginta, & menses octo, & dies sex. Pri-
mus autem conditor eius fuerat Chananæo-
rum dynasta, qui patria lingua iustus appel-
latus est rex. Erat quippe talis. Ideoque sacer-
dotium Deo primus exhibuit, & fano primum
ædificato, Hierosolymam ciuitatem vocauit,
cùm antè Solyma vocaretur. Chananæorum
quidem populo rex Iudæorum Dauid pulso,
colendam suo populo tradidit: & quadrin-
gentesimo sexagesimo quarto anno post, ac
mensibus tribus, à Babyloniis euersa est. A
rege autem Dauide, qui primus Iudæus in
ea regnauit, vsque ad id quod Titus fecit ex-
cidium, anni mille centum septuagintano-
uem. Ex quo primum autem condita est, vs-
que ad excidium, anni duo millia centum
septuaginta septem. Sed enim neque antiqui-
tas, neque ingentes diuitiæ, neque per totum
orbem terræ diffusa fama, nec magna religio-
nis gloria quicquam iuuat quominus perir-
ret. Talis quidem finis Hierosolymorum ob-
sidionis fuit.

μέγιστα δὲ αὐτοῖς ἀδιά τὴν ἐκείνῃ κατεῖχον, οἱ μὲν
 ἀντίοχον βασιλεῖς παρέχον· ἀντίοχος μὲν γὰρ ὁ κληθεὶς
 ἑπιφανής, ἱεροσόλυμα πορνεύσας τὸν λαὸν ἐσύλησεν· οἱ
 δὲ μετ' αὐτὸν τὴν βασιλείαν ὠφθαλμοβόρτες, τῶν ἀ-
 ναθημάτων ὅσα χαλκᾷ πεποίητο, πάντα τοῖς ἐπ' ἀν-
 ποχείας ἰουδαίοις ἀπέδοσαν, εἰς τὴν συναγωγὴν αὐ-
 τῶν ἀνατίθες, καὶ συνεχώσαν αὐτοῖς ἐξ ἰσού τῆς
 πόλεως, τοῖς ἐλλήσιν μετέχειν· τὸν αὐτὸν δὲ ῥόπον, καὶ
 τῶν μὲν ταῦτα βασιλείων αὐτοῖς προσφερομένων, εἰς
 τε τὸ πλῆθος ἐπέδωκεν, καὶ τῇ κατασκευῇ, καὶ τῇ πο-
 λυτελείᾳ τῶν ἀναθημάτων τὸ ἱερὸν ἐξέλαμψεν, ὡς
 αἱ τε προσερχόμενοι ταῖς θρησκείαις πολὺ πλῆθος
 ἐλλήνων, καὶ κείνοις τέρπῃ τῇ μοίρᾳ αὐτῶν πεποίη-
 το. καὶ ὅν δὲ καμζὸν ὁ πόλεμος ἀνακηρύχτο, νεκρὸν
 δὲ εἰς τὴν συρίαν οὐκ ἀποθανόντα καταπέμπει, τὸ
 δὲ καὶ τῷ ἰουδαίῳ ὡς πᾶσιν ἡμαρξέμενος, τότε
 δὴ τις ἀντίοχος εἰς ἐξ αὐτῶν τὰ μέγιστα δὲ τὸν πα-
 τέρα τιμωρόν, ὡς γὰρ ἀρχὴν τῇ ἐπ' ἀνποχείας ἰου-
 δαίων, τὴν δὲ αὐτὴν ἀποχέαν ἐκκλησιάζοντες, εἰς τὸ
 θέατρον παρελθόν, τὸν τε πατέρα τὸν αὐτὸν, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐπεδίδου κατηγόρου, ὅτι νυκτὶ μὲν καταπρήσαι
 τὴν πόλιν ἄτασαν δι' ἐγνώκεισαν· καὶ παρεδίδου ξένους
 ἰουδαίους πναί, ὡς κεκοινωνηκότας τῷ βεβουλόμε-
 νον. ταῦτα δὲ ἀκούων ὁ δῆμος τὴν ὀργὴν οὐ κατέχευεν,
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς ὠφθαλμοῖς, πῦρ δὲ διὸς ἐκέλευον
 κομίζεσθαι καὶ ὠφθαλμοῖς πάντες ἐπὶ τῷ θεῷ κατα-
 φλέγεσθαι· ἐπὶ δὲ τὸ πλῆθος ὤρμητο καὶ τῷ ἰουδαίῳ
 ἐν τῷ τάχῳ ἐκείνοις τιμωρία ἐβίβαλεν, τὴν αὐτὴν
 πατέρα σώζειν νομίζοντες· ἀντίοχος πρὸς πάντας τὴν
 ὀργὴν, ὡς μὲν τῆς αὐτῆς μεταβολῆς, καὶ τῆς μοιμασκέ-
 ναι τὰ τῷ ἰουδαίῳ ἐπὶ τιμωρίᾳ ἐμπάρχειν οἰόμε-
 νος τὸ ἐπιδύσειν, ὡς περ νόμος ἐστὶ τοῖς ἐλλήσιν· ἐκέλευε
 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταυτὸ ποιεῖν ἀναγκάζειν· φανεροὶ
 γὰρ ἡμῖν εἶναι τῷ μὲν θέλειν, τοῖς δὲ πεβουλοκότας.
 ἡρώδης δὲ τῇ πύρᾳ τῷ ἀποχέαν, ὁλίγοι μὲν ἐπὶ
 μεμνῶν οἱ δὲ μὴ βουληθέντες, ἀπῆρθησαν· ἀντίοχος δὲ
 σφαπώτας ὡς περ ῥωμαίων ἡγεμόνος λαβὼν, χαλε-
 πὸς ἐφεισέκη τοῖς αὐτῆς πολιταῖς, ἀρχὴν τὴν ἐξ ὁδοῦ
 οὐκ ἐπὶ ῥέπον, ἀλλὰ βιαζόμενος πάντες ἀφῆκεν, ὅ-
 σα δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις· οὕτω τε τὴν ἀνάγκην ἰ-
 χυρὰν ἐπίπυσεν, ὡς μὴ μόνον ἐπ' ἀνποχείας κατ' αὐτῶν
 τὴν ἐξ ὁδοῦ ἀρχὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἐκείθιν ἀρ-
 ξαμένῳ τῷ ἀφῆκεν, καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὁ-
 μοίως, βραχύνειν πᾶσι χρόνον· τοιοῦτον δὲ τοῖς ἐπὶ τῇ ἀν-
 ποχείας ἰουδαίοις τῷ κατ' ἐκείνους τὸν καμζὸν κακῶν
 γενημένων, δυνάμει πάλιν συμφορὰ προσέπεσε,
 ὡς ἡ ἀφῆκεν ὅτι χειρὶσαντες, καὶ ταῦτα διεξήλ-
 θον· ἐπεὶ γὰρ συνέβη κατὰ τὴν ἀνποχείαν τὴν τῆς ἀνα-
 γοῆς ἀρχὴν, ἀρχὴν τὴν καὶ γενημένων φυλάκων, καὶ τοῖς
 βασιλικαῖς, μόλις τὸ τὸ πῦρ ἐκωλύθη μὲν πολλῆς βίας,
 ἐπὶ πᾶσιν τὴν πόλιν ἀφῆκεν· αὐτὴν ἀντίοχος τῇ
 ἀφῆκεν ἰουδαίων κατηγόρει καὶ τοῖς ἀνποχείας, εἰ καὶ μὴ
 ἀφῆκεν εἶχον πρὸς αὐτοῖς ἀπεχθὲς, τὰ ῥέπον τῇ ἀφῆ-
 κε, πολὺ μᾶλλον ἐκ τῆς ἀφῆκεν ὡς ἀφῆκεν ὡς ἀφῆκεν
 αὐτῆς ἀφῆκεν, πρὸς αὐτοῖς ἀφῆκεν, ὡς ἀφῆκεν οὐκ
 ἐπ' αὐτοῖς τὸ πῦρ ἐκείνους ὡς ἀφῆκεν ἰουδαίῳ ὡς ἀφῆκεν.
 καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν γενημένων μὲν πολλοῦ πινός οἱ σπουδῆς πάντες ἐπὶ τοῖς ἀφῆκεν ὡς ἀφῆκεν,

A maximè verò his liberam domicilij facultatem
 reges, qui post Antiochum fuerant, præbue-
 runt. Namque Antiochus quidem, qui Epi-
 phanes dictus est, vastatis Hierosolymis tem-
 plum spoliavit. Qui verò post eum regnum as-
 secuti sunt, quicquid æneum in donariis fuit,
 hoc Iudæis apud Antiochiam degentibus red-
 didere, in eorum synagoga dedicatum: concess-
 eruntque, ut pari cum Græcis iure civitatis v-
 terentur. A securis quoque postea regibus eo-
 dem modo tractati, & multitudine profecere,
 & extruptione, itemque magnificentia munc-
 rum templum clarius reddidere: semperque re-
 ligione sibi sociantes magnam paganorū mul-
 tudinem, etiam illos quodammodo sui par-
 tem fecere. Quo tempore autem bellum fuerat
 conclamatum, & recens in Syriam Vespasia-
 nus delatus est navigio, Iudæorum verò odium
 apud omnes pullulabat, tunc vnus eorum An-
 tiochus quidam plurimum patris causa hono-
 rabilis (erat enim princeps apud Antiochiam
 Iudæorum) cum Antiochenium populus con-
 cionaretur in theatro, progressus in medium,
 patrem suum & cæteros deferrebat, insimulans
 eos, quòd vna nocte totam ciuitatem incende-
 re statuisset: & velut huius consilij participes
 quosdam hospites Iudæos tradidit. His autem
 auditis, populus iram cohibere non poterat:
 sed in eos quidem, qui traditi fuerant, ignem
 iussit afferre: statimque omnes in theatro con-
 cremati sunt. In multitudinem verò Iudæorum
 properabat irruere: si eos celeriter vlti essent,
 patriam suam seruatum iri existimantes. An-
 tiochus autem iracundiam magis accendere,
 mutaræ voluntatis argumentum, quòdque Iu-
 dæorum mores odisset, exhibere se credens, si
 paganorum ritu sacrificaret: idemque iussit &
 cæteros compelli facere: renuendo enim ma-
 nifestos insidiatores fore. Huius autem rei pe-
 riculo ab Antiochenis facto, pauci quidem
 consenserunt: alij verò qui noluerunt, perem-
 pri sunt. Antiochus autem acceptis à Roma-
 norum duce militibus, sæuius instabat suis ci-
 uibus, nequaquam eos die septimo ab opere
 cessare permittens, sed omnia cogens facere,
 quæ diebus aliis agerent. Tamque validam ne-
 cessitatem imposuit, ut non modò apud An-
 tiochiam septimi diei feriæ soluerentur, sed ab
 hoc exordio in cæteris quoque ciuitatibus ad
 breue similiter tempus fieret. Iudæis autem a-
 pud Antiochiam tunc eiusmodi mala perpes-
 sis, altera denuo calamitas accidit: de qua nar-
 rare conati, hæc quoque persecuti fuimus.
 Namque quod quadratum forum exuri con-
 tigit, & archiua monumentorumque recepta-
 cula publicorum, itemque basilicæ, vixque ig-
 nis inhibitus est super omnem ciuitatem ma-
 gna nimis vi ruens, huius facti Antiochus Iu-
 dæos accusat: & Antiochenes, quos scilicet
 si his infesti antea non fuissent, recenti tamen
 ex incendij tumultu facile calumnia perpulsi-
 set, multo magis ex antea factis fidem habere
 dictis suis persuasit, ut penè se vidisse ignem
 à Iudæis iniici arbitrantur: & tanquam fu-
 rore correpti, magno cum ardore cuncti ad-
 uersus eos, qui accusabantur, impetus facerent.

ipse quidem penetribus diis aduentus sui gratulatoria sacra celebravit. Vertunt autem se ad epulas turbæ, perque tribus & cognationes & vicinias conuiuia exercentes, Deo libabant, & ab eo precabantur ipsum Vespasianum quamplurimum temporis in Romano imperio perseuerare, & filium eius, & qui ex his nascerentur seruari inexpugnabilem principatum. Vrbis quidem Romana Vespasiano ita suscepto, statim maxima felicitate crescebat.

[illegible]

B ſcebat. **A** Nre hæc verò tēpora, quibus Veſpaſia-
nus quidē apud Alexandriam erat, Titus
verò Hieroſolymam obſidebat, magna pars

CAP. XXIII
Domitiani
geſta cōtra
Germanos
& Gallos.

Anre hæc verò tēpora, quibus Vespasianus quidē apud Alexandriam erat, Titus verò Hierosolymam obsidebat, magna pars Germanorum ad defectionem mota est: quibus etiam Gallorum proximi conspirantes, magnam spem contulerant, quodd etiam Romanorum dominio liberarentur. Germanos autem deficere velle, bellūque inferre, sustulit primò natura bonis consiliis vacua, paruspe appetens periculorum: deinde odium principum, quoniam solis sciunt gentem suam vi coactam seruire Romanis: nec non equidem maximam tempus eis fiduciam dedit. Nam cum viderent Romanum imperium crebris imperatorum mutationibus intestina seditiōne turbari, omnēque his subditam orbis terræ partem pendere ac nutare cognoscerent, hoc sibi optimum tempus ex illorum rebus aduersis atque discordiis oblatum esse putauerunt. Id autem consilium dabant, & hac eos spe decipiebant, Classicus quidam & Civilis, ex eorum potentissimis: qui olim quidem res novas cupiebant: occasione autem inducti, suam sententiam prodidēre. Iamque alacriter affectæ multitudinis periculum facturi erant: verū maxima parte Germanorum defectionem pollicita, & cæteris fortasse non dissentientibus, veluti quadam diuina prouidentia, Vespasianus ad Petilium Cerealem, qui pridem Germaniam rexerat, literas mittit, quibus eum consulem declarauit, iussitque ad Britannias administrandas proficisci. Igitur ille quod iussus erat abiens, audita rebellionē Germanorum, eos iam congregatos aggressus magna clade affecit, depositaque amentia ad sobrietatem coegit. Sed etiam si ille ad ea loca non peruenisset, tamen haud multo post erant supplicia luituri. Nam vt primū defectionis eorum nuncius allatus est Romam, Domitianus Cæsar hoc auditus, non sicut alter in illa ætate fecisset (nam admodum adulescens erat) tantam rei magnitudinem suscipere nō detrahit: sed à patre habēs ingenitā fortitudinē & supra ætatē exercitatus, ilico rēdebat in Barbaros. Illi autē expeditionis fama perculsi, ei se permiserunt: lucrum hoc ex ea re maximum nacti, vt sine clade pristino iugo subicerentur. Omnibus ergo circa Galliam, vt oportuit ordinatis, ne facilē rursus vnquam turbarentur, Domitianus clarus atque insignis, ætatem superantibus factis, & patrium decus afferentibus, Romam regreditur. Cum

CAP. XXIII
Domitiani
gesta contra
Germanos
& Gallos.

προσθήκουσαν δομπαλός, ως μη εἶ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
 ς, ἐπὶ κρείττοσι μὲν τῆς ἡλικίας, καί τινος ἢ περὶ πᾶ-

διδάμιστα θηουμύλιω, ὅλας δὲ φάλαγγας κτενο-
 ρήμας πολέμων, καὶ τοὺς μὲν φέροντας, τοὺς δ' εἰς
 αἰχμαλωσίας ἀγομῆναι. τήν τε δὲ ὑπερβαλλόντα
 μισθὸν, μηχαναὶς ἐρεπόμενα, καὶ φερούσαν ἀλ-
 σκόμεναι ὀχυρότητας, καὶ πόλεων πολυανδρόπων
 πεδύλους καὶ ἀκρας ἐχομῆναι, καὶ στρατὸν ἐν-
 δον τεχνῶν εἰχομῆναι, καὶ πάντα φόρου πληθύνον-
 τα τόπον, καὶ τῶν ἀδιευάτων χεῖρας ἀταρβῆν ἰκα-
 σίας, πῦρ τε ἐνὶ μέσῳ ἱερῶν, καὶ κατασκαφαὶ οἰ-
 κων ἐπὶ τοῖς διασώταις, καὶ μὴ πολλῶν ἐρημίων κα-
 τηφῆ, ποταμούς ρέοντας οὐκ ἐπὶ γλῶττι γεωργουμῆναι,
 οὐδ' ἐπὶ ποτὸν ἀνδρόποικον ἢ βοσκήμασιν, ἀλλὰ ὅτις
 ἐπὶ πανταχόθεν φλεγόμενης. ταῦτα γὰρ Ἰουδαῖοι πε-
 σομένοις αὐτοῖς τῶν πολέμων παρίδουσιν. ἡ τήν τε δὲ
 καὶ τῶν κατασκαφῶν ἢ μηχανουργία, τοῖς οὐκ
 εἰδότες τὰ γινόμενα τότε ἐδύκνουν ὡς παρῶσι. τί-
 τακτο δ' ἐφ' ἡμέρας τῶν πηγυμῶν, ὁ τῆς ἀλυσκο-
 μένης πόλεως στρατηγός, ὃν τετόν ἐλπίσθη. πολλὰ δὲ
 καὶ τῆς εἰπόντο. λάφους δὲ τὰ ὑπὸ ἄλλα χυ-
 θέναι ἐφίετο. διέφριπτε δὲ πάντων, τὰ ἐγκαταλη-
 φθῶτα τῶν ἐν ἐρεσούλοις ἱερῶν χρυσὴν τε τετραπύ-
 λων ὀκλίω πολυτάλαντος, καὶ λυχία χρυσοῦ μὲν ὁ-
 μοίως πεπομπῶν· τὸ δὲ ἔργον ἐξήλακτο τῆς καὶ
 τῶν ἡμετέρων χρῆσιν συμμῆταις. ὁ μὲν γὰρ μέσος λυ-
 κίων, ἐκ τῆς βασίλειος πεπηγώς, λεπτοὶ δ' ἀπ' αὐ-
 τῆς μαμῆκωντο καυλίσκοι, τεταμένης γήματι ὡρε-
 πησίαις τῶν θύων ἔχοντες, λυχίων ἡμέρας αὐτῶν ἐφ'
 ἀκρῶν καχλακωμένοι. ἐπὶ δὲ ἦσαν οὗτοι, τῆς
 ὡρεπῶν τοῖς Ἰουδαῖοις ἰδδόμενος τῶν πηλῶν ἱερῶν
 ζορῶν. ὅτι νόμος ὁ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τοῖς ἐφίετο
 τῶν λαφύρων τελευταίως. ἐπὶ τούτοις παρήσαν πολ-
 λοὶ, νίκης ἀγαλματα κομίζοντες· ὅς ἐλπίσθη δὲ
 ὡς πάντων καὶ χρυσοῦ ἢ κατασκαφῆ. μεθ' αὐτῶν
 σιατὸς ἡλαμν καὶ πῆρες εἶπτο. δομαπαιὸς ὁ ὡρεπ-
 πων, αὐτὸς τε ὡρεπῶν κακοσμημένος, καὶ τὸν ἱπ-
 πον παρίχων θίας αἰχίον.

Κεφ. m.

ΗΝ δὲ τῆς πομπῆς τὸ τέλος, ἐπὶ τὸν πᾶν τῶν
 κατεπαιδίου διός, ἐφ' ὃν ἐλθόντες ἔστησαν. ὡς
 γὰρ τῶν παλαιῶν πάτριον ὡρεπῶν, μέχρις αὐτὸν
 τῶν στρατηγῶν τῶν πολεμίων θάνατον ἀπαργαίη τις.
 σίμων δὲ ὡς ὁ γὰρ, τότε πεπομπῶν ἐπὶ τοῖς
 αἰχμαλώτοις· βεβῆκα δὲ πεδύλους, εἰς τὸν ἐπὶ
 τῆς ἀγορῆς εὐρύτο τόπον, αἰκίζομένων αὐτὸν ὡ-
 μετῶν ἀγόντων. νόμος δ' ἐστὶ Ῥωμαίοις ὡς κτεί-
 νει τοὺς ἐπὶ κακούργια θάνατον κατηγροσμένους.
 ἐπὶ δὲ ἀπαργαίη τέλος ἔχων, καὶ πάντες ὡρεπ-
 μιστοι, ἤρχοντο τῶν θύων, αὐτὸν ἐπὶ τῆς κομίζομέ-
 ναις καλλιεπῶντες ὡρεπῶν, ἀπήσαν εἰς τὸ βασι-
 λειον. καὶ τοὺς μὲν, αὐτοὶ ὡρεπῶν ὡρεπῶν
 χοντο. τοὺς δ' ἄλλους ἀπυσιν, ὡρεπῶν καὶ τὸ οἰ-
 κῶν αὐτῶν τῆς ἐπῶν ἦσαν ὡρεπῶν. ταῦτα γὰρ
 τῶν ἡμερῶν, ὡς Ῥωμαίων πόλις ὡρεπῶν, ἐπῶν
 μὲν, τῆς καὶ τῶν πολέμων στρατῶν, πῆρες δὲ τῆς
 τῶν ἐμυλίων καχίων, ἀρχὴ δὲ τῶν ὡρεπῶν τῆς
 μονίας ἐλπίσθη.

Κεφ. d.

ΜΕΤΑ δὲ τοῖς θεαμβοῖς, καὶ τῶν βεβασιλεύων τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κατεπαιδίου, οὐκ ἀ-
 σιατὸς ἦν ὡς τῆς εἰρήνης κατασκαφῆς. ταχὺ δὲ δὴ μῶλα, καὶ πάσης ἀνδρόπο-
 νης κρεῖττον ὡρεπῶν ἐπῶν. τῇ γὰρ ἐκ τοῦ πλοῦτος χορηγία δαμνῶν χορηγῶν.

dem fortunatissimam terram, totas verò in-
 terfici acies hostium: & alios fugere, alios ca-
 ptivos duci: murosque excellentes magnitudi-
 ne machinis dirui, & castellorum excindi mu-
 nimina, & populosarum ciuitatum mœnia dis-
 tuihari, exercitumque intra muros infundi:
 cœdisque omnia loca plena, & eorum qui ma-
 nu resistere non poterant preces: ignemque
 templis immisum, ædiumque super dominos
 post multam vastationem euersiones: atque
 amnis tristitiam, defluentis non in arua culta,
 neque ad hominum vel pecorum. potum, sed
 per terram ex omni parte flagrantem. Hæc è-
 nim Iudæi bello passi sunt: ars autem & con-
 fectorum operum magnitudo, nescientibus
 adhuc facta tanquam præsentibus ostende-
 bant. Erat autem per singula pegmata captæ
 ciuitatis dux, ita vt captus fuerat ordinatus.
 Multæ etiam naues sequebantur. Spolia verò
 alia quidem passim ferebantur. eminebant au-
 tem ea quæ apud Hierosolymam in templo re-
 perta sunt, mensa aurea ponderis talenti ma-
 gni, & candelabrum similiter quidem auro fa-
 ctum, sed opere cominutaro ab usus nostri cõ-
 suetudine. nam media quidem columna basi
 hærebat, tenues autem ab ea cannulæ produce-
 bantur, formatæ ad similitudinem fuscinae, ad
 summum quæque in lychni speciem fabrica-
 tæ. erant autem numero septem, septimi diei,
 qui apud Iudæos est, indicantes honorem. Post
 hæc autem portabatur lex Iudæorum, nouissi-
 ma spoliorum. Deinde transibant plurimi vi-
 ctoriæ simulacra portantes, omnia ex auro &
 ex ebore facta. Post hæc Vespasianus prior ibat,
 & Titus deinde sequebatur. Domitianus autē
 adequitabat, ipse quoque ornatus pulchritudi-
 ne, dignumque spectari exhibēs equum. Pom-
 pæ autem finis fuit Capitolini Iouis templum,
 quò postquam ventum est, constitère. Erat au-
 tē vetus mos patrius, operiri donec ducis ho-
 stium mortem quispiam nunciaret. Is erat Si-
 mon Gioræ, tunc inter captivos in pompa tra-
 ductus: laqueo verò circumdatus per forū tra-
 hebatur, quo eū simul cæderent qui ducebant.
 Lex autē Romanis est, ibi necare criminū reos
 morte damnatos. Postquam igitur eum finem
 vitæ habere nuntiātū est, omniumque fauor
 secutus est, tunc hostias inchoauère. hisque se-
 cundo per vota solennia omine peractis, in pa-
 latium recessère. Et alios quidem epulis ipsi
 excepère, aliis autem omnibus domi conuiuio-
 rum instructi erant apparatus. Hunc enim diē
 vrbs Romana celebrabat, victoriæ quidem in
 hostes gratulatorium, finem verò malorum ci-
 uilium, & spei bonæ pro felicitate principium.
 Post triumphos verò, & Romani imperij fir-
 missimum statum, Vespasianus Paci templū æ-
 dificari decreuit. Itaque mira celeritate, &
 quæ hominum cogitationem superaret, effe-
 ctum est. Magna enim diuitiarū largitate vlus,

insuper perfectis id picturae ac figmentorum operibus exornavit. Omnia namque in illud fanum collecta ac deposita sunt, quorum visendorum studio per totum orbem, qui ante nos fuerunt, vagabantur: quomodo aliud apud alios situm esset, videre cupientes. Hic autem reposuit etiam quae ludæorum fuerant instrumenta, his se magnifice ferens. Legem verò eorum, & penetralium vela purpurea in palatio condita servari præcepit.

Cap. XXV.
Herodō &
Macherus
à Basilio ca-
pit.

IN Iudæam verò legatus missus Lucilius Bassus, suscepto à Cereali Veriliano exercitu, castellum quidem Herodion cum præsidio deditione cepit. Post autem omni manu militari collecta, multi autem in partes diuisi erant, & legione decima bellum inferre Machærunti statuit. Valde enim necessarium videbatur id excindi castellum, ne multos sui munimine ad defectionem inuitaret. Nam & salutis spem habitatoribus certam, & aggredientibus hæitationem atque formidinem, natura loci præstare maximè poterat. Nam ipsum quidem quod muro cinctum est, saxosus est collis, in proceram altitudinem surgens, & ob hoc etiam capi difficilis videtur: sed ne vel accedi posset eo natura excogitarat, quæ vallibus eum ex omni parte vallauerat, quarum altitudo oculis comprehendi non posset: nec transire erat facile, nec aggestu vlla ratione compleri possibile. Nam ea quæ ab Occidente fecat vallis lxx. stadiis distenditur, vnde Asphaltites lacus ej limitem facit. ex hoc verò tractu ipse Machærus altissimo vertice supereminet. A Septentrione autem & Meridie, valles magnitudine quidem supradicta cingunt, similiter verò sunt inextricabiles ad oppugnationem. eius verò vallis quæ ab Oriente est, altitudo non minor centum cubitis inuenitur: monte verò ex aduerso Machærunti posito terminatur. Ea loci natura perspecta rex Alexander, primus in eo castellum communiuit, quod postea Gabinus bello cum Aristobulo gesto deposuit. Herodi autem regnanti, omnibus locis dignior cura visus est, & constructione tutissima, propter Arabum præcipuè vicinitatem. namque opportunè situs est, eorum fines prospectans. Magno ergo locum muro amplexus ac turribus, ciuitatem illic fecit incolis, vnde in arcem ipsam ferebat ascensus. Quin & circa ipsum verticem rursus murum ædificauerat, turrèsque in angulis sexagenorum cubitorum crexerat. In medio autem ambitu regiam struxerat, magnitudine simul habitationum & pulchritudine locupletem. Multas verò cisternas recipiendis aquis abundèque suppeditandis, locis maximè idoneis fecerat: veluti cum natura cerneret, vt quod illa situ locis expugnabile fecerat, ipse manu structis munitionibus superaret. Insuper enim & sagittarum multitudinem machinarum reposuit: & omnem apparatus excogitauit, qui habitatoribus posset magnæ

πιστάσειν, ὡς περὶ τὴν φύσιν ἀμύλητος, ἢ αὐτὸς τὸ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου δυσπρόσιτος ὑπεβάλλεται ταῖς χειροποιήτοις ὀχυρώσεσιν. ἔπ' τε γὰρ καὶ βελὸν πῶλιντος, καὶ μηχανήματα ἐγκατέθετο, καὶ πᾶν ἐπιπλοῦν ἐτοιμώσατο τὸ ὤψαρχον δυνάμει τοῖς ἐπιστατοῖς μάλιστα

A ἔπ' καὶ τοῖς ἐκπαλαῖς κατασκευαμένοις, ὡς περὶ τὴν φύσιν ἀμύλητος, ἢ αὐτὸς τὸ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου δυσπρόσιτος ὑπεβάλλεται ταῖς χειροποιήτοις ὀχυρώσεσιν. ἔπ' τε γὰρ καὶ βελὸν πῶλιντος, καὶ μηχανήματα ἐγκατέθετο, καὶ πᾶν ἐπιπλοῦν ἐτοιμώσατο τὸ ὤψαρχον δυνάμει τοῖς ἐπιστατοῖς μάλιστα

E ἰς τὴν ἰουδαίαν, ὡς περὶ τὴν φύσιν ἀμύλητος, ἢ αὐτὸς τὸ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου δυσπρόσιτος ὑπεβάλλεται ταῖς χειροποιήτοις ὀχυρώσεσιν. ἔπ' τε γὰρ καὶ βελὸν πῶλιντος, καὶ μηχανήματα ἐγκατέθετο, καὶ πᾶν ἐπιπλοῦν ἐτοιμώσατο τὸ ὤψαρχον δυνάμει τοῖς ἐπιστατοῖς μάλιστα

A ἰς τὴν ἰουδαίαν, ὡς περὶ τὴν φύσιν ἀμύλητος, ἢ αὐτὸς τὸ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου δυσπρόσιτος ὑπεβάλλεται ταῖς χειροποιήτοις ὀχυρώσεσιν. ἔπ' τε γὰρ καὶ βελὸν πῶλιντος, καὶ μηχανήματα ἐγκατέθετο, καὶ πᾶν ἐπιπλοῦν ἐτοιμώσατο τὸ ὤψαρχον δυνάμει τοῖς ἐπιστατοῖς μάλιστα

G ἰς τὴν ἰουδαίαν, ὡς περὶ τὴν φύσιν ἀμύλητος, ἢ αὐτὸς τὸ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου δυσπρόσιτος ὑπεβάλλεται ταῖς χειροποιήτοις ὀχυρώσεσιν. ἔπ' τε γὰρ καὶ βελὸν πῶλιντος, καὶ μηχανήματα ἐγκατέθετο, καὶ πᾶν ἐπιπλοῦν ἐτοιμώσατο τὸ ὤψαρχον δυνάμει τοῖς ἐπιστατοῖς μάλιστα

Κεφ. κβ.

Kt0.xγ

K60.2d

Καθ. κ.κ.

© 2000

Ксф. №5.

CA. XXVI.
De Iudæis
à Basso in-
teremptis &
Iudæa di-
uendita.

Κεφ. xζ.

CA. XXVII.
De clade
Antiochi
regis & eru-
ptione Ala-
borum in
Armeniam.

Κερ.χη.

βεβαίαν δὲ τὴν ἀποδοχὴν. παρὰ τοῦ οὗ καὶ τῆς,

Κεφ. λδ. **Ο**Υ μὴν οὕτ' αὐτοῖς ἐλεάζαρος ἐν τῷ δράσμονι ἐ-
λαβει, οὕτ' ἄλλω πνι τέτο ποιεῖν ἔμελλον ὅτι-
ξείψαν. ὁρῶν δὲ τὸ μὲν τέχνης ὑπὸ τῇ πυρὸς ἀνακαμ-
μῶμον, ἄλλον δὲ οὐδὲν σατωπείας ἔοπον, ἐλὶ ἀλκῆς
ὅππιοσιν, ἀ' ὃ ἔμελλον ῥωμῆοι δράσθαι αὐτοῖς καὶ τέκνα,
καὶ ἱναῖτας αὐτῶν οἱ κρατῆσθαι, ὑπ' ὀφθαλμοῖς αὐτῶν
παιδῶν, θάνατον καὶ πάντων ἐβουλόσατο. καὶ τε-
τον κρίνας ἐκ τῆς παρόντων ἀῖσαν, τοὺς ἀδρωδισά-
τους τῆς ἐταίρου σωμαγαγῶν, τοῖς οὖτοις ὅτι τινὲς ἀεθ-
ξην λῶντας παρὶ καλῆς. σάλας διευρυκότας ἡμῶς ἀ-
δρως ἀναδοῖ, μήτε ῥωμαῖοις, μήτ' ἄλλω πνι δὲ καλῶν
ἢ οὐκ, μένος γὰρ οὕτως ἀληθῆς ὅτι καὶ δὲ καμὸς ἀνθρό-
πων διασώτης, ἡκε ὑν καμὸς, ἐπαληθεύσας καλῶν
τὸ φερόνμα τοῖς ἔργοις. αὐτὸς δὲ ἐαυτοῦ καὶ κατὰ γν-
ωμῶν, αὐτῶν καὶ δὲ δουλείας ἀκίνητοι ὑπομαί-
ναντες, πνι δὲ καὶ δουλείας ἐλὶ μὲν οἱ πτωχῶν ἀπὸ
γὰρ πάντων ἀπίστη, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτοῖς καλῶν
γὰρ, καὶ δὲ αὐτῶν καλῶν ἐλὶ οὐκ ὅτις ὑπομαίνοι, ὅτι

A postea verò Titus excogitauerat : & turris lxx cubitorum effecta est, tota ferro confecta, vnde multis balistarum tormentorúmque iaculis Romani citò eos repulére, qui de muro pugnabant, & caput exerere prohibuère. Simul autem ingenti etiam ariete fabricato, Silua crebrò murum pulsari iubet : ac vix quidem tamen aliquam eius deiecit partem interruptam. Citò autem præuenère sicarij muro intus altero constituto, qui ne machinis quidem simile aliquid pateretur : mollis enim adhuc erat, & impetus laxare violentiam poterat, hoc modo constructus. Trabes proceritate magnas, & quæ sectæ sunt continentes composuère : earum autem ordines erant duo similes : tantúmque distantes quanta esset muri latitudo, & inter eos ambos replebant aggere spacium, ne verò crescente cumulo terra deflueret, aliis transuersis trabibus quas in longitudinem posuerant colligabant : Erat ergo illis opus quidem ædificio simile : sed quod cedenti inferebantur machinarum ictus euanescebât, lucòque subsidente strictiorem fabricam faciebant. Hoc vbi Silua considerauit, igni magis murum captum iri putans, multas quidem arduentes faces militibus intrò iaculari præcepit : murus autem, quippe, vt magna ex parte lignis constructus, ignem citò comprehendit : & vsque ad limum sui laxitate calefactus, ingenti flamma colluxit. Incipiente quidem adhuc incendio, spirans Aquilo Romanis erat horribilis : auertens enim desuper flammam in eos abigebat, & penè machinas quasi iam conflagraturas desperauerant. deinde flatu mutato, veluti diuina prouidèria excitatus Auster, multa vi in aduersum eum murum repulit : iamque totus ardebat ex alto. Romani quidem cum Dei vterentur auxilio, ad castra læri digrediebantur, decreto hostes luce aggredi, & nocte vigilias accuratiores facere, ne quis eorum clam subterfugeret : Sed neque ipse Eleazarus de fuga cogitabat, neque alij cuiquam permisurus erat, vt faceret. Vidēs autem murum igne consumptum, alium verò nullum salutis modum neque virtutis excogitans : sed his quæ Romani in se liberòsque suos, & coniuges facturi essent si vicissent, ante oculos positis, de omnium morte consilium cepit : idque ex præsentibus fortissimum ratus, validioris animi sociis vesperti congregatis, talibus eos verbis ad facinus inuitabat. Cū olim vobis decretum sit, viri fortes, neque Romanis, neque cuiquam alij seruire, nisi Deo : is enim solus est verus & iustus Dominus hominum : ecce nunc tempus adest, quod factis vestros probare animos iubeat. Ne igitur nos dehonestemus, antè quidem seruitutem nec sine periculò passî, nunc autem cum seruitute intolerabiles pœnas subituri : si viuos in Romanorum potestatem venire contingat. primi enim omnium ab his defecimus, & nouissimi cū his bellum gerimus. Puto autem & hanc nobis à Deo gratiam datâ, vt bene ac liberè possimus mori, quod aliis nō euenit præter spem superatis. Nobis autē

A viuunt, qui sæpe mortem optantes non accipiunt. Vbi est autem illa magna ciuitas? Aut vbi est, quæ totius gætis Iudææ metropolis fuit? Târis quidẽ murorum septis munitissima, tot verò ante muros castellis turriumque obiectis mœnibus tuta, bellique apparatus vix capiẽs, tot autẽ virorũ pro se pugnantium multitudinẽ continens, quid nobis facta est, quæ Deum habere incolã credebatur? Radicius ex fundamẽtis erepta est, solaque eius monumenta restant, eorũ à quibus excisa est imposita reliquiis castra. Senes verò infelices ad cineres templi assident, & pauca mulieres ad turpissimam pudoris iniuriam ab hostibus reseruata. Hæc secum reputas quisquam nostrum, aspicere solem durabit etiã si viuere sine periculo possit? Quis inimicus addẽ patriæ, quis tã imbellis, aut parcus animæ, vt cum non poeniteat hucusque vixisse? Atque vtinam omnes fuissetus mortui, priusquã illã sacrã ciuitatem hostium manibus videremus excindi, priusquã templum sanctum tâta impietate funditus eruitẽdũ quoniam spes non instenua nos illexit, quod forte poterimus pro ea hostes vlcisci: nunc autem euauit, ac solos necessitati dereliquit, mori bene properemus, nostrimet ipsi misereamur, & coniugum liberorumque dũ nobis licet à nobis ipsis misericordiam capere. Ad mortem namque ipsi nati sumus, & quos ex nobis genuimus, eamque fugere ne fortissimi quidem possunt, iniuria verò & seruitus, & videre coniuges ad turpitudinẽ duci cum liberis, non est malum hominibus ex naturæ necessitate profectũ: sed hæc sua timiditate perferunt, qui antẽ mori cum licuit noluẽre. Nos autem multum freri fortitudine, à Romanis defecimus: & postremò nunc illis ad salutem hortantibus, non paruimus. Cui igitur non est eorũ iracundia manifestã, si nos viuos subiugare potuerint? Miserandi quidem adolescentes erunt, quorum vires corporis ad multos sufficient cruciatus: miserandi autem prouectiores, quorum ætas clades ferre non poterit. Videbit alijs coniugem abduci, alius manibus reuinctis vocem filij patrem implorantis exaudiet. Sed dum liberi sunt & gladios habent, pulchrum ministerium nobis præbeant, expertes seruitutis hostium. Moriamur liberi cum filiis & coniugibus vita decedamus. Hæc nobis leges præcipiunt, hæc nos coniuges & filij deprecantur, horum necessitatem Deus misit, his contraria Romani volunt, & ne quis nostram ante excidium pereat, timent. Festinemus igitur eis, pro sperata potiundi nostri voluptate, stuporẽ mortis admirationemque relinquere audaciæ. Adhuc eũ orare cupientem omnes interpellabant: & effrenato quodam impetu pleni, ad opus incitabant: ac veluti laruis exagitati, alius alium antecapere cupiebat: hoc specimẽ esse fortitudinis, rectique consilij existimantes, ne quis extremus remanere videretur: tantus eos & coniugum & filiorum & propriæ cædis amor inuasit. Sed nec id, quod aliquis putauerit, cum facinus accederent, obruti sunt, verum eam seruare sententiam, quam cum dicta perciperent:

ΕΤΙ γὰρ βελόιδμοι αὐτῷ ᾠδὴν ἀγαλῶν, πάντες ὑπα-
τῆμοντο, καὶ ᾠδὴς τὴν ἀρετὴν ἡ περὶ τὸν ἀντιπα-
του πρὸς ὁμήναι παπαρημονίαι, καὶ δαιμονῶντες ἀπὸ
σπαι, ἄλλος ὁρὸ ἄλλης φησὶσαι γλυχόιδμος, καὶ ταύτην ἐ-
πίδωξεν ἡ τοῦ ἀνδρίας, καὶ τῆς ἀβουλίας νομίζοντες, τὸ μὴ τις ἐν ὑστάτοις ἡρώιδμοι ὁ θλίβων τοσοῦτος αὐ-
τοῖς γυναικῶν ἐπαρίων, καὶ τῆς αὐτῆς σφαγῆς ἔσθαι ἐπίπαισι, καὶ μὴν ἐπὶ ὧν ἂν τις φησὶ τῇ ἀρετῇ
ἀρεσιόνοτες ἡμελειώθησαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικὸς διεφύλαξεν, οἷον ἔχον τῆς λόγων ἀρεσιώιδμοι, τὸ μὴ οἰ-
κίαι καὶ φιλοσύργη παίδου ἀπασι ᾠδῶν ὁρῶντες, ἢ λογισμῶν δὲ ὡς τὰ κατὰ τὴν βέλιδμοι τοῖς φιλτά-

Κεφ. λζ.

CAP. XXX.
Oniz tenu-
plum clau-
sum apud
Alexandriā.

rum falso insimulans, auctores sibi huius consilij fuisse dicebat. Catullus autem criminationes alacri animo suscipiebat, remque delatam multimodè cumulat, tragicis etiam verbis exaggerans, ut ipse quoddam bellum Iudeorum confecisse videretur: quòdque hoc atrocius est, præter credendi facilitatem, etiam doctor erat calumniandi sicariis. Denique cum iussisset Iudeum quendam Alexandrum nominare: cui iamdudum infensus, odium publicauerat, etiam vxore eius Berenice criminationibus implicata, hos quidem priores occidit, deinde omnes simul pecuniarum copiis eximios, tria simul millia trucidauit. Et hæc secure facere arbitrabatur, quòd eorum patrimonium redditibus Cæsaris adiungebat. Ne verò vel alibi degentium quisquam Iudeorum eius iniuriam confutaret, etiam longius mendacium propagauit: ac Ionathæ nonnullisque aliis qui comprehensi fuerant persuadet, nouarum rerum accusationem viris inferre probatissimis Iudeorum, apud Alexandriam Romamque degentium. Horum autem, qui per insidias accusati sunt, vnus erat Iosephus, qui hæc scripsit. Non tamen Catullo fictio ita ut sperauerat cessit. Nam Romanam quidem venit, Ionathan cæterosque victos ducens, finemque arbitrabatur esse questionis apud se ac per illum constatam calumniam: Vespasianus autem rem suspicatus, veritatem requiebat: cognitòque nõ iure hominibus accusationem illatam illos quidem Titi studio criminibus soluit, meritò verò poenam in Ionathan statuit: prius enim verberatus, viuus exustus est. Catullo autem tunc quidem ob lenitatem principum obligit, ne quid amplius castigationis experiretur: non multo autem post, multiplici morbo & insanabili cordepto, acerbissime tortus est, nõ corporis tantum cruciatum sustinens, sed erat ei maior animi morbus & grauior. Terroribus enim expauescebat, & crebrò videbat sibi instantes vmbras eorum quos peremerat, & clamitabat. Cumque se tenere non posset, exiliebat stratis, tanquam tormentis sibi & flammis adhibitis. Hoc autem semper multum proficiente malo, extisque defluentibus, ac intestinis exhaustis, ita est mortuus: nulla re alia magis diuinæ providentiæ factò indicio, quàm quòd nequissimos vlciscatur. Hic nobis est finis historiæ, quam promissimus nos cum omni veritate tradituros, cognoscere cupientibus, quemadmodum hoc bellum Romanis gestum est cum Iudeis: & qualiter sit quidem expositum lecturis, ut dicant, relinquatur: de veritate autem confidenter dicere non pigebit, quòd eam solam scopum mihi per omnia quæ scripsi proposuerim.

Pppp 3

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

R E R V M O M N I V M

A P V D I O S E P H V M M E M O R A B I - L I V M I N D E X S E C V N D V M

ALPHABETI ORDINEM.

Numerus paginam , litera locum pagi-
næ designat.

	ARON Moyſi in Aegy- ptum redeunti occur- rit Pagina 61.e Aaroni ſacerdotiſ con- fertur 87.g confirmatur 108.g eius filij quatuor 88.a quomodo purificatus 89.b filij eius duo ſeniores dum offerunt, exultant, ibid.d virga eius floret, & profert amygdala 108.e. moritur 110.e. primus fuit ponti- fex 700.a	pontificatus 241.f quomodo a Davide ultus, eius domus ſacerdotio priuatur 254.b Abiſolus rex Iſromi pater 267.f Tyriorum rex 1042.e. 1043.a abigza Nabali vxor Dauidem commo- tum placat 201.b abilamarodachus Nabuchodonofori fi- lius in paternum regnum ſuccedit & Ioachimū ē vinculis eximit 350. c	Accaron non potuit capi ab Hebræis 46.a Achabus Amarini filius regnum pater- num maioribus contaminat id ſcleri- bus quā anteceſſores ſui 285. c agnofcit ſuum fatum & ponit 289. e. cedit Adadi filio bellum inferenti 290.c. eundem vincit 291.e occiditur 295.d ipſius liberorum capita præciduntur 310.c
Abaneth qualis zona 84.d Abaris mons 132.d Abafarus à Cyro præfectus reſtituendo templo Hieroſolymis 365.d Abdaſartus rex Tyriorum Beleaſtaro patri ſuccedit 1043.e eius mors ibid. Abdemonus Tyrius adoleſcens proble- matum diſſoluendorum peritus 268. a. & 1043.b Abdonis principatus Hebræorum 159.b Abel quid ſignificet, occiditur à fratre 6.d Abelmachza vrbs 241.c Abemerigus Iſaræ ſuam filiam dar vxor- em 684.c Abenerus præfectus exercitus 183.b 194.b. Ieboſthum Sauli filium con- ſtituit regem 211.c pugnat contra Ioabum ibidem. tranſ- fert regnum ad Dauidem 213.f ab Ioabo fraudulenter occiditur 255.a	abimelechi Bethlemitæ in Moabiticam terrā cum ſuis proſectio 163.c abimelechus Gedeonis nothus, fratres legitimos occidit, & imperium arri- pit 155.g vrbe & tribu pellitur 156.c Sicimas captas ſolo æquat 157.b occiditur a muliere ibid.d abimelechus Palæſtinæ rex Saram con- cupiſcit 211.a abironi cum ſuis terra dehifcit 107. c abiſace puella calcſcit ſenem Dau- idem 246.g ambit eam vxorem Adonias 253 abiſus Ioabi frater, vir fortis 212.c 336.f. cum fratre Sabzum perſe- quitur 238.e vindicat regem ab interitu, occiſo Ac- mone 242.c abrahamus quando natus 21.c Lorum nepotem adoptat 15.g ē Chaldæa migrat in Chanaanem, & Dei verum cultum inſtituit ibid. hinc in Aegyptum proſciſcitur, vbi vxorem fingit eſſe ſororem ſuam 16. f. Aegyptiſ diſciplinās inſtituit 17. c. Aſſyrios vincit 18.c decimas dat Melchiſedeco, & promit- titur ei filius à Deo 18.e genuit Iſmahelem ex Agare 19.d hospitatur angelos tres ibid. migrat in Gerara 21.a à Deo tentatur 22.e monumentum ſibi & poſteris compa- rat 24.b ducit Chaturam vxorem, ſuſcipit li- beros ibid.c Iſaco quærit vxorem ibid.e moritur 26.b eius arma contra Pharaonem 918.g abrahami domicilium, vicus 16.d abſalomon tyrannidis Manahemi adiu- tor 813.a abſalomus patruus, & ſocer Ariſtobuli captus 474.f	Achar ſurtum committit 137.c plectitur 138.e achaz quinti ex fratribus Machabæi im- mania ſupplicia, cuiſque ingnis to- lerantia 1095. a achazes Iothami filius regnum pater- num arripiens, idolis filium holocau- toma offert, bellōque imperitus, ma- gnam patitur ſtragem 321. d Aſſyriorum regis auxilio vicſciſcitur Sy- ros, ſtultus & impius moritur 322.d achiabus Merodis nepos aui vim prohi- bet 599.b imperitur à 1000. militibus diſmiſſis 607.d Herodem manum ſibi inferentem prohi- bet 773.e militibus tumultuantibus reſiſtit 607. d achias pontifex 287.a achias propheta Hieroboamo regnum & alia vaticinatur 274.b. 280.c achilaus princeps commentarienſium 241.f achimanus Berzellæ filius apud Daſſ- dem manet 237.f achimas Davidi victoriam nunciat 235.b achimelechus pontifex Dauidem com- meatu iuuat 196.b. accitus ad Saulū oc- ciditur cum omni ſua familia 196.f achitophel à Davide ad Abefalomum deſciit 229.d. male conſulit domino ſuo 231.c. propter ſpretum conſilium relin- quit Abefalomum, & ſe ſuſpendit 233.a acmes Iuliz ſamulæ dolus 595.b. 771.d acmon gigas Dauidem occiſurus ab Abi- ſeo perimitur 242.c acuſilaus Argius quo tempore hitoriam condere inceperit, & in quibus Hefio- dum corrigat 1034.g adadus Azaelis filius paternum in regnū ſuccedit, quo ab Iſa Iſraelitarum re- ge priuatur 316.a adadus Syriæ & Damafci rex cum Davide conſigens vincitur 222. f	

I N D E X

Adadi huius posteri dicti reges Syriz, sicut Aegypti reges Ptolemæi 222.		Herode missorum Cafari 539.	impitio in Mediam & Armeniam ibid.	
a		b	albinus Iudææ præfides 694.f	
adadustertius S. mariam vastat ibid.		820.f	Iudæam latronibus explet 699.c	
adadus Syrus Archabo bellum inferens cedentis, ab eodem vincitur 290.		Aemilius Regulus Corduben. 653.	Iudæam latronibus explet 699.c	
291. & recipitur in gratiam 292.c		c	malus 702.b	
Ioram insulans & Elisæum capere conatus fultatur 302.c		Aeneas, qui Aretas postea dictus, Arabum rex constituitur 572.c	albinus Rom. præfectus Iesum Ananiam misere multatum dimittit 961.	
bellum aggeritur Ioramum 302.c		Aeolus populus 13.c	c	
fugatur a deo 305.a		Aeraz quis inuentor 7.d	albinus procuratoris direptiones & iniuria in per totum	
præfatur ab Azacle 306.d		Acris genus auro preciosius 221.d	albinus in pontificatum succedit alio	
adam creatio, & quid ea vox significet 5.a		Acinaces Perficus, qualis 637.	Iacimus dictus 421.c	
lappus & mulier 5.c		a	profugit ad Demetrium ibid. perit 424.b	
eius soboles, posteritas & mors 6.d		Aeta, petra, Sampsonis habitatio 161.c	alexander alabarcha mutat pecuniam Agrippæ 630.d	
adar mensis 132.c. 366.c. 381.f		Aeternus fronto magister duarum legionum Alexandrinarum 956.	Vide infra Alexander Lyfimachus	
424.a		f	alexander Antiochi Epiphanis filius bello aggeritur Demetrium 430.c	
adar mensis dies xiii. & xv. cur festi Iudæis 382.b		Aethiopes, populus 13.f	vincit 432.c	
aderus Syriam occupat, & rex eius efficitur 273.f		bello Aegyptios infestant 57.f	Ionathæ amicitiam amittit 430.c	
adoma quid significet 36.b		quomodo a Mose victi 58.d	Ionatham in summo honore habet 435.a	
adomus dictus Esau ibid.		Aethiops ab Aegyptiis circumfione accipit 279.f	435.a. Ptolemæo Philometori hostis factus occiditur 437.f	
adoni quid significet 145.c		Agas insolentia ob conceptum infantem punitur 19.c	alexander Aristobuli filius Iudæam infestans a Gabinio vincitur 476.c	
adonias Davidis filius regnum patrum affectat 247.a		abiegarum vna cum filio consolatur angelus 22.b	rebellans Romanos quoriquot potest interficit 477.f	
fugit ad asyrum, & veniam commisit a patre impetrat 248.d		Agatharchides historicus 1050.b	Hircano bellum infert 721.c	
salutat matrem Solomonis, & Abisaces conubium ambiens occiditur 254.b		Agæus propheta 365.f. 366.c	cum Gabinio pugnat 723.a	
adonibezechus capitur ac truncatur manibus & pedibus, sicut ipse alios reges mutilauerat 145.c		Agrorum terminos quis primus fixerit 7.c	securi percutitur 723.f	
adoramus quæstor tributorum ordinatur 241.c		Agriculturam quis inuenerit ibid.	alexandri fictitij actus & fallacie Vide Pseudalexander	
lanidibus obruitur 275.c		Agrippæ Aristobuli filij soboles 628.	alexander Herodis filius Romæ reuersus dedit uxorem 549.c	
adulterij suspecta quomodo purgetur 95.a		a. varia fortuna 629. vsque 637	accusatus a patre causam dicit, & reconciliatur 555.5.6. 577.	
adramalechus Senacheribi filius patricida 330.c		M. Agrippæ in Iudæos beneuolentia 398.d	calumniis oppressus conuenitur in vincula a patre 568.f	
adrazarus Sophenorum rex a Davide victus 222.c		Agrippa in Asiam mittitur 540.a	reconciliatur patri per socerum 569.f	
Aegyptius vates seductor Iudæorum 695.f		ab Herode magnifice exceptus epulæ præbet populo 549.d	iterum calumniis urgetur ab Eurycie aliisque 573.74	
Aegyptij populus qualis 13.f		eius in Iudæos studium 562.b	& in carcerem detruditur ibid. accusatus a patre Beryti, damnatur 578.f	
54.b		584.c	strangulatur 580.b	
Aegyptiis quis astronomiam & arithmetica primus tradiderit 17.c		Agrippa rex Herodem apud C. Caligulan accusat 638.c	alexander Herodis filij posteri in maiore armenia regnaverunt 793.g	
non licere eis greges curare 52.		accusati tetrarchis ac bona consequitur 638.f	alexander Iamneus Hyrcani filius, rex factus fratrem invidiantem interimit 456.c	
f. cur quantam fructuum portionem regibus pendant 53.c		coniugio sumptuosissimo Casarem excipit 642.c	circumuenit astu Ptolemæum Lathurum, a quo postea vincitur 457.g	
pugnant cum Aethiopibus 57.f		Iudæos reconciliat Caio 643.b	iterum belligeratur contra eum 458.c	
Hebræos insequuntur 66.a		hortatur Claudium ad retinendum principatum 670.d	præliatur cum suis 460.c	
quare Babylonem abducti 345.c		tergitei sator bilinguis ibid.	cum Demetrio Eocæro ibid.g	
eorum antiquissima rerum memoria bilium traditio 1034.b. 1035.f		quæ beneficia a Claudio Cæsar. accepit 733.d	immanitatis causa Thracides dictus: aliæque gesta & mors 463. 464. 713. 714. 715. 716.	
testimonium de Iudæis 1039.c		eius in Iudæam reditus 674.f	alexander Lyfimachus Alabarcha solutus vinculis a Claudio 673.c	
1050.g. quid eis Græcorum commercium conciliant 1038.d		Silam victum adseruat 677.b	eius diuitiarum quantæ 690.b	
sexaginta millia Iudæorum peremerunt 992.e per totum		reliquis eius gesta vsque mortem 677. 678. 679. 680. & 793. 795. 796. 801. 803. 804. 810. 811. 815. 816. 817. 832. 833. 864. 893. 906. 907. 913	alexander rex prius Machæranæ ædificauit 980.c	
Aegyptiis gratificari volentes veritatem de gestis Iudæorum corrumpere 1051.c		Agrippa filius Agrippæ 679.f	quo tempore mortuus 1048.d	
Aegyptiorum dii descripti 1054.c. 1065		impetrat pontificis stolæ custodiam Iudæis 683.b	eius morte Iudæi Aegyptum & Phœnicem translati 1049.d	
seruitus 1068.c		Chalcidi præficitur 690.d	alexander philippi filius patri in regno succedens quas tulerit victorias 38.d	
eorum mali mores taxati 1065		Claudio autor vt Iudæorum causam legitime cognoscat 693.a	Damascum & Tyrum capit atque Gazam 384.d	
Aegyptius nemo regum aut imperatorum ius ciuitatis laigitus est ibidem		Chaladem aufert ei Cæsar, & multis aliis toparchis donat ibid.b. nuptias inuit 694.	pontificem Iadadum veneratur, & Hierosolymis deo immolat, Danielique prophetiam interpretatur, & Iudæis quæcunque postularant concessit 385.c. 816.b	
Aegyptum mare rotum portub. caret 824.b		Galilææ parte donatur a Nerone 694.f		
Aegyptum fames occupat 44.c		domum extruit 697.c		
53.a		Neroniada nominat & munificus est 658.g		
Aegypti regina Solomonem inuist 270.a		Magdala cerrat capere 1007. venit Tyrum cum Vespasiano 1030.b		
Aegypti descriptio 807.f		Agrippæ regni fines qui 832.f		
85.g		Agrippina Claudij Cæsar. vxor 692.g		
Aegyptus vnde nomen acceperit 1045.f		ritum veneficio tollit ibid. filium Neronem imperio praeficit 694.b		
Aelius Gallus dux auxiliariorum ab		Agrippum a quo conditum 746.c		
		Aniam inuadunt Hebræi, & fugantur 137.d. capitur & succenditur 138.d		
		Alabarchæ magistatus 693.f		
		Alauorum nationis descriptio 985.a		

IN IOSEPHVM.

eo mortuo quomodo regna eius oc- cupata	386.f	amarinus constituitur rex	284.f	anania pontifex cum Ezechia fratre, & pontificibus aliis in cloacis latuit pro- pter seditionem ibid. cum fratre in- terficitur	812.e
Alexander Tiberij pater pontam tem- pli supra Corinthiam crassius au- ro & argento perfudit	917.b	obit diem suum, relicto principatus successore Achabo filio	285.b	anania anani filius pontificatum & e- quirat, & Iacobum lapidat	698.b
Alexander Veles rex	417.f	amafus Abesolom copias praeficitur	237.c	anani senioris felicitas	ib. a
Alexander Zabinas Demetrii victi loco rex constitutus federatur Hyrcano	451.d	237.c. impetrat veniam a Dau- de, cui gratulatu regni restitutio- nem	236.c	anania Ionathae filius Cestio portas pro- dere voluit	819.g
in bello cadit	ibid.	constituitur praefectus exercitus	238.d	anania Iudaeorum dux victus Romam mittitur	692.e
Alexandra Alexandri Iammal vxor quomodo a mortuo marito instru- ta regnum seruat & administra- rit	463.b	occiditur a Iobab	238.f	anania pontifex cum Hierosolymis bello contra Romanos se prae- parat	828.f
morbus eius & mors	463.b	amafias filius Iosias regis Iudae, vir bo- nus & pius patri in regnum succe- dit	315.b.316.c	apparatum belli rursus amittere no- luit	819.a
Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexan- dri Aristobuli, infensa Herodi	512.b	paternae necis aurores tollit, amaleci- tas, Idumaeos & Gabelitas praeficit eius, & ad idola desecit	316.c	militibus contra Simonem Giorge mittit ibid.	ibid.
513.b		inreparat a propheta	317.a	anania pontifex, eiusque gesta 872. & 874. 875. per totum.	
Alexandra Phasaeli filia	627.g	minatur Ioz regi, & praeficitur cap- itur interficiturque	317.b	anani mors Hierosolymae excidij princi- pium 882.g. eiusque virtutes celebrat ibid.	
628.a		amafias sacerdos	298.a	anania Sethi filius pontifex constituitur	618.e. cu priuatur
alexandria plus singulis mensibus quam Hierosolyma toto anno pendit Ro- manis	807.g	amathus, Amathae	14.d	anania Simonis satellites ad Titum pro- fugit	916.e
iisdem quatuor mensium annonam ministrat	808.a	amachus castrum ad Iordanem	459.b	anarabarches, pontifex Hebr.	84.b
alexandria ciuitas post Romam maxima	903.b	ambicio quantum malum	215.b. per totum	anaxagorae Clazomenij mors	1079.f
alexandria portus descriptio	894.c	M. Ambiuus praeficitur Iudae	619.a	anchus rex Girc	195.c. 203.b
viris situs descriptus	807.g	ambrosius regni terminus	141.b	exercitum ducit in Hebreros	203.f.
808.a		ibid.	ibid.	andromacho amicitiam renunciat He- rodes	567.g
alexandrinorum seditio contra Iudaeos	816.b	ambrosius regni terminus	141.b	andronicus Messalae filius orator	434.a
alexandrimi Vespasianum pro imperato- re prompti agnoscunt	894	ambrosius Achaz. fil. bello superatus a Za- charia trucidatur	321.f	angelus, quale nomen	522.b
alexandrinorum fortitudo & praestan- tia in oppugnatione Hierosoly.	922.c	aminadabus Leuita	171.c	angelos cum mulieribus coisse	8.c
		ammanus, Ammanitis	21.a	anilai & Afingi Neerdenium facino- ra	645. 646. 647. 648. 649. per totum
alexandrimi quamdiu cesserint Iudaeorum solemnitatibus	1065	Hebraeorum genti bellum inferen- tes male excipiuntur	157.f	animi vnde certissimum argumentum colligatur	199.e
alexandrimi seditionis autores, Apionis similes	ibid.	158.d	ibid.	anna Helcanis vxor	165.b
alexandrium arx	472.f. 476.c	ammanitarum contumelia in Dani- dem	223.f	annibis sediciosus plebitur	682.c
alexandria duxit Salomonem vxorem	583.b	& quae de eis ultio accepta	224.f. ex- cunduntur	annius Minutianus	613.e. 616. 617.e
223.f		228.b	ibid.	annius Rufus Iudae praeficitur	619.b
iubetur ab Herode nobiles Iudaeos se defuncto occidere	598.d	ammanitis & Moabitae socij mutuo sese occidunt	298.c	annus magnus quorannis consistet	11.c
pie agit	600.b	ammaus exusta	781.b	anni septimi, quinquagesimi seu Iobeli remissio	96.b
alifas, alifai	13.c	ammaus thermas sanandis corporibus idoneas	864.b	anni quor ab exitu Israelis ex aegypto vsque ad templi Solomonis constructio- nem	700.d
alifragmuthobis rex contra pastores ge- rit bellum	1040.d	vide & Emmaus	ibid.	ante j interitus	66.f
alexandri minorum actor	999.d	ammonius infidiator Ptolemae Philo- metoris occisus	437.a	anthedo, postea Agrippias dicta	459.c
alifus Samarita, libertus Neronis	631.a	amnon sororem Thamaram stuprat	228.g	antigonus Asiam occupat mortuo Ale- xandro	383.a
		occiditur a fratre Abesalomo	227.d	antigonus aristobuli filius cum patre transfugiens capitur	417.d
alchemus praetore timore obliguit	744.c	d	ibid.	accusat Caesarem Hyrcanum & Anti- patrum	481.d
		amorzi cum suis regibus delecti	11.d.	paternum regnum affectans profliga- tur	491.d
amaleciz gens	74.b	d. qui eorum ditionis termini ibid.	ibid.	reducitur in regnum per Parthos	494.e. amputat Hyrcano auriculas
amaleciz bellum Israelitis inferunt & vincuntur	75.d	amoris regio duabus & dimidiis tri- bus conceditur	118.a	497.e. accusatur Romae, & placat pe- cuniis hostem	499.c
amaleciz Hebreros subigunt	153.d	amosus Manassis filius regno paterno substituitur, quod propter impietate non diu tenens occiditur	333.a	quomodo ab Herode oppugnatus sit	500.c
8. eorum rex captus & occisus	155.a	ananelus constituitur pontifex ab Hero- de	212.b	& vnde quomodo expugnatus & irri- sus a Sosis	507.c
amaleciz quanto deus odio sic persecu- tus, & quomodo Saulus eos extirpa- uerit	184.b	honore priuatur	513.a	antonius Herodis pecuniis corruptus eum occidit	508.b. 510.e. per totum.
David cadit eos	207.f	restituitur ei	511.a	antipatrus & Hyrcanum accusat	724.g.
amalecus nothus Aliphaze filius	36.c	anania Masbali pontifex cum quin- decim aliis crudeliter necatur	938.f	vincitur ab Herode	729.d. rex consti- tuitur
amaleciz regio	ibid.	938.f	ibid.	722.d. quam insolens ex unica vi- ctoria factus	738.d. dat se vincendum Sosis
amanus quanto in honore apud Arra- xerxem habitus, & quantum in Iu- daeos propter Mardochaeum conce- pit odium	375.a	anania mercator Iudaeus regias mu- lieres Iudaicam religionem docet	685.a	741.d. securi percussus ibid.	f
consultat contra seipsum	378.b	anania Nebedzi fil. pontificatum acci- pit	690.d		
in crucem Mardochaeo paratam sus- tolitur	380.a	vincitur mittitur Romam	692.e		
& filij eius	382.a	anania nominatur Sedrachas	316.a		
amarzi filij quomodo Ioannem Gad- den interfecerint, & quas eius exdis- pulis dederint	428.c	a	ibid.		
amarantes Moyses pater & Aaronis, deum inuocans vt Hebreros redimat exau- ditur	55.b	anania Oniz filius copias Cleopatrae praeficitur	412.g. 458.d		
amaranus sediciosus exulat	682.c	anania Phariis Iosepho se opponit	1013.f		
amarinus constituitur rex	284.f	ananiae pontificis liberalitas, eiusque seruorum iniquitas	698.d.		
		699.b. ipsius filius capitur a faciliis	698.c		
		ananiae pontificis domus incendiatur	811.d		

INDEX

- Antigonus Hyrcani fil. Samariz obli-
dioni praeficitur 412.b
quomodo a fratre & cur occisus 454.
f.712.c
antiochia Mygdenia, vrbis 687.e
antiochia, Syriz metropolis 852.
c
antiocheni Demetrium cecum reci-
piunt 437.d
antiocheni soli cum Sidonis & Apa-
menis pepercerunt ludzis inhabita-
toribus suis 815.e
antiochenium odium in ludzos 398.
c
antiochenium petitiones apud Titum
976.c
antiochus Antiochi Grypi filius victus
& occisus ab Antiocho Cyziceni fi-
lio 459.f
antiochus Antiochi Cyziceni filius su-
perat Antiochum Grypi, & superatur
inde ab Eucro & Philippo fratribus
ibidem 460
antiochus Aspendius ab Hyrcani filiis
victus 711.g
antiochus Comagenae rex 620.g.
673.d
antiochus Cyzicenus cum fratre Antio-
cho Grypo belligeratur 451.d
vincitur ab Hyrcano 451.g
occiditur a Grypi filio Seleuco
460.b
antiochus deus Alexandri fil. adolescens
rex coronatur & amicitiam cum Io-
nathamit 440.a
trucidatur a Tryphone suo tutore
447.b
antiochus Dionysius Antiochi Grypi
fil. Damasci regno potius quid ges-
serit 462.a
eius cum Alexandro & Arabibus bel-
lum 715.e
antiochus Epiphanes Seleuci fil. & eius
gesta contra ludzos 407.g
vique 419.975. ad Elymida vin-
citur 418.e
commissa regni cura Philippo mor-
ritur 49.b
per totum, aliaque eius gesta 1087.
1088.1089.1090
antiochi Epiphanis cum Ptolemæo Sex-
to contentio propter Syriam, & in Lu-
dzam irruptio sua 708.d
antiochus Epiphanes quomodo cepe-
rit Hierosolimam 929.f.
934.e
antiochus Eupator Antiochi Epiphanis
fil. rex constituitur 419.c
Bethsaris expugnat 420.d
Philippum tutorem regnum inua-
dentem occidit 421.d
captus a Demetrio trucidatur 421.g
antioch. Eupator Antiochi Epiph. fil.
quomodo ludzam afflixerit 709.
c
antiochi magni bellum cum Ptole-
mæo Philopatore, & beneficia in Lu-
dzos 398.e
dat filiam Ptolemæo uxorem 401.
a
Antiochi Pharanx loci nomen 716.
a
antiochus Seleuci nepos Deus cogno-
minatus 398.e
antioch. Soter, etiam Pius dictus frater
Demetrii rex natus Tryphonem per-
sequitur & interficit 447.f
Simonem Matthiae in amicitiam
receptum conatur subigere, sed infe-
liciter 448.a
oppugnat Hyrcanum Hierosolymis,
& cognominatur Pius 449.
per totum regno & vita priuatur ab
- Arface 450.b
Seleucum Grypi vincit 460.a
antiochus Grypus qui & Philometor
Demetrii Nicanoris fil. Alexandrum
Zebinam bello occidit, & regnum Sy-
riz occupat & Heracleonis insidias
occisus 451.d
antiochus, Agrippa & Sohemus Velpa-
siano in auxilium miserunt bina mil-
lia pedum, & sagittarios equites mil-
lia 834.f
antipas Herodis fil. constituitur tetrar-
cha 599.e
affectat regnum 603.a
portionem paterni regni acquirit
611.e
antipas pro Antipatro fratre rex con-
stituitur testamento 771.f
tetrarcha instituitur 773.g
antipas pater Antipatri Idumææ præfe-
ctus ab Alexandro 469.b
antipas regij generis vir comprehensus
custodi traditur 871.g
occiditur 872.
antipater Herodis fil. a patre vocatur
domum 554.d
honoribus auctur 555.b
fratres crebris calumniis infestat ibid.
568.e.574.e
malicia eius 582.per totum.
eius in patrem insidiae 585.587.588
capitis damnatus vincitur 590.d
occiditur 599.d
ab Herode patre pellitur ciuitate 749.
fratrib. insidiatur 751.d
prodigit 762.b
fratrum occisorum liberis etiam male
vult, & conspirat contra patrem 762.c
veneno euni tollere conatur 766.e
aliis duobus fratribus calumnias fruit
767.c. causam dicit 769.770.per totum.
occiditur 773.f
antipater Idumæus Hyrcanum in re-
gnum restituit 717.f.718.per totum,
aliaque eius gesta 712.
vique 717
antipater accusatus, declaratur præ-
fectus ludzæ a Iulio Cæs. & Hieroso-
lymorum muros reficit, & filiis suis
præfecturas attribuit 725.c
antipater qui prius Antipas, quomodo
se suosque euexerit, & Aristobulum
regno eiecerit 469.c
Scaurum comæatu inuat 475.f
eius auctoritas, vxor & liberi 479.d
qualem operam nauarit Cæsari, alia-
que eius gesta ibidem. & 480
dyonista & procurator ludzæ consti-
tuitur a Cæsare 481.e
suos liberos ad gubernacula prouehit
483.b
antipater Salomes fil. accusat Archelai
777.d
antipater Samarita Antipatri Herodis fi-
lij procurator 588.d
veneficium apparatus Herodi indicat
766.b
antipatri ciuitas ædificatur 559.
f
antiphilus cum suo fratre venenum
apparunt in Herodis interitum
588.f
antiquitatum libri xx. quod tempus
complectantur, & quas historias
702.c
antonia Drusi maioris vxor Germanici
& Claudij mater agrippæ dat mutuo
pecuniam 630.f
eius fauor in Agrippam 634.c
eius prudentia 677.b
antonia ædificij Herodiani descriptio
919.c
antonia porticus incensa a. & præfi-
- dium ex ea deturbatum 811.f
antonia turris ab Herode condita 544.f
624.d.746.d
antoniæ fundamenta subuersa 911.
c
M. Antonij decreta pro ludzis 488.per
totum
M. Antonius, dux Ro. 476.c
in Asiam proficiscitur, & Herodem
defendit 491.g.729.e
amore Cleopatæ captus Herodem, &
Phasaelum tetrarchas constituit 494.a
ad regium fastigium eundem promo-
uet 499.d
ab eodem pecuniis corruptus An-
tonium e medio tollit 502.b.502.e
M. Antonius donatur ab Herode 510.c
homo impurus 512.e
Herodi nimiam indulget 516.d
multa indecore agi ut gratiam Cleo-
patæ 518.b
subigit Armeniam 519.b
vincitur apud Actium a Cæsare 524.a
occisus 524.e. qualem operam Gabi-
nio præstiterit 721.g
Herodem exulem regno Iud. præfecit
734.b. propter Cleopatram multa in-
decore 742.a
Antonius centurio a locupateno insidias
interemptus 890.d
Antonius præfectus alæ equitum conat
Romanos 831.b
eius gesta ibid.
Antonius Primus e Moesia contra Vitel-
lium cum legione tertis properat
901.f. eius gesta ibid.
Vitellium interficit 893.d
in conflictu cum Vitellianis quatuor
millia & quingentos amisit 901.c
Romam properat ibid.
Antonius Silo Taricheas missus cum
duobus millibus sagittariorum 859.
d
Aod. vide Iodes
Apache regni termini 1040.b
Apania obsidione liberata 727.c
Apellæus, mensus 370.a.499.b
Aphrica vnde sic denominata 149
Aphri & Aethiopes quantum annue
pendant Romanis 807.c
Apion Alexandrinorum legatus contra
Iudzos 649.c
Apion grammaticus rex Aegyptiacas
conscriptus 1060.b
eius portentosa mendacia de Iudæis
& tota vita taxata ibidem. 1061.
1062.per totum. & eius calumniae &
mendacia confutata 1063.1064.
per totum. propheta factus fabulam
tragicam de Iudæis inapudensissimè
singit 1065.1066.1067.per to-
tum.
Apobaterion locus 102.a
Apochis regni termini 1040.b
Apollodoti Gazarcorum duci præ-
lium cum Iamno, & mors 459.
c
Apollonius Antiochi dux, a Iuda Mac-
chabæo victus occiditur 413.b
Apollonius Daus præfectus Alexandri
filij Antiochi Epiph. 435.c
vincitur a Ionatha 436.b
Apollonij Molonis mendacia de lucas
1065.1069.1077.
Aponius senator sancitur 675.
c
Asanes ludzis præficiatur 199.a
Aquila aurea supra portam posita de-
scit 596.b.772.e
Aquila quare Romanorum insignis
838.b
Aquila Caligula interficit 660.
c

IN IOSEPHVM.

Arx tabernaculi, & Arula suffumigato ria 83.f	Scauro mulctatur ccc. talentis 721.c	Cleopatra 742.c
arabia, confinis Iudae 469.c	Areteas Petrus Roma auxiliatur 609.a	Arabazas Tigranis filius captus 319. b
arabes quia aetate infantes suos circum- cidant 21.f	argolicæ historiæ scriptores discrepan- tes 1034.f	Artaxerxes regnum paternum accipiens quale conuiuium instruxerit 323. b.
arabes quia aetate infantes suos circum- cidant 21.f	ariphanes Græcus historicus Iudæorum mentionem facit 1051.a	accusat uxorem & ducit ab ea ibi- dem. ducit aliam nomine Estheram 374. b. Amanem in suum habet ho- nore 375. a. eundem cruci suffigit 380. b. Iudæos periclitantes liberat ibid.
arabes Hebræos subigunt 133.d. ab ipsis rursus ceduntur 155.a	arietis instrumenti bellici descriptio 843.c	artaxias Tigranis filius regno non diu positus pellitur 519.b
arabum prælium cum Herode 519. f	ariochus Nabuchodonosori satellitum præfectus 347.a	artemisius mensis 259.c
arabum Iudæam deuastantium scintilla 609.c	Arion procurator Iosephi Tobie fil. 465.	artorius quemadmodum ex incendio per Lucium commilitonem seruatus sit 95.g
arabum gesta in Iudæa post mortem Herodis 781.b	Aristæus Iudæorum negotium agit apud Prolemæum Philadelphum 389. f	arucæus Arcen condidit 14.d
arabes Iudæorum transfugarum viscera patrefaciunt, aurumque eximunt 939.f	aristocratiæ esse optimam administr. 123.b	arudæus, Aradus insula ibid.
aramus aramæi 15.a	aristotelis apud Clearchum verba de Iudæis 1048.a	aruntius præco retundit Germanorum militum impetum 663.b
arami liberi quibus gentibus appellatio- nem indiderunt ibidem	ariu centurio confusus 608.d. 780.c	arus vicus 609.c
aranes ubi innotuit 161.d	aristobuli odium erga fratrem Agrip- pam 730.a	aruum loci nomen 191.g
arasci templum 330.c	aristobulus Agrippæ frater, Iudæorum causam agit apud Petronium 640. per totum	asamonæorum gens Iudæorum reip. sta- tum mutauit 367.b
arbela vicus 1022.f	aristobulus Aristobuli fil. adolescens pulcherrimus 514.d. ab Herode consti- tuitur pontifex, & occiditur ab eodem 913.f. 54.g	Asamonis montis Galilææ situs 8.8. c
arbori interdictæ quæ vis indita fuit 5.c	aristobulus Alexandri Iamni fil. gene- rosus 463.f. quomodo adfectus sit regnum 405.b. obsessus ab Arete liberatur per Scaurum 471. c. quale domum Pompeio misit, & controuersiam cum fratre apud eundem disceptauerit 471.c. quo- modo à Pompeio tractatus 472.f	asalon capitur 146.a
arca Noe 8.e	vinctus abducitur Romam 475.c.	asalon Iudæis semper iniusta 85. a. eius situs 16.
arcæ Noe reliquæ ubi seruantur 684. c	vinculis elapsus iterum capitur & mit- titur Romam 477.d. veneno sublatu est 479.g	ascalonitæ quingentos & duo millia Iu- dæorum apud se habitantium interfec- erunt 815.d
arcæ tabernaculi forma 82.f	aristobulus Herodis fil. reuersus Roma ducit uxorem 549.c. conicitur in carcerem falsis calumniis oppres- sus 574.f. accusatus à pa- tre Beryti damnatur 578.f. strangu- lator 580.b	ascalonitis quantam incommodi arca attulerit 169.c
arca in potestatem hostium venit 168.d. quantum malorum his fuerit autor ad quos peruenit, & quomodo Hebræis reddita 169. b	aristobuli filij Herodis, liberi qui 762.a 793.f.	aschanes eunuchus præpositus Hebræo- rum: nobilium curæ obsequitur Da- nieli 340.b
arca transfertur Hierosolymam in tem- plum Salomonis 263.b	aristobulo Herodis filio Armenia mi- nor à Nerone data 796.c	aschanax aschanaxi 13.c
arcades de antiquitate gloriantes, post Athenienses literis eruditi 1035. d	aristobulus Herodis frater, priuatus mortuus filia unica relicta 793.f	asernatiuitas 30.g. filij 13.d
arce, alio nomine Arctipus, ciuitas 82.a	aristobulus Herodis dynastæ Chalci- dis f. dominus multis donatur à Ner. 694.f	asertarum fors in Chanana 142. a
arce, quæ nunc Petra, ciuitas 110. b	aristobulus Hyrcani f. obsidioni Sama- riæ præfatur 752.b. quomodo imperari & scirent in matrem ac fratres 414.d. fratri cæde pollutus moritur phælleni dictus 455.g. pri- mus diadema regum usurpauit, & quomodo se gesserit in matrem & fratres 454.c. mors eius 714. a	asie quingentas ciuitates vni rectori, & consuli Romano parere 806. b
archelais vicus conditur 613.f	aristobuli & Hyrcani furor & contentio 930.a	asineus & Anilæus Neerdesens gaffa- tores quomodo cum Artabano ami- citiæ inuent 645. 646. 647. 648. 649. per totum
archelaidis palmeta 619.a	aristobulus rex Chalcidis contra Antio- chum 984.a	asiongaber, loci nomen 269.f
archelaus Cappadocum rex 549.c.	armenia regio 15.a	asorus ciuitas 351.c
558.f. Herodem ad sanam mentem re- ducit 569.g. eius prudentia 756. 777	arnon fluius 110.c	asofra, buccina 97.b
archelaus Herodis filius à patre re- gno præfectus ipsius funus curat 608. c. populo se accommodat, & in- cidit in seditionem 601.g. 602.a.	arphas vicus 834.a	asperforium tabernaculi 81.a
accusatur apud Augustum 60.e	arphaxades Arphaxadæi 15.a	asphaltites lacus 18.a. 773.a
ethnarcha non rex confirmatur ab Augusto 611.c. Glaphyræ fratris defuncti uxorem ducit 613.f	artabanus Vonone victo Parthorum re- gnum assequitur 620.c	asphaltites lacus repletus cadauer. 890. a
accusatur apud Augustum & rele- gatur Viennam Galliam 614.a	artabanus à Virellio victus 625.b. re- cuperato imperio fœderatur Neroni ibid.d	asphaltites lacus Tibeïensis natura con- trarius 891.b. eius descriptio ibid.
784.b. venduntur eius bona 68.e	artabani cum Afiozo & Anilzo re- conciliatio & amicitia 646. a	asphar lacus 428.b
a fratre falsè calumniatur 767.d	artabanus regno pulsus restituitur per Izatem 617.c	asprenatis prodigium & interitus 661. d
rex constituitur 773.g. in seditio- nem incidit 775. 776. 781. quod non rebellasset quarta tributorum parte leuatus 783.a. eius reditus quan- ti ibid.b	artabazas rex Parthorum donatus	assamonæi principatus quando deserit 508.b
archelaus Magdati ad Titum profugit 916.c		assamonæorum familiæ quando & quan- diu principatus Iudæorum concess. 701.a
Arethis, sexti ex fratribus Machabæi immania supplicia, eiusque cum in- signi tolerantia sermones 1095. rper totum		assaracodas Sznacheribi filius patri succedit in regnum 330.c
areteas Arabum rex fugientem Hyrcana num recipit hospitem, oppugnationem Aristobuli cogitur intermittere 469.c. 470.b. cum Scauro fœdus init 471.f		assaron quantum contineat 83.d
areteas qui antea Aeneas constituitur A- rabum rex 572.c. confirmatur 577.d		assir regni termini 1010.b
Areteas Cœlesyriæ regnum adipiscitur 472.d. 716.a. cum Herode bellatur 626.b. & Iudææ inferit bellum 716.a. à		assiras, Assyrii 14.f

INDEX.

- A**
- Astoborra fluvius 58.f
 astronomiz qui primi inventores 8.a
 Athenienses quando & quemadmodum Romanis subiecti 405.d
 athenicis nulla cura fuit historiz conscribendz 1035.c
 athenienses religiosissimi crediti 1068
 c. scriptis legibus vivebantur 1072.
 b
 Athenio legatus Ptolemæi Euergetis ad Iudæos 402.d
 Athenio dux Cleopatrz, Herodem re-
 - pellit iam victorem 742.f
 athrongus vel athronges pastor regni affectat 608.b. 780.c
 auaris vrbs Aegyptia 140.a. & c.
 1052.g
 augusti Cæsaris in Iudæos beneficia 562.d. in Herodem odium & Acre-
 ram 572.b. reditus cum viroque in gratiam 577.d. confirmat testa-
 mentum Herodis 611.c. in Italiam proficiscitur 729.e
 augusti mores, & quot annis imperarit 619.b
 aulæ regiz descriptio elegans 914.e
 aulicæ deliciae quæ 237.f
 aurea terra, regio 169.g. 271.a
 Azazel ab Adado cum muneribus mitti-
 tur ad Elisum, unde se regem fu-
 turum cognoscit 306.b. contra Is-
 raelitas belligeratur & Hierosolymita-
 nos, à quo pacem redimit loasus rex 373.f. moritur 376.a
 Azarias propheta vaticinatur Asani ag-
 mini 223.c
 azarias compellatur Abdenago 346.
 a
 azizus Emesenorum rex Agrippæ iunio-
 ris fororem duxit 693.b
 azotum pestis propter arcem decentiam inuadit 169.b
 azorum captum & conerematum 436.
 b
 azymorum festiuitas restauratur 323.d
 azymorum festiuitatis institutio 65.d.
 93.b
- B**
- Baara loci, & herbarum descriptio 981.a
 Babæ liberi occiduntur ab Herode 532.
 f
 babel quid significet 12.c
 babylon locus cur sit dictus ibidem
 babylonis extructio 65.c
 babylon in Cyri potestatem venit 352.
 a
 babilonica captiuitas quando & quo-
 modo acciderit 336. 337. 338. 339. 340.
 341. per totum.
 babilonica turris institutio 12.a. & quæ-
 ta fuerit 12.b
 babylonij Iudæos persequuntur 649.
 c
 babyloniorum antiquissima rerum me-
 morabilium traditio 1035.f
 bacca vicus 833.g
 bacchides dux Demetrii contra Iudam Machabæum mittitur frustra 421.
 f. mittitur iterum ac cum Iuda con-
 fligens vincit 424.f. 425.d. adigitur ad
 pacem cum Ionatha ineundam 430.
 b
 bacchidis scuitia in Iudæos, & eius in-
 teritus 709.a
 bactriani populus 15.a
 badus qualis mensura 259.a
 bæonis regni termini 1040.b
 Bagas eunuchus 586.b
 bagas copiarum Artaxerxis imperator
 quomodo Iudæos ob homicidium in
 templo factum tractat 332.a
 bagothous & Theodestes eunuchi con-
 iurant necem Artaxerxis, & plecun-
 tur 374.f
 bathales Ammanitarum rex 343.g
 baiz, oppidulum Campaniæ, vbi & cali-
 dz 638.d
 bal quis deus fuerit 311.b. sacerdotes e-
 ius vniuersi sublati ibidem. ædes 1-
 phus à fundamentis diruitur 311.d
 balachus Moabitum rex Balamum
 ad Israelitas execrandum mittit 112.
 d
 baladas Babyloniorum rex amicitiam
 cum Ezechia inire cupit 331.c
 balamus vates contra Dei mandatum
 profectus ab asina compellatur 112.
 f. bene precatur his quos execra-
 ri volebat 113. per totum malum
 consilium dat Madiantis 114.
 e
 balsamus vbi nascatur 270.f
 balsamum vbi proueniat 473.b
 balthasar Nabonidel dictus arripit
 regnum Babylonicum 350.e. i-
 ple cum suo regno in Cyri Persarum
 regis potestatem venit 352.a
 occidit Adoniam 254.
 b
 banaias satellitibus præponitur 241.f
 vnus fortium Davidis 243.f
 banaias Salomonis copiis præficitur 254.f
 banaothas & Thamnus occisores Ia-
 bosilii supplicio afficiuntur 246.c
 barachas autor Israelitis vt captiuos
 Iudæos & Beniamitas dimittant 321.
 b
 Baracus Hebræos in libertatem vindicat
 152.e
 barafa expugnata coneremata 417.c
 baruchus Neri fil. Hieremiæ prophete
 scriba 337.a. liberatur à carcere
 343.c
 baris castellum, postea Antonia 717.c
 baris mons 10.b
 barzaphanes Parthorum satrapa Syriam
 obtinet 494.d. 730.c
 basanes Hieroboami totam familiam
 sustulit 282.c. regnum occupat i-
 bidem
 basanæ impietas à Gimone propheta
 grauitur carpitur, sed frustra, regnum-
 que ab hostibus infestatum tueri non
 valens moritur, Elano filio successore
 relicto 283.f
 Bassus addit se Cassio 727.c
 batanzæ, Trachonis & Auranitidis,
 partiumque quarundam domus Ze-
 nonis centum talenta reditus erant
 782.g. & 783.a
 bathuel Nachoris filius 15.f
 bathyllus Antipatri libertus venenum
 hero adfert 767.b
 batibij dictum 639.c
 beelsephon ciuitas 65.c
 begabri Idumææ vicus 890.c
 beleastarus rex Tyriorum Hiram pa-
 tri successit 1043.c
 belli leges 129.c
 beniaminis natiuitas & nominatio
 34.c. filij decem 52.b
 beniamitarum sors in Cananza 141.
 e
 beniamitz post Iesu ducis mortē quieti
 & agriculturæ student 146.b
 beniamitarum fortitudo & peritia mi-
 litaris 148. c. cædes omnium vi-
 que ad sexcentos viros 149.a
 quomodo ea tribus restituta 149.
 d
 berenice, locus 269.f
 bernice Agrippæ filia 622.a
- B**
- bernice Cosrobati filia 622.b
 bernice Polemoni nubit 693.e
 bernice Salomes fil. datur nuptum A-
 ristobulo Herodis filio 549.c. sit eius
 Glaphyræ 564. b. datur ab iunio
 762.a
 bernices supplicatio antetribunal Flo-
 ri, & eius vitæ pericula 801.
 c
 bernice & Iudæ ad Cestium de Flori
 gestis retulerunt 803.b
 berotha ciuitas 159.b
 berofus Chaldeus de astronomia &
 Chaldeorum philosophia Græcè
 scripsit 1043. g. eius historiz ver-
 ba & compendium de Iudæis
 1044. a. Græcos scriptores tamen
 ibidem
 berfabe, ciuitas 281.d
 berfabe puteus 21.d
 berytus domicilium Romanorum 576.
 c
 berytus Phœnices colonia Romanorum
 972.e
 berytus quomodo ab Agrippa exorta
 678.b
 berzellus quantis beneficiis iuuenit
 Dauidem regno pulsus 237. b.
 quam gratiam ei obtulerit rex 237.
 c
 besarra oppidum 1007.e
 beselarethius 88.e. 98.e
 bessemathe vxor Esau 21.b
 bethalaga vicus 459.b
 bethel quid significet 28.g
 bethenabem vicus 889.a
 bethleem toparchia 890.d
 bethmans vicus 1001.e
 bethora locus 159.f
 bethsabes forma Dauidem ad adul-
 terium pellicit 25.b
 bethsama vicus 170.g
 bethsamitarum propheta 111. ar-
 cam contingentes moriuntur 171.
 b
 berhsana, quæ Scythopolis 418.a
 bethsana, ciuitas 141.g
 bethsuritarum dedicio 420.d
 bettra capta & prædata 222.c
 bezedel vicus cum turri inexpugnabili
 832.a
 bezethæ collis descriptio 919.g
 biblia quot annorum historiam comple-
 ctantur 2.f
 birhynos, Cappadoces, Pamphylios, Ly-
 dos & Cilices Romanis tribum pen-
 dere 806.c
 boræus Agrippæ legatus à Iudæis val-
 neratus effugit 819.d
 boræos vicus 831.e
 bouis coruipetæ nox quomodo vindi-
 canda 128.d
 bor columna vestibuli templi 261.b
 bozus quomodo Ruthem accepit vxo-
 rem 163.e. 164. a
 britannicus Cæsar, Cæsar filius 644.
 a
 britannic. Claudij ex Messalina f. Nero-
 ni prinigino in imperio posthabitus
 796.b
 britanni quomodo & quando Romanis
 subiugati 805.g. 807.b
 broccustrib. plebis 670.b
 buccinarum excogitatio & vsus 97.
 b
 burrus præfectus prætorianorum mili-
 tum 624.b
- C**
- Abrothaba locus 98.a
 Cadmus Milesius quo tempore hi-
 storiam conscribere incepit 1014.e
 Caduceus

IN IOSEPHVM.

Caduceatores sacros esse & inuolabiles 522. a	designatur Cęsar a Tiberio 655. f	ciendas curat 666. d
cęcilius Bassus occiso Sexto Cęsare prouinciam occupat 488. f	occiso Tiberio fratre opprimitur & ipse 636. b. Herodem cum coniuge mittit in exilium 638. g	chalamas Syrocorum transcupharensum rex 224. d
cęcilius Bassus Sex. Cęsarem interficit & copias eius occupat 727. a	quali fuerit ingenio 641. b. 641. c	chalebo donatur pars agri Hebronis 145. g
Cęcinnus ab Antonio Priuo rerum ge- starum nuncius ad Vespasianum mit- titur 902. c	Iudęis bellum illaturus reuocatur a Petronio & Agrippa 643. a	chaldęi, populus 14. g
cęcinnus de proditiōe cogitat, & cum militib. ad Antonium transfugit 902. a	moritur ibid. f. eius in omnes scui- tia. & diuini honoris uendicatio, iusa- nıque tum coniuratio in ipsum, & eius interitus 652. v. 660	chaldęorum consensus cum sacris literis 1046. d
cędafa ciuitas 140. b	callimander ab Hyrcano victus interit 452. c	chamis patris irrisor 14. e
cęnopolis & forum quod vocatur ma- teriarum a Cęstio incensum 819. f	callistus Caligule libertus 657. c	chananeus, chanaan 14. a
cęron regio amoni ferax 684. c	calumniam quanta vis 713. c	chananeorum terrę pręstantia 58. e
cęsar Iudęorum & Archelai conuen- tum dixerit 781. f	cambyles Cyri filius patri in regno suc- cedit, & Iudęos a templi & vrbis q- dificatione prohibet, moritur 359. a	chareris mors apud Gamalam 867. d
Archelao ethearchiam seu mediam regni partem dedit. ibidem.	campus regius, loci nomen 18. d	chariatharis ciuitas 171. c
eius promissio Archelao facta ibid.	cana, loci nomen 519. f	chasleus mensis 409. b. 415. e
reliquam regni dimidiam partem in duas tetrarchias diuisit ibid. g	cana vicus Galileę 1005. b	chebronis ciuitatis antiquitas 895. d
cęsar quę Salomę largitus sit 783. b	cana seu Canatha 742. c	chelcias Oniz fil. copis Cleopatrz pręficitur 452. g. moritur 458. e
cęsar quas ciuitates Iudęorum regno auulsas Syrię adiecerit ibid.	canathenses ibid. f	cherubeis quid fuit 83. a
cęsaris liberalitas in duas filias Herodis virgines ibid.	candelabrum tabernaculi 83. c	cherubimorum descriptio 263. e
cęsar falsum Alexandrum deprehendit ibid. f. eum remigum numero inserit 784. b	capernaum fons, Nili vena esse creditus 861. c	chetim quid Hebręis significet 13. d
cęsares vocatęs imperatores Rom. 269. b	captharfabas, campi nomen 519. f	chetimus, & Chetima insula ibid.
cęsarea conditur 746. a. 747. g	capthartophan Idumę vicus 890. e	chetomene qualis vestitus 84. c
cęsarea Philippi dicitur Neronis 698. f	capito centurio a Floro pręmissus ad Hierosolymitanos 800. c	cheton quid significet ibid.
cęsarea Iudęę maxima ciuitas 814. f	capitolij templum a militibus direptis donariis incenditur 907. d	chetzi populus 14. d
cęsarea templa 747. a	cappadoces populus 13. b	chiramus operarius insignis 260. g
cęsariensium contumelię in mortuum Agrippam 680. a	carmeli montis situs 852. f	Christus & christiani 612. g. 613. a
cęsarienses contra Iudęos apud Nero- nem victores 799. b	carę, Mesopotamię ciuitas 15. c	chusarthes Assyriorum rex Hebręos sibi subiicit 150. e
cęsarienses omnes Iudęos apud se ha- bitantes trucidant 813. f	carthagenensium origenis & fati descri- ptio 807. d	chusus, chuszi 14. a
cęsennius Gallus duodecimę legionis ductor a Cęstro in Galiziam missus 878. b. duo millia Galiziorum cędit ibid. d	carus, delicię Herodis 586. b	chusis amicus Davidis constantissimus quomodo se gesserit apud Abesalo- mum 230. c
cęsennius Petrus rector Syrię 974. a	casander occupat Macedoniam mortuo Alexandro 388. a	cilla ciuitas 198. b
cęsennius Petrus Antiochum regem Co- magenes apud Vespasianum defe- ctionis accusat 983. f	caspię portę 625. a	cillanos a Palęstina bello vexatos Da- uid iuuat ibid.
bellum mouet contra eum 984. a	caspius Chęrea 653. 654. 655	cinchares idem quod talenrum 83. e
vincit Romam e Cilicia mittit ibid. e	per totum, occiditur 673. a	cinnira, istrumentum musicum 243. a
cęsoniz iugulatz cum filia magnanimi- tas 667. c	caspius quę gesserit in Iudęa 479. c	cinyra fabula 659. d
caiaphas constituitur pontifex 69. c	affligit Iudęos 489. b	circenses ludi 654. b
caia quid significet, sacrificat, iugulat fratrem, totus malus, multa inuenit 6. d. eius posterı 7. f	caspius Longinus Syrię pręses 544. d	circumcisionis prima institutio 19. c.
caius Agrippa & Iuliz fil. Augusti ado- ptiuus 603. e	caspius Iulio Cęs. interfecto Syriam pe- rit & quid gesserit 727. 728.	c. c.
caius Cęsar Agrippam uinculis soluit, & tetrarchia Philippi tradita, regem appellauit 790. c	per totum, occisus 729. c	cisus Saulis pater 174. e
ei etiam Herodis tetrarchiam addidit ibid.	castor rerum Iudaicarum scriptor 1065.	cizharz quis inuentor 7. d
caiz vxor & filia occisę 666. d	castoris Iudęę uersutia & dolus erga Ti- tum 914. f	ciuitatem quis primus instituerit 7. c
eius ingenium & mors 666. e	castra Iudęorum, locus 480. f	claudius a militibus constituitur Cęs. 664. d
caius Cęsar Deum se vocari voluit 790. d	cauillus Libyę Pentopolitanz rector si- cariis calumniandi doctor erat 997. a	claudius Agrippam ad senatum legatum mittit 792. d
Petronium ob statuas in templo lo- candas, Hierosolymam misit ibi- dem. c	tria millia Iudęorum trucidauit 997. b	Cl. Romę contra Samaritanas pronun- tians tres eorum nobilissimos interfici iussit 795. g
caiz literę ad Petronium 792. b	eius cruciatus & mors horrenda ibi- dem. d	claudius quandiu imperium admini- strauerit 796. a. Agrippinz vxoris Ne- ronem priuignum in imperium coo- ptauerat ibid.
caius per dolum interemptus, quanto tempore imperauerit ibid. c	cedafa vibs 441. e	clearchus peripateticus Aristotelem pręceptorem suum de Iudęis narra- tem inducit 1047. e
calebus explorator Chananęę 99. a	celadus Augusti libertus 613. a	cleniens pręf. vrbis cohortum 655. c.
calidę ad Bias 638. e	quę Cęsarıs nomine cum falso Ale- xandro egerit 783. g	Cleopatra Antiochi filia nubit Ptole- męo Philopatori 401. a
calidę ad Emmauntem 619. d	celer accusatus Romę causam dicit, & plectitur 693. a	cleopatra Flori vxor 701. b
calidę apud Callirhoen 598. a	celer tribunus uinctus a Claudio Iudęis ad supplicium Hierosolym. mittitur 795. g	cleopatra Ptolemęi Epiphaniis filio da- tur nuptum Antiocho 401. a
caligo tabernaculi qualis fuerit 88. g	cendheęs pręfectus vincitur a Sim. 448. a	cleopatra Ptolemęi Philometoris filia ducitur vxor ab Alexandro Antio- chi, qui & Demetrius dictus 434. e
C. Caligula constituitur Cęsar 627. c	centizus Hebr. in libertatem restituit 151. a	cleopatra Marc. Antonium in sui amo- rem pertrahit 493. f. 729. f. Ma- riamnem cum filio ad se vocat, & Antonium contra Herodem inci- tat 513. v. 645. 742. d. 988. d. con- tra omnes omnium opibus inhians 517. f. 742. a. Herodem ad stuprum so- licitat 518. d. occiditur 524. e.
C. Caligula Germanici fil. 644. e	cestius Gallus Syrię pręses inuadit Gali- leam 1015. b. 1013. d	clitus Tiberienis altera manu multat- ur 1013. a. 818. e
	Cęst. Festus a Claudio in Iudęam pro- curator pręmissus 793. e	clunitus 659. c.
	eius malitia 799. a	
	cestius Saulum cum ceteris legatum ad Neronem in Achaia mittit 821.	
	chabelo terra cur sic dicta 267. e	
	chabolo vicus 1015. d. 1016. c	
	Chęrea Caij vxorem & filiam interfi-	

INDEX

colossus Caesaris 747.g
comagenensium ciuili contentio 620.g
621.a
con meatus centum annorum qua de
causa in Mellada incorruptus manse-
rit 988.c
conon Græcus Iudeorum mentionem
facit 1051.a
conuallis laudationis 298.f
conuentus ciuium quæ uilitas 121.d
caponius Iudeis præfatur 616.b. 618.g
caponius præcurator constitutus, Ar-
chelaï finibus in prouinciam redactis
784.g
corban iuramenti explicatio 1047.a
corban, quomodo se liberent 109.c
coreæ, loci nomen 718.e
corus seditionem contra Moysen & Aa-
ronem excitat 75.f
dat eius pœnas 107.f
Cornelius Faustus Syllæ filius qualem
se præstiterit in expugnatione templi
474.c
corona triplex pontificis 86.a
corregi, locus 172.d
corus mensura qualis 100.b. 136.f
costobarus Idomeæ Gazæ præfectus ab
Herode, lucro intentus, repudiatur ab
uxore 132.b. eius uolentia 699.b
costobarus & Saulus fratres vnâ cum
Philippo ad Cestium transfugiunt
821.g
coturnices ubi copiose inueniantur 72.
e
cotys Armeniæ rex 678.d
crassus in Parthos proficiscens Hieroso-
lymitanum templum spoliat periurus
478.e. cum omnibus suis copiis perit
479.c
crassus in Syriæ prouinciam Gabinio suc-
cedens quid gesserit 723.b
cretenses moribus, non uerbis erudie-
bantur 1072.a
ctesiphon, urbs 610.b
cumanus Iudeæ præfatus constituitur 690.
d. 794.a. & quid sub eo Iudeis acci-
derit ibid. & 691.f. & 692.a. accusa-
tur à Iudeis ibidem. exulat 693.a.
791.g
cossius Eadus Iudeorum regno præfeci-
tur 680.d. seditiosos punit 681.a.
690.a
cydoëssa Tyriorum vicus 869.e
cyprus insula 13.d
cyprus præsidij locus in finibus Hieru-
solum 816.a
cypros Herodis filia 627.f. alia Phasæ-
li filia 628.a
cyprus, castellum 559.f. & 748.b
cypris Antipatri uxor 713.d
cyrenæi, Marmaridæ & terribiles Syr-
es quemadmodum Romanis subdi-
ti 807.d
cyrus Persarum rex Babylonem & re-
gem eius capit 352.a
cyrus Iudeis Hierosolyma repetere per-
mittit, templumque restituere, ac uas-
sa templi eis reddit, multaque præ-
stat beneficia 357.d. 358.a. 365.d.
perit 359.b

D

Dabaritani uxor Ptolemæi regij
procuratoris inuadunt 1008.c
Dacchari herbe descriptio 86.a
dagon, arx 448.d
dagon præcipitatus 169.a
dagonis templum exustum 416.e
dalale meretrix Sampsonis 162.b
dalmatas bellicosissimos sub vna tan-
tum legione Romanorum quierem a-
gere 806.d

damascus à quo condita 152
damascus imperio Davidis subicitur
222.b
damascus à Metello & Lellio capta est
471.a
damascenorum in Iudeos seueritas 1000.c.
822.a. 992.d
dana oppidum 150.d. 276.b
danaus Argiuorum antiquiss. 1041.g
Daniel vocatur Balthasar, & cupit du-
rius uiuere propter ualitudinem &
studia 346.a. insomnia diuina uidet
246.f. regi somnia interpretatur 347.
f. 348.a. Balthasaris uisionem in pa-
riete explicat 351.d.
abducitur à Dario in Mediam & con-
stituitur summus satrapa 352.b
in fidias patitur, sed infidiatores eius
luunt pœnam 352.f. 353.a
apud Ecabana turrin edificat ibid. e
quàm carus Deo fuerit, & quantum
ceteros prophetas superauerit 353.e.
354.355.
Danielis prophetia 415.f
danitarum fors 142.a
danieq̃ à Chananeis sedes mutare coa-
cti 130.b
danus, fons Iordanis 16.b
danus nascitur 30.f
filij eius 52.c
darabitta vicus 2023.c
darius Artabani filius Neroni obsecris mis-
sus 625.d
Darius Astyagis filius imperium Baby-
loniorum uastat, & Daniele abdu-
ctum constituit satrapam, quem in-
uitus postea leonibus obicit 352.b
353.a. hostes Danielis iisdem obicit,
& deum eis prædicat ibid.
Darius equitum præfectus sub Agrippa
810.g
darius Hytaspis filius rex Persarum
creatur, quæstionem proponit quæ-
nam omnium rerum fortissima aut
potentissima 360.b. & f
commonitus uero à Zorobabele Iu-
deis libertati instituit, & immunita-
ti, urbemque & templum restituere
promittit & iuuat 161.e. 367.d
mortuus successorem filium Xerxem
relinquit ibid.f
dathan cum uniuersa sua familia terra
dehiscit 107.c
dauid filius Iessei 164.e
dauid qualis, & quomodo rex à Samue-
le uictus prophetat, & Saul furioso
hymnos occidit citharam 186.e
187.a. eius magnanimitas 188.b
uictoria de Goliatho 189.c
amatur à Sauli filia, & sexcenta ho-
stium capita Saulo adfert & filiam e-
ius uxorem ducit 190.c
sacerum fugit 191.192.193. per totum.
spiculo ab eo peritur 192.a
accepto Goliathi gladio fugit in Ge-
tam, & insanum se fingit 195.e
fugit inde aliò itque aliò ibid.
Cillanis auxiliatur ac iterum Sau-
lum effugit 198.199.101. per totum.
cum Saulum occidere potuisset no-
luit 199.c. reconciliatur Saulo 200.a
Nabali defuncti uxorem ducit 202.a
Amalecitas prædatur 203.d
iungit se Ancho contra Hebræos
203.f. 206.e. abducuntur ei ambæ
uxores capte 207.b
Palæstinos cædit & uxores recuperat
207.c. Sauli interfactorem suppli-
cio afficit, & epitaphia ipsi ac Iona-
thæ conscribit 211.d
rex vnus tribus declaratur, & cum
Abnero pugnat 212.a
eius filij 213.d

Abnero foedere iungitur & amicitia
214.c. interfectum luget 215.d. re-
gnum in uniuersum ei confertur 217.
a. dominorum suorum occisores punit
211.d. 216.g. quantæ copiarum cum in
Hebronem conuenerint 217.a. Iebu-
sæos illudentes capit 217.a. amicitia
cum Iramo parat, & Hierosoly-
ma ciuitatem Davidis appellat 218.c.
Palæstinos superat, & arcam Hieroso-
lymam transfert 219. per totum. Pala-
stinos frangit & Moabitis adzaz-
rimque Sophonorum regem 220.d.
Theronem in amicitiam recipit, Ido-
mæam subigit, & officia distribuit 222.
e. 241.e. Ionathæ posteros beneficiis
afficit 223.b. legat eius in iuria à Naas
afficiuntur, Syri, Mesopotamiz, & Am-
maniz depredantur 223.e. 224.c
Bethsaben adulteram facit & ducit u-
xorem, Viriâque interficiendum cu-
rat 225. b. per totum. Ammaniz ex-
cincit 228. b. à filiis molestatur 227. e.
per totum. Abesalomum filium re-
gem salutatū fugit 229. e
patienter audit conuincientem Semam
230. e. fugiens benigniter excipitur
ab optimatibus regionis trans Iorda-
nem 233. b. prius filium aggrōditur
233.d. occisum luget 245.c. agnoscit ho-
stibus, & recipit regnum, salutat
rex 236. 237. 238. per totum. decem tri-
bus ab eo deficiunt autem Sabæo 238.
c. Palæstinos ultimo fundit, hymnos
ac musicam instituit 242.f
fortissimi uiri ipsius qui 243. per to-
tum. populum recensendo decem ef-
fendit 244. b. è tribus malis intellige-
dis pestem eligit, & Oromæ arcam
emittit 244. e. 245. c. templi extructi
locus ei indicatur, ad quod opifices
& materiam comparat, filiumque in-
struit Salomonem quomodo se de-
beat gerere nactus imperium ibid. a.
246. b. aliosus calefacit se Absaces
accubitu 246. g. Solomonem con-
firmat regem, officiaque distribuit à
tribus, tum templi uasorumque de-
scriptionem tradit 248. 249. a
per totum. Davidis principium ascri-
tas in contribuendo ad templi fabri-
cam 250. b. quid sub moysi tempore Salomoni
commiserit 250. g. 251. a
expirat ac sepelitur, maximūq̃ cum
eo thesaurus 252. c
Davidici generis regum finis, & quos
eorum fuerint 241. g
Debora prophetissa 152. d
Decime dare 18. e. 28. f. 109. a
Decus Mundus quantum infauit in
Paulam 622. b
Delatoribus quid præmij fuerit apud C.
Caligulam 662. b
Demetrius Demetrii filius amicitiam
cum Ionatha mittit 436. d. Alexandrum
vincit 437. e
Demetrius Euerus Antiochi Grypi fi-
lius rex apud Damascum constituitur,
& Alexandrum Iannæum superat 460.
b. 461. a. contra fraucem pugnant
capitū ducitur ad Parthos 165
Alexandrum prælio superat 710. a
Demetrius Gadarenis libertus Pompeij
475. b.
Demetrius Nicanor rex 437. g
clementer agit cum Ionatha Iuda-
que 438. b. vincitur à Tryphone 440. d.
capitur à Parthis 443. f
dimittitur, & in regnum restituitur
ab Arsace 450. c. uiuicitur, capitur &
occiditur 451. d
Demetrius Phalereus quomodo biblio-
thecam Ptolemæo Philadelpho com-
parauit

IN IOSEPHVM

parauit 389. d. legem Iudæorum
transcribendam curauerit 391. b
demetrius Phalereo in historia Iudæo-
rum uenia concedenda, quod Hebrai-
ce nesciuerit 1011. b
demetrius Seleuci filius regnum Syriæ
occupat, Antiochumque & Lysiam
occidit 421. f
Iudam occidit in prælio 425. e
Ionathæ amicitiam amittit 430. e
occiditur 432. f
dei castra, locus 32. e
peus Galilæorum clades Romanis do-
nabat 848. b
neus Iudæis omnem viam salutis ad in-
teritum uerterat 940. d
dei decretum contra omne Iudæorum
genus 992. a
dei definitio apud Moysen 1073. f
dextra porrecta quid apud barbaros si-
gnificet 646. a
diagoras Melius in mortis periculo ver-
satus propter Athenienses 1079. f
dido soror Pygmalionis regis Tyrionum
in Africa Carthaginem ædificauit
1043. e
diebus singulis, quid Deus condiderit
4. b
diglach, quid significet 5. c
diluij vniuersalis descriptio 9. e
dina Iacobi filia 31. b
stupratur, quapropter Sicimitæ vniuer-
si trucidantur 33. e. 34. a
Diodotus Tryphon Apamenus, vide
Try.
Diogenes Alexandri amiciss. à Phariseis
interficatur 716. f
dionysius Tripolitanus securi percussus
471. g
diophantus notarius sceleratus 574. e
disciplina militaris exemplum pulcher-
rum 823. e
disciplinas à Chaldæis ad Aegyptios, ab
his ad Græcos esse deductas 17. c
dissimulium communionem etiam na-
tura horrere 123. f
dius in historia Phœnicum integerrimus
1042. d
dius mensis 9. a
doecus mularum nutritor 195. b
occidit Abimelechum pontif. 196. f
dolesus nobilitate potens à Gadarensi-
bus interficitur 888. f
P. Dolabellæ decreta pro Iudæis 488. c
domitianus cum multis Romanorum
salus euadit 902. e
à Mutriano productus populo rector
insinuat 903. a
domitiano Germani subiiciuntur & Gal-
li 975. f
domitianus in triumpho Vespasiani &
Titi eis adequitabat 979. d
domitius Aenobarbus 694. a
domitius Aenobarbi filius ibid.
domitius Nero consalutatur Imperator
694. b. fratrem, matrem, uxorem, vi-
rosque illustriss. trucidat ibid. c
Cæsares excludit Iudæos 696. f
domitij Neronis vxor à marito occiditur
694. c
domitij Sabini fortitudo 926. b
dora Phœnices vrbs 1000. e
doræ ciuitatis situs 1067. b
doras Hierosolymitanus pontificem pe-
rimit 695. b
doris mater Antipatri Herodis filij accu-
satur veneficij, & quomodo se gesserit
588. d. 766. b
doritarum in Iudæos insolentia 675. f
porotheus lxx. interpretibus additur
396. f
positheus Hyrcanum & Alexandram
Herodi prodit 524. f

draconis leges de suppliciis antiquiss.
1035. c
druma Gedeonis concubina 155. f
drusilla Agrippæ filia 628. a
drusum turris 747. e
drusus Agrippæ filius 628. a
drusus Neronis filius 629. a. 634. e
drusus turris 538. g
drymos loci nomen 730. e
dystrus mensis 132. e. 366. e. 381. f

E

E Butius decadarhus sub Vespasia-
no 839. e. Gamalz occisus 786. e
Ecdippon locus 731. b
Edom, vide Adomus
Edraus dux militum Ionathæ 293. c
Eglon Moabitarum rex qui Hebræos
subiugarat, ab Iode interficitur 151. f
Ela capta & habitatores eius extincti à
Syriæ rege 321. e
Elanus Basanæ filius altero regni anno
occiditur, vna omnis eius soboles tol-
litur per Zimarem 284. d & e
Elcana Iudæ copiarum dux captus 321. f
Elcias Magnus, legatus Iud. 640. f
Eleazarus pontifex 2. d
Eleazarus Moysis filius 61. e
Eleazarus Aaronis filius 107. g
fit pontif. 110. c
eleazarus pont. moritur 146. b
eleazarus Dodeiz filius vnus fortium
Dauidis 243. b
eleazar, quidam arreptitiorum medicus
358. a
eleazarus Aurancæ Matthiz filius 410. g.
411. a. fortiter ab elephanto confosso
opprimitur 420. c
eleazarus phariseus homo sediciosus
conuincitur Hyrcano 453. d
eleazarus quomodo pontificatum ade-
ptus 392. a
eleazarus thesauri templi custos quo-
modo pactus cum Crasso 478. d
eleazarus Anani fil. pontifex constitui-
tur vnus tantum anni 619. c
eleazarus Boethi pontifex constituitur
613. e. priuatur pontific. ibid. g
eleazarus gigas, quam vasto fuerit cor-
pore 625. d
eleazari Asamonzi filij fortitudo &
mors 709. e
eleaz. Dinzi, latro 691. f. 695. a. 795. a.
796. d
eleazarus sediciosus exulat 682. c
eleazarus Ananiz pontificis filius, Ro-
mani belli seminarium fuit 809. g
reiecit Cæsaris hostias ibid.
eleaz. Semæi facinus memorabile 844. d
eleaz. duo socij contra Manahemum
812. e
eleazari Simonis filij factio 904. c.
905. e
eleaz. Simonis Gioræ socij mors 895. a
eleazarus sicariorum princeps Massa-
dam obtinet 985. e
eius ad suos oratio 989. f
altera oratio de immortalitate ani-
mæ. 990. g. 991. 992. per totum
elephantis quomodo pugnatum sub An-
tiocho Eupatore 429. f
eleusa oppidum, Sebaſte dictum 558. f
eleutherus fluuius 742. b
eleutheri equites 731. b
eliabus architectus 728. b. 88. e
eliacius pontif. sub Iosia rege 333. f
eliacimus Iosia fil. antea Iocimus di-
ctus accepit regnum paternum, sed
tributarium iam factam Aegyptiis
336. a. etiam Babyloniis tributum co-
gitur pendere 336. e
occiditur 337. d

eliacimus Iocchini filius in pontifici-
tum patri succedit 370. f
elias propheta tempore Achabi quæ
prænuñciauerit & gesserit 285. e. 286.
a. 287. 288. 289. 298. 299. per to-
tum. exemptus ex hominibus 300.
b
eliz epistola ad Ioramum Iosaphati fi-
lium sceleratum regem 307. b
elieneus Cithari filius pontificatum ac-
cepit 678. f
elis pontifex princeps Hebræorum 163. e
filij eius scelerati 165. a
exitum suum cognoscit 166. a
ipsum & filiorum mors 166. d.
& f.
eliszus prophetiæ donum accipit, & E-
liam comitatur 289. a
vaticinatur & aquam suppeditat Iora-
mo Achabi filio 301. a
viduam à debitis liberat 302. d
Ioramum infidias Syrorum indicat &
Adadum capere ipsum volentem elu-
dit 302. d. 303. a
famis tempore vilitatem annonæ
prænuñciat 304. d
Adado mortem indicat ibid. e
Ieam vngit regem Israelitarum 308. b
Ioatus Iosaz filius ad se ægrotum ve-
nientem consolatur 316. e
vita defungitur 315. g
cadauer occisi à latronibus in ipsius
monumentum iniectum reuixit 316.
a
elymus, elymi 14. f
emian zona sacerdotalis 84. e
Emmaus concremata 699. e
emmaus vicus, Vide etiam Ammaus.
engaddi à sicariis inuadiunt 887. f
eniachin tribus sacrata 878. f
enochi mors nemini cognita 9. d
enosa ciuitas 17. c
epaphroditus 2. b
ephodes, vestitus 85. b
ephorus historicus Gallos & Hispanos
prorsus ignorauit 1039. a
ephorus Hellenicum in plurimis offen-
dit mendacem 1034. g
ephremes Iosephi filius 44. d
ephremes in numerum Iacobi filio-
rum adoptatur pro patre Iosepho 53.
c
ephremi pars quæ cesserit 141. f
ephremiz Gedconi bellum inferre
conantes placantur 355. d
ephremitis tribus quomodo Bethleem
prodictione cepit 146. e
epicrates pecunia corruptus Scythopo-
lim cum alijs aliquot ciuitatibus Iu-
dæis prodit 451. e
epicureorum errores refutatur 315. b
epiphania, ciuitas 14. d
epiphanes & Callinicus filij regis Antio-
chi Cæseponio Peto pugna forti obpi-
untur 984. e
à Vologeso Parthorum rege magnifi-
ce excipiuntur ib. e. Romam ad Ve-
spasianum veniunt 985. a
epomidis descriptio 85. f
epulæ feræ Iudæorum 775. a
equitum Romanorum arma 836. d
equus Modius Varo succedit 1003. a
erebithonicus vicus 937. b
erica prætorianorum Achazæ præfectus
occiditur 321. f
esaias prodigium. Ezechie regi exhibet
331. c. obiurgat eundem propter
thesauros Babyloniis monstratos 331.
d
esaiæ prophetiam cognouisse & credi-
disse Cyrum regem 337. e
esaiæ vaticinium de prauis 996. c
esaiæ astutias 26. d. uxores 37. a

INDEX.

- circumuenitur à fratre **ibid.**
natus fratri reconciliatur **31.f**
partitur cum fratre habitationem, vocaturque Adomus **36.a**
Esdra Iudæorum apud Babylonem degenium pontifex, à Xerxe quæ & quanta impetrauerit **367.f. 368.a**
quomodo populum mundauerit, & legem ei prælegerit, ac rempublic. reformat mortuūque sit **368. 369. 370**
per totum.
Eseon puteus **26.g**
Ester puella quali fuerit forma **374. b**
ducitur vxor Artaxerxi, & coronatur regina **ibidem.**
Iudæorum cladem futuram cognoscens regi indicat **379.c**
impetrat Iudæis vitam **380.b**
Essen, vestis qualis **81.c. 90.b**
Essenorum secta **617.c. 781. 786. 787.**
per totum. eorum mirabiles constantia, & virtus in bello cum Romanis **717. c.** opinio de animæ diuinitate **ibid.g.** aliud eorum & diuersum collegium **788.d**
Ethaus Githæus Davidis sectator præficitur exercitui **233.d**
Eua quid significet **5.b**
eius lapsus **5.c**
Euzi populus **14.d**
Euaratus Couis **760.a**
Euemerus Græcus Iudæorum mentionem facit **1011.a**
Euilæ, Euilæ **14. b**
Euodus Neronis libertus **635.a**
Eupolemo Græco in historia Iudæorum venia concedenda quod Hebraicè ne sciuerit **1051. b**
euphrates, fluius **5.c**
eurycles Lacedæmonius impostor maximus Herodem circumuenit, & domum eius subuertit **573.f. 758.e. 719.f**
eutyclus Agrippæ libertus & auriga in vinculis detentus **651. b**
aperit Neroni malivolentiam Agrippæ **633.a**
eutyclus, auriga Caij Cæs. **672.a**
exccantis aliquem poena **118.c**
ezechiæ prophetia **335.f**
ezechiæ Achazæ filius regnum obtinet paternum Hierosolymis religionem collapsam restituit **323. per tot.**
ibid.
à Senacheribo oppugnatur **328.a**
in summam aduersus desperationem Esaiam implorat **329. d**
posteritatem à Deo exorat **331.a**
moritur **ibid. f**
ezechiæ latronum princeps interficitur **725.f**
- F**
Fabatus Augusti seruus **587.a**
Fabatus procurator Cæsaris pecuniis corrumpitur **764.d**
fabij centurionis fortitudo **720. b**
fames ingens **105. c. 551.e**
facti potentie nemo potest resistere **580. d**
faucis locus **58. b**
faustus Cornelius primus Hierosolyma descendit **720. b**
Felix Palianis frater à Claudio ad Iudæos missus **755. g**
felix præfectus militum Romanorum inuadens Phasaelum vincitur **491. a**
Cl. Felici procuratoris gesta **796. per totum** vide Cl. Felix
ferici montis situs **891. a**
felix procurator successit Felici **798. a**
vide Porcius
festorum descriptio **92. f. 93. per tot.**
filij contumaces & proterui in parentes
- quomodo mulctandi **126. e**
filiorum Israelis iura **121.**
Flaccus Syriæ præses **629. f**
Flavius Iosephus. vide Iosephus
Flavius Sylua in administratione Iudææ Basso succedit **965. a**
contra Massadam militem mouet **ibid. & 986. g.** Massadam occupat & præsidium imponit, cum exercitu ad Cæsarem redit **994. g**
fictus, sylua **219. c**
florus templi thesauris frustra inhiat, à cuius expugnatione depellitur **802. g**
flori nouus dolus & auaricia in opprellione Hierosolymorum **802. f**
mendacium apud Cestium **803. per totum.** vide Gessius
fortes vere qui **206. c**
fortunatus Agrippæ libertus Romanum missus à suo patrono **638. c**
fratris vxorem ducere prohibuit **613. f**
fratres veri, quos & interius ipse sociauit **1097. a**
frontonis gesta in custodia **563. b**
fructus intempestiuus & præmaturus **123. d**
furi centurionis animositas **720. b**
furum poena **127. e**
- G**
Gaba, quid significet **186. a**
Gaba equitum ciuitas eursic vocata **812. f**
gabaenorum iniuria in vxorem Leuitæ, & quomodo ea propter mulctam **147. 148. 149. per totum.**
gabaon vicus **238. f**
gabaonitæ astu foras ineunt cum Iesu **138. f.** qui ipse contra Hierosolymitarum regem succurrit **139. c**
Gabath, Saul vicus **907. d**
gabinus præfectus militum Pompeij **473. c.** eius gesta **476. 477. 478. per totum.**
gabinus Scauro succedens quid gesserit clari **721. 722. per tot.** **980. c**
gadaræ restaurata **720. f**
gadaræ optimates legatos ad Vespasianum mittunt, seque dedunt **848. e**
gadarense Herodem frustra apud Cæsarem accusant **540. b**
gadæ natiuitas **30. g**
& filij septem **51. c**
gadus propheta Davidi vnus è tribus malis offert electionem **244. d**
galades colis & Galadana regio **12. e**
galatæ à quibus denominati **13. a**
Galba Imperator creatus **893. c**
in medio foro necatus **ibidem.**
896. d
gales insectans Abimelechum Gedeonis nothum, prodiit à Zebello **156. f**
galgala quid significet **137. d**
galilææ & regionis trias Iordanem quantireditus fuerint **782. g**
galilæa minor quæ **831. f**
galilææ vtriusque descriptio **ibid.**
calamitas **834. per totum**
galilæa tota à Romanis subacta **870. e**
galilæorum & Samaritanorum constitus **794. g**
galilæi contra Romanos **828. f**
galilæi ab infantia pugnacissimi & omni tempore plurimi **833. a**
Galilæorum quot millia Iaphæ occisa **848. g**
galilæorum noua inuenta & factiones Hierosolymis **897. b**
gallæ morus **890. b**
gallæ bellum desit **ibid.**
gallæ situs descriptus **806. c**
- gallicenturionis facinus apud Gamalam **805. e**
gallos sub mille & ducentis militibus seruire, quibus penè plures habuerunt ciuitates **806. g**
gamala filius Iesu **833. b**
gamala ciuitas rebellat **862. a**
eius situs **ibid. & 804.**
excisa **858. b**
gamalensium fides in Romanos **1000. f**
gamalensium cum Romanis acres contestus **864. 865. 866. per tot.**
gamalensium cædes à Romanis **867. c**
ganges fluius **5. c**
garizin mons **123. g**
Gaulanitis regio deficit ab Agrippa **1013. a**
Gaza nequeunt capere Israelitæ **146. a**
gazæ à Iamne obsessi caprique **459. e**
gazæ Palæstinæ vrbs à Salomone edificata **268. d**
Gedeon quomodo Hebræos seruauit exemerit **154. 155. per totum.**
quot filios habuerit **155. f**
geman vici situs **794. f**
gemello renouat amicitiam Herod. **567. g. 568. a**
Genesar lacus descriptus **619. d.**
869. d. eiusdem nominis descripta **ibid.**
gentium enumeratio quæ Romano imperio subduntur **805. 806**
Gentium qui verenda Iudæorum more circunciderunt, enumeratio **1047. a**
gentibus singulis quomodo à suis autoribus nomina sunt indita **124. f. 13. 14. per totum**
geon fluius, & quid significet **5. d**
geraseni quomodo se erga Iudæos celebratores suos gesserint **815. f**
gergesæ, populus **14. d**
germanicus veneno sublatu **611. a**
germanicus qualibus moribus **634. b**
germanicus Claudij Cæs. frater **694. a**
germanus augur victus Agrippæ vindicatus **633. f**
germani qualis gens **661. c**
germanorum descriptio **807. a**
eos octo tantum legionibus Romanorum dominos **ibid.**
germanorum agmina & bellum civile ab Antonio primo & Mutiano sedantur **893. d**
Germani Capitolij collem occupant **902. c**
germani viribus corporum laudati **962. g**
germanorum magna ex parte defectio à Romanis **975. b**
defectionis causa **ibid.**
gerfus Moyfis filius **61. e**
gessius Florus Iudææ prætor quomodo Iudæos ad arma contra Romanos capeffenda compulerit **702. d**
& quàm malus fuerit vir **ibid.**
gessij Flori procurator qui Albino successit, crudelitas, impudentia & ventositas **798. d**
auaritia apud Cæsarienses **799. d**
noua crudelitas in Hierosolymitanos **801. a.** Vide etiam Florus
getheris Arani filius **15. d**
getuli populus **14. b**
gigantum reliquæ in Helione **145. f**
gigantum posteritas à quibus perdonata **17. f**
gimon propheta Basani quæ mala ipsum manebant vaticinatur **243. f**
gineæ vicus **831. d**
Giscala Galil. oppidulum indomitum **868. c**
- giscala**

IN IOSEPHVM.

giscala succenditur & diruitur 1001.e
 giscala à Iosephi militibus diripitur,
 prædæque popularibus conceditur
 828. per totum
 giscalorum status 1001.d
 glaphyra Archelai Cappadocum regis
 filia nubit Alexandro Herodis fil.
 549. c. odio prosequitur Salomem
 564. b. occiso marito remittitur ad
 patrem cum dote 583. c
 nubit Archelao Herodis filio, Ale-
 xandri fratri 613. f
 item Iubæ 614. d
 eius somnium & mors 1014. e
 gobolitis regio 36. d
 godolias Acapi filius præficitur reliquiis
 Hierosolymorum 343. a
 humaniter tractat Iudeos profugos ib.
 eiusdem pietas, sed illi noxia 344. a
 occiditur 1014. d
 goliathi Gittai iactura & insolentia
 187. e. interitus 189. c
 gomor, Gomarenfes 13. a
 gorgias à Iuda Machabeo victus 414. e
 vincit Iosephum Zachariæ 418. b
 gorion filius Iosephi, & Simon Gama-
 lielis contra liberatis corruptores
 hortantur & concionantur 873. a
 occiditur 885. f
 gotarzes Parthorum rex 688. a
 gotholia Achabi filia, vxor Iorami Hie-
 rosolymorum regis 306. g
 Davidis familiam quantum potest
 tollit & regnum administrat 311. e.
 312. a. & regno & vi priuatur ope-
 ra Ioadi 312. per tot. & 313. a
 grecorum & Iudeorum dissidium 649. c
 grecis turpissimum vitium Iudeis infe-
 riores fore 797. f
 grecos bisternis fascibus Romanorum
 obedire 806. a
 grecorum omnia noua & heri nuper-
 que facta 1034. a
 eorum regiones innumere corrup-
 tiones inuadere rerum memoriam
 delentes, ibidem. Seta cognitio Iue-
 rarum ibidem.
 philosophi primi Aegyptiorum Chal-
 cedonumque discipuli 1034. e
 greci posteriores Timæum in plurimis
 mendacem ostendunt ibid. g
 grecis ab initio nulla cura fuit historię
 conscribendæ 1035. b
 grecorum historicorum elegans descri-
 ptio 1034. 1035. 1036. 1037. per tot.
 grecorum legistatores antiquissimi qui
 1070. c
 grecorum dij descripti 1077. & seqq.
 per totum, eorum legistatores poetis
 potestatem dederunt vt quos vellente
 deos introducerent, rhetorib. verò vt
 decreta de reb. publicis, quæ vellente
 conscriberent ibid.
 grædo apud Aegyptios ante Moysen nun-
 quam visa 64. b
 grapte cognata Ilatæ regis Adiabeno-
 rum aulam regiam Hierosolymis edi-
 ficauit 897. e
 gracus militum præfectus, Simonem He-
 rodus filium obruncat 608. a
 suis succurrit 608. c. 780. b
 grauidam calce percussus quonodo
 plectendus 128. a
 gemnasia Herodis 748. e

H

HAi vide Aina
 Heberus Hebræorum auctor 15. a
 hebræorum declinationis forma ibid.
 hebræorum nullus regnante Salomone
 seruile opus faciebat 269. e
 hebræi bis ultra Euphratem ducti capul-

ui 345. d
 hebron expugnatur, & conceditur Leui-
 tis 145. f
 hebronis oppidi antiquitas 17. d
 hecatæus Abderita 1048. b. 1050. a
 hecatombæon mensis 110. c
 hecatontomachi Alexandri Iamnegi 457. f
 hellanicus ab Acusilao de genealogiis
 multum discrepat 1034. g
 helcanes Leuita & eius vxores ac liberi
 169. b
 helena Adiabenorū regina transit ad
 religionem Iudaicam 683. f
 eius monumentum Hierosolymis
 913. c
 heleng Monobazi regis matris regia
 Hierosolymis 920. c
 Helias, vide Elias
 heliopolis 53. a
 helonis principatus Hebr. 159. b
 henochi Romanis subiecti 806. b
 heoron, arca tabernaculi 82. f
 Herennius Capito procurator Iamnegi
 630. c
 hermeus qui & Danaus denominatus
 1052. d
 hermippus Græcus historicus diligen-
 tissimus 1046. e
 hermodenes Græcus Iudeorum men-
 tionem facit 1051. a
 herodes Agrippæ frater, rex Chalci-
 dis 679. f
 moritur 690. d
 Herodes Antipatri filius 479. d
 Hierosolymorum dux constituitur,
 Ezechimæque cum aliis prædonibus
 afficit supplicio 483. b
 infantum ob eandem exosus dicit cau-
 sam 484. b
 præficitur Celsisyrig 485. b
 Romanorum beneuolentiam caprat
 & assequitur 489. c
 Malichum trucidat 490. f
 Antigoni Aristobuli profligat 491. d
 vxores & liberos sibi parat, ac M. An-
 tonium corrumpit ibid. e. & 492. a
 accusatus tetrarcha constituitur 494. a
 strenue pugnat ibidem.
 elabatur ex hostium insidiis 496. b
 difficultibus profectioibus exercetur
 vsque Romam 498. d
 rex Iudææ à senatu Roman. declara-
 tur 499. c
 ex Italia nauigat, & pugnat contra
 Antigoni 499. 500
 prodigiose seruatus bis 505. c. & f
 Hierosolyma expugnat, & Antigonum
 caput 507. c
 Antonio donat 508. a
 Aristobulum pontificem occidit 511. c
 à Cleopatra ad stuprū sollicitatur 518. e
 bellum Aretæ infert 519. d
 concio ad milites 521. b
 Hyrcanum occidit 525. a
 quomodo amicitiam Antonij excu-
 sarit apud Cæsarem, & regnum ab
 eo obtinuerit 516. d
 Mariamnem vxorem interficit & ma-
 gnisce donatur à Cæsare 519. a. 520. b
 necata à se vxorem luget miris mo-
 dis 530. e
 efferatur ad eandem amicorum quo-
 rumcunque & ad omnia mala incli-
 nat 531. d. 532. 533
 arces in suam tutelam extruit 535. a
 fami videnti succurrit 536. b
 quomodo subditos in officio conti-
 nuat 537. g
 Cæsaream condiderit, & à Cæsare sit
 inueneratus 539. b. 540. 541
 salutat Agrippam 540. b
 extruit templum Cæsari, & tributo-

rum partem subditis remittit, & con-
 uenacula populi prohibet, & Effenos
 magnificat 541. b
 templum nouum ædificat Hierosoly-
 mis sumtuosis. 543. e
 legem statuit de furibus nouam 548. a
 nauigat ad Cæs. & reductis Roma li-
 beris dat vxores, Agrippamque hono-
 rat 548. 549
 quartam tributorum partem suis re-
 mittit 553. d
 ipsius familia domesticis agitur dis-
 fidiis 554. c
 filios suos apud Cæs. accusat 555. f
 quinquennale certamen celebrat, ar-
 ces condit 559. c
 multaque alia 561. b
 qualis ingenij, ibid. pecuniis destitu-
 tus Davidis sepulchrum recludit 563.
 b. omnes coniunctos habet suspectos
 565. 566. 567. 568. 569. à Syllæo inique
 accusatur apud Cæsarem 572. a
 accusat filios apud consilium Beryten-
 se 578. a
 strangulat 580. b
 liberis ipsorum prospicit 583. f
 quas ipse vxores habuerit & sobo-
 lem ib. 627. f
 Antipatrum damnatum in vincula
 coniicit 595. e
 morbo correptus testamentum confi-
 cit 595. f
 morbus qualis fuerit 597. e
 sub mortem liberalissimus & crude-
 lis. 598. b
 vim sibi conatur inferre, & Antipatru
 iubet occidi 599. d
 testamento mutato moritur acfune-
 rat 600. c
 testamento eius confirmato quantum
 filii ipsius patrimonium superfue-
 rit 611. e
 præficitur Galilææ, & stroue agit
 725. f. accusatur Hyrcano à maleuo-
 lis 726. b
 vindicat patris mortem 728. e
 eius victoriæ 729. b
 accusatur ib. e
 quomodo se gesserit in pugna contra
 Antigoni & Parthos 730. f.
 731. 732. ædificat & multis premittit
 malis 733. f
 Romam nauigans iacturam facit ib. e.
 rex Iud. constituitur 734. b
 Antigoni expugnat & latrones 735.
 a. & seq. fratris mortem vlciscitur 738. f
 in graui incidit pericula 739. b
 Syros & Arabes vincit 742. e
 conciliat sibi Iulium Cæs. 745. b
 ædificat, amicos ac parentes honori-
 bus afficit 746. 747. 748. & seqq.
 athletam & venatorem agit ac bella-
 torem 749. d
 dissidet cum filiis duob. & vxore 749.
 750. 751. conciliatur filiis 751. g
 iterum dissidet cum ipsis 755. c
 accusat filios apud Cæs. & Beryti 760.
 c. occidit 761. f. 793. g
 occisorum liberis prospicit 762. c
 quot vxores & liberos habuerit 761. a
 eius domus iterum conturbatur dissi-
 diis 763. e
 Pheroram extrudit 764. f
 accusat filium Antipatrum 770. a
 morbo corripitur lethali 771. g. 772. a
 crudelitas eius & mors 773. e
 quomodo Romanum adduxerit exer-
 citum 930. b
 instaurat ciuitates 980. e. 988. e
 Herodes Herodis fil Iuliada condit 618. f
 tetrarcha fit, ibid. c. recipitur in ami-
 citiam Neronis 619. d
 quomodo perierit 620. c

INDEX

- Vitellijram in se concitat 625.e
 bello ab Areta superatur 626.e
 Herodias amore capitur 626.b
 vxoris importunitate in exilium de-
 truditur 638.g
 quali fuerit ingenio 677.f
 herodes Herodis fil. Tiberiadem & tu-
 liopolim condidit 789.b
 à Caio Cæsare ob auaritiā incre-
 pitus, in Hispaniam cum vxore fu-
 git 790.d
 quando decesserit & quos liberos re-
 liquerit 793.f
 herodias Agrippæ soror, Herodis iunio-
 ris vxor 626.b
 odio prosequuta fratrem se suūque
 maritum in exilium conicit 638.g.
 649.a. eius exprobraōes & stimu-
 li 790.c
 herodion conditur 497.b. 732. 742.c
 Herodorum cuncti mendacem osten-
 dunt 1035.a. Romanorum non me-
 nuisse 1038.g
 herodotus erroris argutus 279.a
 herodorus Halicarnassus Iudæorū gen-
 tem non ignorauit 1047.a
 heroum oppidum 52.d
 herodus ab Acusilao in quā magnis
 corrigitur 1034.g
 hecetan pedium 27a. a
 hezabunus dux captus 155.b
 hieremie prophete vaticinium & epie-
 dion Ioseph conscriptum 335.f. & seqq.
 damnatur, iterum absoluitur 336.f
 aufugit 337.b
 hieremias in carcerem coniectus tor-
 quetur 339.c
 in cœnosum puteum prefocandus
 demittitur, verum rursus liberatur,
 339.f. non vult proficisci Babylonem
 343. b. donatur magnis munerib. &
 alia eius gesta ibid.c
 hieremias consulens Ioanni Caree ab-
 ducitur ab eo in Aegyptum, vbi Aegy-
 ptus captiuitatem indicat 345.c
 eius vaticinia celebrata 929.c
 hierichus vrbs 112. a
 excinditur, & restaurator ipsius diris
 deuocetur 137.b
 hierichus desolata 890.f
 eius agri descriptio ibid.g
 hierichontis fons ex pestilenti & infru-
 gifero saluberrimus, & feracissimus ab
 Helisgo factus 891.d
 hierichusj agri domitas 141.c. 473.b.
 518.d
 hieroboamus Nabathej filius vaticinio
 cognoscens se futurum regem popu-
 lum ad defectionem sollicitus, effugit
 Solomonis iram 274.c
 decem tribuum rex eligitur & Sici-
 mis habuit 276.a
 duāsque vitales aureas facit, & tem-
 pla ibidem b
 bpathium eius apoplexia tangitur,
 & inde à pseudopropheta seduci-
 tur 277.g. 278.a
 filio suo egrotante quid responsi acce-
 perit à propheta 280.b
 contra Abiam ducit exercitum 281.d
 vincitur ac moritur relicto regni suc-
 cessore Nadabo 282.c
 familia eius cuncta tollitur ibid.e
 hieroboamus Ioseph filius regnum Israeli-
 tarum excipit 316.b
 Syriam suo regno licet impius adicit
 ibidem. moritur Zacharia filio here-
 de relicto 318.f
 hieronymus historicus Iudæorum 1050.f
 hierosolymę rex cum vicinis regibus oc-
 ciditur 139.f
 hierosolyma oppugnatur, inferioreque
 parte capitur 145.f
 hierosolyma ciuitas Davidis dicta, &
 quomodo emendicata 218.b
 hierosolymorum thesauri auferuntur,
 moenia ad trecentorum cubitorum
 spaciū diruuntur per Ioan 327.c
 hierosolymorum captiuitatem qui pro-
 pheta prædixerint 335.f
 hierosolymorum captiuitas, direptio, &
 à fundamentis vastatio 342. per to-
 tum
 hierosolyma capitur ab Antiocho Epi-
 phane, templūque eius spoliatur
 & prophanatur 409.a
 restituitur tam vrbs quā templum
 415.d
 hierosolyma & templum à Pompeio ex-
 pugnat 473.e
 hierosolyma diripitur à Parthis 497.d
 hierosolyma eiusque templum cur deus
 auersatus 695.d
 hierosolyma ad summum felicitatis e-
 uasit fastigium, & ad extremam esse
 deiecta miseriam 707.d
 expugnantur ab Antiocho Epipha-
 ne 709.c
 à Pompeio magno capiuntur 819.d
 diripiuntur à Parthis 732.g
 oppugnantur ab Herode 741.a. per
 totum
 hierosolyma Iudææ vmbilicus, eiusque
 situs 883.g
 descriptio 912.e. per totum &
 1049. c
 hierosolyma bello, dominatione, sedi-
 tione laborat 887.g
 hierosolyma quando & quoties capta
 vastata 569. c
 quando in ea templum ædificatum
 ibid.e. eius origo & finis ibid.f
 hierosolyma non idem voce Iudæa
 quod Græca significat 1059.d
 hierosolymitanis fame laborantibus suc-
 currit Helena 686.
 hierosolymitanorum supplicatio 795.b
 hierosolymitani officiose Agrippæ, &
 Politiano obuiam progressi 803.c
 hierosolymitanorum & Romanorum
 seditio 811. a
 hierosolymitanorum lucus publicus
 815. e
 hierosolymitanorum turbæ & indigna-
 tiones propter Iosephum 856.d
 hierosolymitanorum miserabilis clades,
 & fuga ad Vespasianum 886.d.e
 hierosolymitani prima aggressione su-
 periores 907.f
 in legionē decimā excurrunt 909.a
 eorum insidię contra Romanos 911. b
 seditiones perpetuę 920.d. per tot.
 conflictus cum Romanis 920.d. & seqq.
 pugnant circa machinas Romanorū
 922.b
 valde terrentur 926. c
 eorum pertinacia 928.e
 aurum deglutunt 931.e
 crudeliter afficiuntur 932.a
 Romanos inuitos ad suum excidium
 coegere 933.b
 hierosolymitanorum calamitas, & cla-
 des miserrima 932-933
 pertinacia crudelis 928. c
 conflictus 535.e
 fames 937. d
 profugia ad Romanos 939.e
 eorum qui transfugerunt, vna ro-
 de viscera duorum millium patefacta
 sunt 940.a
 famis incrementum horribile 941.c
 hierosolymitanorum quā multa mil-
 lia paucis diebus per vnā portam
 elata 941. a
 egenorum quorū millia portis cie-
 cta ibidem. b
 conflictus cum Romanis circa ægmas
 943. c. pugna magna & ferax 946.
 nicodecta inter seductos 549.c
 pertinacia insana ibid. pugna 210.a
 circa custodias 952.d
 pugna circa templum 952.d
 dulus contra Romanos 953.b
 fames 954. b. pugna circa portus
 956. a. c. xca templum 459.e
 strages & fuga incendio templo 492
 sex millia in porticum confugiunt, &
 que saluari ex propheta factio seductu-
 tur 459.g. 450. a
 plarimi confugiunt ad Tironē 966
 infinita multitudo venit ibid. l. u. ges
 crudelissima, incendium, fames, capi-
 uitalque 967. gch. per totum
 Hierosolymitani soli quanta bonitas
 141.e
 huczeielis propheta 335.f. 338.e
 hin. mensura qualis 342.d
 hippeni Iudæos suos cohabitatores male
 tractant 885.d
 hippici turris descriptio 914.d
 hi podromos locus 713.c
 hiram Tyriorum rex, Salomoni quid
 ad templum Hierosolymis contulerit
 1042. c. mulctatus quod Salomoni pro-
 posita ænigmata soluere non posuit
 ibid.f. eius gesta ibid.
 Vide etiam Ironus
 hispani quando & quemadmodum Ro-
 manis subditi 801.g
 historia apud Barbaros solentior quam
 Græcos 1038.b
 historię scriptori quę curanda 408.b
 historię veritatem à Iudæis honorari, à
 Græcis verò negligi 708.a
 historię verę quod indicium 1055.c
 historiarum scriptoribus non idem scopus
 1. in principio
 historicus mendax quam: um à falsario in-
 strumentorum differat 1024.a
 historici quis laude dignus 706.f
 historici quod officium 1024.f
 holocausta sacrificium cor dictum 92.
 a
 homeri poemate nullam vetustius 1034.d
 quomodo conseruatum ibid.
 homicidarum inuitosum sylva 12.d
 homicidij incerti inquisitio qualis sit
 112.f. 113. a
 hominis creatio 4. c
 hominis ætatis quis terminus præ scriptum
 8. c. 35. c
 homines quando de generare à virtutibus
 ad vitia cœperint 7. c
 hominum cœmercia quibus vitanda 94.5
 hominum ingenium quā sit malū 277. a
 homines, loci nomen 1020.e
 hortos pensiles à Nabuchodonosoro ex-
 tructos 350.2
 hospitij reuerentia 202. 147.d
 hyc vocis significatio 1040.8
 hyoscyami descriptio 86.b
 hyperberetæus mensis 92. c. 163. b. 286.
 b
 hyrcanium vicus 742.d
 hyrcanus Alexandri Iannæi filius consti-
 tuitur pontifex 716.d
 federatur fratri, & ociosam vitam cla-
 git 468.d. & 717.d
 car igneus habitus & fugerit ad A-
 retam 469.d
 Scauri amicitiam frustra ambis 471.b
 disceptat apud Pompeium cum fra-
 tre 472.a
 redditur ei pontificatus 472. a. 481.
 c. honoratur ab exercu genti-
 bus 482. d
 honoribus ab Iulio Cæs. afficitur 482.
 a. capitur & amputantur auriculę
 eius 497. c. 32. e
 à Par-

IN IOSEPHVM.

à Parthis dimissus ad Herodem reuertitur, a quo per hunc tractatur	511. per totum
occiditur tan dem ab eodem	515. a.
749. f.	
quali fortuna per omnem vitam fuerit agitur	ibid.
Hyrcanus primus eius nominis pontifex	624. d.
Hyrcanus quomodo à Ptolemaeo sororio tractatus & Antiocho Eupatore, tum gesta ipsius	710. f.
eius felicitas	712. b.
iterum fit pontifex	720. c. 724. f.
pontificatus confirmatur & regnum datur Iudææ	726. f.
Hyrcanus Iosephi Tobiaz filius adole-scentis ingeniosus	404. 405. 406. per totum
eius gesta & mors	407. d.
Hyrcanus Simonis Matthiaz filius effugit Ptolemaei insidias, & principatu potitur	448. c.
oppugnatur ab Antiocho Sotere	449. a.
pacem ab eo redimit ecc. talentis. Dauidique thesaurum tribus millibus talentorum immittit	449. g. 450. a.
vires ab hostibus ablatis recuperat, patremque cum Romam init	450. d.
Samariam ostendit & radicibus tollit, cumque deo colloquitur	452. per totum.
eius felicitas & mors	454. a.
somnium de filiis quale aliquando habuerit	456. b.
I	
Iabius rex Hebræos opprimit, opprimiturque ipse	152. c.
Iabissa ciuitas, & Iabissenorum officium in Saulum & filios eius extinguit	209. b.
Iabissus ciuitas capta, & omnes eius habitatores caesi præter ccc. virgines	149. b.
Iachin, columna vestibuli templi	261. b.
Iacimus, vide Alcimus	
Iacimus Zamaris filius eques	584. f.
Iacobi filij Iacobi natiuitas	26. d.
præcipit fratri benedictionem paternam	27. d.
fugit fratris iram	28. b.
deserienti visio offertur	ibid.
& nuptias celebrat	30. c.
visiones iterum	31. d.
aufugit à focero	31. c.
redit cum fratre in gratiam	32. f.
ludatur cum spectro	33. b.
Iacobus vocatur Israel	ibid.
desodit Labani Deos	34. b.
Iacobus partitur cum fratre hereditatem paternam	36. a.
opulentia eius & felicitas	37. a.
Iosephum luget	39. c.
mittit filios frumentatum in Aegyptum	44. f.
proficiscitur ipse etiam cum omni familia	51. d.
moritur	53. d.
Iacobus & Simon Iudæ Galilæi filij aguntur in crucem	690. c.
Iacobus frater Christi lapidatur	698. b.
Iacobi, rectoris Idumæorum proditio	894. g. 895. a.
Iacobi, septimi ex fratribus Macchabæi supplicia & constantia	1096. b.
Iaddus filius Ioannis pontifex patris loco fit. 383. b. Alexandro magno negat forum venalium rerum	384. d.
Acac eundem & impetrat quod vult	385. c.
moritur	386. g.
Iadon propheta Hieroboami idololatriæ obiurgat	278. e.
disceperitur à leone	277. c.
Iahel, vide Iale	
Iairus Galadenus, princeps Hebræorum	157. c.
Iale Syfarem occidit	153. b.
Ialus custos thesaurorum Davidis	250. c.
Ianiz regui termini	1040. b.
Iannæus Alexander, quare Alexander	
Iapha vicus	1016. d.
Iaphæ munitiones	848. a.
Iaphetus filius Noë	11. d.
eius soboles quanta, & quibus gentibus nomina dederit	12. f. 13. a.
Iaphthes accitur ad principatum Israelitarum	158. a.
vicior filiam suam deo mactat	ibidem. c.
Iar, mensis	259. c.
Iardan vicus	833. f.
Iason, alias Iesus, Oniæ pont. filius, pontificatum fratri extorquet	408. c.
Iason vt pontifex constituatur quantum numerarit Antiocho	1087. g.
Iauanes Iapheti filius	13. a.
Iazarus pontificatu priuatur	618. c.
Iaziel propheta vaticinatur Iosaphato	298. c.
Iazoron vrbs spoliata & concremata per Iudam Macchabæum	416. c.
Iberi, populus	13. b.
Ibes serpentibus infestæ	58. d.
Ides scelus & supplicium	622. 623.
Idumæa vnde dicta	56. a.
Dauidi subdita	222. f.
eius tumultus	779. g.
Idumæi, quomodo circumcisionem & religionem admiserint	450. c.
Idumæorum nationis descriptio	877.
viginti millia cum ducibus quatuor Hierosolymam veniunt	ibid. g.
sedicio & tumultus	880. g.
Idumæi cum viginquinque millibus contra Simonem Gioræ	894. f.
Ioannis Leuiz pecunias prædantur	897. e.
ad Titum supplices veniunt	895. g.
scelerata eorum facta repetita	980. a.
Iehobab Sauli filius constituitur rex	212. c.
amittit regnum	214. b.
occiditur per insidias	216. c.
sepelitur honorificè à Dauide	216. g.
Iebusæi populus	14. d.
Iebusæorum ludibrium in Dauidem male ipsis cessit	217. f.
Iechonias, vide Ioachim. nam binominis fuit	
Iephthe, vide Iaphthes	
Iesraela vrbs	288. c.
Iesszus filius Obedæ	164. c.
Iessæi filij qui	186. c.
Iesus Christus describitur	631. f.
Iesus Anani filius prædixit Hierosolymæ excidium	961. a.
Iesus Damæzi filius fit pontifex	698. c.
Iesus Gamalielis filius fit pontifex	699. a.
Iesus dictus Oniæ frater pontificatu honoratus, & mox eo priuatus	408. b.
Iesus Naueci filius exercitui præficitur, & vincit Amalecitas	75. a.
Chananzæ explorationem indicat suis commilitonibus, & terris reddit animum	99. a.
Moyse cum sibi successorem designat	118. c.
prædicat, quæ gesturus erat	131. c.
Chananzam explorat	134. b.
Iordanem cum exercitu superat	135. f.
Hierichuntem sine labore capit	136. d.
& Ainam excindit	138. d.
Gabaonitis fœderatur, capiti quinque reges	139. b.
reges Libani vicinos expugnat	140. c.
munit ciuitates ibid, terram victo-	
ria quæstram diuidit tribubus	141. per totum.
præcipit eis vt reliquias Chananeorum tollant	142. c.
moritur	144. f. 145. a.
Iesus Phabetis filius pontificatu priuatur	517. d.
Iesu pontificis ad multitudinem Hierosolymitanam oratio	878. 879. per totum
mors	882. c.
eius virtutes celebrat	883. b.
Iesu Saphiz filij facinora	1003. c. & 1008. 1009. 1020. 121. per totum
Iesus Sapphæ filius	822. d.
Iesus Thebuti sacerdos Titio sacra donaria tradit	966. c.
Iesus Tobiz filius quid gesserit	857. 858. 860. per totum
Ieus Anafis fil. Ramatham expugnat, & inungitur rex Israelitarum	308. b.
Iezabelam & omnem Achabi & Ochoziz cognationem tollit	310. a.
Bali sacerdotes exairpat	311. d.
contemptor & ipse numinis moritur	
Ioaza filio succedere relicto	313. f.
Ieus propheta arguit Iosaphatum	297. a.
Iezabela quàm mala mulier	285. d.
nunatur Eliæ interitum	288. c.
Nabathum curat lapidibus obruendum	289. d.
præcipitara de turri ab equitibus proculcatur	310. a.
Ilys, ager qualis	71. b.
Immundi qui Moyfi	94. c.
Impedimentorum custodibus æque ac pugnantibus prædam partiendam	207. f. 208. a.
Imperatores Rom. semper honorauerunt & ornauerunt templum Hierosolymitanum	940. c.
Imperij Romani fines quousque	805. f. 837. b.
Indorum mortis descriptio enarrata	991. e.
Iniuria maxima quæ	122. d.
Inuenta debere restitui	127. f.
Inundationis vniuersalis descriptio	8. e.
Ioabi cum Abenero pugna	212. a.
Abenerum turpiter occidit	214. f. 215. a.
exercitui præficitur Davidis	222. f.
Syros vincit	224. c.
Davidis nomine belligeratur fortiter	225. 226. per totum
ingeniosum commentum fugit	228. b.
Abesalomum interimit	234. c.
Dauidem Abesalomum lugentem increpat	235. d.
præfectura priuatur	238. d.
Amasam interficit & Sabæum persequitur, capique ipsius ad regem perfert, & restituitur pristina præfectura	238. f. 241. e.
populum censet	244. b.
occiditur	254. c.
Ioasus quomodo Gotholiam regno spoliatur & occidit. Ioasumque regno præficit	312. e. 13. a.
studet templo restaurando & moritur	314. a.
Ioachabiz natiuitas & quid significet	167. a.
Ioacimus Iesu filius pontifex	367. f.
Ioachimus Ioacimi fil. in regnum paternum constituitur	373. d.
abducitur in captiuitatem Babylonem	338. a.
liberatus è vinculis regiz præficitur	350. c.
Ioacimus Iosiz, vocatur Eliacimus, accipit regnum patris tributarium Aegyptus factum	336. a.
tributarius etiam fit Babylonis	336. d.
occiditur	337. d.

INDEX.

- Loacimus pontifex mortuus 370. g
 Ioannes, alias Hyrcanus. vide Hircanus
 Ioannes Ananias filius Gophnitice & Acrabaten regionum rector designatus 822. e
 Ioannes Afamonzi fil. occisus 710. b
 Ioannis Baptista interitus 626. f
 Ioannes Carac filius dux profugorum Hierosolymitanorum fideliter consultat Godolize 343. g
 Ifmaelcem Godolize interfectorē persequitur 344. e
 consultat Hieremiam, & ipsum in Aegyptum abducit 345. a
 Ioannes dux militum Ionathaz 293. c
 Ioannes Effzus Tammam missus, ut toparchiam adire iustitaret 822. e
 Ioannes Gaddis Marthæ fil. 410. g
 Medabensibus Amazeis occiditur 412. e
 Ioannes Idamgorum dux ab Arabe quodam sagitta occisus 922. g
 Ioannes Iudæ fil. in pontificatu succedit patri, & fratrem in templo occidit 382. e
 moritur 383. b
 Ionathaz ac Iudæ fratris Ioannis interitum vindicat 382. e
 Baachidem adigit ad incendum secum amicitiam 430. a
 eius amicitiam tam Demetrius quam Alexander Antiochi Epiphanis amittunt 430. e. 431. b
 Alexandro quam sacri gratias 434. f
 vincit Apollonium Dauum 436. b
 amicus fit Demetrio Nicatori 438. b
 sociat se Antiocho Alexandri contra Demetrium 440. a
 defertur a suis, tamen vincit, & renouat fœdera 440. f
 capitur per prodicionem 444. d
 occiditur ibid. g
 Ioannis Leui filij Giscalensis facinorosi 1001. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. per totum, Giscalam Iosephi iussu marocinxit 823. b
 eius proditio & doli varij 824. a
 dolus nouus 826. b
 fuga cum mille Syris fugitiuis 827. a
 ad defectionem incitat 828. d
 Tikum fallere conabatur 829. d
 Hierosolymam fugit 829. f
 eius excusatio apud Hierosolymitanos 830. f
 Hierosolymitanis exitij crux 876. a
 malicia, crudelitas & gestita 887. 897. 898. 920. 923. 925. 927. 932. 933. 936. 940. 943. & seqq.
 Ioannis Leuiæ confictus 902. a
 Ioannis pontificis monumentum 920. f
 Ioas seu Ioazas Ioazæ fil. patris regno potitur 316. a
 moriens regnum filio Hieroboamo relinquit ibid. b
 b. contemnit Amasiam minas, quem capit in pugna 317. e
 perit ibid. f
 Ioasus Ochoziz filius quomodo à Goro-
 fix seruitia seruatus, & rex constitu-
 tus 312. a
 à religione debet & legibus 314. d
 Zachariam Ioadi filium in ipso tem-
 plo lapidat ibid. e
 & protans occiditur 315. a
 Ioazas dux missus contra Iosephum
 Marthæ filium 827. c
 Ioazas Iosepho inuidet 1011. c
 Ioazas priuatur pontificatu 618. e
 Ioazas seu filius regnum paternum af-
 sequitur 313. g. 315. b
 Dei beneficio liberatus moritur 315. d
 Ioazas Iosif fil. regnum paternum ca-
 pit, vir impius captiuus in Aegyptum
 abducitur & moritur 335. g.
 336. a
 Iobachthus torrens 33. b. 111. d
 Iobel fil. Lamechi 7. d
 Iobelus quid significet 96. e
 Iobeli anni rem. sio & libertas ibid.
 Iochab. I. mater Moyfis 15. f
 Iodes à Moabitibus oppressos Hebræos li-
 bertati restituit 111. d
 Iobel Samuels fil. quomodo se in prin-
 cipatu gesserit 171. a
 Ionas propheta vaticinatur Hieroboamo
 Amasiz filio 318. a
 quomodo ad Ninirias missus sit, &
 in mare proiectus ac à cetis haustus
 post triduum viuus in terram reuomi-
 nis 318. c
 Ionia unde sic dicta 13. a
 Ionici Iudæi apud Agrippam queruntur
 Gentilium iurias 550. e
 Ionum in Iudæos odium 395. d
 Ionatas Anani fil. 676. e
 pontificatum oblatum respuit ibid.
 & eius gesta 794. d
 Ionathas Afamonzi fil. Antiochi Epipha-
 nis reconciliatur, capitur à Trypho-
 ne & occiditur 710. c
 Ionathas Sauli filiuscastrum Palestino-
 rum expugnat 175. e
 hostes vinctos tantum armis igero com-
 tatus aggreditur 181. e
 animobus & honestas 181. f
 amor in Dauidem 191. c. 193. f
 fœdus cum eo 193. f
 cadit in pugna contra Palestinos 208. c
 eius posteri quo honore à Davide af-
 fecti 213. b
 Ionathas cuiusdam Sadducei cum Phari-
 seis contentio 453. f
 Ionathas homo viliss. prouocat ad sin-
 gulare certamen Romanis 952. e
 Pudentem equitem romanum inter-
 ficit, & à Prisco centurione sagitta
 transfigitur ibid. & 953. a
 Ionathas Marthæ fil. 411. a
 defuncto fratri Iudæ succedit imperij
 administratione 412. a
 Ionathas Pharisæus 1013. f
 insidiatur Iosepho, seruatur 1018.
 1019. iterum insidiatur eidem 1020.
 1021.
 Ionathas pontif. perimitur 694. c
 Ionathas pontifex primus Massiam
 edificauit, & nomen id imposuit
 987. d
 Ionathas qui alias Ionadab, socius Am-
 monis 228. d
 solatur Dauidem 227. f
 Ionathas Samæ fil. sternit virum sex cu-
 bitorum 242. f
 Ionathas scitariorum princeps circa Cy-
 rene 596. e
 eius supplicium 597. d
 Ioppe à Cestij militibus capta, diripeta
 & incensa 818. a
 bis à Romanis funditus excisa 815. g
 eius situs descriptus ibid. c
 Ioppensum interfectionem quot nulla
 818. a
 Ioramus Achibi fil. in regnum pater-
 num succedit 100. a
 Moabitibus expugnet 301. d
 monitus ab Eliazo cauet Syrorum
 insidias 303. c
 fame urgente Eliazum iubet inter-
 fici, cuius mandati eum mox penitet
 304. b
 liberatur ab obsidione Adadi 305. a
 in oppugnatione Ramathæ sagitta
 vulneratur 308. a
 occiditur ab Ieu, & cadaver eius in a-
 gram Nabothi prouincit 309. e
 Ioramus Iosif phari fil. succedit in re-
 gnum paternum 302. a
 fr. tres & amicos paternos occidit 302. f
 deficiunt ab eo latumari alique ges-
 tes aliquot 307. a
 cognoscit suum fratrem ab Elia, & mor-
 tuus tractatur pro merito 307. f
 Iordanis refectus mortuus 890. a
 Iordanis fontes & cursus 841. a
 Isabertha Ochoziz soror germana
 quomodo Ioasam seruauit 312. g.
 312. a
 Isidochus pontifex Babylonem victum
 ducitur 342. e
 eximitur vinculis 343. a
 Isophatus à commecitatis Danda
 222. g
 Isaphatas Afani fil. in regnum paternum
 succedit 284. e
 perfidia virib. suis imponit, & colla-
 plam religionem restituit 287. a
 quoniam habuerit exercitus parum
 292. e. inceptatur ab Ies propheta, pie-
 ta emque ac iustitia colit 297. a
 Ammanus & Moabitarum circa sangui-
 nem vincit 298. e
 cum Ioramo bellum infert Moabi-
 tis 300. d
 moritur 301. f
 Iosephus Antipatri filius 724. d
 oppugnat ab Antigono 499. f
 quomodo perierit 504. e
 à canis non satis continens 506. b
 Iosephus Salomones maritus Herodis man-
 datorum proditor occiditur 770. f
 Iosephus Cabens pontifex 697. f
 priuatur manere ibid.
 Iosephus Canaphus quare Canaphus
 Iosephus Canzi vel Canyde pontifi-
 catum acquirat 694. e
 eo priuatur 696. e
 Iosephi Dalzi fratris miserabile 452. e
 Iosephus Eliezi filius 594. d
 Iosephus & Iesus pontifices cum abis
 multis ad Romanos profugiant 949.
 a
 Iosephus Gorionis filius belli dux caeteri
 Cestrum 822. e
 Iosephus Herodis nepos occidit Vao
 609. e
 Iosephus Itaburij montis planiciem mo-
 ro circumdedit 846. f
 interfecit Gamale 847. e
 Iosephus Marthæ filius quæ causa fuerit
 Antiquitatum Iudicarum, & Belli Iu-
 daici historiarum descriptionis 12
 suam historiam veracem affirmat &
 incorruptam 963. e
 ipsius genus, Elj insinuat & doctrina,
 profectio Romanæ 964
 castragum passus à Poppea benigniter
 donatur, & mittitur legatus in Ga-
 lilæam 999. d
 committitur ei ipsius interit 1003. b
 in quibus versatus sit periculis 1004.
 1005. bello necessarii comparat, & op-
 pida expugnat ibid.
 Ioannis insidias effugit & Iesu Iero-
 solym principis 1005. f
 ignoscit capto Iesu, & cum Ebonio bel-
 lum gerit 1007. a
 insidias, calumnias variis petitis cau-
 sit 1008. 1009. 1010. per totum
 deficientes Tiberienſes cohibet 1011.
 d. ciuitates munit 1013. a
 insidias parit, & somnio confabulatur
 1014. e
 astutia eius in cognoscendis in-
 fidis 1016. a
 Ioannis consiliis contra ipsam quomodo
 occurrerit 1017. c
 Ionatham insidiatorem sentit, &
 legatos mittit Hierosolymam 1018. e
 & Ie-

IN IOSEPHVM.

in salutis discrimen incidit	1019. f	prus	ibidem	Israhelice inhumaniter tractantur ab Aegyptiis, necantur, & grauib. laboribus atteruntur	54. f.
accusatur à Tiberienfibus & irridetur, eorumque urbem cepit	1023. 1024.	solutus vinculis cum Tito ad obsidionem Hierosolymorum profectus ibidem		quantus eorum ex Aegypto migrantium numerus	65. d
Simonem & Ionatham Hierosolyma mittit	1024. b	Iosephus belli historiam primum Vespasiano & Tito obtulit, ut sibi testes essent	1037. e	transcunt mare rubrum	67. d
calumnias falsi historici depellit ibidem f. historiz suar veritatem adstruit	1016. f	Agrippæ regi eam dedit	ibid.	armis Aegyptiorum se muniunt	68. c
Sepphoritas seruat	1017. f	Antiquitatis libros ex sacris literis interpretatus est	1038. a	obmurmurant Moyse	71. d
Tiberiada seruat, & Sepphoriam capit, & profligatur à Romanis	1028.	Iosephus Simonis filius toparchiam administrat	822. e	coturnicibus pascuntur mannaq; 72. e	
per totum. in pugna contra Silan prolabitur cum equo	1029. f	Iosephus Tobiz filius quomodo Ptolemyum Evergeten reconciliat Iudæis	402. b	ab Amalecitis prælio infestantur	74. b
captus honorifice traditur à Vespasiano Titoque, & captiuorum multos liberat, falsoque accusatur	1030. e	festum eius responsum	40. e	collatio ad tabernaculi structuram	77. g.
uxores ducit, & liberos præcreat	1031. f	uxores & liberi	403. c	77. g. seditionibus agitantur & puniuntur	97. e. 98. a
qua diligentia quoque ordine bellum Iudæicum conscripserit	705. 706. 707. 708. per totum	Iosephus Zachariæ fil. præficitur prædio Hierosolymorum	416. f	negatur eis ingressus in Chananzam	99. d
Iosephus Matthias filius vtriusque Galilææ rector designatus	812. c	vincitur à Gorgia	418. b	Israhelice inscio Moyse cum Chananzis pugnautes vincuntur	75. a
eius singularis industria	ibid.	Iosias Amas filius patri in regnum succedit, optimam rem pub. & veram religionem instituit sublatis idolorum aris & sacerdotibus	333. 334. per totum	quæ eis triginta octo annis in deserto obuenerint	109. 110. quales milites fuerunt
dolo Ioannis Giscalzi subito oppressus	825. b	Iosue, vide Iesus	335. e	111. per tot. à Madianitarum puellis seducuntur	114. f
gesta contra Romanos	834. c	Iothamus Oziz filius vir pius patri in regno succedit, Ammonitisque tribus pendere cogit	310. c	eos excindunt	117. c.
aduentu Vespasiani in Tiberiada confugit	838. f	filio Achaze successore relicto decedit	321. c	tem delent	136. g
primatibus Hierosolymis & Tiberiade de rationibus belli scribit	839. b	Iothanes Gedeonis filius parabolis ad Hebræos loquitur contra Abimelechum	156. a	item Ainam 138. d. partiuntur Chananeam, & quisque in suam sortem mittitur	141. d.
Iotapateni auxilio venit	839. 840. 841. 842. per totum.	Iotape Sampsigerami regis filia	628. c	se propter arum in ripa Iordanis extructam	143. c.
eius machina excogitata contra arietis ictus	844. a	Iotapæ filius descriptus	840. c	quomodo se gesserint post Iesus mortem	145. c.
fortia facta	846. 847. per tot.	Iotapæ excidium Hierosolymæ nuntiatum quali luctu urbem repleuerit	856. a	omisso bello agriculturæ dant operam	146. c
quomodo è carenis liberatus per Titum & Vespasianum	991. b	Iotapæ tenorum confictus acer cum Romanis	839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. per tot.	eorum prælium cum Beniamitis	148. c
eius preliæ oratio ad Hierosolymitanos	927. 928. 929. 930. per totum.	846. 847	845. 846. 847	Chusarthi Assyriorum regi subiiciuntur octo annis	150. e.
in deditione in puteo delitescit	850. f	Iotapæ cuiusdam capri à Vespasiano constantia	849. f	à Moabitibus subiugantur, à Iode libertati restituntur	151. c.
eius socij ipsum persequuntur	ibid.	Vespasiano produntur	ibid.	iterum à Iabino opprimuntur	152. e.
eius oratio philosophica ad socios	852. a.	demum expugnantur ibid.	850. e	per Deborah redimuntur	ibid.
eius socij cum ipso cedes multas fortuntur	853. e	quot millia occisa & capta	850. e	ab Amalecitis & Madianitis septem annis miserè tractantur	153. d
cum altero sortem euadit	ibid.	Ious mensis	110. c	restituuntur libertati per Gedeonem	154. f.
ad Vespasianum ducitur	ibid.	Iozarus constituitur pontifex	597. d	sub Abimelecho male habentur	156. d
uincitur Vespasiano imperium Romanum	854. c	priuatur eo	613. e	iam ab Ammanitis, sed per Iaphchem liberantur	158. d
serme exanimatur	939. c	Iranus amicitiam cum Dauide init	603. b	ceduntur à Palæstinis & fugantur	166. b
eius mater occisum credens cruciatur animo	ibidem	Irenæus orator	112. a	vindicantur in libertatem à Samuele	171. d
curaro vulnere rursus murum circuit hortando	939. e	Iris quid designet	112. a	malè tractati ab Ammanitis liberantur	178. a
mandata Titi Ioanni Hebraicè nunciat	948. a	Iromi cum Solomone amicitia & mutua eorum beneficentia	258. b. 259. a	à Saulo	178. a
eidem loquitur	949. per tot.	quibus donis fuit remuneratus à Solomone	267. d	ceduntur à Palæstinis	168. b
pro reliquijs ciuitatis frustra obsecrat	965. b	Isacus nascitur & circumciditur	21. c	ciuili bello laborant	212
Iosephus Medicaster defectionis autor	1012. f	ducitur sacrificandus	21. a	Israelice quot annis post Iesum nequie-runt Chananeos ex Hierosolymis eiecere	118. c
Iosephi filij Iacobi natiuitas	31. b	ducit uxorem	26. a	Reliqua ipsorum gesta sub regibus comprehenduntur. Ezechiam regem constituere religionem conantem condemnant, & prophetas occidunt	323. f
fratribus cur exosus	37. c	nascuntur ei gemini	26. d	transferuntur in Mediam & Persidem, & quo tempore id factum	324. g
venditur in Aegyptum	39. c	Abimelecho exosus reconciliatur, & fodit puteos	27. a		
solicatur ad stuprum à domina	40. a	fallitur ab uxore ibid. c. moritur	34. e	Israhelice ipsorum gesta sub regibus comprehenduntur. Ezechiam regem constituere religionem conantem condemnant, & prophetas occidunt	323. f
somnia explicat	42. a. 43. d	Isacharis fors	141. g	transferuntur in Mediam & Persidem, & quo tempore id factum	324. g
è vinculis liberatur	43. c	Iboserth. vide Iebosthus			
præficitur Aegypto, nominatur Pson-tomphanæus	44. c	Iseremoth locus	97. e	Israhelice ipsorum gesta sub regibus comprehenduntur. Ezechiam regem constituere religionem conantem condemnant, & prophetas occidunt	323. f
fratres capit	ibidem	Isacorum scelus & supplicium	622. a		
& miris exagitat modis	45. 46. per totum.	Isidis statua & templum tollitur	623. c		
cognoscendum se ipsis exhibet	50. d	Ismael Fabi filius pontificatu vix dum nactus exiit	619. c		
patri aduentanti occurrit	52. d	Ismaelis Abrahami filij natiuitas & circumcisio	19. d		
moritur, & ossa eius in Chananzam transferuntur	14. a	Arabum autor est	21. f		
laudatur	1085. g	ducit uxorem gignit fil. xij.	22. c		
Iosephus apud Vespasianum accusatus	997. c.	Ismael Phabzi filius constituitur pontifex	626. c		
quinque millium annorum historiam Græco sermone contexit	1033. a.	Ismael regij generis Iudæus Godoliam interficit	344. b.		
eius historię ceteritudo	1037. c	etiam aliorum hominum fecerit præter Masphatenses abductos	ibid.		
dux ipse Galilæorum à Romanis ca-		Israhel quid significet	33. c		

INDEX

Iudæi quando primum coeperint appellari	372. b	vnde elati facti	830. c	Iulius Cæsar Pompeium fugat, & bel-	
Iudæis permittitur à Cyro redire Hiero-		Iudæi à Romanis profligantur	831. d.	lum cum Aegypti s gerit	479. f
solyma, & templum ibi ædificare i-		848. c		amicus & beneficus est in Iudæos	481.
terum	357. b	Iudæorum clades ab Idumæis facta		a. parat expeditionem contra Scipio-	
impediuntur ab ædificando	360. a	882. b		nem & Catonem	484. d
à Dario Hytaspis filio liberi & im-		Iudæorum circa sepulturam cura	ibid. f	occiditur	489. a
munes facti iuuantur in vrbis & tem-		Iudæorum in Massada immane facinus		Iulij Cæs. magnificencia, & liberalitas	
pli restauratione, & quot eorum Hie-		994. b		in Herodem	526. & seqq.
rosolyma reuersi sint	262. f	Iudæorum apud Alexandriam & Thebas		vincit M. Antonium	524. a
quando templum absoluerint	366. e	interitus	995. d	occidit eum cum Cleopatra	528. e
eorum reip. quæ forma fuerit & quo-		Iudæorum genus vetustissimum ex ori-		Iulius Capella	1000. f
modo mutata	ibidem	gine domestica	1033. a	Iulius Lupus Cæsoniam cum filia inter-	
duas tribus Hierosolyma redire vo-		Iudæorum cura conscribendæ historiæ		ficat	667. c
lentes per Asiam & Europam degere,		1036. a		interficatur & ipse	973. b
reliquas verò decem vltra Euphratem		Iudæorum cur rara mentio in Græcis hi-		Iupiter Olympius	612. e
esse	368. f	storiis	1033. c. 1038. b	Iurifurandi modus	24. f.
armati laborant	372. d	eorum apud antiquissimos nomina		Izatz regis filij & fratres Titio supplic-	
in summam calamitatem per Ama-		1040. g. eorum egressus ex Aegy-		cant	964. d
nem deueniunt	376. a	pto mille annis ante Iliacum bellum			
quomodo à Bagoße tractati	382. f	1042. a			
quomodo ab Alexandro Magno	385. d	Iudæorum magnanimitas & clementia			
quomodo sub Ptolemæo Philadel-		in quo consistat	188. c		
pho	392. b	eorum leges optimæ	1080. f		
& inde quomodo ab Asiz regibus a-		omnes populi eorum emuli	ibid.		
liisque honorati	397. 398	Iudæorum fides & auxilia contra Aegy-			
misere ab Antiocho Epiphane tra-		prios Rom. præstita	1064		
ctati	408. f	merita Augusti Cæs. epistolis com-			
vique	419	probantur	ibidem		
sub Demetrio	422. a	Iudæorum integritatis testimonia ab A-			
cum Romanis primum fœdus ineunt		lexandro, Ptolemæis omnibus & se-			
424. c. summa calamitate constituti		natu Romano, imperatoribusque ma-			
post Iudæ casum	425. e	ximis facta	1064. 1065		
quando primum Romanis subditi		Iudan Amasiz regis mater	316. c		
475. c. quibus honoribus & benefi-		Iudas, Iudæi	14. b		
cis ab iisdem affrcti	485. e	Iudæ portio in terra Chanana	141. e		
Iudæorum cum Samaritis contentio		Iudæ natiuitas	30. f		
propter templum	433. g. 434. a	consilium de fratris eade vitanda	39. b		
Iudæorum sectæ quot	442. d	homo vehemens	46. d		
Iudæi quàm sint religiosi	474. b	filij tres	52. b		
Iudæorum Cyrenensium & Asiaticorum		Iudæ tribus gesta post Iesu mortem			
legatio ad Cæs. propter Græcorum		145. c			
molestiam	561. d	Iudam inter xij. fratres principum ob-			
Iudæi seditionem excitant	596. 601. 604	tiuisse	249. c		
605. 606. 607. 608. per totum		Iudas Asamoniz filius quid contra An-			
Iudæorum constantia pro tuendis legi-		tiochum vtrunque fecerit, & quomo-			
bis	621. b. 640. a	do religionem instaurarit ac perierit			
Iudæorum miseriz sub Felici	691. a	709. c			
Iudæorum & Græcorum apud Alexan-		Iudas Capsæ, vir strenuus	441. d		
driam seditio	649. c	Iudas Eliasibi fil. in pontificatum patri			
Iudæi malè à Babyloniis tractati Sele-		succedit	382. e		
ciam migrant	649. e	Iudas Esæus propheta	713. c		
Iudæorum & Philadelphensium diffi-		Iudas Ezechiæ latronis filius Archelai re-			
dium	682. a	gnum affectat	607. d		
Iudæorum 20000. à seiphs contrita		tumultum excitat	780. a		
691. a		Iudas Gaulanites Galilæus seditionem			
eorum & alia clades	ibidem	inter Iudæos concitat	616. c		
Iudæorum cum Syris dissidium	695. g	eius secta	617. b		
Iudæorum pontificatus & principatus		Iudas Iairi latenter inter Romanorum			
successio & mutatio	700. c	manus effugit	983. d		
Iudæorum epulæ feræ	775. a	Iudas Iudæ filius præfectus Simonis cum			
Iudæorum contra Archelæum, accusatio		decem contubernaliibus deliberat mu-			
& petitio	781. f	rum tradere Romanis	938. g		
Iudæi Petronio supplicant	791. b	Iudas Macchabæus	410. g		
Iudæorum tumultus sub Cumano & ca-		Patri in administratione succedit			
limitas	794. a	412. d. Apollonium & Seronem præ-			
Iudæorum & Syrorum seditio circa Cæ-		fectos superat & occidit	ibid. e		
saream	797. d	Gorgiam & Nicanorem vincit	414. e		
Iudæorum sub Albino Hierosolymis se-		itidem Lyfiam	415. b		
ditio	798. b	templum purgat & instaurat	ibid. d		
alia sub Floro Cæsare	799. b	vicinos molestos domat magnis stra-			
Iudæorum dispersio in totum	809. d	gibus	416. b		
Iudæi legatos ad Florum & ad Agrippam		Nicanorem cum suis copiis delet			
regem mittunt	810. f	423. f. creatur pontifex, & fœderat-			
Iudæorum contentio cum Romanis		tur Romanis	424. b		
ibidem		cadit	425. e		
Iudæi contra Iudæos in Scythopoli	814. d	Iudas Sepphoræi sophista	772. b		
Iudæorum Alexandriæ occisorum quin-		Iudas vates	455. b		
quaginta millia	817. b	Iudicum status quis	178. e		
Iudæorum & Romanorum strages in sce-		Iuliz vxor Cæs. Augusti	552. d		
nopegis Hierosolymæ	818. e	Iuliz Augusti quid ab Herode legatum			
Iudæorum victoria insignis contra Ce-		559. f			
sum	810.	Iuliani centurionis fortitudo & fatum			
		947. a			

L

L Abanus Barnelis filius	55. f	Leprosi quatuor Syrorum castra virgæ	
L dolose cum Iacobo agit	30. e	inedia inuadunt	304. f
persequitur fugientem generum xi.		Leprosorum conditio	94. c
d		& quod alicubi sint in precio	ib. e
Labofardachus Niglasaris filius in pa-		Leuces loci descriptio	988. f
ternum regnum succedit	350. d	Leui, militum præfectus	1013. b
Lacedæmoniorum amicitia cum Onia		Leuis natiuitas	30. e
pontifice	407. b	uiscitur sororis stuprum	34. a
Lacedæmonij eum Iudæis societatem		filij ipsius tres	52. a
& fœdus faciunt	442. b	Leuitas traditur	871. g
Lacedæmon. j quando & quæmauo-		occiditur	872. a
dum Romanis subditi	805. e	Leuitæ vxor quàm nefandè à Gabæonis	
Lamechus, pater liberorum L. xxvii.		tractata	147. c
7. d		Leuitæ eius prudentia	ib. e
Largius Lepidas decimæ legionis præ-		Leuitarum numerus	97. a
positus	956. f	Leuitus ac sacerdotibus ciuitates cum	
Latopolis	65. c	fuus agro, & decimæ adscribus-	
Latronum celluaries Hierosolymis	871.	tur	108. g. 109. a
e. 872. eorum facinora	ibid.	earum ciuitatum nomina	142. c
Latronum turba in Iudæa	694. f. 695. f.	Leuitæ vsum vestis lineæ impetrant	699. d
999. f			
L. Lentuli decretum pro Iudæis	488		
c		Leuitica tribus deo dicatur, cui taber-	
Lepid. à Caligula occisus	653. f. 694. c	na culi cura committitur	94. a
c		Lex Moysis cur à poetis aut prophæis	
Leprosi quatuor Syrorum castra virgæ		historicis non tractata	391. e. 397. c
inedia inuadunt	304. f	Legis præceptorum Dei pulcherrima	
Leprosorum conditio	94. c	explicatio 1073. 1074. 1075. 1076. 1077.	
& quod alicubi sint in precio	ib. e	per totum	
Leuces loci descriptio	988. f	Legis nomen apud Græcos olim non	
Leui, militum præfectus	1013. b	fuisse	1070. d
Leuis natiuitas	30. e	Leges Moysis ad mores pietatisque	
uiscitur sororis stuprum	34. a	pertinentes	111. a. 112.
filij ipsius tres	52. a	Liz & Rachelis æmulatio	30. e
Leuitas traditur	871. g	Libri duo & viginti apud Iudæos chro-	
occiditur	872. a	nici	1036. e
Leuitæ vxor quàm nefandè à Gabæonis		Liberius Maximus iussu Vespasiani Iu-	
tractata	147. c	degis stipendium indixit	583. d
Leuitæ eius prudentia	ib. e		111. 72
Leuitarum numerus	97. a		
Leuitus ac sacerdotibus ciuitates cum			
fuus agro, & decimæ adscribus-			
tur	108. g. 109. a		
earum ciuitatum nomina	142. c		
Leuitæ vsum vestis lineæ impetrant	699. d		

IN IOSEPHVM.

Bybia dicitur Aphrica	24. d	eiúsque descriptio	891. a	M. Anton. Iulian. procurator Iudææ	956. f
Lubys, Libya	14. a	Magos & Magogæ populi	13. a	Madochæus dux Iudæorum Babylone	364. f.
Linguarum multarum cognitionem cur	703. a	Magus Aegyptius pseudopropheta tri-	797. a	deducendorum Hierosolyma	367. d
Iudæi non magni faciant	11. b	ginta milia hominum seduxit	ibid. d	Mardocheus Estheræ patruus	374. b
longæui cur primi homines	820. f	cum paucis fugit	797. c	regi insidias prodit	374. g
longinus tribunus a Iudæis occisus	924. c	Magi & latrones iterum Iudæos affixe-	694. g	Iudæorum calamitatem Estheræ in-	376. a
Longini iuuenis Romani facinus	913. f	runt	691. c	dicat	379. b
Locus adoptatur ab Abrahamo	15. g	Magorum turba in Iudæa	717. d	afficitur summo honore	380. b
caprius abducitur	18. a	Malichus exactionum collector pro Caf-	727. e-728. a	Amanis potestatem & bona accipit	261. b
feruatur de excidio Sodomitarum	20. d	lio	733. b	& quam fuerit capax, eiúsque vfus	ibid.
filiz cum patre coeunt	ibid. f	Malichus Arabiæ rex Vespasiano in auxi-	731. e	Mare rubrum Iudæis transitum concef-	67. c. 68. b
Libi vxor in salis statuam versa	ibid.	lium misit quinque milia peditum, e-	476. c	filie, & Pamphylum Macedonibus	261. b
Lucilius Bassus legatus Herodiani ca-	980. b	quites mille	490	Mare vas templi cur sic dictum	ibid.
bellum capit	983. a	interficitur	ibid. f	& quam fuerit capax, eiúsque vfus	ibid.
Machabæi quoque	983. a	Malthace vxor Herodis moritur	778. c	Marene Græcis Samaria	285. a
Iardem Syliam oppugnat	983. b	Malorum hominum mos	594. b	Marefa vrbs	283. a
Lucius Annius Gerasam capio, & mille	893. a	Man vox interrogatiua	73. c	Mariæ Eleazar filiz facinus horrendum	955. a
iuuenem interficit	126. d	Manachases vestis qualis	84. b	comedentis filium	628. a
Ludas, Ludi	15. a	Manahemus Essenus Herodem parerum	542. a	Mariamne Agrippæ filia	628. a
Ludi-Circenses	654. b	scholas frequentantem salutar regem	811. g. 812. a	Mariamne Alexandri Aristobuli & Ale-	512. b
luminum festiuitas, & eius institutio	419. c	Manahemus Iudæ Galilei fil. Massadam	812. a	mandræ filia, vxor Herodis	530. b
Lupus Alexandriæ rector ad Vespasia-	995. e	inuadit	812. a	occiditur a marito	719. d
notis scribis de seditione Iudæorum	ibid.	velut rex Hierosolymam fecit, &	ibid.	Mariamne Alexandri filia, vxor Herodis	710. a
templum Oniz ablatis do-	109. g. 110. a	princeps seditionis fit	813. a	Antipatri	710. g
nariis claudit	88. c	interficitur	ibid.	eius insolentia in maritum	710. g
Iustrandi populum modus	88. c	Manahemus occiso Selefino regnum fi-	ibid.	occiditur	710. g
Iustrationis tabernaculi modus	88. c	bi vindicat & Thapsenses excindit, ac	ibid.	Mariamne ab Archelao marito transi-	693. f
Iydda ciuitas a Cestio creuita	812. c	post a Phullo pace redempta moritur	320. b	in thorum Demetrii Alexandrini	956. b
Iydi olim Ludi dicti	15. a	Manasses Iosephi filius	44. d. 52. b	Mariamne Moyses soror	109. f
Iysaias Ptolemæo Mennæi patri suc-	490. d	Manasses in numerum Iacobi filiorum	53. c	moritur	914. g
cessit in regnum	490. d	adoptatur	96. f	Mariamnes turris descriptio	914. g
interficitur a Cleopatra	719. a	censetur loco Leui	141. d	Mariæ ciuitas deuastatur	732. d
Iysaias Parthos in Iudæos incitat	730. c	Manasse pare dimidia Chananeæ	332. per tot.	Marionæ mensis	9. a
Iysæ committit Antiochus Epiphanes	1069. 1070. 1077. per totum	Manasses Ezechie filius regnum pater-	332. per tot.	Marsus Syriæ præficitur	676. e
filium suum, & bellum contra Iudæos	1069. 1070. 1077. per totum	nu non assequitur, impulsus, & pro-	332. per tot.	desert Agrippam Claudio Caf.	677. d
413. d		phetarum occisor captus a Babylo-	332. per tot.	excipitur ab Agrippa, cui sit exosus	678. c
Iydas vincitur a Iuda Macchabæo	413. b	niorum rege tandem in principatum	332. per tot.	Martias Agrippæ libertus	630. b
occiditur a Demetrio	421. g	restituitur, & pietati studet prioribus	332. per tot.	Tiberij mortem patrono suo nun-	636. d
Iysmachus fratrem suum occidit, & Ga-	459. c	mutatis moribus	332. per tot.	ciat	636. d
zaram prodit	459. c	moritur relicto successore regni filio	332. g	Marthace Archelai mater moritur	605. c
Iysmachus Hellepontum occupat mor-	388. a	Manasses Ioannis pont. fil. ducit vxorem	332. g	Marullus præfes Iudææ constituitur	637. c
tuo Alexandro	388. a	Sanaballitis filiam Hicæso vocatam	332. g	Massabazanes quid	84. a
Iysmachus portentosa de Iudæis menda-	1069. 1070. 1077. per totum	Manasses fit pontifex	401. b	Maffadæ castelli descriptio	887. f
cia confutata	1069. 1070. 1077. per totum	Manasses trans Iordanem missus, vt to-	812. e	Maffadæ castelli situs descript. 986. g. 987. a	986. g. 987. a
1069. 1070. 1077. per totum		parchiam administraret	812. e	a. commensatus & apparatus qui decem	988. c
		Mandra, locus	344. f	millibus virorum sufficerent	988. c
		Mane, quæ diei pars	4. c	Mafnacemphikes pileus	84. a
		Manethon Aegyptius historicus	1039. d	Maspharis ciuitas, & quid significet	171. g.
		eius historiæ compendium	1039. 1040		
		1041. per totum	1041. per totum		
		Manethon antiquitatem Iudæorum con-	1042. a		
		firmit	1042. a		
		Aegyptiacam historiam se ex sa-	1052. a		
		cris literis interpretaturum profes-	1052. a		
		sus	1052. a		
		eius historia emendata	ibidem. &		
		1054. a	ibidem. &		
		manethonis mendacia confutata	1053.		
		1054 1055. 1056. 1057. 1061. per tot.	1053.		
		manna qualis cibis	72. g		
		Manneus Lazari ad Titum profugit	941. a		
		941. a	941. a		
		manoches Zelotypus Sampsonis pater	160. a		
		angelum excipit	160. a		
		mar locus cur sic vocatus	70. c		
		maræ quid significet	163. c		
		M. Agrippa. vide Agrippa	673. c		
		marcus Alexandri Alabarchæ fil.	673. c		
		M. Antonius. quere Antonius	673. c		

INDEX

- Madabenses Amarzi, Ioannem Gaddin interficiunt 428.c
expugnantur ab Hircano 450. d
Medimus Att. cus & Siculus 100. b
Medi populus 13. a
Medi quod in Asia regnauerunt Græcis cogniti 1038. f
Megassari facinus audax 935. b
Megasthenes historicus 1045. b
Mela legatus Archelai ad Herodem 575. a
Melcha Aranis filia 15. d
melcha Sauli filia datur nuptum Dauidi, maris periclitanti succurrit 190. f
192. b. datur alij nuptum 202. a
ridet maritum 220. d
melchisedecus rex Solymæ Abrahamum conuiuio excipit 18. d
melius imposuit Pseudalexander 783. e
memonis sepulchri descriptio 790. g
791. a
memphibostus Ionathæ filius humilissime à Dauid habitus 223. c
delatus Dauidi occurrit victori 237. a
memphitarum deditio 724. c
menander Ephesus singulorum regum actus apud Græcos & Barbaros conscripsit 1042. g
mendæ ciuitas 315. d
menedemus Philosophus 396. d
menelaus qui alias Onias, Simonis filius propter amissum pontificatum deficit a patris legibus 408. d
abducitur captiuus & occiditur 421. c
vide Onias
mensa tabernaculi 83. b
mensæ à Ptolemæo Philadelpho Iudæis donatæ descriptio 403. d
mensis anni primus Moyfi quis & cur 9. a
mensuras quis excogitarit 7. c
meroc vnde dicta 58. f
mesas, Mesanzi 14. a
meschus, Meschini 13. b
mesopotamiz difficilis transitus 24. f
mesre, Mesrai 13. f
mesra, filij quibus populis nomina imposuerunt ibid.
Mesala rhetor patrocinator Herodi 493. g
mesalina à marito Claudio Cæs. ob zeli tyriam truncata 694. a
methir, tunica pontificalis 84. f
metilius præfectus à cæde seruatus 819. d
metilius Romanorum præfectus legatos mittit ad Eleazarum ibid. b
michzas propheta, vulnerare ipsum nolens male ominatur, 292. c
Achabo malum nunciat, quare in carcerem conicitur ibid. g
Achabo interitum prædicit 294. d
michzas propheta 336. g
michole vxor Davidis. vide Melcha
milesius arcis Damasci præfectus quomodo Philippum Grypi filium tractarit 462. a
militis cuiusdam facinus contra senatum Romanum 792. g
militis Rom. impudentia quantum cladem Iudæis dedit 691. b
militis mosaicos libros disceptantis pona 13. f
militiz qui non commodi 129. f
& qui ab ea immunes ibidem. g
& seq.
mina quantum pendeat apud Iudæos 478. c
minæus Aegypti rex, Memphis conditor 263. f
M. M. nuchianus 660. a. 671. e
misael appellatur Misaches 346. a
misas moabitum rex propter negatum
- Ioramo tributum quò necessitatis peruenierit 300. c
miscum oppidum 652. c
mithridates zarij Cyri præfectus 358. b
mithridates occisus 473. b
mithridates Pergamenus Pelusum expugnat & Aegyptios vincit 480. b
eius gesta 714. a
mithridates quomodo ab Anileo tractatus, quomodo ab vxore, de qua eius victoria 648. d. per tot.
masæus Græcus historicus 1051. a
moabitæ penitus fracti à Dauid 221. d
moabitæ & Ammanitæ socij, mutuo se se interimunt 298. e
ierum sternuntur & prædantur 304. d
moabus, moabitæ 21. a
molonis mendacia de Iudæis 1061. d
monobazus Bazeos Adiabenorum rex quomodo Iudaismum sit amplexus 685. c
eius regnum 920. c
monobazus monobazi filius prorex constituitur 684. f
rex fit 689. e
mons Samaron, locus 281. b
montem in alium locum deuolutum 319. f
mortem præter dei voluntatem non venire 132. b
moses, qualis fuerit vir 3.
Moyfis natiuitas 55. a
quomodo seruatus 56. b
cur sic vocatus ibid. f
adoptatur à regina 57. b
Moyse diadema regium pedibus calcatur ibid.
præficitur exercitui Aegyptiorum & Aethiops bello vincit 58. b
ducit Tharbin vxorem 59. b
fugit Aegyptios ibid. c
Raguelis filiaz. opitulatur contra pastores, ex quibus vnam ducit vxorem ibid. f. conspicitur rubum asidentem in Sina 60. b
confirmatur ei liberatio Israelitarum 61. f
edit miracula, nomen Dei cognoscit, redit in Aegyptum ibid.
edit prodigia apud Pharaothem 61. f
62. 63.
educit Israelitas ex Aegypto, & quantum eorum numerus 65. b
cuius ætatis fuerit cum eos educeret ibid. e
traducit eos per mare rubrum incolumes 67. d
aquam amaram facit potabilem 70.
71. a. coturnices & manna impetrat à deo 72. e
ex petra aquam elicit 73. f
cum Amalecitis pugnat 75. b
decem præceptorum tabulas à deo acceptas populo exhibet 96. g
quadraginta diebus in Sina detinetur 97. c. Aaroni fratri sacerdotum confert 87. e
dedicato templo victimas offert 89. a
in tabernaculo Deum consulit 90. f
tribum Leuiticam Deo dedicat 94. a
censet omnes tribus præter Leuiticam, & ordinat professioni bellique necessaria 96. f. mittit exploratores in Chananeam 98. d
Coræ factionem compescit 104. d
eius iussu 106. f. lustrat populum 109. g. Schonen & Ogem reges delet 11. per tot. Midianitas cum suis regibus cædit 117. e. Iesum fini designat successorem ibid. g
moriturus qui dicitur prædixit 119. b
quas leges præscripsit 120. f
- vsque 126
exhortatur Iesum vt in Chananeam exercitum ducat 131. a
sub circundatus disparuit 132. d
lugetur triginta diebus à populo ibidem f
Moyse fabulose dicitur fuisse leprosus 84. d
vir admirandus 99. f
moscos quinque librorum scopos 1036. f
moses apud manethenem prius Clarithus sacerdos Osireos dei Hieropolitani dictus 1053. g. 1054. g
moses Aegyptiis vir diuinus habitus 109. d. eius tempora quibus vixit descripta ibid.
eius virtus & gesta 1070. 1071. per totum
mosollani Iudæi nobile factum 1049. f
muchus fert sententiam contra Vastæ regem 373. f
mulierum potentia 361. f
mundi & vniuersorum creatio 4. b
mundum prouiderit dei regi 35. a
mundus quomodo Paulinam constituit 611. f
murus triginta nouem stadiorum cum uedecim castellis circum Hierosolymam triduo ædificatus 97. b
musicorum instrumentorum Davidis regis descriptio 242. g
mutiani & cæterorum rectorum petitiones 85. g
mutianus Romam ingreditur cum exercitu 902. g
- ## N
- Namis vxor Abimelechi Benlemitæ & quid significet 163. c
quomodo & item illustrerit 164. b
Naales Ammanitarum rex Hebræos crudeliter tractans à Saulo occiditur 178. b
Naales iunior Ammanitarum rex iniuria afficit Davidis legatos 223. f
Nabrotes Nabataz regio 22. c
Nabalus vecors & malus conuiciatur Dauidi 200. g
quid significet 204. c
moritur ibid. f
Nabla, instrumentum musicum 243. a
nabrodes, qualis vir 11. f. 14. b
nabuchodonosorus rex Babylonis bello infestat Nechaum Aegypti regem 335. d
Ioachim occidit, & Hierosolymitarum præstantissimos Babyloneum abducit 337. d
duces eius qui urbem Hierosolymæ cepunt 341. b
quomodo captum Sedeciam tractant 342. c
Hierosolyma penitus excindenda, & templum spoliandum, populumque Babylonem tradendum curat 342. a
Corien Syriam ac Aegyptum perdomat 345. c
Iudæorum nobilium quorundam pueros instituit & castrat ibid. f
sonitum, cuius erat oblitus, vult sibi indicari & explicari, quod facit Daniel 346. f. moritur 349. c. gestorum eius repetitio 350. d. posterorum eius finis 352. a
Nabuthus propter negatum regi fuisse lapidibus obruitur 259. d
Nabuzardan rex mittitur Hierosolyma ad templum spoliandum 342. a
Nacebus Arabum dux cæsus 374. e
Nachores Serugi filius 5. c. quod habebat liberos ibid.
Nadab-

IN IOSEPHVM.

✻ ✻ 4

INDEX

- denuo redintegant bellum, sed infelicitur 191. g
Cillanorum agrum inuadunt 197. g
Sauli ditionem inuadunt 199. a
cum cum filius occidunt 208. e
Palæstinus David superat 219. c
penitus subigit 221. c
Pallas Neronis libertus 696. f
palmarum fructus præstantia 619. a
Palmira vrbs 268. f
Pamphilius mare Macedonibus transfertum præbuisse 68. b
panes propositionis 83. d. 93. f
panium, locus 541. c. 746. g
panis pulchritudo naturalis Agrippæ diuitiis accurata 860. g
Pannychis concubina 757. g
Paphlagonum populus 13. c
Papius tribunus 615. c
Pappus Antigoni dux quid contra Herodem gesserit 505. d. 739. c
occiditur 740. b
paradisus descriptio 5. b
parricidium quam grave sit crimen 193. c
Parthi Antigonum reducant in regnum Hyrcanumque cum Phasaelo captiuos abducunt 494. c. 496. a
Hierosolyma diripiunt 497. c
profligantur 503. d
Parthorum mutabilitas 619. f
Parthi Armeniam bello amittunt 625. b
Pascæ institutio & celebratio 65. a. 93. a
136. b. 602. a
Pasinus castrum 15. a
Patriz causa nihil non faciendum 206. a
Paulina quomodo à Mundo constuprata 622. f
Paulinus Lupo in administratione Alexandriæ succedit 996. d
templum Oniæ penitus spoliatur, & inaccessum facit ibid.
Paulianus Cerasæ fil. Philippi Macedonis interfector 383. c
Peccata vnde maxime nascantur 184. e
Pecoribus olim omnis barbarorum possessio constabat 60. b
Pecuniam publicam nullam esse Iudeis, quam sacra illorum templi 478. f
pecuniam votiuam ubi deposuerint Iudei 644. d
Pedanius legatus 760. e
Pedanij equus forte factum 952. a
Pelusium vrbs 184. c. 894. b
Pelusium capitur 480. d. 724. c
Pentecostes festiuitate Iudeos nec non facere 450. b
Pentecoste vnde dicta 778. g
Perææ regionis descriptio 833. c
Percussus in rixa quomodo vindicandus 128. a
Persæ populus 14. f
Persarum mos in bibendo 373. d
Persarum lex de vxoribus ibid. e
Persarum contra Græcos expeditio 1034. e.
contra Aegyptios 1068. b
Persæ in Asia regnauerunt 1038. f
Persarum rerum scriptores probatissimi inter se discordant 1035. a
pestis quam sæua inuaserit Davidis regnum propter recensitum populum 244. f
Petephras liberaliter tractat Iosephum 39. f
Petilius Cerealis proconsul Germanos ad sobrietatem coegit 975. c
Petra magni, locus 198. g
Petra, quæ olim Atce, ciuitas 110. b
Petra, quæ Receme 117. e
Petronius Aegypti præfectus Herodem iuuat famis tempore 536. c
Petronius præf. Syriæ constituitur 649. f
gratificatur Iudeis cum suo periculo 641. d
Petronij epistola ad Doritas pro Iudeis 675. f
Petronij aduentus terribilis ex Antiochia in Iudæam 790. e
Petronius Iudeos adhortatur ad Cæsaris statuas recipiendas 791. c
Phacias Manaemi filius, patri in regnum & crudelitatem succedit, trucidatur 320. d
Phacias Romeliæ fil. vir impius, regnum Israelitarum occupat ibid.
Achazem oppugnat 321. d
Phalec quid significet 15. b
Phalegus Heberi filius ibid.
Phanias Samuelis filius è rure abstractus ad pontificatum 872. f
Phanias pontifex a seditiosis constituitur 700. b
Phanuel locus cur sic dictus 33. c
Pharaones cur Aegyptiorum reges dicantur, & quando sic appellari desierunt 268. f
Pharaotes Aegypti rex Abrahami coniugem concupiscit 17. a
Pharaotes duritas & malitia in Hebræos 61. 62. 63. 64. 65. per totum
dimissos insequitur 65. f
cum omni exercitu deletus 67. f
Pharæ filij duo 52. b
Phari insulæ descriptio 894. c
Phariseorum secta 442. d
auctoritas 453. b. 463. e
Phariseorum secta qualis 585. f
Pharisei 617. c
Phariseorum existimatio 716. e
& quomodo se gesserint regnante Alexandra ibid.
Pharmuthi mensis 64. g
Pharnaces patrem Mithridatem Pontem regem occidit 473. b
Phasaelus Antipatri fil. 723. d
præf. militibus superat Felicem 725. e
accusatur à Iudeis 729. a
circumuenitur à Pacoro ibid. e
occidit sese 730. g
732. c
Phasaelus ciuitas 748. c
Phasaelus, curris & oppidum 562. a. 606. b
748. b. 779. b. 914. e
Phoræ Antipatri filio committitur cura comaeus 502. c
donatur ei caput Pappi præcisum 506. a
assequitur terrarchiam 541. b
Herodis filiam vnâ respuit vxorem ducere 564. b
alteram eius ducit ibid.
Phoræ Antipatri fil. Herodem fratrem accusat ipsius filio 565. b
Salomen accusat Herodi 565. f
diffidet fiste cum Antipatro patris filio 585. c
moritur, & vxor eius accusatur veneficij 587. d
Phoræ Antipatri filius 723. d
quid gesserit 736. f
odit Herodis filios 754. g
accusat Salomen 755. c
seipsum prodit & reconciliatur Herodi 757. g
reiiciunt ab eodem & moritur 764. f
Phoræ vxoris insolentia 765. c
Phiala lacus 850. f
Philadelphensium cum Iudeis d. sidium 682. b
Philippus Ptolemæi Minnæi filius 723. g
Philippus Amyntæ filius cæsus 659. d
Philippus Antiochi Gypsi fil. Syriæ paruimperans Antiochum Cyzicenum superat 459. g. 460. a
cum fratre Demetrio pugnat totius Syriæ dominus constituitur 461. f
Philippus Archelai frater, quomobrem a Varo Romam præmissus 782. a
Philippus Herodis filius constituitur tetrarcha 599. f
succurrit fratri Archelao 610. b
portionem regni paterni consequitur 611. e
calumniatur à fratre Antipatro 747. c
Philippus Herodis filio quæ regionis cesserint 782. g
Cæsaream ad Iordanis fontes & Iuliadem condidit 789. b
Philippus Herodis frater mortuus, & quam honestus fuit vir 615. f
Philippus Iacimi filius Agrippæ copiarum præfectus 524. f
Philippus Iacimi filius Agrippæ præfectus 1001. f
quomodo in periculis seruatus, eius gesta 1003. a. 102. d
filij eius duæ in excidio Gamalæ seruatur 868. b
Philippi Macedonis interitus 323. d
Philippo vni amicorum committit Antiochus Epiphanes regnum & filij Iudæam 419. b
regnum affictans afficitur supplicio 421. d
Philistinus, Philistini 14. c
Philo Iudeorum legatus à Caligula repulsus 649. e
Philo historicus 1011. b
Philosophiæ tria genera apud Iudeos 784. g
Philosophi apud Indos Calani, apud Syros Iudei dicuntur 1047. g
Philosophorum de Deo discordes sententiæ 1072. f
Philostephanus Ptolemæi Lathuri dux 457. g
Philostatus historicus 1045. b
Phineas sacræ pecuniæ custos 966. d
Phineas Zambriam occidit, & exercitui contra Madianitas præf. 117. c
Phineas domus sacerdotio donatur 214. c
Phineas filius Elis pontificis malus 164. f
Phineas legatur ad Rubelias & Gadidas cum reliqua dimidia tribu 143. c. succedit patri in pontificatum 145. b
Phison fluminis, & quid significet 5. c
Phœbus Agrippæ legatus à Iudeis interceptus 826. c
Phœnicibus pecuniæ amor Græcorum commercium fecit 1038. e
Phœnicum antiquissima rerum memorabilium traditio 1035. g
testimonium de Iudeis 1039. c. 1042. 1043. per totum
Phœnicum historiæ 1046. a
Phora quid significet 5. c
Phraates Partiorum rex humaniter tractat Hyrcanum 511. d
à suo filio occisus 649. f
Phraates Phraatis filius parentem occidit & matri miscetur, exul perit 619. f
610. a
Phurææ festi dies 312. d
Phyges populus 13. c
Phuies, Phuui 11. g
Phylcon Ptolemæi Epiphanis filius 481. a
Pilatus à Tiberio in Iudæam missus 759. c
Cæsur

IN IOSEPHVM.

Cæsaris imagines Hierosolymæ intru- lit ibid. quæ cum Iudæis Cæsareæ e- gerit ibid. Hierosolymis statuas ite- rum aufert ibid.f	sub eo sint gesta 696.e. quare seftus Posidonij mendacia de Iudæis 1065	Ptolemæi Philometoris & Cleopatrz v- xoris liberalitas erga Iudæos 1064.c
Iudæorum rumulus propter Cæsa- rimagines 789.e	Prætoriani milites 668.d	Ptolemæus Philopator 398.g
tumultus alius ob Corban thesaurū sacrum ibid.f	Prætorij in castris Rom. descriptio 835. c	moritur 407.g
Pileus pontificis qualis 86.a	Prædum qua hora faciunt Iudæi fab- bato 1020.d	Ptolemæi Physconis immanis crudelitas & iniustitia 1064.d
Pinea ligna ex terra aurea 271.a	Principes singuli dedicato tabernaculo quid donarint 90.d	penitentia ibid.
Piso legatus Pompeij 473.f	Priscus centurio Ionatham Iudæum sa- gitta transfixit 953.a	Ptolemæus Simonis Asamoni gener socerum occidit, & alia scelerata committit 710.f
Pistis nobilis defectionis à Romanis au- tor 1000.f. 1005.c	Priscus sexæ legionis dux à Iudæis oc- ciscus 820.f	quomodo oppugnantem Hyrcanum cluserit, cuius matrem & fratres in- terfecit 448.c
Pitholaus Hierosolymorum præfectus 476.c. 723. c. transfugit ad Aristobu- lum 477.b	Procymatium vnde dictum, & quomodo extructum 538.f	Ptolemæi dicti Aegypti reges 122.a
occiditur à Cassio 479.d	Procymia 747.c	Ptol. vnde Alexandrini reges dicti 269.a
Placidi & Iosephi velitationes circa Pro- lemaida 1055.c	Prodigia excidium Hierosolymæ præ- cedentia 960.c	Ptolemæis bis expugnata 458.c. f
Placidus tribunus in exercitu Vespasiani 834.b. in Galilæam maximam multi- tudinem occidit 837.d	Prophetis & pontificibus solis potestas data historiarum condendæ 1036.a	Ptolemæidis situs descriptus 790.f
à Iotapata repulsus aufugit ibid.	Prophetico spiritu vbi multi sint corre- pti 192.f	Ptolemæis duo millia Iudæorum apud se habitantium interfecit 815.d
quomodo Itaburium montem occu- pant 866.g	Profeucha, domus precationis 1020.c	Ptolemæidenfes à Iuda Macchabæo victi 416.f
gesta contra Gadarenfes 888.d	Protagoras ab Ahiemenfibus vix mor- tem effugit 1079.f	Puellarum hæreditas 125.a
Placane, vicus Sydoniorum 760.f	Providentia dei mundū & omnia regnat 355.a	Pueri fientis astutia & fallacia contra Romanos 962.b
Plato veritatem de deo proferre timuit 1071. f. 1076. d. Moſen imitatus 1079.b	Pseudalexandri gesta 612.c	Puerperarum purgationis tempus 95.a
Plinthines situs 894.b	quomodo deprehensus ab Augusto & remex factus 613.d	Purgatio post coitum cum vxore 94.d
Plithorum apud Dracos secta 618.b	vide etiam Alexander falsus	Purificationis leges 94.a
Polemon, Pontiregulus 678.d	Pseudopropheta Hieroboami seductor 277. b	Puteoli vrbs 652.c
Polemon circuncisionem admittit & Beroicem ducit vxorem 693.c	Ptolemæus Agrippæ & Bernices procu- rator à Ioanne Giscalco spoliatus 824.f	Putei bituminis 18.a
Politianus tribunus cur à Cestio Hiero- solymam missus 803.c	Ptolemæus Epiph. moritur 407.g	Putiphæres, vide Petephres
eius oratio & gesta ibid.	Ptolemæus Euergetes Philopatoris filius quomodo ab Onia irritatus 401.b	Pythagoras Samius æmulatus Iudæorum scripta 1046.f
Pollio Phariſæus Herodiamicus 510.b	& iterum reconciliatus ei per Iose- phum 402. c	multas Iudæorum leges tranſtulit in suam philosophiam ibid.
Polybius Megalopolitanus historic. 1065	Ptolemæus Euergetis gesta post captam totam Syriam 1064.b	Pythagoræ & aliorum stoicorum de di- uina natura sententia 1071.e
Polycrates Lacedæmoniorum nobilita- tem sedare tentauit 1051.c	Ptolemæus Galilææ ab Herode præfe- ctus interficitur 503.c	Pythium templum ædificatur 560.b
Pompeius qualibus muneribus honora- tus, & quæ gesserit 471.e	Ptolem. Herodis procurator 564.a	
eius virtus 474.g	Ptolemæus Lagi Soter dictus Alexandro mortuo Aegyptum occupat & Hiero- solyma 388.a	
Pompeius Magnus Hyrcani & Aristobu- li causam cognoscit 718. d	traducit Iudæos in Aegyptum 388.d	
Hierosolyma capit 719.e. 720.b	eius pugna cum Demetrio circa Ga- zam 1048.c	
Pompeius cos. 672.a	irruptio in Hierosolymam die sabba- ti 1050.d. liberalitas & beneuolentia erga Iudæos 1064.b	
Pompeij malitia in oppugnandis Iudæis 808.d	Ptolemæus Lathurus Ptolemæi Philo- metoris & Cleopatrz filius auxiliatur Samaritis 452. d	
Pondera quis inuenerit 7.c	diffidens cum matre regno priuatur 452.g. 456. - obſidet Ptolemæidē 457. d. Aschoim oppidum capit, Alexan- drumque Iamneum vincit, & quantæ eius scuitia 458.a	
Pontificis connubium & puritas 95.c	Ptolemæus Menezus quomodo se à ſop- picio apud Pompeium redemerit 471.g. 472. a	
Pontificis ornatus qualis 84.b	Ptolemæus Menezus Damascus bello vexat 464.g	
Pontificis summi qualis electio 1073.c	Aristobuli coniugem & liberos quo- modo tractant 480.a	
Pontifices Hierosolymis qua fraude crea- ti ſint 872. c	moritur 494.d	
Pontificum & sacerdotum diffidium 696.c	Ptolemæus Minnæi filius 716.a	
Pontificum iniquitas 698.d. origo, & qui ad eam dignitatem admittantur, quor- que fuerint ab Aarone vsque ad finē belli Iudæorum cum Romanis 700.a 701	Ptolemæus Philadelphus 1. Iudæos in Aegypto ſeruientes libe- ros dimittit, & legem Moysi in lin- quam Græcam magnis muneribus transferendam curauit 389. vsque 397	
Pontificum templi Solomonis enume- ratio 342.f	Ptolemæus Philometor Ptolemæi Epi- phanis 408.a. succurrit suo genero A- lexandro seu Demetrio 436.c	
Pontificatus quando primū ad plebeios translatus 475.d	duobus diadematis coronatur ſi- mul, vincitque Alexandrum, & mori- tur 436.c	
Pontificatum ſolere perpetuum eſſe 513.c		
Pontificiæ ſtolæ custodia apud quos fue- rit 624.c		
Pontificiæ ſtolæ custodia repetitur à Fa- do 682.d		
Pontius Pilatus Iudææ præſidet 619.d		
Iudæos afficit contumeliis 621.b. 623.g		
accusatur à Iudæis & redit Romam 624.a		
Popedius 654.f		
Poppæa Neronis vxor 697.e. 999.d		
Porcius reſtus Iudææ procurator, & quæ		

Q

Q Vadrigæ solis ſublata à Iofia 334.g
Quercus Mambre 20.a
Quercus Ogi 19.b
Quinquageſimi anni remiſſio 96.b
Quintiliz fortitudo 655.a
Quintilius Varus Syriz præfectus 602. c.
cognoscit cauſam Antipatri 590.
vsque 594. & inde ſeditioſos Iudæos
expugnat 609.b
Quirinus ab Augusto mittitur ad cen-
ſendam Iudæam & Syriam 616.b

R

R Abatha ciuitas 111.f
Rabatha capta diripitur 128.b
Rachabe ſpeculatores Hebræorum tuer-
tur à vi Chananæorum, & ſecuritatē
ab hoſtibus impetrat 135.a
incolumitatē promiſſam recipit, &
munifice donatur 157.a
Rachelis pulchritudo 29.b
æmulatio erga ſororem 30.f
mariti complexum ſorori vendit, ſu-
ratur idola patris 31.a
eius aſtutia 32.d
mors ex partu 34.c
Ragus Heberi filius 15.c
Raguel, qui & Iethegla, ſacerdos, fi-
liam ſuam Moysi adoptato tradit vxorē
60.a
Moysi ob victoriam gratulatur, & confi-
lium dat ei diſtribuendorum officio-
rum 97.c
Ramatha ciuitas 165.b
Raſſacis Senacheribi copiarum præfe-
cti inſolentia 328.c
ipſe cum exercitu diuinitus delectus
330.d
Raſſes Damascenorum rex Achacem bel-
lo petit 321.d
quem mox Syrorum rex impugnat ib.
& occidit 321.d
Rebecca Baruelis filia 15. f. petitur in con-

INDEX

nubium Ifaco	24.e	Ruma mirabilis magnitudinis in regia	nascitur 227. g.	127.f
parit geminos	26.d	Macheruntis descripta	961.a	246.b
fallit maritum	27.c	Ruthes amor erga socrum suam, & eius fortuna	163.f. 164.a	248.a
Receine vrbs quæ alias Petra	117.e			249.b
Receinus rex	ibid.			250.c
Repudiij libellum mittere maritis non v-				251.d
xoribus ex lege permiffum	532.d			252.e
Rex quis & qualis fit	123.b			253.f
Regis potentia	361.e			254.g
Regum imperium quamdiu duraverit				255.h
apud Iudæos	367.b			256.i
Regum virtutes præcipuæ quæ	251.d			257.j
Regibus non licet esse ignavis	206.d			258.k
Regibus subditi quæ fecerunt	173.g			259.l
Rhegiæ populus	13.c			260.m
Rhinocolora	733.d			261.n
Rhiphates, Rhiphatai	13.c			262.o
Rhoa petra	149.c			263.p
Roboamus Salomoni in regnum succe-				264.q
dit, infolens in populum	274.f			265.r
decem tribus regni amittit	275.f			266.s
quot & quas vrbes condiderit	278.b			267.t
item arma comparavit, federibusque				268.u
fuam auxit regnum, & ductus xvij. v-				269.v
xoribus liberos gignit, adque impieta-				270.w
tem deficit	ibid.			271.x
deduxit urbem Sufaco	279.d			272.y
pro aureis scutis amiffis grea fubstitutit				273.z
& moritur	ibid.f			274.aa
Roma sub Vefpafiano crevit & floruit				275.ab
975.a				276.ac
Romanorum in Iudæos beneficia	338.c			277.ad
Romani quibus honorib. & beneficiis				278.ae
Iudæos affecerint	485.e. &			279.af
inde				280.ag
Romanorum diffidium inter fe	427.b			281.ah
Romani Germanos captivos vbiq; cir-				282.ai
cunduxere	807.a			283.aj
Romani in præfidio Maffadæ interfecti				284.ak
à Iudæis	809.f			285.al
Romanorum Stratagemata in oppugnanda				286.am
templa	820.a			287.an
Romani quot millia à Iudæis cafa	821.f			288.ao
Romanorum quantus fuerit exercitus				289.ap
contra Iudæos	834.e			290.aq
ipforum castrorum descriptio	835.c			291.ar
Romanorum industria in feruis dome-				292.as
sticiis inftituendis	835.a			293.at
disciplina militaris	999.e			294.au
Romani omnia, præter Gifcalam, cepe-				295.av
runt	864.a			296.aw
Romani muro Hierofolymæ potiuntur,				297.ax
eiusque partem maximam dirunt	913.d			298.ay
cum Iudæis acriter confligunt ibid.				299.az
& 635 d.				300.ba
alterum murum capiunt	915.d			301.bb
Romanos sancta Iudæorum reuereri				302.bc
927.f. per legem Iudæorum multa de				303.bd
fujs moribus derogaffe	930 d			304.be
illacrymaffe incendio Hierofolymæ				305.bf
933.c. ab incendio defendunt	935.c			306.bg
Hierofolymam capi desperant	936.d			307.bh
Romani intra xxi. dies aggeres extruunt				308.bi
943.c. pugnant cum Iudæis circa ag-				309.bj
geres	943.f			310.bk
Antoniam magna pugna obtinent				311.bl
846.c. circa custodias pugnam atro-				312.bm
cem inftaurant	950.d			313.bn
Romanorum noticia fero ad Græcos per-				314.bo
uenit	1038 g			315.bp
Romus, Romæ	14.b			316.bq
Rooboth puteus	26.f			317.br
Rubelitz & Gadditz altare conftituunt				318.bs
super ripa Iordanis	143.c			319.bt
Rubelus, alias Ruben nascitur	30.e			320.bu
eius pietas in fratrem Iofephum	38.c			321.bv
fe ac fratres proditiõis inftimulatos				322.bw
excufat	45.b			323.bx
eius filij quatuor	52.a			324.by
Rubius Gallus Sarmatas fuperat	976.b			325.bz
Rufus magifter equitum	779.e			326.ca
Rufus præfectus militum Archelai				327.cb
607.b				328.cc

IN IOSEPHVM.

Sanaballetes Datij præfectus dat filiam suam Nicaso uxorem Manassi fratri Iaddi pont.	383.b	Sebasteni, equitum ala sub Cumano	711.g	Serebzeus dux Iudæorum Babylonem deducendorum Hierosolyma.	363.g
deficit a Dario. Manassi templum & sacerdotium cõfert, moriturque	384.c	Sebastenorum contumeliæ in mortuum Agrippam	680.a	Serpentis inuidia, & quomodo Eum seduxerit s. d. mulctatio	6.c
Sanctum, quæ tabernaculi pars	82.a	Sebast. portus	768.d	Serpentes volucres Aegypti	58.c
Sanctum Sanctorum	ibid.	a quo sic dictus	590.c	Serugus Ragai filius	15.c
Sanagarus princeps Hebræorum	152.b	Sedecias Iochimi patris rex constituitur 338.b. eruditur ab Hieremia & Ezechiele, sed frustra ibid.c. expugnata urbe capitur cum vxoribus & liberis, crudeli terque tractatur 341.c. moritur 343.a		Sethon qui & Aegyptus denominatus	1052.c
Sanguinis efus in eridicitur	11.a. 94.b	Sedecias pseudopropheta cornib. ferreis sibi apertis quid Achabo vaticinatus sit	294.g	Sethus filius Adami 7. f. eius filij quales, & quas artes inuenerint	ibid.
Sapha, loci nomen	385.d	Sedon rex negato Hebræis transitu, prælio vincitur & occiditur	111.a	Sextus Cæsar præses Syriæ	483.d. 723.g
Saphanus scriba	333.g	Seianus Neronis insidiis occiditur	632.d	interficitur a Cæcilio Basso	488.f
Saphora oppidum	476.g	Seir quid significet	632.d	Sextus Cerealis quintæ legionis præpositus	956.f
Sapientes qui Iudæis	703.a	seleue, alias Cleopatra, Syriæ regina Tigranem offendit	465.a	Sica qualis gladius, & Sicarij vnde dicti	697.a eorum impia facinora
Sapho vicius	781.b	seleuarius Senacheribi filius patris interfector	330.c	Sicarij Hierosolymis palam latrocinantur	597.c
Sara Aranis filia	15.d	selesinus Iabessi filius Zachariam Hieroboam occidit, & regnum occupat, quod trigesima post die amittit interfectus	320.b	eorum fraus	ib.
Sara Abrahamo marito famulam adducit proles procreandæ gratia	19.b	seleucia vrbs a quo condita & denominata	649.c	Sicariorum in Massada crudelitas	887.f
nunciatur ei partus sterili	ibid.	seleucus Antiochi Grypi filius patri succedens cum patre Antiocho Cyzicenis belligeratur eumque necat	459.g	Sicella loci nomen	202.b
expellit Agar em cum puero	22.a	vincitur ab Antiocho Pio, & in Cilicia cum amicis concrematur	460.a	donatur Dauidi a Saulo	203.d
moritur	24.b	seleucus Asiz rex opes Iudæorum sacerdotio auxit	1087.a	diripitur & incenditur ab Amalecitis	207.a
Sarabazanes	365.b. 366.d	seleucus Babylonem mortuo Alexandro occupat	388.a	Sicima vrbs	33.c
Saramalli Syrus Phasaglo insidias indicat	731.d	seleucus Nicanor quos honores & beneficia Iudæis exhibuerit	398.b	Sicima caput Samaritarum	386.c
Sarepta oppidum	285.f	seleucus Soter Antiochi magni fil.	406.f	Sicimæ caput & sol. æquatæ	157.a
Sareptanæ viduæ fiducia	225.g. 226.a	semechonis lacus descriptio	863.b	Sicimæ exitum	ib.
Sardonyches xilicum vestitu pont.	90.a	semeis conuiciatur Dauidi 230.c. eidem gratulatur victoriam & regnum	236.d	Sicimæ parit Saulus	184.c
quibus inscripta sunt nomina filiorum Iacobi, in Effene	85.d	occiditur	235.b	Sicimæ quid petierint ab Alexandro Magno	386.d
quæ virtus eius inest & quando cessarit	90.b	senar campus	12.c	Sclus numus qualis	88.c
Sarmatæ Istrum transgressi præsidium Romanum & Fonteium Agrippam interficiunt	976.a	senacheribus Assyriorum rex Hierosolyma & Ezechiam eorum regem oppugnat 328.a per totum, re infecta domum se recipit 329.c. a filiis senioribus occiditur	330.d	Sideralis scientiæ quis inventor	8.a
proximas regiones totas peruastant	ibid.	senatus contra Claudium in Capitolio conuenit	292.c	Sidonius, & Sidon vrbs.	14.c
Satum quantum capiat	301.g	senatus Romani & plebis diffidii	671.c	Sidonij materiam præstant Iudæis ad templi ædificium	364.c
Saturninus legatus	760.e. 761.b	senis cuiusdam magnanimitas	503.a	Signi dandi autoritas penes quos Romæ	666.c
Saturninus Syriæ præses	571.c	senis cuiusdam, seueritas	737.b	Sila militib. Agrippæ præficitur	675.d
eius sententias in filios Herodis	578.d	senius Gallus Syriæ præses	100.c	offendit Agrippam	676.f
Saulus affinis patris quærens a Samuele rex constituitur	175.c. 176.f	Sen. Sentij Saturnini oratio	664.c	occiditur	679.f
quàm decora fuerit statua	174.e	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Sila Tiberienſium dux	1005.c. 1019.f
vincit Ammonitas	178.a	1013.c. capta incendio absumitur	609.b. 781.a	Silas Iosepho de insidiis & perfidia Ioannis Giscaleni scribit	826.c
Paleſtinos superat, & aram extruit	181.f. quot liberis habuerit	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Silo dux Roma. exercitus	500.a. 734.c
Amalecitas delet, & regi parcens peccat	183.b	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	corruptus deprehenditur	500.c. 735.d
regno exiit	185.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Silus vrbs	140.d
numine priuatur, & fit dæmoniæcus	186.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simeonis natiuitas	30.c
186.g. 187.a. commouetur contra Dauidem 189.c. insiditur vrte ipsius 190.a. 192.a. Dauidi reconciliatur	200.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	vindex ingenium, filij sex	52.a
consulit ventriloquam	204.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simeoni quæ terræ portio cesserit	141.e
fortitudo eius	205.g. 206.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simeonitidis tribus facta post Iesum mortuum	145.c
eadit vna cum suis filiis in prælio	208.f. ipsius progenies datur ad supplicij Gababonitis	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simonis Afamonzi filij gesta	710.d
eius violentia	699.b	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Boethi filius ponufex constituitur	537.c
Scaurus Hyrcanum in societatem recipit, & obsidione liberat	471.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	priuatur sacerdotio	589.c
cum Arca fœdus init	475.f	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Camithi annuum pontificatum administrat	619.c
in Syriam præses missus	718.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Canthara constituitur pontifex	675.c
pecuniis corrumpitur	ibid.	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	e. priuatur eo	676.c
Arctam mulctat	721.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Cyprius, magus	693.d
Scenæ, locus	33.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Eliaz Herodis somnium explicat	614.b
Scipio Alexandram Aristobuli percutit securi	479.g	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Galilæus defectionis arguitur	784.g. propriæ sectæ sophista erat ib.
Scopas dux Ptolemæi Epiphanis	399.a	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Gamalielis filius struit insidias Iosepho 1013. d. capitur a Ioseph.	1024.a
Scopi loci descriptio	908.d	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Gierz filius Romanos apud Balthoron inuadit	819.a
Scythæ populus 13.a. a Græcis qui Pontum nauigant cogniti	1034.f. Anacharsim a Græciæ redeuntem quare interfecerint	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Acra batenam toparchiam tyrannide opprimit	829.a
Scythopolis ciuitas	141.g	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	cum Iacronibus qui erant Massadæ, Idumæam populatur	ibid.b
Scythopolis ciuitas Decapoleos maxima	816.g	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	ex Acra batena toparchia pulsus est ab Auano pontifice	894.a. eius gesta ibidem & 895. 896. 897. 904. 905. per totum 914. g. 920. a. 931. f. 932. g. 938. c. 846. c. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. per totum
Scythopolitarum immanitas	1000.b	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c	Simon Herodis seruus regnum affectans obtruncatur	607.g. 608.a
Scythopolitæ Iudæorum tredecim milia perfidiosè interficiunt	814.f	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c		
Scythopolitarum clades enarrata	992.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c		
Sebas fil. Ili, vnus fortium Dauidis	243.c	Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c		
Sebastè conditur 476. folium dicitur Samaria 452.b. 531.b. expugnata & diruta		Sephoris vrbs Galiliæ	607. 1086.c		

INDEX

Simon Iustus pontifex 392.a.401.b
407.d. eius filij nes, omnes pontifices
408.c
Simon Mathes Mathæi fil. 410.g
strenuè iuvat fratrem Ionatham
429.a. & f
Simon Mathia Ioannis filius præficitur
exercitui, mittitur auxilio Galilæis &
hostes vincit 416.e
Simon quidam Effenus Archelai som-
niorum interpretes 784.e
Simonis filij Cathlæ oratio ad pontifi-
ces 880.b
Simonis Sauli filij & totius familie suæ
fatum miserabile 814.f
Simonias vicus 1007.c
Sina mons 60.b.91.g
Sinus mons 218.d
Sinai populus 14.d
Sis, nomen cliui, & quid significet 298.e
Sisa Davidis fit Scriba 212.g
Sisipus Syriæ ac Phœnicis præfect. 358.c
conatur templi ædificium inhibere
359.c
Sobacchis Chethræus strenuè pugnaus
contra gigantes victoriam reportat
242.d
Socratis mors & mortis causæ 1079.e
Sodomitarum felicitas, reges & prælia
cum Assyriis 17.e
excidium ipsorum 20.c
Sodomiticæ terræ descriptio 892.f
Sogana Arabum vicus 1019.c
Sogane & Seleucia rebellant 863.b
earum situs ibid.
Sohemus Iuræus Herodis mandata v-
xori eius aperit 527.g
interficatur 529.g
Sohemus rex Emesæ contra Antiochum
584.a
Solomona mater nobilis septem puero-
rum 1095.f
eius animosa oratio ad Iacobum filiū
natum minimum 1096.e
Solomonæ maris Macchabæorum lau-
des 1057.1098.& 1099. eius inhumania
supplicia & insignis toleian. 1099. 1100
Solyma quæ Hierosolyma 18.d.2.8.d
Somyia cur dicus immittat 43.g
Sophaces vnde dicti 24.c
Sophia regio 269.f
Sophistæ concitant tumultum 772.2
Sofius provinciam cum exercitu ab An-
tonio accipit 504.d. Antigonum
supplicem factum irridet & vincit
custodit 507.d
Hierosolyms discedit 508.a
quomodo se gesserit in expugnandis
Hierosolyms 740.d
Spadones abominandos 129.b
Spasini castrum 684.b.685.a
Speluncæ Galilææ quomodo expugnatz
ab Herode 502.d
Spelunca latronum quales fuerint 736.g
Siola pontificia quando fuerit deprom-
pta & a quibus custodiat 544.c
Stratonis turris, postea Cæsaria 535.a
695.g.696.a
ædificatur 538.c
Stratopedum munimentum incensum
812.d
Suhditi quomodo contineantur in offi-
cio 537.g
Supplicandi mos apud Syros 292.b
Susa scribis præficitur 241.f
Sufacius Aegyptiorum rex Hierosolyma
spoliat 222.c
contra Roboam ducit exercitum
279.b Hierosolymam in deditionem
accipit, templūq; spoliat ac thesau-
ros Solomonis aufert 279.d
& quomodo umbelies notauerit
ibid.

Syllæus ambitio Salomones connubio
frustratur 566.e
latronibus Trachontis auxiliatur, &
credam pecuniam Herodi reddere
non vult 570.f.571.d
desert Cæsari Herodem 571.g.572.a
accusatur apud eundem per Nicolaiū,
& damnatur capitis 576.b.577.b
iterum accusatur 586.g.587.a
Syllæus procurator Obodæ 755.c
Syene puteus 26.g
Syria subditur Davidis imperio 212.b
Iudzor apud se habitantes occidit
992.d
Syrus Mesopotamiæ rex vincitur 224.e
Syri populus 15.a
Iudzorum ciuitates vastant 813.g
Syrorum cædes 817.g
Syrorum cum Græcis dissidium & re-
conciliatio 649.g.650.a
Syrorum cum Iudæis dissidium 696.a
Syrorum vici & ciuitates enumeratz quæ
à Iudæis vastabantur 813.g
Syrorum auaritia & crudelitas 940.a
Sylares dux labini exercitus quomodo
occidit 153.b

T

Tabernaculi vasorum descriptio. 84
83
Tabernaculi institutio & exstructio 98.e
eius interpretatio 86.f
illustratio 88.c
Tabernaculo dedicato quæ dona princi-
pes singuli contulerint 90.d
Tabernaculi perfectionis modus 96.g
Tabernaculorum festiuitas 92.d
Taleum quot animas contineat 83.e
Tanis Aegypti vrbs 17.d
Tarichearum situs 857.f
Tarichearum incolæ quingenti & sex
millia ceciderunt 862.b
Teglahphassar Assyriorum rex quomo-
do Israelitis tractarit 20.e
auxiliatur Achazæ contra Syros
322.d
Tempestatis horrendæ descriptio 881.
a
Templum in Garizin exstructum 383.f.
386.f
Templum Chuthæorum Garizin quan-
do desolatum 450.d
Templi structuræ apparatus 259.a
exordium & tota cum vasis descriptio
259.c.260.261.262. per totum
templo absoluto insertur arca 263.c
Templum Solomonis spoliatum & con-
crematum quando 342.a
Templum Hierof. instauratur 364.f
365. d. spoliatur & prophanatur ab
Antiocho 409.c
restituitur & repurgatur à Iuda Mac-
chabæo 415.d
Templi Hierosolymitani descriptio
915.f.916.917.918. per totum
Templi incensi fatalis dies 957.d
causa & principium ibid.
tempus à prima constructione per
Solomonem vsque ad excidium 958.g
Templi Hierosolymis constructio & sa-
crorum ratio expoli a 1066.
ianuarum descriptio 1067.c
Tephthæi Garfenis facinus 935.b
Terebinthi circa Chebron miraculosa
antiquitas 891.e
Terentius Rufus rector militiæ à Ti-
tor electus 972.b
Terminos terræ non mouendo. 123.c
Terra vera, qualis 4.d
Terra motus ingens in Iudæa
520.e
terræ Oniz 714.c

Telles qui sunt, qui minus 122.g
Tells falsi pona ibid.
Thadama vrbs 268.f
Thazno Amathæ norum rex cum Dauide
amicitiæ init 211.d
Thaumanus occiditur 284.g
Thamara Davidis filia, Abesalom per-
mana 208.f
Thapsar à fratre Amnone 228.g
Thamna & Thamnitæ 260.e
Thamna oppidum 245.b
toparchia 890.d
Tharbis Aethiopum regis filia Myci
nubis 59.b
Tharrus Nachori fil. Abrahami pater
15. c. migra Carthas ibidem moritur
ibid.
Tharices Aethiopum rex 330.a
Tharsus, Tharsenses 13.c
Tharsus Cilicæ vrbs 1.b
Thaumastus Caij seruus 633.d
oblac Agrippæ aquæ quam grauius
acceperit ibid.
Theatri Rom. descriptio 69.b
Theberbus mensis 3. a. a
Thecoa vicus 1031.b.104.g
Thella vicus 832.g
Themosis regis gesta 1040.c
Theodectus poeta cur glaucomate in-
fectatus 357.d
Theodorus Zenonis filius impedimenta
Ianni dirigit 459.b
Theodori contra Alexandrum Hyrcani
gesta 714.b
Theodosius orator supplicio addit. 434.
c
Theodotus Græcus non obiter Iudæ-
ram mentionem facit 1051.a
Theophilus Anani fit pontifex 617.c
submouetur pontificatu 673.b
Theophilus Græcus Iudzorum mentio-
nem facit 1051.a
Theophrastus Iudzorum & Tyriorum
meminit 1046.g
Theopompus Atheniensium nobili-
tatem sedare tentauit 1051.c
Theopompus cur mente motus 397.c
Thermusa Phraatis ancilla, & vxor ma-
la 649.f
Thermutis, regis filia Moysen educat
56.d. adoptat eum 57.b
Theudas pæfiliator seducit Iudzorum
vulgus 689.f
Theudio Antipatri annunculus 766.c
Theudio Doridis frater 588.c
Thras, & Thires populus 13.b
Thobelus & eius inuenta 7.d
Thobelus, Thobeli populus 13.b
Thobiz filij Antiocho Epiphani auctores
vrbis Hierosolymorum expugnando-
rum 708.e
Tholomæus latronum princeps plebs-
tur 684.e
Thracæ populus 11.b
Thracæ asperrimos Rom. subditos 806.c
Thracæ propter viciniam Græcis co-
gniti 1038.f
Thucydides in multis tanquam fallax
accusatur 1035.b
Thuri, mensis 263.b
Thygrammes, Thygrammæ 13.c
Tiberias vrbs 1013.c
a quo condita & nominata 619.d
Tiberiadis seditio & sectæ tres 1000.e
Tiberias iterum rebellauit Iosepho, &
iterum recuperatur 817.e
Tiberienfes Vespasiano se dedunt 853.d
Tiberienfis lacus Asphaltiti natura co-
rarius 891.b
Tiberienfium desectio quomodo probi-
bita 1011.c
Tiberi filius spoliatus præda reddunt
828.f

Tiberius

IN IOSEPHVM.

Tiberius Alexander Iudzæ præfictur, ac Iudz Galilææ filios crucifigit 690 b
Tiberius Alexander à Claudio procurator missus 793.f
præcipuus exercitus rector apud Titum 907.a.956.e
Tib. Claudius. vide Claudius
Tiberius Drusi filius, Tiberij Neronis nepos, occiditur 636.b
Tiberius Nero Cæsar constituitur 619. b. Iſiacos & Iden supplicio afficit 623.b
petit amicitiam Artabani 625.c
quantus fuerit cunctator 631.c
morbo correptus designat successorum 634.c
mathematicorum studiosissimus 635.d
moriatur ibid.
Tiberij imperium quanto tempore steterit 790.b
Tigranes Armeniorum rex quid gesserit 464.g
Tigris fluuius 5. c
Timagenes Græcus rerum Iudaicarum scriptor 1065
Timaus rex Aegypti 1039.c
Timidius desert Popedium Caio 654.f
Timotheus Ammanita pugnat contra Iudam Macchabæum sepèque vincitur 416.c
Tirithaba vicus 623.f
Tiridates Armeniz rex 688.a
Tiro, veteranus miles Herodem honeste monens occiditur 761.c
Titus frigus quintæ decimæ legionis præpositus 956.f
Titus imperator semper miseratus Iudæos 706.c
cum exercitu Alexandriam peruenit 834.e
ob famam patris vulnerari perturbatur, & perturbatione iterum liberatur 845.a
Titus Vespasiani filius Iapham expugnat 848. a
Iotapatam capit 949.g
item Gischalam 870.f
Taricheas excindit 861.d
Gamalam ingreditur, Ioannem Leui persequitur 870.b
proficiscitur ab Alexandria Cæsaream 903.d
eius expeditio contra Hierosolyma & exploratio vrbs 904.b
vrbsm acriter 907.908.& seqq.920.
921.922.923
fortitudo eius & prudentia cum misericordia 924.925.941.f.& seqq.
muros vrbs oppugnat & expugnat 925.f.926
capituli manus amputat 933.934.a
pugnat fortiter 936.a
periclitatur ibid.
eius gesta & virtutes 936.937.per totum.944. vsque 954.955. f. vsque 960.
962 vsque 977.988.989.
Titus Syriz præfes reconciliatur Archelao 570.d
Toparchiz Iudzæ ordine enumeratæ 83.g
Tormentorum bellicorum vis mirabilis, descriptio 845.b
Trabs ex solido auro in templo Hierosolymitano 478.c
Trachonitæ bis deficientes ab Herode, rediguntur sub imperium 558.c
Trachonitis regio 15.a
Trachonitidis latrocinia & quomodo ab Herode sublata 539.d
Traianus decimæ legionis rector contra Iapham ciuitatem à Vespasiano missus

848.a. Tiberiadæ missus ut ciuium amicos experiretur 857.c
ad Titum Taricheas missus 859.c
cunctis trans Iordanem deuictis se Vespasiano iungit 890.f
Trebellius Maximus 666.b
Trogodytarum fœminæ gregum euras gerunt 59.f
Troianarum rerum notatio 1034.c
Tryphonis scurræ dictum in Hyrcanum 405.g
Trypho tonsor garrulitatis poenas luit 579.f.761.d
Tymius Cyprius 628.a
Tyrannidis natura 665.b
Tyrannus, Herodis stipator falso accusatur 574.759.d
Tyrannus & Priscus præfecti castrorum cum pluribus equitum magistris à Floro pecunia corrupti 819.f
Tyridates rex Armeniz fermè in acie ab Alanis captus effugit 985.c
Tyriorum in re nauali peritiâ, & pugna contra Assyrios 325.e
Tyrij Iudæos apud se habitantes partim victos custodire tradunt, partim trucidant 815.d
Tyriorum publicæ literæ & historiz 1042.b
Tyronis libertas in loquendo quanto ipsi malo fuerit 579.e
Tyrus, ædificum Hyrcani filij Iosephi 407.c
Tyrus quando condita 259.e

V

Valerianus Decadarchus Tiberiadem missus à Vespasiano ut populum conciliaret 857.c
Valerius Asiaticus 660.a.671.e
eius generosum dictum 664.b
Valerius Gratus Iudzæ præfictur 619.c
Vardanes Artabani filius Parthorum rex bellum Izatz indicit occiditurque 687.g.688.a
Varus Syriz præfes 768.g.776.f.777.d
quid gesserit in Iudæa 780.f
Varus Agrippæ iunioris regis præfectus eiusque malitia 1002.a
Vari procuratoris Agrippæ perfidia & crudelitas in legatos Batanæorum 815.g
Vasse regina vxor Artaxerxis 373.d
incidit in regis indignationem & ic pudiat 374.a
Velum tabernaculi & templi 81.g.82.a
Veneficiorum poena 128. b
Venditius dux Rom. quomodo se gesserit in bello contra Antigonum 500.a
734.c
Ventri loquorum vaticinia qualia 204.c
Veranius trib. plebis 670.b
Veritatis potètia omnium summa 262.c
Vespasiani & Titi erga Iudæos animi quales 398.c
Vespasianus cum Agrippa in Iudæam venit 1030.a
Vespasiani imperatoris laudes, & expeditio in Syriam 830.b
Sephoris auxiliatur 834.b
gesta eius in Iudæa passim habentur 837.838. vsque 845. 850.851.852.853.854.855.856.857.858 & 860.861. vsque 870. & 885. vsque 902.
Vespera, quæ dici pars 4.c
Victimæ salutare 90.c
Victimæ sint integræ 96.a
Vicus in Galilæa minimus, supra quindecim millia colonorum habet 813.b
Vindex cum optimatibus Galliz à Nerone deficit 890.b
Vini potentia 360.g

Vitz humanæ terminus 8.e.15.e
Vitellius Syriz præfes Iudæis impetraturus stolæ pontificiæ custodiam 544. d.624.f. beneficium est in Iudæos 624.c
exiit prouincia 649.f
Vitellij pugna circa capitolium 893.d
902. d. mors ibid.
Vitellij victoria apud Bebricam contra Othonem 896.d
Vitellius cum exercitu ex Germania Romam proficiscitur ib.e
Vitellius Cæcinnam cum magna manu Antonio Primo obuiam mittit 901.f.
exercitus totus deletus 902.b
Viti apud Memnonis sepulchrum. natura miraculosa 791.a
Volumnius, Syriz præfes 571.a
eius sententia in Herodis filios 578.e. 761.a
Vologesus Parthorum rex 688.a
Tito auream coronam mittit ob deuictos Iudæos 976.f
Vonones Parthorum regnum consequitur 620.c
amittit ibid.
Vna dies, pro, prima dies 4.c
Vra, Chaldæorum vrbs 15.d
Vriz virtus, & quomodo à Dauide periculis fuerit obiectus ut occideretur 225.c
Vrbem quis primus condiderit, & instituerit 7.b
Vres Damasci conditor 15.a
Vxores plures permittere Iudæorum leges 583.d
Vxores quando, & quales ducendæ 125.a

X

Xaloth vicus 832.g
Xanthicus mensis 9. a. 64. g.
93. a
Xerxes Darij filius paterni regni hæres in Iudæos beneficium, quicquid petierunt Esdras & Neemias gentis suæ nomine concedit 367. f.368.369. 370. 371.372. per totum. ei mortuo succedit filius Artaxerxes 372.a

Z

ZAbadis magistratus 298.a
Zabelus dynasta 437.f
Zabulonis natiuitas 31. b. filij 52.b
Zabulon ciuitas Galilææ à Cestio direpta & incensa 817.e
Zabulonitarum fors 141.g
Zacharias Hieroboami filius patri in regnum succedit 318.f
sexto regni mense occiditur 320.b
Zacharias Ioadi pont. filius in ipso templo lapidibus obruitur 314.c.884.c
Zacharias propheta 365.f
Zacharias supremus Israelitarum dux Amiam Achazæ filium superatum trucidat 321.f
Zamares Elanum regem cum vniuersa familia tollit, & se regem constituit, quo regno septem diebus potius se ipsum exurit 284.e
Zambrias alienigenæ se miscet & Moyse obloquens occiditur à Phinice 116.f
Zarus Aethiopum rex Asano bellum inferens vincitur 283.b
Zaraza Amanis vxor mali consilij marito auctor 378.b
Zebis dux captus 155.b
Zelozæ cum Idumæis plebem mactant 83.d
Zelozæ insidiis vxorem Simonis Gioræ rapiunt 896.a
metu percussæ eam remittunt ibidem c.
Zelotarum dominatio causa excidit Hierosolymitani 904.b
Zelotarum scelerata facta repetita 986.c

INDEX IN IOSEPHVM.

Zelotes infidiis vxorem Simonis Giora rapiunt 896.a	Zenon Cetyla Philadelphensium tyrannus 448.g.711.d	Zeer rufalcum
metu perculsi eam remittunt ibidem c	Zenodorus Trachonitarum praefectus, latrociniorum fautor, ditione priuatur 939.d	Zopyrion Graecus non obit iudeorum mentionem facit 1074.a
Zelotarum dominatio, causa exidij Hierosolymitani 904.b	Zipheni Dauidem Saulo prodere conantur 198.c	Zorobabel soluta quæstione Dathan voti commonefacit 914.e
Zelotarum scelerata repetita 986.c	Zona pontificis qualis 84.f	redacit Hierosolyma dimissa i. Be rio ludros, etque patrocinauit 913.c
e. eorum immanis supplicia ibi, dem		princeps ludæorum capiturus 914.d.363.f

FINIS.

